

प्रवेश सं० १५

विषय: ज्ञान

कम सं०

नाम निरुद्धम् (सर्दीकम्)

संयोजक: डा. रमेश
दुर्गा-नाथ

पत्र सं० १-५०, ५२-२९२ (२९३) २९४-३३९०

श्लोक सं०

अक्षर सं० (एक) ५०

पंक्ति सं० (एक) ९

माप: १२" x ५"

लिपि देवा

भाषा: काशी

वि० चित्रराम

अ. प्र. १६ (अ. वि०)

वी० एम० सं० वा० १९९९ एम० सी० ई० १९५९-५० ३००

002170

National Centre for the Study of Ancient Manuscripts

१६

॥ अमृतमयं ॥

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

॥ श्रीगणपतये नमः ॥ ॥ आदितः पाणिनीये तु शिष्या ज्योतिस्तन श्रुतः ॥ पंचाध्यायीनिघंशोऽश्वनिस्तु
 सुपरिस्थितः ॥ प्रणम्य तत्र च स्यामि रुद्रायामितं ते जसे ॥ समेदिशतुं श्रीतोका एषोऽशिष्टसमाति ॥ त
 तान्मायः स नान्मायः स नान्मायः ॥ अथ किमर्थं वेदो वेदो गानि च प्रवृत्तानि ॥ सर्वकामप्रप्तादिमो
 स्मांतः पुरुषा यो वक्तव्य इति वेदः प्रवृत्तः ॥ तस्य रिज्ञानाय वेदो गानि च प्रवृत्तानि ॥ तानि पुनरमुनिप्रति
 नियतार्थविषयवृत्त्या वेदमास्वेदंति तस्य ध्या ॥ शिष्या ताजदात्मा बुध्या समर्थो नित्येव मादिना क
 मेण स्वस्वयं नानिभ्यस्तिलक्षणं प्रबोद्धमध्यं दिना पराह ॥ पुयथाध्येयं ॥ अधीतस्य च स्वरसोऽव्यवयु
 जस्य यत्तत्कर्मणि प्रयोग इत्येवमादि अर्थं जाते निरुवाच ॥ तथा सधीतः प्रयुज्यमानश्चाप्रयोगभा
 वाय नान्यथेत्येवमर्थवता शिष्याः ॥ एवं स्वाह ॥ गंजोहीनः स्वर्गो वर्णतो वा मिथ्या प्रयुक्तं न तमर्थ
 माह ॥ सवाग्यज्जोयजमानं दिनस्त्रियथुः शत्रुः स्वरतो पराधात ॥ इति वेदाध्ययनानुसंगतश्च तिलहः

सपुण्याशाल्पाणां लौकिकानां प्रेथविस्तररचनानां अतएवाध्ययनपरिज्ञानं ॥ शिष्याः धिगताध्याय
 नविद्ये चैदस्यास्वरकोशपादव्यवस्थालक्षणपरिज्ञानेच्छं दोषिवितिरिदि ॥ उयतास्वरकोशेनेयदिः
 पादेनीयश्च ॥ इयद्विस्त्रिष्टुप ॥ इति ॥ नहि अविज्ञातच्छंदसाप्रयुज्यमानो मंत्रः कर्मण्यार्तुकः स्यात् ॥ ए
 वं स्याह यो ह वा अविदिता र्थेयच्छंदो देवतत्रास्येन मंत्रेण याजयति वाध्यापयति वा स्या युंजछं
 तिगर्भे वा पृथति प्रजामीयते या प्रोवाच न भवति यामान्यस्य छंदोऽसि भवेति ॥ इति ॥ अतो नुषंगतो न
 क्रादिलक्षणपरिज्ञानं लोके त्रलौकिकमिति स्वाह ॥ सम्यग्धीतस्य परिज्ञातच्छंदसोऽमुष्मिन्नक
 मेऽपि विनियोग इति कल्प्य आद्रियते ॥ तस्य ध्या रथेति छिनत्ति ॥ उर्जेत्येव नुमादीति ॥ नहि कल्पा
 नभिज्ञः प्रयोगान्विज्ञानी यादिति ॥ अतिचोदितकर्मो गभूतकालपरिज्ञानाय ज्योतिषं ॥ अनुषंगन
 स्वातो प्राणिनां शुभाशुभकर्मफलविपाककालपरिज्ञानं ॥ व्याकरणादिभन्तादिपरिज्ञानं ॥ एवं

२
 त्याह॥ प्रयाजाः सविनक्तिकाः कर्तव्याः॥ तथाचोद्देशयति॥ संख्याद्वयोनविचरति॥ नचव्याकर
 णानेभिस्तैविप्रकीर्त्तनीपादहितुंयामेत्तान्॥ ततएवचातुर्वेगतोक्तैर्लौकिकलक्षणपरिज्ञानमेवं
 छंदस्यैवंभाषामितिप्रविभागोनांतरायकोनंतरेणव्यवस्थितः॥ अतउक्ताध्ययनविधेरुक्तछंदः
 प्रविभागस्योक्तविनियोगस्यापलासितवर्मागभूतकालस्यापदार्थितलक्षणस्येतरेणैवदस्या
 र्थपरिज्ञानविषयेनिरुक्तेनामंदमंगमारभ्यते॥ प्रधानंचेदमितरेभ्योऽंगेभ्यः सर्वशालेभ्यश्चा
 र्थपरिज्ञानानिनिवेशात्॥ अर्थोहिप्रधानं॥ तदुच्यते॥ शब्दः सचेतरेषुव्याकरणादिषुचिंत्यते॥ क
 ष्येखल्यविनियोगचिंत्यते॥ सचधुनरथभिधानवशेनमंत्राणां॥ योपमर्थंअभिधानेन
 तस्वत्वेसमर्थोमेवः सनचविनियुन्यते॥ तदुक्तं॥ अस्मिन्निधानसंयोगाभ्यंनेषुशेषनालः स्यादि
 ति॥ नचनिरुक्ताहतेभ्यदेवमन्यवावाह्यंशाल्यमस्ति॥ तावदर्थेणयदशेषान्शब्दान्निर्वाह

परविचरति॥ चिदस्यशालेशब्दनिर्वचनं॥ अतएवचनद्विष्युत्तलस्य॥ यथाशब्दलक्षणपरिज्ञानेसर्व
 शालेषुव्याकरणात्॥ एवंशब्दार्थविचरेनपरिज्ञानेनिरुक्ताह॥ वस्तुमानमेवद्विदितरेषुस्त्वानिमित्तं शाले
 बुद्धिविषयमेवविचिंत्यते॥ प्राप्त्यणमपिच॥ विध्यर्थेवादेरूपमशब्दार्थेणशब्दभूतमेव॥ मेव
 प्राप्त्यणार्थपरिज्ञानवद्व्याख्यात्माधिदेवाभिभूतपरिज्ञातद्वारेणधर्माथेकानांसाक्षात्प्राप्त्येव
 पुरुषार्थः॥ नचनिरुक्तोमंत्रार्थोव्याख्यातव्यइति॥ तस्मादर्थपरिज्ञानानिनिवेशादितरेभ्यः
 प्रधानमित्युपपन्नं॥ अथास्येवमखिलपुरुषार्थोपकारकवृत्तिसमर्थस्यसंग्रहः॥ तद्व्याख्या॥
 नामाख्यातोपमर्गनिपातलक्षणं॥ नावविकारलक्षणं॥ नामान्याख्यातजानिनेसर्वविषय
 योपन्यस्यपक्षप्रतिपक्षतोविचार्योपधारणं॥ मनीष्याख्यातजानिकानिचिदेवानेकधातुजा
 न्यतीति॥ मंत्राणामर्थवत्त्वानर्थवत्त्वेविचार्यशास्त्रारंभप्रयोजनद्वारेणार्थवत्त्वोपधारणं॥

यो यने संख्या संदिग्धो दाहरणान्निर्बचनव्यवर्तने स्थानानामाख्या नोपसर्गनियता नानाविनागिनेने
 घट्टकप्रकरणानुक्रमेण अने कार्यानवगत संस्कारानुक्रमेण॥ यो सूरत प्रत्यसकृताध्यादि
 कमेन्नलक्षणं॥ स्मृत्याः शयथा निशाया चित्वासाय विदेवाना निदात्रशसादि निर्मेत्रा निव्यक्ति
 हेतुपदेशो निदानपदितानव्याख्यापनायाः नादिष्टदेवतोपपरोसयायाध्यात्मोपदेशात्
 तिभूमत्वं॥ उत्तरेतरजन्मत्वं॥ स्थानत्रयनेदशः तिस्रणामेकैकम्यामाहाभाप्यकृतोनेकनाम
 धेयप्रतिलेनः॥ पृथगनिधानं नृत्यनिसंनं धाहादेवना॥ नामाकारचित्तने नक्ति साहचर्यसंल
 वकर्मसक्तनाक्तहविर्भोक्तव्यं जनभाक्ता नि॥ पृथिव्यंतरि सद्युस्थानदेवतानामभिधेयाभि
 धानव्युत्पत्तिप्राधान्यसत्त्वादाहरणं॥ तन्निर्बचनविचारोपपत्यवधारणानुक्रमेण व्याख्याय
 देवतप्रकरणनिर्णयो विव्यापारमाशुयायोपदेशो मंत्रार्थनिर्बचनद्वारेण देवनाभिधाननिर्ब

Indira Gandhi

चेनफलदेवताताडाव्यमित्येवसमासतोनिहकंशास्त्रचिंताविषयः॥तस्येवागवाद्यादेवपत्येता
पंचाध्यायीसूत्रसंग्रहः॥माचपुनरियंसासात्कनधर्मोमहर्षिभ्यउपदेशेनमेवायेमुपपन्नस्य
ऋतीर्षभिरवरशक्तिशैलेत्यमवेष्ट्यननुजिष्टसयावाक्यार्थसामर्थ्यादभिधेयातुनीयमेवाधो
वबोधायछंदोऽयःसमाहृत्यसमाहृत्यसमाहृता॥सैवाछंदोवयवभूताछंदोचर्मिण्योवययायूथा
पत्रास्नागोमीधर्मा॥उत्पयेचतस्याद्वाद्शाध्यायीभाष्यविसरतस्याद्वादिवाक्यं॥समान्नायः
समान्नातः॥इतिगवादिदेवपत्यंतःशब्दसमुदायसमान्नायउच्यते॥समाहुःपूर्वस्यस्नातेरभ्यासा
र्थस्यकर्मणिकारकेसमान्नायः॥समभ्यस्यतेमयीदयायमितिममान्नायः॥सचक्रविनिर्गंतः
र्थपरिज्ञानाद्योदाहरणभूतः॥यंवाक्यार्थोशास्त्रसंग्रहभावेनएकस्मिन्वाप्येयंथीरुतउत्तर्यः॥तस्य
किमिति॥सन्नायानव्यः॥सचयोसमान्नातःछंदस्येवावस्थितोऽगवादिरेवेकोनिरुक्तेयःसमान्नातः

तः॥अयंचरतस्मिन्निरुक्तेसएषउनयुनक्षणोपिव्याख्यातव्यः॥आहकसुमेतद्व्यपने॥असमान्नात
व्याख्यानमध्यत्रानि-नेइति॥समान्नानाहोणावाक्यमर्थमसमान्नातमिति॥उच्यतेनिर्वचतल
सणोपदेशान्निर्वचनप्रसक्तानांचमृगकथोदक्षिणातस्मीनिघंडुमद्राधःशब्दप्रभृतीनामे
वमाद्यानांनिर्वचनोपदेशात्तायने॥समान्नातव्याख्यानमप्यवाभिमतमिति॥यत्पुनरेतदुक्ते
समान्नानाहोनां॥वाकिमर्थमसमान्नातमिति॥अत्ररूमः॥नहिसमान्नानाहोणामेतोति॥
तेषांसर्वेषांसमान्नातेशास्त्रान्तएवतस्यात्॥अतश्चाध्ययनश्रवणाज्ञानशक्तिदानदोषःप्रस
ज्येत॥शक्यश्रवतावद्यसणोदेशोदाहरणभूतनिघंडुशब्दसमवायेनाधीनवेदेनमध्याविनात
पस्विनातसणविनियोगार्थछंदोदेवतनिदानविरानियुक्तेनागमवेतामंत्रार्थोभूदितुमित्येता
वानेवनिघंडुपुशब्दसमुदायःसमान्नातः॥तस्यादुपपन्नमसमान्नातव्याख्यानमध्यत्रानिमन

उदाहृतसमाप्ताः निर्वचनं प्रसंगेनोक्तिरुच्यते ॥ य एते समाप्ता तावदादयस्त एते मन्त्रा विनिर्गम्यन्त्यादु
 ने यो विनिर्गम्यः संतो निगमुता देतो निघंरव उच्यन्ते ॥ इत्येवमर्थे निगमनित्वा निगंतव
 एते संवन्ताः संतोः ति परोसरजिनाशयेन गकारस्याने घकारं दत्त्वा नकारस्याने चकारं दत्त्वा लोप
 व्यापयान्निलसणे ॥ अथाप्यादि निघंरव उच्यते ॥ इत्येवमादित हेनयरोसाति परोसरजि पुयथा संनवे द्रव
 ज्ये ॥ त्रिविधा हि शब्द व्यञ्जयः ॥ प्रत्यक्षरजयः परोसरजयः अति परोसरजयः ॥ तत्रोक्त क्रिया
 प्रत्यक्षरजयः ॥ अंतर्लीन क्रियाः परोसरजयः ॥ अति परोसरजि दे पुशरे पुनिर्वचनामुपायः ॥ तस्या
 त्वरोसरजिनामा नाशयत्यसरजिनाशयेन निर्वञ्जयः ॥ तस्य व्या ॥ निघंरव उच्यति परोसरजिर्निगं
 तव इति परोसरजिर्निगमयितार उति प्रत्यक्षरजिः ॥ यस्या निगमयितार एते निगंतव इति निघं
 रव उच्यते ॥ उक्तं ब्रह्मणो गतो अर्थे विषयं शब्दो चा ब्रह्मणो विचारना ज्ञा ॥ श्री लो केश्वर जी शिरो

योगसुच्यते पंचविधि निरुक्तं ॥ अस्यांत वायमपि पृथगे विपर्ययार्थे व्यापनिलसणे ॥ न एते निगंतवः सं
 तो निघंरव उच्यन्ते ॥ इत्येवमति परोसरजयो विर्वञ्जयः ॥ प्रायेण चोप्यादि पु परोसरजयः शब्दा संत्यते
 ॥ तत्र ते यान्लसणमुपेक्षितं ॥ ये धामपिलसणे नास्ति ते धामपित न वा ॥ अपरि समा सा सु वा
 देय रतिल स्यादिदः प्रति जानते ॥ सर्वे धामपिलसणा संनवे र बोरादि पाठ मिदिरव उच्यते ॥ तत्र हि
 यथा व्यय न नैव शब्दाः साधीयो मो भवंत्यभिध्याहारानभिधातायेति हिल स्यादिरो मय्यते ॥ इत्यो
 पन्ययः ॥ आचार्यो मय्यन इति वाक्यशेषः उपरतमन्त्रु रूपमन्त्रु लप्या पत्यमो पन्ययः ॥ कीर्ति प्रथ
 नार्थमोपमय्ययद्वयं ॥ अपि ब्राह्मनादेव स्युः समाहृता भवंति ॥ अपि चैवं यथोक्तं ॥ आपि चै
 वमय्ययानि घंरः स्युः ॥ कथमिति आह न जादेय ॥ निगमनादित्यभिप्रायः ॥ विद्यमानमपि निगमन
 मविवाहितमेतस्मिन्से ॥ अनेक क्रिया योगेपि हिमति कोविदेव क्रियामं गिरुत्यना मये य प्रतिल

नो भवति॥ ननु नात्र व्यवस्थाम्॥ आह विमनेत्याह नमिति॥ उच्यते॥ समाहता भवन्ति॥ सप्तस्थानेनैवैषां नि-
 युक्तः॥ दर्शयिष्यति चाग्रमुपसर्गं व्यत्ययं॥ निमित्तेषु सप्तमित्येतस्य स्थानेति आह॥ विद्यमान एवाध्या-
 हता मर्त्या मर्त्यप्रकाशनाय हेतुपाठार्थं॥ नैमानस्थाने कार्यं व्याख्यातं नो ज्ञेयं व्यापन्या ओषणं च
 तद्व्याख्याने प्रकारः॥ अथ कार्यः॥ एतस्मिन् चोच्यः यी संग्रहे मयोदयापदिता त्वेते भवन्ति॥ तस्मा-
 त्समाहताः समाहंतव एते संत उपसर्गं व्यत्ययं उपसर्गं व्याहारं च व्यापनिभिर्निघंटव इत्युच्यते
 प्रमेदश्च जायते हेतुः प्रयोगः एवेति व्याख्यातं भवति॥ त्रास्योद्देशादहं॥ सूत्रे इदमाह नमिति॥ अ-
 र्थं व्याख्यातार्थं निघंटव च नशब्दविपरिणामोऽयं प्रदर्शितः॥ यदा समाहता भवन्ति पूर्ववदे-
 नोपसर्गं व्यत्ययं उपसर्गं व्याहारं च व्यापनिभिर्निघंटव इत्युच्यते॥ यस्मादाह एते समा-
 हता भवन्ति हेतुः॥ तस्मात् समाहरणत्रियाणां समाहताः एते समाहताः संतः पूर्ववदे-

चापसर्गं व्यत्ययात्त्रयेण निघंटव इत्युच्यते॥ एतस्मिन् विनिगमनसमाह नन- क्रिये निघंटु उच्यमाने-
 अथ विवक्षिते सत्त्वा समाहरणत्रियाणां गृहे तु कोना मध्ये प्रतिलेन उक्तः॥ एवमेव निघंटुशब्दे गृहे-
 र्थं कोपसर्गं॥ हेति हरति न्यायं सुसर्गं व्यापिरुक्तः॥ आह विमये पुनरिति महाभ्यन्तरकस्मिन् च नि-
 धाने अनेकधात्वर्थनिर्जचन इति॥ उच्यते॥ इहा च तस्योपपातना निनामानां तिस्रस्तैः॥ सत्त्वा-
 व्यातजतं विधेयस्यायात्रियात्वं स्यते॥ तद्विधानसमर्थं शपरो सद्यजौ जातदभिधायि निरुतिश-
 र्देधातुस्तद्व्यतसंचपुनः स्ववर्णक्रिया सामान्येना तत्रैव सति रुदिशब्दे याजं तोधातवः स्वलिगोरु- दर्श-
 गतं जर्घ्येति॥ तावतः संघस्य स रुदिशब्दो निजीयः विकारयोः विशेषलक्षणव्यवस्थाभावात्॥
 न हितत्र विधेयलक्षणव्यवस्थाकाचिदस्ति येन कोलति हेतुः न्येव्याजर्ज्ञेन॥ अथि यो ज्ञेयार्थिकका-
 रणायावतामवधातुर्नोस्ति रुदिगते भवेत्॥ अर्थं श्राप्यभिधेयस्थत्वावद्विरुणविग्रहेति॥ रुदिश-

८
 अगतानां च धातुनां हि शब्दजायतेऽर्थक्रियायोगसन्निगन्तनाये तु विद्याया रूढि शब्दे वर्तमानमपि धा-
 तुल्लिङ्गमस्ति चित्तवत् ॥ स एव क्रियाः भावस्तदाश्रयनिर्वचनव्यावर्तको भवति ॥ ता एताः क्लिप्तः क्रिया
 लिङ्गमनसमाह्वननसमाहरणाख्याः निघंटुषु विद्यन्ते तदनिधास्यपि च रूढि शब्दे निरूप्यमाने गमि-
 हे ति हेरति श्वादेश्चैक्या संनिपत्य वदन्ति ॥ ममातुरूपं मये ते निरुद्धे मये ते निरुद्धे इति गमिस्तु ग-
 कारमात्म्याय व्यापन्नं मये ते यकारं ॥ तथा हेति हेरतां हकारे व्यापन्नं यकारं मये ते तत्पादय मये ते य-
 त्वर्थे निघंटुशब्दे निरुक्तः ॥ एवं जातीयानि धातुनि चैव न प्रदर्शनाय ॥ तस्याप्येतानि च त्वारिपदजा-
 तानि नास्मात्पदे चोपसर्गनिपाताश्च तानां मानि भवेति उदेता ये देवोक्तं समाश्रयो निघंटुवदन्ति
 ॥ समाश्रयशब्दप्रायप्रसक्तस्य च निघंटुशब्दस्य सुत्यक्तेरुक्ता ॥ न तु निघंटुशब्दस्याथेतत्पद-
 धारितं ॥ न दलधार्येन रतिपदं पदुक्तस्तद्वत् ॥ किंपुनस्तदिति याप्येतानि च त्वारिपदजातानि व्या- ८

ताश्च तल्लः पदजातयः धातुजैवे च यत्तमनिना निनाः ॥ माय्याने चोपसर्गनिपाताश्च किते धातुमिति ॥
 ॥ इमानि च त्वारिपदजातानि संत्येतस्य न शास्त्रे विमिति निघंटुसंज्ञानि भवन्ति ॥ नित्यमेवानुदिधी-
 यमानानि भजन्तीत्याह ॥ न कदाचिदपि न भजन्ति ॥ नित्यं भजन्त्येवेत्यभिप्रायः ॥ च त्वारिपदजातयः
 मवधारणार्थं नैवं पदजातं यथा धातुः पदमैवाप्यामिति ॥ नापि देवधातुमेवेति उदेता ये देवोक्तं समाश्रयो निघंटुवदन्ति
 निपातोपसर्गजेकतः ॥ त्वारिपदजातयः च धातुगतिर्यथा गतिकर्म प्रयत्ननीयमेवेति ॥ पदजातानीति प-
 दन्यास्यर्थः ॥ जातशब्दो हि गणेषु सिद्धस्तथा गणो जातमश्रुजातमिति ॥ तद्वदिहोपि ॥ तत्र नाम पद-
 गणः ॥ त्वारिपदजातयः च धातुगतिर्यथा गतिकर्म प्रयत्ननीयमेवेति ॥ पदजातानीति प-
 धागेन ॥ तथा उपसर्गगण आङ्गदिः ॥ तथा निपातगण आङ्गदिः ॥ एवमभिप्रेत्योक्तं च त्वारिपदजातानि
 ति अत्र नामाख्यातयोः र्व्यसमिधानं प्राधायादप्राधायादप्राधायादुपसर्गे निपातानां यथा त-

उभे अपि नामाख्याने विधाने पसर्गनिर्देशे अपि सती। समर्थे च नोनत्पसर्गे विधानात् न नामाख्यातत्वे
 र वे स्यामर्थो लिलक्ष्यति हि। न निर्देश उपसर्गा अर्थो विरुद्ध इति शाकशयन इति। वाच्येन चेतने अ
 र्थेनार्थवत्तौ। वाच्येनोपसर्गविधाना इति वा प्राधान्या नामाख्यातयोस्तु। व. मी. पसं यो गद्योतकान
 वेतौ। तस्मादुपपन्नं भवति प्राधान्या नामाख्यातयोः पूर्वमभिधानं। अत्राधान्या चेषाद्वा
 पसर्गविधाना मिति नामाख्याते इति तरेत गमाः। माकोक्षित्वमुभयोर्नामाख्यातयोः समासे
 नाभिधानं। न प्रमितरेत गकोक्षित्वमिति॥ यत्तदन्त इति हि नामशब्दः। नात्र देव साकोक्षो भवति।
 यावत्त्वचति परति इत्याद्याख्यातशब्देर्निराकोक्षी। क्रियत इति। तथा यवनीत्याख्यातशब्दात्ता
 वदेयमाकोक्षो भवति॥ यावत्त्वमत्तदन्तशब्दः। पक्षति यत्तदन्त ओदनमिति इतरेत गकोक्षित्वमुभ
 योर्नामाख्यातयोः समानकार्यत्वं चेत्तयोर्लक्ष्यते। वाच्येनार्थनार्थवत्त्वमित्यतः समस्येतेनानाख्या

ते इति॥ नाम्नः पूर्वविधानोऽस्या ब्रह्मत्वात्। नामपदकाव्याश्रीष्वयक्रियोपलक्ष्यत्याश्रयाख्यातस्य पश्चाद्वि
 धातः॥ उपसर्गविधाना इति उभयेत्यामुपसर्गविधाना नामाख्यातयोर्लक्ष्यविशेष्योतकत्वात् समा
 नकार्यत्वमित्यतः समस्येते॥ आख्यातसहयोगित्वादुपसर्गणा माख्यातानंतरं पाठः॥ परिशेषा
 योनिधातानोपश्चादपरिमिताश्च विधाना इति॥ ॥ तत्रैतन्नामाख्यातयोर्लक्ष्योपनिर्दिशति॥ तत्र
 तस्मिन् लोचने प्रसिद्धे पदबन्धुप्रत्यये निघंटुशब्दसमानसंज्ञे पलक्षिते यत्तावन्नामाख्याते तयो
 स्तावदेतद्वैलक्षणं प्रदिशति। कतमस्येतेन ह्यस्यमाणमित्यभिप्रायः। प्रदिशति प्रविभज्येदेनाम्ना ल
 क्षणमिदमाख्यातस्यैवेति दिशति। उपदिशत्याचार्या इति वाक्यशेषः। आह लक्षणोपदेशान्तरात्
 अनुच. मणेनेत्यदिहत्यात्। अनुच. मणेनेत्यदिहत्यात्। इमानि पृथिवीनामन्नेत्याद्येव विधानि
 हि रण्यनामाश्चुनराणि चंदशकातिकमोणउत्तरेधातवोष्टादशगतिकमोणउत्तरेधातवो

हिनद्वयसानेयोमिदिव्यपतेनायःतेनलिख्यते॥नूनमभिनिर्वृत्तात्रिपाययाभाजोयमर्निनिष्कारित
 इतिनाभिनिर्वृत्तात्रिचदभिव्ययथेयप्रात्रियानिर्वृत्तेनोनवरयेभाजएवंसांपतमपिनाम
 विषयनअलिस्त्रियायंतस्मादभिनिर्वृत्तात्रियेत्वेयमनुगियतेतरेतराख्यातत्रियाआचव
 मपिसद्वात्रार्थत्यात्रियायाभावप्रधानमुच्यतेइतिगजमेवेमन्यतेएकेपुनर्भीवप्रधानमा
 ख्यातमितिप्रत्यर्थप्रधानमितिमन्यतेप्रत्यर्थविशेषणहिप्रत्यर्थार्थादयइतिभावः
 यमत्रियाभावार्थइत्यनेथांतरं॥सयत्रप्रधानंरुणभूतानिसाधनानिनिर्दिष्टभावप्रधानंवि
 पुनस्तत्त्वआख्यातं॥आख्यायंतेस्त्रीपुंनपुंसकाविस्त्रियासुपाभावेनयेर्त्तमानान्यनेनकि
 याचतेवामुपरिप्राधान्येनजर्त्तमानेत्याख्यातंआह॥कथंपुनरत्रक्रियायाःप्राधान्यमिति
 उच्यते॥साहचर्यशब्दाख्या॥अर्थगृहीतानिनसाधनानि॥अतःप्राधान्यमत्रक्रियायाः॥

इतश्चप्राधान्यं॥कुतःविशेषप्रत्ययाधानात्पचतीतिप्रथमपुरुषैकवचनान्तेआख्यातशब्दो
 यर्त्तमानकालकालेविद्योयत्किंचिद्विबसितविशेषमेवपञ्जरिसाधनमात्मनःआश्रय
 नानेनोपलस्यनेनैकक्रियाशक्तिमत्यपिपञ्जरोसाधनेपचिक्रियायामेवविशेषप्रत्य
 यमाध्याति॥नात्यामुक्रियासुनापिदिशिष्टेपञ्जरोसाधने॥यश्चयस्मिन्नर्थेविशेषेणव
 र्त्तेशब्दःसएवतस्यप्रधानं॥विशेषेणचक्रियायामाख्यातशब्दोवर्त्ततेरुणभावेनकारके
 तस्माद्विशेषप्रत्ययाधानाद्भावप्रधानामख्यातमित्युपपन्नं॥अपिचक्रियायापारविज्ञान
 परतयापृष्ठःकिंकरोतिरेवदत्तक्रियाख्यानपरतयेवप्रत्याचष्टेपचतीति॥नलोदरनमितिपृ
 र्वमुक्ताततःपचतीतिज्ज्ञीति॥अथकथमुच्यतेभावप्रधानमाख्यातमिति॥अथ॥अमूर्ते

हि क्रिया निरूपणा साहिकारैरनियज्यमानाकारकशरीरे च संती शक्यते निर्दिष्टं ॥ इदं न तथा हि
 अशीरगसती सान एवेत अग्रदणे च सति सान ह्येत अग्रदणे च सति कथमिव निर्दिश्येता तत्रैवं
 सति कारकमग्रदेना नियज्यमाना क्रिया यस्मिन्साधने विशिष्टमात्मीयं कार्यं मार नते पाका
 ल्यंत दमिधानशब्दोपपदेवमासाद्देवणा संभवः ॥ तस्मादौदनवर्म्मकायादेन दत्तकर्त्तृकौदनशब्दो
 हीनपूर्वोच्यते तिति सासाद्देवणा संभवः ॥ तस्मादौदनवर्म्मकायादेन दत्तकर्त्तृकौदनशब्दो
 पपदेन निर्दिश्येता रुदनं पचति देवदत्त इति ॥ तत्रात्रिचक्षित स्वार्थे ॥ औदनशब्दो अपि
 पक्रिया व्यापारपि एलिषयेज एटः किं करोतीति तिति क्रिया व्यापारमात्रमेव प्रत्याचष्टे ॥
 पचतीति ॥ ततः किमिति पयेनुयुक्ते शब्दो तरेणापाकरोति देवदत्त औदनमिति ॥ तस्मात्
 शोतराच्यत्वासाधनस्य पचतीत्यत्र क्रियैव प्रधानमित्यपपत्ते ॥ यत्पुनरेतदुक्तं नोदनमि

ति पयेनुयुक्तेति तत्रैव ॥ सहिषयेनुयुक्तां साधनगतां भाविनीमां शकमानः पयेनुयोगमात्मा
 नैबुध्यवस्थं कृत्वा तदपाकरणाय मोदनमिति पूर्वैर्ब्रवीत्येवं तत्रापि द्वयविशेषपक्षे ज्ञानार्थोदिते
 पः पयेनुयोगोऽनुक्तो दृश्यः ॥ तस्मात्पचतीति शब्दोच्यते च क्रियायाः शब्दोतरः ॥ च्यत्वात्
 तद्व्यस्य क्रियैव प्रधानमिति ॥ इतश्च न द्वयप्रधानमाख्याते एकस्मिन्वाक्ये द्वयोराख्यातयो
 रसमवायात् ॥ पचति परतीत्युभयोः प्राधान्यादितरेतरेण समवायो नास्ति ॥ नहीतरं शब्द
 इतरत्र युगो भवति ॥ द्वयशब्दे च समवायात् समवेति द्वयशब्दे नाख्यातशब्दः ॥ पचति दे
 वदत्त इत्युक्ते पचि क्रियायुगो भूतो लक्ष्यते देवदत्तस्तस्मादुपपत्ते भावप्रधानमाख्यातमिति
 ॥ अपि चोक्तं ॥ क्रियावाचकमाख्याते लिंगतो न विशिष्यते ॥ त्रैलोक्यं पुरुषा विद्यात्कालतस्तु
 विशिष्यत इति ॥ तत्पुनरेतच्चतुः प्रभेदमाख्यातं भवति ॥ कर्त्तृभिर्भावैकर्मणिकर्मैव तैर्गतिः ॥

पचनंति कर्त्तव्यं॥ अथ ते॥ पच्यते इति भावकस्योः॥ पच्यते स्वयमेवेति कर्मवर्त्तते॥ चतुर्थीयाप्यत्र
 पचार्थानि दुःखाप्यप्रधानानि॥ त्रिभ्या एव प्रधानं तामसि रजस्यै बलस्य माणस्यै
 संतो नयतीत्युक्तं॥ आख्यातजन्तानामाप्रतिज्ञा॥ पूर्वमाख्यातलक्षणमुक्तं॥ पश्चानामल
 लक्षणमुच्यते॥ विदुनस्तत्॥ सन् प्रधानानि नामानि॥ लिङ्गसंख्येयोरवसहाय इति मतं॥ तथा
 लक्षणापपत्तेः॥ तद्येषु प्रधानं दुःखं भूता त्रिभ्या नामान्येव तानि॥ नमं त्याख्यातशब्दे दुःखं न
 येन नमंति कास्मदर्थमाख्यातशब्दे वाच्यं॥ यभावेनेति नामानि॥ यथैव त्याख्याते विद्यमान
 मपि द्रव्यमविवक्षितमेव निहाप्य विद्यमानादि त्रिभ्या अविवक्षिता॥ द्रव्यपरत्वात्सत्त्वशब्दस्य
 तद्विभ्रियान्नितमुत्तरं॥ त्रिभ्या येषु तमुविधाय धात्वर्थोऽसौ व्याजर्त्तते॥ आह॥ नमं
 नर्त्तन्ति त्रिभ्या विद्यत इति विद्यमानापि वा विवक्षितेति॥ उच्यते॥ प्रत्ययः प्रत्ययोल्लिखित इति॥

वेधादिभिरन्यमानमेतावदेवेतन्नाम॥ तत्र तद्विधीतु रित्येकोऽर्थः॥ धातुश्रुतः त्रिभ्या न च नः स
 चेनास्मिन् विद्यत इति न च विधेय नूनं वा क्रियया न विनये॥ यथायथं यथायथं सत्त्व रजसि धाय कं शब्दो य
 त्रशब्दस्तत्र तत्र व्योर्धरति॥ संयद्देशशब्दार्थो वा व्यकाचकत्वेन नित्यमिति॥ एवं तावद्विधाय विद्यते
 यत्पुनरेदुक्तं विद्यमानापि त्रिभ्या कथमविवक्षितेति॥ अब्रह्मः॥ नास्ति को धातुः स धूत्यस्य यो पज
 निनेन प्रातिपदिकेनाभिभूतक्रियाभिधानशक्तिः प्रातिपदिकोत्तर्लानरन्तिरेव स्वमर्थमुद्भावयितु
 मशक्नुवन् प्रातिपदिकार्थमेवावुबर्त्तमानो द्रव्य प्रधान एव नयतीत्येवं विवक्षितया सा तु विद्यमा
 नापि विरक्षमाणेनास्मिन् प्रातिपदिकनिर्लेधतादुःखमुच्यतानादुःखगनमर्थप्रकाशयति न प्राप्तिरुद्भा
 दिति द्रव्यपरतामल शब्दस्य गम्यतेत्याचोक्तं॥ शब्देनोच्चारितेनेदुपेन द्रव्यप्रतीकते॥ तद्विचारविधौ
 पुनर्त्तनामेत्याहुर्मनीषिण इति॥ पुनश्चोक्तं॥ अक्षेयचतसृष्वेतेनानाद्यपुनितकस्य॥ तन्नामकमेव॥

महर्षेः देवचनलिंगयोः निर्देशः कर्मकारणप्रदानमप्युच्यते ॥ स्वास्पृश्याधिकारो विनियोगो नान्यथा
 नित्योक्तिः ॥ तदा पुनर्मुक्तये न विपाते यस्योपायमपि यो विना मत्वमप्येवमुच्यते नोक्तं नान्यथा
 नीतिः ॥ अपरे पुनर्मोक्षकालकारणसंख्याप्रकारेणैव आख्यातस्य तेषां भावप्रधानता भवति
 ॥ अतो नावप्रधानाख्यातमित्युक्तं ॥ नास्तीति सनादयं संख्यालिंगमित्येतेषां ॥ तेषां द्रव्यप्रधान
 मित्यतः सत्यप्रधानाविना मानीत्युक्तं ॥ एवमेवेत्येतैः ॥ तदा तैर्भाष्यप्रधाने भवतः ॥ एवं न
 चरनयोर्नामाख्यातयोपर्यस्य विना दूतयोः स्वपदार्थाभावकस्य नावप्रधानाभ्युपेयस्य तदा
 धास्यं ॥ अथ पुनर्येते उच्यते न भवतः ॥ अथ पुनरेते उच्यते न भवतः ॥ भाष्ये तत्रैकस्य प्रधानमर्थः यस्य
 गुणवत्तु इति ॥ अथ पुनर्भावप्रधाने भवतः ॥ नस्य हि नास्ति तत्वात् ॥ भाष्ये स्यात्स्यात् प्रधानं तदर्थं
 स्यात् गुणवत्तु तदर्थं स्य नावप्रधानं तदर्थं स्य नावप्रधानं ॥ एवं तावदाख्यातं भाष्यप्रधानं ॥

१७

यपुनः कथमनिर्विजयमानो नावप्रधानो भवेत् ॥ विपातदाख्यातमिति यतो लोकाग्रसिद्धे योदा
 हेरति ॥ तत्प्रसिद्धाद्यर्थसंज्ञे ॥ अतो प्रदर्शनाभावनाख्यातनावप्रधानमिति पदार्थात्पुनः
 प्रत्युपपन्नं यत् ॥ अत्रैव मनपरं सतमेकत्वात् ॥ योपरि दूतयोपरि विजयो योपर्युपायस्मिन्
 मत्वमनेकावुच्यते ॥ आश्रितमुपायद्विजयहेतुं प्रदर्शयति ॥ पदविहरणपद्धिर्नो न शयनासनोद्वे
 पाणाद्याख्यातं ॥ अत्रैव तदनिर्विजयजोनामिनिर्वर्तमानं कस्मैचित् एव ते हि करे स्य स्य आचरेत्
 जतीति ॥ अविनक्तकलेर्बहिर्द्वितीयमिति उदाहरणार्थं भावस्योपप्रदर्शनाय ॥ उपक्रमप्रवर्तनीति उ
 पक्रम आरंभस्तस्मादाख्यातपदार्थपर्यंतं यावदेत्यादि ॥ आह ॥ अंत्याससन्निधौ भावनिर्दे
 शदर्शनादेश्यैव निर्वर्तयति ॥ अथ पुनर्भावप्रधानं भाष्यप्रधानं ॥ अंत्याससंहितस्या अंत्या
 त्वं ॥ अविचारात् प्रतीतिप्रवृत्तिर्नैव कथं यावत्प्रधानमिति न देशांतरे प्राप्तिरिति ॥ तस्मादुपक्रमाया

निःश्रिया निरीषर निश्रिया घमा नो नावेः अन्त्यायाम निमंति दते । ततः सन्निधये गत्य तेन त्वमात्रं
 त्यजेत् । निवेज्ज रत्येते गृहीतः । अतो न प्रविश्य मेतदुपक्रमोदात्तं यच्च जितं ॥ यच्च जितं ते भविष्य
 मा णेतत्सर्वमेकीकृत्य वक्तारो न वेति भवेति देवदत्त इति । न प्रसिद्धि परे दुःखाय्या । यथा वस्त्रिता
 नां हि शब्दा नांमन्वा ख्या नमात्रमेव शास्त्रेण क्रियते । नोत्पाद्यते शब्दानां पथ्ये पु विधीयंते । न स्मृ
 त्प्रसिद्धशास्त्रमपि कौनिकप्रसिद्धे बह्वर्थात्परी नृत्तं नात्र ग्राह्यते नात्र देवजतिपत्रती
 त्युपक्रमप्रभृत्युपक्रमे पश्यंते तस्मादुपपत्तमेव कर्त्तव्या निर्विषयं नानोभाव आख्याते नो
 च्यते इति । आह व । क्रियासु बह्वर्था निमेषितो यः पूर्वोपरि नृत्तदेवैक एव । क्रिया निर्विषयि च
 ज्ञानमिदं आख्यात शब्देन तमर्थमाहुः इति ॥ ॥ मूर्त्तं तत्त्वभूतं तत्त्वनामभिः कदाचिन्तु न मेव ना
 वेन येनोपक्रमप्रभृत्य निर्वर्त्तमानमप्योवर्गपर्यंतं मूर्त्तं तत्त्वभूतं तत्त्वनामपि योतिंगतं

रम्या मुक्तेः तत्त्वनाम निराचरेः कथं ॥ प्रत्यापत्तिरिति । तत्रोक्तो विशेषः । एव निहितो भावो द्वयवद्वय
 ति ॥ सोऽयं प्रयुक्तस्य तत्त्वनामप्रयोगस्य स्पष्टे चिरपवादः । आह व । क्रिया निर्विषयि च ज्ञापना
 तः एव तदशब्द निहितो यदा स्यात् । संख्या विभक्तिव्यपत्तिं पशु को भावस्तदा द्वयमिदोपलक्ष्य इति ॥
 आह व । स्मात्पुनरेवैक एव भावः किं तेन ब्रह्मेतेन चान्यथोच्यते इति । उच्यते । शब्देना व्याहृतेनाप्य
 दत्र प्रयोजनं भवति । अपि चोक्तं मस्मान्निवस्थितानामेव शब्दानामभिधानाभिधेयसंज्ञेना
 भिसंवेधानामेव नित्यमन्वा ख्या नमात्रमेव क्रियते । नोत्पाद्यतेः येषु वा विधीयंते शब्दा इति ॥
 प्रत्यापत्तिरित्युदाहरणद्वयमुक्तं प्रयोजनं ॥ अह इति सत्त्वानामुपदेश इति । भावोऽप्यतः सच
 पुनः सत्त्वभूतो न तरो यत्तत्त्वत्वं येनैव नानोपदेशिष्यते तदुच्यते । किं पुनस्तत्त्वानामप्यवि
 शेषवाचिनं । तत्राह इति सत्त्वानामुपदेशः सामान्यतर इति वाच्यशेषः । सर्वेषामपि सत्त्वानामप्य

१८ वावस्यातुमशकुचतोअभिधेयाभिधानमदिताएवकारणात्मनालमधिकमनुनयानिसेल
 वकान्तेवत्यादात्रयकृत्यविशिष्टवर्मेनिर्जितकार्यकारणसर्वभूतसाधारणात्मभूतेदि
 रण्यगर्भेविवर्तमानेनदुदिमाश्रयताप्यतेनैवमहयुगपदेवाभिव्यज्यतेविशेषात्मनः
 नायशब्दाइति॥अत्रेवमः॥एवमप्येतेषादुपपदनांयुगपदत्यन्तालपिसत्योयम
 प्यपदचतुष्टयं प्राकृत्येवमहालक्ष्मिनांतातयापीतरेतरेषुदेशतरेतरगुणप्रधान
 नावश्यमप्राकृति॥ननुयुगपदत्यन्तयोगोवियाणयोदितरेतरगुणप्रधाननालोस्ति॥
 किंचान्यतः॥अत्रस्थपुत्रोविवालिपुनितेष्टशदेष्टयस्यशास्त्रकतायोगःसत्यनंनपु
 यने॥विंकारणमयुक्ताहियुज्यतेनित्यंयुक्ताहिधातःउपसर्गःपत्ययेष्वप्रत्ययाश्चलो
 वागमनार्णविकारैरिति॥तस्मान्नित्ययस्यैवचनस्यतदेतदुपावर्णिते॥गुणप्रधान

'नायादिसंपदचतुष्टयमधिकृत्यसर्वमेतदसम्यगिति॥आप्तिमत्वात्तुशब्दस्य॥उच्यते॥सर्वमेतदुपप
 द्यते॥यस्माद्याप्तिमत्वाच्छब्दस्यआपनंआप्तिःसायस्मिन्नस्मिन्सायंआप्तिमान्शब्दस्तद्राजायाप्ति
 मत्वं॥तस्माद्याप्तिमत्वाच्छब्दस्यसर्वमेतदुपपद्यतेइतिवाक्यशेषः॥आह॥कथं पुनर्याप्तिमान्
 शब्दइति॥अणुशरीरेत्यभिधानाभिधेयरूपावुद्धिर्हेदयोतर्गताकाशप्रतिष्ठितयोरभिधा
 तरूपाभिधेयरूपयोर्बुद्ध्यार्मध्येभिधानरूपयाशास्त्राभिमतप्रयोजनविवक्षिताप्यिषयापु
 स्त्वेनपातदभिव्यक्तिमसर्थेनस्यगुणभूतनप्रयत्नेनोद्धार्यमाणाःशब्दःउरःकंठदित्रयोऽस्या
 नेषुनिष्पद्यमानस्तयापुस्तथापीभिधानसमर्थवणादिभावमापद्यमानःपुरुषप्रयत्ने
 नवहिविविक्षितोःविनाषोनिव्यक्तिभावमापन्नःश्लोचहारेणानुप्रतिष्यप्रत्यास्यस्यबुद्धि
 सर्वार्थरूपांसर्वाभिधानरूपायाप्रोतीत्येवंव्याप्तिमान्शब्दः॥आहततःविंयदिव्याप्ति

मोक्षः ॥ ३ ॥ चेतोऽर्पितो यदा नित्यः पदचतुष्टादिसर्वसुपपद्यत एव ॥ किं कारणं ॥ न ह्यस्य
 व्याप्यपुरुषस्य च यदस्य मयं प्रत्ययमादधीत ॥ न चान्यस्य नो व्याप्ययात् ॥ ततश्च किं स
 शब्दः स्वमर्थमभिदधातुं स विद्यापवे शापजनिताभिधानेनाख्यातमित्येवमादिना स
 मात्मानमभिसंबध्यति तेन विदुमुपक्रमे विनाशोपैतितस्य स्वदेशापजनितैरगत्यानां
 दिभिः स्वदेशविशेषातुस्मृतिप्रज्ञैर्कपरिसंख्यानमुपपद्यत एव ॥ तस्मात्सम्यग्ज्ञोक्तं य
 त्पुनरनदुक्तं न हि विनष्टा विनष्टयोः परिसंख्यानमस्तीत्यत्र श्रमः ॥ पुरुषप्रयत्नोपजनित
 इको ह्युतात्पर्यमर्थप्रत्ययमाधाय शब्दयक्तय एव ध्वंसते न तु शब्दादतयः ॥ तास्ततया
 मिधानशक्त्या बुद्धिचारेणावस्थिताः स्वानर्थानप्रकाशयेत्यः स्थिता एव भवन्ति ॥ तास्तु साक्षा
 त्पदपरिसंख्यानं च न मानसितरासु विनाशिनो मय निसुलक्षणयोपचर्यते ॥ तस्माद्यदि १६

मत्वा छेदस्य पदचतुष्टादिसर्वसुपपद्यत एव ॥ अस्मिन्वाहित्यनेने जेतरेतरो पदेशः प्रत्युक्तः ॥ ग
 खरतो योगश्च नामास्यात पदरूपं बुद्धिस्तत्त्वक्रियाविषये गुणप्रधानभावेनातिष्ठेत् ॥ ततो
 गुणप्रधानभावेततितच्छेदलक्षणयोपचर्यते ॥ तथा च ध्यातुरूपं बुद्धिस्तदर्थयासंयुज्य
 ते ॥ बुद्धिरेव हि ध्यात्वादि रूपेण विपरीता ममाना शास्त्रेण संस्क्रियते ॥ तस्यां संस्क्रियमानायां
 शब्दे संस्कारोपचारः क्रियते ॥ तदनिधायकत्वात् शब्दे स्य तत्र यदुक्तं च नानित्यत्वादितरेतरो
 पदेशः शास्त्रस्य योगेनोपपद्यत इत्येवमुक्तमिति नित्यत्वपक्षेऽपि सुगपदस्य ननो गुण
 प्रधानभावो गोविषयाण्यवस्थातीति यदुक्तमनेकांति कोसोदृष्टांतः ॥ इको हि सुमपदस्य च य
 ॥ एककाले राजपुत्रा मात्मपुत्रयोर्युगप्रधानभावस्तत्र यदुक्तं युगपदस्य नानासित
 रेतरे पदेशानप्राप्तौ त्वेत्युक्तं ॥ अस्मिन्वा छेदस्य सर्वसुपपद्यत इति तदेव सम्यगिति ॥

परोऽप्याख्यामागे इद्विप्रनित्यत्वात्पदेचतुष्टयपनि तदाश्रयस्य च सर्वस्यैव मासिते पदे
हारपक्षेणेदमवतायेतेऽयुगपदुत्पन्नानां वाश्रयानामितरेतरोपदेश इति अत्र समेजसुख
वाश्रयः कार्यः अयुगपदुत्पन्नानां वाश्रयपदुत्पन्नानां वा नित्यानां वा नित्यानां चेत्यर्थः
तरेतरोपदेशः इतरस्येत्याख्यातस्य विनियोजने शब्दे निधानत्वेनोपदेशः इतरस्य चेत्याम
शब्दस्य सत्यत्वेनेषां निधानत्वेनोपदेशः शास्त्रे चेत्यामश्रयत्वेन सप्तम्यां चेत्याम
वाच्ये आख्यातनामश्रयत्वात्पुन्येते तस्मादुपपद्यते पदचतुष्टयमिति आह आगमनगा
त्रमेतत्तद्वेतु रुच्यतां कार्यविनष्टविनष्टयोः सप्तम्यां चेत्यामश्रयत्वेनोपदेशः प्रधानना
वति ॥ इत्येते व्याप्तिपत्तास्तु शब्दस्य द्वे त्रयः सप्तम्यां चेत्यामश्रयत्वेनोपदेशः यदि व्याप्तिमत्त्वात्
स्य व्यञ्जनात्पदचतुष्टयमुपादीयते एवमपि नोपदेशो विकारणो अभिनवा अपि व्याप्ति

मंतः पाणि विद्वांसो विद्वांसो वा दयस्तेरे न वायमेति हि रंस्ति ॥ अपि वै सं पदं न तु एयं न संस्था महे
न वायमिति नृत्ताने ये दसमुदुः पठितव्यो न विध्यति ॥ केशेनेति ॥ उच्यते ॥ स्यादेतदेवं यद्यप्यनं पदं
विशेषहेतवेन स्मात् कृतम् ॥ अर्थात् सत्त्वाद्यशब्देन संज्ञाकरणं व्यवहारार्थं लोकोक्तं ॥ सत्यमिति
नया अपि व्याप्तिमंतो न लक्षणीयां सति महावायत्वेन व्याप्येति ॥ न च निःसंदिग्धं न वि ॥
तत्प्रतीतिशब्दार्थं संबंधं संवेन नरस्य शब्दत्वं परिमितमर्थमर्थात् यत्तायते इति लोका
प्राप्ति ॥ तस्मादर्थो नृत्तानेति विशेषहेतुपदव्याशब्देनैव संज्ञाकरणं व्यवहारार्थं लोकोक्तं
इत्युपपन्नं ॥ यत्पुनरतदुक्तमध्ययनदोषे न संनष्टं ॥ महे ॥ न वायमेति महा नृत्तसुद्रोध्य
न लो न विध्यतीति नृत्तमः ॥ अथुदयो ह्यनवेदं नुरुपपन्नं न वि ॥ अथुदयार्थेनः शास्त्र
रंभेयत्वं ॥ तत्र यदुक्तं अध्ययनदोषे न संनष्टं ॥ महे ॥ न वायमिति महा नृत्तसुद्रोध्य

यो न विद्यतीत्येः तयो न विद्यतीत्यत्र मः॥ अनुदयोऽनवेदातुरूप एव न वति॥ अनुदयोऽनवेदाः
 स्मरं न वेदाः तत्र यदेतं अध्ययनं तदेतं तस्यैव सन्निवृत्तिरिति॥ अनुदयोऽनवेदाः तत्र यदेतं
 यतीत्येव न दुःकृतं॥ हेतुं गच्छन्नेव न विद्यतीत्येव न दुःकृतं॥ अनुदयोऽनवेदाः तत्र यदेतं
 न ज्ञेयं न ज्ञेयं न ज्ञेयं॥ अधमवृत्त्यां नैवेदुःखः संप्रशान्ताः प्रीतिरिति व्यक्तं॥ हेतुः
 यने तेषामेव ज्ञानातिशयेन न ज्ञेयं न ज्ञेयं न ज्ञेयं॥ अनुदयोऽनवेदाः तत्र यदेतं
 ति॥ अनुदयोऽनवेदाः तत्र यदेतं न ज्ञेयं न ज्ञेयं न ज्ञेयं॥ अनुदयोऽनवेदाः तत्र यदेतं
 व्यानोपसर्गनिपातैः न ज्ञेयं न ज्ञेयं न ज्ञेयं॥ अनुदयोऽनवेदाः तत्र यदेतं
 रपरिहीनेत्यभिप्रायः॥ तेषां हि न ज्ञेयं न ज्ञेयं न ज्ञेयं॥ अनुदयोऽनवेदाः तत्र यदेतं
 रति हि वक्ष्यति तस्मादुपपद्यते न ज्ञेयं न ज्ञेयं न ज्ञेयं॥ अनुदयोऽनवेदाः तत्र यदेतं

तानामपरेहीनाः ज्ञेयानि न ज्ञेयं न ज्ञेयं न ज्ञेयं॥ अनुदयोऽनवेदाः तत्र यदेतं
 त्वात्तु न ज्ञेयं न ज्ञेयं न ज्ञेयं॥ अनुदयोऽनवेदाः तत्र यदेतं
 कर्मसंपत्तिः फलेन संपाद्यते न ज्ञेयं न ज्ञेयं न ज्ञेयं॥ अनुदयोऽनवेदाः तत्र यदेतं
 मन्त्रसमाप्तात् इति वाच्यं॥ अनुदयोऽनवेदाः तत्र यदेतं
 न ज्ञेयं न ज्ञेयं न ज्ञेयं॥ अनुदयोऽनवेदाः तत्र यदेतं
 यथायत्नं प्रयुज्यान् न ज्ञेयं न ज्ञेयं न ज्ञेयं॥ अनुदयोऽनवेदाः तत्र यदेतं
 वदन्ति न ज्ञेयं न ज्ञेयं न ज्ञेयं॥ अनुदयोऽनवेदाः तत्र यदेतं
 मफलं संपद्यते न ज्ञेयं न ज्ञेयं न ज्ञेयं॥ अनुदयोऽनवेदाः तत्र यदेतं
 न ज्ञेयं न ज्ञेयं न ज्ञेयं॥ अनुदयोऽनवेदाः तत्र यदेतं

तदिति। तदेतन्मन्त्रमपि बोद्धव्यं शेषेन प्रसक्तानुप्रसक्तमुक्तं। नावस्तु प्रकृतो यतस्तद्वैयमधुना ब
यो विधायः। सच पुनरनयात्मा भावः। कार्योत्पादकत्वात्मा च तयोर्गः कार्योत्पादकमभिरुत्पादकं
क्रियानिर्वर्त्यार्थः स भावः क्रियेव वा भाव इति उदासीकारणात्मा नावेति रूप्यते कथं क्रियाद्वय
योः स्वात्मस्थो विशेषः कार्योत्पादकत्वात्। पुरुषोपभोगसंतातो पश्येत् कार्योत्पादकतां तः येना
त्मभावेन सदनमात्रमिदं चेन्निना प्रलयकालेन तिष्ठते। सोऽयं नाविनाशधर्मात्रा आत्मानो
इत्युच्येत। आह। कथमयमिदं प्रसक्तः। शृणु। तद्विकारागृहद्विव्यग्रायकर्मभावनावस्थिताः
संतोनामाख्यातो पसर्गनिपातेरभिधीयते। स्थितिकाले असावपि च प्रहीन सर्वविशेषभवे
नमात्रक्रियानिर्वर्त्योत्पादकत्वात् सत्त्वोपपदाभ्यानामाख्यातशब्दाभ्यामुच्यते भवतीति भा
व इति वशजगत्त्यादयोऽसर्वविशेषास्येनावस्थामेतौ शब्दावास्तेनः। यत एतयोरेव साधा

एवार्थमयमिहप्रसंजितः पदचतुष्टयधिकारोऽपि आहः प्रधानमेतत्तस्यात्विंशकारणं। तद्भावेन खेदज
 गदयतिष्ठते प्रलयकालेत्येके मन्यन्ते। तच्चैवैविकारणं॥ भावविकार एव हि सोऽप्यपदशब्दो
 च्यत्वात् प्रधानानुश्रित्युच्यते। पुरुषसहितवाप्ययमेव हेतुरनुपसीयाशक्तित्वात्। एतेनैव
 ईश्वरपरमाण्यादिनामाः प्रत्युक्ताः॥ ईश्वरभावः परमाणुभावश्च तिसोऽप्यपदत्वात्। शून्यं न हि
 तदपि नाप्यस्मादुच्यते। भावशब्दासंगच्छानेन समर्थशब्दः प्रयुज्यते॥ शब्दो हि शब्द
 स्याद्येन संवेधः किंचित्शक्तियुक्त्यपि नित्यो के हि प्रसिद्धे एव शून्यं नामः शून्यः शून्यशब्दमह
 त्येति। तस्मान्न शून्यशब्देनाभावोच्यते। किंतु हि अपेक्षाकृतं शून्यत्वमिति। भावशब्दे एवा
 ओपपदत्वेन युक्त इति चेत्। न प्रयोगाप्रसिद्धेः। न हि अभावभाव इति प्रसिद्धः प्रयोगः। न च प्रयु
 ज्यमानोऽपि भावशब्दो भावशब्द एवोपपदत्वेन प्रधानादिशब्दोऽपि विदिशेषप्रत्ययमादयः

ति। तस्मात्तर्कोपपदहीनस्य भवतेनात्मभावेनेदं गगनित्येतेनैव सत्त्वाविकारैः परमाण्यादिभिर्ना
 वविकारात्मभिरनित्यैः। अस्माद्विकारात्मकत्वादेव विकारोऽनित्यस्त्वमेव भवनमात्मसंवेधेन प्रही
 नसर्वभावविकारैरनन्तज्ञातविशैः। अथ तत्रेतात्तदहं स्वसंप्रदः परावरविशेषेधाविन आत्मवे
 दविशेन सत्कारितया युक्ताधिकारं धनारतत्परिज्ञानो देवोपसीयाकर्मोपयोगसंज्ञानाः
 संत आत्मकायाः प्रतिपद्यन्ते। नेतरे प्रधानादिविदः जेदादुशासनेन देशानीश्वरपुरुषप्रधानादः
 न नित्यारभावविकारास्त्वमतिकल्पना हेतुमूलहिनात्मस्थितिः। अतएव न प्रतिपद्यन्ते भवनमा
 त्मासंवेधेन तदेतस्मादात्मन उदिनेत आत्मप्रकाशकोतयो हि मायाप्यत्वसंतानां मिथमन्यमा
 नाः। केचिच्च शक्तिहानाहं संजो धनादेव। मण्यश्च जेदाद्यैर्निर्वचनाभिनिवेशानि शक्तौ
 सामान्यविशेषव्युत्पदेशप्रसंगे प्रयत्ने माने भवतेः। रदंती नूतस्य भवनमात्रमेव चक्षुः सामर्थ्येन

या ॥ जनिदारेणास्ति ॥ अस्तिदारेण विपरिणमति ॥ किंकारणं न घजातोत्सीत्युच्यते ॥ नायविद्यमा
नोविपरिणमन इति ॥ तत्रैवं सति जायत इत्येष शब्दे जन्मैव केवलं जन्मोत्पत्तिविलसितेन रभावेति
शब्दः ॥ किंकारणं एकाद्येति त्वाच्छब्दस्य ॥ अस्तिशब्दवाच्यस्य नायविकारस्यातं पूर्णत्वात् ॥ अनुप
पन्नरूपेदितस्यानवयुत्तमानस्यं विमर्षिजायत इति ॥ तस्माज्जायत इत्येष शब्दो जायमाना
वस्थायामस्मिन्नेति विद्यमानमपि नाचष्टे ॥ आह ॥ यदि नाचष्टे ॥ यदापन्नेमवर्तिप्रतिषेधने
ती ॥ उच्यते ॥ न प्रतिषेधतीति ॥ अस्तिम्यनप्रतिषेधं करोतीत्यर्थः ॥ किंकारणं ॥ उच्यते ॥ अ
स्तित्वात्मयानपि ह्यसौ जायेतेतस्मिन्निति सिद्धे ॥ नात्मक एव स्यात् ॥ कमालं व्यजायते
॥ तस्मान्न प्रतिषेधन्यस्तित्वं उपस्थितत्वाच्च ॥ उपस्थित एव च प्रयासनेन स्यात् ॥ धार
णकाल इत्यश्वनप्रतिषेधति ॥ एवमेव प्रपञ्चोत्तरेष्वपि भावविकारैरुसमासतस्तत्पञ्च

[illegible]

यव वनासेयामिहाध्ययनेप्राप्तेशास्त्रातिगौरवनेपादेनलक्षणमुच्यते ॥ उद्देशादिभ्याम्याश्रितो
 दृष्टव्यः ॥ उद्देशो निर्देशप्रतिनिर्देश इति ॥ तत्रोद्देशः सत्यसमीपः ॥ तस्य प्राप्तिज्ञानविकार इति निर्देशो
 शास्त्रनिष्पत्तीयः ॥ तस्य प्राप्तिज्ञानेति विधिप्रमाणमिति प्रतिनिर्देशो चार्त्तकस्यानीयस्य
 प्राजायत इति पूर्वनावस्थास्माच्च उच्यते ॥ एवं सत्येव यथा मेनेने योज्यं ॥ मानुषेण सुतोना
 माख्यातयोर्लक्षणं चामलविचिद्वक्ष्यते तदनुसरा प्रमाणसद्वचना नोच्यते पदवतु
 हलक्षणप्रतिज्ञायाश्चानभयातउक्तापदवतु हलक्षणं चतुर्थनपादेनतद्वक्ष्यामः ॥ प्र
 तिज्ञाप्रसक्तमेतादृशोयमर्गलक्षणमुच्यते ॥ आह वक्ष्यति ॥ नवानुपमर्गलक्षणमिदमेव
 वनावद्वचना ॥ विधिमेव उपमर्गनामाख्यातवनेपदवतु हलान्ति ॥ वक्ष्यवद्वा ॥ सेतोर्था नाहने
 त्युच्यते ॥ तद्विद्वद्वाक्यतमी अर्थान्तिगुह्येति शाक्यवजः ॥ नेतिप्रतिषेधो ॥ निष्प्रत्ययनाम

स्यात्तमभ्यातपदवाच्यरूपेण विरचिताः सतः के. पुनस्तत्त्वमर्गः॥ आख्यातमुपपद्यार्थविशेष
प्रमिमेतत्त्वत्तर्जनीत्युपमर्गः॥ अर्थान्निगदितिशब्दवाचनः॥ निश्चयेन सतोऽर्थो नाहः॥ वा
चनेनामर्थान्निधानशक्तिरप्येतद्व्याख्यारविता नानित्यभिप्रायः॥ यथावर्णनात्पदादयमता
नामर्थान्निधानशक्तिर्जातिः॥ एवमेतद्व्यापिनामाख्यातविद्योगः॥ योनिः सतशक्तिर्जातिः
क एवमाह॥ शाब्दवाचनः॥ शाब्दस्यापत्यं न शाब्दपागत्वरूपावकाशयनः॥ आह॥ कथंतेषाम
अथैवेति॥ उच्यते॥ नामाख्यातयोस्त्वर्कमोपसंयोगधोतकान्वति॥ तु शब्दोऽवधारणार्थः
नामाख्यातयोरेवार्थः॥ कर्मतत्त्वैव विशेषकं विदुषसंयुज्यधोतयेति॥ मण्ड॥ नामाख्या
तयोरेवार्थे शेष उपमर्गसंयोगे सति व्यज्यते॥ यथाप्रदापसंयोगे द्रव्यस्य गुणविशेषा अभिव्य
ज्योमानो द्रव्यान्वय एव भवति॥ न प्रदीया श्रयः॥ आह॥ क्वः॥ यथा लवः॥ तियेनैव मुख्यते॥

सामान्यमात्रमाख्यातयेति। तत्रपुत्रं जनयेकाः पृथग्वस्थिता उपसर्गोऽस्येतदुक्तं॥ कुतः॥ तद्यथा
 पदार्थः प्रादुर्भूतेति॥ तदेतदुपपन्नं नयेति॥ यद्यप्युपसर्गोऽस्येतदुक्तं॥ नैकप्रकारोऽर्थ इति प्रादुर्भूतमित्युपस
 र्गः पदविशेषाः पृथगप्यसंतः कः पुनरसाविति॥ उच्यते॥ नामाख्यातकोऽर्थविवेकः॥ अर्थविविधानि
 त्वर्थः॥ तस्मादर्थवैतरेवेति॥ उच्यते॥ तर्हि केषां कस्मिन्नर्थविशेषे चर्तते॥ उच्यते॥ अयं तानुत्॥ आरभ्य
 वीज्येत तस्य आपर्वताविति॥ अर्की गतिगम्यते॥ अनेकार्थत्वमित्युपसर्गोऽस्येतदुक्तं॥ आरभ्य
 गतेनोच्यते॥ यच्च त्रयमकाशनाम॥ तत्रपरेत्येतस्य प्रातिशेयम्॥ प्रपराऽस्येतावुपसर्गोऽस्येतदुक्तं॥
 यस्य प्रातिशेयमाहनुः॥ प्रगतः परागतः॥ अतोऽस्येति मुख्यम्॥ आह॥ अभिगतः॥ प्रतीत्येतत्तेका
 ने प्रातिशेयमाह॥ प्रतिगत इति॥ अतिष्ठ इत्येतावन्निष्कृतिार्थेऽनेने अतिधनः सुखाद्यनुरति
 निर्दुहितेतयोः प्रातिशेयम्॥ निर्धनोऽनुजीत्यनुरति॥ त्वेति विनिश्चयः॥ योऽनिरुहति॥ अवय

हर्तति॥ उदित्ययमेव एवयोः प्रातिशेयमाह॥ उदित्वातीति॥ समित्येकोऽभावमर्थमाह॥ संग्रहार्ताति॥ व्य
 पेयेनस्य प्रातिशेयम् आहनुः॥ विरहल गहर्ताति॥ अन्वितिसादृश्यापरभावमाह॥ अनुपपत्त्ये
 दमितिसादृश्यम्॥ अनुगच्छतीत्यपरभावः॥ अधीति संसर्गमाह॥ सर्पयोऽपि स्यात्॥ मधुनोऽपि स्यात्॥
 उपेत्युपतनं॥ उपजायते॥ परीति सवैतोऽभावमाह॥ परिधावतीति॥ अधीत्यपरभावमाह॥ ऐश्वर्ये
 का॥ अधितिष्ठत्यधिपतिरिति॥ अहः॥ नामाख्यातयोस्तत्कर्तव्यसंयोगघोतका भवेतीत्युक्तं॥ अत्र
 नाम्नः कर्मोपसंयोगघोतका भवेतीत्येवं नष्टयते॥ उपसर्गः क्रियायोग इति प्रसिद्धोऽस्युपसर्गो
 योऽक्रियापदेन योगो न नाम्ना॥ उपासर्गोऽहिक्रियांगत्वेनैव नामान्यात्वे र्हातीति॥॥ इति जेवमा
 मार्गोऽमवाप्तिन आचार्ये नगवदुर्गस्य चर्तौ निरुक्त्याख्यायां पृथगप्यस्य प्रथमः पदः॥॥
 ॥ ७ ॥ अथविधाताः॥॥ उक्तमुपसर्गोऽस्येतदुक्तं॥ सामान्यं नामाख्यातौ तत्तत्कर्तव्यसंयोगघो

तकामयंतीतिविशेषलक्षणमपिआइत्युक्त्यर्थेइत्येवमादि॥ अत्या इतिरुत्याचतेप्रत्येकेतमा
 म्नाताः॥अधुनासामान्यलक्षणानुवक्तप्रतिज्ञाप्रसक्तमेवनिपातलक्षणंयथैविव्याप्तः॥तदे
 धिकारोयमथशब्दः॥उच्चावचैकप्रकारेयर्थेषुनिपातंतीतिनिपाताः॥आह॥कतमेवनेते
 येर्वाइतिउच्यते॥अस्यपमार्थेपिजर्मोपसंग्रहायेपिपदद्वयम्॥उपसंग्रहार्थेउपसंग्रहस्तस्मिन्नु
 पसंग्रहे॥उपमानामकस्मिन्निद्वेवार्थेयःप्रसिद्धेणस्तस्यानुस्मिन्प्रसिद्धलक्षणेऽर्थशब्दमात्रे
 णयदुपसंग्रहेन्यतद्वेवप्रकाशनंक्रियतेतेऽपमा॥कर्मोपसंग्रहार्थः॥कर्मोपसंग्रहार्थस्तस्मिन्क
 र्मोपसंग्रहार्थे॥अर्थोपसंग्रहार्थेइत्यर्थः॥कर्मशब्दोहिप्रायेणार्थपूर्यायुनचनएतस्मिंछोले॥
 गति॥कर्मोपाउत्तरेधातवः॥गत्यर्थेइतिगम्यतेपदमेवपर्यितव्यं॥येकामर्थेतेपदद्वयम्॥तदे
 तद्विधातवर्थेनेदकतंनिपातानांतमाहेत॥आह॥किमपिषोषेणतस्मिन्नेवनिपातंतिनेतु

तैवतेयोमतेकांमध्येएतएवचत्वारश्चनचित्रवः॥प्रोयोदत्याउपमायेनयेति॥अधुनेपसुम्नानायाहे
 दः॥अविभागेनोदाहरणंएकैकंशेषति॥समासेस्तिस्तस्यांदिशाख्याणिप्रतीयेते॥तन्नायंताजतः॥
 इतिनायायांनोपमायां॥योऽन्वधार्येष्टंदिचेत्यर्थः॥कश्चित्छेदस्त्वचमयतिननाषयां॥कश्चि
 द्वायायामेवचछेदसि॥कश्चिदुनयन्नेत्येतोविभागेतप्रदर्श्यते॥आह॥किमुदाहरणमिदं॥तस्योप
 मार्थीयस्यकावोपमाशब्दस्यस्युत्पत्तिरिति॥उच्यते॥उपगम्यान्थागुणोमीयतइत्युपमा॥अपि
 खिन्दस्वेत्येनदेवोदाहरणं॥तपसःउचोमन्युर्नामतस्येयमार्थः॥आह॥ननुसर्वेएवायमृग्यजुःमा
 माथ्यत्सकोत्रह्यगणिगदित्यंतरवृत्तस्यभगवतोहिरण्यगर्भप्राणस्याखेमेतरेयकेरुस्यत्रा
 ह्योशतर्षिनीमाध्यमाइत्येवमायनुपगम्यपुनःपूर्यादित्येतमेवसंतंननचैत्रस्याचक्षत
 एतमेवसंतंएतमदेदस्याचक्षते॥इत्येवमादिनाक्रमेणमंत्रद्वयशब्दानप्राणोनिगमयति॥अ

उत्पन्नामनि नवनका लैः प्रत्युपस्थिते आहूतः सन् अस्मिन् सेनानीः सेनाप्रणेता नैः स्माकमेधि नयानते
 स्वाग्निं विवर्द्धितो दीप्तस्त्वेतजसा सस्वाग्निभयतानस्मभ्यं वृत्तं हेत्वा यद्वै जयदेते कामस्मत्तु वृत्तं
 वेदो धनं न तत्त्वमारापते यामस्मद्योधाना मोजो जलं मिमानः निर्मो ययथा वल्लभा हे विभजे स्वये धे
 व केचिदनाजिष्टा मृधः मृधकारिणः अस्मदिषः अस्मतः प्रत्यानिहीयंत्येतदने अस्मत्तले पा मो
 मिमानस्तुल्यित्वा किं यदवशिष्टवलाद्येतेन शक्ताः प्रत्याहर्तुं इत्येव मिमानलाजन्मात्रशेषवतानय
 त्यातं विवृत्तं नान्तरं मपुनरागमनकार्यं इतीयमुदाहरणमेतत्स्येव छात्रैरेवेधि चौरप अनया धा
 वातुष्टुना क्रय आगिरमोराजानम निषिद्धे च इहे जगद्वै मेधि भज मावातस्वमप्योष्टा ॥ प
 वेत इया विवर्द्धनशीलः ॥ इदं च वेद भजः शाश्वतः निष्ठास्थित्वा च ईदं राष्ट्रं इहे जनिभूतिभ्यो मेव स्थि
 तं धारयेत्वाशीः नावायो प्रमिदमेवेति स्तानोदाहरणं परितं अथवा एते एव अग्निं विवर्द्धनीयः

इदं यच्चिं शतं नेति उदिते धार्म्यो नावायो प्रमिदः ॥ उपमन्त्रधायः नैः इदं जमं सतेति निःश्रेय
 मात्पनो दीपयितारममस्यं तादित्यरश्मयः त्वेजते शेषः आह किं पुनर्लक्षणमिति उच्यते उपमा
 यो य उपरिष्टा दुपचारस्तस्य येनार्थो नोपमेयमर्थमुपमिमीते तस्यथा दुर्मरा सोनसरायामिति
 हस्तपीताजरते कार्जो मेधा निषिद्धे गिरमश्चापि यमेधर्मे इदं सत्तं रदशते ॥ तत्रेवाणयत्रीये काम
 विविनियोगः अविदम्यत्रनास्तिते पिबावः स्तोमे विनियुज्यंते हस्तपीनातः पीताः संतो रदयेष्ववस्थि
 ताः सोमायुध्यंत इव ॥ संप्रहारमिव कुर्वन्ति अहं विशिष्ट इत्येव स्य ईमानाः करज दुर्मरा सोन दुर्मरा
 सः ॥ आज्ञा सरमुक्त ॥ यथा कुत्सितमदाः केचित्पुरुषाः सुरायां पीता यो सत्यां युध्यन्त एव किंचित् तमे
 वयनमानं जरेते स्तवेती ज आत्मलाभपरितुष्टाः कथं जरेते उधने उधरिव रात्रि विवर्द्धनान्नाभूत्वा वि
 प्रयोक्ता मह इत्येवमभिप्राया इव केचिद्विशिष्टा पुरुषाः विदिते वीते कार्योपि सत्पुपमाथो यस्यो

नोविग्रहः स एष एषा देतोः एष को न मिमिते तो पल्लव्यमाणो यस्मात्तव धौ बह्व्या एहीत्येनस्मि
 न्मर्मणि उपसमावेदयति ॥ तस्य धादेव रत्ने यत्तदौ यत्ते रत्ने वनस्मात्कर्मोपसंग्रहः रत्ने तत्रा
 मेव तद्वति ॥ अथ वा एह स्यति श्वेत्युक्ते प्रजापतिरनुक्तोऽपि द्वितीयो गम्यते ॥ प्रजापतिश्चेति ॥
 कतमः पुनरसीविति ॥ उच्यते ॥ चेतिकदाचिदयनेयसमुच्चयार्थ उभाभ्यामप्यर्थोभ्यो विग्रहीता
 न्योपसंग्रहः प्रयुज्यते ॥ तथा स एहं च न चरत्तद्वति ॥ अहं च न यः ॥ धीरपुनः गगनाः
 न योऽपि प्रापेत्त्या इदमप्यर्थो मन्त्रजोतः देवत्रहने इंद्रे अहं च प्रगायस्व च मे युज्याव ॥ एक
 स्मिन्नर्थमिति प्राप्तिलक्षणो युज्यावदेव आसनिभ्यः आप्राप्तेः ॥ अरातीत्येव कं पदं ॥ अथैवमाजी मं
 युक्तो दृष्टादे अद्रिजः अराती वा नित ॥ अरातशीतोपिदानशीलतामुपेत्यानुमं स्यतएकालयोदीनं
 नरा नंदनीया इदमप्यगतकोदा ननीत्येवमन्यमानः कोहितामन्यसंयुक्तनामस्मात्कतद्वद्वति

निप्रायः ॥ ॥ अथाप्याकार एतस्मिन्समुच्चयार्थदेवेत्यश्वपितृन्यएति ॥ अयमस्मिन्नेव आकारः को अ
 स्मिन् पितृभ्य आ ॥ अनुष्टुप् यार्मा पितृयत्ते विनियुक्ता ॥ यो र्मः ययस्य बोरायस्यायमधिकारः ॥ ययानि को
 दयानीति मयुखधोवायनरधोवा ॥ किं इहास्माकं पितृयत्ते होतृत्वेन स्थितः पितृनाहययस्तत् शृणुयति
 त्वर्थः ॥ किल स्यात्तरतायधः मयुखधोवायनरधोवा ॥ किं ज्ञा प्रेदुहयानि जो चतिवो चतुर्व प्रभ
 वीत्येता निहवीष्यस्मत्प्रजापतिरस्येदेवेत्यश्वपितृन्यश्वेति ॥ अत्ययं विचारणार्थसमुच्चयार्थो यप्रसं
 गतो द्राष्टव्यते ॥ हेताहेत्यामिति ॥ ईदोलजस्येयमार्थगायत्री ॥ हेतुप्रदानं मेवाहमिमांशमिहवा
 तमिहलोके इहवायुलोके ॥ अथ वा इहदक्षिणे संखे इहवामनेति इहानि अवस्थापयामि ॥ अतः स्या
 न्देह्य ॥ अथ किमर्थं ब्रमे ॥ कुर्वितो मय्यवहर्हं मोमपातजानिति ॥ अस्य मे सोमपातस्यातुरूपमेव यो
 र्थमस्तीत्यनिप्रायः ॥ अथापि जेत्ययं समुच्चयार्थमवति ॥ वायुर्जीत्वा मनुवीत्येति ॥ वायुर्जीत्वा मनुवीत्येति

गंधजीसर्वाः सप्तविंशतिः ॥ ते अग्रे अश्वमसुं जंते अस्मिन्नवमारधुः ॥ अनुदुवेवावाजयेयैः श्वयो जने वि
 नियुक्ता हे अश्वः वायुश्चत्वा मनुश्चत्वा ॥ गंधजी एते सप्त विंशति युं जंति त्वामस्मिन्नये ॥ ते हि विदु र्पथात्
 योक्तव्यस्त एव च पर्यमप्य श्रुतं नो देवानामर्षीणां च ॥ त एव च तस्मिन् जन्ममादधुः आदितं च नो
 यस्मादं नो ब्रवीमि मा पितृवायेतमश्वं त एव युं जंतु ॥ नवं चाम्मिन्मादधत्ति ॥ अहरति च दहरति च द
 वयं दौ विनिमन्तां यो ॥ तयो ॥ पुनरेतयोरेतत् प्रयोगस्तथाभ्यः ॥ द्यो रथो यो रवकातेन रुतयोः ह्वे
 वाक्पगते नार्थेन संयुक्तौ प्रयुज्येते ॥ तय्यथा ॥ अजस्रहेतुं करोतु कर्मिणः ॥ अयमहयत्तरे नो माः वायु
 तु अयं देवदत्तो मुं का पिति ॥ इकारस्योदाहरणं ॥ इदं कर्मिणोति ॥ यत्तदेतदेतदेकविंशतिनक रित्य
 ति ॥ अं दनं नय स्यतीति ॥ अश्वानुकार एव स्मिन्नेवार्थ उच्यते ॥ यो विनिमन्ता र्थं नयेति ॥ स पुन रुतरे जा
 ती ॥ यवाक्पगते नार्थेन संयुक्तौ प्रयुज्ये ॥ तय्यथा ॥ ॥ एतेनेदं प्रमाणं देवितस्य पुनो ज्ञातव्यं नरेण ॥

ती ॥ विनिमन्तो नाम विभागेनापि विभागेनावस्थितयो र्धत्तरे तदेव दत्तयो र्कस्मिन् यत्तदने निमत रसगो
 पायनस्य नियमेन ग्रहणं यत्स विनिमन्तरे यो ॥ विनिमन्तार्थः विनिमन्तार्थ एव विनिमन्तार्थो यः ॥
 अश्वानुकारः पर इदं नो नति ॥ इदमुत्पत्तजनाय ॥ वामहेजोगौतमो नयात्रिष्टुभोजसंतुदात्र ॥ प्रात
 र्दुकोकोश्चिनयोः शस्यते ॥ इत न ज्योति यजनाः कथयन्ति उकारः पदश्रवणः ॥ एतत् पुरुषतमं बहुतमं
 कुतः पुरुषतमं ॥ तमसो यदभिभूयशा जेरंतमः कथयन्ति उकारः पदश्रवणः ॥ एतत् पुरुषतमं बहुतमं
 नमभिष्यनक्ति ॥ अत एव तदेतत्तमं पुरस्तात् प्राच्यां दिशि ज्योति र्ज्यु नलत्प्रज्ञानं नदुक्षिति ॥ नूनेति
 श्वयेन एता उच्यतः ॥ दिवो दुहितरः रूपसामान्या तदुहितत्वाविभाती ॥ विनासमानागतं गमनमेपि
 रूतार्थं जना नोदण्यते कुर्वन्त्य आगच्छति ॥ यथेयमनुरज्यते प्राची दिक् विध्वंस्यते च तमः ॥ एक
 स्या एव रजना र्थे बहुवचनं ॥ तदुप्रपस्य च तलः ॥ द्वितीयमुदाहरणमस्यैव गौतमो नोधात्तनयावि

उभेदमलौत॥ तत्रयेविनियुक्तातत्रप्रकर्षेणयस्तमंप्रत्यतमे॥ उरतिपदप्रणएव॥ अस्पंदस्यरस
 स्परासयितुर्दशनीयस्यवातत्रप्रकर्षेणयस्तमंप्रत्यतमे॥ उरतिपदप्रणएव॥ अस्पंदस्यरसस्य
 रासयितुर्दशनीयस्यवाचरुतमेजाभनतममन्यदपितस्यास्तिदंशः कर्मकिमपि बहुप्रकारं॥ तत्रचाबे
 यप्रत्यमेव॥ उरमेवतस्यचारुतमंच॥ प्रत्यतमंचयकिंउपदुरेयदुपरांअपित्वत्॥ उपहूनमर्ह
 तियस्मिन्देशः वस्तिताः सहायाः सउपदुरेदेशः ननैरनाकीर्णयस्मिन्नेकाकीमुदुपराः मेघपुरि
 तामन्दकाश्चतस्त्रोनघः नदीअपित्वत्॥ अपातयत्॥ अक्षारयत्॥ यत्तादिवक्ष्येहारेणप्रवर्त
 यनउत्पतयत्तदेवास्पचारुतमंप्रत्यतमंचेत्यभिप्रायः॥ स॥ ॥ ह्रीत्येवोनेकवर्मा॥ तय्येयदे
 हियमिष्यतीतिहेत्वदेशेकर्थेद्विकल्पितं॥ त्यस्यार्थः॥ कथमयं व्याकरिष्यतीत्यरुतप्रयत्नो
 यमित्यभिप्रायः॥ अमर्षादमासाच्छब्दप्रवर्जोभिप्रायः परिजोः स्येत्युच्यतेपरगुणानेभि

नेत्यर्थः॥ किलेतिविधाप्रकर्षेचितानातिशयः॥ त्वर्थः॥ अन्यत्रउपक्रत्यातिशयस्त्यर्थः॥ अतेश्च
 तउपक्रत्यातिशयेनाधर्मावयवस्याआवदेकश्चिदेवेकिलेतदासीमुदमिति॥ अथापिननुउत्प
 ताभ्यांयुक्तः किलेत्येवमयुक्ततेनुएएः॥ र्यःन्यतरपक्रत्यकंचिदर्थेनायमेवमिति॥ ततस्तमेवा
 र्थामन्यामनुवृत्ति॥ अयेतरमपुदधत्स्यानकिलेवमिति॥ ननुकिलेवमिति॥ मेत्यमं प्रतिबोधे॥
 तय्यथा माकाशोमहावीरिति यं चाप्रतिबोधोयएव॥ खेत्तिच॥ तय्यथा॥ खलुक्त्या॥ रसलेत्य
 र्थः॥ देशभाषाव्यवस्थयेवजातीयानामुपेक्षितव्यः क्वचित्प्रयोगः॥ अथापिखलित्ययंपदप्रणयो
 भवति॥ तय्यथा॥ एवंखलुतदभवेति॥ अन्यीक्ष्यः प्रयोगः क्वचित्प्रादुर्भवेत्॥ शश्वदिति विचित्रि
 स्तार्थोयोभाषायां ह्रस्वमिउनरन्येख्यव्यर्थेषु भवति॥ यथासंभवे॥ इदमेव॥ इयंवा स्यषीली॥ अर्थम
 पेक्ष्यएवंशब्दस्यपुरस्तात्प्रयोगोवाभवति॥ उपरिष्टात्॥ तय्यथा॥ शश्वदेवमित्यनुवृत्त्येव

अदित्यस्य यं रश्मिः रश्मिर्वाक्ये शेषः ॥ नूनमिति विविक्तित्वा र्थो यो भाषायां विविक्तित्वा नाम विवेकश्च
 वेको अवधारणाभिप्रायः ॥ तत्रार्थनामा र्थो भवति ॥ अन्यभ्यामुत्तुनरयमर्थद्वयमवति ॥ विविक्तित्वा र्थो
 यश्च पदद्वयश्च ॥ उदाहरणमत्र निर्विवक्षितं निदानमेवाद ॥ अगस्त्य इन्द्रो वेत्यादि ॥ निदानवतो मंत्रा
 णां निदानमेव प्रत्येकजन्मतेन सति तस्यार्थमुच्यमानः प्रकाशते ॥ ततः पदानित्तोः र्थस्ततः
 तस्यैकवियद्वेष्टानि वेचने ॥ एवमिदं व्याख्याक्रमः ॥ अगः कुंभतत्तत्स्थानः संवत् इत्यगस्त्यः ॥ स
 इन्द्रो हविर्निरूप्यमरुतः ॥ संप्रति स्तान्त्रकारसंप्रदातुमेकद्वित्यर्थः ॥ स इन्द्रो वेत्यपदिदेव्या चैक
 पदिदेव्या नाम मन्त्रपूर्वको विज्ञापः ॥ नूनमस्तीति ॥ विचार्यमेतन्ममेतन्नावदद्यतने हविर्ममना
 स्तीति नकारेदं दृष्टव्यं तत्र शब्दो ध्यातः ॥ आचार्येणः प्रत्येकं धर्ममिति प्रतिषेधेनाप्यनर्थकं न विव
 क्ष्यमिति ॥ एते च संज्ञेकदेशा एव संज्ञेकध्यातः ॥ पदानि रेकादध्यायनकालेनाधीयते ॥ तत्रापीति

वनकाले प्रकाशयितव्याः ॥ अथापि स्याच्छेदने न विवक्ष्यतीति ॥ नोक्तः ॥ इदं तावदस्मभ्योऽप्यदर्शमेव वि
 रुद्धं सदेस्मभ्योऽप्यनुसंधयस्व स्तनेकाप्रत्याशा ॥ विचारणं कलहद्वयद्वयं ॥ कोहिनाम तदेत
 नाति यदुत्तमवृत्त्यनेकस्य भविष्यतीति समयाः ॥ अन्यस्य चारति ॥ कस्मात्पुनर्न विज्ञायत इति ॥
 अतो यस्मादन्यस्य चित्रमभिसंचरेत्पुंसंचरणशीलमनवस्थितमित्यभिप्रायः ॥ उत अपि अथै
 ति चंद्रमिममानाना र्थोः एतदद्यतने हविशधीनमाध्यातमभिप्रेतं सन्मयाममेदमित्येवं तथा
 विविनश्यत्येवाप्यस्मै प्रदीयते ॥ तत्रैवं सति श्रुतनमस्माकं भविष्यतीति कुत एतदिति समस्तः
 र्थः ॥ अथैकपदे निरुक्तं ॥ अस्मिन् यद्विद्युदित्यहोनामधेयं द्योतन इति सतः ॥ द्योतने तेषु दिति
 द्योतन इति कर्त्तृकारकं ॥ सदिनियत्रव्यात् ॥ तत्रोद्योगितत्त्वकारकं नियमोदद्वयः ॥ अन्यत्र यथा
 ह्यो ज्ञांश्च उपाशमनीय उपागम्यः सन्नेतसा आशास्तव्या भवति ॥ अनागतत्वात् ॥ सोदीनः कालो

निकोतोदिसभवति॥ अः संवंधानस्य शब्दो विमानोऽपि निरुक्ताः॥ अद्वैतमभूतमिदमपीतरद्वैते
 शोणितवर्षोऽभूतमिव कादावितकल्याण॥ शब्दमाह्वयप्रसंगेनैवेतिरुक्ते॥ अन्यानानेयः। ना
 नात्वेन व्यत्यस्थितस्यापत्यमसत्कुलनस्यत्यर्थः॥ अश्वजानसतामानेयः। चित्तं चेतते श्रुतस्यने
 नार्थानिति चित्रे आधाते विनश्वतोऽप्याध्यातमभिप्रेतमिति पर्यायवचनं॥ अथाप्ययमुक्ति
 मंत्रेपदशरणोभवति॥ ॥ इति निरुक्तद्वौ प्रदीप्यस्युक्तिः पः पादः॥ ॥ नूनं साते इति॥
 एतस्मिन्नेवमार्गे एषस्य चतुर्थेऽनिमलत्वतीये शस्यते। नूनमिति पदशरण एव। सादृश्या
 तेन वयापुत्रभावकेकमेव सा किं करोतु प्रतिदुःखं किंचरं कर्मणो दक्षिणां गुणकाल्यलमाप्ति
 त्तथापितु दक्षिणायासुयचर्यते। कस्येदुपि त्वेव त्वत्तेय न मानाय। विलस्यामासो नो मया
 तीहिरण्यध्यायादिधनेन संस्तुक्ता तद्वतीत्यर्थः। किंच विलसदेहिकसेनो जयः। अत्रिग्या तु काना

न किंच॥ मातिभक्तमास्मान्तिहायार्तात्याये कोदेहंतिमादास्त्यर्थः। अस्मभ्यंतावदेहिततोः। येभ्यो
 पिरास्यमिनेत्यभिप्रायः। किंच। नगेन॥ धनं नोत्ता। येन वि। कुर्याम। एहद्वेदममहर्जितं वदेमदीय
 तां तुभ्यंतावति॥ अचिदेष्यते। अथवा त्वेहदेहि। च। पुष्यदनुग्रहा वसुधैव कुटुम्बकम्। अथवा
 नवेन॥ यद्यपुत्राः। एवमयं मन्त्रोऽयः सः। अथपुनः पुत्रवतः। एवतः कल्याणवीर इति स
 मन्त्रार्थः॥ अथैकपदनिरुक्तं। वरोचरयितव्योभवति॥ त्रियतेत्यसौ। नपितागरितेति स्तुत्यर्थस्य
 म। धंमं हतेदीनकर्मणो दीयते हितम्॥ दक्षिणा दसतेः समर्पयत्यर्थस्य। यजेहियत्किंचिदिदं
 गतर्हि कर्तव्यं भवति॥ तदियं समर्पयति विशिष्टं यज्ञस्य माधनमेतदिति। अपिवा प्रदक्षिणा
 गमनादक्षिणा। दक्षिणादिशमभिप्रेत्य सा हि दक्षिणा स्यान्नेदिशोऽगो अयेण गार्हपत्यं जुहोने
 न स होरक्षिणे नायी श्रीयं गत्यो न वेदिः। त्वीतरेण चात्वा लोत्। रोतमा प्रीधं चोत्तज्यमानाग

छंतीतिदि। अत्रदेक्षिणाहस्तप्रकृतिः॥ प्रामुख्यस्यप्रजापतेरेक्षिणोहस्तोचरुचसादक्षिणादिगेन
 जत॥ अथदक्षिणोहस्तः कस्मादक्षिणउति। दक्षतेरुन्माहाथ्यस्यमस्युत्सद्वाननयतिकर्मसु॥
 नतथासयः। दशनेत्रीस्यादानाथ्यस्यनेनैवहिप्रायेणरीयते। अथहस्तः कस्मादंतेस्तेतदिहस्यते
 अन्येनापिकेनचिदंगेनहन्यते। एव। योहंत्यानेवतितस्यहननेःयमेवतुप्र। शुः शीः पुः रतयः।
 इददितिमहंतोनामयेयंपरिचरंतअनतीतिवीरवीरयत्यन्तानतोप्रकारमीरयतात्यर्थः। विते
 वीस्यादतिकर्मयोगस्यर्थेननेमानस्य॥ गच्छत्वेयास्यचनिमुखशब्द॥ वीरयतेकीर्तिनामीर्थस्य
 विज्ञातोह्यमोनवतिमीमित्ययंपरिग्रहायोयोवापदहरणोवा॥ प्रसीमादिगिजपुन॥ अस्या
 मेवतानदुनयनपिप्रद॥ यति। ततःपरिमहार्थायतेद्वितीयमुदाहरणंयस्यति। गत्समदस्य
 तस्यत्रमयाहर्मस्यमात्रंविष्टप्रमोरी। सूर्यः पुनरस्याः चरणनाम्नाह्यते॥ प्रासजत्स्वोरश्मः

न॥ सीमितिपदहरणएवकुतोपीत्यविचक्षितमेवेनत्यादहरणपक्षे। अथपरिग्रहार्थायसर्जमेव
 परिग्रहति। प्रासजत्सर्वतश्चति। विधेःत्रिविधारयितारसानारश्मीनांवास्वरश्मिजालांतर्गतस्यचा
 धात्रीसर्वस्यजगतः। इतमुदकमादायुष्टिचीलोकादेनविहल्लोकाश्चसंभवः स्यंदनाः सूर्ये
 श्मयः॥ तदिआदित्यमंडलान। प्राचोवर्तमानाः स्यंदतेनखेकालेसूर्येणप्रसृताउदकमादायसार
 लोचिर्वचरुणस्यसूर्यस्यस्थानंमंडलंयति। तदेवमप्यतिशमुत्तमदानलक्षणंश्वकमेकुकीणा
 न्श्राम्यति। तवाश्रान्ता अपिसंतोलिरागाशयेतत्कर्ममुच्येत॥ कथंपुनः पतंतोनश्राम्यति। वि
 श्रानकेः। नाचयोनवयश्चपासिणश्चशीघ्रंपुष्टः पपतः रघुयालघुयालघ्याशीघ्रिकलागत्यापि
 परिज्मन॥ परिज्मंतः परिगच्छंतः सर्वमप्येतज्जगन्नश्राम्यतिनविमुच्येतत्कर्म॥ एतदुपा
 युक्तानामप्येतेश्वरस्यप्रतिसर्गसंयमेवईश्वरस्येवंसूर्यस्यकृतिरेवा॥ विसीमंतः सुहृत्

येन आवृत्तिवेदं द्वितीयमुदाहरणं। असन्तत्तावति त्विजामदेवपुत्रो ननु लो। नया विष्टभादिसंतुष्टा
 व॥ प्रवर्त्य विनिपुक्तास्त्वोपधाने चानि चयने। असं आदित्यात्पुत्रत्वात्तज्जामयमानं प्रथममनुत्पले
 पु आदितः पुरस्तात्प्राच्यादिशि। तदुद्भोजोपलक्षितमेव प्राच्याः प्राचीत्वं व्यावं। अथ योत॥ विष्टता
 न करोत॥ सुखः प्रशस्तरोचना प्रशमीसी सतः सर्वतः किंचित्सेवेनो मेधो। जीवुध्याः लघुमंतदिसं
 तद्वयवभूतादिशः उपनिर्मायः तासु ह्येतत्प्रतिष्ठितं सर्वमुपनिर्मायते जगदित्येतस्मा
 ज्ञा एवोपनिर्माय उच्यते॥ विस्माः। विस्थाः। तासु ह्येतज्जगद्विनिर्गतं तिष्ठतीति ता एव विष्टाः
 सतस्याभिव्यक्तस्य स्युलस्या सतश्चानभिव्यक्तस्य सस्मस्य योनिर्विवः। अथ योदित्यर्थः॥
 आदित्योऽस्येत्वेन गुणयुक्तादिशोभिव्यज्येत इत्यभिप्रायः॥ अथ बालुध्या आप आत रितो
 स्ता उपमा रत्येवमादिसर्वं योन्यं। अपि चासी। नित्येतदनर्थकमुपलंभमादीत पंचमीकमी

ण॥ सीमा सीमतः सीमा तोमयी दातः सीमामयी दातिसी। अतिदेशाविति। विगत संतानो दे शो
 करोतीति। त्वइति विनियदां यो मर्वनामा उदात्तो निपातत्वेनैतदपि संदित्यते॥ अस्यातिदि
 निपातरत्येकरति। अतः त्वइति सेवं निपातका उदाह्रियते। संशयपरिशोधनाय त्वइत्येत
 दि निग्रहाधीयमिति ग्राह्यात्। किमु तत्सर्वनाम विप्रतिपन्नस्वरत्वात्स्वरमप्यवधारयन्
 अस्यानुदानमित्याहाकर्षणं पुनर्विप्रतिपन्नस्वरमेतदिति। उच्यते। प्रातिपदिकस्यानुदानरत्या
 त्पार्थिके लक्षणं अन्यत्राप्यवारात्॥ लक्षणाविशेषि चास्यापवादं पठंति। त्वत्त्वेनेमसमति
 नेत्यनुच्चानाति। अर्थनामेत्येके। अर्थस्येतन्नामेत्येवमेके। आवायो मयंते। वस्यति चायमपि
 त्वोनेम इत्येति। तदेतत्प्रकरणे पयराभ्यामध्यावसेयं। क्वा ईनाम च सवेनामेति। यथा
 त्सर्वनामतथेयमगुदाह्रियते॥ अथा त्वइति। त्वइत्येतदर्थः। अत्रिह मणः विनियोगमवश

चीचरे। अचोत्तः प्रोषमिति य एते चत्वारो महस्विनः एते चोत्तः एक इत्यर्थः किमेकः करोति। अचोपो
 योपुष्टिपुष्ट्यान् पुनः पुनः शेषो देवतायायाः स्थापयितुं न संतानं मुनिं स्थापयितुं न संतानं मुनिं स्थापयितुं न संतानं
 तीर्थयात्रालम्बायायाः आस्ते सहिता सोपोषः कृतमः एव एतत्कर्म तु चेत्तास्त इति। होता॥ ए
 तन्नालदृगध्ययनकर्म तस्मिन् हीनरिविनि युक्तं॥ उक्तं च यदेवाहीनं क्रियते इति। गायत्रे त्वः॥
 गायत्रमेको गायति शङ्करी पुरुषः कृतमः॥ उक्ता। तस्मिन् व्येयुदेवाहीनं क्रियते इति। गाय
 त्वः॥ गायतस्मात्तकर्म विनि युक्तं॥ उक्तं च साधो दीप्यमिति। ब्रह्मा त्वः ब्रह्मा नाम एक
 अलिक जाते प्रायश्चित्ते विधावदति। विधावदत्तं तु वादात्मनो विधाविज्ञानं यदतीतरेभ्य
 अल्लिम्प्य इदमनुकुरुत इदमनुकुरुतेति। तत्रापि ह्येतत्कर्म विनि युक्तं स पुनरेव सर्वविधः
 सर्वविज्ञानस्तथाविधोऽसामर्थिकः स न यो विधासे युक्तो येनासौ सर्वमेव वेदितुं महेति। तस्य

सर्वचित्तमधिष्ठानं तस्यान्वित्रर्त्तयितुं॥ उक्तं च। अधुकेन जलत्वमिति। अनया च व्याविष्टयेति। पु
 तस्य मात्राविधिर्मीत उल्लेखः एव इति। नीयते इति। माने च मेतन्मात्रे त्वच्यते। याका विदितिकर्म
 व्यतायतस्य तां विधिर्मीते अर्थः। नात्ता प्रकाशं तत्त्वः॥ गायत्रे गायते। त्वत्त्वर्थस्य स्वरूपतेत्य
 नेन शङ्कये अचः शङ्कोतिरित्युक्ता ब्राह्मणपिशङ्कोतेः शङ्करी शङ्करीति दर्शयति तद्यथा विवेच
 मशङ्कदंतं देवशङ्करीत्वं। तं यद्यस्मादभिरनिष्ठत इत्येव नमशङ्कदंतं तच्छङ्करीत्वमिति विज्ञा
 यते। अचो शङ्करीत्वमित्येवं ब्राह्मणपिशङ्कोतेरेव शङ्करी इति विज्ञायते। तिमिता हिरेषीत्
 नयति। आख्यातजनिनामानीति। ब्रह्मा परीदरः श्रुततः सहित्रयी विधावेदशास्त्रास्य प्रस
 न्तमुच्यते। ब्रह्म परीदरं सर्वेतः॥ अगादिपर्यं चानयमपिन त्यरिदरं सर्वो सुदृष्टः अध्वरुः अ
 ध्वरुः च मयि नृगस्यत इति। पुनरप्याह। अध्वरं पुनरप्यध्वरस्य नेनाप्रापयिते त्वयि तद्वत्

प्रापयत्यध्वरं एवं । अथवा अध्वरं कामयने कर्तुं मित्यध्वर्युः । एतस्मिन्निर्वचने युः पश्यत्यव इति यथा ।
 अथवा । धीयानेतमध्वरं कस्मिंश्चिद्वास्तवे अध्वरं रतीयमवसंज्ञा भवेतीति । मन्त्रोऽथ न ज्ञातः । एतं
 स्मिन्निर्वचने पुरयमुपवेधः । नामकारणं । अध्वरं मन्त्रोऽथैतयः सोऽध्वर्युः विग्रहप्रसक्तस्याध्वरश
 दस्यतत्त्वमाचष्टे ॥ अध्वर इति यज्ञनामध्वर इत्यधुना निर्वच्यः । वरति हि साकमी । अध्वरति ध्वरे
 तीति हि मन्त्रं युपतिनो । तत्त्वमिदं धोः ध्वरः । अहिम इत्यर्थः । आह तत्त्वमहिमं ते पशय ॥ अहि
 मं ते तु णव न स्य तयः । तत्त्वमहिमं हि सः । उच्यते । अमुं दृश्यं वहिः । एतं हि मन्त्रं ते न ज्ञातं । ए
 तस्मिन् यस्मिन् । तथा च कुशलमिच्छेति तत्त्वमिदं निरजन्ति । तस्मात्पुनर्योगादहिमं इत्युपप
 द्यते । निपातौ यमित्येवमयं ते । एवमेकायपक्षे निपातत्वमस्यात्वा अधुना चोदकपक्षे स्थि
 त्वापरपक्षमाक्षिपन्नाह । तत्त्वमहिमं तुरान् प्रवृत्तिना मस्यादिति । तदेतच्छब्दरूपमनुदानस्वभावं

४२

सत्यं नाम स्यात् । ननु नवनैवोक्तं । उत्सर्गोऽप्यतोऽना निजातिपरिकारोति । उच्यते । सत्यमुक्तं । ननु
 तत्रैवेदं प्रत्युक्तं । अन्यत्र चापवादोति । स एवोऽपवादोऽप्यतोऽना निजातिपरिकारोति । उच्यते । सत्यमुक्तं । ननु
 तस्मात्पुनर्योगादहिमं इत्युपपद्यते । तथा च कुशलमिच्छेति तत्त्वमिदं निरजन्ति । तस्मात्पुनर्योगादहिमं इत्युपप
 द्यते । निपातौ यमित्येवमयं ते । एवमेकायपक्षे निपातत्वमस्यात्वा अधुना चोदकपक्षे स्थि
 त्वापरपक्षमाक्षिपन्नाह । तत्त्वमहिमं तुरान् प्रवृत्तिना मस्यादिति । तदेतच्छब्दरूपमनुदानस्वभावं
 सत्यं नाम स्यात् । ननु नवनैवोक्तं । उत्सर्गोऽप्यतोऽना निजातिपरिकारोति । उच्यते । सत्यमुक्तं । ननु
 तत्रैवेदं प्रत्युक्तं । अन्यत्र चापवादोति । स एवोऽपवादोऽप्यतोऽना निजातिपरिकारोति । उच्यते । सत्यमुक्तं । ननु
 तस्मात्पुनर्योगादहिमं इत्युपपद्यते । तथा च कुशलमिच्छेति तत्त्वमिदं निरजन्ति । तस्मात्पुनर्योगादहिमं इत्युपप
 द्यते । निपातौ यमित्येवमयं ते । एवमेकायपक्षे निपातत्वमस्यात्वा अधुना चोदकपक्षे स्थि
 त्वापरपक्षमाक्षिपन्नाह । तत्त्वमहिमं तुरान् प्रवृत्तिना मस्यादिति । तदेतच्छब्दरूपमनुदानस्वभावं

तस्यापि विदुष्यते रायं विद्यामन्तं नाम तत्रेति ॥ असंख्यतः अस्मिन्संयुक्ता एवमपि समानेन्द्रियाः समान-
नृदोदरपाणिपराः संतः ॥ अपि च समानख्यानाः सर्वे मनुष्याः ॥ अथ जासमानेषु शास्त्रेषु कृत-
श्रमाः ॥ यथावरणा यथाकरणानामेव समानख्यानाः ॥ नैरुक्ता एव नैरुक्तानां मनोज्ञेषु मनोग-
म्येष्वर्थेषु मनोगम्येष्वर्थेषु असमाजन्तुः ॥ केचिदहो हनधारण्येकत्वममर्थाः केचिदमेव
स ॥ कथं सामान्यमिति यतो रसोतेन प्रतियादयति ॥ आदद्यात्त उपसास उवेद्दरा इव ॥ आदद्यात्
लोदघामः ॥ आस्यदघुद्दरपदिमाणाः केचित्प्रज्ञया ॥ उपकक्षासः कसमं निरुद्धदेशतः सोदका
इवद्दराः ॥ एके प्रज्ञयाद्दराः स्नात्वा ॥ अस्तोभ्याः अपरिमेयप्रज्ञानाः ॥ ददस्मिददशिरेदृश्येतरति
समस्तार्थः ॥ अथैकपदे निरुक्तं ॥ आवष्टेः पश्यत्यर्थस्य ॥ दृश्यते स्थनेन ॥ अनन्तैर्व्यक्त्यर्थस्य
आयुगोमन्यते ॥ आसमपि चेत्तस्मिन्निर्वचनेन वति ॥ तस्मादेते व्यक्ततरे इव न व ॥ इति ॥ यस्मादिदं

नामेति विमिति प्रवृत्तं मपेक्ष्य ॥ अथ जासमानेषु शास्त्रेषु कृत-
श्रमाः ॥ यथावरणा यथाकरणानामेव समानख्यानाः ॥ नैरुक्ता एव नैरुक्तानां मनोज्ञेषु मनोग-
म्येष्वर्थेषु मनोगम्येष्वर्थेषु असमाजन्तुः ॥ केचिदहो हनधारण्येकत्वममर्थाः केचिदमेव
स ॥ कथं सामान्यमिति यतो रसोतेन प्रतियादयति ॥ आदद्यात्त उपसास उवेद्दरा इव ॥ आदद्यात्
लोदघामः ॥ आस्यदघुद्दरपदिमाणाः केचित्प्रज्ञया ॥ उपकक्षासः कसमं निरुद्धदेशतः सोदका
इवद्दराः ॥ एके प्रज्ञयाद्दराः स्नात्वा ॥ अस्तोभ्याः अपरिमेयप्रज्ञानाः ॥ ददस्मिददशिरेदृश्येतरति
समस्तार्थः ॥ अथैकपदे निरुक्तं ॥ आवष्टेः पश्यत्यर्थस्य ॥ दृश्यते स्थनेन ॥ अनन्तैर्व्यक्त्यर्थस्य
आयुगोमन्यते ॥ आसमपि चेत्तस्मिन्निर्वचनेन वति ॥ तस्मादेते व्यक्ततरे इव न व ॥ इति ॥ यस्मादिदं

ततरमिच्छेयमुत्तरापरिमाणात्॥ इत्यनेनोक्त्या तस्याप्येव विरस्ततरेषु पक्षीणतरेतद्वत्तु नरसात्प
रिमाणात् प्रश्नेषां प्रकर्षेण स्यात्तु येषु योग्ये। अगध्यात् तेषां प्रश्नेषां स्यात् नहीत्यर्थः॥ इदोद्गाह
तेऽशब्दार्थस्य शब्दस्य सञ्जिह्वमानः करोति ह्लादनेर्जा स्याच्छीर्त्ता। नाचार्थस्य। प्रीत्यः पितृतो जीत
लेख्य भवति॥ अथाप्यपमपरो निघातः समुच्चयार्थ भवति। कतमः। त्वरेति। किमुदाहरणं। यथोपा
रयत्वास्मिन्निति। आह। किमुक्ते भवति। उच्यते। आश्विनं च पयोयाश्रोत्येवं समुच्चयार्थं भवति। अ
थयेप्रत्ययेऽर्था मिताक्षरेषु गन्धेषु वा क्यएणा आगच्छेति पदरूपात्तमिताक्षरेष्वनर्थकाः कमीमि
द्विति। व्याख्याताः कमेपि संप्रहर्षीत्यास्तत्तत्संगेन हीत्येवमादयो अन्याथो अप्युक्ताः। ततिना प्र
सक्ताने वाधुना पदरूपा न्यस्यामः। ते श्रीसामान्यमेव तावत्तत्सङ्गमुच्यते। तत्राधिकारार्थः।
यमथशब्दोऽथयेप्रत्ययेपरिमाम्नेः। त्वरेण वा क्यगतेः पदेरमिताक्षरेषु गन्धेषु वा क्यगतेः

१०॥ आगच्छेति पदरूपात्तमिताक्षरेषु न चंति॥ उच्यते। अपि न ते आनर्थकाः। अनर्थान्तरवाचकाः
प्रास्तादर्थ्यं किं विदर्थान्तरं द्योतयंति। पदमेव वाक्यमेव वा परस्मिन् व्यमित्ययमेव हिते सामर्थ्यं नाप्य
दर्थो न रे॥ उक्ते च। क्रियावाचकमाख्यातमुपसर्गविशेषरत्नं। सत्वाभिधायकं नाम निधानः। पादरू
रणरति। कतमेषु न स्ते। कमीमिद्विति एते च त्वारः। को ईदृशः। उ। इति। आह। ननु ये प्रत्ययेऽर्थ इति पदे
तदुपदिष्टे तत्सङ्गमतएव विज्ञास्यामो येऽमिताक्षरेषु वाक्यमुपदिष्टास्ते मिताक्षरेषु पदरूपा न
विध्यन्तीति। अथ किमर्थमेते विशेषतः कमीमिद्वौ निर्दिश्यंते इति॥ उच्यते॥ एते हि प्रायेण पदरू
पा एव॥ अन्येषु न हि न वित्वादयो अर्थवन्तो व्यर्थं सन्नेमति पदरूपा न चंति॥ तत्सङ्गं हितानपि
व्याश्रयति। एतेषु नः प्रायेणानर्थकारणैति विशेषतो निर्दिश्यंते। अथ वा ते प्रायेणार्थवन्तः। यदाचि
दनर्थकाः एतेषु नः प्रायेणानर्थकाः कदाचिदनर्थवन्तः इत्यतो विशेषतो निर्दिश्यंते॥ आह॥ एवमपि च

उक्तानेन निर्देश्यः किं कारणं तद्विपुला निर्दिष्ट एव ॥ अथापि पदहरण इदमुक्तं हिति ॥ उच्यते ॥ तस्य
निर्दिष्टः प्राप्तः किं कृतं सनस्य निर्देशो यमेवात्रोक्तस्य पदहरणत्वे सुख्यो निर्देशः ॥ स्वप्रकरणत्वात्
॥ तत्र तर्हि अकिंचित् कर इति ॥ नाकिंचित् करः ॥ किं कारणं ॥ अथ ॥ यदि स्य सुकारः तत्प्रकरणत्वे तत्त
च्यते ॥ ३३ ॥ यो च्यते ॥ ततः पूर्वोक्तस्य विनिर्देशो यत्प्रकरणत्वे तत्प्रकरणत्वे तत्प्रकरणत्वे तत्प्रकरणत्वे
कृतमप्यपदहरणत्वे सुच्यते ॥ नेह ॥ तथापि पदहरणे पुष्पसंख्यायमानेषु नायमुक्तं इति पदसंख्य
यापदहरणत्वे सुच्यते ॥ अनियं चेतत् ॥ तस्मादुक्तं यत्राप्यत्रात् इति ॥ आह ॥ न न्येनेखल
रेन मित्येतयोः पदहरणत्वे स्यात् ॥ प्राप्त इति ॥ उच्यते नैवे ॥ किं कारणं ॥ उकारवत्तौ लुभावपि ॥
यत्रेव लुकागौ ॥ अत्राश्चानर्थक्यं ॥ एवं तावपि ॥ तस्मादुकारग्रहणे नाप्यत्रात् इति ॥ तद्वद्व्यो
॥ तत्रेव लुभावपि ॥ किं तर्हि ॥ अन्येपि नाचन एव संति ॥ तद्वद्व्यो ॥ आद्यानागच्छावुत्तरं इति ॥ अत्र

कारः ॥ तेपि चात्रावृद्धाद्व्योः ॥ उदाहरणमात्रप्रदर्शनार्थं लेताजंत एवोदाहृताः ॥ तएते सर्वे एवा
योसंभवे सत्यनर्थका एव ॥ संभवेत्यर्थं नंतरति ॥ किं कारणं ॥ नहि कस्मिंश्चिदर्थे तावत्संभवति अ
नर्थत्वकाल्पनाया व्याशब्दस्य अर्थप्रधानोद्दिष्टाद् ॥ सनाकस्मादभिधेयेनार्थेन विनावाक्ये सं
हृत्वे ततस्माद्व्याजद्वयमेव तावदर्थः कल्पनीयः ॥ यत्पुनरेतदुक्तं वाक्यहरण इति ॥ अगतिरेवा
तदेतत् सर्वथाप्यर्थो संभवे सति अगतौ सत्यां भवति ॥ तएते प्रायोक्त्या रचनं चिन्तादयोः र्थजंतः
॥ प्रायोक्त्या चक्रमी ॥ मिदयोः नर्थका इति दृष्टव्यं ॥ आह ॥ ननु आदौ च मध्ये च हरणानामागमोद
ष्टस्य व्याख्यानं सात इति ॥ अथ कथमुच्यते ॥ येनेनेनेने अगच्छति ॥ ते पदहरणा इति ॥ उच्यते न
ह्येतदध्ययनकालीनमात्रं प्रत्येकमसराणां पदानां व्याख्याकाले नियतमस्ति ॥ अर्थप्रकाशना
र्थं निर्वचनवशेनाम्यदावुक्तं सुप्रजायते समाख्याकाले ॥ तत्रैवं सत्यस्यानपदे ॥ तदनुनामते

रूपसमीक्षदनुनिपाता इत्येतामानुपूर्वीमपेक्ष्य तदुक्तं तत्र ये प्रवृत्तेर्था आगच्छन्ति ते परप्ररंणानयेति। ए
तामनुपूर्वीमपेक्ष्य पूर्वमाख्यातलक्षणमुक्तं तदनुनामलक्षणं। तस्मादादावपि निपातः सन्मध्येषा
अतएव उच्यते॥ कोकेपि हि दत्तानुयोगा नोप्राप्त्यणामवस्थानक्रमोऽकिंचित्करणमभवति॥ न
ध्येते वावस्थितोयः प्रधातः सोऽग्र इत्युच्यते। तस्मात्सम्यगेत्युक्तं ये प्रवृत्तेर्था इति॥ चात्ययं चाधिर
त्यश्लोकमप्युदाहरंति॥ आदिमध्यातलुप्तानि प्रत्येवापि हि तानि च। तस्य णः परियु सर्थे वेदेऽप्यवहितो
निचेति॥ अधुना एवमेतानुदाहरानुक्रममिश्रसमासतः प्रत्येकमुदाहरणैर्दर्शयति॥ शिशिरं जी
वनायकमित्येवकमित्येवपदद्वयः शिरं जीवनायजीवनार्थमित्यर्थः॥ तत्र हि प्रायेण प्रचुराणि
शारदात्यानि भवन्ति॥ कमिति पदद्वय एव। शास्त्रान्तरेषु येषां उच्यते केचिद्वेदसंज्ञासमन्वाधाय
ते॥ निष्पन्नासश्चिद्विज्ञेयं तेषां भूतितोकाद्विदित्वं॥ निमित्तस्येतो वा शिशिरं जीवनायकमिति॥ निष्पन्ना

एव निष्पन्नासः निर्वसना इत्यर्थः॥ अपि च भूतितोकाः सद्रूपस्या इत्यर्थः॥ केचन तेषां हि दत्ताः केचित्तोमनु
व्या इत्यर्थः॥ किंतेवामिति दत्तादिबुद्धित्वस्य तेषां पुनः पुनर्भूतवाविभ्यतो रकादिबहिमादवा शिरः पुनः
पुनर्भूतवावश्यते। किमिति बवा शिरः शिशिरमस्माकं जीवनाय। जीवनाय मागच्छति॥ इत्येवमेतेव
वा शिरः॥ अत्यन्तशोते हि शिशिरं मुखे तत्र जीवित्वमात्रमप्यभिप्रायः॥ निगमप्रसक्तस्य शिशिरशब्दस्य
निर्वचनं॥ शिशिरं शृणोते हि सार्थस्य शब्दानेर्वा हि सार्थस्यैव नार्थरतो विशेषः॥ हिनस्मितस्मिन्काले
अप्रतिबध्यमानो अतिशयेन दावान्निःशुक्लानोपधिबनस्यतीन्॥ इमित्यस्योदाहरणं॥ एमेने। दन्त
ये। शंभ्रेयाणायत्री। मधुच्छंदस आर्यं। दृष्टान्ति प्रवक्तो मरुक्षो प्रातः सवने प्राप्ताणां चंसेनः शास्त्रे महि
मने च तवाशीतिसुचिनि युक्ता॥ आसृजतैनमाभिमुख्येन सज्जत। इमिति पदद्वय एव। दन्तोऽप्य
यात्रेण च मसैश्च सोमं देध्वर्यजः। किमासृजत। योयमिदं स्पृष्टुते मिसुरते सोमे स्वाशः॥ उच्यते यात्रे

पसस्यएनमा मृजत॥ मदिमंदयिता॥ मिदिने इंशाय देमवते॥ चक्रि चक्रनवं संक्रमणं तेजा॥ अपि
 वादे विज्ञानशक्ये आभ्यो चक्रयंतमपि चक्रादितिकमे नाम ततिविशिष्टबीजं जनको संस्यारक्रमं
 भिस्तदंतं विश्वानि सद्योपि भूतानि जातं यैरुतवते इंशाय सोमी प्रत्यसं रातारश्च पुरोस्तास्मिंदस्य स
 ति॥ अथापि नस्य श्रुताः स्तोत्राणि भवंति पुरोसरानां स्तोत्राणां नीतिवत्सति॥ तमिदं तु नो गिर
 इति इदित्यस्योदाहरणं॥ तमिदं देसति॥ अमदीयो रंगं सस्येयमासं॥ गायत्री सोमी प्राचल्लतौपि
 नियुक्ता ति वदंते नः॥ तं सोमं इदिति पदद्वयं॥ यदं यं नृपजातनी यं कुर्वंतु देवतपुत्रेनः एता
 अस्माद्विरः सतयः कथं नृपदेयं तु॥ यत्तं संक्षिप्यरीरिवा यत्तमिन्नृकृषिपुत्रावह्यो गायः तस्य
 थापयायेण यत्तमेकं मृतवत्ता स्वेः स्वेः पयोभिर्वहेनादिसमर्थं कुयुः॥ एजमेवास्माद्विरः एतं सोमं तु
 यजातनीयं देवतपेणा य कुर्वंतु॥ यदं यं तु॥ कतमः यः इंदस्य इंदसति॥ इंदयसे न कान मेनं वदेयंति

त्यनिप्रायः॥ आह॥ कस्मात्पुनरत्र केचिदुदाहरणमंत्रा अशेषाः यमं ते निरुच्यंते॥ केष्वां चिदेकदेश इति॥
 उच्यते॥ येतान्देशेयाः पमं ते निरुच्यंते च ते व्याख्याधर्मोपदेशनार्थं॥ यद्विपुनः सर्व एव पुनरत्र निरु
 च्यंते श्रुतिपुत्रशास्त्रसंयवेत॥ अथापि सर्वेषामप्युदाहरणमंत्राणामेकदेशः॥ पमं ते निरुच्यंते नृ॥
 तथापि व्याख्याधर्मो न प्रदर्शितः स्यात्॥ तस्माद्याख्याधर्मोपदेशनार्थं केचिदुदाहरणमंत्राः पमं ते निरुच्यंते
 च केष्वां चिदेकदेशः॥ शास्त्रातिगौरवभयादिति प्रतिमंत्रमपि सकृदा र्च्यं पादाध्ययने शक्यते मयो ज
 नमन्वेष्टुं तदेतत्समासेन ब्रूमः॥ यस्मिन्नयस्मिन्मंत्रे यद्यत्पदमेकार्थमनेकार्थमनवगतं संस्कारं वा नि
 र्वेदीति॥ किंचिद्वान्यच्छब्दरूपमव्याहरति॥ अन्यत्रापो हति॥ अन्यथा वा कश्चिद्विपरिणामं करोति सं
 दिग्धं वा निर्णयति॥ तदर्थमेवं तं सकलमधीते॥ यस्मिन् चार्चने पादेना वयं दं भवति॥ यदभिमतं निर्व
 णं तावन्मात्रमेवाधीते॥ तन्निर्व्वेदसया तदेतदेवं निपुणमन्वेष्टव्यं सर्वत्र॥ उकारस्योदाहरणं॥ अयु

मुतो ह से ॥ शुनः शोको ह्ये निपुक्त आत्मानं मोचयि मित्तु तेन या गायत्र्यं ईश्वरः ॥ अयमिति वर्जमानस
चक्रमे णि निर्वृत्तनाह ॥ ते तत्र युष्मदर्थं सोमः यं प्रति नित्यकालमेव पतति संपतस्ति त्वं ता सु क्रिया
स्वादेयमानः समस्तसि संपतसि ॥ कथं पुनर्यं प्रति समस्तसि कथो न श्वक्यत नः कथो नः कुत्सितप
तनः स यथागर्भे गर्भधात्री कथो निकांशं शयं जातौ प्रेतं तिष्ठतः पुनः पतति ॥ एवं यं प्रति
नित्यकालमेव संपतति त्वं स एवायमभिपुतः सोमः एभिर्ऋतिभिः अथ विमस्मानिः कथं
सि ॥ मोचय अस्मात्किं कालं च एवे देवः स्मृतिन सणं को दमे ॥ न विनर्कयति ॥ रोमयमाणानां के
नापि यमि प्रायेण जय मेत इमः के यो युष्मदुक्ते न पुक्त मेत इति यतो न को न सत्यमानो यथा
त ॥ अस्मै तदवबुध्यर्था मात्रे ॥ नामस्माकमवधार्य कारण्यान्मोचयास्मान् विनेस्मानिरय मे जने
स्मंत्रः प्रतिविशिष्टतरः सोमो निपुत रस्य नि प्रायः ॥ ३ ॥ अपि दृश्यते ॥ कदाचिदनर्थक इति यावत्

शेषः विमुक्तारणं ॥ सुविदुरिव सुविज्ञायते रवेत्येते उदाहरणे ॥ सुविदुर्येते आसणा इति ॥ ३ ॥ नर्थक
एव वाक्यप्रकरणं ॥ सुविज्ञायते यतो न सत्रं आसणेति ॥ अत्रार्थो नर्थक एव ॥ व्याख्याताः
पादरूपाः ॥ निपातसमाहारनधुना दर्शयति ॥ तदधिकारार्थोऽयमथ शब्दः अपोति संभावेन ॥
अथ यमेव इति केवलः प्रयुज्यमानः पदरूपो भवति ॥ अपि चायमेव न रत्येते न तं पुक्तः
प्रयुज्यते परिनेये ॥ त्वं नो भयं परिभय कर्षप्रयोगः ॥ निजिस्त्रायं त्यो नरकं पता मेति ॥ मृगः
शायः ॥ निजिस्त्रेते वृत्तशेषमत्राधीयते ॥ हविर्भिरेके स्ववितः सर्वे ते सुन्वत एके सवनेषु सोमाच
शर्वीर्मदंत उत रक्षिणाभिर्नेजिस्त्रायं त्यो नरकं पता मेति ॥ नारदेन किल विप्रलभ्यमाना असुरप
त्यो भर्तृव प्रतितमनेन मंत्रेण प्रत्युः ॥ एकेता वदितो लोका रुविर्भिः पुरोडाशादिभिर्निमित्तभूते
स्वः सन्ते ॥ स्वर्गलोके प्राप्नुवन्ति स्म ॥ अथैके सवनेषु यज्ञेषु मोगानभिषु प्वतलेन कर्मणोत्पन्नेः ॥

॥ प्राचीर्मदंतो ज्येष्ठश्च वासतिभिरेके देवान्वा दंतः संतप्येन रत्यर्थः ॥ अय्यन्येदस्मिन्नाभिः सः स
 वंते इत्येतदेवाचुवर्जते ॥ तत्रैवं मति तेनेना सुद्यते प्राणिषु श्रेयः प्रतिः पद्वियमनानपिनहे
 न सम्यक्परिदोरमः ॥ अन्ये प्राजपद्मो माही नो कर्मणां मसं न वे सति ॥ नेदयमेतेयाम सुपुनिह्लायेत्या
 निह्ला माचरं त्यो न गवज्जरके पताम ॥ न ह्यन्यो न र्नेषा विचोतः ॥ क्रियाः कश्चन भर्मा स्त्री त्रिभिः प्रायः ॥ न
 रकशर्द्धवित्रे त्रीतिनी चैरस्मिन्नर्थे नेगम्यत इति तरक मयका नास्त्यस्मिन्नमणरतिकरं स्या न न न्यम
 स्य स्त्रीति न रके ॥ अथाप्यगमपगेनियात समाहारे न चेत्येपरहित्ये तेनेल सं प्रसुक्तः प्रसुज्यते केन
 चिदनुष्टुप् सति प्रतिबन्ने न नति ॥ तय्यथा कश्चित् केचिन्नु छति दंतियसुता इति ॥ ततः प्रत्याचष्टे
 तिष्ठंतीति ॥ ततो यदि तिष्ठंति विमर्षनागच्छंतीति ॥ पुनरनुष्टुप् त्रयीति ॥ न चेत्सुगंधि ज्ञेया गमिष्यंती
 ति ॥ यदि सुगन्धं चतीत्यर्थः ॥ अथ सुगन्धस्मात् ॥ सुनोते ॥ माह निष्पद्यते अनेके ईद्व्यः पिष्टादिभिः ॥

यमुच्चावचेष्वर्थेषु निपतंतित वेक्षितव्याः ॥ एवमनेन प्रकारेण उच्चावचेष्वर्थेषु बहुकारेषु समाहता
 श्लाघेय्येनैव बहुप्रकारानिपतंतति ॥ प्रसुज्यमाना सेतुस्य शस्त्रमेतच्चार्थनिर्बेचनशस्त्रमुपेक्ष्योप
 गम्य अनुप्रवेश्य रक्षितव्याः ॥ कः कस्मिन्नर्थे वर्जते इत्येवं दृष्टव्याः ॥ परीक्षा इत्यर्थः ॥ इति करणोचि
 कारपरिमामास्यर्थः ॥ इमानि चत्वारि पदनामान्यनुक्ता नानि नामाख्याते चोपसर्गनिपाताश्चेति प्रणि
 ताभ्यासो निगम इत्यर्थः ॥ ॥ इति षष्ठ्याख्यस्य तृतीयः पादः ॥ ॥ इति मानि चत्वारि पदना
 तानीति व्याख्या ॥ अनुक्तां नि आनुपूर्वमाख्यातं ततो नामानि ॥ तत उपसर्गस्त्वो निपाता इत्येवम
 अनुपूर्व्येण कृतानि चर्णितानि व्याख्यायेति वाच्यं शेषः ॥ कृतमानि पुनस्तानि ॥ नामाख्याते चोपस
 र्गनिपाताश्चेति तदपि व्याख्यातमेव ॥ यच्च तदुक्तं नाम्नः किंचिदवशिष्यते तच्चतुर्थेन पादेन ब्रह्म
 षिष्याम इति तद्विदमेव सरमाप्तं पदचतुष्टयलक्षणं नंतरमारभ्यते ॥ तत्र नामान्याख्यातजानीति

शाकरायनोनेरुक्तसमयश्च॥ तत्र तस्मिन्नेव पदं चतुष्टये जानिनामानि तानि सर्वाण्येवाविशेषेणाख्या-
तजानीत्येव शाकरायन आचार्यो ब्रवीति वाक्यशेषः॥ ॥ नेरुक्तानी चेष्टसमयः सिद्धांतः सर्वेषां
मन्त्रिणोपेण पण्येन न्येहेओ॥ ॥ पुनरन्यथा ब्रवीति येनैवमुच्यते॥ शाकरायनं ब्रवीति॥ उ-
च्यते॥ न सर्वाणीति गार्ग्यो ब्रवीति॥ किं गार्ग्ये एव ब्रवीति॥ नेत्युच्यते॥ ज्ञेयाकरणानी चेष्टायाः
करणमर्थायते॥ ज्ञेयाः करणाः स्तेषां चैकेन सर्वाण्याणां तजानिनामानां त्वेवं श्रुतं तदिति वा-
क्यशेषः॥ तस्य ब्रह्मरसं स्कारं समर्थोपादेशिकेन गणोनावितोरख्यातां संविज्ञानां विज्ञानी-
ति॥ तदेतत्प्रपंच्यते गार्ग्ये पक्षेण॥ यायाख्यातजानिनः मानिया निर्वर्ति मन्त्रं पृष्ठं पृष्ठं
लच्छब्दः॥ इह विधाय वस्यानाम्नां तस्यथा प्रत्यक्षक्रियाभिप्रकल्प्यक्रियाणि॥ अविद्य-
मानक्रियाणि॥ तत्र तत्र तस्य क्रियाणिकारकोद्धारक इति प्रकल्प्यक्रियाणि वक्ष्यामो रस्व इति

णीपपञ्चायुक्तौ प्रादेशानि धात्रिना च धात्वात्वेन प्रादेशिकेन गणोनावितौ अनुगतौ स्यातां न्यायव-
त्कामेनामिकसंयुक्तेन संस्कारेण तस्यथा॥ कर्तृकारः प्रकृताया ब्रह्मरस्येवमादि॥ तदाख्यातजं गुण-
रुतमिति प्रतीतिः इति वाक्यशेषः॥ येषु पुनरन्यथायायीलक्षणपदं मुखे स्वरसंस्कारयेत्तु गतौ न न-
न्याय्यकर्मनामिकसंस्कारयुक्तेन प्रदेशाख्येन धातुरुत्वेण॥ किं तेयमिति॥ उच्यते॥ संविज्ञानानि-
तानि संविज्ञानपदमिति ह शास्त्रे रुदिशब्दस्येयं संज्ञा॥ वस्यति हि अग्निर्दिशत्येवमादीनीं सं-
ज्ञानपदत्वं॥ यत्तु संविज्ञानभूतं स्यादिति॥ तथा च ब्रह्मापुर्ंदर इत्येवमादीनीं गुणपदत्वं स एव
मिदं विविधागोदृष्टयः॥ तत्र गुणपदानिकारकपाचकादीनि॥ संविज्ञानपदानि तानि॥ य-
यागौरश्वः पुरुषो हस्तीत्येवमादीनि॥ न त्वेवांगमादीनां अष्टाध्यायां सुत्यजिलक्षणमस्ति
॥ तस्माद्दिशब्दाग्येन इति॥ अन्ये तु प्रदेशो व्याकरणमिति व्याचक्षते॥ तत्र दिशब्दानां लक्षणा

णा एवैवमन्तः। दरे शत इति देः शकारस्य ये तेन चोच्यते। त एव सज्यते स्थां बंश इति संज्ञा। त्वये तेन
 चोच्यते॥ एवमेवैकानि सत्त्वानि एकक्रियायां गदेकनामानि स्युः॥ एकैवानेकक्रियायां गदेकना
 न॥ उभयथापि च व्यवहारप्रसिद्धिस्तस्यान्वयैव पास्तज्ज्ञानिनामानि स्युः॥ आह॥ किमिति॥ उ
 च्यते॥ य एसां सायवाचकां मनामिवः संस्कारे यथावापि प्रतीतार्थानि स्युस्तथैव नान्या वक्षोरन्
 एसां पुरुषाश्चरितान्मन्याववाचकस्य न्यायेन युक्तः॥ आह॥ कः पुनरमाविति॥ उच्यते॥ का
 र्मेनामिकः संस्कारः। कर्मेरुतेनामतत्पुनः पाचवलावकादितस्मिन्भवः। कार्मेनामिकः संस्का
 रः॥ किं च॥ यथा वापि प्रतीतार्थानि स्युः॥ प्रतीतक्रियाणि स्युस्तथैव नान्या वक्षोरन् जनानां॥ आह॥
 कथं पुनराख्यायमानान्येनामिन्या अवताकार्मेनामिकानि संस्कारेणापेनानि स्युः। कथं वा मन्तः
 ततक्रियाणीति॥ उच्यते॥ पुरुषेतावसुविशयइत्यावक्षोरन्॥ पुरुषमो संते वविशय इति नापि

ति॥ एवमेवैवमन्तः। दरे शत इति देः शकारस्य ये तेन चोच्यते। त एव सज्यते स्थां बंश इति संज्ञा। त्वये तेन
 चोच्यते॥ एवमेवैकानि सत्त्वानि एकक्रियायां गदेकनामानि स्युः॥ एकैवानेकक्रियायां गदेकना
 न॥ उभयथापि च व्यवहारप्रसिद्धिस्तस्यान्वयैव पास्तज्ज्ञानिनामानि स्युः॥ आह॥ किमिति॥ उ
 च्यते॥ य एसां सायवाचकां मनामिवः संस्कारे यथावापि प्रतीतार्थानि स्युस्तथैव नान्या वक्षोरन्
 एसां पुरुषाश्चरितान्मन्याववाचकस्य न्यायेन युक्तः॥ आह॥ कः पुनरमाविति॥ उच्यते॥ का
 र्मेनामिकः संस्कारः। कर्मेरुतेनामतत्पुनः पाचवलावकादितस्मिन्भवः। कार्मेनामिकः संस्का
 रः॥ किं च॥ यथा वापि प्रतीतार्थानि स्युः॥ प्रतीतक्रियाणि स्युस्तथैव नान्या वक्षोरन् जनानां॥ आह॥
 कथं पुनराख्यायमानान्येनामिन्या अवताकार्मेनामिकानि संस्कारेणापेनानि स्युः। कथं वा मन्तः
 ततक्रियाणीति॥ उच्यते॥ पुरुषेतावसुविशयइत्यावक्षोरन्॥ पुरुषमो संते वविशय इति नापि

नमः कर्मिभ्यश्चिद्विप्रायः ॥ अथापि कश्चिदस्याः अष्टविद्याः सत्याः प्रथमकर्मोऽप्युपगम्येततनोपि
 चतुर्थमिदमप्युपगम्येत ॥ किमाधारश्चेति च शब्दः समुच्चयाद्यैः सर्वस्य हि प्राणिजानस्यैव मेधाधारः
 प्रतियोग्यपुनर्यदेयमप्रतितासीन्नरायोम्याः प्रत्यपितासकिमाधार आसीन्नस्य नाधारेणाप्र
 तिष्ठितेन शक्यं यमश्रयितुं स चाधारो नासीति प्रत्यनक्रियाः भानः प्रथमक्रियाभावे च सति चि
 याज्ञाने च मार्शनिनामानां त्येन द्युक्तं तस्मान्न सर्वाप्याने जानिता मानीति ॥ अथापीति मपरम
 प्राप्तिं शाकशायनं कृतवान् ॥ आह किमिति उच्यते ॥ अनन्वितेर्धे ३ स्वयमादिदीप्तः ॥ आह जेहा
 गानामेकैकमनेकममेदं ॥ तद्यथा ॥ निरुक्तं चतुर्दशप्रमेदं ॥ व्याकरणमष्टप्रमेदं ॥ तत्र केवाचि नैरु
 क्तानां केचिद्व्याकरणैः सायं केचुचिच्छब्दे ॥ कमत्यं केवाचिद्वे मत्यं ॥ तत्र शाकशायनो नैरुक्तः ॥
 गार्ग्यवर्जं कानि विदुर्भिधानान्यनेवैधातुनिरनुविरेचति ॥ कानि चिदेकैनेव किं कारणं प्रतिनि

यतो हि सोऽस्य पुत्र्यावरणोऽशब्दानुविधानसमयः ॥ तय्यथा पाणिनीयाः नृतिप्रकृतिमुपादाय ल
 षित्वेन प्रत्ययमुपाददते ॥ ततः कृतानुबन्धलोपस्थाः न घस्यस्थानेति वार्दानादिशति ॥ तथाहितेने शब्द
 मनुविधातुं शक्नुवंति ॥ सहितेषां शब्दानुविधानोपायः पाणिनिना परिलक्षितः सैवाशब्दानामभिधाने
 तत्र शीलोत्येनैकं प्रयोजनमुक्तं ॥ नान्यत्र योजनमस्तिलशरीरानामप्ययने लोपे च ॥ अयं पुनर्ब
 याकार्यालंभमयत्वेति वार्दाने जोपाददते ॥ तेषामपि हि शब्दानुविधाने सातंत्रशीली ॥ एवं प्रतिनि
 यतया स्वयास्यया तंत्रशील्या नवतात्येवमादिसम ॥ नमेव शब्दरूपे साधयति ॥ तत्रैवं शब्दानुविधा
 नोपायमिति पत्रौ सत्यां शाकशायन आचार्योऽनेकैश्च धातुभिरिकमभिधानमनुविहितवान् ॥ एके
 नैकैकमेव तत्र यदनैरनुविहितवान् ॥ तद्विदुर्गोप्यपाणिन्यादिभिर्नैव शक्यते ॥ किं कारणं ॥ अप्रसिद्धा
 हि सतेषां शब्दानुविधानमार्गः ॥ धातुसमुदायमात्रमेव नामेति ॥ यतस्तेशाकशायनमाविष्टसंतः आ

हुः॥ अथातस्वितेर्धे इति॥ अनस्वितेर्धे अननुगते शब्देनार्थे यत्र प्रताये माणोपिशब्दोऽप्योमुनुगंतुन
 शक्नोति॥ एवं धातु असमर्थो भवति॥ अत्रादेशिके वलिके रेयया हि क्रियया तद्व्यं प्ररिश्यते तदभि
 धाय को यो धातुः सतदभिधाते विरुद्धमाणं विकर्तुं न शक्नोति यत्र तत्र हीयमानं प्रतिज्ञः शाकटा
 यनः सर्वोपाख्यातजानिनामासु पपादयिष्य त्रसं न वे सति स्यात्तपदेभ्यः समस्तेभ्यो यपलाका
 शकुशजलं येन मित्रजुर्धनं विमुक्तरोदिति॥ पदेभ्यः पदेन राक्षीत्सं च स्कार शाकटायनः॥ पदेभ्य आ
 ख्यातपदेभ्यः समस्तेभ्यो ययवातु पादाय पदेन राक्षीत्सं अस्यांश्च इतरेतरा स्यात्तपदाय यवैरन्यैश्चा
 त्यैश्चायदयदर्थे नान्तः संस्वरवान्॥ तद्यथा सत्यमित्येतदभिधानं संवस्कार॥ कथं॥ एतेः कारितं च
 यकारादि संतकरणमस्तेः षड् संवस्कारादि च॥ एतेः ३ णाता विन्यस्य कारितां तं ण्यं तं रूपं कृत्वा त
 तोयकारमंतमादाय मकारानं रत्ना सत्यशब्दस्यांतमर्धसंनस्वार॥ ततो यमिति भवति॥ अस्तेः षड् सं

अनुवृत्त्येतस्य षड् संवस्कारान्कारानं नमित्यर्थः॥ ततः सकारादि शब्द रूपं र्हं॥ त्वासदित्येतत्सत्यमित्ये
 तस्य शब्दस्यादिमुक्तरोदो घस्य संवस्कारतत्सदिति नवति॥ अत्र यो यमस्ते लुकारः सयकारमधिरोदति
 ॥ एवमेतदेव मृगिधानंदयोऽर्थोऽस्तेः संवस्कारसत्यमिति नवति॥ अथ कोऽर्थः संतमर्थमाययति प्रत्या
 ययमिति गमयतीति सत्यं कारितं च यकारादि च षड् संवस्कारादि चेति इतरस्य चेतरे चार्धमिति ससुञ्ज
 याथीश्चकाराः॥ एते पदेभ्यः पदेन राक्षीत्सं च स्कार शाकटायनस्तदेतदस्या व्यं रत्नवान् को हिनामुपहं वि
 भज्याने कृधातु ने कुर्यात्॥ तदेतदस्त्वने मयं विद्विः शाकटायनोति पाठित्याभिमानादकरोति॥
 पदभिनत्यदिति॥ अपि यो यजायतेतः शंका यथा सो प्रयजो नासौ पदे षु स्यास्यति॥ अपि वा सो व
 र्णानपि भेस्यति॥ अने काथीश्च कल्पयिष्यति॥ यो हि पदान् यभिनत्तस्य यो भेदे वि शेष देवः को भ
 विष्यति॥ तस्मादिति प्रसंगो यो यपत्यानने कृधातु जानिनामानि॥ नापि सर्वोपाख्यातजाय

नामानांति॥ अथाप्ययमपरोक्षः प्रसङ्गो न॥ यतः सत्यं प्रतीयते इत्याहुरनियुक्तास्तद्विदः॥ सत्यं
 पूर्वमस्मात्सौर्यसत्यं प्रत्यक्षं किंकारणं सत्त्वाप्रयत्नस्यैव सत्यं॥ तत्रैव सति अपरकालीने न भावेन विद्यया
 इत्येतदप्रदेशः प्रदेशेन संज्ञापति तेनोक्तं पृथगेत॥ किंकारणं॥ उत्पत्तिमहेन्द्रादिसात्त्विकानिधा
 नेन क्रियाविरपेक्षेण निरूप्यमेव द्रव्यमुच्यते॥ नित्यसंयुक्तं हि शब्दाद्यानि॥ तदेतत्संयुक्तं
 जीव्याख्यातं जानामानांति शाब्दाय न मतं नोपपद्यते॥ तद्वत्पञ्चावस्थस्यैव सति हि॥ कानिचिदा
 ख्यातं जानामानांति कानिचिदनाख्यातं जानीति॥ अयं शब्दो न प्रत्यक्षस्याहं प्रत्यक्षस्यैव यत्तामिति
 परिसमाप्तो गान्धर्वः॥ शाब्दाय न पक्षेणेदानीमेतान् दोषान् प्रतिसमाधायामस्तदर्थमिदमा
 रभ्यते॥ यथो ह्यनुक्तं एतदिति॥ यथैति वाक्योपादाने॥ यथा येन प्रकारेण॥ उकारेण धारणाद्यैः॥ यथा
 तमेतदथाशुकार एतस्मिन्नेकार्थे उन्नेयेनैव प्रकारेण॥ नतिदमावर्धेणाख्यातं तत्प्रतिष्ठितं

मः तिनैव प्रकारेण प्रत्यनुनाय्यामीति॥ इत्यस्याप्यो॥ अथ हि व्याकथयतीति॥ उ३त्येव हेतुपदेशेनैव
त्ययं यथोक्तं सर्वेषां पदेषां धैः॥ येनैव प्रकारेण समर्थो हेतुवत्कालेनैव प्रकारेण प्रत्यनुनाय्य प्रति
वक्तुधर्मेण स नीकरिव्यामः॥ यथेतदुक्तेरिति॥ तस्य त्रस्वरसंस्कारो समर्थो प्रादेशिकेन गुणेनान्वितो
स्यातामिति॥ आर्हीतत्रिति॥ उच्यते॥ तदेतत्प्रत्ययत३त्पुन्युक्तस्तद्वत्॥ आहाकेन पुनः प्रकारे
ण प्रत्युच्यत इति॥ उच्यते॥ सर्वे प्रादेशिकमित्येवं सत्युपात्तं भवन्नभवति॥ सर्वमेव प्रादेशिकं सर्वमे
व त्रिआजं नाम आह॥ ततः किमित्येवं सत्युपात्तं भवन्नभवति॥ आह॥ कथं॥ ऋणु॥ प्रदेशनाचित
आख्यातानुज्ञेस्य तदा प्रयोस्वरसंस्कारो यावद्भ्रम्यमनुविधेयो॥ विन्वीहितक्षणगतिर्नैव शब्दो
पराधो नाप्यस्माकं भवतसन्नायं अपराधो मंदक्षिप्ति तत्वातयेनानुविधातुं स्वरसंस्कारो विध्यमा
नावपि प्रदेशवाचि निधातौ न शक्नोति सत्त्वावत्पुनः पुनः क्षिप्ति स्यात्वाद्याकरणं यावच्छक्तिस्तवा

[illegible]

रति॥ अथचतुर्व्यथासमानमाहमानानां कश्चिदेवाधेन संयुज्यते कश्चिन्नेव शरीनां॥ एकाधेन संयुज्यते
तत्रति॥ अन्यैरपि संयुजः॥ सत्यमेकेन चालध्ये॥ स्वभावतो हि शब्दानां क्रिया जले पिसितिका चिदेव नि
मर्गाकृत्याने स्थितिर्भवेतीति॥ अथवा क्रियातिशयकृतो नियमः स्यात्॥ यो हियदतिशयेन कृतं तत्
स्यानेकक्रियावले पिसितिले हेतुकरणनामनेयप्रतिलंभो भवति॥ अयं समाधिः॥ अथवान्यमो
यो यत्र यदा च तत्सतिसंयुजतसेति किं न हि॥ यो यदा यत्र तस्मा भवतिसंयुजतसेति॥ तदेतत्त्वस्य
मनियतं काममन्ये॥ स्वप्यल्लकराचिन्तविज्ञेयामप्यन्याः क्रियानियततराः संतियदुक्तो नाम॥ ये
प्रतिलंभरति॥ ते यानुतस्मानियमतस्तस्तीति विशेषः॥ जीवन्नुत्तरसः॥ शाकजाति० यो॥ भूमिजो॥
गारकः॥ एतेनैवोत्तरः प्रत्युक्तः॥ आह॥ कतमः यावद्विर्भावैः संप्रयुज्येत तावद्विनामधेयप्रतिलं
भस्यादित्येयः॥ पश्यामोनेकक्रियायुक्तानामपि एकक्रियाकारितो नामधेयप्रतिलंभो भवति॥ तय्यय

तस्मात्परिज्ञाजवदित्येताभ्योदाहरणानि॥ तस्मात्तस्यान्यपिकर्मणि करोति॥ न पुनस्तस्य तत्त्वतो नाम
श्रेयप्रलेभोति॥ तत्र यदुक्तमेकस्यानेकक्रियायोगादनेकनामताप्रसज्येतेति॥ एतदुक्तं न हि प्रसज्ये
तयद्विचोक्तमनेकेषामेकनामताएकस्यवानेकनामताप्राप्तिः॥ तत्र श्रव्यवद्वारापुत्तिद्विरिति॥ न हित
दुभयस्ति॥ अनेकेषामेकक्रियायोगे हि सति एकस्यवानेकक्रियायोगेपि हिसति व्यवस्थितएव श
दनियमः स्वभावतएव लोके तस्मान्नव्यवद्वाराप्रसिद्धिदोषोस्ति॥ तत्र यदुक्तं व्यवद्वाराप्रसिद्धि
दोषप्रसंगान्न सर्वोपाख्यातज्ञानिनामानीत्येतदुक्तं॥ याथो एतत्पशुनरेतदुक्तं॥ यथा चो
पि प्रतीताथानि स्फुल्लथेना न्यावर्त्तः॥ इति॥ अत्र ब्रूमः॥ शब्दस्वाभाव्यमेतद्यत्नतया सर्वोपा
ख्यायते यथा यथा प्रतीताथानि न येति॥ न तत्राहमपराध्येन वतः॥ नाविंशः॥ यथावस्थितानां हि
शब्दानामन्याख्या न तात्रमेव विद्यते॥ नाहं शब्दानां कर्त्ता॥ अथवा प्रयोक्तारत्नानेवोपातेन स्ववित

कुत्साय हि शक्रोऽपि ॥ आह ॥ कस्मात्पुनः कानिचिदाल्पान्येनेत्येवेतदभिधाने स्वाभाव्यमेव कानिचित्
नानात्वात् कानिचिदप्रतीतार्थानि तास्यपि शास्त्रेण प्रतीतार्थान्येव चर्त्तव्यानि एतदेव शास्त्रस्य शा
स्त्रत्वे यदप्रतीतार्थान्यपि प्रसूत्यादीनां प्रतीतार्थानि स्युस्तथैनाम्याचक्षीरन्ति । आख्यायने एव कानिचि
तकानिचिदाल्पेण प्रतीतानि क्रियन्ते न सन्तु विधासित्वा च स एव शास्यगुणतस्तत्सु लक्षणं अपि च ॥
संश्लेषात्प्रयोगः ॥ प्रतीतार्थक्रिया अपि केचित्तदस्य यानां शब्दा एकपदिका एकपदैश्च करणा
तर्जनीनस्तदमाणाः ॥ तस्य यात्रतदिदं नृनां जायमाना गुरूकोद्विहीमीति तत्र तर्जनीयातेनेति
दसूनादममनावेत्येव मारि ॥ अग्निरतिष्ठिर्वा जायोजयवान् ॥ आह्वात अदनशीलः ॥ जा ग रूको जी
गरणशीलः ॥ द्विर्द्वामीति दर्शानुहोनीत्येव प्रतीतार्थान्यपि शाक्ययनाभिप्रायः ॥ तत्र यदुक्तं
न स कींषा ख्यातजानि नामानीत्येतदुक्तं ॥ यथो एतद्यसु नरे तदुक्तं ॥ निष्यन्नेभिष्याहारे नि
Indira Gandhi

मंत्रः अपि च ब्राह्मणेनाप्यनेकधा तु जात्येव कृत्वा निरुद्धं ते ॥ तत्र मंत्राभिधानानि यत्परितो ज्ञेयं तत्र
 पपद्यते ॥ आह तदेतन्मन्त्रं हृदयमिति हरत्येकप्रसारमभिरुत्यस्मिन्नाश्वान्मेचय एव वेदं त्वेकम
 सारं दत्तं तस्मै स्वाश्वान्मेचय एव वेदं ॥ यमित्येकप्रसारमेतत्स्वर्गलोके य एव वेदेति ॥ एवं हरते ईदृशते
 तेनेह दृश्य शब्दः ॥ तदर्थं कृतो पदशो नाश्वान्मेचय इति नृत्तः ॥ तत्र नः परं प्रमाणं ॥ तस्माच्छाकवाय
 नस्तदुद्दृश्यसम्यगे यत्तत्तत्तत् ॥ अदने कैसीतुभिरेकमभिधानं निरुक्तवानिति ॥ यथोक्तं यत्सु
 नरेतदुक्तं मपरस्माद्वाचात्पूर्वस्यां प्रदेशो नोपपद्यत इत्यक्षेपः ॥ पूर्वोत्पन्नो सत्त्वानो नाम धेय
 प्रतिलेखः ॥ अपरस्मादपि संतो नात्रात्येकः स्मितः ॥ तस्यथा विन्यासो लं च रूढ इति ॥ पश्चात्कालः
 नया पिच्छात्वेन न क्रियमाविश्यतायोगेन विन्यासश्च यथा वरुणोत्पन्नस्य सत्त्वस्य नाम धेयप्र
 तिलेख उपपद्यमानो दृश्यः ॥ अत्रात्यत्र नोपपद्यते ॥ तत्र यदुक्तं मपरस्माद्वाचात्पूर्वस्य प्रदेशो नो

स्य

पपद्यते इत्येव नैव ज्ञातुं ॥ उपपद्यत एव हि वेदो विदेति ॥ विलम्बनरणादाने दनादा ॥ न तं द्रव्यं ति श्रीं जा नो
 विनर्त्तित्वा ॥ रुनिंसादो न संमार्गं जनं ॥ नेदनादा निघृते हि तदवश्यं प्रसङ्गायेति ॥ आह किमिदमिति मद्भि यकि
 मपि पूर्वोत्तरपक्षसंबन्धनामाख्यातं जलमधित्योक्ते कृतमिति ॥ उच्यते ॥ शिष्यसु हि दृष्ट्यर्थमेतदुक्तं क
 यं नामान्युत्पन्नबुद्धिः शिष्यो प्रतिबुध्यमानः सर्वतो मुखानेव तौ विचक्षेद्विद्यां त्रिबुधादिति ॥ सर्वो
 योर्वाहव्यावरणानि निरुक्तानि च लेखत्वा विज्ञो वा त्रमाणा निते वापि च पालयिष्यं सा धित्वे तदृश
 क्यं ॥ न दुक्तमिति ॥ ॥ इति निरुक्तं च तौ वृष्टस्याध्यायस्य चतुर्थाः पादः ॥ ॥ अथापीरमंतेरेषा मंत्रेय
 र्घप्रत्ययो न विद्यते ॥ एवं नामाख्यातो यमर्गं नियातानां प्रविभागे नात्र स्थितं नामेतस्मात्प्रसङ्गपरिज्ञा
 यते ॥ अथापीरमंतेरेषा ॥ अथ शब्दोधिकारार्थः ॥ द्वितीयां शास्त्रारंभप्रयोजनमधिकारो न नीति ॥ अथोक्ति
 संभावने ॥ अपि परे बुविभागेनावस्थिते सुलोके वेदे वा ॥ अपि मंत्रेषु वाक्यभावेनावस्थितेषु यः

समस्तस्मिन्प्रत्ययोविशेषावधारणंनविद्यते। ननवतीत्यर्थः॥ अथोद्देशास्त्रामन्तरेणपदार्थप्रत्ययोना
नास्ति। अपिवाक्यार्थ इत्यभिप्रायः आह। केऽतः पुनः पदार्थवाक्यार्थयोर्विशेष इति॥ उच्यते। साकांक्षः
पदार्थो निराकांक्षो वाक्यार्थस्तथागौरित्युक्ते किमिव्याकांक्षाभवति। ततो गच्छतीत्युक्ते निराकांक्ष
भवति। तथा मच्छतीत्युक्ते करितिसाकांक्षं भवति तथागौरित्युक्ते निराकांक्षं भवति। अथेदानीं गोमे
छतीत्युक्ते गोवीहरोहदिभ्यो व्याकृत्यगमने व्रजिष्यते। गमने चान्येभ्यो व्याकृत्यगमने वा व्रजिष्यते॥
। एष वाक्यार्थः॥ स एष प्रकरणाविरोधी वाक्यार्थपदार्थनियमेन लक्ष्येति। पदार्थश्च पदलक्ष
णपदार्थसंनियोगेन हि व्याकरणे पदानां प्रकृतिप्रत्ययादीनि लक्षणादिव्यतिरिच्यते॥ यत एवम
तः॥ अर्थमप्रतियतो नात्यन्तं स्वरसंस्कारोद्देशः॥ अर्थमप्रतियतो प्रतिपाद्यमानस्यान्यथताय
। नात्यर्थनैकांतिकेन एकांतनामनिश्चयो निश्चयो नेत्यर्थः॥ किं स्वरसंस्कारोद्देशः॥ स्वरोद्देशश्च संस्कारो

रोद्देशश्च स्वरावधारणं संस्कारावधारणं नास्तीति वाक्यशेषः। किं कारणेन त्वनवधृतार्थः स्वरसंस्कारा
वेवधारयितुं शक्यताम्॥ अर्थवशेन हि स्वरसंस्कारो भवति एते॥ न हि देवमेवं च त्वानिरुक्तशाश्वति
स्थानमेतदधीनत्वात् परिज्ञानस्य। अर्थवशात् त्वान्न स्वरसंस्कारो भवति॥ व्याकरणस्य कात्स्न्येन
नावं करोतीति वाक्यशेषः। व्याकरणे हि स्वरसंस्कारो विद्यते॥ तस्मादपरिमिता प्रमेयता वच्चापरणं वा
वन्निरुक्तं नाधिगतमिति॥ न हि अनेकैः शेषमवधारयितुं सत्त्वेनानवधृतार्थः स्वरसंस्कारतत्त्वविज्ञा
नीय इति॥ आह। ननु व्याकरणस्य कात्स्न्यमेतन्न करोतीत्युक्ते तद्वैयर्थ्यमेवेति तदुणा विवृतं। ततश्च
विद्यास्थानत्वमस्य विरुध्यते इति। नेत्युच्यते॥ स्वार्थमाध्वर्क्य स्वार्थाजहद्व्याप्त्ये तदनुपपत्तौ व्याक
रणस्य रत्नतां करोति। यथा लोके स्वार्थमपरिहाप्य कश्चित्परां गृहं करोत्येवं॥ यत्पुनरेतदुक्तमुणा
द्विद्विनि। ते हिनो न चर्तता एव उणादयो बहुलमित्युक्तं॥ न पुनर्निघंरजो बहुलमिति। तस्मात्स्वने शेषे

हिरण्यदिनिश्चोरप्रयतां विलीमितामिति तथा प्रोक्षणीति प्रोक्षतेति ब्राह्मणे शेषकलशमोक्षणी
 धादि॥ ३२ मद्रमा नान्येनां च मोक्षणीति ज्ञेयं तत्र च सायेति॥ तेनाथं ब्रह्मवर्चसायं चात्मानं प्रोक्षामि
 प्राचं प्रेरयामि इति प्रोक्षणीति प्रोक्षति प्रोक्षणेति गोविहितः॥ प्रोक्षणाकर्म्मणि॥ तस्माद्विगमं पञ्च विधा
 नात्यश्यामो ब्राह्मणेनानर्थक्यस्वरूपमेव संते मंत्रेति युक्तं॥ एवं सति मंत्रं पुनर्निदध्याह्मणमु
 र्यवत॥ अनर्थकामंत्राः॥ न लभ्यन्ते॥ मंत्री दास्य ब्राह्मणेन विधीयेत रा विहिताश्च तस्मादनर्थपु
 क्रामंत्रा इति पश्यामः॥ अपि च॥ ब्राह्मणस्यानर्थक्योपगम्य देशकालवत्पदेशादिषु मर्गा भूतं कुत
 उपलभ्येत॥ तथा च ब्राह्मणस्यानर्थक्येन्युपगम्यमाने वैदेकदेशस्य मंत्रस्यात्प्रतमे वा नृपयक
 त्वमभ्युपगते स्यात्॥ न हि ब्राह्मणस्य विधिस्तुत्यादतेः धैर्यनास्ति॥ मंत्राणां पुनर्योच्यवाचव
 वेनाः॥ नर्थकानामपि सातां विनियोगमात्रेणार्थवत्ता स्यात्॥ एतस्माच्च काममनर्थकामंत्रावा

याच्यवाचवत्तेन संतो विनियोगमात्रेणैवार्थवतो विधेयत्वात् विधायकत्वात् तस्मात्॥ न मर्थवद्भवेत्
 ति॥ अथाप्ययमपरो हेतुरनर्थक्ये मंत्राणां॥ आह॥ कनमरति॥ उच्यते॥ अनुपपत्तायां तैते भवेति
 ॥ यएतेषु श्रीलभ्यते॥ अयमेतेषु र्यस्यादिति नासावुपपद्यते॥ तप्यथा॥ ओषधेनायस्वेनमित्या
 ह॥ न चोषधिरत्मानमपि चातुं समर्थी किं पुनर्यसि॥ तथा स्वधिते मे न हि सीपित्याद्वात्मनैः बहिस्तन्
 कोहिनामएव मुक्तास्वयमेव हिंसादिनस्ति च॥ लोके या न्येवं विधानि वाक्या सुन्मन प्रभृतीनां ता
 न्यनर्थकान्युच्यते॥ तथैवेमांति॥ तस्मादिमान्यनर्थकानां सुपपद्यते॥ अथाप्ययमपरो हेतुरान
 र्थक्ये मंत्राणां आह॥ कतमइति॥ उच्यते॥ विप्रविशिष्टाधीभवेतीति॥ अयस्यान्येन विरुद्धार्थेन प्राप्त
 येधोऽन्यस्य चान्येन विप्रतिषेधे भूतरेतरव्याघात इत्यर्थः॥ तप्यथा॥ एकएव रुद्रो जलस्थेन हि तो
 यः॥ अमं व्यासहस्त्राणि यरुद्रा अधिभूत्या॥ अशत्रुर्हिन्द्रजित्से॥ शतं सेना अजयत्साकमिन्द्रसे

तामुदाहरणि ॥ एक एव रूद्रोऽवतस्थेन द्वितीयो रणे निघ्नत नासु चूत संसृज्य विश्वा सुवना निगो सा प्रत्य
 ३ जनां संसृज्य को चोतकाले ॥ एक एव रूद्रोऽवतस्थेन त्रयानां रणा परस्परार्थेना न्यो द्वितीयः कश्चिदस्ति ॥ ३ इति रूद्रव
 हुत्व प्रतिषेधः ॥ अथ मय तस्थे ॥ निश्चयेन घन एतना सुस्थ ई नीये सुसंयामेषु किं निघ्नत शत्रून् किं
 च ॥ स एकः संसृज्य सृष्टा विश्वा विश्वा निघ्नत ना निगो सा रक्षिता ॥ सृष्टा च सर्गकाले पालयित्वा ब्रह्म
 तिकाले प्रत्य ३ सर्ग प्रातिलोभ्येन जनान् संकोचयत्यंतकाले प्रलयकाले परवेगुणमुक्तो रूद्र ले
 ये ये स्तुमः ॥ असंख्याता सहस्राणि ॥ एषा शतरुद्रियैः सुष्टु ३ तेन चापि चयने कृपणेना ज्ञासीरपि
 स आणवेष्टुकाः सप्त रजो हयने ॥ ३ उत्तरस्यां श्रोणावेत्यायामिष्टकायो प्रजापतेराये ॥ अष्टा प्राणानि
 वासान् प्रतीत्य भि संख्याता नि सहस्राणि बहूनीति पाचद्वे संख्यातेषां ये रूद्रा भूत्या मभि उपरि
 ॥ तेषां सहस्रे ये जने ध्वन्यवस्थिता नामेवावतनु मो धरूं धि ॥ अप्राप्तानामेवासान् प्रतीत्य भि

॥ त्रायः ॥ तावदेतानि दृष्ट्वा यावत तानि तानि धरूं धि ॥ तं सिं धनं न्वसु ॥ एत याति छंदसा रेंद्रं तु था वसुदाः
 पेजवनः ॥ श्रीरुद्रि निशं विनियुक्तो ॥ हे रूद्र त्वमवा सृजः सिं धुस्य रं नानेता त्मा ध्यमि कानु रव संख्याया
 यान् ॥ कथं पुनरवा सृजः ॥ अधरा च नान ध्ये गमना न कत्यासवी ने वा वा सृजः ॥ नित्यकाले अहं च
 रून् मेघ ॥ अशत्रुः अशान धित योजे सिवे जायसे नित्यकाले न वमि ॥ तस्मिन् देते मेघे ॥ किं च ॥ त्वमेतेन
 प्रकारेण मेघव धर्मणा विश्वं सर्वं पुंसि पुसा मि चार्थे कारि प्रनवं त्रीणां दिक् ॥ तं त्वा मेवे गुण संयु
 क्तं वये परिष्वजा महेत्सवतः स्व नाम दे ॥ न नंतं मा भू वक्ष्य के वां अये वां ज्ञा का त्मा अपि अधि
 धन्वसु ॥ अधि धनुः सु ॥ ॥ विमुक्तान्ये वेजना मुद्युज्जमाना एते सवित्रो अवनतस्य धनुचो दंतसो
 घमाः संलित्य तस्यां परिष्वजा महेत्स नितायः ॥ आशुः शिशान रयेत्या प्रतिरथे निघ्नत शत्रून्
 प्रज्जणयने विनियुक्तं ॥ अत्रतिरथस्यै इ पुत्रस्यार्थं आशु व्योपकः ॥ सिप्रो वा शिशानः शिशानिः तो

स्यो कुर्वन्नायुधं प्रयत्नं हीतायुधः यद्यभिनयनश्च नश्च पुष्टो योऽहं ॥ घनाघनः सेनाहनः जहिनहिरत्येवंश
 ५५ श्रीसोमणः ॥ केषांच संजीवीनां प्रत्यनीकावस्थितानामसुरादीनां संक्रंदनः ॥ समाहाताशत्रूणां ॥
 । आहूय चानिमिषः आदरवारजयप्रति ॥ एकवारः एकएव विक्रांतः अप्रतिहं ॥ सैन्यामेव ॥ शतं
 सेनावहीः शत्रुसेनाः साकमवस्थिताः अजयदेकइंद्रोयस्तैव यंस्तुम् ॥ एवमितरेतरविप्रतिविद्यामे
 तानिमंत्रकाव्यानि पद्येकोरुद्रोना संख्यातानि सहस्राणि ॥ अथासंख्यातानि नैकः ॥ पद्यशत्रुः कथं
 शतसेना अजयत् अथ शतं सेना अजयत् कथमशत्रुः ॥ लोके हि यान्येवंलक्षणानि जायन्ति ॥ उक्तं
 तादीनां तान्यनर्थकानीति ॥ अथाप्ययमपरो हेतुर्मेत्राणामानर्थक्येकतम इति ॥ जानंते संशये
 तीति ॥ अथ्युर्हीतारं ॥ कथमनयेसमिध्वमानायानुब्रूहीति होता हि विधित्तएव नवति ॥ न स विदुः
 न विहितो गीतिसविज्ञा नात्येवानुब्रूहि न च धाविदं मया तुष्टान्वयमिति ॥ नरेतद्विज्ञानार्थस्य सतः संप्रे

पणमनर्थमेव नवति ॥ यदेतदनर्थकमेव मन्येपि मंत्रा इति ॥ अथाप्ययमपरो हेतुर्मेत्राणामानर्थक्ये
 आहूयतम इति ॥ उच्यते ॥ अथाप्याहमंत्रनिगमोदिति ॥ सत्तैमिति ॥ आह ॥ किमुदाहरणं ॥ अतिनिघोर
 दितिरंतपि सति ॥ तदेतदुदाहरणमुपरिष्ठादेकपदिके व्याख्यास्यामः ॥ इह त्वेवमर्थमियमुदाहृ
 ता ॥ कथं येन शोः सांतपि सं ॥ येन मातामएव पुनः स एव अपिते येन मादिकिमपि वद्वेपपरम्यरासे
 वदसुभते ॥ तदर्थे वत्सेससुपुपादायितुमशक्ता ॥ तस्मादनर्थकामंत्रा इति ॥ अथाप्ययमपरो हेतु
 रानर्थक्ये मंत्राणां आहूयतम इति ॥ उच्यते ॥ अविस्पष्टार्था अविहिते विद्वन्ति ॥ तप्यथा ॥ अस्य
 ग्पाक्षिमजारयायिकाणुकेत्येवमादयः ॥ नलेखाविस्यार्थनामनेषु शक्यते परिज्ञातुं न न केचिदर्थ
 यंतः ॥ केचिदमर्थका इति न्याय्यमसुपगतं ॥ अर्धे शसंहिस्यात् ॥ तस्मात् सर्वे एवानर्थकै इति प
 रिसमाप्तः ॥ र्जयसः स्वपसतिहाने स्यापयिष्यामः ॥ तदर्थमिदमारभ्यते ॥ अर्थयंतः ॥ शब्दसामा

न्यादिनि ॥ समान एव हि शब्दो लोके संवेद्युच ॥ तस्य व्याप एव गोशब्दो लोके स्वरसंस्कारस्य तात्पर्येण
 वेद्यपि ॥ तत्रैवं सति स एवाव्यापनो लोके स एव कान्त्यो संवेद्यिति विशेष हेतुर्नास्ति ॥ अमुनि च
 विशेष हेतौ तस्यैवं त एव संज्ञाः शब्दसामान्यादित्युपपद्यते ॥ यत्पुनरेतदुक्तं तदयोगनियमाच्चो
 केऽर्थवत्त्वप्रयोगनियमाच्च संज्ञाणामानर्थक्यमिति प्रतिवक्ष्याम ॥ एतच्चोके विहिता योगनिय
 मोदृशः ॥ तस्य व्यापिता पुत्राविति किंचान्यत् ॥ एतदेव तस्य समुद्धृत्य स मुद्धृत्य त्वमे किंचिमा
 नमृत्पुत्रोऽभिबदतीति च ब्राह्मणं ॥ एतदेव हि यजेकर्मणः समुद्धृत्य त्वमिति उच्यते ॥ यदुक्तं
 मुद्धृत्य संवर्तिगोभिर्धायते ॥ तदेव हि समस्तव्यापुक्तं भवति नेतरत् ॥ एतदेव पुनरस्य शीकरोति
 पत्न्यमिति यमाणा मृत्पुत्रोऽभिबदतीति च ब्राह्मणमिति शब्दसामान्या ब्राह्मण्यजाजाजाया
 निवशब्दः ब्राह्मणमपि च संज्ञाणामर्थवत्त्वमेवं दर्शयति ॥ अनर्थका हि संज्ञाः कथं कर्माभिबदे

पुः ॥ कथंचान् भिबदन्तः समुद्धृत्य ॥ अर्थवत्त्वात्पुपगतं नवता ब्राह्मणस्य अथापि ब्राह्मणेन स
 पसंज्ञा विधीयन्ते इति अत्र ॥ ब्राह्मणेन पिदमेवार्थवत्त्वमुक्तं संज्ञाणां तदेतदुपदर्शितमस्माभि
 तस्मादर्थवन्त एव संज्ञारिति आह ॥ किंच पुनः समुद्धृत्य त्वमे संज्ञाणामुदाहरणं ॥ उच्यते ॥ कीलं नावि
 ति ॥ इह वस्ते ॥ एहे ॥ स्त्रीया आर्ये विवाहे विनियुक्ता अतुष्टु ॥ इह वस्ते भवते ॥ युवांस्त्वे एहे मीदमा
 देमानो ह्येमाणां माविषोदं माचलियुज्यते ॥ सर्वमायुर्न्येकते ॥ कीलं तो पुत्रैः पौत्रैश्च सहेत्याशी
 स्थापितमर्थवत्त्वमंज्ञाणां ॥ अनुनापरापसे हेतवो निराकर्तव्याः ॥ सदर्शमिदमाह ॥ यथा एतदिति
 यत्पुनरेतदुक्तं नियतवाचोयुक्तो नियतानुपपत्त्यो नवतीत्यत्र ॥ लोके केव्यपित्यर्थवत्त्वमुदाह
 रणं नियतवाचोयुक्तिर्लनियतानुपपत्त्येव च दृश्यमेव तस्यार्थे शब्दो विता पुत्राविति च ॥ तत्र यदुक्तं नियत
 वाचोयुक्तित्वात्त्रियतानुपपत्त्येवाद्यनर्थक्यमंज्ञां तस्येव दृश्यते ॥ लोके केव्यपि हि नियतप्रयोगाः सं

नशब्दाः केचिदर्थवन्तोदृष्टाः॥ यथैशान्नापि तापुत्राविति॥ स एष प्रयोगनियमादनर्थेका मेत्रास्त्यनैको
 ति कोहेतुस्तस्मादर्थवन्त एवेति॥ यत्पुनरेतदुक्तं॥ ब्राह्मणेन रूपसंपन्ना विधीयन्ते रत्यजब्रूमः॥ उदितो
 नुवाहः स न वेति॥ नासमर्थी आत्मानमेवेत्वेन रूपेण विधीयते॥ मित्रतो ब्राह्मणेन विधीयते वि॥ तर्हि
 आत्मनियोगाश्रयमुक्तमेव संतं मेनेणार्थं ब्राह्मणमनु॥ यन्ति॥ विस्तरेण प्रयत्नात् संतुष्टं यथा
 नस्तु पुनर्जातं शक्यते॥ सोयमेव मुदितानुवाह एव भवति॥ उक्तानुवाह इत्यर्थः॥ अपि चानेके
 पिसमानलिङ्गाः प्रकरणे संभवेति॥ ते ह्येव पूर्विकपाएवं प्रयोगे प्रतिक्लेशकपोतवत्संभवेन नि
 ति॥ तेषां समुच्चये विवक्षितं न प्राप्ते सति अभिमत एको नियमार्थं ब्राह्मणेन विधीयते॥ एवमु
 न्योदर्थं ब्रह्मं मंत्रास्पाणयोः॥ तत्र यदुक्तं रूपसंपन्नविधानान्मंत्रानर्थक्यं मंत्रार्थवत्त्वेनाब्राह्म
 णानर्थक्यमित्येतदुक्तं॥ तस्मादुभयमर्थवन्मंत्राश्च ब्राह्मणं चेति॥ यत्पुनरेतदुक्तं॥ सोयमेव न शक्य

६८

स्वेन स्वधने मेने हि सा रित्यादौ नुपपन्ना र्थी अत्र ब्रूमः॥ औपध्वयिरेव नोच्यते॥ हे अथ मेत्रा यस्वेने त्वस्र
 कोशेषु स एष पानः मम्यस्र नोभविष्यति॥ तत्र पते विनियुक्तः प्रतिविशिष्टमुत्कर्षमेतस्मात्स्यात्
 रत्यात्मास्यतरेत्येव तत्रेण मन्त्रिप्रोक्तमौषधेनायस्वेनेमिति॥ तद्धेदने प्रतिपत्त्यने॥ यमित्यनेनापि
 प्रायेणास्मादुपपन्नार्थ एवायं॥ तत्र यदुक्तं अनुपपन्नार्थी रत्येव सादयो मेत्रा इत्येतदुक्तं हि
 यदपि चोक्तं॥ स्वधिते मेने हि सा रित्यादौ हिंस्रमिति॥ तत्र ब्रूमः॥ आम्नायवचनादहिंसैवाप्रतीयते॥ आ
 ह॥ कथमहिंसा॥ प्रत्यसतो हि हिंस्रते वसः॥ ऋषु रयमहिंसा रये हिंसा इत्यागमादेतत्प्रतीयते॥ अ
 ति विशिष्टाया मेव हिंस्रक आम्नाय आगमः एतत्पूर्वकत्वादेवैवा मागमानो स एव कृतस्य न
 गतः प्रतिविशिष्टाया मेव हिंस्रक आम्नाय आगमः एतत्पूर्वकत्वादेवैवा मागमानो स एव कृतस्य न
 महिंसैव यतोऽस्मान्निष्ठुनत्रिकर्तारं तदेतदागमप्रत्यसमेव यथेयमहिंसेति॥ अपि चैतदौषधिव

नस्यति यशस्य गणसि सती मृपाः सम्यगुपयुक्ताः संतो यज्ञे परमुत्कर्षमाप्नुवन्ति ॥ सोयसश्चरय एवमेव पद्य
 ते न हि सा तत्र यदुक्तं मे न हि सीरित्याह हि स त्रिनि नल सो हिनस्ति ॥ किं तर्हि अनुगृह्णाति यजः विनियो
 गार्थं विधानतः छिदन् तस्मादुपपन्नार्थमेव मयि ॥ तत्र यदुक्तं मनुष्यपन्नार्थं त्वादनर्थकामं चारत्येत
 दयुक्तं ॥ यत्पुनरेतदुक्तं विप्रतिषिद्धार्थं न जंतीत्यत्र ब्रूमः ॥ नेत्रप्रतिषिद्धोऽर्थः ॥ एक एव रुशेन तस्य
 ॥ अमेत्यागसदस्माणीति देवता हि मदानाग्ययोगादेकपिसत्यमेकधाममति ॥ अनेकापि जेनधा
 तंदुपरिष्ठाद्यास्यासामो माहानाग्यादेवताया रत्यत्र यत्पुनरेतदुक्तं मशनुदिदं नैतद्विज्ञेयं प्राते
 सेन अजयत्ताकमिंदरत्यत्र ब्रूमः ॥ तौ किलेव्यप्यर्थवत्सु शब्देषु एतदेव मे जोष्यमानं दृष्टं तयथा
 ॥ अमुपलोयं ब्राह्मणाः नमि कोरनेति न हि कर्ष्वेदसपलोस्ति लोके ॥ उक्तं हि पुनरेतदेव न स्थस्य स्वा
 निकर्माणि कुर्वतः ॥ उत्पद्यन्ते जगः पश्चाद्विज्ञेयं दृष्टं न शक्यः ॥ उति तयापि स्वल्पसपत्ने दृष्टुं केचिदेव

वक्ता तेन जंति ॥ अमुपलोयं ब्राह्मण इति एवमेव कस्मिंश्चित् प्रवृत्ते नृशशांतिने मे चेमेवेममारतामनि प्रे
 त्येदमुक्तम्यादशतुर्विंशजिज्ञेयत्वामेतमेव मतिप्रवृत्ते महेन्द्रादिमिति ॥ यत्पुनरेतदुक्तं शतं मेनाज
 नेयदित्यत्र ब्रूमः ॥ कुतो हि सेनाया इन्द्रो जेय्यति न हि देवानां शत्रुतः संति येनेतयारति ॥ किं कारणं ॥
 विनजो देवावशिष्टः अधिकरण्यधर्माणश्च परेण महिम्ना युक्ताः ॥ आहः कथं तर्हि शतं मेनाज
 यदित्येतदुक्तं ॥ अ उच्यते रूपकत्वनयेवैषाः सुखप्रवादास्तुतिः ॥ वस्यति चापांच ज्योतिषश्च मिश्री
 भावकर्मणो अर्थकर्मजायते तत्रोपमार्थेन युद्धवर्णो न जंतीति ॥ तदेतद्भवतानसम्यग्दृश्यते ॥ तस्य
 विषयतो देवतासतत्वेनैरुक्तेत्यस्मत्तमं चार्थानविरोधो न सम्यगवभोत्स्यसे ॥ नैव मजा व्यतत्यजेतमं
 चार्थो विगाहितुं शक्यः ॥ गंभीरपदार्थो हि जेदः कथमवभोत्स्यसे ॥ जेदार्थं विबोध्य विभोता एव हि प्रबो
 दिनः स्वबुद्धिना एवमाविर्भावयंतो ब्राह्मणाः संतः सर्ववर्ण्यसाधारणानि दर्शनांतराणि प्रतिपदि

नैयदि मंत्रेत्यादि नानर्थक्यहेतुनिर्बहुनिशानर्थक्य उपपादिते निरुक्त शास्त्रस्य कोत्सेन मंत्राणा मर्थे जनां स्म
पथ्यत्वा परपक्षहेतवः प्रत्युक्तातिशुद्धि तमर्थयत्वं मंत्राणां तेनामर्थनिर्बचनायैव नारभ्यासाधनत्वे
दित्युपपन्नमर्थवत्वं निरुक्त शास्त्रस्य तदेतत्सर्वमपि बोद्धव्यं काशास्त्रकारव्याजेन प्रसक्तानु प्रसक्तमुक्तं
प्रज्ञाया विरहे ये शिष्यस्य कथं नामाभा विरहे प्रज्ञा शब्दा र्थे व्यासं करे बुद्धे तु समया न विनिज्ञः परैः
प्रतिबध्यमानोपि यदा र्थान्वाक्या र्थोक्ता संज्ञेन निर्देशादिति एवं तावदेतदेतं मंत्रं तेन मंत्रार्थप्रत्ययो
नास्ति अथैवमपरा मारं मंत्रयोजनमित्येवं विशेषाधिकारार्थमथ शब्दः ॥ अयि मंत्रार्थप्रत्ययश्च
मंत्रेण नास्ति नाप्यस्ति यदि ह्यस्य माणमित्यपि शब्दः एवं प्रभावने आह किं पुन स हस्य माणमिति
उच्यते ॥ यदविभागः ॥ एवं पदाविलज्ज्यानीत्येतदिभागपरिज्ञानं नास्तीत्यर्थः ॥ किं कारणं ॥ अर्थवश
न हि पदान्यवतिष्ठन्ते न चेदमंत्रेणार्थपरिज्ञानमस्ति तस्मादत एव पदविभागप्रसिद्धि रिति ॥ इदमर्थ

वत्वे संज्ञाणां संतरेण पदं विना गोप्यं चिन्तारः प्रसिद्धं प्रसवे शाखा सुतस्मात्पदविभागार्थं च त्याग चाथे
 वं तो मंत्रांति केचिदर्थं यति। एवं प्रतिज्ञाय समानं संहिते पुन्ये ये स्वर्थं हेतुकं पदविभाग विशेष दर्शयति॥
 तस्यथा॥ अजसाय पदं ते रुद्रं मृतेति॥ यदस्या देवस्य पदं संयुक्तं॥ अजसं पथ्य दनमिति॥ निगम प्रसक्त
 स्य पर्यायवचनमवतेर्गत्यर्थं म्यामेनामकरण प्रत्ययः। तस्मादममामत्वादस्य नावगृह्येत तत्पदका
 रा इति शेषः॥ मयोभूः० द्रुमं लात्सुजरोनामगोतमः। समयोभू रित्यस्यास्ति पुनः पूर्वस्मिन् विना देगेवा
 माशिषमाशास्यो न मेनतामा मेव रुद्रात्सुखमया चेतो गवामुपस्थाने विनियुक्ता। मयोभूः॥ मयोभाव
 यितायाश्चात्सो जात एता उस्मा अभिजातु॥ अभिमुख्येन जातु। किंच तेन मुख भुजावातेनानुदेन नैयि
 न स्पश्यमानाः दुर्जस्वतीः प्रभृतरसाः॥ अर्धं राशिं शंतां आस्वादयंतु। आस्वाद्यास्वाद्य च सलजया
 स्वादमात्मानि प्रेतैकाल उदके पितुं। तच्च पीतमोक्षधिमहितमासां तथा कोटि विपयताः स इति॥

तस्मांमंशे मज्जास्थिकमेणयथेताः पीबस्वत्यो न वैयुः। पीबगुणायुक्ताः स्थूला जलजत्यो जडपयस्काः
 । सति च बहुपयस्ते जीवधन्याः जीवधनित्यो रोग दुष्टयात्काः॥ हे रुद्र जय मेनामा गवामेनामा शिषमा
 शास्यहेत्वयस्यै गोलसणाय पदं ते अजसाय मथ्य दनाय मृतसुखो नव। मेना हि मी स्वमासा मा
 श्वर इत्यभिप्रायः॥ अजसायाश्चानिति रुद्रमपरमुदाहरणं। अस्मिन् पूर्वोक्तं रूपेण मरूपमेव पदम
 येव तादृशि वादवगृह्येति॥ द्वयोः पदयोः रूद्रो जीवाय दविच्छेदेनोच्चारणं सममामस्यो रेवार्थं वि
 ना गोपदर्शनार्थं मयच्छेदेन रुद्रणमवग्रहत्तदेतदवगृह्यते पदं। स्थितिर्हीतुर्विमोचनेः र्थवर्जते। मपु
 नरुपसृष्टः॥ उपसर्गो यानेत्येतो नोपसृष्टः संयुक्तः इत्यर्थः॥ यतो धात्वपसर्गो विना गोपपदं शोना
 र्थमेव तत्पदमवगृह्यते। अजसायेत्येतत्॥ मोक्षे। प्रपित्व एतया विष्टभाकुत्सं। आंगिरस उदै
 तुष्टावायो नि ति हे रं द्रस्थाने तेन जय हि रं निजदे निजदनाय च को विरते यो नितस्थानमनिर्वाहः॥

एतन्निश्चयेन सीदकं पुनर्निष्ठीरस्वानो न स्मृत्यमान ३६ ॥ अथो अश्वः संशब्दमाने रजाश्वं धेनाश्वः
 मयथा सिंस्थाने निष्ठीरे देवं मया त्वमपि शब्दमाने स्तुतिभिरेन स्मृत्यमाने स्तुते स्वास्तीये न हि सिंस्थो
 ने निष्ठीरे कथं पुनर्निष्ठीरे विमुच्येतान्यो श्वान् । कुतः रथान् पुनरपि । एतान् वसाय विजो ज्यरपि
 भ्योः श्वान् लब्धो रकयवमान् कृत्वा होषा वसोर्वह्नीयसः । अहं निचरात्रो जये केचिदहं तिते स्योपि
 वहीयसः । शीघ्रतमेन जनेन को रतमानततस्त्वेव स्थो भूत्वा निष्ठीरे तस्मिन्यो नो रतस्मिन् स्तु
 ते न हि सिंस्थिते प्राप्ते अस्माकं त्वघ्ननकाले मानो विप्रकार्षीमिति प्रायः । एतेनावदिदमव
 रक्षामि दमनव एवमित्यर्थं परिज्ञानद्वारेण तस्मादेतन्निरुक्तं शास्त्रादिज्ञापने यान्यपि ज्ञेयानि
 न वगृह्याणि पदानि समानमंहितानि तेषामप्यर्थक्यतमेव विनागमे शेष्यं न जानिते व्यथा । इतो
 निःसंभवा इति पंचम्यर्थं प्रेक्षाया अस्मिन्यदेशस्यार्थं प्रेक्षाया पंचम्यर्थं ३७ दर्शनं जेत्यर्थः । प

चम्यर्थो नश्यते अथार्थो च निरुध्यमानो भूत एतदाकाराने पदं निःसंभवा इति देवाः कपोतः । चतुष्टयः ।
 प्रचेतानामागिरसस्ते मे पंचकपोतस्ते रक्षा ॥ कपोतं निलयनं शंखे कपोतपदं हरण एतत्संज्ञं विदुर्जना ॥ हे दे
 वाः कपोत इति प्रेषितः निःसंभवाः स्वभूतस्ये जातु प्रेषित इत्येवमर्थः ॥ अथ बानिर्ऋत्याः मकाशादि
 त्वेवं चम्यर्थः ॥ यत्तत्पिच्छन्निदमस्मद्देहमाजगाम ॥ यस्य नः पापस्य च पापकर्मणो जन्मानां रक्तनस्य ए
 तत्कपोतगृहे निलयने तत्पदं दर्शनं च कुआदिषु विपाकलिङ्गं तस्मै कर्मणे तदर्थं युष्माने जायते म ॥ ४४
 र्थायूयमेतस्यापकर्मविषयमानमस्माकमपहं नृमुदुविपाकं वाकर्तुं ॥ ययमपि च तस्मै पापाय कर्म
 णे कण्ठजामनिश्चतिं निश्चमणं निर्वोजनं तपसा एतद्भूतानुसृजेण यतो ब्रूमः ॥ शीतः सुखं नोक्त ॥ दिव्ये
 चतुष्टये युष्मदात्मसादेन च स्वेन तपसेन निप्रायः ॥ परो निःसंभवा आचक्ष्वेति एतस्मिन्यदेशे चतुष्टयं
 दर्शनं मत एतत्पदं मेकारं ॥ अथेहि मनो मनः प्रचेतानामागिरस एतान्मुष्टुभमपश्यत । दुःस्वप्न

दर्शनविनियुक्ता॥ मन इति विज्ञानमुच्यते बुद्ध्यादितस्य पश्चिन्मनसस्य ति रात्मा इह पुनर्नृत्युप्यधिधीम
नमस्यति॥ उवाच पितृकृतकमीषे स्यात्प्राणिनां बुद्ध्यादिविज्ञानापसंहारस्य शाते। तयोरन्यतरः संवो
ध्यते हेमनसस्य ते। अपेहि॥ अतः गच्छास्मन्तः गत्वा च त्वमीषदपगम्यास्मन्तः समीप एव मास्या अस्मा
वं॥ किं तर्हि अपक्राम देरमपेत्य काम॥ अपक्रम्य च परः परतः अन्यतास्मान्। वर अपुनरावर्त्तमानो
ऽस्मान्मति॥ किंच॥ परः परागत्य यस्यास्त्वेतौ निर्वर्त्तयामस्ये आचक्ष्व। किमिति बहुधा जीवतोऽसममनुः
अथवा परः प्रवृष्टमासस्त्वेन स्याति न्निर्वर्त्तयामेतौ मा प्राप्ताः। अविज्ञानमरणकाल एवाति संमोहात्
जन्म। मितस्ये निर्वर्त्तये गत्वा बहुधा जन्म प्रकारं आचक्ष्व। कथया जीवतोऽया दर्शनमनोनवति॥ तादृशं
ममनः बुद्ध्यादिकरणज्ञानदिनकरविरणस्य दृष्टिर्त्वेन तावत्समसृष्टुमिति न दान्यस्य। मृमृकोर्दु
पक्षीयकर्मणानातिस्पष्टा इन्द्रियवर्जयो न वेति॥ नेन ममनयेत्यनिक्रय॥ एवं समान संहितानाम

पिपदानामर्थे नररुतं विनागवैलक्षण्यं। सवार्थ इदमन्तरेण न विज्ञायते। अव इदमुक्तं मया पीदमन्तरे
ण पदविभागो न विद्यत इति पदविभागप्रसक्तं मधुना संहितालक्षणमाह परः सैनिकः संहितेति॥
परः प्ररुद्योय संनिकर्षः संश्लेषः परस्य रेणस्य राणां स्वराधिरुपाणां येन नाना च सा संहितेत्युच्य
ते। सा च पुनरियं पदप्रकृतिः संहिता अवहित्विधावर्णयंति पिदानां या प्रकृतिः सैयं पदप्रकृतिः संहि
ता। किं कारणं। संहितातो हि पदानि प्रक्रियंते तस्मात्संहितैव प्रकृतिः विकारः पदानां त्वनमेकमेव
ते। अपरे पुनः पदप्रकृतिः संहितेति पदानि प्रकृतिर्यस्या सैयं पदप्रकृतिरिति किं कारणं। पदान्येव हि
संहन्यमानानि संहिता भवति॥ तस्मात्पदान्येव प्रकृतिर्विकारः संहितेति॥ एवं चरत्यापदप्रकृती
नि सर्व वरणानां पार्श्वानि॥ सर्वेषां वरणानां सर्वशाखांतराणां मित्यर्थः किं पार्श्वदानि स्व वर
णपक्षे चैवैः प्रतिशाखानियतमेव पदावयवप्रत्यक्षसं हितास्वरतक्षणमुच्यते तानीमानि

पार्थदा निष्ठाति शाख्यानीत्यर्थः॥ आह॥ किं तेषामिति॥ उच्यते॥ तानि पदप्रकृतौ॥ पदे येषु संहितायाः
 प्रकृतित्वेन चिन्त्यते॥ तानामानि पदप्रकृतौ निनेषामपि स एव समय उत्पत्तिमायः॥ आह॥ किं पुनरत्र सा
 धीयः पदानां प्रकृतित्वे संहितायाविकारत्वं अत्राविकारत्वं पदानां प्रकृतित्वे संहिताया इति॥ उच्य
 ते॥ संहितायाः प्रकृतित्वेन यः आह॥ किं कारणं॥ उच्यते॥ मंत्रोत्पत्तिव्यवस्थानः॥ प्रवेष्टुं मंत्रं प्रशः स
 हितयेवानिव्यज्यते॥ न पदेः॥ अतस्तसंहितामेव प्रवेष्टुं मन्थापयत्यत्र चानां सासणा अधीयते चाध्येता
 रः॥ अपि च यज्ञकर्मणि संहितयेव विनियुज्यते मंत्राः॥ न पदेः॥ यदेहि पदानि प्रकृतिरभिव्यज्यते संहि
 ता॥ यदेरेव मंत्रोभिव्यज्यते पदान्येव च प्रवेष्टुं मन्थापयिष्यान् सासणाः॥ अध्येयांत चाध्येतारः॥ पदे
 रेव विन्यस्येन मंत्राः कर्मसु॥ न त्वेतत्सर्वमस्ति॥ तस्मादेनैर्विशेषहेतुभिः संहितैव प्रकृतिर्न पदानां
 नियुक्ता मः समयमात्रे मितरस्मिन् शास्त्रनियतमेव॥ यदुक्तं पदप्रकृतौ निमज्जं वरणात् पार्थदादि

तेष्वेव हि व्याख्यायमानेषु पदानां प्रकृतित्वे भवति॥ न सर्वत्रैव॥ तस्मात्संहितैव प्रकृतिरित्येतदेव सार्धा
 य इति॥ अथापि याज्ञेदेव तेन बहवः प्रदेशा भवन्ति॥ अथेदमपरमार्गं न प्रयोजनमस्य शास्त्रस्येत्य
 वं विज्ञेयाधिका र्थीः यमथ शरः॥ अपोदेव स्यमाणमपि याज्ञुक्तानां त्वेव मपिशरः संभावने॥ आ
 ह॥ किं पुनस्तदिति॥ उच्यते॥ यज्ञकर्मणि प्रवर्तमाने देवतेन बहवः प्रदेशा भवेदेव तेन लिङ्गेन ईहो वि व
 धिषु देशा भवन्ति॥ तस्यथा उपतिष्ठते सुष्ठु त्यामै आसुः॥ अग्रेष्व्यामीध्रवे स्मव्याह विहीनमित्येवमादि
 न्यायविदः खल्वपि याज्ञिकाः पठन्ति॥ लिङ्गतो मंत्राणां शेषभावमधिक्यत्वं लिङ्गकर्मसमाख्यानां काम्य
 युक्तं समाख्यानमित्यधिकारेणैव मंत्रविधौ न दास्येयुः शिष्टत्वादिति चैवमादि॥ तत्रैवं सति ते चेद्
 युक्तिगता अत्र स्मरति ते मप्यत्र ब्रूयुः किमिति लिङ्गज्ञा लिङ्गज्ञातारो॥ वयमत्र एतस्मिन्नाम्ना ये लिङ्गता
 वयमत्र यायस्मिन् देवता तां तत्र विजानीमः॥ विज्ञाय च तदेव न एव कर्मणि विनियुज्यते मंत्रैर्य

वंचयति न नो निरुक्तशालेण प्रयोजनमस्तीति लिङ्गमस्माकं तापयकमिति केचिदर्थयेति एवमुक्तं तो जज्ञेऽप्याः ॥
 बहिर्मुखं लिङ्गं तो मंत्रदेवतां विजातीये ॥ इदं न त्वा शलसा देवतात्वायुं एषां नीत्येतस्मिन्मंत्रे का देवतेति आह ॥
 केन पुनरभिप्रायेणास्मिन्मंत्रे देवता एष्यते इति ॥ उच्यते ॥ आसु लिङ्गं चेंद्रलिङ्गं चाग्नेये मंत्रे अथ ता
 वदयमाने यो मंत्रः अथ च तालदेन स्मिन्मंत्रे इदं बायू अपि श्रूयते । तदेतदुः परज्ञानं लिङ्गमात्रेण
 कृतमदन्नप्रधानं देवताभिधानं कृतमदन्नने इदं कर्मिणो विनिर्दिष्टं लिङ्गमात्रा निरुक्तमुपेक्ष्य
 ज्ञानवर्धकं विनिर्दिष्टं ज्ञानागुणप्रधानं भावमज्ञानं तो देवताभिधानमेकमंत्रगतानामन्यदेवता
 मंत्रमन्यदेवते कर्मणि विनिर्दिष्टं ज्ञानं । ततश्चायथा वरणात्कर्मसमर्पितं स्यात् । न च केवलं कर्म
 ममृदिरेव । किं तर्हि अपूर्वसोपि स्यादेवदुर्गि एहेतुकं तस्मात्पुनरित्येनिरुक्तं । तेन हि गुणप्रधानभाजः
 शक्यते विज्ञातुमेकमंत्रगतानां देवताभिधानानामिति । तदेव देवदेवतापरिज्ञातदारेण पुरुषस्य

अभिप्रायः पकारकारिणः तस्माद्युज्यते तारं युज्यति ॥ त्वाहि मेदात्मकाः नारकाजस्यापि जायेयी ज्ञातरनुवा
 यास्मिन्मंत्रे विनिर्दिष्टाः । हे अग्ने तो दिव्यामेवमदन्नमंष्टु इतमुत्सवागव्यतमं त्वं हि देवेषु सर्वं पुनरुद्दृष्ट
 ईष्यतसो यतः । अतस्तु मज्जलदमं ह्यसंनजामहे । केन अर्कं जाये ॥ एकपदेन तत् । अर्चने मंत्रेऽपि
 देवताभिधानं यथोक्तं बलवत्तु विनिर्दिष्टं । मनस्विभक्त्यमानः तैर्मंत्रैः संसेव्यमानः बहिर्मुखस्तोत्रं ते देव
 मंत्रे युष्मादुष्मादुस्मृतिस्तानगर्भं हपयति तं शोषि श्रूयुः । किंच एवमेवमदन्नो देवता येन त्वामेवैकं देव
 ता अपि सर्वो देवमेव च बायुमिन्नज्जलसाजलेन बलवत्तु भिरन्यर्जं मि । किं पुनः स्वे कर्मणि येषु च
 केचिदप्येति को केन गुणमध्यै बलधनशक्तैर्नृत्तमास्तोपि चत्वा मेव एषां ति । पालयति प्रयति वा राधका
 हविलसणेन धनेन एव स देवमनुष्यस्य जगतः पूज्यत्वेन केवलं तस्माकमिति । एवमयमाग्नेयो मं
 त्रः स एष लिङ्गमात्रदर्शनेनाविज्ञातप्रधानदेवतो विनियुज्यमानं इदं बायू ये वा कर्मणि कर्तुरिति

तः फलमिदं नास्तीत्यतः॥ वसुधैव कुटुम्बकम् इति च ध्यायन्त्यात्मा॥ तस्मादित्येवं च देवता निश्चयज्ञानाय निरुक्तं
 मिति॥ अग्निमित्रमन्योस्त्रिषितः सहस्रैति॥ यथा हवस्मिन्नाग्नेये वायुलिंगमिन्द्रलिंगे च॥ तथैतस्मिन्नपि
 मान्ये वसुधैव कुटुम्बकम् इति च ध्यायन्त्यात्मा॥ तस्मादित्येवं च देवता लिंगमंकरेषु दुरवधार्यदेवतान् त्वमने रक्तेनाप्रसिद्धं
 मंत्रव्याख्यानसमयेन॥ यदुक्तं विगतातारो वयमत्र लिंगत एव मंत्रैर्गर्भमसुविनियोजयामहे॥ न नो नि
 रक्ते॥ न प्रयोजनमस्तीत्यतः युक्तमिति॥ त्रिषितं त्वय्यस्य शीघ्रिनाम अपरितमपि दीप्तिनामसु॥ न केन
 त्वं यान्तेन पुरिता नि अन्यान्यपीति॥ अथापीदमपरमारं प्रयोजनमस्या आह॥ किमिति॥ उच्यते॥
 ज्ञानशंसा भवत्यज्ञाननिहायज्ञाने च प्रशस्यते॥ अज्ञाने च निघ्नते॥ तत्रैव मतिवधे अग्निं द्यास्यामते
 प्रशस्यामि इति चे यन्निरुक्तं॥ अतो हि आध्यात्म्ये हि देवा अत्रियज्ञाभिः प्रापिनो मे नाना मर्थाः परिज्ञायं
 ते॥ ते नृप पिताताः संतः पुरुषस्यो जनाय ज्ञेयसंभवेति तदेव मत्तित्वं पुरुषा शो पकारसमर्थं शास्त्रं

मिति न्याय्यमारभ्य आह॥ कपुनर्ज्ञानं प्रशस्यते॥ ज्ञानं निघ्नत इति॥ उच्यते॥ लोकेशास्त्रे च॥ लोकेशा वयः क
 श्चिद्विज्ञानं न वेति॥ स पूज्यते पुष्पफलैश्चिन्तयेत् स देवत्यस्य सत एव इष्ट॥ शास्त्रे पि॥ स्यात्पुरुषं नारायणं
 रश्म्यादि॥ स्यात्पुरुषः स यथापन्नपुष्पफलानां आत्मोत्थानां धारणमात्रेणैव संवध्यते॥ न तज्ज्ञे
 र्गंधरसरूपस्य शोषभोगसुरैः॥ एवं च किलासावधीत्यनेन विज्ञानाति यो र्य॥ तस्य वेदस्याध्य
 यनं नारमात्रमेव स्वमोक्षमिति॥ यो र्यज्ञरसकलेन द्रमश्नुते य एवः र्यतो भवति नयं ह्यमात्रा
 ध्येताः स एव सकलमनवत्वेन दितं न द्रे अश्नुते र्यज्ञपरिष्ठापनकारमश्नुते प्राप्नोति॥ किं पुनस्त
 व इह लोकेश्च ज्ञेयतामुपेत्य विष्टानामितो लोकादंतकालेनाकमेति॥ यत्रासुरं किंचिदपि नास्ति॥
 आध्यात्मिकमधिदैविकमाधिनौतिकं ज्ञानं तत्र स्थानमेति निरतिशयं॥ कस्मात्तदुपरि साक्षीदृष्टं
 स्थानमेतीति॥ इतो यस्मादसौ ज्ञानविधूतपाप्रायेहिनाकगमनप्रतिबन्धिनः पापान् संतस्य

ज्ञानेन विभृता अतो सा वेदिना कं॥ युक्तं चान्यत्रापि॥ न हि ज्ञानेन सदृशं पवित्रमिदं विद्यते इति। अथ वा स्या
 पुरगेर्देभः संयथार्थं देन भारं वहन्नेव न दुष्टभोगेर्नो भिन्नं लभ्यते॥ एवं किलोक्तो यो यं यमात्रा ध्येता ना
 ध्येताः एवं नावदस्मिन्नज्ञाने प्रशस्तं॥ अथैतस्मिन्नज्ञाने निद्यते॥ ॥ यद्देही तम विज्ञानमिति॥ यद्
 हीतं शुभमुखादविज्ञानं चार्थतः किंचिन्निगदमात्रेणैव नित्यकालं शब्दयुते॥ उच्चार्यते न पुनरर्थे
 तो विचार्यते॥ आह॥ किंतु स्या उच्यते आनया विवशुद्धैः शुद्धं कायमनसौ प्रदेशो नालं ज्वल
 नाय प्रकाशाय॥ एवं यो वेदार्थं स्या न भिन्नो ध्येता स वेदार्थं ध्ययनं भारमात्रेणैव संलभ्यते॥ ननु
 तदीयेन पलेन परिज्ञानं तु श्रेयसा चाभ्युदयेन च युनक्ति॥ तस्मादेतत्पठेत्तानायाः॥ वक्ष्येति
 तज्ज्ञानं अमारं ध्वजमिति॥ स्यात्पुनश्च मर्थं शब्दं च उदाहरणप्रसक्तौ निर्वक्ति॥ स्यात्पुनश्च दत्तः
 स्थितौ सौ नित्यकालं मेव न वति॥ न कदाचिदयस्मादिति अर्थोर्नेगेति कर्मणः॥ अर्थे ते स्वसा

वर्षिणिः॥ अरण्ये वा यावदाद्यस्य स्वाभ्यर्तिगच्छति उतो लोकादमुं लोकं तदायमिदं वेति श्रुतिः॥ ना
 नेनैव सदा मुं लोकं गच्छति शिना रादिरर्थः ततस्मात्माभ्यादितरोपि शब्दार्थोर्लभ्यते॥ एवं नावद्वि
 दानुगमस्य तो ज्ञानं प्रशस्यते॥ अज्ञानं च निद्यते॥ न केवलं स्पृता वेदज्ञानप्रशंसा ज्ञाननिंदा च वि
 तर्हि वेदेति॥ उत त्वः पश्यन्निति॥ विद्यासूक्तेर्दे अध्येते अर्चौ हस्यते रार्थं॥ उत शब्दोपि शब्दे न समा
 नार्थः॥ त्वएक इत्यर्थः॥ बहुनामपि समानं दृष्टोदरपाणिपादानां समानमेवाध्ययनमर्थो याना
 नां एकः कश्चित्पश्यन्नपि चात्र मानसा स्वस्य स्नाध्ययनोपितीक्ष्णवियः सन्नपश्यत्येवार्थानभिज्ञ
 तात॥ मं हिनां सम्यक्पश्यति॥ यस्तस्या अर्थं विजानाति॥ अर्थपरीक्षणं कलाहिवानित्यभिज्ञा
 यः॥ एवमेकः शृण्वन्नपि न शृणोत्येवैवावाचं॥ यएव स्वार्थं सजलुध्यते वाचते नैव सा सम्यक्पश्य
 ता भवति नेतरेणारतरो स्वविद्वान् ध्वनिमात्रमेवोच्चारयति शृणोति वाचं॥ एवमनेनाई चैर्नेति

सोसमाहनिर्दन्तवद्व॥ सोप्रनमुत्तरेण ईर्ध्वार्थेन प्रशंसनाद्वा उतोत्वस्मै अथेवस्मै कस्मै विदर्शयता
 यतत्त्वशरीरं विसृजे विज्ञेयमयति विद्वज्जोनीत्यर्थः॥ अर्थोवाचः शतरेते विद्वज्जोत्यात्मानं दर्शयन्ते
 वास्मै कस्मै विदर्शयन्ते अथैव प्रकाशनमाहानयावाचा अनेन तत्तायेन पादेनेत्यर्थः॥ कथं हि पुनर्वि
 द्वाण्येतत्त्वमिति प्रत्युद्यमा उन्नमया वाचा उन्नमेन पादेनोच्यते जायेत पत्य उगतिः सुखासादित्यने
 नायथा हि ज्ञाया विद्वतमर्थो गन्धयाना नृत्वा उगती कामयमाना पत्ये उदायजर्ज्रे प्रेमादर्शयेदात्मा
 नं कस्मिन्काले यदा सुखासा नवति निर्मित्वासा नवति निर्मित्वासा नीरजस्वा नृत्वा लोपु
 तदा ह्यतितरोत्त्वा पुरुषे प्रार्थयन्ते॥ अतएव तया वस्य यो यमो वते॥ यथा स पुरुषो ज्ञाया च त्वय्य
 तिमिदं येनेतरोत्त्वा येन पदमाद्यत सर्वगोत्रो एव स एवेतां वार्चयथा च त्वय्यतिथिः पदज्ञा च छिद्ये
 तां विग्रह्य चार्थमस्याः पश्यति समस्तव्यस्तं एवेमस्यामृचैयमथेन प्रशंसता अर्थायमपरा नृ

गस्याएवोत्तरा अस्मैवायस्य प्रवतस्यज्ञानप्रज्ञासाख्यस्यप्रज्ञानि ध्यानद्वारेण नृयसेतुतुतगयासु
नाकत्वेनात्रिसंवेधान्प्रतिविशिष्टज्ञानमित्येवंनिर्विचनयाय॥निर्विचिष्यनिर्वायेवचनेनचयनेनित्ये
चने॥तस्मिन्निर्वचनयाय॥तय्यथा॥उतत्वेसख्यस्थिरपीतमाहुमिति॥अप्येकमपिनहुन्विदुषःसख्य
मस्मिन्नावेकतरस्मिन्नेवसख्येदेवानोसमानख्यानतायोदेनसायुज्येइत्यर्थः॥चस्येतिहिषोकोदे
वतोनिराहृतस्यासम्यास्याद्राव्यमनुभवतोति॥अथवादेवसख्यरमणीयेस्थानेनस्मिन्नेवानो
सख्यिभावानदेवसख्यंस्थानंतस्मिन्नेवसख्यरमणीयेस्थानेदेवलोकेइत्यर्थः॥किमित्यिस्थिरम
विवाहिनमप्रत्ययवधर्माणंकमेवमाहुर्विषयातार्थआर्षानार्थगृहीतार्थमित्यर्थः॥करावमाह
इयमेववायुस्मंजिका॥किंचनेनहिच्यंत्यपिबांजिनेपुण्येवोपायैर्त्तनहिच्यंतिनानुगंतुंशु
वेतिक्वेषुनाजिनेषु॥जान्तेयेस्वर्षेषुतलवत्पिदुर्जेनेपुदुरवचरजीयेषुसमुद्रपिहितरत्न

मन्त्रिभेदेवतापरिज्ञानादिपुण्याकर्तव्येषु॥ महिमान् व्याकर्तुं शक्नोति नेतरे मंदं तु दयोऽवहो वि
 समागताः प्राप्नुवंति तानथान् व्याकर्तुं या न सो व्याकर्तुं ॥ अतस्तदुक्तं नेने हि न्येत्यपि वाजि
 नेत्यपि एवं तावदर्थतः प्रशस्तः ॥ अथ दानां मन्त्रिषां तु नरेणादत्तं न निघने ॥ अथेन्वा चरति
 ॥ अथेन्वाश्च चरति ॥ न हि सा वा मन्त्रिणो नीदेन परत्र च यस्या आर्थो न परिज्ञायते तया गृही
 तयेन तामध्यायान् शतश्चेतश्चरति तत्प्रधानं गवमर्कतः पर्यन्तं न्यभिप्रायः ॥ किं च ॥ माययं तु
 चरति ॥ गृहीतया ॥ यथा हि कश्चिन्मायया मुवर्गः विनयादेव मयमना च मेवेतां विनिर्निमाता द
 शो भिद्यमाना वाचं किं करोति ॥ नास्मै कामान् दधि कतमान् ॥ येन स्यात्ता चोद्दग्धव्याः द्यदेवता
 स्थानेषु मनुष्यस्थानेषु च ॥ यः किं करोति ॥ य एवं श्रुतवान् भवति ॥ कथं ॥ अपला मनुष्या नि
 त्यजं यः श्रुतवान् भवत्येभ्यः सकाशात् श्रुत्वा च दग्धनादेय गृहीताः स्थिता भवति अभ्य ७६

यनास्तेनान्यदस्ति वा किं चित्पुण्यमिति ॥ तस्मै किमिति ॥ अपलां वा स्मै अपुण्या च वा भवति ॥ यथैव
 त्वसौ पश्यति ॥ अपले यमपुण्या चेति तथैव भवतीत्यभिप्रायः ॥ अथ वा किं चित्पुण्यफलमिति वा ॥
 एतदुक्तं भवति ॥ अल्पफला मल्पपुण्यमिति ॥ किं कारणमस्ति स्वध्ययनमात्रे किं विदित्यं फलेना
 मोपरि अमोऽप्येवैवेति नाध्यकाराभिप्रायः ॥ आह ॥ किंपुनर्वाचः पुण्यफलमिति ॥ उच्यते ॥ अथ वा
 चः पुण्यफलमादेतस्मिन्मंत्रे मंत्रदग्गाह ॥ कः पुनरमाचर्येति याज्ञेदेव तमध्यात्ममित्ये प्रवान्
 समासेतीर्थः ॥ स पुनरेष रुषकः स न या पुण्यफलविनागेन दिधाम विभज्यते ॥ याज्ञदेव ते पुण्य
 फले देवता ध्यात्मेवेति ॥ यज्ञपरिज्ञानं याज्ञेदेवता परिज्ञानं देवतं ॥ आत्मन्यधियद्वर्जते तदध्या
 त्मं ॥ स एष सर्वोपि मंत्रब्राह्मणराशिरेवं विधा विभक्तः ॥ तत्रैवं स तियदा म्बुदयनस्य गोक्षयो नि
 प्रयते तदा याज्ञपुण्यं देवते फलं ॥ किं कारणं ॥ पूर्वर्हि पुण्यं भवति ॥ फलांथं याज्ञमपि पूर्वैर्न न्य

ते देवनाथं ये येतस्मान्मासाभ्याप्या ज्ञेयं पुण्यं यत् फलं यथा पुनर्निः श्रेयसलक्षणं धर्मो नि प्रयत्नेन सो न आने
 यात देवते पुण्यत्वेन विवृतः दिव्येनैदिया ज्ञमंते रं न मेव तदर्थं लादतौ न दृश्यते ॥ यत्पुनरपि दे
 वतं सर्वमपि प्रति शिष्टज्ञाने नोपासकेन मुमुक्षुणा निरूप्य चेत्तस्मान्मानमेव प्रति संपाद्यते ॥ काश
 वारणाश्रितेन नावतेण स यमेव न हि देवतमधिक्य ज्ञेयं कौटिल्याभ्यात्ममेवानि संपादयति ॥ तदा प्र
 पुण्यभावमुच्छिद्य पुण्यं फलं न वायेति ॥ एवं सोऽयमात्मनोऽपि संयद्यते ॥ तत्रैवे सति अध्यात्माद्येत्या
 दयि देवस्य अध्यात्मस्य च पुण्यार्थस्य निश्चयत्वा देवते पुण्यमध्यात्मं फलमित्युक्तं ॥ आह ॥ कुत उ
 नरि देवयाते निरुक्तशास्त्रे प्रधानं ॥ इतस्तत्र चोपा निश्चयते ॥ सा सात्त्वतधर्माणः कृष्णोऽवतः
 सा सात्त्वतो ये र्धर्मः सा सादृष्टः प्रतिविशिष्टेन तत्पता ॥ तस्मै सा सात्त्वतधर्माणः ॥ के पुनस्तस्मै ॥ इत्य
 ते ॥ कृष्णः ॥ कृष्णेति अमुष्यात्मनोऽप्यवतः सत्त्वं सत्त्वं संयुक्तादमुना प्रकारेणो ज्ञेयं लक्षणं फलं

विषयिणामो न वतीत्यर्थः ॥ कृष्णं दर्शनं नादितिलक्ष्यति ॥ तदेतत्कर्मणः फलविपरिणामदर्शनमौप
 चारिक्याद्यभ्योक्तसात्त्वतधर्माण इति ॥ न हि धर्मोऽस्य दर्शनमास्ति ॥ अपेक्षा दर्शनं हि धर्मः ॥ आह
 ॥ किं तेऽयमिति ॥ अथ तेऽन्योः सा सात्त्वतधर्मोऽप्युपदेशनं सत्त्वं सत्त्वं प्राहुः ॥ ते ये सा सात्त्वतधर्मा
 यस्तेऽन्येऽन्यः अन्तरकालीनेभ्यः शक्तिर्हतिभ्यः श्रुतं न भिन्नं यथा हि श्रुत्वा ततः पश्चादखितमुपजाय
 ते ॥ न यथा पूर्वं सा सात्त्वतधर्मणोऽवतः श्रवणमन्तरेणो ज्ञाह ॥ किं तेऽन्य इति तेऽन्येऽप्युपदेशनं सत्त्वं सत्त्वं
 पाध्यायिक्यादयामंत्राद्यर्थनोर्थनश्रुतं प्राहुः ॥ संयत्नवतः ॥ तेषां उपदेशनं नैव जगद्गुरुः ॥ अथ ते पि
 ॥ अपदेशाय ग्राह्यं तो वरे नित्यग्रहणाये मंत्रं यं समाम्नाषी सुर्वं रं च वेदांगानि वेति ॥ उपदेशाय उ
 पदेशार्थं नामोपदिश्यमानमर्थमेतेश्च पुनर्गृहीतं ॥ इत्येतमधिक्यस्य ग्राह्यं तः विद्यमानास्ते च उग्र
 ह- नरवृक्षं यथा तेऽस्माद्युषः संकोचमनेष्यकालावुपपाद्यं च ग्रहणशक्तिं नित्यग्रहणाये मंत्रं

गवादिदेवपत्न्यंतं समास्नातयेनः॥ किमेतमेवनेत्युच्यते॥ वेदेचवेदांगानिचेतराणांति॥ कथं पुनः समास्ना-
 तिसु रिति॥ आह॥ ऋग्यजुर्देतावदेकं संतं अतिपदेत्वा दुरधेयमनेकशां खानेदेन समास्नात्ति सुः॥ सु-
 खग्रहणा यव्यासेन समास्नातयेनः॥ तस्यथा एकविंशतिधा वा ह्येयं॥ एकशतं धार्थ्येयं॥ सहस्र-
 धात्तामवेदं॥ न च धार्थ्येयं॥ वेदांगान्यपि॥ तस्यथा॥ व्याकरणमकरणमष्टधा॥ निरुक्तं चतुर्दशधा
 इत्येवमादि॥ एवं समास्नात्ति सुर्भेदेन ग्रहणार्थं॥ कथं नाम निश्चिन्येता निशाब्दांतराणि तन्निमित्तं
 गृहीयुरेते शक्तिर्दाना अत्या सुखं मनुष्याः इत्येवमर्थं समास्नात्ति सु रिति॥ चित्तग्रहणं नाश्रय-
 कूपसंज्ञे निर्ज्वलीति॥ यदेतद्वि-
 षयमिति वा॥ अथ नामासनं न च चित्तग्रहणं नो न्यते॥ वेदांगविज्ञानेन नास्ते प्रकाशते वेदा र्थ इति
 अत इदमुक्तं चित्तमिति॥ एवमिदं भासते र्थापित्यंशः॥ एवमिदमुच्यते निरुक्तं शास्त्रमार्गेति

तराणि चोक्तानि निरुपदिशेधित आगमः॥ अथेतादीनि घे इह समास्नाय विरचना च कथं व्याकरणत्रय विभागेन
 सुखव्याख्याना धर्मस्य शास्त्रस्य सेयमुच्यते॥ एतावन्तः समासकर्मो धातवः एतावन्त्यास्यसत्त्वस्य ना-
 मधेयानीति॥ स एष पदार्थो न घे इह नाम प्रकरणं सतावेत इति याचं धातु पु व्याख्यातपदे पु प्रतिनि-
 यना संख्यासाभिज्ञेयते॥ तस्यथा गतिकर्मोण उत्तरे धातवो षविंशते॥ क्रान्तिकर्मोण उत्तरे धातवो षाद-
 शे॥ त्वेवमादि॥ एतावन्त्यास्य सत्त्वस्येत्यानामसु प्रतिनियता संख्यासाभिज्ञेयते॥ तस्यथा॥ एतद्विज्ञाना मये-
 या न्येकविंशतिर्हिरण्यनामा न्यूनराणि पंचदशेत्येवमादि॥ यत्रेतावर्थो प्रायेण विन्येते॥ प्रसंगतोऽन्यस्य
 निश्चिदेतदेतदेवेत्यस्य नै घे इह नाम प्रकरणं गवादि प्राकृतज्ञाशब्दात्॥ अथ पुनर्यत्रेतावतामर्थानामि-
 दमभिधानमित्यर्थः प्रायेण विन्येते॥ तस्यथा॥ आदित्योऽथ कूपारः स तु द्रौघ कूपार इत्येवमादि अतवे-
 गत संस्काराश्च निगमाः जहादयः प्रायोण विन्येते॥ तुमेतातोऽन्यस्य निश्चित्॥ अथ पुनर्यत्रेनै घे इह

अस्यायस्मिन् प्रधानदेवता सोयमन्यदेवतः तस्मिन् अन्यदेवते मर्दे

२२

देवताः नामास्मिन् नैवेदमन्यदेवता धान्येन च तेन सयं विनामः जायेन धिं त्यते तदेतदेतेन सयं एकप
दिकं नाम जहादि प्रागनिशयात प्रकरणं तदेतदेतेन सयं प्रकरणं देवतेना मायि शयादि देवपत्यंने (ता
न्येता नित्रीयि प्रकरणा निने छंदक मं कय दिक् देवते मिति। अनेन प्रकरणं च यतिनामा प्रपं ने नैवेदमन्य
स्थिते निरुक्त शास्त्रमिति। तद्यदेत्यदेवते मंत्रे निपतेति ते चंदुर्कं नत ॥ ३२ मुक्तं न चंदुर्कमिदेदेवतानामात्रा
धान्येने इमिति न अनजायते किमिदमुक्तं न वेति। तदेतद्वसणत उपदिश्यते इति ययुषयुक्त सठेयः
। यदनिधानमन्यदेवते नैवेदमन्यमर्थमन्यस्योपधानायां मंत्रदेवतायां विगमयत्यभिप्रयुज्यमानमंग
नायं गच्छति मंत्रवाक्येने छंदुर्कं तदित्युच्यते एणभूतमित्यर्थः ॥ संज्ञाहितस्येयमस्मिन्नास्ति (तथापि) ॥
अर्चनत्वा अध्वगणां। अस्या मृचि अस्याने चंदुर्यः अर्चः प्रधाने। शतः शेषां शीनायुः शीनायेति।
यावु शंसते विनियुक्ता। साम्नाश्च वारं वारं यस्यायोनिः। अर्चनत्वा। अश्च मियत्वा हे अर्चतां देवानां वारं वारं

नेविनियुक्ता। साम्नाश्च वारं वारं यस्यायोनिः। अर्चनत्वा। अश्च मियत्वा हे अर्चतां देवानां वारं वारं
तवने देवायं सहि अतित गंवात्वा च न वेति। चंदुते पदि चयेते च ॥ नत धान्येन मियत्वा नैवेदं देवताहे
। मृगः ॥ नमो निः नमस्कारे नैवेदं विनिर्मुक्तं। छंदुन स्वस्थिते कथं वा वंदामहे इति। (संज्ञा जेतं दीयमा
नं। अध्वगणां यज्ञानां मध्येन स्थितं मुनरजे घादिषु धित्येषु अभिप्रेताये सिद्धे ये जे रामहे। वातशब्द
स्य विगमप्रसक्त स्य लिखे च नं ॥ वासा ईशकारणार्थी न वेति। तैर्हि दंशा दयो नि कार्यते ॥ दंश शब्दस्य प्र
सक्तानु प्रसक्तस्य निर्वचनं ॥ दंशो दंशते पिति दंशति सत्ता। हिताय मृगं राहुरणं मृगेन भीम इति गयोनाम
द्रुवत्रस्तस्येयमार्थं। विष्टुष्वे मृचस्य द्विविधो यात्या। ईशोत्या प्रधानं मृगं न चंदुर्कः। मृगो न मृग
इवेत्याद्यो वासि होवासी मोनीषणः कुवः कुत्सित चरणो हिल। प्राणिबधनी वनः। गीरिहः प
र्वताश्रयः मयथा कं विदम्यं प्राणिनि शी वंहेति। तैरनभिभूयमान इदं कर्मणि हे रं दए नं स वचः कु

६। स. वं. यः शत्रुकायेषु सन्ने शक्रोतिपेरो वतः परस्मात् अतिरक्षणात् परस्यादिः संने धिनः आगच्छ
गुतरर्थं आगत्य चेते वै विं वल्लं संशोयतीत्यादि। त्यतिगां छेदनायोः सादयेतं मुनिशितं र. व्याततो विता
अय एतान् स्मच्छत्रैर एकप्रहारवर्जिते देदान कुर्यान् अपि च न हितं स्मि कथं वितताम् पिबितुं र. स्वनाना
प्रायाः प्रेरयस्व हरमपुन गगमनाय ॥ अथ चेदेव ताभिधानमेतत्तु चरति। ततः कायं न चरतीति
सर्वत्र चरतीति। पिति स्थिमेयस्याधीति चानुपसी णशक्तयो हि विभजो वेदशब्दा यथा प्रज्ञेयु रक्षाया
मर्थ्याभिधानेषु विपदिषाममानाः सर्वतो मुखे अनेका यो नृवंती स्थिते मेन प्रदर्शिते नयति इत्यय
चेदेव ताभिधानमिति स. गादिशब्दान्निगमप्रसक्तान्निर्धेवीति। सृगे मादेगेति म. क्ते कर्मणो नित्यं स
सो गच्छति। नीमो निभ्यत्यस्मात्। नी ए वल्यस्मादिनेति। नी व्यशब्दं मास्य प्रसक्तं निगद नी व्योप्येतस्मा
देवेति। उचरति चरति कर्म कुस्मिते। अतित्वमो कर्म कुस्मिते। व्याघ्रो वा मिदो व्याघ्राय न चरतीति दे

यताधिधानत्वे। गिरिः समुद्रीर्णो भवति। समस्तोत्पसावद्गीर्णोऽप्युभौ भवति। पर्वतशब्दं पर्वतः। त्वान
प्रसक्तं निरुह। पर्वतान् पर्वत इति शिलाशिलाखरसंघिनिरसो तद्वान् भवति। पर्वतशब्दं विग्रहः प्रसक्तं।
गह। पर्वतुनः। एणातेः। इरणाद्यस्या। इरयंति हिने शिलाशिलाखरसंघयोः। त्वितं पर्वतं। प्रीणातेर्णो। तर्पणा
यत्पुनः। तन्पुनरेतदर्थं सामपर्वं किं कारणं। द्विजानसे हविर्निर्गन्तंतीति। तन्मकर्ता। तत्र त्वं धिमात्रमा
यात्कालसंधिश्च शितासंधिमात्रसामायात्कालसंधिश्च शितासंधिश्च समाने संधित्वमिति देवता
ताधिधानपसेनेजस्यार्था गिरिश्चाः मेघोऽपि गिरिरेतस्मादेव। असावपि समुद्रीर्णो भवत्येतद्विस्तृतं
। त्व्यानिनामानि प्राधान्यं कृतं। नो देवता नो तदेव तमि त्याच सतेतदुपरि स्थाप्याख्यास्यामो नैधं
रिका निनैगमानी हेह। तदेतदुच्यते॥ सामायलक्षणपलक्षितप्रकरणत्रयविभागे नावस्थितो ग
वादिदैवपत्यंतः समास्त्रायोयमावुर्ध्व्याख्यास्यास्य तद्विपर्ययपुनस्तच्छब्दः। या निनामानि प्राधा

यश्चातीनामग्यादीनां प्रधानभावेन याः स्वयं तेन निपातभावेन। ता एताः प्राधान्यसूत्रयोरेवता
 स्मात्तयादेवतास्मासां या निनाः मान्यग्यादीनि देवपुत्र्यता निता नि सञ्जोष्य नि समुदितानि संति। एत
 ये केयासा मान्यपाप्रकरणसंज्ञया आचक्षते आचार्याः। यत मया उच्यते। देवतमित्ये न यानि रुद्रा
 हीयमेतस्मिन्नेष्टे दुकजये समुदाये संज्ञेत्यभिप्रायः। तत्पुनरेतदेवतं प्रकरणमुपरिष्टाद्याद्या
 मोस्यशास्त्रस्या आह। किं कारणं। उच्यते। गुणपदे सुव्याख्यातेषु प्रधानदेवतापदानि सुखे व्याख्या
 स्यंत इत्यनेन निप्रायेण देवतापरितानंतत्फलाभिधान निष्टं च। यन्नामेदेशात् स्वस्वदिति। यानि
 पुनर्नेष्टे दुका निगद्यादीनि। नैगमानि च जहादी निता नैह प्रकरणा बायेनेष्टे दुकै चैव परिकेचया
 व्याख्यामरयेत देवा तु च जर्जतो न एते गजादेयो देवपुत्र्यतानि च। एवमनेकदेशेनेष्टे दुकं नम
 रणमिति निष्ठे दु संज्ञया च व्यञ्जहारो लोके निष्ठे दु मधीमहे निष्ठे दु महेति मालेख्यत्वेनेष्टे दु

प्रकरणमिति नैगममित्येव परिकेचनेष्टे दुका निगद्यादीनि यदनिष्टे दु प्रकरणद्वये व्याख्यात्याः समा
 ध्यायपरि समाप्तिरस्यार्थः। परितोषाद्यौ जादिरभ्यास इति॥ ॥ इति निरुक्तरीकायां जेष्टमार्गश्र
 ममित्रो न आचार्य न गजदुर्गस्य कृतौ खट्वाध्यायस्य खट्वाध्यायः समाप्तः॥ ॥
 ॥ ॥ अथ निर्वचने॥ नो माख्यातोपसर्ग निपातलक्षणमुक्ताशास्त्रारेन प्रयोजनानि च जेष्टमार्गश्र
 मयोजने निष्ठे दु समाप्ताय निर्वचनोच प्रकरणत्रयविभागेनोक्ता देवतमुत्सृज्यनेष्टे दुकं नैगमे प्रकरणे
 पुरस्स्तेनेष्टे दुका निगद्यादीनि पुनरेते निर्वचनलक्षणमनुत्कानशब्देनेष्टे व्याख्याते यस्मादस्य
 एतस्मात्कारणा निर्वचनलक्षणतो व्याख्यास्यामहेति शेषः। अपि हितस्यार्थस्वपरोक्षचत्वात्
 परोक्षचत्वात् जाशब्दे निःकथ्य निगद्य चने निर्वचनं। म एव निर्वचनाभ्युपाय इत्युच्यते। इहि भाश
 दाः समर्थस्वरसंस्काराश्च असमर्थस्वरसंस्काराश्च। तत्रैवे सति ये युता जत्य देवस्वरसंस्काराः

यो अत्र परीक्षेन प्रादेशिकेन च गुणेनान्वितोऽप्यातां। प्रदेशान्विधाया नाधातु रूपेणान्वितो संवदावेतुगता
 यभिधेयस्येधातु रूपेऽप्यातां। तानि तालनये वयथा लक्षणमेवमेवनेनैकौ निश्चयात् तन्मा भूदित्यत उ
 दमुच्यते येषु प्रादेशेषु स्वरसंस्कारो समर्थो तां तानान्वितिरेवादिता। अथान्वितेर्थे प्रादेशिके विधा
 रे। येनित्यः परीक्षेन केनचिद्विनिसामान्येन॥ अथ पुनरन्वितेर्थे त्याज्यस्वरसंस्कारयुक्तेन शब्देन पत्रनिपु
 णमप्यन्विष्यमाणः शब्दोऽर्थवान्त्वयितुं न शक्यते॥ अन्यथैवार्थवान्त्विति दत्ते। अन्यथैव शब्दः। प्रादेशिक
 नविकोऽप्यन्विष्यमाणे पिचासौ शब्दो विपरिणाम्यमानः। अत्र प्रादेशिक एव स्यादसमाश्रयः। तां प्रदेशा
 त्स्यामभिधेयसत्त्वस्याक्रियामभिधातुमाहा। तत्र किं कर्तव्यमिति। उच्यते॥ तत्रैवं सति अर्थनित्यो भूत्वा
 अर्थप्रधानः। तव्यथा मुद्रित्यमेवाप्यसोतनमित्युक्ते मुद्रप्रधानमिति गम्यते। एवमिहापि अर्थनि
 त्यस्तुक्ते अर्थप्रधान इति गम्यते। अर्थप्राधान्येनातादस्य स्वरसंस्कारो परीक्षेन तत्तत्तद्विधानं तु

धातुनविः प्रेरजितामायेनविः काणसंमायेत्येनेत्यर्थः । कृतमस्य धातोर्धसामान्यमत्रासीति तत्
स्तत्रेति त्वासा मायेनेन निर्वात् । अर्थो हि त्रधाने । तदुपभूते शब्दे तस्यार्थसामान्यवर्तीयः शब्द
सामान्यात् । अथ पुनर्यत्रार्थसामान्यमपि नास्ति तत्र विधमानेः र्थसामान्येऽप्युक्तं तदर्थसामान्यानि
र्वात् । न त्वेव न निर्वात् । न त्वेव न स्कारमादिष्वेत विशयवत्त्वोदिरत्र यो भवेति यथा र्थविभक्तौ संज्ञाने
त ॥ स्वत्वार्थसामान्येनापि निर्वात् । पादे वाऽमुष्यवत्त्वानाये स्वत्वार्थो वा मया ददः स एवायं स्मिन्ननि
धानेन स्थितः । इत्येवमुक्तं स्वसधात्वर्थः । तत्रैव दृश्यते स्मिन्ननिधाने आहृत्यस्फारित्यवत्त्वः । त्र
काशयितव्यः । एवमविधमानेः र्थसामान्ये स्वत्वार्थसामान्यमत्रेणापि निर्वात् । न त्वेव न निर्वात्
यात् । इतरथा च नर्थकमेव निरुक्तं शास्त्रे स्यात् । तस्मादित्यत इदमुच्यते । तस्मिन् प्रसंगे मन्त्रेण न संस्कार
मादिष्वेत किं तर्हि अर्थसामान्यमादिष्वेत । शब्दे सामान्यत्वात् न यथा प्रतीको हार निश्चितोऽशब्द इत्य

एखाया निधेय संवेधाः सेतः क्रिया गुणः सामान्यं हेतुमात्रमाश्रित्या न्येवेयां तरेषु वर्जने। तस्य
 या प्रवृत्तौ प्रतीया प्रतीयाणां चर्च। अत्र सस्य मुग्या प्रवृत्तिः। स एष स्वमर्थमनिधेयमुत्तरज्ये
 वगोचरं अभ्यासपाठ्य मात्रसामान्यमाश्रित्य सर्वत्रैवाभिप्रयोज्योक्तं। यो हि यस्मिन् यतयन उच्यते
 कोशलो भवेन्नतिसतलोच्यते। प्रतीया उचितं प्यथा प्रतीया प्रतीया निरुक्ते। इति एवमेवोक्तं। इति
 प्रणय संनिपातादाकृते नेवमारथ्योच्यते। ननु न्यास इतारत्वा दुसारः। तेन हि समं जमा
 रत्रिरस्य शब्दस्य। स एष उच्यते। स्वमर्थमाकृता नुविधा यित्वा न्येवे सामान्यमाश्रित्य प्र
 वृत्तौ या हि हि किं कस्मै विदाकृतं तस्यैव प्रागेव प्रार्थना देदति मउदर इत्युच्यते। एवमे
 व निश्चिंशोक्तिः। प्रवृत्तौ शब्दाधारभ्यामयेन च निश्चितः। एतौ तिति निश्चिंशः। एतः सुखदुःख
 तः। तत्र सस्य शब्दस्य समं जमा रतिः। स एष उच्यते। नमान रूपं कोये सामान्यमाश्रित्य सव वनेन

आचार्योक्तं

इतः। यो हि लोके नृगे नयति। तन्निश्चिंश इत्युच्यते। एवमेते क्रिया गुण सामान्यनालेण च संनिधेयते एव
 मयेव्युहितः। अत्र सच एवमर्थ सामान्येन निर्वर्तय्याः स्वरूपं वा मायेत प्रचुरा ज्येवोरा
 हरणानि। सर्व एव हि नैगमाः शब्दानां दयः। स एषो सामान्यमर्थोक्तं। इति रुच्यते। न च निरुक्ते को
 रकदारकलावकारि शब्दाभ्युत्पाद्यंते। सुखोच्यते। इति वदितव्यं। अतः प्रसिद्धे च व्याकरण इति। एव
 एव दुर्वोधाः परोक्षानि परोक्षरजयः। वित्तरुदरे रवेत स पञ्च शब्दादयः। त एव हि स्युत्पाद्युनिह
 च्यते। ते सुहि विज्ञेयः। यवना निरुक्तस्य। तान्येव अर्थ सामान्यनावा शब्द सामान्येन निर्वर्तय्या
 ते सु संस्वा रमादि ये तेति। आहं विंकारणमिति। उच्यते। अत्र यवत्यो हि रज यो नवंति। हि रये हे
 त्वर्थे यस्यादिय यवत्यो वहु संज्ञेयवयः शब्दानां मर्थ एव न यो भवेति। नानाभावेनार्थे एव अवा
 स्थिता प्रवृत्तिरिति। एते स्यादिति विचारयेत्। मेतः प्रतिपक्ष संमोहाद्ये स्तरेवास्मिन्नि ति विज्ञेयः

संशय इति । अत्र ये विदर्यमासायेन च विद्वन्नेते शब्दाः । केचित्सरमासायेन ये विद्वन्नेते शब्दाः । केचित्सरमासायेन ये विद्वन्नेते शब्दाः ।
एवमनौ विनर्त्तारपियथायेनेव संज्ञमयेत विपरिणामयेत । पूर्वांतरपदप्रकरणा विरोधेनापि ।
कारणात्तामा मपि हि स्य स्यो नव नयेव । सुकोस्थाने सुपो नयेति । इति हि वेदाप्रकरणा पठेति । इति
विद्यति चायमपि विनक्ति विपरिणामे । तस्यथा । हे सुशाके । हे दयातिशोके । रित्येवमादि । अ
धुनेव सुक्ता पि शयवत्यो नवेने । तस्यार्थवशेन व्याकरणे पि शब्दे विपरिणामो नवनीये चेदंश
यति । प्रतमवत्तमिति ध्यात्वा ही एव शिष्येते । इत्येवमादि दुर्दान्ताने । तस्य प्रपूर्वे स्य प्रव
मिति । अत्र दकार आकारश्च धातुः । पगे निष्ठा प्रत्ययस्तकारस्तत्रेवं सति दोदो रिति न ज्ञेमाने ।
अत्र उपसर्गो न इति । आकारस्य तकारो नवति । गुरो मु रिसुवर्ण इति धात्वे स्य स्यनकारस्य लोके
रनेत्यत्रिचिन्तितकारस्य नत्वे च ते परः सत्त्विकर्षः संहितेति धातुनकारः प्रत्ययकारेण संयोगात्

सुपेति ह लोः नंतराः संज्ञाः इति । ततः प्रादिसमासे रते प्रतमिति नवति । एवमेव ही अत्र खंडान्तरा
स्याच पूर्वस्थाचनेमिति । अत्रापि दकार ओकारश्च धातुः पगे निष्ठा तकारः अत्र आदे च उपदेशे लोनी लोकार
स्वाकारे रतेत नावलौष चत्वे परगमन प्रादिसमासाः पूर्वचदेव । एवमनयो ही लोरा ही एव शिष्येते ।
पथाः न पोरेवमयेवामपि रक्षा यथा संभयमनुविधेयं । ॥ खं ३ ॥ ॥ अथाप्यत्ते निरति स्थाने पुआ
दिलोपो नवति लः संज्ञाति । अमनुत्रीत्यस्य निरति स्थाने सुगुणरुद्धि निरति स्थाने पुक्तिर्नीवनेमा
नेन मोरलोप इत्यादिलोपो नवति । योयं धात्वादावकार एव तुप्यनेतस्मिंश्चुते कथं प्रयोगः लः संज्ञा
ति । एवमयेवामपि रक्षा नुविधेयं यथा संभयं । अथाप्यत्ते लोपो नवति गत्यागतमिति अत्र गमेः क्ता
प्रत्यये निष्ठा प्रत्यये च परतोऽनुनासिकलोपो नवति । अनुदाज्ञोपदेशे तस्य धि र्मुक्तिर्नीति एवमये
स्वपि रक्ष्यमनुविधेयं च यथा संभयं । अथाप्यत्ते लोपो नवतु जम्पतु न्मु गिति । अत्र गमेरलेः

पः। अलोत्पात्यैरूपयेत्युपधासंज्ञा॥ तस्य गमहे न जनत्वनयसां पश्युपधालोपः एवमन्येषामपि
 इष्टव्यमनुविधेयं शास्त्रं भवेत्॥ अथाप्युपधाविकारो भवति राजदेडिति॥ राजनरेडिन इति स्थिते नो
 पधायाः सर्वेनामस्यानेचासंबुद्धाविति ई चेत्वं॥ रेडिस्त्रियत्रापि रन्त्युपाये स्यां शो। सौनेति ई
 र्घत्वं। नलोपः प्रातिपदिकानस्येति उभयोरप्येनकारलोपे रनेराजादेशे वमुपधाविकारो भवति
 ॥ अथापि वर्णलोपो भवति तत्कायासीति॥ अवचकारलोपः याचामीत्येवमेतदेष्टव्यं। अयं च लो
 दस एव॥ अतएव चर्छादसत्त्वादेवमेव याज्ञिकमस्त्वयं पठितो यामि मन्मद इति नायायात्वात्
 भवति। तत्तामीत्यनया विष्टनाउपावतः शनः शोको वरुणं तुष्टावा। आज्याहुतिरनया माग्नि के पुत्र
 तुष्टुमपि यजुष अतरकाले ह्यते॥ चतुर्मास्येषु च वरुणप्रजापतेषु वारुणस्य हविषो यज्ञेषां
 वरुणनदहेत्वा वरुणं यामि। याच इत्यर्थः॥ किं यन्ममानि मे तं। अथ पुनर्यावेन वरुणा क्रम्यतुः तां

व्यनवेरमानः स्रजम्॥ किंचयदेवत्वं मया याच्यते तदेवायमपि पुनर्मा नोदविज्ञेः संसृतेः सा प्राया
 दिनिगशास्ते। तावाचो भवेतमेव मे वाचो याचावहेत्कृतिनिदेविभिश्च। सत्वमहेनमानोः कुक्षर। तयो
 हियाच्यमानः कुक्षतः। तातएवमुच्यते। हे वरुण योषिषु ध्यस्व। बुधाचैनमावयोरभिप्रेतार्थकृतः। उरु
 नो। अभिप्रेतार्थसिद्धमित्यभिप्रायः॥ सू०॥ अथापि द्विवर्णलोपस्तु चरेति॥ छ अत्र ज वर्णरेफलोपो
 मिव दत्त प्रविष्ट इष्टव्यः। सलुप्यतः ऋवर्णेन साकं॥ सू०॥ अथाप्यादिपि पर्ययो भवति ज्योतिषे नो
 दुर्योध इति॥ ॥ घुतरी सौ। तस्यादिव्यापृत्या ज्योतिः॥ हनहिं सागत्सोत्तस्य घन इति। भिहि विहारणे। त
 स्य विदुः। नरभृता॥ तस्य जायः॥ अथाप्याघंतविषयं यो भवति लोकारन्तुः सिकतास्तर्हि ति। श्रुति
 रसंज्ञे। तस्याघंत विपर्ययेण लोकाः। स्रजविसर्गे रज्जुः। कसविकसने। तस्य सिकता। रती छेदने त
 स्यतर्कु॥ ॥ अथाप्यनव्यापत्तिर्भवति। अघोमेघो नाध्येगाघेवधर्मधिति। वदप्रापणे तस्यात

पत्या औषः॥ मिहसेचने॥ तस्यसेधुः॥ णहयेधने॥ तस्यनाधः॥ णह्वितोउनोतस्यगाधः॥ वरुमाउणे
 । तस्यनधुः॥ मदेनतो॥ तस्यमुधुः॥ अथापिबणीयतनआस्याद्यतेनरुजेति॥ अस्यसिपणे॥ तस्यआ
 स्थनयणे॥ यजननेना॥ वरुसेतको॥ तस्यद्वारः॥ जस्तपात्रे॥ तस्यनरुजे॥ एवेयाकरणे॥ तिलसणमधा
 ने॥ सत्यर्थेवशेनलोपागमोविपरिणामश्चशब्दानां॥ विमुतनिरुते॥ यदर्थप्रधानने॥ तत्सत्ता
 धृक्तमथाननितैर्थेप्रादेशिकेविकारेथेनित्यः॥ पराक्षेतकेनचिद्विनिमामानेनाविद्यमानेमामान्येप्य
 सारवर्णसामान्यान्निर्द्वायात॥ विनकीरपियथार्थसेनमयेदिति॥ एवमयमादिमध्यातलोपआ
 दिमध्यांतविकारोवयोलोकोविचर्णलोपः॥ आदिविषयेयः॥ आद्यंतविषयेयोवर्णोयजनः॥ छंद
 सिनायायांचदष्टव्याः॥ दृष्टानयथासंनयमनुविधेयः॥ अतःपरंसेप्रसारणचिंतावृत्तिष्यने
 । तदर्थमिदमारभ्यते॥ तस्यवस्तुसदृशोतसः॥ तस्योतर्हीतुमवतितद्विप्रसृतीनांस्थानमितिप्रोक्तं

ति॥ ॥ संप्रसार्यप्ररुजयश्चासंप्रसार्यप्ररुतयश्चोभयप्ररुतयश्चधातवः॥ तत्रैवेमसुभयप्रर
 तिपुशात्प्रविषयगतंयद्वक्तव्यं॥ तदिदमुच्यतेरतिपुषुपयुक्तस्तत्त्वः॥ आदृश्येनतावेदुष्यतामु
 नयप्ररुतीनांकिंलक्षणमिति॥ उच्यते॥ यत्रयस्मिन्धातोस्वरकारादेः॥ अंतंनतराअनंतंदिताः॥ ये
 नयंजनेनपरावाह्योयोः॥ तस्यारलजानामन्यतमोवर्णोतर्हीतुधातुमध्येनवतिकिंतवरातदेवंलस
 णंधातुरुपेहिदिप्ररुतीनांदिस्वनावाकांशब्दानांस्थानमाश्रयत्येवमाचार्याः॥ प्रविभागेनोपदिश
 ति॥ तस्यथा॥ यजदेवर्जासंगतिकरणदानेषु॥ इतिअत्रदेशप्ररुतीनवतः॥ संप्रसारणप
 सेतावदिष्टवान्॥ ३९ः॥ दृष्टानाः॥ शब्दप्ररुतयोभवेति॥ असंप्रसारणपक्षेपुनः॥ यथायत्तुंयद्व्य
 मित्येताः॥ अत्रतत्रसिद्ध्या० पादयिजेत॥ तत्रैवेसतिरेकप्रकारेणसिद्धायामर्थसिद्धयवुप
 पद्यमानायामितरलोपविपादयिजेत॥ उपपादयितुमिच्छेत्॥ अर्थद्वयोःसंप्रसारणासंप्रसारणा

प्रदत्तार्थे यो पश्यतेऽर्थतस्तथैवोपपादयेत्॥ अथ को न यथा पश्य पश्यमानेऽर्थस्य सुखाद्यनिर्वा
 र्ययथा यथोपपद्यतामस्तथा तथोपपादयेत्तस्मिन् शास्त्राविहितेनार्थसाधनोपायेन अर्थस्य प्रधा
 नत्वात्॥ सू॥ तत्राप्येवैत्यप्यनयो भवति॥ एतस्मिन् पिसं प्रसारणत्वेन स यो सति एवैधानोऽप्यनि
 व्यक्तो भवति॥ अत्येवमुपपादयेत्पुनः प्रसारण प्रवृत्तिरिति निव्ययते॥ तदेषु पक्षितव्यं॥ सध तव्यश्चेत
 इति सू॥ मिति॥ तव्यथा एतदुदाहरणं जानं दुतिर्दुःपशुः पशुतः कुण्डमिति अनेन त्वर्थस्य क्लृप्तस्य
 परतः शोभदुनामिकेनैतिवर्तमानेन त्वरन्निव्यविमला मुधायाश्चेत्सुद्रावः क्रियते॥ तत इति निव
 ति॥ प्रदत्तदने॥ तस्य सुदुरेफः संप्रसार्यमाणः ककारो भवति एवमेव प्रथमस्याने॥ तस्य पशुः॥ पु
 यदाह॥ तस्य पशुतः॥ कुण्डशब्दार्थः॥ कुण्डः एवमपि संप्रसार्यो संप्रसार्यो विशेषः परिज्ञेयः शब्दान्
 विवृणुते तावत्मा॥ ॥ अथापि नाशिकेनो धातुन्यो नैगमाः रतो नाश्व्यते॥ अथापीदमपरमुपासत

यमागमशब्दाच्चिन्तना॥ आह विहित्युच्यते नाशिकेनो धातुन्यः॥ नाश्यायां ये प्रागेण प्रसिद्धयोगा
 लेनाशिकास्ते न्यो नैगमाश्च हे विद्ययाः रतः रत्नस्य पांताः शब्दामाश्व्यते विप्रियं ते निरुच्यं तदस्य यः॥
 तव्यथा॥ दसूनाः सेत्रसाध्यरति॥ दस उपशमे॥ तस्य नाश्यायां रास्यत्यन दान्॥ दमयत्यन दान्॥ दानो
 न दानि त्येवमादयः प्रयोगा भवन्ति॥ छंदसि पुनर्दसूना आग्निरुच्यते॥ स नाश्याशब्दसामान्येन के
 न विप्रियं नैव दममना रत्येवमादिना एवमेव साध्यते नाश्या प्रायो रते मित्रेन सेत्रसाध्यसमि
 त्येवमादमो मित्रमिव सेत्रसाध्यसमि॥ येवमादिना प्रकारेण निर्वक्तव्याः॥ सू॥ अथापि नैग
 मेनो नाशिकाः॥ ॥ निगमे छंदसि यत्रोद्यत्या प्रसिद्धास्ते न्यः सामान्ये एहीत्वा नाशिकाः रत प्र
 त्यापांता नाश्व्यते॥ विप्रियं ते॥ तव्यथा॥ सू॥ ३ सं दत मिति॥ ३ वराह एव प्रायेण छंदमिति प्रसिद्धं
 ॥ प्रत्युष्टं रसः प्रत्युष्टा अरत यरत्येवमादिनाश्यायां पुनरुत्समिति श्रूयते॥ मरुको नैगमश

यस्मात्तन्निर्बन्धः। एवमेव च सारणीयः। तस्य चंद्रसि। आत्मानि घर्मेति सुविदः प्रयोगः। ना
 आर्यापुनरुतमिति श्रूयते। स एव निघर्मे रेव छांसस्य सामान्ये निर्बन्धः। एवमेव निघर्मे रेव छांसस्य सामान्ये निर्बन्धः।
 विषया निर्बन्धः। छंदो विषये तस्य नाया विषयाः। अथापीदमपरमुपेक्षितव्यमनेन शब्दानि
 ज्ञातता आह। किमिति। उच्यते। म ३ अथापि प्रकृतय एवैकेषु भाष्येते विरतय एवैषु। एकेषु प्रदेशे
 सुप्रवृत्तय एवैषां शब्दानां नास्ति। विरतय एवैषु। धातो राख्यातपदभावेनयः प्रयोगः सा प्रक
 तिः। नामीभूतस्य तस्यैवयः प्रयोगः सानिघर्तिः। स एष सक्तः॥ २॥ शब्दतिगति कर्मा। गत्यर्थो धा
 तुः॥ सक्तो जेनेष्वेव नास्ति। स्तेष्वे सुप्रकृत्या प्रयुज्यते॥ आख्यातपदभावेन शब्दतिगच्छतीत्यर्थः
 उदाहरणविशेष प्रसक्तः। जेन शब्दो निरुच्यते॥ स ३ कंजो जाः कंजलभो जाः तेहि प्रायेण कंजलः
 तु पतुं जेनेहि न प्रायत्यात्तस्य देशस्य। स ४ कमनीय नो जाया। कमनीयानि प्रायेण नो यानि तेनेहि

सुपतुं जेने प्रचुरा लोहि मदेश इति। कंजल शब्दं विग्रह प्रसक्तं निर्बन्धोति। स ५ कंजलः कमनीय नो यति
 "प्रायेण नो यति मर्शा तर्जनेति॥ विकारमस्यार्थं बुभावेने शब्द इति। आर्येषु नो जेने परेषु अस्य वश
 जेने विकारं नास्ति। मनकनामधेयभूतमेतत्प्रयुज्यते कथं शब्द इति। एवमेवैषां स्या जस्य एते प्रक
 ज्यते नामीभूत एवैष्वेते तत्प्रकृति त्वं विकार त्वं च। अथवा चेत्स्वद्वितीयमुदाहरणं। दाति ना वत्ये
 सुगमन विषा यो गि नि उच्ये प्रयुज्यते। एकेषु पुनश्चेत नारहित एव उच्येत तत्प्रकृति त्वं विकार त्वं च इति।
 यमुदाहरणं। दाति र्वेव नार्थे प्राच्ये बु॥ दाति र्वोतु राख्यातस्यो जेव नार्थे प्राच्ये सुजन पदेषु प्रयुज्यते तद्य
 या "त्रीही न दाति। ये जान दाति। अयमेव नामीभूत उदा॥ ये सुजन पदेषु प्रयुज्यते। दात्रमिति दीयते
 अनेने ति दात्रं। न्यत इत्यर्थः। स ६ एवमेव पदानि निर्बन्ध्यात॥ अनेन प्रकारेण एकपदानि निर्ब
 यात॥ भाषा निगमव्यवस्थया रूढिव्यवस्थया देशभाषाप्रसिद्धि विभागेन च आह। एवमेव च दत्त इति

दे अस्मै सततः ॥ पुरुष शब्दविशेषः ॥ सर्वथा च तन्निवार्य निर्विषयक सिद्धिपरार्थे उमर्हतीति ॥
 उमर्हतीति ॥ १२ ॥ दे उ न वा का षो षणादिनायः ॥ संपद्यते संयुज्यते सदे अ ॥ अचुना पदार्थनिर्लेचने ॥
 १२ ॥ दे उ द र ने की र म्य नि क र्पणः ॥ द र ते रं ग य त्यर्थे लज्जमानस्य ॥ आर्ये ते ल क्री प र धे पुरा जभिः ॥ आह ॥
 १३ ॥ पुनः द्रुचि त द र ने रं ग य त्यर्थे र म्य च ते रं ग ये दे लो के व विदे ता न्नि द्वे दे वाः ॥ पुन र्दे वा द र ने ति ॥
 १४ ॥ अ क्रू र षं ते ॥ तथा लो के अ क्रू र द र ने मणिं ॥ अ क्रू र ना म ग जा ॥ स्मं ध का धि पतिः स द र ते ग णि स्य मे न
 क ना मा ने ण र ता ॥ लो के स्थि त द र ति र्ग र णार्थे ना ष्य ते ॥ १५ ॥ द म ना दि त्वा य म न्य व आ चार्यो म न्य तो ते न
 त्व रं तो द म्य ते रा ज नि ति ना यो ना न्द म पे रितु जं ॥ लो के हि त्रि मं ङा यः क ष्चि द रं तो म न्य ति न म धि क त्य
 व ना गे न ये ति ॥ १५ ॥ द र म स्या क र्षे ते ति ग र्ही यो दे उ म स्या क र्षे त ॥ हे स न्ना स दः ॥ ते न संप द्य ता म यं त तो
 रं तो न वि ष्य ति ॥ इत्ये व म ये ग र्ही यो रं द म ना रं उ र त्वा य म न्य व आ चार्यो म न्य ते ॥ तदि न स्ये च हि

नीयमुदाहरणं॥ स॥ १॥ कस्याश्चरस्येति॥ कस्याश्चरस्युतदितः॥ आह॥ काचुनपियं कस्येति उच्यते॥ याः
 स्यमन्नाहरन्तुः॥ मावस्यस्युते॥ एवंचस्याश्चरस्यतत्त्वमुक्त्वा॥ चुनानेति नार्थं॥ जीति॥ स॥ २॥ कसंसेवते॥
 साहिकसंसेवते॥ कसंसेयुक्तामनेति॥ कसंसेनयावाकस्या॥ अधुनापदार्थं निर्दिष्टं॥ स॥ ३॥ कसो गतेः
 विज्ञातार्थस्य॥ कस्योरेव हि जलेत विज्ञात इत्युक्तिः॥ स॥ ४॥ अत्र उच्यते॥ स॥ ५॥ अस्मिन्नामकार
 णाः॥ स॥ ६॥ अन्यदा घेत विपर्ययादियथोपदर्शितं यथा संभवे योज्यं तत्र तत्र॥ स॥ ७॥ व्याने जीनर्थको
 न्योमः॥ ककारः॥ कव्यः॥ सन्त्रकस इत्युच्यते॥ अर्थयानेवैकारः॥ कथं॥ स॥ ८॥ किमस्मिन् व्यातमिति॥ ए
 वं किमस्मिन् व्यापनायमस्ति॥ नकिं सिद्धिः॥ अदशेनीयव्याता एव नीयोयमित्यर्थः॥ मरण एवैकलो
 किं॥ सन्त्रकस इत्युच्यते॥ स॥ ९॥ कथं ते जी॥ नित्यकालेयसौख्ये जीतव्याकं ईदृशति॥ ततो नरेः
 कथ्यते यतस्तस्मात्तद्वर्णनं योयोगकस इत्युच्यते॥ स॥ १०॥ तस्मान्मात्राननुष्यकसः॥ स्त्रीकसस्य

सामान्यान्नुव्यनुव्यच सोपि चोक्त इत्युच्यते ॥ वाक्यस्य सामान्यादश्रयः ॥ अथ साध्यावाक्यस्य लक्षणे
 शः सकस्य इत्युच्यते ॥ तं सेवत इति कस्या अन्ते त्वचने पूर्वपूर्वमपरमपरं प्रविनम्य निर्वृत्त्या तत्पूर्वं
 द्पूर्वं सेवत प्रविनम्य निर्वृत्त्या ॥ अपरं परमपरमेवेति ॥ एतस्मिन् पूर्वकः ॥ अथ सामान्येन नामेन यो योप
 र्ये निर्वचने तदिते समसयोः नियमः ॥ पूर्वजापश्चादिति पूर्व एव त्वर्थः साधीयात् ॥ उक्तं तदिति
 नैव तत्सणं सोऽहरणं ॥ अधुना मसमा सोऽहरणमुच्यते ॥ १० ॥ राजा पुरुषो राजपुरुषः ॥ राज इत्यु
 क्तं मयैव गम्यते ॥ यद्यं सामप्योत ॥ तथा पुरुष इत्युक्तं मयैः स्वामी गम्यते निर्देश सामर्थ्यादर्थे रा
 नां राजपुरुष इत्युक्तं राजा पुरुष मन्व्यः साधिम्यो विनिवर्त्य स्यात् न तिसंयुतः ॥ पुरुषोऽपि राजा
 न मन्व्यः स्येन्नो विनिवर्त्य स्यात् न मन्व्यु न नि ॥ नाजना ज्ञेयः नो न्यविमिश्र पदार्थो कोमिथः संस
 द्यपदार्थो मम स्येव ॥ अथेदानीं राजपुरुष आनीयता मित्युक्तेन राजानमा नयंति ॥ नापि पुरुषमा

त्रै ॥ नाप्युच्यते किं तु राजस्याधिकं पुरुषमानयेति ॥ एवं समासाद्यैः कुतः पुनरेतत् राजस्याधिकमिति ॥
 प्रधानोपमर्तने हि सह भूतेष्वेव सिद्धमेव मयैव ॥ राजपुरुषशब्दात् पुनः विग्रहप्रशङ्का बाह ॥
 स्र ११ ॥ राजा राजते ॥ राजतेर्दे ॥ स्रयस्य ॥ दृष्यते स्यात् सोऽप्येव लोकात् सोऽप्येव ॥ स्र १२ ॥ पुरुषः
 पुरुषश्च ॥ १३ ॥ शरीरं बुद्धिर्वा ॥ तयो रसो विषयो पलध्वर्थं सीदतीति पुरिषादर्थः ॥ पुरुषः ॥ स्र १३ ॥ पुरुष
 शयः ॥ अथ जातयो रसो शोते विशेषेणास्ते इति पुरिषशयः सनपुरुष इत्युच्यते ॥ स्र १४ ॥ प्रयत्नेनो
 पूर्णमनेन पुरुषेण मद्ये गतत्वा जगदिति पुरुषः ॥ स्र १५ ॥ प्रयत्नं नरपुरुषमनिद्रेत्य ॥ अंतपि
 त्येते पुरुषानि प्रायेण यमुच्यते प्राप्ते गिकं निगमश्च भवति ॥ स्र १६ ॥ यस्मात्परं नापरमस्ति किं
 यस्मात्प्रायं यो न ज्यायोऽस्ति किंचित् ॥ वृत्तिरवस्योदिति एतदेव तेन द्पूर्वं पुरुषेण सजे ॥ यस्मा
 त्परमपरं जान किंचिदस्ति ॥ यस्माच्च न किंचिदप्यमी यो न पि ज्यायो न्यदस्ति त एव सर्वमिन्यभिप्रायः

वृक्षश्चलश्चोत्थित्य अने शोधयन्ति दिव्योत्तमवति स्वात्मनि सर्वविनाशेन सति एति यस्मिन् पुरुषेणेदे
 र्णमयेन गदिति ॥ समासस्येव द्वितीयमुदाहरणं ॥ स ॥ विष्वक् ॥ साकर्थेतीति विष्वक् द्विकर्षः
 । आह ॥ कः पुनरयं विष्वक् इति ॥ स ॥ जीति च कः इति श्रुतिना नाश्रयते ॥ जीति च कः इति श्रुतिना नाश्रयते ॥
 गतौ नाश्रयते ॥ श्रुतिः साधे योगछात्रि मनुष्यस्तस्मिन् नाश्रयते ॥ म ॥ श्रुतिना गतिकुत्सना ॥ अत्र पुनः श्रु
 तीति गतिकुत्सना ॥ श्रुतिना साधे गतौ विद्युत् ॥ इति हितस्य कुत्सितगतिः ॥ यदस्य श्रुतिः सह गति ॥ क
 श्रुतीति श्रुतिकुत्सना ॥ श्रुतीनां कश्रुतीति श्रुतिकुत्सना कुत्सितकुत्सनेत्यर्थः ॥ इदमप्युत्सिततरं ॥ यद
 त्वाश्रुतिः सत्वा निहेति ॥ तस्मात् कश्रुतीति कुत्सितकुत्सनेत्युपपद्यते ॥ स ॥ च कश्रुतिकश्रुतीति स
 तोनर्थकोत्सासः ॥ अथेदानीं च इत्येव कश्रुतीति एवमेव मतः शब्दस्य सत्त्वा नर्थकोत्सासः ॥ यदे
 योक्तं नवति कश्रुतीति तदेव च कश्रुतीति ॥ पुनरस्मिन् लोति विष्वक् ॥ तदस्मिन् विनयनस्य

कुगतिव कुत्सिततरगतिव च नानाप्रकारमिति विष्वक् ॥ श्रुतीजनः पुरुषस्तमपगधे कस्मिंश्चिदनेमा
 नमस्योय आचर्येति सविष्वक् ॥ अनेतु ज्ञेयते ॥ श्रुतिविष्वक् इत्येव हि स्वभावत एव हि सत्त्वा
 इति ॥ कुत्सिता ॥ सविष्वक् ॥ अनेतु ज्ञेयते ॥ श्रुतिविष्वक् इत्येव हि स्वभावत एव हि सत्त्वा
 ति ॥ कुत्सिता ॥ सच पुनः श्रुतिविकल अनेतु स्य कुत्सितकुत्सितत्वे ॥ यत्पुनर्यो र्यो र्मेत्यर्थस्तमाकर्ष
 तियः पुरुषः सविष्वक् द्विकर्षः ॥ अधुना रूपसता संदर्शयति ॥ स ॥ कल्याणवर्णी रूपः ॥ कल्याणव
 र्णमुच्यते तस्यैव रूपसता संदर्शयति ॥ कल्याणवर्णी रूपः ॥ अत्रिरस्योवाकश्चित् ॥ कल्याणादिशब्दान् विप्र
 मसक्तान्तिर्ज्ञेयति ॥ स ॥ कल्याणकर्मनीयं नवति ॥ प्राप्यते तत्सर्वं योजः ॥ स ॥ र्णो र्णोने ॥ आह
 वोति हि स आश्रये ॥ स ॥ रूपं ते च ते ॥ तद्विरोचने तद्विरोचिस्म नवति ॥ स ॥ एव ते हि नमसाति प्र
 यात् ॥ इत्युपसंहारवचनं ॥ स ॥ ते कपरातिनिर्ज्ञेयात् ॥ प्रकरणोपपदविहितानि सविश्रुति

यत्नायेव परेणानिदोहं बुद्ध्यादृश्यमानानि न निश्चेयावनिर्ज्ञेयानीति। किंकारणेतेषां प्रकरणादप्य
पराह अर्थः शक्यतेऽवधारयितुं। सोऽपि प्रकरणानि नोऽन्यथेव निर्ज्ञेयात्॥ ततश्च प्रत्यवायेन यो माद
पदारश्च स्यात्॥ तस्य याज्ञह्वयेकपदप्रकरणोपपदरहितेन विज्ञायने किं हेतुत आकाश
गर्भस्य धातोः स्यादिति। तस्य नरेन न्यान गच्छस्मि रत्येतस्या पूर्वस्यान विद्यते न्यावर्धिति पदमे
तस्मादस्य ते। हेतुः स्यादिति। किंकारणविज्ञातप्रकरणोपपदस्य हि समं जमं यथाकरणं न्याय्यमिने
वम नवगतमेकाराणामेकपदानां प्रकरणोपपदार्थो न धारणमुपपदावा शक्यते कर्तुं अत इदमुक्तं॥
नैकपदानि निर्ज्ञेयादिति॥ १३॥ नाज्ञेयाकरणादिति॥ ३॥ जे निवेचनस्यो। अधुना यस्मै निवर्त्तय्यो
यमुक्त निर्ज्ञेयनत्वस्यः समास्यायुक्तम्यलस्यो न ज्ञेयमिति तदर्थं निदर्शयते। नाज्ञेयाकरणा
य॥ यत्नायेव परेणानिदोहं बुद्ध्यादृश्यमानानि न निश्चेयावनिर्ज्ञेयानीति॥

व्यमानमेतदुच्यते। ततोऽन्यथेव निश्चयः स्यात्। इति किंच॥ सू१४ नानु संयत्नाया विमृतिरसिद्धेदं नूनं न
रुते यद्याकरणमधीतमिति। एतावता गतेन ज्ञेयाकरणायापि न निर्ज्ञेयात्॥ यो मां हि सर्वं येषाप
दित्याप्त्यतस्माद्वैयाकरणायापि सम्यगुपसन्नायपरांशव्यवृत्तिमास्थिताय न निर्ज्ञेयात्। नैवेमेव किं
च॥ सू१५ अनिर्ज्ञेयविदेवाज्ञेयाकरणोपपत्तः। कश्चिदसमर्थ एव जेदितुं स्यात्॥ बहुवेदितव्यमनास्तिरेव
तादिकिंचित्ततस्मै ज्ञेयाकरणायापि रदं जेदितुमसमर्थोयानिर्ज्ञेयविदेनैव ज्ञेयं यत्॥ अथवा इहमित्य
त्पययो यत्ताचिरं विदेआत्मविदेयोगिने। सत्तात्मज्ञाननिधूतकल्प्योऽन्ये नैव यत्नेन जेदुं स्या
नर्थो न शक्नुते रदं विदे निर्ज्ञेयात्। अथवा यत्ताकिंचिद्विज्ञात्वं रदमिति दिश्यते। येन ह्यस्य तकिंचिदस्य
ते पूर्वशास्त्रतस्मै न निर्ज्ञेयादिर्निरुक्तशास्त्रे अनास्त्वितिरुदायं कुप्रलाय अनास्त्वितिरुदय
कुप्रलाया किंकारणो नित्यस्य विज्ञातविज्ञानेः स्यात्। यो हि न विन विज्ञानातिना ननु च्यते तत्ताविज्ञा

तुर्नित्यकालमेव विज्ञानेऽस्याः सत्यं न च बुद्ध्या मान आत्मा येनैव समासाये एवासज्जतिस्वयमेव तावदेवेन
 बुद्ध्या ते किमस्मान्नाथ विध्यति इति एतस्मात्कारणादस्मात् श्रुत्वा न्यशास्त्रायाः अविज्ञानेन न मेनेदेति ईश्वराः
 स्मृ. १७॥ ३७ सन्नायतु निर्धृष्टा घोवाः ले विज्ञानं स्यात्मेधा विज्ञानेने पत्विने वा य एव न मेधावी स्यात्। अ
 न्यजन्मां तानुभावितया प्रजयाऽन्तो यो वरत पत्वा कामेना न्यामने या करणान्यामपि निर्धृष्टा देवान् द्वितीयो
 रमाध्यं किं विदस्ति तपसा हि वयमपि चेदर्थः प्रादुर्भवेदेव। यथा संज्ञाः प्राडा मूलन। पुने वा मूर्त्तीणो ने
 धास्यपि च स्वयमुत्प्रेक्षितं शङ्क्या न किं गुणो व्यमान मूलतो दुःखो वा न्यः कश्चिदले पयात्ता विज्ञानं मे नञ्
 स्मृ नवे ३२ प्राज्ञास्मिन् बुद्धिस्तस्मै निर्धृष्टा देवा मवेद्याः ॥ अनुपसन्ना ये वननिर्धृष्टा यद्यपि न यत्वा
 मेधावी २३ प्राज्ञा वा ३ कंहि यथा न्यायेन निर्धृष्टा यथा न्यायेन पृच्छति तयो रभ्यते रो मृतुं विधिग
 छति। अथाप्येतमर्थमभिरुच्योदाहरति ॥ विद्याद्वये प्राज्ञपणमाजगामेति। विद्या किल कामरूपि

जीवत्या विद्याधिदेवता संसृता नान्विदित वेदो गयेदाथे प्राज्ञपणं प्रति केचिदज्ञानगामा तमेत्यप्रहं।
 नृतो वाचा विमिति गोपायनारसमां ततस्ते देवता मतीस्ते च धिर्न विद्यामि। मुखनिधानमित्यर्थः
 ॥ आह। बुतः पुनर्न्या रसामि। अस्य का साः दृग्नि यता य। अस्य कः यमपत्वा र्जीतः। अहं
 यम्यमनो वा देहेषु असमाः प्रयत्नयुः। अयतो विप्रकीर्णं द्वितीयं लिखन कार्यं श्रुतिः। एवं लसणा
 यनमात्रया स्वकिं तथा न विध्यति। कार्यं जनीतया देत वस्यो न वेपमित्यर्थः। य आनृणा स्य स्मिन् येन
 प्राज्ञया स्मं किं तथा न विध्यति। कार्यं जनीतया देत वस्यो न वेपमित्यर्थः ॥ अधुना शिष्या पदेशमा
 हाय आनृण नि आनिनति। अपि हि ता निव संतो वर्यो विरणाति। अविन येन मत्येन प्रत्यया न संपु
 नरा नृणा नि। अहं। एवं कुर्वेत्। यो हि किं विदन्त नृणा नि स दुःखति। अयं पुनः मुखमात्रण नि। यिन्वा
 मृतस्य प्राप्ति देवता ने सं प्रयच्छुः। य आनृण नि तस्मै किमिति। उच्यते। तं मयेत पितरं मानं च नेन

सोमातापितृविसृजिप्राया उक्तं च। उयास्वन्नस्यदात्रौर्गोसायन्नस्यः पिना। प्रसजनाहिविप्रस्यप्रत्यवे
 भाष्यतं॥ तस्मातापितृवतायगुत्तरेन दुःखेन तमुच्यते। यदाचिदपि आपद्यपि कदापि मित्यभिप्रायः
 अधुना इतरानदृष्टिष्वनभिषयेन विद्या इदमाह। अध्यापितायेगुत्तरेनद्वियेन इत्यादि। अथापिनाः
 संतोष्यगुत्तरेप्रतिनाद्वियेने। नादरेकुर्वन्ति। वेपुनस्य इति। उच्यते विप्रानेधाविनः संतोष्यहीतविद्याः कये
 पुनर्नाद्वियेने। अथामनासाकमेयाका। आह। किंतेसापिति। उच्यते। यथेवनेन तस्यगुत्तरेनोतनीयाः॥
 ॥ नो न्याः नो जनाहीः॥ तथेवनावत कृतमपिनमुनक्ति। नपात्यति। कृतफलेन न संयुनक्तीत्यर्थः
 अधुनायस्मेव कृत्यान्म्यलसकं ज्ञेयं। यमेव विद्याः नार्नायाय्यं च विमप्रमन्तं यमनियमेन
 मेधाविनेन च तस्य च येषोपपन्ने। विद्यायस्तेन दुःखेन। न होदमुपगच्छेत्। यतमदनाह। कदाचिदपि स
 नोस्वप्यायत्तु तस्माद्व्याः त्वे निधिपायगोष्ठे। त्रयन। आह। निधिः क इति। उच्यते शब्दधितिः॥

शेव इति मुच्यते। नृग्वनिधानमित्यर्थः। प्रसक्तो कोहितिधिः। मुखानां दत्तस्य जगतो यत्तद्वारेण।
 अत इदमुक्तं निधिः शेव विमितिः॥ इति निरुक्तवृत्तौ हिताय व्याख्यायस्य प्रथमः पारः समाप्तः॥
 अथातो नृकेमिष्यामः॥ समाम्नायः समाप्तातः स व्याख्यातव्य इति प्रतिज्ञातं। सा च पुन
 रियं व्याख्यामाप्त्या ज्ञेयं विधीयते। तत्र सामान्या सर्वनाम्नामिदं सामान्यं तत्तत्। इदमाख्याता
 नामिदमुपसर्गाणां विदं निपातानामिति। सोयमनयेन प्रकार्या व्याख्या कृतः समाप्ता यो व्या
 व्यातः। तदनुषक्तान्येव व्याख्यानं प्रयोजनानुक्तानि। आगमश्च परिजोधिः। वेदो वेदो गच्छेद्दश
 सप्रयोजन उक्तः। निधेदुसमाप्ताय निश्चनोपदिष्टाप्रकरण। त्रयविभागन। निर्वचनलस्यो
 चनेकप्रपंचमुक्तं। अथेदानीं विशेष व्याख्या प्रतिपदमयं समाप्ता यो व्याख्यातव्यः तदधिकार
 ए योयमयशब्दः अतः शब्दः क्रमेहेतौ वा। सामान्यव्याख्यानादनेनरं विशेषव्याख्यानमेवात्र स

प्राप्तयेवेकमेव अथवा हेमो यस्मात्सामान्यतः समानाया व्याख्यातः अतः उदाहरणं विशेषतः नोक्तमिव्यामः
 । आनुश्रौणिकमिव्यामोर्णमिव्यामः व्याख्येयतिशेषः ॥ आह ॥ विलक्षणपुनरसौ व्याख्या इति ॥
 च्यते । तत्त्वपण्यायने संख्यामंदिरिधमंदिरिधोदाहरणतन्निर्दिष्टेने विनागेन यदाख्याने मा व्याख्या
 निघंडकनकारेण तप्यथा ॥ तत्त्वगोरिति पृथिव्यानामभेयमित्येवमादिपयोयवचने ॥ प्रसिद्धेना
 निधाने प्रसिद्धप्यार्थस्य व्यापने तप्यथा ॥ पृथिव्यानामभेयगोरिति नेकोभ्युत्थविधितिसमानार्थः
 तप्यथा ॥ यद्वैरंगता नवतिरित्येवमादि संख्या तप्यथा ॥ पृथिवीनामभेयान्येकविंशतिः मंदिरिधं
 । तत्र निर्वर्तिनिर्ममणा इत्येव ॥ अक्रियनिमित्तगमा पृथिव्यां संदिश्यने इत्येवमादि मंदिरिधोदाह
 रणं यद्वैचकारित्येवमादि ॥ तन्निर्वचने जडः प्रजाः खलु मा पयन इति परिभाजका इत्येवमादिग
 वंप्रकारया व्याख्या इदं नैवेद्यं प्रकरणं व्याख्यास्यते गोरिति पृथिव्यानामभेयः ॥ आह ॥ यस्मा

तत्कारणात् इत्येव निवेद्योनेरुक्तानां ॥ तदुच्यतां कारणं ॥ नैवकारणेन गोरुचः पृथिव्यां संनिविष्ट इति ॥
 उच्यते ॥ यस्मादिदं प्रमुत्थानं प्रतिगता भवति ॥ न त्वस्या अने उपलभ्यते ॥ यस्माद्वा स्यान्नानि गच्छेति आ
 धारभूताया ॥ एवं च तत्कारणमधिकरणं यो ज्ञेयं गते गो गतगता वित्यस्य धातोर्गोकारो नमकरणः
 प्रत्ययः ॥ अथापि गो रित्येतत्प्रत्ययनाम भवति ॥ इदं च कारवदयो ॥ तस्मादेव धातु इत्यारमेण तेन ॥
 याप्यस्यामेव यशुगवितादितेन प्रयोगेनास्तस्यां संन्यासस्तन्न निगमा भवति ॥ तप्यथा गोभिः श्री
 णीतमत्सरमिति गोरेकदेशस्य प्रथमः कृतवत्प्रयोगः ॥ तदेतच्छिष्यबुद्धिस्तुत्याद नार्थमनेकप्र
 वृत्तेश्चरति विषयो प्रदर्शने क्रियते ॥ कथं नामोपप्रदर्शितशब्दरनिविद्ययो संमुख नमं वाचा
 निर्व्यादिति ॥ आधावतमत्सरं ॥ सांगान्त्रीमयास्य आगिरसो ॥ पश्यते ॥ याजस्तौ विनियुक्ता हे अ
 ध्वर्यवः ॥ अनिगोत्रभिः संस्मृत एव सोमः ॥ तिस्र्यं देमुदस्यः सुवर्णेनाले स न दत्ताः ॥ तेन किं माधावत गृहं ॥

तैतोषु कामं द्विजौ यदायनति क्रीतकालं किंच गोभिः गो नोऽपि निष्यन्नेन तेन स्त्रीणां तेन मत्सरे माद
 यितारं सोमं मेवावस्थाय हतामुपगतं। नृनशतेन नृनीय स ननेनापूत नृत्याशिरेण ततोऽनतिक्र
 तकालं नृनृतेव मुंयविभ्राताद शय्यत्वा द्वे गोभिः शयणस्य गच्छेतेन यसेति गम्यते॥२॥ मत्स
 रः सोमो मेदने स्तृप्तिरुमेयः॥ तथ्येति हि अनेन देवताः शब्दः मामाभ्यप्रसंगप्रसक्तमुच्यते। म
 त्सर इति लोभनामनेन स्वाविद्यो धनानि मुस्यंस्तेन मत्सोमवतिपयोयाख्यानप्रसक्तं निरुच्यतोप
 यः पितृतेर्योयानार्थस्यापोयते हितत॥२॥ व्यायते जीव्यस्य हिवर्ते प्राणिनः प्रसक्त उपस
 क्तं निरुच्यतो मत्सरीं स्मरते॥ श्रुत्वा तनार्थं स्पृश्यात ते हिनृदुधसः॥२॥ विसयोऽरे नानकरथः
 अदेस्त् आदेशः क्रियते॥ अतस्तेनैव सिद्धं वेण निर्दिश्यते॥२॥ घुसेवेणेनामकरण इति॥ ध्यात्वेत
 रमिति वावेचित्॥ जापयेत्तददाति॥२॥ उशीरमिति॥ यशकोतो॥ तस्य यन सं प्रसारणस्य रस

धि

व्ययेनोशीरमिति नृवति। तद्विक्रमे ध्याक्रीते भवति। अशुं दुहेतो अध्यासने गव्यां त्वर्ध्वं वयणं च मेवावस्थाय
 वरति। यत्क॥ तेतो मादः॥ वधायते। एवा न गती। अशुं तेनामका शयेयुः क्रदि॥ तस्यार्धं। यावत्स्त्रीवि
 नियुक्ता। ते एने प्राजायाः सोमारः सोमभक्षयितारः। यदा। निवयकर्मणि प्रवर्तते। अथ तदा हरीरं
 स्य अश्वोयतागमनार्थं एतेषां शब्दमुपपन्नसंस्तुते संमन्वा नो रथे योगमिच्छीतो आत्मना क्रजौ।
 घेन सपिच्यंता विद्वं सोमं पापपिच्यं नो त्यजमेव निसते। नीचैर्न मेते। युक्तो आवां हे रं गच्छयता यन
 न संस्तुतः सोम इति। तदेव च क्रस्त्रिजो पितरमाणा इंशेषस्थानकालमभ्यर्णमुन्वा नाः अंशुं सोमोऽशुं नते
 पुत्यदुहेतः प्ररयंतः। गव्यधिमोरुपति गोरजयजे अधि वयणं च मेणि। एतत्कर्म कुर्यात्ता इंद्रे प्रती
 समाणा आसते॥ अशस इंद्रेत्यनेन दुधं क्रबिभिः प्रसारितं पयिवाचयी तजानाम्यं मधु सोमस
 येतेन नृपः। तस्यानामं न रं यदेते सत्तः। तस्यानामं वीर्येण प्रयते वशीरेण विलीयते विलीय

अथैव बीयेणमे घंविशयेयथायते। अर्थप्रवर्तयते। तदिदं सर्वमपि ब्रह्मिण्येव न गच्छेत्। मादृशमेतदं कर्माणि
 यत्रैवार्थसामान्यं यत्रैवार्थानामित्येवं यावत्। तानि मिथ्यं वाच्यं। तानि निगमप्रसक्तं निरुच्यते। १॥ अंशः समस्त
 मात्रो न वेति। व्याप्तमात्रो हि न माने न तस्यैव संनवेति सुखो न वेति। २॥ सोमास्ये चणोऽहमिति वि
 गतमनो दुःखो न वेति। अननायशं न वेति वा। अनायशं न वेति। अनायशं न वेति। अनायशं न वेति। सुखो न
 वेति। तानि। यत्रैवार्थप्रवृत्तिहेतुस्तनश्च सर्ववर्तमानं तानि सुखं न वेति। व्याप्त्या न प्रसक्तं निरुच्यते। यत्रैव
 रतेर्वाच्यं तं हि तत्सर्वं सिद्धं तं गतमित्यर्थः। ३॥ उदन्तं उदन्तं तं शरीरादिति वा। अथापि सर्वं च स्वे
 व्याच। गोशब्देनोच्यते उति गतं। गोतिः संनवेति। अमिथ्या लभ्यते। तिरश्च सुतो। ४॥ स हि चर्मणा च न दोष
 ति। स्वेय्यणा च न स्यादस्यः। संस्तेयिना न वेति। अथापि सावचस्ते व्याच च स्तेय्या च। गोशब्देनो
 च्यते। गोतिः संनवेति। त्रसते तीक्ष्ण सुतो। माहिदा आवेष्टानं वेति। स्वेय्यणा च न स्तेयिना। व्या

पि गोतिरुच्यते। माधुनमेति गत्या तावित न विधानं अथ पुनर्गत्या गमयतां सूति। गोस्त्वद्वयं च नो। ५॥
 सेवसे। असात्। अमुकस्येदं पुत्रस्य इयमासौ विष्टुर्बेदा। महाव्रते मरुत्तवीये शस्यते। ६॥ भगवान्
 श्वर्ययोगात्समाप्त्यनेकवाहर्त्वाः। नेत्यानिधं च स्वर्येने। तानि संनवेति। ७॥ रसे रसे रसा
 यं यत्रैव धनुर्विधुर्वि। यावन्तो देण्येहोतानि धर्मेति सुसर्वे प्रसक्तं न यतानि वरा गोर्गम्यो गम
 यित्री वाशराणां। रंदावावायामीमयत्मीमयति शरं करोति। नात्यनिप्रायेणेकं न वेति। ततः श
 वकरणांतरं न वेति प्रवर्तते तिजयः। अथ जाततः ततो धनुषः वयः पक्ष्य वय वयत्र संवेधादिभ्यो
 वयः पक्षिणः अथ जातेने गतिकमेयः। सासादेव शब्दो वयोन गुणवत्या। ते प्रपा ताव प्रपतं
 ति पुष्पा न दनाय न स्यायते हि शब्दं प्राणा न भक्षयंति। अथ अयमेव मतिप्रजा न वेति। ८॥ इति
 ज्ञाना विश्वं सर्वं नुवने। भूतजाते यावत् सिद्धिश्चिद्व्यक्तं कर्मपीनयाते। विनेति। अथ निर्यत्किं करोति

॥ इति श्रुत्वा श्रुत्वा मुच्यते अनिमनमुच्यते काले कुर्वन्त्येव च काले जिहसदक्षिणो दशनं शो मुखमादरजरा
 ले मर्त्यमनस्य विहाय यद्यप्येव नान्यत्र संलब्धमनिद्रैर्नाथे सिद्धये लभः ॥ निगमप्रसक्तो निराह ॥ यथा न
 श्वनादिति सहिश्च्यते छिद्यते इधनाथं मन्त्रव्याख्याने गतायं त्वानुशेषो विप्रियते ॥ एतेनान्वदेकदे
 शोच्यते न च निधानं नवतीति प्रदर्शितं ॥ अथेदानीं मन्येद्यथा नोपगोशो मिप्रसक्तो न दुष्यते तत
 प्रसंगतो दर्शयति ॥ एतच्चैव पदिके च न्यपि हतुगो मन्त्रमनस्य मुच्यते ॥ आदित्योऽपि गोह्वयते ॥ ए
 तस्मिन्नेव ॥ उताह ॥ रथोत्तमः ॥ नरकात्तस्मिन्मास्ये गायत्रीयोत्तमः ॥ इत्याहुनरादित्यो नरकात्तस्मिन्मास्ये
 अत्रेव्येऽथेते रथेति नोद्विष्यते ॥ उताह ॥ उत अपि अयेति छेदमिममानाथो ॥ अथिचनमो ॥ मयत्य
 पिरसानादने ॥ अपिनमो मयपदेति ॥ अहः अमुष्मिन्नादिमं रते परवेषवर्धनिसद्वति ॥ अयनामा स्वतिना
 मातद्वतीति ॥ अहोरात्रादिपर्वत्वे ॥ नीत्या मनस्य ॥ गविगमनं जाले मुहूर्तमयनचस्था विनिर्दिष्टः

॥ मयोवस्थितः ॥ इत्यादि त्वमेव श्रोतः ॥ पुत्रयस्मदेव पर्वत्वे तनाम्वदा च ॥ चकते चानये वागमनशां लेमंर
 ले हिंश्ययेते नो मयं चक्रं चक्रादित्यैरयता नियतगमनचक्रिना मार्गेण नित्यकालमीरयति उदयात्तना
 यमध्यंदिनकालोपलक्षणयो ॥ अथवा अमुष्मिन्नेव ॥ यस्थितः पर्वत्वेति संश्रुतः ॥ पुत्रयस्मद्वीरगता
 नचक्रं लवक्षणनिमेयश्चरिमुहूर्तो होरात्रादिमासमासत्वे च न संजसत्स्वस्ये काले चक्रं संजसत्स्व
 निहिरण्मये हिंश्यमये मये नृत्तिनाशस्थितिहेतुमैरयतः ॥ नित्यमीरयति कीदृशः पुनः तत्त्वोयैरय
 ति ॥ रथोत्तमः ॥ अन्ये पिरस्थितः संति ॥ अये नमुहूर्तमप्यनलस्वितरथ इत्येतोरथोत्तमः ॥ अथेव गुणयुक्तः
 ॥ इत्यानेव यमनिद्रैर्नाथं सिद्धये लभः ॥ अथाप्यस्यैकोरश्मिश्चंद्रमसंद्रमसंद्रमसंद्रमतिदीप्यते ॥ एकोरश्मिरा
 दित्यस्य मुषुन्नोनामा चंद्रमसि ॥ प्रत्यलस्थितो दीप्यते तदेनेन मंथार्थे विरामं नानुवेत्येव स्थितं ॥ इत्ये
 ॥ येयमम्यचंद्रमसो दीप्तिः ॥ ज्योत्स्ना इयमादित्यस्य चंद्रमादेवात्यनलति ॥ अम्मये हि चंद्रमसो मे उले

तनेजः संवेधादीनिमद्वयति। ततः सवीदिशः प्रकाशयति॥ यथा जेतदेवेतथासुपुमः सूर्यरश्मिः श्रेतः न
धर्वरश्मिपतिमोगेभवतिरोष्टमत्सु॥ अप्ययमस्यैव न हनरश्मिपिशः सुपुमः सूर्यरश्मिः इमाग घर्ष
त्यस्यतः सः प्रसरसौनेकुरकोनाम। सनरदेतेलक्षत्रयातु। तस्मै स्वाहा वा इतां न्यः स्वाहा सुसुपुमः
सुसुपुमः स्वर्णः॥ सलोणिभूतानि नित्यममोत्सादयति। कोसायति। सूर्यरश्मिः॥ सूर्याग्निः सत्यचंद्र
ममेतिगश्चंद्रमागंभूतः सति सुपुमगमने गोशब्दा च्यतातस्य गंधर्वस्य सतः चंद्रोधारयिता
गंधर्वसहितस्य प्रतिदास नरदेसोसाकमिदेअस सनेयपातरस्तु किंचातस्मै सुपुमोय सूर्यरश्मि
ये स्वाहा सुशोभनपिदमानिसुखिनरुहविगज्यलक्षणमस्तु सयेदेवादेवेतपिबलित्यर्थः॥ सो
पिसुपुमो रश्मिरेव गवगोदित्युच्यते पृथासो गो लथेऽमुदाहरणं। अत्राह गोरमनेति तत्पुमं
दुपिदादेकपि केव्योख्यास्यामः सर्वेपिरज्जगतावउच्यंते। यथेतदेवेतथेयमृगुदाहरणं। ताव

वाक्यनाति। शीघ्रतमम आर्षे वैष्णवाः विष्टुः। पूषा पश्चान्नेति निष्ठुः॥ सोनातिरेकः शस्त्रे च। वा नि ति दं पते।
अभिप्रेत्य द्विवचने। नानिष्ठुया न्याम शोय वाक्य नि निवास स्थानानि उच्यन्ति। कामया मह। गम ध्ये ग
मनाय यनये तु स्थानेषु किं गात्रैः रश्मयः। अतिरिक्ता यदुर्द्वय। सय अयासः। अय नाः घृह्णे मप्यनव
स्यापि न। किंच। अवाहने तु स्थानेषु तत्पदं दुर्गमः यस्य उरगमनस्य महागतेः नगजतेति स्तोः। परमं प
दं। आदित्यमं उलं स्थाने स्थाने हि पदं संज्ञा पदस्य उति लोके पित्रा करो न वेति। अच नाति अवागिहं
सर्वं कृत्वा भाति दं प्यते भूवि च द्वित्यर्थः। उति समस्तार्थः। अथैक पद निरुक्तं। भूरीत्येतद् बहु नो नाम
धेयं॥ प्रभवति हि न बहु धाविदीयमानं। ऋगं प्रयते स चाश्रिते न वेति। शिरसि॥ श्रुत्वा ते वा हिंसा
र्थस्य ते न हि हिंसा शिरसो निर्गतमिति वा। ऋगं परमं। हं स्थिते परार्थे। अथ नाय रमय ध्यापुजे
स्थाने स्थितं परार्थं स्थित्वा दः पद्यते गीत्यर्थस्यापद्यते हि तेन॥ तन्निधानात्पदं यदुत्पद्यते तत्सत्

पमेवपांसौअस्यैतत्परमित्युच्यते। पश्योर्मनुष्यस्यवा। पश्यपादप्रवृत्तिः। चतुर्भोगसामान्यात्॥
 प्रभागपादोदीनासहिपादः॥ प्रभागपादसामान्यादितत्त्वमिदं पदातिक्षेपपदातिक्षेपनिवा। विना
 गोहितेऽप्यसमानम्॥ प्रमत्तानुप्रत्यक्तमिदमुक्तं। अधुनोपसंहरति। एवमस्यैवामप्यसतो
 नांयानिनामानितेषुमंदेहाविद्यते॥ न केवलं गणेशदेवपदशब्देवातिशुद्धित्वेनैतत्समेकं निर्वचने
 तत्समोऽप्येव। तानियदिसामान्यक्रिययायुक्तानिततः समाननिर्वचनः। नैवकर्तव्यानि। अथ
 पुनः॥ नानात्वमोर्णिततो नानानिर्वचनानि। एवंयथासंनिर्वचन्यानि। अथुनैवमुक्तोदाहर
 णेरेवतत्रमंदेदपदात्यनुक्तस्यमंनेयवदर्शयन्नाह। इमान्येकविंशतिः पृथिवीनामधेयाः। अत
 कोनानि। तन्ननिर्कृतिर्निरमयाश्चते॥ स्रष्टापन्निरितरालोकेहीरे सर्वभूतजातमंतरे तंयदनि
 वानानियदाश्रयवियान्नननाश्रयानि श्रयानि श्रयश्चर्यश्चर्यते। तेसांचपृथिवीप्रथमातस्मानेतत्ता

विंशतिः। एकविंशतिरिति संख्या। पृथिवीनामधेयानि। स्वार्थेधेयः प्रत्ययः। नामेवनामधेयः॥ अनुक्ताना
 निभानुप्रत्येयपरितार्कित्यर्थः॥ एकविंशतियुक्तानि एभ्योऽन्यास्यपि यानि कानिचित्स्युः॥ ता
 सुयत्नन्यनिर्वचन्यानि तस्यैव। इत्येतेन समानां। पृथिवीनामधेयं उक्तं हि। नानि विंशत्येकया
 तिनमस्युक्तानकुपदः इति। तत्रैतस्मिन्नेवविंशत्केनगणोतिर्कृतिरित्येतद्विधानेनिरमयात्। निवि
 द्यानिरसते। स्यान्भूतानां। तिनिकृतिः। पृथिवीरमेडीतोः। स्रष्टेतिरितराः। कृपनिर्दुःखसंज्ञकानिकृतिः
 पाप्मा। मधुनविद्यं समाननामधेयत्वात्समानाश्रयित्वात्। पृथिव्यामंदित्येतन्नयाः समाननामधेय
 त्वेप्यस्यैव। मंदतोनेदोविभागः॥ एकानि विंशतानांभूतानोरमप्यित्री। एकापुनः। कृत्वापादपि
 वी। एतेनानाकमीष्यनिधानानिर्वचन्यानि तस्याः स्रष्टापत्तेः॥ पृथिव्याअप्येवाविर्वाविकाश्र
 म्भवति॥ यद्वैतकारेति। दीपेतमसप्रोक्षे॥ विष्टुः। महाजनेनैवश्रदेवशब्देनशस्यते॥ अयं स्रष्टा इति

नौयमप्यनयेवममानार्थवित्तियोगा जगती॥ वेअप्यने अस्यवार्मायकस्मिद्वेगुप्योदरिदः पुनः
 मदेष्टोमत्वादयत्यानायापनत्वा तदुःखं दृष्ट्वा पश्यते सायातस्य यथायतिः सवेतस्यामृतिनि
 ऋतिशब्देनोच्यते॥ उच्येवपि ज्ञानकानामस्यामृतिमंसेयाधुः॥ मएष्विस्तरेण प्रदर्शयते॥ यः क
 रोतिगर्भेनमोः स्यगर्भे स्यतत्वेवेदेकेवलं सौकामर्तः पुत्रार्थावाकरोत्येवगर्भे॥ यदेदर्शयत्ये
 नंपश्यति॥ हिमं न हि तमेतस्मिन्नरे॥ एतस्मिन्नाशमरे जेतुं तस्मान्नस्येवगर्भे नौयाप्यमृतः
 प्रत्यसौ नवत्यध्यात्मशास्त्रदृष्ट्यानेनरम्यगर्भकृतुः॥ सपुनरेवगर्भे नौमानुयोनागर्भाशयस्यानैः
 तरुदोषुप्यतिसमातुरशीतपीतलीटनसितेनचतुर्विधादरगतिगामेकोततः परिबीतो ज
 गद्युगापरिवेष्टितोयथाकालं जायते॥ अथैवैवदुशः प्रजायमानः सगर्भकजीगर्भे तत्पुत्रा
 नानानिर्ऋतिदुःखमाविशे॥ आविशतोत्यर्थः॥ एवेगर्भे तस्यापरिज्ञानतयागर्भे करोतिसदुःख

मापद्यते॥ यमः अध्यामदृष्ट्यागर्भे तत्वेवेदसगर्भे कर्मणेनियजेते॥ सतिर्ऋतिनापद्यते॥ एवमस्मादपि नि
 ऋतिदेवतेत्येषपि ज्ञानकार्यः॥ अथेतुमुच्यते॥ यः करोतिगर्भे सगर्भे भूतो जन्मोतरे पुनरुपप्रजाय
 मानोजन्ममरणसंज्ञानानुविशतिर्ऋतिमाविशति॥ योरेतः संचिततद्दोषो जन्मोतरे पुनरुदुःशः
 प्रजायमानो नन्ममरणसंज्ञानानुवचतीत्युक्तं॥ अथकर्मतिनेरुक्तः॥ अथकर्मतदुच्यते॥ निर्ऋतिश्चा
 वन्मिरुच्यते॥ एवेनेरुक्तमयते॥ यः करोतिवर्षे योवाकिरतिसिपतिः॥ कः पुनरसौ मेघः॥ सहिजये
 स्यकनोविसैमावासाद्यादिवर्षे प्रजनेते॥ किंतस्यानसोः स्यवर्षे स्यतत्वेवेदयोदर्शयः॥ पश्यति
 आदिस्यारम्यं तर्गतलर्षे मननियक्तं॥ कश्चासौ अंतर्गतः प्रादृशकालेवर्षे नावेनाभिव्यक्तोव
 दुप्रजाः वदुशः प्रजायमानो निर्ऋतिं नृमिमाविशति॥ इतिममस्तार्थः॥ अथैकपदानेरुक्तं॥ करो
 तिक्रिती संदिग्धोधातुवर्षकर्मणा संवध्यते॥ उच्यथासुपपद्यते॥ यः करोति योवाक्षिपतिमानो न

विस्मयेतस्मिन्निवृत्ताविनिर्मायते। एतच्च उकाशदानेन विजिह्वयकारं करोति नृतानां जायमाना नो
 निरंतरि सं आकाशं च प्रदेशं विजिह्वः कश्चित्तवायु संयुतः स उदकयोनिभावं पुष्पादि। तदेत
 द्वायुना तस्य संयुतं रं ह्योक्तं परियुतो न नोति। शब्दसाहचर्यप्रसक्तमुच्यते। अयमपीतरः। स्त्री
 योनिरेतस्मादेव॥ असावपि परियुत एव मेतस्मिन्मंत्रे नो रूपा नो निःशब्देन भूमि रूच्यते॥
 परिज्ञानकानोरक्षा पनिसदेनेनेने शुशब्दाति विभुत्वादुनयमप्युपपद्यत एव। नप्यथा। दधि
 - - अकारिषमिषमंत्रो अग्न्युपस्थाने आनंदोत्रे। अयमेव वाग्निष्टोमे दधिक्रांते अकारि
 षमित्याम्नां। धेदधि न स यो यंतीति दधि मस्ये। तथा चाश्वमेधे दधिक्रांते अकारिषमित्युच्यता
 यो सर्वो जपुंतीत्यश्वमंति धात्रे तं पुंशो जपंति महिस्मा सुख्यतायां तत्रेवं सति प्रतिविदि कोम
 मस्यायेनार्थं न न चितव्यं। न एतेन कुरानि प्रायवशादयोः न्यत्र मयि न जने मंत्राः॥ न हि एतेन

यस्येयनावधारणमस्ति। महार्थास्येनेदुः परितानाश्च। यथाः श्वारोक्षे शिष्यादश्चः साधुः सारधुनरश्च
 यदेति। एवमेतत्। न च शिष्या साधुन साधुन तंश्च अर्थो रम्यते। तत्रैवं सति तस्यो देशमात्रमेव
 तस्मिंश्चास्त्रे निर्वचनमेकैकस्य क्रियते। छत्रि च आध्यात्मा धिदेवा जितो पदो नार्थे। न स्मादेतत्पुंशो
 वंतोः योऽप पधे रन्विदेवाध्यात्मा धियताश्च। तर्ज एव ते योन्याः नात्रा पग धीति। एवमेव संदेहा
 धिकारमुपनीच नारा। शाकपूणिः संकल्पयो च के सवी देवता जानामीति शकानिभः पूणयति संदे
 तिम शाकपूणः। तस्यापत्यं शाकपूणिः आचार्यः संकल्पयो च के। संकल्प्य सतवान्। किमिति। सर्वो
 देवता जानामीति। तस्मै संवत्स्य मेवं सतवते देवता भयति गास्त्री पुष्टिगा॥ अथ नाम ध्यस्यान द्विगा
 च प्राडुर्देवतां पुंशोः वस्थितां सती न जनेन ज्ञातवान् किमिष्ये स्त्री स्यादथ वा पुंशु रति अथ वा वि
 त्रियं मध्यस्थाना अथ वा युस्यानेति ता न जानन्। पप्रच्छ विविदि वाणिनेदि तु मिच्छामि नो कि न सितुः

यः अथवास्तीति॥ अथवाकिमस्येतिपि स्यात्ता अथवायुस्थाने। मलेष्टस्य सेशकपूर्णयेरनाम
 चमादिदेश आदिष्टवती। विमिति एवामहेनतेति॥ अस्माच्चिअहेनतेति॥ त्वंचनेरुक्तः मानेन स्यात्
 चः सकाशादर्थोयवगत्याः यधारयेति॥ कतमायुनरमावृत्ति॥ उच्यते॥ अयेसजिह्वुति॥ अयेस
 मेघः शब्दायतेसएवशब्दं करोति॥ अयेनतावेन्माध्यमिकायांवाचित्त्यायांशब्दं कुर्वत्यांतसाहच
 र्यादिसायतेसएवशब्दं करोतीति॥ येनमेघेनकिंरतमिति॥ येनगौरभीरतायेनमाध्यमिकावागति
 प्रच्छादितामतीमिमातिमायुनिर्मिमेति॥ निवेनेयति॥ मायुंशब्दं करोतीत्यर्थः॥ मायुः काकुतश्चि युवासा
 मसुपदितं॥ अथवामायुरादित्योनेनति सर्वं नूतनिर्मातानमिवात्मानेनिर्मिमीने॥ क्वावस्थितो धृतने
 उदकध्वंसनेउदकध्वंसनेमेघेः ध्यास्तिना॥ अयेताउदकध्वंसनेमेघानेनेन्यावाचो अननित्यत्तविद्युदया
 या अनिधायकः मेघरूपत्वात्पुनरुक्तानिप्रायः॥ अथवायमुत्तरत्वात्प्रायः॥ येनेलक्षणका

कमेपरूपामेघशरीराया॥ साचिनिनिश्चरचराशब्दकर्मनिः निहिचकारनीचेः करोति॥ सत्यंमनुष्यं सत्री
 हिचिच्यनस्या आसीनयति॥ अवनमतिवा॥ कदापुननिकरोतिमर्त्यमिति॥ उच्यते॥ विद्युउवेतीतिवि
 द्युदात्मनास्थित्यनाभिनिवेनेमानातदाहिदाहणश्चराशब्दो नवतीतिविशेषेणनयेकरंततथा
 त्वियुंघुद्रहितः॥ मेघमात्मानमाविश्वत्तविद्युदेनेनविसिष्यसवीसुरिस्मात्मानंनेनेप्रच्छाद्यराशि
 वांतनोबर्धेयुपरमेप्रसूदतेचत्रिंशत्प्रसुपमेहतिरुपमात्मायमदृश्यं करोतीत्यर्थः॥ लज्जितिरुपना
 मतध्यावत्यस्वमाज्जनेने॥ यस्मिन्नपसेमध्यस्थानेतिगद्युस्थानेतिगद्येतिगद्येतिगद्येतिगद्येतिगद्येति
 पत्वमविचस्मिमेघवाचोविद्युदपत्वेचा॥ कितुएतावन्मध्यस्थानेनेन्याशब्दवतीनूत्वानाध्यमिका
 वाकविद्युदात्मनास्थित्वाजनेनप्रच्छाद्यराशितदर्थेउदकरूपंनूतेजलाशयेन्यथादित्यात्मना
 स्थित्वा॥ पुनरादनेविद्युदात्मनामध्यस्थानेस्थित्वाजनेति॥ आदित्यात्मनायुस्थानेस्थित्वापुनराद

न इत्यतिप्रायः ॥ वक्ष्यति हि तमकुर्वन्नेधानां वायुद्विष्यामंतं संहरिष्यति ॥ संप्रमेकैव देवतामध्यस्थ
नावादिभ्यस्तेष्वप्यनेकैरुपसृज्यते देवतातत्त्वसंदेहे उपसृजितव्योनेन दर्शनाच्च निर्वृत्तव्यस्य नेन संदेह
सामान्येनोदाहृतमिदमत्र मन्त्रशाकप्रकरणेति चेन्न हि ॥ अनुक्रमेण लघ्विचरन्तस्मिन्नाशयेत्को
निरुक्तः प्रकाशे परशो नार्थमिति गण्यते ॥ अत्र निर्वृत्तव्यानि ॥ तेष्वप्यात्मगमनात् ॥ अस्यागच्छं
तिभूतानि ज्ञातमनात् न मन्त्रिगच्छंति अस्यां नृतानीत्याश्रयं गण्यते ॥ मादिने चंदुकास्तयोऽ
द्योऽस्यर्थगण्यं स्पष्टात् ॥ अंशेऽप्योत्पद्यते तत्त्वोत्पत्तिर्ब्रह्मयोगतस्तत्त्वान् ॥ ३३ ॥ इति निरुक्तं
नो मन्त्रमप्याश्रयस्य द्वितीयः पादः ॥ ॥ द्विराश्रयनामाभ्युत्तगणितं च दशाहिरण्यस्य नामा
निसमास्नातानि ॥ विधेयंति पुनस्तानि पंचदशाने च दशाने च दशानि स मास्नातानि अ
समास्नातान्यपि संति ॥ द्वादशमुच्यते कार्यकार्माकारानां कुं नारायणकृतमानि पुनस्तानि स मा

भोतातीति ३ च्यते हेमचंद्रः ॥ कृतमित्येवमादीनि ॥ द्वितये मेदमिति ॥ सर्वे एवेतन्मन्यते ॥ तस्मा हेमा
 चंद्रः ॥ वेदनेः ॥ कोतिवर्मणः ॥ सुवेण्य ॥ स्थितकामयते ॥ कृत्ये रोचते ॥ शीतव्यर्थस्यातद्विरोचितम् ॥ ननु
 तीति ॥ एवमद्वितयं सर्वत्र निर्वचनं ॥ आह ॥ द्विरप्यकस्मान् ॥ ३ च्यते ॥ द्वियते आप्यमानमिति
 वा आयम्यमानं द्वियत एव स्थितिः ॥ क्वरक्वचवस्यमिकानाते न विज्ञायमाणं ॥ द्वियते ज्ञेय
 जनमेति ज्ञानेन द्विव्यवहारः ॥ वियते ॥ ततस्तमेव वा वनिते नृपद्माते नृपधिकौ पुरमने ॥ किमनम
 नुष्य ॥ द्वयते ॥ त्रयोस्यान्ने सार्थस्य तद्विसेवेनार्थ्यते ॥ लोकासु क्रमेण वा ॥ अंतरेष्वनामान्युक्त
 राणि ॥ षोडशषड्दशच षोडश ॥ कृतमानिषु न स्तामि ॥ अंतरे वियतव्यो मेने एवमादीनि ॥ अंतरे
 वुमद्वेति ॥ नाना नाजेन सर्वे नो वियते गिति वियत ॥ नाना प्रकारमेतद्विति ॥ भूतानीति व्योम ए
 वमाद्यद्वितयं ॥ आह ॥ अंतरेष्वमेव नाजने के सादिति ॥ ३ च्यते ॥ अंतरे णो वा दृष्टिव्योच

स्थिते संज्ञाने च न वति। दृष्टिर्ज्योतिर्मयः। अथवा अंतराधावा दृष्टिर्ज्योतिरिति। निवससीत्येतरे सं। अथवा
 शमरे खेतदेवा तर्मे भ्येव स्थित मस्य। इतराणि दृष्टिर्ज्योतीनि वृत्तानि सीयंते तस्मादस्यत्वादेतरे सं।
 तत्र तस्मिन् योऽशके अंतरे क्षणामसमुदाये समुद्र इत्येतदभिधाने। इत्यभिधाने।
 त्यात्यर्थे नूनं समुद्रे यो तेन जलागयेन संदित्यते। एतदेव संदेहपदं आह। समुद्रः कस्यादिति।
 अने समुद्रं ज्येष्ठाश्रयात्। यो तरे गमी क। गदिभावेनासमनिद्रं ज्येष्ठाश्रयः। मयो एव स्यात्।
 स्यान्नु मां त्वान्मसुद्रे नेवानिमुख्ये नदंति। सह निष्ठा नवति। संसारेतेः स्मिन् नृत्तानि। संहृत्य ति
 तले च गणित्वा तानि। लहृः कत्वात्। समुद्रको नवति। ३३३ समुद्रकानामतदस्मिन् सदृशमिति समुद्रः
 । समुद्रे नृत्तानि वा। संश्लेष्यतीत्यर्थः। अहिनस्यैरं नोनि। सर्वमिदं संज्ञितं तेन योर्विना गो व
 स्मिन्नुदाहरणोत्पत्तेः। तत्रेति द्वा समाचक्षते आचार्यः। निदान नृत्त इति द्वेवामादिति य

ति

उच्यते मतिद्वयः। कतनः पुनरस्मादिति उच्यते। देवापि श्राद्धे षेण इत्येवमादीति। देवापि श्राद्धे षेणः
 शतं नृत्तानि श्राद्धे षेण एव कौरव्यो कुरुक्षेत्रे शत्रुनाशे नृत्तानि। तयोरेकोयः कनीयानशतं नृत्तानि
 म आत्मानमनिसे च यो चक्रे। अनिषेचितं यानि त्यर्थः। सोऽनिषिक्तः स त्राजा नृत्तं ३ नरः पुनर्मे शो
 देवापि स्वयः प्रतिवेदे। मक्षि लनीत्रेण तपसा प्राप्त्वा यथापेदि विध्वानि व्रजत। तेन स्तेनापचोरा
 न्ये शान्ति कर्मजेन शान्तो गत्ये गदे दशवक्राणि देवा नृत्तं व्रजं। अवस्रति देवे शतं नृत्तं। नृत्तं व्रजं
 तो प्राप्त्वाः ज्येष्ठं नृत्तं तरेत्याति कस्यानिषेचितं। अनिषेक आत्मनः। कापि नृत्तानं स्वयान्त्मा
 तेन मर्त्यादिति क्रमेण तेन च नृत्तं देवो नृत्तं व्रजं प्रापका ले प्रतिपद्यति। स एव मुक्तः शतं नृत्तं वापि
 कापि स्वयं पुनः पुनः शशास अभिगमिन्वानि त्यर्थः। कथं राज्येना नृत्तं तेन नाथ्यमानो देवापि स्वयं
 च। काममहं पुरोहितस्ते मां निमवानि। यानयानि च योऽर्थिकेन कर्मणान च राजा न विध्यात्मन

वाने वास्तु रत्नेत्यभिप्रायः॥ तस्य देवापरे तदर्थे कामस्य मूलमाविरन्तः॥ तत्र नमस्तनु इति ध्यानस्य सं
 दिग्धस्य प्रतिनामोपदेशो नायेका निर्वाचिकाऋतव्येति॥ आदिष्टेण ऋष्टिजेण स्य पुत्र इति तमेव सुख
 तिवा॥ अन्यकस्यां तरेणाऽन्यकस्यां तरेण स्य वंशं तनोतीतीति॥ अथैकस्मिन् हीतलेखे तौ द्वौ चैकस्मि
 न्प्रतिनिधीतस्तु पुत्रं विष्टवान्॥ ततोपि देवापिर्त्ता मनाम्ना देवमुमतिं देवा नोक्तव्याणां मति उदक
 सं प्रदानानि सुखीकर्तुं विविक्षन्तः॥ सहितयाऽस्तौ न॥ यथा देवानां मुद्रकसं प्रदानानि सुखी
 मतिरभूत्॥ ततः परितुष्टं पुदेयेषु मदेवापि रत्नं स्मादधरमुत्तरस्मादेनं विज्ञाप्यात्॥ समुद्रादधरं
 समुद्रेयार्थिजं प्रतिपद्यमानाः समुद्रयोः आपोद्विद्याः प्रशक्ताः सस्यसंपत्करीः असृजत्॥ असारय
 त्॥ किल सणा॥ व्यर्थं व्यर्थं नृता अभिमर्षं भूतानां मुपरि मदेवाप्यधिकारे जेतं मान एतत्करोत्
 ॥ अन्यस्मिन्कस्येपि देवापि मनां तदेव ते वास्तित्येवं वर्जमानेनाभिसेवं ध्यतवतीत्युक्तं॥

ये॥ अथैकपदं निरुक्तं॥ ऋष्टिरुभयविशेषः॥ तदनुतामेनायस्य सोऽयमृष्टिविणः॥ इति तमेनो वा
 नित्यमेव प्रेषित सेनः शत्रुः अति॥ सेनासे श्वराश्च इति श्वरनामा॥ ते न हि सानित्यमेव संशुक्ता
 भवेति॥ समानरातिर्वासमानमेव॥ मय्येमुदृश्यजया एवमेतीति सेनापुत्रः पुत्राय ते बहुषि
 यत्पित्रापापं वृत्तं न भवति॥ ततोप्येवायति पुत्रः॥ निरपराणां॥ निरपराणां निरदरातिस्त्यसौ पित्रो
 नृपितृ न्य इति पुत्रः॥ अयनायुमिति॥ तत्कस्यानपुत्र्यते तत्क्यायन इति पुत्रः॥ ऋष्टिदेवो नान्
 पश्यति सौमस्मान् यो न॥ स्तोमान् ददर्शेत्सोपमन्यत॥ मंत्रास्तोमाः नानसो तारवेण सो नानेन
 पश्यतीत्येवमन्यत आचार्यो मन्यत॥ अत्र यामपि चैतस्मिन् नर्थे दर्शयति॥ तस्य देवांस्तस्य मानान्
 नृत्तस्मिन् एवमादितदेतदुच्यते॥ यन्मृतमृषीणां मृष्टिं त्येयं दस्मादेनां तस्य मानान् नृत्तमानान्
 न॥ अत्र ऋग्यजुः सामांस्त्रयं नृत्तं अरुतकं अन्यागच्छन् अन्वयान्मेव नृत्तं तौ ददर्शुः॥ तपोविशे

[illegible]

व श्रेयासां वाचनयुक्तम् । अदरादित्यर्थः । तथावाचानमुत्तरं हीनयादेवाचस्तत्त्वात्तेभ्योऽनेन
 त्वेननेतिममस्माद्येनः अथैकपदेतिरुक्तेः । अतनुः कस्मादिति उच्यते । मुहिकं चिद्विशेषेणैरद्वैतज्ञानेतिहेतु
 नोशतवाप्तिरिति । ततोऽमात्रगद्येनैवति । अथवासमस्येतद्योऽस्यैवमसायाशातिशयितिसुखना
 माः । मनुः शरीरं । तदसौ नित्यं शरीरायाशासौ । पुनरहितः शांतिकोऽष्टिकाभिचारिवेष्टकाद्यैमुपुरा
 नं दधतिराज्ञानः । पुरस्कर्त्तव्यत्वं । देवभक्तदेवाद्यैनेस्तत्ता । रुच्यारभ्यतेऽप्यवर्त्तते । देवभ
 त् । तेदेवभक्तेः । रागण इति रातिदानार्थान्यस्तः । बृहदुपव्याख्यातः । बृहदिति महतो नामधेये
 परिबृहन्वर्त्तते । इतिमंत्रनिदानद्वारेण धर्मोऽयमत्रदर्शितः । ज्यैष्ठ्यतिष्ठतिकनीयतोराज्यप्र
 सिद्धिर्हस्मीतिक्रमः । धर्मीतिक्रमोऽदेवो नवर्त्तते । निरुक्तयुक्तेऽष्टिषिणो मध्यमस्तदपत्यमयम
 त्तिः । पाणिज्य आष्टिषिणो देवादिः । सशतन जेसर्वं स्मै यजमानायेति योऽयं । बृहस्पतिर्वाजस्यति

सुनेनाभिधानेन बोधते। आदित्यं च हस्तं माला नेनेति तन्म्य च पशोरेत न च लयं मादित्योदेव उदगात्पुगता
 रिति। अथ चैनमस्य यावाक्यं यद्विनामो न स्यात्॥ अथ प्रयोगे त्वस्येतदानीं न्यास्याये आदित्य
 इति द्विर्वाक्यं सूक्तं नास्ति। अल्पद्विः सूक्तं नास्ति अथ मित्यर्थः। इदं त्वन्यत् सूक्तं मेवेने चं क्व वत्या
 भनतेन कदाचिदपि हस्तं विलय्यथा॥ सूक्तं मादिने वेमिति। आदित्यशब्दं प्रसक्तं मादे। एवमना
 सामपि देवता नानामिति॥ देवतापसनयेक्येदमुच्यते॥ आदित्याभिधानं न वा सांस्ति यो न येति
 तस्यथा। एतदुदाहरणं ज्ञानं मित्रस्य उदरा स्या येमोदस्य भमस्यी शस्येति॥ इमागिरादित्ये
 लोहृनस्तमित्यस्यामृचिसत्रं एवादित्यप्रयादयास्तस्यास्त्यने। अथापि मित्राजलरुणा योरादित्य
 प्रयाशस्तनयो भवेति नयथा। आशानुनस्य तीरा नपती। तामन्ताम्याजहूरां गायत्री रेये त्समं देन ददा
 । अनिप्रवस्य खलद्वयं दितीयेति पुत्रं गं नाम शस्त्रं। तत्रायं नामि त्राजलरुणा मुतः सोम इत्येव नयः

गम्यते नम्यो नमेषाता साक्षाता तौ सं शौघता सुती तौ हि एतमुदकं आमुचाते। त्वमेकमेव जनेन यतः
 आदित्याजदितेः पुत्रोऽतनुनस्य तीरा नानामां शाते तौ यतमो नैः सम्यकस्तुतिनिर्हे विनिश्चरं सेवि। तौ सं
 तो प्रमिसं मेवेने। यतमानमनि मुने रीने। अनजहूरां अनजस्थमा ना विलय्ये। यजमानविशेषपुक्तं
 । नस्तत्र शौचकौ च दत्तुमित्येवं मित्राजलरुणा लवस्त्येने॥ आयापि मित्रस्येकस्य। आदित्यप्रयादयास्तुति
 र्भवति॥ ॥ इति नयथा॥ प्रसक्तं नदरात। अथ यमप्यन्येव देवो विगमा इत्यादि शब्दः प्रसमिचेति वि
 श्वामित्रेण दद्यादिति॥ मेनस्य चरोः पुत्रोऽनुवाक्यां शास्तृत्वं यगात्। मेनतु हे मित्र आदित्य आदि
 तेः पुत्रा समर्जः समनुष्य। प्रयस्यात्र अन्नं वा नयः किं करोति यत्तु न्येष्टि क्षतिरिति त्रतेन कर्तव्यं
 चंपणप्रोक्षणादिना संस्त्येदेह विस्मृतलक्षणं। किंच। एवमतिमहाप्रनालस्य येन समर्प्यो यस्तव य
 दान्योनः। त्वयि यदेन जमानस्तपारस्सितो ननेक विलयनीक भूतेनातिवलेनापिशत्र्याहृत्ये

तुमत्यमपुरुषो निवर्ततेः वकीणीनविष्यामीत्येतस्मादुपादेनमपि ननु च्यते। तदप्यावृणोति शरीरं रस
 शोणितमांसने होमजास्थिना वेन नि परिणममानं। आदित्यशब्दमसक्तानुप्रसक्तमिदमुक्तं। अथुना
 प्रकृतमेवोच्यते। स्वरादित्यो नवति। सुअरणः सुगमन इत्यर्थः। अथवा सुधुतमांसि ईरुतीत्यर्थः॥ अ
 थवा विजोषणविशेष्यभावेन एते वाक्ये म्यानां किमुक्तं नवति सुअरण इति। उच्यते। सुअरण इत्येव सु
 तोरसां सुधुतमाना दातुं शक्तेर्भोमानां त्रीसां स्त्रतोना संन्यातिषां। सुधुप्रहनेन सत्रादीनां ज्योति
 र्वां नासमादाहृत्यो गतः। स्त्रतोना मेति वा। सुधुपतिगतो नातेति वा। सर्वे नोद्येव पतिगतो दीप्या न
 वति। एतेन द्यौर्वा व्याता। उक्तं हि। तानि ये समानकर्माणि ममाने निर्वचनानि इति सा विद्वि सुअरण
 शोभने गमना नवति। शोभने वा अस्यामर्थेन इत्येवमादिश्या संनर्तयाम्ये॥ ३८ अत्रिहिरादित्यो नवति॥
 आह कस्मात्। उच्यते। प्राश्नतरन्वर्ग इति नेरुक्ताः॥ प्राश्ने प्रकर्षणया बोधित एवमादित्येन योऽज्ञो

त इति नेरुक्ता मन्ते। संस्पृष्टा मना। महिनिन्यकालनेवरसानां संस्पृष्टा नवति। तस्य हितदेवत्वकर्मत्वस्य
 तौ। अथास्य कर्मसाक्षनेति। संस्पृष्टानां संन्यातिषां॥ आदित्यसंस्पृष्टो देवग्रहनेन स न चंद्रमसां ना
 मो नश्यति॥ संस्पृष्टो ना मेति वा। शिष्टास्ते नवर्तः संस्पृष्टो नवति॥ आह। द्यौः कस्मात्पश्चिदुच्यते। मा
 पि हि संस्पृष्टा न्यातिभिः पुष्पद्विष्टा। नैक आदित्यो नवति। आह कस्मात्। उच्यते नेनाभासां नेता ह्य
 मोनामां सर्वो सुदिसंन्यातिषां च प्राणयः॥ अस्मै वहि नगवतो राश्विजात प्रातो पल संन्यातिश्च के
 वं नर्माति अथ द्यौः कस्मात्ताक इत्युच्यते। क मिति सुखनाम। आहततः किमिति श्रुतत्वाति पि नैत
 तु नरपि प्रतिविध्यते। किमिति। उच्यते। तत्प्रतिविध्यमानमकं नवति। असुखमित्यर्थः। पुनरपि
 च प्रतिविध्यमानं नाकं नवति। ततो हि प्रतिषेधः प्रकृतमापादयति। नाकमित्युक्ते सुखमिति प्रती
 पते। नास्य मपि चैत। स्मिन्नर्थे नवति। नवा असुलो कं न सुखे किंच नाकमिति। आह। किमुक्तं

११६ भवति। अमुमेव धुलोऽं नमुमेव गन्धतेन किं न नर्कः॥ किं चित्तासुखमित्यर्थः॥ किं कारणं। एव हि पुष्प-
 तो न वेति तत्तद्वदितं न गच्छेति न च पुष्पं हतं दुःखेन न विनश्यति॥ गो गदितो न वेति। आहः कस्मात्।
 उच्यते। गमयति स्थितौ सानात्मानं प्रति उपक्षयं वा गमयति। किं च गच्छत्येतत्तत्तत्संज्ञात्पना। अ-
 थद्योः कस्माद्गोरित्युच्यते। यस्मादियं योः एषि व्या अग्रि उपतिरू रमध्वानं गता न वेति। किं च। यत्र य-
 स्माद्वा स्यो ज्योतीषि यद्न स वतारकादी निगच्छेति। तस्मान्न गोः। विष्टवादिन्यो न वेति। आहः कस्मा-
 त्। उच्यते। आनिमुख्यं न ह्येव रसान्नोमानां तां सांश्चा विष्टः प्रविष्टो रश्मिनि गदाते। यिं वा आ-
 निमुख्यं ना विष्टो न ज्योतिषो यद्वादी नो। अथ वा यमेवा निमुख्यं ना विष्टो न ज्योतिषो यद्वादी नो।
 संदीप्तो न वेति। आहः अथ गोः कस्मादिष्टविति। उच्यते। उभयं विष्टा विष्टा ज्योतिषि यद्न सानादिनिः-
 येनात्ये पुष्पकृतं स्नेहं तस्मादिष्टविति। न न आदित्यो न वेति। आहः कस्मात्। उच्यते। नेनास्तेषां नां

११६

सर्वा मुद्रिस्त्योतिषो व प्रणयः॥ व्याख्यातमेव न॥ अपि वा ननु एकस्यादिपुतेतो न नः ता मनः सत्त्वं न
 इत्युक्तौ विषयो येन न नानां विवा। जनेनातिभात्येवेति न नः। एतेन यो व्याख्याता सापि धारित्यनेन
 त्रीनामा मिन्मादिनाम्ये॥ इति निरुक्तं रक्तो मत्तनस्याप्यायम्यचतुर्थः पाठः॥ आदित्यमेवं श्रे-
 ष्ठा रश्मिनामासु नराणि पंच रश्मि रश्मि मनात्। उदकस्य अश्वा नां वा तस्यो पंच यान्यादिन स्तानि ता-
 रणानि अश्वा रश्मिनिः कतमानि पुनस्तानि विष्टयः किं रणा रस्येव सादीनि। विष्टयं ते विष्टं इति विष्ट-
 यः किं रणा ते हि विस्तिता न वेति। दिनामासु नराणि पंच आदित्यो पलसणा गन्धिदिश इत्यादित्यना-
 मभ्य उच्यते। दिनामासु नराणि पंच आदित्यो पलसणा गन्धिदिश इत्यादित्यना-
 दीनि आताः आगता येनास्तं तमर्थं प्रति न वेति। आशा अभ्यक्ष्यते येताः सर्वमेव यदस्ति किंचिन्ना-
 उपराः सर्वमेव येना उपरम्यरता न वेतीत्युपराः। आहः। उच्यते। कस्मादि जने रति मर्जनाः

अतिमन्तेत्यासुहवितरतिदेवतानां। अथवा। आमदनात्। तं नमर्थं प्रयेना। आमन्ता नवेति। अपि। का
 न्यशनात्। अन्यप्रवतेत्येतास्ते नमर्थे। म० तत्र काष्टाऽत्यन्तदनेकस्यापि सत्तस्य भवेति। तस्य या। का
 षादिशो भवेति॥ ॥ आह॥ किं कारणमिति॥ उच्यते॥ कौत्वास्थितानवेति। कौताहेतास्ते नमर्थं प्रति
 गत्वास्थितानवेति। न हिनदस्मि यन्मैका नमेति। काष्टाऽपदिशो भवेति॥ म० १२॥ ३ तरेतरे कौत्वास्थि
 तानवेति। ता अपि हीनरेतरे कौत्वादिभिः साकं स्थितानवेति। आदित्योपिकाष्टोच्यते कौत्वास्थितो
 नवेति। असावपि स्वस्थाने कौत्वागत्वास्थितो भवेति॥ आन्येनोपिकाष्टोच्यते कौत्वास्थितो भवेति
 ॥ आन्येनोपि शरण्यातः काष्टोच्यते। असावपि स्वप्रदेशं कौत्वागत्वास्थितो भवेति। आपोपिकाष्ट
 उच्यते। ताः पुनर्दृश्यः। स्यान्नरीश्रास्यान्नराश्रयः। तत्र कौत्वागत्वात्तलाशयमेनाः स्थितानवेति। तिस्रा
 चरणानां काष्टात्वे। अस्यान्नराणां पुनः कानंतेतेताः ननु विनिश्चिनाति काष्टमेव्या आपः। मंनोपि

चेनस्मिन्नेवाये भवेति॥ २ ॥ अतिश्रुतिनामिति। हिरण्यं मूलं पश्येत्तु मार्गं रासपत्नीति चिह्नं हुनीये
 ते अग्निशोमेति - इत्येनामशब्देन च निश्चिनाती। यं मेत्सक्तं तत्र दे अपि शस्येते। नतिश्चिनात्यतिश्रु
 त्मस्तासां अतिश्रुतीनामेघोदशतर्गतानां अथांतादिमेघेन छतिगच्छेत्वेन तराधास्त्वादनिवेशना
 नां अनिविशमानानां नहिताः। अविनिविशते। यावज्जलाशयं नाप्रवेति। तीमा मेवेति धानां काष्टानां
 मध्येन ज स्थितानां वा तेषामेषां विहितमवस्थापितं धानं वा शरीरमावृत्य अपत्तासानेन वृत्तये पु
 ताः पुनः तस्य वृत्तये मेषस्य निष्पन्निष्पीमयेनामोनी। चैर्नमति तं प्रदेशं विज्ञानं तीव्रयनस्ते न प्रदेशे
 नविचरंती। प्रचरंति निम्नानुमादिष्योदिताः। असावपि वृत्तस्मानुप्रसरंती। सुतसुसरणानि ते धं
 चिकीर्षुः स्वशरीरविश्रुद्धादीर्घेनमः सहितमः स्वतएव धमादिप्रभवत्वात्। यावेतं प्रदेशं निम्नम
 नुसरंती मेघस्यताः मृता नवेति निषित्येत्यः। नतो जहृतरममौ जईते॥ तदेव रुतस्यारवेदीर्घं

तम आत्मा शयत आशेन इत्यर्थः॥ कः पुनरेव नाशयत॥ इन्द्राशुतिः। समस्तार्थः॥ अथैव दर्शनं
 स्तुतिं शरीरेण तद्विस्तारं स्पष्टं हि स्यते हिनत् शस्त्राते नो हि सार्थं स्पष्टं ही घे द्वा प्रतेरे यथं स्पष्टं स्ते
 इत्यति। तमस्तु नो तेः तिन हि सत्यं मेव न तं नवति आशमत्॥ आश्रयं स्पष्टं ते॥ इन्द्राशुः इन्द्रो अस्य
 समुपि ता वाहेतेत्यर्थः॥ शातपिता वाहेतेन॥ ध्यत्व न्यत्वमप्येन॥ इन्द्रमंत्रे च रत्येन छूतं तदे
 तन्नैगमानुप्रमन्त्रे चि चार्जत उमुपयुजस्तुतः॥ आश्रयं वा॥ उच्ये॥ मेघ उतिने रुक्माः॥ त्वा
 द्रोमुरत्येति हासिकाः॥ तिरुक्तं मन्त्रायुते तिरुक्ताः॥ आश्रय हि मेघावतः परममंत्रे पुतत्रमेघा
 ने श्रयते तत्रकः सनाधिति॥ ३ न्यति॥ अपां न्योतिषश्च मिश्रीना न कर्मणा न वै कर्मजायते तत्रो
 पमार्थं न लब्धव्या भवति॥ अपां च मेघादरां तर्गता नो न्योतिवर्द्धा पञ्च वैषुतस्य उद्भूतवृत्ते मि
 श्रीना न कर्मणा न वै कर्मजायते॥ तन्न हि वैषुते न न्योति आवास्या वेष्टितेन उद्भूतवृत्ते पताप्य

माना आश्रयः प्रसंरते॥ अर्थं नायायकः स्यते॥ तत्रैव सत्पुत्रकतेन मोति तरेतरप्रतिदंष्ट्रतयोः सप्तमार्थेन
 सप्तकल्पनया युद्धवर्णनं वर्तते॥ तिरुक्तापका नीत्यर्थः॥ न स च यथा नूते युद्धमति॥ तर्ही इत्यश्वत्थः
 केचन संति मेघोपि चैतस्मिन्नर्थे अस्ति नेद्रस्य शत्रवः॥ यदचरत्सर्वं कथा अधानः नि वि। त्मे॥ काम
 देव पुत्रस्य वृद्धस्य स्या र्थं त्रिष्टुप्॥ अदस्य मेहति निष्केन न्ये शस्यते॥ यदचरत्स्व नाना प्रका
 रं तत्वावाधानः शरीरेण विग्रहवान् भूत्यावाधोनः पुनः पुनर्वर्द्धमानः॥ कथं पुनरचरे वला
 नी॥ इन्द्रप्रक्राणा जनेषु॥ कला न्यात्मीया निवीर्याणि हे॥ इन्द्रप्रभुना ण श्वजनेषु किं तं ये जन॥
 मायैसाते मानि युद्धाभ्यादुः॥ पानि युद्धाभ्यादुरेति हासिकाना नारूपाण्युपप्रदर्शयंतः॥ सापि च त
 वमायैव किं कारणं नाशयत्तु सत्वात्तिप्रत्युक्तं नूतः॥ ननु पुनरपि पुत्रकश्चिदासीनयावर्द्धय
 किंचित्त्वचिदस्ति सर्वतत्त्वमेवा नीर्यं वै प्राजीर्षमि॥ इति ह विज्ञायते कते शत्रुः येन साक्येने

धिय एन - वमपि वित्ते वेत्स्ये वनके वलमदनको त्य निजाय ॥ एव मे तस्मिन्ने मायात्र मेव पु
 इमिविष्णुने विजायने च तदाह नैतदस्मि यदेवा सुरमिति तस्मात्सा धरं न पाव ज्योतिषश्च नि
 र्याना वक मे गोवर्षे मजायते तत्रापमाये न युदेवणा नवति आहा विष्टत्रयदेव रूपाणि न
 रंतिने सुच्यते अद्वित्यत्वं तु मं यावेर्णा ज्ञा सण वा दाश्च ॥ चः सु सुष्टेय्यो इष्टयः ॥ एव वष्टी
 हिवष्टे निमं चवर्णाम वलिगति ज्ञा सण वा दाश्च शास्त्रो ने नवति तदप्युपेक्षित व्यतस्मिन्नि
 रत्रा ख्ये मे घेहेने प्रसस्य रिर आपस्तद निवादि न्ये वात स्प माया मातवरे श्वर्ये यो यात तथा वा अ
 न्यथा वा त्वं नवति तने निजं रूपं अवधृत प सीत्यभिजायः ॥ मथां यद्विलंति मे म हारं अपि हित न
 सीते तेन मे येन प्रघटारं स मे घं वृत्तिज विवा न् अदनेन दत्वा च अदनेन नहेत्वा च अपवधार अ
 पार नवान् ॥ अथ तदा तस्मिन् विदते अपावृत्ते नवति ता आपः प्रसस्य रिरवर्षभावेनेति ॥ ननका

र्थो शोकपदनि रूतं दासपत्नी दासा धियत्यः दासः चर्मकरः तं हिता अधिप्राय पांतिर संति ॥ सहिवर्मेणा
 ज्ञातस्मात्पुपीना मु विज्ञात आप्यायितो नवति ॥ विप्रद्वप्रतत्तं निरुच्यते ॥ रा सोरस्य ते सत्युपदातय
 ति उपसपयति दय्यारी ॥ निरुमोषि ॥ अहि गोपाः अहिता गुप्ताः अहिः न स्मादुच्यते अपनात् ॥ एति
 त्यमाचंति से ॥ शरमासा न्याद्विरुच्यते ॥ अपमपीत रोहि मर्ष एतस्मादेव ॥ असावपि स्येति अधवा
 निर्देसितो यमगोः स्यात् वयं आदेत्या मो नोगेनेत्यदि ॥ आ ३ ५ वस्य द्यतेः स तु नरय मुपमर्गं निरुस्य
 रू स्यं कृत्वा अद्विरुच्यते पणिर्बणिग्नवर्तीति पर्यायेण तत्त्वचचने ॥ पणिः पणनात्पणि तित्यसो व्यव
 हारं करोति ॥ पर्यायप्रसजं निरुच्यते वणिक्पण्यं वणिजो यतद्व्यं न स्यं पतदसो देनेति ॥ नित्यकाशेषु
 वीवर्ति तिरुत्याहं स्यादिति ॥ विलेनं नवति विनेने र्धातो भूतं हिने दुदकारि निः ॥ एत्रावृणोते वीवेन
 तेर्वा नवति तीर्थे र्धा धातनामन्यतमस्य ॥ ब्राह्मणमपि वेतस्मिन्ने नवति ॥ यद एवो दंत रिसं उदं

यामहत्वा तद्वत्त्वमिति॥ एवं ब्राह्मणोऽपि विचार्यमाणो ज्ञायते अथवा यदनेन तत्तद्वत्त्वमिति
 मिति त्वष्टादं शत्रुर्धत्तेत्यनेनात न्यमानः सोमो यदसुररूपेण वर्तते अथवा यदनेन तद्वत्त्वमिति तद्वत्त्वमिति
 त्रैमेधा अथोक्तिः अपावते अपः एष्टि नावेन अवर्तयत्तमावेर्नयन्वत्त्वमिति॥ अथवा यदनेन तद्वत्त्वमिति
 सावेति मात्र प्रमाणं तद्वत्त्वमिति॥ ॥ इति निरुक्तं यतोऽसमस्या ध्यायस्य पंचमः पादः
 संपूर्णः॥ ॥ काष्ठातदनेन कस्यापि सत्त्वमिति वर्तते आरभ्य दिनाम प्रसक्तानु प्रसक्तमिदं मुक्तं प्र
 कृतमिदानीं युज्यते। रात्रि नामानुन रात्रि त्रयोविंशतिः रात्रेर्नामानि रात्रि नामानि उत्तराणीति प्र
 कृतेभ्यो दिक् नामभ्यः॥ तमः सते। रात्रिः सस्य चा तमसो दिक् त्रयोविंशतिः॥ अतो दिक्
 मभ्य उत्तराणि रात्रि नामानि विधेति पुनस्तानि त्रयोविंशतिः॥ त्रीणि च विंशतिश्च त्रयोविंशतिः॥
 कतुमानि पुनस्तानि श्याजी सयाशर्वरात्येनमादीनि॥ श्याजी च यो हि रात्रि ति ति श्याजी स्विः स्विः क

निरह निष्ठा यान् प्राणिनः रये स्वापेन पातीति सया अस्या हि सयाः पुनर्नवा रत्र प्राणिनः प्रातरुक्तिर्ये
 ति। शरणमस्या स्वापार्थं त्रियत इति शब्दोऽर्थः॥ ३ येन मादिसर्वत्र यो न्यो आह। रात्रिः कस्या हि ति। उ
 च्यते। ३ येन सागच्छंती प्रकर्षेण रमयति। कानि भूतानि नक्तं च रात्रिं पिशाचादीनि नाति हि विगतेः इति
 तस्या उपस्थितायां प्राप्तेयं बिहार समय इति प्रकर्षेण रमते। उपरमयतीति रात्रिं भर्त्ता करोति। ३ न
 रात्रिं पिदिवा चारीणि सत्रापरमयति॥ तस्यां उपस्थितायां दिवा च रात्रिं भूतानि मनुष्यादीनि इति
 कर्त्तव्यताभ्य उपरमंति उपरम्य च स्थिती भवति निवासाय। तनेनो स्यादानवर्मेणः दानार्थस्य। आह
 । किमस्यां प्रदीयते। उच्यते। प्रदीयेते न स्यामवश्यायाः अत्र श्यमायेनामव श्याया नुवा राश्वराः
 । ते हि रात्रौ नियतेति। उज्जोनामान् रात्रिं शोऽश। उषसीनामानि। रात्रेरेव सपरः कालः उष आस्या
 नवतीति रात्रि नामभ्य उत्तराण्युज्जोनामानि विधेति पुनस्तानि। शोऽश। षड् नृश च। शोऽश। कन

मानि पुनस्तानि विभावरी मृगशत्येजमादीनि विविधा मित्यं नासं वृणोतीति विभावरी प्रोक्तं नृगराणां
 स्थापुत्यानेन वतीति मृगशत्येजमादिनिर्वचनं ज्ञेयं आह उवाच यस्मात् उवाचोति सत्याः उच्छीति
 नासं विवासयति होयं तमां सितस्मादुच्छतीत्येजमस्या एतस्मिन् नृणां सत्याः कर्त्तृकारकेनाम उ
 वाच्येन नृणां धानं न वति आह का पुनरियमुवाच इति उच्यते रात्रे परः कालः स उवाच त्वय्यते आह
 कथमेतदुच्यते रात्रे परः काल उवाच इति उच्यते तस्या उषसो रात्रे परकाले एवानिनां विकासमे
 वति ॥ उदेस्यमिति आंगिरसस्य कुत्सनेयमार्धं उजरा वृत्ते अपि त्रिषु भावेते प्रातरनुवाका
 शितेन शोभते ॥ उदुबालसंयोज्यतिः तेषां आदित्यादीनां ज्योतिषामिति निर्धारणं यथा आदित्या
 दिना यदः प्रकाशकश्चन्द्रमा अथति शानः प्रकाशकश्च ॥ उदुबनन्तीत्युक्त्वा नाति शानं प्रकाशकं न
 त्येजमादित्यादीनां निर्देशमेव ॥ आमात ॥ आगच्छतीत्यर्थः ॥ चित्रे जायनीयं रजनीयं ताम्रं

त्वादेव प्रदेतने प्रज्ञातमं ॥ अजनिष्ट जातमित्यर्थः ॥ जातं तदा गच्छति सार्धं सदिक्षति न्यावि हततममि
 रमिदं प्रतिमं इत्यादि नृतमं विलोचनं ममितराणि पतिष्ठि नृतराणि न्योनोषि अपेक्षयि न्यायथा प्र
 मत्ताम नृषेण सता प्रसन्नमनुभासा स्मृतिशब्दः प्रनवायः रात्रि रादित्यस्य प्रसवाषा आदित्योत्पद
 देश जायते एवमेव रात्रि रवमोज्ज्वल्यो निष्याने अवकाशमुषम आत्मना नाय आरेक आ
 रचयति रदातीत्यर्थः ॥ यथोक्ता आदित्यस्य जन्मनो हेतुस्तदन्तरं जन्मत्वादेव रात्रिरुत्पत्तिरिति
 हेतुमित्येजमस्या सचिरात्त्रे जायते काल उवाच मंदिनित इति गम्यते स्थानं यो निशब्देनोच्यते ॥
 यद्वियस्मिन्निधीयते तन्नेन सार्धं सुतेन वति मिश्रोयते इत्यर्थः ॥ इयमपीतरा क्रीयोनिरेतस्मादे
 व किं कारणं ॥ अनियुक्तो हि गर्भ एनां भवति आमि श्रीभूत इत्यर्थः ॥ प्रजेत्रायमपीतरा यो निरेत
 स्मादेव किं परं युतो भवति इति परियव न क्रिया सामान्येन निरुक्तो यो निशब्दः ॥ उदुबनर निष्टु

नरभियुतर्णगनेतिमित्रीनावसा मानोन उभयतिगत्वं वास्योपदर्शने ॥ इह स्त्रीलिङ्गं तत्र पुंलिङ्गं
 मिति ॥ तस्याऽप्यमरायापराऽभवति ॥ अय्येवार्थस्य इह तायेराचरपरः कालऽप्याऽप्यतरति ॥ तस्य
 इत्सागे विसृज्यता ॥ यो दिगे विसृज्यता ॥ तस्यः वत्समादमं न देवासा देवपीता ॥ मातृमहचरो दिव
 त्सो भवति ॥ अयमपि चानयोषसा महचरोत्येतस्यात्सामान्यादस्य उच्यते ॥ रमदरणा वा ॥ यथादि
 मातुर्धनः ॥ सा रास्यस्परमस्यादना नवतिनसः ॥ एवमेवोपो यमिकानामनश्या यास्या नोरसा
 नामदेर्नो भवति ॥ मिमिति त्येतस्मान् ॥ मात्यादस्तत्वे ॥ शरीरं च नशीला आत्मना वि ॥ श्रुत्या श्रुत
 ते शरीराः ॥ श्रुतो वर्णगत्स्य श्रुतवर्णस्य ॥ पाचैवं तस्योपाः सा आगात् ॥ आगच्छति ॥ आगता
 यास्तस्याः आरेव आरे चयति ॥ कृष्णवर्णं रात्रिं किमारे चयति ॥ सदना निष्कानानि अस्याऽप्यसिः
 ये चिद्यद्वास्यानेषु आगतामर्ता आसीदतिता न्यारे चयति ॥ एवं नावदयमर्धो रात्रिः ॥ ११२

यमोर्वि नक्तति ॥ अथानेनो जदेण र्देष्टेन एते रात्र्युषसी सं स्तोति ॥ नक्तने धरते रात्र्युषसी समा
 नने धने नमानमनयो न धने ॥ आदित्यस्यैव सप्तमं प्रतिरात्रिं रात्रिं सप्तमं प्रत्युषाः ॥ ए
 वं समा नयं धरते ॥ अमरण धर्मा नो न हि रात्र्युषसी स्ति येते ॥ अत्र चोक्तिरंतरतरमिति प्रत्युषः ॥
 तरेनरं संश्लिष्टे तेनैवावावर्णं चरतः ॥ ते एव रात्र्युषसी वा विद्योतनात् ॥ उक्तं हि त्वेन प्रकाशेन धो
 तते रात्रिपि त्वेन ततो वीर्येण न सत् ॥ गणेन वा स्वमधिकारे प्रतिद्योतते ॥ एवं हि धात्रेति दिवचनं
 ॥ अथ वा ततो योतनेन च न मेतस्यात धो ॥ तथा धावामह्युक्तेन यामहस्यं माने चरतः गच्छ
 तः ॥ कथं पुनश्चरतः ॥ आदिना ते आड्यर्थे ॥ उक्ता अपि रात्रे दि आत्मानं निर्मिमीते रात्रिं सुषुप्तः
 ॥ तरेतरं संश्लिष्टे ह्यमे रात्र्युषसी तस्या देवमुच्यते ॥ अतो न्यस्याध्यात्मं कुर्वीत इति ॥ ३५ ॥ शब्दतः

त्यावधारणार्थं प्रसक्तयेतौ संज्ञौ उपलब्धौ प्रकृतमिदानीमुच्यते अहनीमासुत्तराणि वारंशा अहो
नामास्यहनीमानि उत्तराणि प्रकृते न्युत्तरो नामस्य उत्तराणां नंतरमहर्षिभिरुक्तं तस्मादुक्तं नामस्य
निरूपणं हनीमानि कियंति पुनस्तानि वारंशं देव वारंशाणां निपुनस्तानि अस्मिन्नासुः उत्ते
वमादां निवले ज्योतिरेतदितिवक्तुं नित्यं यद्येव हि ज्ञाते संज्ञे तद्येव समाप्ताते युः प्रोतमोह
ततज्योतिषा नासुः नामतेत्येतज्योतिषे जमादियोत्यं आह किं स्मात् उत्ते उपाहरं त्यस्मिन्
मोणि नहि तथा गत्रावचुति दितिकर्माणि यत्तदराः यथाऽहनि तस्याह एष निपाते नयेति नैयं
कृत्यावस्थापरीयायोलेह्यारदेवतायामुचि अहः शब्दो हि रात्रिमहश्चानयमभिधत्ते अतः
संदेहप्रदं तस्यैव नामाऽस्यामृचि उपपदेविंशत्याभ्युपगम्यते अहश्चरत्सामिति नाराजस्य
यमर्षि विष्णुः एतस्य च देव्याऽप्यनारुते शस्त्रेण स्यते अहश्चरत्समं विः शब्दो वारंशं नै

अर्जुनशब्दो हि शृङ्गपर्यायः विवर्त्तते विपर्ययेण वर्त्तते रात्रिरनीता अहरायातं अहर्तीतं रात्रि
यातं अहरायातं अहर्तीतं रात्रि शयतेत्येवं रजसी रंजके ज्योतिषा हि रतास्यहो रंजयितमसा
रात्रिः वेद्यानि वेदितव्यानि नहि तासां प्रवर्त्तनानामंतोक्तिः अहनि च रात्रौ च प्राणिनामांस्तान् वेदि
तव्या एव न वेदितव्यात् न हि वेदिता नामंताः कदाचित् किंच वै श्वानरोऽग्निरवातिरत्पाहरत्
अपहंति स्वेन ज्योतिषा तमांसि कथं पुनरपहंति जायमानो नरा जायमानश्च उपनिषत्सर्वभूतानां
राजादित्यः पृष्ठास्य पृष्ठादित्यस्तमांस्यपहंति हि वा एवमग्निरपिरात्रावपहंतीत्यग्निरादित्येन तम उप
पद्याने प्रकृतमीयते मेघनामासुत्तराणि विंशत् मेघानां नामानि तानि उत्तराणि प्रकृतेभ्यो हनीम
न्यः मेघास्वह्निराशौ च शेषेण न वेत्यतो रात्र्यहनीमस्य उत्तराणि मेघनामानि कतमानि पुनस्तानि
अद्विर्गोचरा नैवमादाति अदि आहारयितव्या नवतिष्ठता बुद्धकार्यमित्यदि वा वागृणाते

एथिबीएथिलोकाः अत्र पास्तिवुवपतिलोकानस्येननकर्मणा यथाकालमवुहंमेतववुव
 पनेलोकाः मध्वर्वादिनिः पनेन्यादेयोयथार्थमोषधीः पाचयंति किंच वाचयं वदतः पुरीवादी
 वासादिनोवदतः असिपतः एथिलोकातः वृत्तः मुदकं किं तस्य पुरीवादी यथापि रयित
 वा अतः अयमपीतरेन घनः समुद्रादौ वा एतस्मादेव वपते वाती रमावपि स्वयं व्यते अनुपकी
 र्यते नित्यकालमुदकेन ॥ अतः जेवमम्यथास्यादादौ ते रन्वाप्यते मातुदकेनेत्यन्यायः ॥ पुनस्तादेन
 तीतिमाकृतस्यान्यादित्येतस्य सतोः रूपस्यैव शब्दः स्यात् यथा प्राचीनमिति प्रागित्येवमतः प्रा
 चीनादवुवमिति उदकनामेति ॥ पयोजं वनेन नृत्वा विधानं वदति श्रीशब्दार्थस्य शब्दकारिदित
 उदति नृशतेर्वा नृपतिदितमेवार्थिति ॥ इति निरुद्धेनोत्तमस्याध्यायस्य षष्ठः पादः मे
 यः ॥ वाङ्मनाश्चुत्तगणेषु पंचाशतः ॥ नैषाणागप्रसजो देवानोमान् तोममं जे व्याख्यातः

प्रयतमिदानीमुच्यते ॥ याग्यामानोति ॥ याचोनामानिवाङ्मा निउजगणिप्रयतेन्योमेघनामभ्यः मे
 घेष्टेवदिनूयती वाग्मवति रतिवाङ्मा निभवेति ॥ किंति पुनस्ता निश्लोकः ॥ धारातेत्येवमादीनि
 ॥ मयतरेति श्लोकः ॥ भ्रियतेनेतमयं नवधारयितुमिति धारतेनेतमर्थप्रतीजनी देगच्छतीति उदात्तयेवा
 यमदित्येवाद्वा वाक् स्यात् ॥ उच्यते ॥ वचेजोतोः ॥ उच्यते ॥ अनयेति ॥ वाक् ॥ तव सरस्वतीत्येतत्वात्तव
 तस्मिन्मयं शब्देवाङ्मा मगणै मरस्वतीत्येतस्य नाम्नः नदीवदेवतावच्च निगमाभवेति ॥ नद्यर्थे सु
 ताश्वदेवतायै युक्ता प्रत्यर्थः ॥ तत्रैवेमति यद्विधानदेवतावत्तदधिकृत्योपरिस्थाद्यास्यास्यामः
 ओऽशोभ्याये पावकानः मरस्वतीत्येतस्मिन्मये ॥ अथ पुनर्येनदीवत्तद्व्याख्यायते ॥ उपशब्देनिति
 ति ॥ नरवाजस्यार्जुनगती ॥ उच्यते मरस्वती नदीशब्देन ॥ वलेः किं करोति विमस्या उवाच नत् ॥ यथावि
 सत्त्वा नको विममनादरेणैवमुदत्वात्त्वनतिग्वमियमनादरेणैव यदपि मातुनयति समुद्धितं वज्रं

होतवोवेगः॥ अथवा अमित्री। नावगति कीनतस्यमित्री। नतह्योगतिरः। न्येवैगवदिरतिशेष्मा। तगतस्य
 पनवनस्यविश्वामित्रः पुगेदितोवन्न। सकोरोहिस्योपार्जितंविजंभनेगृहीत्याविपाइशुरुओनेधोः
 संनेदंमंगमसागतवानयत्रविपाइशतुओरतगनिः मिंधाधानिनेदीभिः संनिवेरकीभनेइत्यर्थः॥ अ
 तुययुगितरेतदनुधापिनस्तस्मिन्समाविश्वामित्रेस्तामिनी। पुनेदीसंखाव। गाधोरकायुपेभचनेति
 ॥ एतमर्थपुरस्त्वययंयुनस्तस्याव। अपिहिवत। हिवचनसंपुजैःमंत्रैः अपिजहुवत॥ जहुवचने
 संयुजैर्यत्रैलेसतियतदिवतदिवचनचनेतदुपेदिष्टाचतुर्दशोध्यायेप्रपयताममित्येतस्यो
 दविध्याख्यामोषपुनरेतः। जहुवतस्याख्यायते। उपरमध्वमेवचमउनिविष्टुनगताः॥ उपरमध्वमे
 उपेत्ययमुपसर्गमेवस्यमध्यासावस्यभासुकारेणरमध्वमित्यनेनविद्यापदेनकोजितः॥ उपरमध्वो
 ममयजमेतास्यासमासंपादनेनोमास्यनेनामहन्मादेवतानामनेभतावहवः संपादितानि॥

धूमसंप्रतिविशिष्टाययचमेसत्यतायेय। यंनामसत्यमिदंस्यादित्येवमप्यमपामध्वं। संदेवेगाग।
 ध्यश्चनचनेत्यनिधायः॥ हेकृतावरीउदेकवत्यः। क्रियतेपुनः। कातेउपरमध्वं। मुहूर्तमेवैः। मुहूर्
 र्त्तनचनित्यमेवसंदेवेमंशवेगतांगाधोरये। तांवाप्राप्ययेवितद्विद्याजहुतरेयनहेतावदेवेत्यनि
 धायः॥ एवैः। एनिरुदकैरतिप्रचरेरुपरमध्वं। अत्रनेवा। कामैरेतरस्यस्याप्येनाविशेषेरुतरेमए
 हान्गछेमजिगैप्रापयेम। इत्येवनादिनिर्निमित्तैः। पार्थ्यमानाअस्मानिः। उपरमध्वं। अथवाअ
 यनैश्चित्रैर्मनैर्वेगजद्विष्यंयमनिप्रचरामेरुपरमध्वंमुहूर्तं॥ यदेवमविशेषेणाजमानानश्रम
 तुस्तदेकामुद्दिश्यप्रचरतेवक्तुं॥ प्रमिंधुमज्ज॥ अछानेस्थाने। अहोइत्येतत्पदमारुप्यप्रा। इया
 म। त्येव्योजितेनायकारेण॥ किंप्रापिह्यानि। तिंधुं। कयावहनामनीया॥ इदस्यामनीजया। म
 नमइत्ययमनः। इतिंयक्यास्त्येत्यर्थः॥ अथवाप्रतया। जर्मसिद्धनप्रापिंविच॥ यावदेववानीसं

यावाः सुहृन् यो वांश्च सुहृन् स्तावदनीसमित्यर्थः ॥ साहस्यप्रसक्तं निरुच्यते द्रुपामि। अचस्युः। अवन
 मिच्छन्गमनमित्यर्थः ॥ कुशिकस्य सुहृन् इति पितरपि गौरवान्नमगौरवम् मेताः कुर्युमिति समस्ता
 र्यः। अथैकादशनिर्गतं। यतस्ते सुहृन्कामाः। न हि देशं देशं प्रत्यनंभवति। गनमित्यर्थः। सुहृन्तो सुहृन्
 नुरेवं विगद्यन्ते शब्दतापनिर्गच्छति। अतुरन्तेत्यर्थे वर्जमानस्य। सहिगच्छत्येव। अधुना सुहृन्
 शब्दनिर्गच्छति। सुहृन् सुहृन्कामा लोअत्यन्तान् ॥ दृष्टव्यः कालकतुः समुहर्तेत्युच्यते किंच। या
 वेदेवेदेव चार्थोऽस्मात् सुहृन् यो वांश्च सुहृन् स्तावदनीसमित्यर्थः ॥ साहस्यप्रसक्तं निरुच्यते। अनी
 स्यमभिसृष्टं नवति ॥ तादृशमभिसृष्टं नवति ॥ सणः सणोतेति तार्थस्य स हि प्रसृतः
 प्रकर्षेण हिंसितः कालः अत्यन्तान् कालेयते मतिकर्तव्यः स हि सर्वाप्येव देवता कालयति सयेन
 तीत्यर्थः ॥ कुशिकोऽनेति तत्त्वचनं क्रोडते योऽर्थस्य स हि साध्ये च कीयतामिति नित्यकालेन

क्रोशति क्रोशते नीत्यान्क्रोशयत्यर्थः स हि प्रकाशयिता सार्धं नाधस्मिन्नात्मानं नैव प्रकाशयन् अन्
 वासाधुपुत्रास्तपोपुत्रि क्रोशयिता यो नांशान्तेत्यर्थः ॥ एवमुक्तेन ते नयः प्रत्युच्यते ॥ इदं अस्मादं अरदिति
 ति। अरदत अखनदित्यर्थः। अरदति। खनति कर्मकाण्डे पुनरखनत ॥ अथाह न्यत्र अपात्र श्रीमते पविधिं
 नदीनां नदीनां मणो। सहिनिपतेतीरपो निरुच्यते। तमिदं ज्ञेयं हेतुस्मिन् हते पृथिवीमाणा
 यथा निष्क्रान्ता तु साविष्यः स्वातान्कुर्वन्त्येव हेतुनिः। स्वातेत्येव गच्छामन्त्येव स्वात्मा निः। अरदत
 एवेव स्वात्मा मणवदं द्रोहेन। स वितासवी प्रसजिता वर्यवरेणास्मान्नयत्समुद्रं। सुपाणिः प्रशस्त
 पाणिदित्यर्थः। यतश्च सोऽस्माकं खनितो न ताव। अतस्तस्यैव प्रसजे अतुतायामादेशेन वनेना
 नावयंका मोगच्छामः ॥ उर्वीयः ॥ उर्वीयः स नजमाना लाता निता निदेशांतराप्येवोभिः। कोऽस्माकमी
 श्वरः स गच्छामातापयितुमर्हति। नवमित्यभिप्रायः ॥ पाणिः यथायते। इतीत्यप्रसृतपाणिः

संयतोऽस्य ततो देवान् प्रजयंति इति । प्रत्याख्यायैवं तस्मिन् ततः सत्कृत्या ततः अंते अनय बीजा (१
 शुक्लजुः तानयः सत्कृतवत्सल्यर्थः ॥ आनेकारोऽतदाश्रितं नवति पदा तव चः त्रियतेः श्रय नाश
 मपि हित नैव श्रते नवति यतः कियते आने कारोऽष्टय नाशः अनिसुरेण नाजस्यतः सत्यः शृण
 यामहि कारोऽस्मा मां कर्तः ॥ चिमाश्रयं यामः ॥ वेचो मि वचनानि । श्रुतानि च एतानि च कानि च ता
 वामि ॥ अतोऽश्विनः ॥ यथा यथा हित्वे । अनुमाग क रे न महरथे न यः । कस्मात्सु नरे न मादः । वेत्ता
 मः । वाहीति । ३ । ते यस्मात् । इरादाया तस्त्वपि श्रुतं तस्मात्कारूप्येन स्वयि । ते न वचनं तानि
 ते न मे वि न मां नरे । नो चेत्तस्मा माग बोद्धाः न वा मे त्यर्थः । कस्य बुनर्नि न मा मा । वा । यानि को वे वा
 पाय यमाने अयो वा । उग्रं यथा नि न मे दे न वत्त व नि न मा मा । एव सुक्ता वचो वचनं वा कर्तव्य
 द्यं कोऽपि वादि कि मन्वानाः सत्यः पुति कस्यामेव दानं वा च । सुवा मापु वादिर ॥ मया येन १३१

कन्याशश्व वेते । मया यमनु व्याय कन्या न को दा शश्व चेते परिष्वजनाय कथं नाम पृथिव्ये तमानं
 इत्यनिशये यथा यथा नि न मे दे न वत्त व नि न मा मा । नि न मे रति वा । यदि कानि न मा रत्ये वं परिष्वामः
 नि न मे रति एतस्य परस्य । अथ कानि न मे रति । अश्वनामा सु ते राणि खड्गि शतिः । अश्वस्य ना माश्वना
 मानि उजराणि प्रकृते नो न हीता म न्यः । अन्या एव तस्याः एव सुक्ते । अं सुजाता अश्वः । त्वादेवेता न्ये
 नेर्जनयेतीति तस्मात्तदनाम न्य उजराण्यश्वनामानि ॥ क्रियेति पुनस्तानि खड्गि शतिः ॥ खड्गिका विंश
 तिः ॥ कतमानि पुनस्तानि अत्यः । इयः । अर्चयेवमादीनि । अतति गच्छतीत्यस्यः इयति गच्छतीति हंति वा
 ध्यानमिति इयः । ईरणवानवी गमनवातित्यर्थः । एवमादि ते आमश्वनाम्नामद्यो वा सु ते राणि अश्व
 यय रयेवमादीनि । तानि वहुवचनं संसुक्ता नीत्यर्थः ॥ आह ॥ अश्वः कस्मात् । उच्यते । स ह्यश्वतोऽध्या
 नं व्याघ्रात् । त्यर्थः ॥ महाशनो वा न वतीति सहिभुक्ते न वतस्ति न खड्गि शके । अश्वानि धान गणं रक्षिका

उत्पेतस्य संदिग्धं त पुनरेतदधिकमतीति अथ आधारयन्तस्य मन्वा रोहे कौमतीति रक्षिकाः अथ
 आधारयन्तस्य मन्वा रोहे कौमतीति शब्दं कौमतीति रक्षिकाः अथ आधारयन्तस्य मन्वा रोहे कौमतीति रक्षिकाः
 न न वतीति रक्षिकाः स हि अधिकरं अस्मा रोहे आर्चुं चित्तं यो विबुधितमर्जगाव आरुतिमान न वति ॥ त
 स्य रक्षिकाशब्दस्यः स्वबदस्म संयुक्ता देवता वनं देवता संयुक्ता श्वानि गमान् यति ॥ तदेतदुच्यते ॥ यदेव
 ता वदस्य रक्षिकाशब्दस्य तदुपगिरासं चरुः ॥ धामे आरक्षिकाः शवसेत्यस्या मन्विष्याख्या स्यात् ॥ अथ
 पुनर्यदस्य वदस्य तदेतद्व्याख्यायते ॥ उत स्य नातीति ॥ गौतमपुत्रस्य वादेव स्येयमार्थं न गतीया न नेये
 वाजिपुत्रं यमधिरुत्य पत्नमानोः तुलाकं जपति ॥ तत्रेवा ॥ उतस्य अपि मरुत्ययेः ॥ यातीवेज न जान ॥
 अविजीनेयवत्तनयोः नयवान परे न्योनयवता ॥ सुखो हि तं देवानयसुत्युते च तनवान्ना ॥ महिनि
 त्ये च तनशीलः ॥ सिपत्तिं सेपयं अनुकृशा घात मनुतुरप्यति नर्णमकृते चाने स्यादो नात्यये ॥ अ

३५

पिकशात्रहार मनुतुरप्यति अथ नाहन एवेत्यपिशब्दः ॥ किंच यो जायो उर ॥ तननेयवदः ॥ अपिकसे
 वृक्षया अथामनि सुखे खलीने न वरुः ॥ एवमनेकेषु स्थानेषु वृक्षः तथा पितुरप्यत्येव ॥ अथो हि एव
 सिव पित्रदेशे वरुः चतुर्लिंगमपिन शक्नोति पितु तत्त्वितुं ॥ किंच अतुमात्मीयं गमनं च ॥ ने प्रमोका अ
 स्वातोदस्य संतनोतिकाममनि प्रेते नाथे नर्ण प्रगमित्वा रक्षिकाः अश्वः अनुसंतनोतीत्यर्थः ॥ किंच
 ॥ यात्यपि चकानि चित्यथो मारणा मे कोमि अंविता निबुदितानि सति तात्यपि अनुलो मानी वक्तुं
 नाशुगमित्वा ॥ आनिमुल्येन पुनः पुनर्वा नृशं वा पणति गच्छतीत्यर्थः ॥ एवमसमत्तार्थः ॥ अथे
 कपद निरुजं ॥ म्वा रते वागिल नाथं स्यात् ॥ तथा हि गिलत्यर्जः ॥ एणा ते वांशार्थं स्यात् ॥ तथा हि शोभा
 र्थने ॥ गृह्णाते वांशं तया लुदकादिगलनेयः संखली विपते अनुसंतनोतीत्यर्थः ॥ तनो नेर्वाताः ॥ इति
 प्ररत्यानिगमः ॥ सुदिधोहिआनुः ॥ प्ररत्येतः मनेतस्य यरं तो यरु लुगेन च ॥ प्येतो प्येतसनेतस्य

षड्विधो धातु रूच्यते ॥ आसौ ब्रह्मा धातु प्रवर्तनी नो या एवी प्रवर्तनी सुखे वनिगमः नम न्यवर्तनी न्यादीनाम न्य
 तमया ॥ पंचाः पतते ब्रह्म घने वी पंच तेनी ॥ त्रयोपि घने न्ययोः एवाम न्यनमस्य ॥ अंको ई च तेनी
 र्थस्य ॥ आपनी कणरिति क ॥ एते गत्यर्थे स्य च कं रीतो नत्वेन च तेनी ॥ दशवा न्युजराणि नामानि तान्यभ्यु
 नाम संज्ञे च तेनी च तेनी ॥ तान्यपि स्यवाना मेवे ति ॥ ना नि पुन एरि दोष योजनीत्येवमाचक्षते आचार्याः
 इदं मिदं स्या भ्या नो नाम इदं मत्तिरेदं मादित्यस्य येन मादित्यो योजनीति ॥ कतमा नि पुन स्तानि ॥ इती
 इदं स्वमादीनि ॥ इती हित नत्वा विदुष्यां यो मेदि तोयेः ॥ मेदि ते यथा नि त्येवमादि ॥ ज्वलति कर्माया उ
 न्नेर धातु एकादश ॥ य एव लक्ष्यं तेनी नत्वे ति न एव ज्वलंती ज्वले जमा ॥ ततो ज्वताम न्य उज्जे ज्वत्ययो
 धानवः ॥ कतमे पुन स्त इति स्तान्ते न्ना शने न्ना ध्वन ॥ ते जमा ॥ दसुः ॥ ता ये त्ये योजनीति ॥ जमन न्ना
 जी किने जे नणा भवति त्येवमादीनि ॥ ज्वलतो नाम धेयानि ॥ जमेति गच्छ तोति जमत ॥ कमेदं मत्तिरे

गो ध्यामा तिकः स्मृता विनं जने न तेन ययुर्नाति जे नणा नत्वेन ॥ त्येवमादि ज्वलतो नाम धेयानीति ॥ अ
 ध्याय परिमसा यो हिरन्यामः ॥ ॥ न्यन्य र्थो यो नित्यं नत्वेन जे न्ना मर्गनि जातिनः ॥ आचार्ये न गवदुर्ग
 स्यवतो म प्रमो ध्यायः स प्रो मेः ॥ ॥ वसंतामा न्युजराणि षड्विंशतिः ॥ कर्मणा नामानि कर्मनामानि उ
 जराणीति प्रवर्तते न्यो ज्वल नाम धेयेत्यः ॥ ज्वले त्येवानो कर्माणि क्रियंते इति ज्वल नाम न्य उज्जे राणिकर्मना
 मानि ॥ क्रियंति पुन स्तानि षड्विंशतिः ॥ षड्विंशिकाशतिः ॥ षड्विंशतिः ॥ कतमानि पुन स्तानि ॥ अपः अपः दं स
 त्येवमादीनि ॥ आप्यते पुरुषे यो नरा प्रोतिवा पुरुषमेव त इति कृतमित्यपः ॥ अप्रत्येतदप्या प्रोतेरेव ॥
 एवमादियोग्यं ॥ आह ॥ कर्मवत्सा त उच्यते ॥ क्रियत इति मतः सत इति कारकावधारणार्थमिति ॥ अपत्य
 नामान्युजराणि षड्विंश ॥ अपत्यस्य नामान्यपत्यनामानि उजराणीति प्रवर्ततेत्यः कर्मनामभ्यः सर्व
 कर्मणां स्यपत्योत्याद न कर्मव प्रधानमृणा पाकरणकारणे तिकर्मनामभ्य उजराणि अपत्यना

मानि किं पति पुनस्तानि पंचशतानि पुनस्तानि तु कनो कन नयमित्येवमादीनि। तु कन कते नो नो
 स्तज्यते यो नो कं तु घने सन यंत नो तेति ॥ जस्यति। आह। अपत्येकस्मात् ॥ उच्यते। अपनतं नयति
 । पितुः सजाशादेत्यथमिजनतं नयति। अथ बाअनेन जातेन सनाशिन रो नरकेन पतंतीत्युपलक्ष्यं ॥
 अत्र पुनर्विजदेते। दयोः संनिगते विसृज्योः पत्यमुत वीजिन इति तदेतदुच्यते। यथा जनयितुं न
 प्रजा न जस्येवमयो यैकं चायुदाहृत्य मः ॥ परिश्रमं हि न हि मतो येति च। एते चिदुभौ। चामिष्टानि
 संवादेन सिद्धेन हतपुत्रेणास्ति न स्यति नः पुत्रं मे देहाति। तेन किं। तासौ प्रसूतः कीतक इति मदन
 कादीनां पुत्राणामन्यतमं कुरुष्व पुत्र इति मगलमुक्तं। एताभ्यामन्यामन्यजान पुत्रान्तिरेवौ। न
 पुत्रं यथाचे। परिश्रमं विदुस इति। परिश्रमं हि परिश्रमं यं परिहरणीयं परिश्रममिति मयः ॥ किं पुनस्तन
 । अरण्योद्गः अरण्यमपगतं गोमयं ॥ अपगतादहं संवेद्येस्य पराजितं जातस्यारकः यदपत्यास्ये

धनं न स्तादिर्नर्थक्यं। न पुत्रत्वेन प्रतिकल्पयितव्यमित्यर्थः। न हितस्य ज्ञेन कल्प्यमानमपि पुत्रकार्ये
 खलति एते। परकीयत्वात् ॥ पुनर्यममोक्षमः नित्यस्य रायः पतयः स्यामपि स्येव पुनस्तनः। प
 यादियदेवपि अंधनं पुत्रत्वेन व्रतितं स्येव स्युपरि अगोणे स्वामित्वं नयति। एते यदेव स्वयेना
 तमपत्यं नयति तदेव मुख्यं नयति नेतरत्वेन पुत्रं वा कीतकं वा। यत एवममोक्षमः। यदेव नित्यता
 त्वः यममोक्षं स्वयमुत्पादितं पुत्राख्यं राः धनं न स्येव च यं पतयः पालयितारः स्याम। मा परकीय
 स्येव मिप्रायः ॥ कस्मात्पुनरेवं महे। इतो यस्मात्तनशो अग्निं अन्त्यजातमग्निं वाग्निशयः तासु
 पत्यमन्येन जाते। हे अग्नि। य एव जनयति तस्येव हितं व्रतिनेतरस्येव मिप्रायः। अचेतानस्य। य
 एव च जेत यमा नो नयति अविघ्नप्रमादा। तस्येवाचेतानस्य प्रननस्य अश्रुतवतो धर्मात्परितो
 षमायं नयति ममेदमपत्यमिति नापत्यकार्येः वति एते यत एवममोक्षमः। मा पथो विदुसः ॥ मः

स्मात्तेन त्वत्पितामहप्रपितामहसु संनतात्प्रथो मार्गं तन्न केन चित्तमप्यात्मनो बरेण विदुः सुवचः
 त्वं देहिनः पुत्रकोरसमित्यभिर्षः ॥ ३ ॥ इति ममलाधोऽर्थे कपरनिरुक्तं अरण्यपाथः अपगमोदक
 संनधर्यर्थः ॥ रेव्य इति धननाम तद्विचित्रते ॥ अतिविचित्रे ३ तो को कं प्रयुक्तोऽपि सायस्येति अ
 योः ॥ शेष इत्यप्यनाना तद्विशिष्यते ॥ ३ ॥ हेनो के ॥ विदुः ते पितुरमुक्तो केन यते ॥ गच्छत इत्यर्थः
 ॥ एवमप्यामृचिनो यो भवेत्तु अस्य जातमस्मात्पुत्रेन विशेषति मे कौपयन्मेतद्वचि ॥ जनयितु
 रेवमजा भवति न संविद्यो नापि कैतुरस्यस्य वाव स्य विदिति ॥ गच्छेत्तु यथा ॥ ३ ॥ वचनं ॥ सत्ता
 देवा वेत्यत न न वति तद्वेवाप्यस्य मिति ॥ ३ ॥ नने नृणां चाप्यप्यशब्दतिवचनप्रसंगे तेन यमं नृ
 प्यात्मनः ॥ ३ ॥ नरे च सावशेषं नृपस्य शब्दे प्रसक्तौ तु प्रसक्तमेवाव्यते ॥ तस्यो नृगन्यमेति चेन्न
 नाय ॥ न हि प्रनायेति न हि प्रहीतव्यो नोर्गो वक्तव्यः ॥ पुत्रो ममायमित्यनेनातिशयोक्तव्यः ॥ अरण्यः ॥ अयाणः ॥ अय

मोनात्मीयं ॥ तिनहि नव्योर्गो वक्तव्यः ॥ पुत्रो ममायमित्यनेनातिशयोक्तव्यः ॥ अरण्यः ॥ अयाणः ॥ अय
 यतो रकसं वेषः ॥ अस्य कुत न ॥ ॥ यद्यपि सुशेखर एव स्यात् ॥ सुखतनः ॥ नृचि चिताहिते ॥ ॥ नृपाय
 न्नादयोः ॥ अस्य नो दीपिता देन सो जातः ॥ ॥ अस्य जायोररसं नृतो ना ॥ यो हि स्वयं जायार्थं संनवेति त
 स्व एवोदरे संनृतो भवति ॥ अतो नृपाय आत्मनो य जायेति रविजायते ॥ तस्माद्योऽस्य जायोररसं नृ
 तः समनसापिन संनृतो ममायमिति ॥ किं पु ॥ पुत्रत्वे परिब्रज्य पितृव्य इति ॥ विचारणं मनसापि
 न संनृप्य इति ॥ अथाचि शोकः पुनरित्येति ॥ अथ शब्दोऽप्यशब्दार्थवर्जने ॥ स च देवार्थः ॥ पु
 स्मादोः ॥ स्वनिवासस्थानं स्वले शं ब्रह्मापिकादेन स एति ॥ न देव्य एव नयति ॥ तस्मादप्यन एवास्मा
 यत एवमतो ब्रवीमि ॥ आनो वा न्यनीषाते तु न्य ॥ ॥ एव आ गच्छतु न ॥ जार्जीले ज न कान ॥ परं नो
 न पदाता अनीषा ॥ अनिब्रह्माणः ॥ अनिब्रह्म स पदान् नव्यो नृजातः ॥ शिखरितो नृपः ॥ ॥

एवमुक्त्वा गच्छतुं न पराजयेः पुत्रैः संवत्सि नैति स्य निनायः॥ अथेतां दुहितृदाया य उदाहरंति तद्वत्
ते। अपेक्ष्य स्यात्पितुः सकाशात् न नैव तित स्मादप्यपि नितिरसु नयोरपत्यत्वेनाप्रीतिरुद्दिताः
सकाशान्तत्रैवं सति उभयोर्दुहितृपुत्रयोरपत्यकार्याणि दायाद्यादीनि अविजेष्योपमा कर्तव्यमिति
द्विदं विचार्यते। तदधिकाराणां यमस्य शब्दः। एतां सृवंशासर्गदुहित्यादिना यस्यामाणा। तां दुहितृदा
याप्रे अर्प्य उदाहरंति त्रैमविदः। अस्यामृत्तिलस्यमाणा योर्दुहितृरपि दाया यत्वनर्ता। तिरुप्यते। पु
त्रदाया यत्वेने। एके तु न ईर्ष्यविरोधमन्यते। यत्वेन कं विजेत स पुत्रस्यैव दाया यः। न दुहितृपि। यथा
दुहिता पिदाया यगमहेति तत्रेयमन्यते। अने॥ शासदुहितेति॥ एका विष्णुर्वैदेमर्ते वेत्वा पित्री नाम्ने
हिने सवने सवने इक्ष्वाप्ये ये वावस्य यद्यत्वे अमिति द्विष्यति दादेवा। हीनिके स्वहः मु अर्दी।
नमर्त्तनामतत्रेयं शस्यते॥ नजामयेतां नृपति य पि अनयेन समाकाये विनियोगेन न चरेत्

शामनवद्वि॥ प्रसात्तिप्रख्यापयति प्रतापयतीत्यर्थः॥ कः पुनामो प्रशान्तिं किं वा प्रशान्तिं। यो दाया
दोदा प्यिया न च तिसत्स्यां ताया ते दुहितानस्याः पुत्रा च प्रशान्तिं नानकर्मणे अर्प्यः। दुहिता दुहिता
साहिपत्वेन दीपते न चैव दुहिताननति॥ दूरे वा मनीमापि नुहिताप प्या न यती। ति दुहिते सुच्यते। दो
वीमा हि नित्यमेव पितुः सकाशात् इत्येतां प्रार्थना परत्वात्। आह। कथं पुनर्मन्यते। प्रशान्तिं यो दा
या संतानकर्मणे दुहितुः पुत्रभाजमिति। उच्यते॥ इति यस्मात्॥ न संगा न तार सुपागमत। उपाग
यति चेत्तसा। दोहित्रे दुहितृपुत्रे पौत्रमिति पुत्रो मनायमिति एवमुपागच्छति। न ना पुनस्य पौत्रस्या
दुपागच्छति च उहितुः पितापौत्रो ममायमिति दोहित्रे। तस्मा दुहितापि पुत्र एव यस्याः पुनः पौत्रो ममा
यमिति चेत्तसा उपागम्यते। विहाः कृतस्य दीपिति संपर्कना। विधानयत्नः कृतस्य प्रजननयत्तसा न
न इत्येनदप्युहिते यजननामा। दीपिति विधानमित्यर्थः। प्रजनने यत्त विधानमपिशेषेण संपर्कनरज

यन्निष्ठः यथेन हि पुत्रजनने प्रजयतयत्तत्तन्मते तेन येन हि दुहितृजननेऽपि पुरेजमंत्रे येन पुत्रविधा-
नेन पुत्रगर्भे आधाय तेनैरेव मंत्रे तेनैव च विधानेन दुहितृगर्भाऽपि अथवा अतश्च नये उच्यते ॥
ततश्च गार्ग्यस्मभूतेन स्मये गात्रे स्यः हृदयानुस्मरणमिति तेन गर्भजनने गतं तत्प्रसूते प्रयत्नं
नवतिरेतस्मयरेतसो विधानमविशेषणं प्रजयतः सौम्योदादिभेदात्तान्मायामित्येवमुक्तं पुनश्च
तिचेतसा येनैव दिविधानेन पुत्रजननेरेत उच्यते तेनैव हि दुहितृजननेनपि तत्रैव मतिरेत उक्तं
न विध्यविशेषात्प्रजननयत्तान्विशेषात्प्रजननयत्तान्विशेषात् अविशेषणमिष्टुनाः पुत्राः पुत्र्यः
स्त्रो नयेऽपि दायादाश्चैवमेवैधर्म्यविदो मन्यन्ते ॥ तदेतद्व्यक्लोकान्मासमिति मुन्येनोक्तं मिष्टु-
नाः पुत्रादायादा इति ॥ अंगार्ग्यस्मभूतेन अविशेषणमुक्तमिति एतादृशं शास्त्रं दुहितृजननस्य
स्त्रवः प्रथमोऽर्चो व्याख्यास्यते ॥ अनयोऽर्चो नैवैतद्व्यक्लोकान्मासमिति चेत्त आ

स्वप्रसक्तानुप्रसक्तं दायादायमर्चितमेव प्रथमं तत्रैव धादाचारगर्भेनैव व्याख्यायते मंत्रविष्णु-
यव्यायनाय ॥ इदं शास्त्रमिन्द्रोणा विष्णोः नेव तानि मंत्रं सेविता नाय च ॥ मंत्रे एवायमेव प्रकाशार्थं
मंत्रेनैव निर्वहति तदेतन्प्रकारेण एतदपि न भवति ॥ अंगार्ग्यस्मभूतेन पुत्रीत्येतामृत्प्रजयादे-
त्पुत्रस्य मर्दनिनयत्तिति ॥ अनुष्टुपेणामपुन उच्यते ॥ हे पुत्र अंगार्ग्यस्मभूतेन मित्रं हृदयादा-
धिजायसे यत्तदुक्तं यंगार्ग्यस्मभूतस्य हृदयादधिजातस्येति ॥ तदेतन्नापि स्यदायतरेण मंत्रेणा-
श्रुत इति ॥ पूर्वस्यास्यदायतायां तापो स्पष्टः ॥ अवरणाया मंत्रः ॥ तत्र हि न तस्मदी धिति मंत्रं वि-
त्यज्यतस्य प्रजननयत्तस्यरेतसो विधानं विशेण प्रजयति मुक्ते ॥ तत्पुनरेतदस्यो उदपुन-
रंगार्ग्यस्मभूतेन मित्रं हृदयादधिजायमेत्येवमुच्यते ॥ तत्रैव मतिमुक्तं पुमान्गार्ग्यस्मभूतेन
दयादाधिजायते तथैव दुहितृजननविशेष उपपद्यते तस्मात्तद्व्यक्तमविशेषणमिष्टुनाः पु-

आदाया इति आन्मात्रेण नामाभि। यस्मात्तं गदेगात्संभूतस्वदेहया निजातस्मात्तत्वेन त्वं ममेनाव
यजन्त इत्यभिप्रायः। केवलं तु पुत्रनामात्वे अहं विदुनामा। एतावानावयोर्विशेषो नाममात्रेभि
न्नमित्यभिप्रायः। सत्त्वो वशरहः शनद्विस्वाशोः। सर्वस्मिन्नप्यसंतत्सरे शरदे वदुनीया। अत्र
रोगत्याछं २२। नस्मात्तरदेवो पलस्य सत्त्वत्सरे शनमेतदायुगणस्यते। अविशेषेण पुत्राणां
दायो ननु तिष्ठमृतः। मिथुना नां क. एव माहा मनुः स्वयं भुवः। स्वयं भुवोः पत्य स्वयं भुवः। कस्मिन्
काले मर्यामाह। विसर्गोहो। मस्मादावित्यर्थः। पूर्वमर्द्धश्लोकस्य अज्वेन॥ एवमेताभ्यामष्टकस्या
कान्यामुक्तमविशेषेण पुत्रस्य दुहितुश्च दात्वं। न दुहितर इत्येकं॥ न दुहिते गदायाद्यमर्हतीति
के। न दुहिते गदायाद्यमर्हतीत्येवमेवै. भर्तृविदो मय्येते। ब्राह्मण न पि चैतस्मिन् यदेव दाया
। तस्मात्पुमानदायादः। क्यदाया इति विज्ञायते इति। यदहं ति स्थाती नदा रुमयं न स्मात्पुमानदाया

१३६

इत्यदाया इति विज्ञायते॥ एतस्मिन् ब्राह्मणे विचार्यमाणे ज्ञायते न दुहिते गदायाद्यमर्हतीत्युमानेया
हतीति॥ तस्मात्स्त्रियं जातां परास्यंति न पुमांसमिति च॥ एतदपरं दर्शनं दुहितुरः दायादत्यंति गतो
दर्शयती॥ अथ यत्तस्यां पारस्यंति हवनकर्मणेन तस्मात्पुमान् दुहिते दातुमयं परास्यंति हवनकर्मणः
दातुमयं नैव जुहति तस्मात्पारस्यंति जाता परास्यंति परस्मै प्रयच्छंति तस्मात्पुमानेव येन कस्यचित्त
स्येष्टेन दुहिता॥ किंच॥ स्त्रीणां दानविक्रयानि समी विद्यंते न पुंसः। पुंशमेते हि परस्मै स्त्रीविक्रीयते च
वेवाहिकेन श्लेकेन। विक्रयं चाप्यपत्यस्य मतिमान्कोनुमं स्यते। स्वत्यावाप्य न दुर्गापि विक्रयस्त्वावे
सः इति न गवता वा सुदेवेनोक्तं सुनदाहरणे। तथा च ब्राह्मणमपि दर्शयति। चातुर्मास्ये च नृते वा
एवाकरोति यापत्युः। कीतासती अन्यथा नैव रतीति तस्माच्छुक्तेन प्रदानं विक्रयः कस्याया इत्यु

पपद्यते। अतिमर्गः परित्यागः परित्यज्यते हि कस्यास्य बंधुभिः स्ववंशे। यो बलिष्ठः स गृह्णातु गोपानुसं-
 रोचते नैव यो ह्येति स एष सत्रियाणां मेव स्वयं वराधर्मो नैतरेषां बंधूनां मिति। स पुनरयमितरेषा-
 मबन्धूनां मृदायाद्याहंत्वे कस्यायालिंगं नयति। तस्मान्नरायाघमहेति वन्येति। पुंसोपीत्येकेशोनः श-
 पदेशनात्। यदुक्तं दानविक्रयातिसर्गे हेतुभिरायादत्यं क्रिया उति। अनैकांत एषः। पुंसोपि दानविक्र-
 यातिसर्गाविद्युत एषः। पुरुषोपि हि परस्मैदीयते। एवं तु कृतं दाने कीतक कपिनक्षेत्रजोरमाः पुत्रा उति।
 तथा च शोनः शपेदशनात्। शोनः शपे आख्याने बहूनां। नारते च शूनः शपस्य विक्रयो दष्टः दि-
 कीते मध्यमे मन्यु इत्येवमादि। तथा च परित्यागेऽपि दानाया विस्वामित्रियमधुबंद आदीनां। तस्मा-
 दनैकांतिकत्वादेवेकाहेतुता उभयोऽपि। रायाघत्यमित्येकमन्यते। अन्नात् मतीकाद इत्यपरं। आ-
 चार्यमतीमतिराक्षशेवः। येषां भ्रातृका भवति वन्यासेव पित्र्यं धनमहेति नेतरासं भ्रातृकापुरुषे

बुद्धिबलः पिंरदानं बुद्धिबलं नृणां धनमहेति। सा हि परकीयं वंशं वदेयति न सं। तस्मादशो नार्थनामि-
 तं। अन्नात् कायां पुनरयं पिंशेषः। अन्नात् कायाः पितुरन्यः पुत्रो नास्तीति दोषः। पिंरदानं हि पुत्र-
 यश्च यति ह्येति न नृन्यजीनामितीति। अन्नात् कादुहिता। तदुक्तं पतौ त्वत्पुत्रिकामनयत्योः पिप्रजा-
 पतिः चेष्टाः स्मरथं मयस्य मिति संवाद्यानि संधानमात्रेण बुद्धिः। त्येकं वा मिति निगमयेत सितं
 येतु उदाहरति। अन्नात् रवेयोऽस्मिंति हतवर्त्मरति। निगमस्य समासतो र्यमाह। अन्नात्
 काश्च योऽस्मिंति संतानकर्मणेपिं रानाय हतवर्त्मन इत्यस्याम्य भ्रातृकायाः कन्यायाः अ-
 निर्वीहोः निर्वहणं विवाहनिषेध इत्यर्थः। औपमिकः उपमया दर्शितः अन्नात् रवेति। अम्योऽंति
 नामयः सर्वालोहितवाससः। अन्नात् रवेर्योऽस्मिंति हतवर्त्मनः। इयमथ र्येणां प्रसवमार्गजह-
 नरोऽपि जीयात्। भवति तस्याः तत्प्रतीकारकर्मणि विहितं युज्यते। अम्योऽंति हतवर्त्मनाः आह।

[illegible]

एतन्मागेदृशिसनयेतध्वयेधनानां॥एवमुक्त्वाअपरकालेहत्याननआगेदृशिविंशतायेवपत्यउ
 शनीमुच॥साःपथाजायापत्येष्टातोमृकनर्जेमुजामान्त्वाकालेआत्मानंदर्शयति॥एव
 मुक्त्वाआत्मानंदर्शयति+जनानांविच॥उवाहसेवनिर्णिणीतेअसः॥यथाहसनाम्नीहसन
 त्वनावादेतानात्मनोदर्शयति॥एवमुक्त्वाअपिआत्मनोःतर्जनात्मिर्जनेषुव्याणहयाणिबिब
 पुते॥शार्चरेयतममादिग्धानिसर्वेद्व्याणिप्रकाशोदकेनधोतानीवकरोति॥चतस्रएताउप
 माअस्यामृचि॥अन्तातेवपुंसरतिएकागता॥गेदिणीयेति॥द्वितीया॥जायेवपत्यरतिरतीया॥
 हसेवेवतृतीया॥अत्रप्रथमोपमयाः॥न्तातेवपुंसरत्यनया॥अन्तात्कायाअनिर्वाहोत्तिगपते
 यथाअन्तात्कापितनैवप्रत्येतिनयति॥एवमुक्त्वाआदित्यमेवप्रत्येति॥एवंअन्तात्काकन्याय
 स्मिन्नेवबंशेउत्पत्तानवतितनमेवप्रकाशयतिवर्हयतिनमर्त्तबंशमित्येवमुपमयानामोचोद
Indira Gandhi

अथेतदुपपन्नं किं तं नञति ॥ पुत्रार्थेत्यादिवाहस्यतस्य तस्माद्वैमित्त्या इहैवंशस्य जर्दयित्त्या
 वैमित्त्यं शस्य अन्नादिकादिना दद्याद्यमहेतात्पुत्रपुत्रये ॥ निगमप्रसक्तस्य तत्त्वनाचष्टे ॥ गर्भः मा मास्य
 षुगिति अनिचपनयोदमर्थः ॥ गृणातेः महिसत्यसंगरो नञति ॥ संतीयेतेहितत्रसत्यमिदमत्रपतितमि
 दमत्रनतितमित्येवं प्रायेण कित्वास्तवाचते त्रेतेनमेवंलक्षणं गर्भमागेदति या स्त्री पागतीरगत्य
 नञते तदेतद्गर्भस्य ममास्या गो गरोदं जंमिष्यलानहेतुर्ह्यस्त्रियात्येव पुत्राया अपतिकायाः स्त्रि
 याः प्रमिदं तं येव प्रमिद्या निरुच्यते देशमसाचारव्यवस्थयापि च चिन्मे आर्थी निरुक्त्य रमेतदेनेन
 प्रदर्शितं नञति ॥ तत्रत्या पुत्रा स्त्रिन्नुपविश यापतिका मागेदति ॥ तं मनास्था येन च कित्तममये
 नस्थितं या अपुत्राया अपतिका मागेदति तस्मिन्नुपविशतीत्यर्थः ॥ ततः सानन्वेवं पुनः सका
 शाद्विष्यन्ते नते ॥ ममास्या नन्वे मज्जो भनो ज संश्रुममो मनस्येव च धनानां गर्भमागेदति गर्भे

१४०

प्रसक्तमुच्यते ॥ श्मशानसंचयो विगर्भे उच्यते ॥ गुरुते रूपमनार्यस्य सह लोकविनाशवा सुपुत्रश्च न
 जति ॥ यानिदितत्रशाया दानि सत्या न्यास्तानि नयेति तानि जनमरणा माशासने मियमायेषु जने
 पुत्रानि प्रमुदिता नि नयेति ॥ श्मशाने श्मशाने श्मशाने श्मशाने प्रसक्तमुच्यते ॥ तत्र हि ॥ शाशते चेति
 श्मशाने चेति श्मशाने सत् श्मशानमित्युच्यते ॥ श्मशानार्थमाह ॥ श्मशानमिति ॥ तद्विदितवशेते ॥ त
 वदित्तिसिष्यते मृतस्य सनः ॥ श्मशाने ॥ चनः ॥ ग्राह्यता मपि पुने गदमुच्यते ॥ तत्रैव मिके ॥
 वमं च धाता नहि च स्य सुख्यं जने ॥ श्मशाने प्रसक्तं निराह ॥ श्मशाने नेति तद्वि श्मनि शरीरे स्थितं
 नञति ॥ पयो यमसक्तं निराह ॥ लोसलुना ते मदिच्यते ॥ लीयते ॥ तद्वि शरीरे लीयते तत्र निग
 ममपि नोदाहरेति ॥ श्मशानसंचयो विगर्भे उच्यते ॥ नो परस्या विष्कृया घटु परस्या विष्कृया तम
 जेदास्या न्नमेषु को यजमान इति उपर उच्यते ॥ यूपस्या त ए प्रदे श उच्यते ॥ ये च नागो पराष्ट्या इति

जे॥ तदेतदं पश्यताविः स्फुरादित्यर्थः॥ पामुजितरवछादनीयं हि याव॥ यदि तु नरपरस्य केचि
 रप्यत्रयवसाविः सुयोदनेदाः गर्जन्तिष्टः प्रमशानप्रतिष्टः प्रमायुक्तः प्रमरधर्मापुत्रेययथाः
 विहितानां युक्तोयजमानः स्यादित्यपि निगमो भवेति अप्ययमप्यन्ये वदन्तरत्यपि शब्दः॥ रथोपि
 गर्जन्त्येते॥ गृणातेः स्फुरत्यस्य तद्विस्तृतममश्यादिभ्यो याते न्यः सुगुलनरं हि तेन गम्यते॥ रथो
 पि गर्जन्त्यस्मिन्नर्थे॥ आगदयोरुपासिते गर्जे मित्यपि निगमो भवेति॥ हिरण्यरूपं हि तिज॥
 अतविशयत्रेय एतया विदुः नामिका नरुणा चैतौ तज्जस्य भिष्यन्तौ योनामकतुः मतत्रयनसा
 नस्य रथमारुहस्ततः गृहीते युधनुष्कोत्साह अनयाः भिमेत्येते॥ तावेवात्र मित्राचरुणा जदि
 देवताभिप्रायेण॥ एवं स्यादमित्रो सीतो नमभिमेतयमि मित्रस्य ह्येते नदुपे॥ चरुणो नीतो मंत्ररुण
 स्येन दुष्मिति ता तु चेतो हे मित्रवरुण हिरण्यवर्णं हिरण्यमदराय वर्णं उपसायुष्टो उपसायुष्टे रत

कालेदिताच उदयकाले मय्यस्य॥ यौ युवा मेनस्मिन्काले एते रूपमयस्थूणमयो मयगर्जे स्थणं स्वर्गतरथ
 मागेदयः तौ युवांश्चर्वा मि॥ ममाप्येवैरयं गर्जे मेनस्मिन्विधाकं गच्छते तत्स्वरूपमेवेसां प्रतमागेदत॥ त
 त एनमारुह्य चक्षाप्येकुरुतमित्यर्थः॥ अदिति च॥ अदीनमनुपक्षोणमात्मपक्षं शनै चोपक्षोणम
 मि॥ चपक्षमित्यर्थः॥ गर्जः समानाख्यायुतिव्यत आरभ्य प्रसक्तानुप्रसक्तमुक्तं॥ जायेत्यत्र त्यउशतो
 नुजासा उसाहमेव निरिणीते असदत्ययमप्यर्द्धं चैः पूर्वमेव व्याख्यातो नाप्यकारव्याख्यातुकमे
 नित्याः स्मानिस्तथा ह्युक्ता कस्याप्येव तावता नवच्छिन्ना भवेदिति॥ चतस्र उपमा इति युक्तं ना
 य्यकारेण तदपि परि संख्यायताः उपपादिता अस्माभिरेव मन्त्रानेव पुंस एति प्रतीतीति॥ चैत्यनेन पादे
 नास्माच्चि अमित्रो हो रजितः॥ अत्यत्रापि चोक्तं॥ नाभान्द्रका सुपयच्छेन तो कं ह्यस्य तदेवतीति
 अयमस्मिन्वाक्येनाभान्द्रका सुपयच्छेन तमिप्रत्यक्ष एवोपयमनप्रतिषेधः॥ चिवाहार्थे याणि युदे

[illegible][illegible]

या अपि संनाना अउवाः स्युः॥ ततो विनादपि नमो न्यर्थ एव स्यात्॥ अथ का सर्व एव लोको व्याप्तुं प्याय
 यग्नं स्यात् विचित्रा पुत्रिका पितुरपि सा नो र्थासा न्यस्य दुहिते तित स्यात् पित्या जायते सामाना महस्ये
 वने नरस्य पुत्रिकापि स्यात् अनिष्टं चैतत्सर्वं॥ तस्माद्यैवान्निमेषे प्रवेष्टं अर्मेण पुत्रिका चि यते
 न॥ स एव च मुख्ययाव न्यासाता महस्येव पौत्रो नवति॥ नेतरेन्नात्तमनौ पुत्राः॥ नेहि मो प्पाद न्या
 जनयितुः पितुः पुत्राः सतो मातामहस्य पौत्रा उत सुभ्यते न ददति॥ चोकेण लिखा॥ तत्रैवं सत्यं गदं
 गात्संभवस्य त्याज्यं पुत्रनामासीत्येवमादिषु गोणं दुहितुः पुत्रस्य सुभ्यते किंचायदि॥ दुहिना पुत्रे
 णा विशिष्टं स्यात्ततो दुहितेति विशेषसमाख्यानेव स्यात्॥ अस्मिन्नेवं॥ तस्मादिष्टिष्टतरः
 पुत्रो दुहितुः मन्त्रा आदित्युपपद्यते॥ यदपि चोक्तं॥ अविशेषेण पुत्राणां दायो नवतीति त
 दस्यन्नात्तमनपि स दृश्यं॥ अथ नानेदं सूत्रेण विमोक्षेनेदं दृष्ट एव धर्मा न्यायान् न स्मृतिर्द

दः॥ तस्मिन्नेवेदे अथैतो जात्यादिक्य प्रतिशेष उदाहरति॥ धर्मविदः॥ येय सग्य स्यनायाननाये
 तान्वरति॥ अथ शब्दो विशेषाधिकारार्थः॥ स्येष्टं पुत्रिकाया इत्येव॥ इति यदोत्तरं श्रायो पुत्रिकायां
 पुत्रिकापितुरस्य पुत्राः जायेत॥ नश्विनागकालेनेष्टं भागं पुत्राकाये च दद्यात्पुत्रा मागमितं
 सुत्रानि न जेदनागा एव लिखितं दुहितुः इति॥ नेदेन देन यदो निरुच्यते॥ यया दुहितुणां नागो ना
 स्तीति॥ न जामये न गिये तान्वे आत्मजः आत्मनो धियो जातः स आत्मजः मत्किं करोमीति विव्यना
 रेकमिच्छ्ये पौत्रवोचनेन प्रादातै प्रददाति॥ किं न हितस्याः करोति॥ उच्यते॥ चकार गमं सनितु
 निर्धानं॥ सनितुहेस्तयाहस्यन॥ गिनी नर्तः प्रमयममर्थीक गेति पुत्रार्थः॥ किंच॥ यद्विमातरः
 यत्सुत्रद्वयमातरो जनयति॥ बह्विचवध्या जोरां पुत्रां॥ अबह्विचा जोरां लिख्यं॥ तयोर्द्वयो रपि जो
 दुवो द्वौः पुत्रयो रस्यैतद एकतरः कर्त्तुं नवति संतान कर्मणः॥ कतमः॥ यः पुमान् स एव दायो

इः शया घादे ॥ नेन राः कः न्याः ॥ ५ ॥ विं च ॥ तयो ह न योः पि सु र न योः सु न रा मे ने ना पि प्र य ले न य त यो ह त्यादि
 त यो र न्य रं ध न ॥ अ न्य त राः दी पि त्वा सु र नोः पि सु र योः पि स न ज्ञा म्या ग्या न र्ण म्या ग्यः प्र दी य ते य
 र म्पे न क म्या चि द प्य व स्या या म सा वा त्मी यो न व तौ त्प नि प्रा यः ॥ ग न म म्या न चि न त्र म ये ना न्यो
 दि त्वा मारे गि ति न दु हित रा गि म्य ना गि न्यो न व ति ॥ ने ताः सं ना न क र्म णि पि तु रु प ति थं ते ॥ य द्दि पि
 त्या ले ताः य र र्मे दी य ते न स्मा द भा गा ए ना र ति ॥ य तु न ह कं पुं सो पि दा ना ति स र्ग वि क र्या वि धं ते र ति
 ॥ त त क र्श चि त के न चि दि मि जे न न तु ति ॥ त्वा तु नि स र्ग णे व दी य ते वि क्री य ते वि मृ ज्य ते वा ॥ ता
 दि य रा ग्य मे वा स्य द्य ते ॥ त स्मा द न या ति ॥ ॥ इ ति नि रु क्त व ता न ष्ट मा ध्या य स्य प्र थ मः प दः ॥ ॥
 प्र स क्ता नु प्र स क्ता वि द नु कं ॥ त स्य वा ॥ ज न वि तः प्र जे त्पे व मा दि ॥ न र न पि दा नी सु च्यं ते ॥ म नु स्य ना ना
 ना न्य न रा णि तु न वि श ति ॥ ॥ म नु स्य ण्य ना मा नि म नु स्य ना मा नि ॥ उ त्तरा णि प्र र ते न्यो प स्य ना म

मः ॥ अथ स्या न्ये व दि वि र श मि से ति म नु स्या इ त्पु च्यं ते ॥ कि यं ति पु न स्ता नि ॥ पंच विं श ति ॥ पंच व विं श ति
 क त मा नि पु न स्ता नि ॥ म नु स्या न रा र्थे व मा दी नि ॥ नृ स्यं ति क र्म वि व ति न राः ॥ इ त्ये व मा दि ॥ आ द म नु
 स्या क स्मा त् ॥ उ च्यं ते ॥ म त्या ज्ञा न्या न त र ने क र्म णि सौ च्यं ति से न सं ती स्य ये ॥ अथ वा ॥ म न स्य मा ने
 ने न प्र ज्ञा प ति ना स ट्ठाः ॥ म न स्य ति ॥ पु न र यं धा न म न स्वी भा वे प्र हृ षे न प्र हृ ष्य ता प्र ज्ञा प ति ने ते स
 ट्ठाः ॥ अथ वा ॥ म नो र प र्थ म नु स्याः ॥ म नु श्रो वाः ॥ प र्थ म नु स्याः ॥ त च पंच ज ना र्थे न स्य नि ग मा न र्थे
 ति सं दि द्धाः ॥ त त्रे य ॥ मृ गु रा ह र ण ॥ त य्वा था ॥ त द द्य ना चः ॥ नु ष ध्वं ॥ सो र्वा क स्या गे रा र्थे न त स्य वि
 श्रं ढे नैः ॥ मह सं चा दः ॥ त त्रे यं दौ त्र ज पे वि नि यु क्ता ॥ त र्हा र्थे वा चः ॥ प र म नु र्द म ह द द्य मं सं ॥ य म न्ये ज्ञा
 ने उ त्तरा णि ॥ ये न वी र्ये ण कि मि ति ॥ ये ना ॥ सु रा ॥ न भि म वे म न्य र्थे दे वाः ॥ नु क्ता रः ॥ अ न्न भ क्ष पि ता रः ॥ अ
 पि चो द्य जि या सः ॥ य ज्ञ सं पा दि नः ॥ दि वा शू य म पि च दे पंच ज नाः ॥ म नु स्याः ॥ नि स्का र पंच मा व णाः ॥

[illegible]

अथवापचमेनसुप्रवृत्तेनवर्तितकारेकमासाव्यास्यचेष्टेऽश्वनेर्वास्यात्। इयोरपिवातद्विपक्षे
मन्मद्व्यास्यरुद्धेनवर्तिपयेननानाममहायेनृषध्वान्नदन्मसंदेहपदमेकंउदत्यप्रदर्शनेपमेध
योऽपिननेदेवासुशगसमीत्येकमन्ते। चत्वारोवर्गानिआदःपंचउत्थापमन्यत्रःनिसृजनिषद्ये
तीतिनिष्ठादःप्राणित्रयतोऽननःअयत्नानिबुधमस्मिन्यापन्नःनितिनिष्ठादःसोध्यन्वउत्पेकमन्ये
ते। मचरयकारःनम्यनिचकालमाधानेऽयतोऽनर्गसुरयकारःऋग्गोत्रेतिप्रयकारम्यतिन
मेवनेदः। सोध्यन्वा-स्रनवर्तिवमंचल्लिगात्। यथातुपंचजनशब्देनमनुष्याएवनिष्ठादपंच
जनशब्देनमनुष्याएनिष्ठादपंचमावर्णउच्येतैवैवनिर्गह। यत्पंचजन्ययाविज्ञाःमसयः। प्रय
येनदद्यात्। अयमनुष्येष्टिर्द्विष्टस्यपंचमेकमिहृत्यतीयशब्दम्यप्रतिपदेष्टा। यदापंचजीनी
नयाविशापंचजनसमुदायलक्षणयासहितैःस्तोत्रिनःऋत्विज्निर्वायेनैतद्वैवर्त्यनिर्वायाः

स्वताः असकृत् असन्धना निपादये च मावर्णा आत्ताः संतो वे जी भावे अलजत जे इव सै नगव वि
 त्येचमस्येयंतः॥ अत उरु मुर्जं यदा पांचजन्या विषा मरुघोषा क्व विधिः असन्धनेति तदा विनि
 ति तदा उपप्लव्य मउदः नाभिः प्रह्लादिन चैता असृणान अहन्वर्था यं घात ॥ नृहेणा यमिद
 इव वधेन॥ पतेद घातिना मे घजाता निविद्यः सीतिरेताविति आयता व्यावयिता मेव मेषां च्य
 वना अनीश ॥ अन्यस्म्यतिवर्मीणां मेव योऽन्य ॥ आह वा ह कस्मान् ॥ उच्यते प्रवाधत आन्या
 कर्माणि प्रवर्षेण वाधते प्रक्षिप्य यस्याभ्यां कस्माणि अंगुलिना मानुज गणिको विंशतिः अंगुलीना
 नामान्यंगुलिना मानि च नराणि पुरा नेन्यो वाहुनामन्यः वाहोरेव हंगुल यो नयंतीति वाहुना
 मन्य उजराणि अंगुलिना मानि कियेति पुनस्तानि द्वा विंशतिः देव विंशतिश्च दानिं शतिः कन
 मानि पुनस्तानि अकनः अग्न्यः स्त्रिय उत्येन मादीनि वाहुरेव ताः ॥ अयं तेनाः कर्मणा
 स्थि

ति अंगुलाः अग्न्यः पति सायन एताः क्षिप्यते आभिः सेतव्यं इयति स्त्रियः ॥ इत्येव मादि आह
 अंगुल यः कस्मात् ॥ उच्यते अग्रगामिन्यो नयेति अग्रे स्तेनाः कर्म सुगच्छेति ॥ अथवा अग्रगामि
 न्यो नयेति अग्रे स्तेना गच्छेति अग्रगामिण्या जानयेति अग्रे स्तेनाः कर्मणि कुर्वेति ॥ अं कना नयेति
 वा ॥ तथादि को स्तेना निरनिहन्ते सा जे कितरे नयेति ॥ अथिवाः म्येन ता देवस्युः एतादिते तमघे
 मानि सुख्येनां चेति गच्छेति येन न्येन ना इत्यधीयते ॥ ते सामन्यजत आभिमन्येयु लोना मेवा निजा वि
 काश्रमवति ॥ दशावनिभ्य इति बहुधाः अवनय इत्येव मादीनि नद्यादिनामभिः संदिश्यते तदर्थं मि
 दमुदाहियते विदुषे वा अर्जुनस्य का इवेयस्य मर्षस्यार्थं यावत्कृतौ विनिवृत्ता दशनि रज निनियुं
 पचयेते यावाणः सोमानि ययक्रमेणि प्रवृत्ते ते दशावनयः तेनो दशावनिभ्यः देवलिजः यूयम
 पि अर्चनस्ततीः प्रोक्षारयतेत्यर्थः एवमेव दशभिः कस्याभिर्ये उपचयेते ते दशकस्याः तेनो दशाव

सेभ्यः अर्चनार्थं निवेद्यैवं योऽप्युच्यते ते ते देशयोः कालेभ्यो देशयोः सेभ्यः अर्चता देशनियोजने योऽप्युच्यते
 ते देशयोः जनास्तेभ्यो देशयोः जनेभ्यः अर्चता देशनिरभीशुभिरुपचर्यते ये ते देशाभीशवस्तेभ्यो देशाभी
 शुभ्यः अर्चत अजरेभ्यः अजरण्यधर्मभ्यः देशधुरोय एते यावाणसेभ्यो अर्चते देशनिरभीशुभिरं
 गुलीनिर्य एते युक्तावहेति यावाणसेभ्य एभ्यो देशयुक्तावहेति अर्चते तिसमस्तार्थः अथैकपदं नि
 रूतं अवनयोः गुल्यो नयेति तास्येति कर्मोणि रसंति भवेति यासपयतोऽपि अथैकपदं नि
 रूतं अगुल्य एव ताहि प्रकाशयंति कर्मोणि प्रकरी कुर्वतीत्यर्थः योः कर्णोत्येतस्य देशो जनाः
 त्यनेन पदेन व्याख्यातं योजनानीत्येतच्चिगरमिदमेव अमीशवो यं गुल्य एव तास्यभ्यः कालेनैक
 र्कर्मोणि व्याख्यातं तास्यार्थः अनेकेनामनिरे गुल्य एवोक्तः अनेकक्रियाशक्त्युपपन्नदर्शनाय एते
 यावाण एवमनेकक्रियायोगिनी निरे गुलीभिरुद्दिता सार्वभौम्येति निर्देष्टव्यं धर्मकर्मणः धरणि

पूर्वतांतिवहे धर्ममुपहिते यमर्थातराध्वरनदुहादिसंवेधिनी एतस्मादेव धातोर्ध्वकर्मणः साधिवि
 हेति वदमनदुहोः स्वस्य धारयंतो साहिधारयत्यस्मिन् इहार्चना कोतिकर्मोण उत्तरे धातवो ध्वर
 शासत्यत्येव पुनोऽप्याख्यातः सपारः सोऽगुल्यः तं सत्तुक्तान एव प्रथममाविवेशेति उत्तरे को
 त्यर्थोऽत्यर्थः यदपि सत्तांतेन जति तदप्यगुली निरेव तांति क्रियत इत्येतोः गुलिनामभ्य उत्तरे
 कोतिकर्मोणः समास्माताः क्रियतः पुनस्त इति अष्टादश अष्टौ च देशयुक्तमेव पुनस्त इति
 यस्मिन् उभयमपि अजलेति इत्येवमादयः अन्ननामान् पुनराप्येव्याविंशतिः अंतस्य नामानि अ
 न्ननामानि उत्तराणि प्रकृत्यः कोतिकर्मभ्यः अन्नमेव हि तांते सत्ते भवेभ्यो नयतीति कोति
 कर्मभ्य उत्तराणि अन्नमाति क्रियंति पुनस्तानि अष्टाविंशतिः अष्टौ च विंशतिश्च अष्टाविंश
 तिः कृतमानि पुनस्तानि अंशः याजपाजः प्रयः एष रत्येवमादीनि अंश इत्येति विस्मयति

वाजयित व्यं रजयित व्यं एतद्वै जनायोपस्थितं नयतीति वाजः प्रीयत इति वाजः । प्रयः पानादेव आ
 ह । अन्वैक स्मात् । उच्यते ॥ आमिमुख्येनैव नयते प्रह्लादं नयति न जनाय भूतानां । अन्वैको अय
 ते । अन्विच भूतानि तस्मादन्वैतदुच्यते । अन्विर्माणा उत्तरेधातवोदश । अन्वमेव ह्यन
 इत्यन्वनामन्य उत्तरेधातवोदश । अन्वमेव लघत इत्यन्वनामन्य उत्तरेः त्रिकर्माणाः समाप्ता
 ताः । कियं तस्मात् इति दश । कतमे पुनस्ते । आचयति नयति च नस्तीत्येवमादेशः । तलनामासुज
 राप्पट्टाविंशतिः ॥ जलस्य नामानि जलनामानि । उत्तराणि प्रकृतं जौ त्रिकर्मेभ्यः ॥ यएव लघं
 तित एव जलयेनो नयतीत्यत्रिकर्मेभ्य उत्तराणि । वलनामानि समाप्ता तानि । कियं ति पुनस्ता
 नि । अष्टौ च विंशतिश्चाकृतमिति पुनस्तानि । अजः पानः शब्दः । अन्वैकमादेश
 नि । अष्टौ च विंशतिश्चाकृतमिति पुनस्तानि । उच्यते ॥ तद्वि नरं नयति नित्यत

हिसः पावलिषोपयति ॥ विनर्त्तयाम एति धननासां मासुज राप्पट्टाविंशतिरेक एव व्यलयेतो
 नयति नयत्यधनेनासुजेति । जलनामन्य उत्तराणि जलनामानि । कियं ति पुनस्तानि । अष्टौ च
 षातिरेक । जलनामासुज राप्पट्टाविंशतिरिमान्यप्यष्टाविंशतिरेवैत्येव शब्दः । कृतमिति पुनस्ता
 नि । मधुरैः रिक्यं येद इत्येव प्रनृतीनि । रिक्यत इति रजः । अतिरिच्यमानमेतद्वै इत्येति द्विस्त्रि
 माणस्येति रिक्यं विद्युतेन लघुतेन हितियेदः इत्येवमादेशानि ॥ आह । अन्वैक स्मात् । उच्यते ॥ धिनो
 ताति गच्छे सतः शब्दस्य जलनिका रके सत इति कारकावधारणं । विनोति स्तुपेणाशुः ॥ गोनामासु
 ज राप्पट्टाविंशतिश्चाकृतमिति पुनस्तानि । अजः पानः शब्दः । अन्वैकमादेश
 नि । अष्टौ च विंशतिश्चाकृतमिति पुनस्तानि । उच्यते ॥ तद्वि नरं नयति नित्यत

[illegible][illegible]

निर्देशंते मां निर्दिष्टिननुनामंश्चेतैवाहमिति निजस्तन्याः। अथ कथमितो मां निर्दिष्टि। अमिद्राः सितौ ननु
 ज्ञेयौ न्यमिद्रा यः। इति समाख्यार्थः। अथैकयद्विभक्तं। एकश्चासंख्या। गता संख्या। तेषां प्रत्ययः।
 व्यादिष्ये वा पीये गता। द्वा द्वुततसंख्या। एकस्याः सत्काशात्। न्ययसी। यत्तमसंख्या। द्वाः सत्का
 शान्। प्रसक्ता नु प्रसक्तमुच्यते। यत्प्राग् लिखितं मां संख्यायां प्रवर्त्तते। न चेति या संख्यां जानन्ननीया
 न संनमनीया न चेति। ननु संख्या युक्ता यो हिति यो न कश्चिदप्यरे नः क्रियते। देशतिया संख्या सा संख्या
 देशे येन नारित स्मादृष्टे देशीनां देशे नृप्यने। विंशतिर्दिदेशतः। द्विंशतिर्दिदेशतः। त्रिंशतिर्दिदेशतः। चत्विंशतिर्दिदेशतः।
 पञ्चविंशतिर्दिदेशतः। षड्विंशतिर्दिदेशतः। सप्तविंशतिर्दिदेशतः। अष्टविंशतिर्दिदेशतः। नवविंशतिर्दिदेशतः। दशविंशतिर्दिदेशतः।
 एतन्निबलनामिति ननु संख्या दुर्बलानामपि सत्त्वं सप्तविंशतिर्दिदेशतः। ननु विंशतिर्दिदेशतः। ननु विंशतिर्दिदेशतः। ननु विंशतिर्दिदेशतः।
 तां। अयुर्न निवृत्तं प्रयुतं तत्र संख्या। सत्त्वं देशकलो अयस्त्वं अयुतं। आनिष्ठा। नृप्यने। य

तमिच्यते। अयुतमपि देशकलो न्यस्त्वं निवृत्तमिच्यते। निवृत्तमपि देशकलो न्यस्त्वं निवृत्तमिच्यते।
 अं आनुदेशकविचस्योयु - निवेष्टि। अथ शास्त्रमपुनस्तत्तात्पर्यः। सत्त्वं देशकलो न्यस्त्वं निवृत्तमिच्यते।
 नात्र मां यत्तानो महाभक्तनेति। जयं न नदिगार्तुं हेतदिव न जयं। यदुद्देश्यता नेन वतितर्धुदमि
 त्युच्यते। खलु इति नेमा मनात्। खलु ते नेम्यस्य संख्यंति हि तत्र योधाः स्मृतं ते नीदिसा योत्साहि
 तत्र परस्परं। अयमप्योतरो अयस्त्वं एतस्मादेतत्तत्रापि हि जयं विचयं मां नानि धान्यानि। हि
 स्य नेका वृष्यं नृप्यं। अयमप्योतरो अयस्त्वं एतस्मादेतत्तत्रापि हि जयं विचयं मां नानि धान्यानि। हि
 देशं मेमां मेहातरे। तरेया पुर्वति योधा इति मेमां मनामभ्यउत्तरेया प्रिकर्मायाः। कतमे पुनस्त
 इति। इत्यति न न से रयेन मारयाः तत्र देशके व्याप्तिकर्म धानुगये एते देनामनी नवतः। आद्याय
 इति च। आपाति च। तत्र आद्याय आद्याय यो हि अयोति व्याप्ति स आद्याय नृप्यंते। तस्या

यय आ प्रोति स आ धु नः स न आ पान र सु च्य ते ॥ अध क मी ण उ न रे धा त व व्य य स्ति श त सं ग्र म ही त र
 त रं व्या प्य त तो धे नी ति व्या प्ति क र्म न्य उ न रे व ध क मी णः स मा स्ना ताः वि मु तः ॥ य य वि य त क र त मे पु न
 त र तिः द भो ति ध र ति ध र्मे नी त्ये न मा र यः ॥ त न व ध क र्मे धा तु म धे वि या त र ते त न न ॥ त त न रे
 नं वि ले क यो वि या त य ते न न प्र का रं या त य ते यः श र्त्त न स वि या तः अ य वा र य न य या स्मा दि या
 त य र य सु च्य ते य स्म त निः स वि या तः ॥ आ खे उ ले त्ये र पि ना मे व नि ग म पि या त र श य ति ॥ आ खे उ
 लेः प्र ह य मे ॥ आ खे पु र्ण ना य स्मि तो यः खे उ य ति मे धा न स आ खे उ वि तो त स्म सं को ध नं हे आ खे उ
 वि तः ॥ इ ति वि रि की म क र्णं न न र क त ल न मा र्गं गाय त्री ॥ र्श री स वि प की ये पु म ध्य न रा वि प की ये
 हो तु रि मे श वि नि वि लु क्ता ॥ श वि गो ह य मे ॥ सा वि गो र ति चे कं प रे श री ति क र्म ना म ॥ त त्य श या
 व्य स्य क र्मे यो ये य नि दि प सु मो ना रि त स य सं त ति मा शा विः ॥ अ य वा स्ना वि क र ज त दि तः ॥

श री

त ॥ श श्वे व आ वि न्द प्र स्या ह य मा नो यो ग उ ति त श वि गु रं इ स्त स्य सं बो ध नं हे श वि गो र ति ॥ त ये न श
 न्यो यः आ ग तः स न्य न्य ते म श वि पू ज न स स्य सं बो ध नं हे श वि पू ज न ॥ हे आ खे उ ले ॥ आ खे उ वि तः श
 वृ णा मे धा नी या र य म स्मा निः ॥ त ल ता का म ति ते ॥ नित्य मि ष्ट मा ग तं य था च र न्य मे त्य मा ग तः स र
 ॥ वि च र न स्यो च श री आ स्मि न क र्मे णि अ यं र ग्या य र म णा य ते त न नु तो नि पु तः सो मी य ते ॥ स्ना
 नि स्वे प्र ह य मे ॥ प्र क र्ष णा र व हि र्ह य मे ॥ आ ह य मे ॥ म र य मे त न ज्ञा त्वा अ स्मा द तु प्र हा या न ती
 त कालं आ गे तु म हे सी त्य नि प्रा यः ॥ आ खे उ ले श ज्ञेः ॥ न्य त र य क र्म ॥ य दु त रं त दि छ ज्ञे र ति र्श
 क र्म ने द तो नि रु च्य ते ॥ त दि दि त्ये ति क व ध योः सं स र क र्मे ॥ त दि दि त्ये त छ र त पं अं ति का नि धा वि त
 धा नि धा वि ले त्य क र्मे व ले त दु ना भ्या म र्था भ्यां सं प्र यु ज्य ते ॥ वि धु र पि च त दि दि त्यु च्य ते ॥ सा पु नः
 क र्ज रि का र के ता उ य ती ति स तः ॥ य था ले ति क ना मे रं ते ये य मृ ग दा ह र णं ॥ ॥ त्व या च ये ॥ अ न प्र

सः इति रत्नमरस्याये जगती प्रवर्ण्य विनिष्कृता हे प्रसन्नस्य ते तत्रावयं सुष्ठु च विनयवर्तिता अनुग्र
 हाताः संतः जमुवसुनियानियानिस्याहीस्याहीणि सुहृणां यानितानितानितनुस्यामनुस्येन्य
 स्ताननिन्याददीमहि विचाया नो श्रेतदितः याश्च श्रेथन्यत्र स्थिता अगतयः ॥ वाश्रान्तिके
 तद्विच्छेदस्याति कानि धापित्वं श्रेच अंतिके चय अगतयः ॥ अगतितेना सति र्दानाय ॥ अस्मा
 कम निमतानर्थो ददतो येनियारयेति ॥ ति अगतयः ॥ अगतप्रज्ञान रातयमस्माभिरेव शति
 एवं येयां प्रजाते अगतप्रज्ञाः ॥ विधा हि शत्रवः ॥ दुःपतना प्रमासु स संनाश्याश्च तत्र ये दुः
 ख संनाश्यास्ति अगतप्रज्ञाः ये अदानकम्प्राप्तिमुर्य संनाश्यास्ते को नयेपि श्रेणांति कवाने स्थि
 तानयेति तं श्रेणिका वस्थितानुनयानपि जे ननु निश्चयानं कुरु संतद्वयस्यते किंचान प्रसः
 ॥ मरुपोश्च नानुसु ॥ अगत इति रूपनाम तद्या क्रोधा प्रये विधुत ॥ मात्यनकारमुक्ति ॥ अगतप्रज्ञे

१५३

इति देवच इश्यते ॥ तस्मान्न तस्या अंतिकनामाभि संधोति ॥ अपि लिट्मपरे यो दाह रणे नोतिः
 कनामैवाभिप्रेतस्याना श्रेविस्मन्निदिकातिरोचमे ॥ श्रेपि स नैतिक ॥ श्रालस्थितो दश्यते
 इत्यत्र श्रेपि स नैतिक इवेति स्फुरत्तरमंति का विधानत्वं न तस्या श्रवेस्मि संनेयानो श्रेतचित्तशति
 एव संतिकनामत्वेन वापि ॥ युत्तामत्वेन वा यधननामत्वेन वा नवर यो यव हे अत्रेस्पयथा
 संनत्रे निवज्ज यो छयो विस्मृतः व्ययनया ॥ एवाजगती आग्नेयी ॥ त्मेन दशमहात्रेते आग्नि
 मारुतेशल्ये अनित्यवश्यमसदे ॥ इति आग्निमारुत एव च जस्यते ॥ यत्त्वे हे अग्ने विस्मृतः सने
 तः सुप्रतीकः सुदर्शनः शोभनदर्शनोपि च स ॥ ३३ ॥ यतो यतो दश्यसे न तस्ततः समान दर्शनः तु
 व्यएव लक्ष्यसे ॥ अपि च ॥ श्रेपि स नैति का जिस्म चात्र दिदिताः ॥ तिक ॥ श्रालस्थितो तिरोचमे ॥
 ॥ अतिरोविस्मृ इश्यसे ॥ अपि च र्यां तद्वा आग्नि श्राल्या अपि संतनमैधः ॥ अध्यानतत्पणं त

मः पञ्चधा तु न विदुः संज्ञकानि विमुक्तं हं। एतदप्यत्रोत्तरं देव सर्वभूतैः। पश्चित्तस्य पश्यत्येवमेव।
 तेऽस्माकमिच्छते नो धेनु अपितनं। कामनिजः ध्यते रजने। तस्य तत्रेने मुण्युक्तस्य हे अनेव ये
 सख्ये सख्ये नाये परिचरणकमे। आउत्तमा इच्छा मादना भयसायाः संतोना केन चि। धाधि
 ना जनुणा वा विधान। मास्मान् किं निदिंसीत् तदनु ध्यानादेवेत्यभिप्रायः। यज्जनामा सुजराय
 सादश। यो दिदृश्यते मन जे केवेति। भवमेव उज्जराणि च ज्जनामा नि विर्येति पुनस्तानि। अथा
 दश। अष्टौ च दशानां कृतानि पुनस्तानि। दिधुतने मिहेति। रित्येने मादीनि। दिधुतघने का योन
 ते बीधुनः उवः ति शयेन का घति। अजखं उवति घातते री। प्यनेना ताणि घुत्। अवनमयति। खिउवति
 प्रक्षारेणेति निः। हेति ईने। एत्येवमादि। अहो वज्रः कस्मात्। उच्यते। वज्रं पतिः विद्यो जयति प्राणेः
 प्राणिनः। तत्र कुत्सरेत्येतत्सं देहपदं। कश्चिरे पितृकुत्सरेत्युच्यते। तत्पुनरतया राजज्जनामने

रायं सतेः। कस्य ते अनेति कुत्सः। यदा पुनरतश्च निधानं तदा कर्त्तुं स्तोमाना मित्योपमस्य च आ
 चायो मस्यते। अत्राध्यम्य च धर्मो नानिनेन स्यात्। आचार्ये तद्विज्ञानं मानमनिधानमस्य च
 ये ये धर्मो जयथा ये संयुक्तमेव स्यात्। किं कारणं। न सख्यं ईदः शुद्धे न घातेति तेन सख्यमानो
 विचरन् वलः शुद्धं गोष्ठयितारं सानो अमुरं मेघं वाजवान्। मेघो हि शुष्मः। तदुदये हि धाम्यानि
 उदक्या हनिमिनेन शृण्यति। ईश्वर्ये कर्मोण उजरे धानवज्रत्वारः। घृता मेव हि वज्रेणा युधेने
 वैश्वर्ये नेवतीति। यज्जनामभ्य उजरे ईश्वर्ये कर्मोणः क। तमेव उजने। ररन्यति। पस्यते। सिय
 तिराजतीति। ईश्वरनामस्युत्तराणि चत्यादि ईश्वर्ये संजं धेने को व्यते। कतमानि पुनस्तानि। राधा अ
 यः। निधुत्या तदनु। तत्रेन इत्यतरे निधानमेव स्याद्यं। सनितः संभक्त ईश्वर्येणेति का। अय
 या सन्नितं संभक्तमानेनै। श्वर्यमिति। अधुना मंत्रमुपि व्याचष्टे। यस्मिन्नेतरीश्वरनामं रन इति॥

यन्नामुपगच्छति। विदुषेया। वैश्वदेवेन केरीर्धतमसारं शमनायनेन तौ यत्नवने वैश्वदेवेश विशस्य
 ते। वैश्वदेवे बुद्धिस्तु केवेदेयता वदुदेयनाश्वमेवाभवेति॥ तदप्युपेक्षितं यं। यत्र यस्मिन्नेते
 न स्थिताः सुपतना आदित्यरश्मयः। ते हि ज्ञानमर्थमुद्दिश्य तमो विद्यातलक्षणं पतति। अथ
 चाशोभमानाः पतन्तीति सुपत्नी॥ ते किं कुर्वन्ति उच्यते। अमृतस्य भाग उदकस्यामरभोजने
 णो नागं मजनीयमंशमादाय दृष्टिर्वालोकात्तेनाविताः संतः सर्वभूतानि आमिष्वरेति। स्वश
 षोपतापयोः॥ अवितापतीत्यर्थः॥ अथवा अदित्यरस्यादिमं उक्तं आदिमुख्यरसान् गृहीत्वा
 प्रयांतिकथं पुनः प्रयाति॥ अनिमेषे। अनिमिषमाणा इय आदरं जेत इत्यर्थः। विदधावेदेने
 न विज्ञानेन स्वकर्माधिकारं युक्तं नानिनाः संतः उदमेवासाभिः कर्तव्यं रसादानादितलक्षणं कर्म
 ति। अनिष्वरेति। यज्ञे तदेवेतलक्षणं कर्तव्यं युक्तं स्यादित्यरश्मयः। तत्र किमिति। उच्यते। रनो विष्णु

स्य भुवनस्य गोपाः। अनिष्वरः। रनो लुप्तायादित्याः ऐश्वर्येण न चति विष्णुः स्य भुवनस्य भूतस्य भ
 वति विंश गोपाः गोपाः गोपायिना। आदित्यो मं उल्लोतरं पुरुषोत्तमं उल्लोः बस्थितः समाधी
 रः श्रीमान् प्रतिविशिष्टया बुद्ध्या त्वितः। बुद्धिरेव हितस्य शरीरे (पाकः) (पक्वः)। पक्वम्यप्रज्ञे वि
 पक्वप्रज्ञः सम्यग्दर्शनः। नृणां श्वनया आविषेष्टा। आविषातु इति। प्रकरणप्रदर्शनार्थः। एवमय
 मुपनिषद्गुणो न च नीति। यदा ज्ञानमुपगतस्य सत्तागमं ज्ञानमृत्यो निश्चयेन सां देति सारं दुःखा
 विद्या उपनिषदित्युच्यते। उपनिषद्वाचनं न चर्णं तर्जति इयं निष उच्यते। अविदेव तदुक्तमथा व्यास
 मुच्यते। अधिदेः यतमथात्ममित्येतो ज्ञेय्याख्याते। यत्र यस्मिन् शरीरे सुपतना नीं दिद्यात्
 यस्थितानि॥ सषु संख्यालुपतने सुखं स्मारादिषु किं कुर्वन्ति। उच्यते॥ अमृतस्य अमरणाभ्रमेयो
 ज्ञानस्य भागं जनीयं। स्वैस्वरूपादितलक्षणं समादाय विदधावेदेनेन विज्ञानेन युक्तं न्यनिष्वरेति

॥ तद्वादिष्याणां चेन्नस्य मत्तातिता नित्यचेतना नि। चेतनस्य पुरुषस्य वर्तुर्विज्ञानमयस्य करणानि
इति धिदा व्यक्तदेवतास्येतना तद्विज्ञानेणोच्यते। विज्ञानेन विज्ञानेनेति। विज्ञानेति। अवि
स्वरंति अनित्येति विषयज्ञानेन पुरुषस्यापि नोक्तुः। एवं चेति अथवा अनित्येति बुद्धिमानि
मुख्येन विषयविज्ञानमाशयत्वा सप्रत्ययाधाना ये स्वरंति गच्छन्तीत्यर्थः॥ तत्र विमित्युच्यते।
तत्र योः वस्यत इत्यत्र नः सर्वे धामिन्द्रियाणां गोपायिताय आत्मा समाधीरः धीमान् पावः
पक्व्यः पक्व्यप्रज्ञः विपक्वप्रज्ञः सम्यग्दर्शनं सर्वज्ञः। ततो वै बहिर्देहः वस्यत। बुध्यति देव
तमायेन तेन साख्यानां सावित्रेशत्यनुग्राह्यतया समा मन्त्रे वा वस्यतोः नु एहातित्यर्थः॥ तद
र्थः॥ तदनुग्राह्यस्य सम्यग्दर्शनं प्रकाशनेन दाशस्य तद्व्यापगतिमावष्टे मयसा विज्ञा
नमावष्टे मन्त्राः॥ यदुक्तं देवतायास्ते वापु व्यपलेति तदेव सुप्रपाद्ये। तत्र एक एव स ता

[illegible]

नामानि उन्नराणि। क्रियति एकादशजतमानि। पुनस्तानि। कुर्वितदिदं द्वस्वत्येवमादीति। कुर्वितमि
 वहितदिजायते। अत्यन्ताविति कुर्वित। तं दमेजहि॥ नदस्यत्वाद्भवतीति दिदं॥ आह द्वस्वः कस्मात्
 उच्यते॥ द्वितोदि नवतिमनहनः सकोशात् द्वस्य संख्येनेव॥ मह्यमासु नराणि ये च विद्वानि
 द्वस्वाये सन्नेव हि महस्यं नवति॥ क्रियति पुनस्तानि च विंशति॥ कतमानि पुनस्तानि नदः प्रधः रूदर
 त्येवमादीति॥ आह॥ महान् कस्मात्॥ उच्यते माने नाम्ना न द्वस्वाननहतीति शाकर्मिणा चोपमय
 ते। अथवा महतीयः प्रजनीयो नवतीति॥ नदः रूदरत्वाद्द्वेष्टया ब्रध्नः। अस्वः तेषां कानि ता
 रिकोत्पत्तयः तान् स्मरन् मह्यमगणे च वसिष्ठे विस्मिय विवसते रत्येते आख्याते ते पुनरुनेव केनो
 वदन्ते श्रीभ्राताः नाम्ना न च एवमादीति स एव हि नो नवतीति नदो नान्तरं तान् एव हनाना
 नि क्रियंति गयः। रूदरः रूदरः। द्वस्वद्वेष्टया रत्येवमादीति। आह॥ मह्यः कस्मात्॥ उच्यते नेद्विषा
 पुनस्तानि विंशति॥ कतमानि पुनस्तानि गयः रूदरस्येवमिदं वनादीनि। मन्वते एतदिति॥

देवविंशतिं चाहियते। तन्मन्वेनेव रूद्रेति॥ रूदः रूदत्वात्। एदेवा जस्थिताः। परिचर्येनेपरिचर्येनेति एदे
 नानन्य उन्नराणि चरके कर्माणां मन्वाताः। क्रियंते। पुनस्तान् दशकतमे पुनस्ते। रूदभ्यति। विधेयं न न
 र्येति॥ इत्येवमादयः। परिचर्येमाणां कामे बहिः सुखे नयेतीति परिचरणवर्त्मन्य उन्नराणि सुख
 नाम्नि॥ क्रियंति पुनस्तानि विंशतिः॥ कतमानि पुनस्तानि। शिंकाणां शतशानपेता इत्येवमादी
 नि॥ शिंकामासु र्वाचु संख्येभ्रादिद्वदमग्नानां मित्रशरीरं जीती नवति। शतराजी तलतरमिदुहि
 जन्मादपि सुखे। शानपेता शानतापमेव हि सुखं नवमादि। आह॥ सुखं कस्मादुच्यते। सुदुहितेने
 तन्वेभ्यः इद्वेभ्यः खे पुनर्दिष्टेभ्यः तैर्जीतोः। अवरीणो मेव हितस्य कर्णं धायत न नवति। क
 पमासु नराणि कोऽशा। य एव हि सुखिनस्त एव हि रूपं तौ नवतीति सुखनामन्य उन्नराणि ह
 पनामानि। क्रियंति पुनस्तानि कोऽशा। कोऽशा। कतमानि पुनस्तानि निर्विकल्पिः। इत्येवमादीति॥

[illegible]

रथानां पुनरुच्यं यत्पि स्यात् ॥ सहि संततकर्मो न तिरश्चो यानेऽस्मात्तिरिच्यारण्ये एवमहो गतेन
 मी ॥ एते देवतसंततकर्मत्वं रशना निदेशिभिरर्थात्तानि चैव मनवाहो ज्ञाना नृणोऽनेनेतः
 तयोः प्रशस्त्या देवशक्त्या च न स्फुरयोः कर्तव्यत्वं ॥ द्वितीयमुदाहरणं तेन स्मिन्नेवाप्युप
 प्लवर्णा यमाज्ञायां न निदिष्टं ॥ कुहश्चिह्नं येति ॥ कर्त्तव्यं तौ दुहिना घोषा नाना ॥ तस्या इयमाये ॥
 आदिर्न जगती नातरतुलाकाश्चिनयोः शस्यते ॥ दे अश्विनो कुहश्चिह्नं वा घनयुवांरा नौ नवपः ॥
 कुहयस्तो वा दिवानवथो युवां येन नापिराचौ अस्माकं देशं नमुपगच्छथ ॥ नापि दिवा दिति पति
 देवनायां देव्यायां वाक्कनानि पितृं अनिष्टाति स्मान्नोत्तनायर्थं कृत्यः ॥ सर्वे धानमिजोयते
 कुह्यो मनुः ॥ न सयः ॥ सर्वे धानमिजोयते आ माग नन प्रवृत्तिः ॥ किंच बोलांशयु लाकतमोयु
 वांयुजमानः शयुना शयनं किंचिन्नैव देवरेण यथा निचला मृतमत्तका काचित्त्वा शयने

Indira Gandhi

देव्यातिनो यत्नवती देवसु पचरति। न हि परकीयत्वाभ्यां दुःखं भवति यत्नो नोपवेयते। न न
 यानि जो ननो। न स्मातेनोपमीयेने अश्विनो॥ तथा मर्त्यं न तु खं देवर्मेन नृत्तमर्त्तं कायो आश्विन
 पुते। आनिमुख्यं नृत्तं। कोनामेव मानि मुख्येन सह स्थाने समाने सह यो गिना नाक वा सत्ता
 स च चारयेनेन नोपगतवेनोऽस्योः सद्देशेन मिति एव मस्यान्विदेवरेण कनोपता न्यायोता
 बः श्विना सुपमीयेने विधनया नननात्। विधना विधाना काननति धाता सन स्या विगत इति
 विधननावा साहिमले मरणेन विधनना विधनेन नति विधाननावा साहिमले मरणेन विधननावा
 ध्यमाना ननन विधनना विधनेन नति विधाननावा साहिमले मरणेन विधननावा साहिमले मरणेन विधननावा
 योगादिधना देवर्मेन नृत्तं। व्यत्यर्थः स हि भर्तुर्जीवानियमेव नया आत्मे नार्थयो देवताये
 विधन इति देवर्मेन नृत्तं। मयो मनुष्यः स हि मरणेन नृत्तं। यो आयेते निजकाये स्या साहिमले

यत्नान्माने नृत्तं। यो आयेते निजकाये स्या साहिमले मरणेन विधननावा साहिमले मरणेन विधननावा
 पातः समाप्तोपया अयेने येन स्यादेव स चेतोऽव नरा प्राप्ते च पुनः पुनः देव आख्याताः
 सामान्यतः विजयत रानो मुदा हणतो आख्यायते॥ नननयेनेन नृत्तं। मयो मनुष्यः स हि मरणेन नृत्तं।
 यातो यथावनं यथा मनुद एजतीति। स नननयेनेन नृत्तं। मयो मनुष्यः स हि मरणेन नृत्तं।
 यथायातवनस मुदा एजतीति। स नननयेनेन नृत्तं। मयो मनुष्यः स हि मरणेन नृत्तं।
 यथायातवनस मुदा एजतीति। स नननयेनेन नृत्तं। मयो मनुष्यः स हि मरणेन नृत्तं।
 यथायातवनस मुदा एजतीति। स नननयेनेन नृत्तं। मयो मनुष्यः स हि मरणेन नृत्तं।
 यथायातवनस मुदा एजतीति। स नननयेनेन नृत्तं। मयो मनुष्यः स हि मरणेन नृत्तं।
 यथायातवनस मुदा एजतीति। स नननयेनेन नृत्तं। मयो मनुष्यः स हि मरणेन नृत्तं।
 यथायातवनस मुदा एजतीति। स नननयेनेन नृत्तं। मयो मनुष्यः स हि मरणेन नृत्तं।
 यथायातवनस मुदा एजतीति। स नननयेनेन नृत्तं। मयो मनुष्यः स हि मरणेन नृत्तं।
 यथायातवनस मुदा एजतीति। स नननयेनेन नृत्तं। मयो मनुष्यः स हि मरणेन नृत्तं।
 यथायातवनस मुदा एजतीति। स नननयेनेन नृत्तं। मयो मनुष्यः स हि मरणेन नृत्तं।

उमोदामोनसुगयावित्तनेनैवगतायेतेतिनन्यमानाःवेनिश्चनिगमेनाधीयतेअपरेषुनःसमाप्ता
 यावुंकेमोःयमितिमन्यमानाएवमेवेतिगममधीयतीतिआदिनेयेआजसाहस्यसमाप्तमोमेवम
 स्यममेतिमोमार्गमार्गताजगतीःआदिनेयेवेआजित्ततयाएवनापपद्यावेनचित्तकर्मणरुकाव
 समोवेचित्तस्यस्वानरुतःवेचिवातामोनसयुजःसद्युतनःआताइवस्ययुजःमेनस्वनादुमहेवा
 तुग्राणांस्तान्णोयोजयितामेवेतेस्ययुजःःकिंतेवाकानामतेमद्युतनःआतागुगतयइत्यनेनयेन
 आजातामेवत्येवाःमुनीतयाःअथावेचित्तकर्मणसातारःमुनीतयःस्यःप्रशस्तयानेताम्विता
 एवमेतेपिनरुतःअतप्रथमाहतेइत्यतःप्रज्ञावेदिरूपगीगुतेतुशमीणोनसोमासते
 यतेसुखाःसंयुतमेतुमोमाःमोम्याःअनेयतेअनेयनेनतेमिअनेयजमानाययेएवे
 युणमुक्तामरुतोनेनलितितान्अमनिप्रेतायेनिदयंममरतिलाक्यजेयःचिदित्ययमप

नेनिपातउपमायेयोनेवतिपुरस्तादययमुक्तोदित्तित्ययमुपनायेइरानीउसमानानपिशे
 यय्याख्यानअसरपातस्यकोदममुदाहरणमयप्रदयेनेकतममुनसदितिउच्यतेचतुरा
 हनेनानिआयकरणायेम्वरेवेरपुनएतांगयनीमपुणतचतुरोक्तान्धारयमाणान्तिताया
 न्यःकित्तोविनीयात्तिमपिपतिव्येनेतदयानिचिषेनमामयेतेत्यतीतिनिहितेसुनतयाने
 येनयति।यथाचित्तमयप्रादिध्यानादेवेसर्वदेवदुरुक्तादिनीयादुहितेदित्यतेतथातथा
 यनेतययायथादुरुक्तंनष्टयथाततश्चयेतेदुरुक्तेहिवरुणदेवतास्मान्दुरुक्तायष्टदेवता
 चिदपिचित्तसक्तमेवद्विष्टयथातानेद्विमिआदेवताअपेमाय॥त्रासणावनेचारिणरयेतदु
 परिशयाव्यास्यनेसंतस्मरेप्राशयानाइत्येतस्मिन्नेचतुर्दशेध्यायेवसस्यनुतेपुरुक्ततुयो
 ३॥येतसुरस्ताद्याव्यानांआइत्याकारउपसर्गःसपुनरेषपुरस्तादेव्याख्यातः॥आदेवताः

अपि वा असुते प्रसास हिनया विद्यो यत्न निवृत्तता न ॥ अपि चोद्गता मरु ॥ सहि प्रायेना सनात घट्टना
 त्वन्वस्य प्राणव्यर्थान्तादिशेषणं ॥ अपि वायसा विदेव ते वा न्यादि श्यते मरु ॥ अतः अमुरा
 आनंतयोत् ॥ अपि नासर्वं येन जमानादयोऽन्यादि श्यते ॥ सर्वं यं प्रवृत्तता न ॥ असुरः अमुरा
 पतेने यं तस्मिन् सर्वे ते यजमानादयोऽसुमंतः ॥ मतिनिर्वैयं ते ॥ त्रौत्वापमान हृदया आसते ॥ सुख्य
 दास्यो दीरणा प्रतीक्षा ॥ अपि नासाय मन्त्रि रुदीरयेदात्मानं ते नो नो निप्रेता यं साकलं स्यादिय
 तो जर्जा मिउदीरयुत मात्मानमरण्यादीनां पिबुधेन ॥ पितरो ह्ये तृणामन्यते मोषितं गेहं ति ॥
 अपि नेता येन पितरो रं पती पती यजमानौ अग्राधे येन न न ज न न सं जं येन ॥ पितरो ह्ये न
 यन न्वयेता येनो यत्नं फलं विपुलिणामकाले एतस्मिन्त्यस्य पस्थितं देवयाने उतापितेन
 नामां गेण उदीरयोऽमय यथा त्राप्येन फलं प्राप्तये ॥ समानमन्यदस्ये संदी यो यार्थेन ॥ यथा १६५

ग

आदि त्यो जाग्रादेनो च्यते ॥ नयादि अयं निगमो न जति अथात्यो प्यनहनः ॥ इत्यपिशब्दः ॥ मातृदेव
 स्वामम ॥ एवागा यदी नरान्तस्यासं ॥ एदियां विमुचो न पादाद्यं ॥ इत्येतस्मिन् को सक्तमे ॥ मातृ
 दिधिष्टं मातागत्रिगदियस्य सहिभमेवा न रायाज्यने प्रात रुदेति कुमार उवाचिथाः ॥ असनकोला
 ने न जो यते रावे रजासो जायत इति ॥ अतो गनिमांती तस्याः ॥ सरसं धारयितारो वा ॥ ते मानुर्दिधि
 पुं धारयितार मद् मन्त्रजमुक्तवानस्मि यनोऽने प्रेते ॥ स एव चादित्यो ममु सखा स मान ग्वानः
 ॥ यथेयाद्दमेतस्मिन्त्यसं जगदनु प्राद्वेकं नर्मणि ॥ यजिप्रचन एव मसाव पिता यत्नकाशपा
 क्रमादानवयो दिवसयो कर्मणि जगदनु प्राद्वेकं ॥ निवृत्त इत्येतस्मादात्तयोः समानत्या
 नन्वयत्न एव मम समानत्यानोऽतो मभ्ययस्य वैदस्य भाता उदकभागहर्ता ॥ अथवा मंधा
 मध्यमस्यैवोदवेन नन्वयत्नस्य सोदीप्यते मधुनः ॥ विकरोतु ॥ यच्च एव मद् मन्त्रजं न मंसाध

वा अभियन्ताह तोयात्तेवमेणि अभिमुख्ये नाभ्युपतैर्महद्विशीयेत्येनाह श्रद्धान समनंतर मेवाचितेना
मानमिषो नूनः मेव इव किंचिदप्युत्तरमनुवन् ॥ ते गौरवात्तमनसि क्त्वा अनेन प्रकारेण अयस्मिन्ना
तवानसि न न तस्मात्ते मत्पश्यन्ते तस्मादेव न तदशोना दक्षिणे तदि ज्ञानं मोक्षयेत्येतो विसृज्य
॥ अथ वृत्ते तस्मिन्नाग्रे मेध्यातिश्रौमहात्मानुनंत रेणोरधिका विविदिशानं सस्यमनोरं तरे म
धातिष्यि प्रापकेन यमगा मेधातिष्यि परं तरे प्रापयान सोदं भुवे ॥ यास्मा कागदं मधातिष्यि
शरेण स्रुतयः नित्याः प्रादुर्भवंति एतासो प्रतमपि जनेते ॥ सत्येनेनाः शक्नुते वा विचास्यन्
मन्त्रानि प्रति जिहृषाः इत्थं कागदं मधातिष्यि वदस्मान् यत्सिद्धि किमर्थे वा नायेत्यनि प्रायः ॥
अग्निगिते वा इतो यमा ॥ हिरण्यरूपः मद्दिरण्यं संदति तिग्मं समस्य यमा ये निष्टुः ॥ अथावपादे
वता कुम्भे दक्षोपधानेः मेव यजेन्विनियुक्ता ॥ हिरण्यरूपो हिरण्यममानुसोपि न सोपानपादौ

मंदरुहिरण्यमिषो संदशर

अस्य तोये धृतोऽग्निगदित्यस्य पुत्रोऽयनसा प्रादुर्भवा लेखमांतीनां प्रजानां मन्त्राणि नृणां सुदि
रण्यं नानं ननः प्रीतिजनकं अपि न ॥ मंदरुहिरण्यं पुर्णो हिरण्यमिषं नरणां यः प्राप्ये नीको भवे
तासो परं गुणपुत्रोऽयं न पानमकिं करोति ॥ हिरण्ययाजेन मया घोषे गतं त्याहिनि गतं पतिपुत्र
सर्वतो निश्चयं मध्यस्थाने व्याप्यते पिसलोकमन्त्रं कुरु हिरण्यरात्र्ये कं पदे निमज्जनीयां तद्विरण्य
राः हिरण्यरातासो पात्रपातयेषु च दति दरात्यन्ते अन्ने हृत् दकमस्मै यजेनामायेति ॥ स सुशेदमि
मंधुमो उदारदित्यादित्यमुज्जमं ते इत्येतस्मादशीनादपो पुत्र आदित्यः ॥ आह तो अग्निमनरदित्यस
त इत्यतश्चादित्यस्यापि जेषुनः पुत्रस्य वमसाव पात्रपात ॥ अपानं ताप्या इत्यनेनोपनाथ
आह ॥ किमु राहणोऽच्यते ते प्रत्यक्षं वयेति ॥ अवत्सारः पं न दश चै स न स पश्य देव्ये ते वसि
चैश्वदेवैस्ते मयमा मे जेनां जगती मपश्यत ॥ वैश्वदेवेषु च सृजे पुण्यं देवता अणि मंता भवे

येवाद्याह्येवाजयेयेवतदंशस्त्रिनिधुनेयेचरकाध्ययेवः पुनराग्यामंथिनेरहेतिनेवापुनःकतिः
प्रजापतेयोगेतेचस्त्रयीयह्यक्रामंथिनोअसावादिताः शुक्रश्रद्धामेयः। त्येनेचेदेवतोयं मंत्रः॥ अथिवा
तमेस्योयदेविरानुतेतिइयनेमंत्रेस्त्रयीयणातम्येदेवतोयं॥ कोनयत्कदाशतयेसमाप्ताये
मंत्रेदेवताअनुक्रममायःकेतुयोमित्रावरुणाविमृतआरभ्ययेश्वदेवतायेकादशसकाययोचन
तंप्रत्ययेत्येनचतुर्थेसूक्तेनेततन्मस्यावेश्वदेवग्लमंत्रः॥ याजसनेविनापुनरनयाशुक्रो
गृह्यते। सचमात्रप्रममांसस्यतिथियनेनेदेणइयते। तेनतेषामभयमैदृगय। चारेकेपुनराधु
येयेस्ततिःशुक्रामेथिनोतस्मादेतावमहेवतोगृह्यते। अथेइयइयतेइतिनेनतायने॥ यद्यपि
इत्यनेमंत्रेइमंथिनःतथापियदणमंत्रोनेइति। सग्वमर्षयोपेनेदुरभुआदेवतोमंत्रो
निरुक्तदेवतालिगदात॥ शीशमंत्रेयोस्त्रयपुरपुरेयसोःसंमोदनायमनेनानिरुक्तदेवतालिगे

नमेयेणायनाःशुक्रामेदिनोरेस्यते। शीशमंत्रेयोस्त्रयपुरपुरेयसोःसंमोदनायमनेनानिरुक्तदेवतालिगे
शुक्रामेथिनावायणाथामिस्त्रुक्तात्रपतुयायेइयाजुहुयुरित्युक्तं। तस्मान्नात्र। तनानिरुक्तदेव
तालिगेनमंत्रेणसंमोदेतेसोम्यावास्यादये॥ सोमोह्यते। मंथिपानेणशुक्रपानेणगृह्यमाणः
गृहीतोवासतदशशस्त्रशतनाभिप्रायेणहेनगवत्सोमतनिंदेकावेश्वदेवयोगेजातीयदराजने
इति। अथवाजोयःश्रेयःसवेवादेवानामिंदेःसयस्यगजासोयेजोदराइवैश्वदेवगणसेजोदरा
जेवहिमदेवहिवाहूतोयज्वभिर्यःसाइतिवहिसुत्॥ तंजहिमदे। स्वरिचयोइश्यतेसस्यदेवा। तं
ईशो। तंमयेसमानदर्शनमित्यभिप्रायः॥ आशुशीघ्रंजयते। तेतयानसुरादीन्॥ तमेजंरुणसंपुत्रं
इदंजेश्वदेवमगणोहेसोमयाम्यास्वतुयईसे। पुनःपुनःसंस्त्रियसे। सत्वेवियासुतायेस्थितस्ते
तिरास्यसामहितस्तेनैवीनंयजानिमुत्तमेइवैश्वदेवयागणअथस्याप्यस्वरीर्जेणतयेतिताः

नवसौंतिरा। नामाभवत। विप्रह प्रसज। सुच्यते। अंगार अंय नास्ति हि यत्र निधौ जेत तदं दितं नवति
 । तस्मिन् न्ययेति ते अत्रैव तृतीयं मृच्छते नृपुषे प्रकीर्त्यतां स्ते। तस्मात् अत्रैव तृतीयं यत् तत् स
 इनु व्याहाराद्विरभवेत्। अथ चेन्न मन्वयास्पदेति। तस्मिन् धौ योऽकारः। केयं। तत्र य एवावति
 तकिं तद्विषय इति। तस्मात् तदस्मिन् स्थाने च तृतीयं न विष्यतीत्येवमुक्तं व्याहाराद्विरभवेत्। सु
 दुह्याग्निं तस्मिन् स्थाने स्थापयेत्। तस्य नासविखननादेखानमायुनाम्ना अभूत्। यत्रैवा अ
 र्चिसु अंगार इतरेष्वेतानां यं विखननादेखानमस्ति॥ अत्रैवा नुप्रेष्यतां च निर्वय्यात्तु पपाद
 यितुं शक्यते। तस्मादेव पारविषयीयेनेतानि निरुक्ताणि। विरुक्ता नाना रूप इति अन्वये। तत्र निज
 कर्मनाम। महिषादीनां तत्र तत्पर्यं॥ अथ हस्याध्यायस्य तृतीयः पादः॥ अथ तृतीयः
 नात्यावक्षते॥ उपमा माधिकारो नर्तते॥ यदन्तर्गतं तदस्मिन् तत्पक्राते। तत्र शब्दव्यवस्था

मानयेति तृतीयोऽपमाशब्दात्। तत्रापि नेवऽन्तर्गतमादिभिः शब्दैरप्यनिमित्तानामर्थानां तमानये
 रयस्य नानेकियत इत्येतदनुक्राते॥ अथैवानीयेषु पदेषु त्वयं तत्पमाशब्दात्पदव्यवस्था
 सरप्राप्तामिव्याख्यास्यामः। ताविषुनरिमानि अथोपमानां त्वेवमानस्यते आचार्याः निरुक्ताः।
 येनेमेनेत्युक्तिः। तानि विषुनरसमास्नातायेव निवेदुमामास्नाते। तेषु कुरे निशब्दव्यवस्था
 रतएवोपमाशब्दा अर्थतोस्मिन्नेतत्पक्राते। त्वयं ते। तान्येतामिनाम्यस्य सिरविलगत्वादे
 समास्नातामपि संति अत्र सरप्राप्तामि तदर्थं। तस्यथा। मिहो व्याघ्र इति प्रजायां यो हि रसा
 वतिम इत्येते सिद्धेदेवदत्त इति। अत्र न सिद्धेदेवदत्तः किं तर्हि मिहोप्यस्तत्रैकस्मिन् इति। यो
 दिः। अतस्तदभिधानेनोपमाशब्दा मित्रादीनामन्यतममवधारयन्नेवैवर्त्यमिति सि

प्रमत्तोजाप्रवादेनातिष्ठाशब्देनैवोक्तिकर्मणः सहितमित्यनेन गच्छति। अस्मिन्नेवोक्तिकर्मणः। तं
हः सहनात्॥ अनिनेयतिष्ठामासुत्पान। प्राणिनिशेषात्। संश्लेष्यवादेतेरुपसर्गोत्पानेन। संदा
यदेनातिवातेनात्तरणानामेसासुत्पानिः॥ व्याघ्राद्याप्राणानां विविधमसोजिघ्रसीति व्याघ्रः॥
तस्य हि प्राणं द्वितीयं पदुनेनेति स हि प्राणाप्रायहेति। प्राणं द्वितीयं पदुनेनेति स हि प्राणाप्रायहेति।
तंतिना। स पितृत्यादायवत्त्वं विरतेरन्वातनोहेति। अथ व्याघ्रादो गच्छतीति यः पितृप्रत्यये
देशकित्तेन नदेतेनेयति। अथ गोम्यावाज्जिते मसानमया हि रज्येनस्मिन्नेव प्रदेशे प्रत्यये
दंष्ट्याने धानीयततो हेति। तिद्धो व्याघ्रः स्वाकावत्त्वेन मनुकस्यान्तोनान्येनापि यदापि
नि। निरुक्तास्य समपि निर्वचने प्रकारः। सीति प्रदर्शनायै सिद्धो व्याघ्रश्च यो कलत्रोक्तो
ममे। वतिर्वचनमनुकोनया व्याप्यतदर्शनायै। एवं हि उने अतिशयोक्तिनेन वतः

१०३

अथेति। मीमांसनेऽतरेऽपानवश्चतुश्चत्वारिंशत्॥ अथेति। कर्मणोऽव्ययस्यै। राजयन्त्रयोः। उपमाशब्दे
न्यः। प्रजायामवश्यं नातिर्था। उपमेति उपमाशब्देऽप्येनेन रे अर्थेति कर्मणः। पुनान्नानां विवेचनः। पु
नस्तेचतुश्चत्वारिंशत्। कर्मणोऽप्येनेन रे अर्थेति गायत्रीत्येवमादयः॥ यएनेऽर्थेति कर्मणः। एते हि मे
धाविन एवावतिरुत्त एवाधि क्रियंते ते। एत एव हि स्मृतं शक्रुर्वेति। नेतेरे अमेधसः। तस्मादेवं
तिकर्मन्यउत्तराणि मेधाविनानां निमित्तयेति पुनस्तानि चतुर्विंशति। कतमानि पुनस्तानि। विप्रः। धीः
रः विप्रश्चैवमादी। विविधानां यानस्य प्राप्तिं प्रजंति विप्रः। धीः प्रजातवान्धारः। यमत्वये विप्रः।
त्यसं धमिकः यजति। विप्रः। उत एवमादि। आह मेधावीरः। सा दुच्यते॥ स हि मेधया तवान्नेन वति
॥ आह मेधावीरः। सा हि मेधो धीयते। नतिर्बुद्धिस्तस्याया पुरुषराजिरनिव्यज्यते समिधा उ
च्यते। यएव मेधाविनस्त एव स्मृतं शक्रुर्वेतीति। मेधाविनामन्यउत्तराणि। तस्मात्तेनाति

यमादयः। याच्न। संवेद्येनेव दानकर्मणः उत्तरे धातुदेशः। कतमे पुनस्तुति। दाया। दाशति। संवेद्ये
 मादयः। दानसंवेद्येनेव अध्यषणाकर्मणो उत्तरे धातुदेशः। कतमे पुनस्तुति। परिस्मृता।
 स्वेत्येनादयः। मरुत्यदात्तिशतं प्रतिगृहीतपात्रायेनाध्यषणास्तुत्यते। पाच्यमानोहितयो
 पिस्वपितोति। अध्यषणाकर्मणो उत्तरे स्वपितिकर्मणो। कतमो पुनस्तुति। स्वपितिसंस्तुति।
 शास्त्रे वेदोच्चार्यद्विद्वन्मन्त्रधारणो एतावन्नदानिगमेन पुनस्तुतीकीर्त्तयति। अत्युन्नाहिरुद्वेप
 १५ पमेनद्विधास्त्रिसमोऽप्युत्तेमुत्तः श्राव्यपतितो नवतीति स्वपितिकर्मण्यमुनेतमपि। पनामे
 नुत्तरे। किंपेति पुनस्तुति चेत्तु ईशा कतमानि पुनस्तुति। कातु। ग्यात इत्येव नातीति शिष
 यतेत्यमानुदकायेमिति वः। कमुद्वमनेति कातुः। इत्येव नाति। आदा। कृपः। वासादुच्यते। ए
 मानेन नति। यत्र ह्यमानयति। तनेकुस्मिन्नेषाने तनेति साधनानेन सत्येने। कुप्यते। तं बोधी

तत्रोदकातिवः कुप्यति। स्तेननामास्तुजगण्यवतु ईशजः। एमास्तिस्तुतिं संना। अतः। अ
 नामन्यः। उत्तरे। स्तेननामाति। विलोति। पुनस्तुति। नतु ईश। कतना। विपुनस्तुति। विदुः। इत्ये
 नादति। एरे। अधना। न्यपुत्रत्याति। शयेना। मायात्माने। न्यस्त्रतयेवतीति विदुः। द्विपमानात्माने
 पायेनेति विदुः। इत्ये। मादि। आदा। स्तेनेन। स्नादुच्यते। संस्पाने। संदते। अस्मिन्यापके। नतवतीत्ये
 नेन। कामनते। येया। कथा। नामेन्यया। निस्था। त्यनि। प्रायः। निष्ठा। तांतहि। तनामधे। यान्युत्तरे
 पिषड्। निष्ठा। तस्य। चांतहि। तस्य। नामधेया। निष्ठा। तांतहि। तनामधेया। नि। उत्तरे। पिषड्। तने। न्युत्तरे
 ननामधेया। स्तेना। एव। वलितहि। तानयेतीत्ये। नसेनेन। स्तेननामनेतहि। तनामधेया। कतमानि। पु
 नस्तुति। निष्ठा। मस्यः। सनुतु। मित्येव। मादी। नि। निष्ठा। तमि। वनिष्ठा। सुप्रमि। वसस्यः। संततमि। वससुतः।
 इत्येव। मादी। नि। इदनामास्तुजगण्यपेव। अंतहि। तं। यद्वजति। श्वजद्वजतीत्ये। नसेनेन। धः। कतमानि। पु

प्रत्येवैप्राप्तेन ज्ञानेन आनन्दः आगच्छ आगत्य न य एव सोमः कर्णस्वेष्ट - कयजेतेतनेने
 र्देवस्य विष्णोः मया सायं समुद्रं तस्मिन् स्थित्यतिवेति संवापनं नृप्यत ॥ त्रयोसिधेन मुमुक्षुः
 पैत्रयनस्येयमाश्रित्य अतिवेदाः सवदद्यामो मया यथा यक्रेव तावत्स्येतागे शाश्वरस्य
 इत्येव गेयो जेसा रितनस्य वदनुयाय्यावाहूय सुभरियमेन कोरजिगम्यते ॥ हे सोतारः त्रो
 प्रकलेणमुद्रशक्त्या विस्तृतिरिरेदेहायुतस्य पुनरप्यमप्रतारय्येन दुष्टेन तेन च नस्तु
 तायेव नृप्यमनिसेनायाचेनेति अर्जुन विविदुलोचयता अर्जुन अन्तर्गते एतस्मिन्
 गेमेप्राप्त्यानेतामेव स मस्तु संसृपिदुष्ट उद्यता दुष्टे दुष्टा दुष्टोदयस्येन दरेषु यत्
 दाग्युदेतेन विव्यतीति मर्थमनिसेनायप्राप्तं देनासं प्रयमिद्वयपुरारय्ये यमिति ॥
 एवमस्याने सोदुर्गमेकोऽय आत्मना विवरेत न तुं विनगवन्दिद अस्मान्ते विवरेत यमेताम्

ता ॥ मायैकां बुध्या चैताः सोदिता अनुज्ञाताननपनजानेतीना नृप्यत अयकेषां अन्ते संन्यासाः
 अधिध्वन्तु अयततस्य भूषोदतमयोधमाएने अस्मद्विद्योषु व्यदेनुग्रहाद्वेत्तित्यनिताय ॥ इति
 मर्षकमित्यस्य ॥ एतेनामनी ॥ इति दन्तोतेः नन्वायस्यतदि पुदेने भवति मुष्टेने नृप्यतस्य ॥ अ
 र्जुन मयदेते हस्वित्यर्थः ॥ उपोयमेव गमजा न सोमहो न मुत्स्यपि निगमो भवेतः ॥ उपोयश्वा
 विक्ता नावयय्यस्य मर्षः अनुष्टुप्तावयय्यमेव मानजोरेतेनानुपयमा नाज्जोति ॥ इति
 नृपयस्य उपोयिष्य च मे समगम्ययः प्रदेशपुरवेणमियाः + पयनयेन पयमये ॥
 विचमा मे दन्ताणि मयया ॥ अत्यक्ता नितीमानि मा मयया ॥ जानेदमेतन ॥ यथा अतोमि
 काया उपयमः प्रातिष्ठः स्तौ ॥ नाजातलोभ्यापदा समिष्टेति ॥ यतेनेने र्यामि ॥ मनी
 मस्मिन्मशा ॥ मनेखेलावयवे पुमनोत्यने शनिने नापि ॥ ये सुखीयामुखपयते ॥ कयं वेपु

नरदममिममशा (मं) शीयानिवा विद्या ॥ गंधादेशजातानामविकागं नध्येयासुदुमशाभने
 नथादममिममशा (मं) शीकोनासुगछेत्या नप्रायः ॥ नामामदओदेया ॥ देवात्रिद्वय ॥ ३
 नः शीमेव्याषंदोत्तजपे विविशुक्ता ॥ नमो नमः ॥ नमो नमः ॥ नमो नमः ॥ नमो नमः ॥ नमो नमः ॥
 न्यः अत्यपुमिनायेभ्यः ॥ नमो नमः ॥ नमो नमः ॥ नमो नमः ॥ नमो नमः ॥ नमो नमः ॥
 नारुतस्मिन्नुपस्थितेयागकाले यदि शत्रुनाम ॥ अत्यस्तविज्ञानाय ॥ अतएव ॥ नमो नमः ॥
 क्रीकामेति ॥ नमो नमः ॥ नमो नमः ॥ नमो नमः ॥ नमो नमः ॥ नमो नमः ॥ नमो नमः ॥
 तमत्येवामदतिवाकस्मिन्निदः शस्तेमायेति ॥ मायेस्मान्छिनयनगत्ताना ॥ कोदिनामनाय
 राध्यपि स्थितिप्रायः ॥ तिरः सनरतिप्राप्त्यनामनोभवतः ॥ अप्राप्त्येव ॥ अधोयते ॥ तथापि
 ज्येतिरस्तां दिद्वद्वतिद्वमध्वानं ॥ सतः संसतं नवति ॥ एका न्यमने नवति ॥ तिरः शिद्वय ॥

पात्रेयनिद्वस्मनरतिनिगमो नवतः ॥ अश्विनायेद्वगच्छते ॥ तेद्वयं पंक्तिराश्विनी अवस्योगत्रेयस्या
 र्षप्राप्तनृवाका ॥ श्वेन योः शस्यते ॥ हे अश्विनो नामत्यानां गच्छते ॥ युवानिद्रास्मिन् यज्ञमोमं पातुं नद
 ॥ किंचमा विवेनतं नमो विगतकामो नृनं युवाना द्वयमानो मया किंच ॥ तिरः श्विद्वयतिगणअजा
 त्तेद्वय एव स्थानेयथ नमो स्थितः ॥ तथापि अयेवादेव यथापि यगत्यादेव गत्या शीप्रया आयाते
 ॥ दिव्यं नृनं चामात्रप्रदत्ताय दम्य ॥ किंचपमं नृनं योतं यमपि च ॥ चिद्विद्वत्तौ स्थितः ॥ तथापि विद्वत्तौ
 दत्वा आयाते ॥ हे आश्विनो ॥ अदिम्यो अनुपदि सितो ॥ अथवा अदाम्यया अनुपदि सितगा गत्या आ
 याते ॥ हे माध्वो मधुसोममिश्रं पेयं यो लोममश्रुते ॥ अथवा नृनं ॥ अथवा नृनं ॥ अथवा नृनं ॥
 प्रमायातनित्यनिप्रायः ॥ इंदोयातनामभरसमः ॥ नमिष्टस्याषं जगदी ॥ इंदोयातनोपातु धानां ॥
 अभवस्यगशरः ॥ पराशातयिता ॥ कीदृशां नोपुनयात नामनयेत्यगशातयितेति ॥ दिव्यं नृनं ॥

बोधिये मन्त्रं प्रति ते प्राप्ता विज्ञासतां असुप्तसयतां यज्ञोन्मादकानां मिल्यन्ते ॥ अथ बोधिता यतिः
 पवित्रो यो यथा तथैव सिद्धे परिचरति ते यो ये यातुस्ते प्राप्तेन पुराणा तस्यैति यो यने लक्षणं रंद्रः
 स्वोन्निगमयितः परिचरयेया अयेति अयेत्वस्मा अतिशक्तः शक्तः सर्वे यातुनां यातने परशु
 क्षीयन्तां कश्चिद्वदन्ति द्रुतं न स्यात् यथा पात्राणि कोलाकानि लकुरेना वति यज्ञमानीन्दनं
 काश्चिदस्य यातुगणमभ्येतिरस्मिन्निन्दनसतः प्रदेजादृगदित्यर्थः ॥ यो नो मद्रयेते नामनी अर्चस्य
 त्वअपततः ॥ अपेत्यत अपततः निमोपनीतः ॥ अयनेपनीतः ॥ पृथक्ते इत्यर्थः ॥ अर्चदंते वि
 परिना वारयते कौप्यात् ॥ उच्यते हि तद्वति ॥ अर्ध्याने कौप्यात् ॥ सदनमोः निमेषने तमो निना
 गानवति ॥ यो गतिना अनुलोपणातिने मेदेवाने मे असुग इत्यपि गतो भवतः ॥ बोधामे अ
 स्पति विदुषां द्योतमम आये आनेर्यानातनुना काश्चिनायोः गम्यन्ति न वन्न तस्य विदुषां

तमो भवतु ध्यस्मे मम असुग चमः मे हि दृश्यतात न स्य पुनर्यित न सत्यना मदन न स्य ना मर
 द्ये नेग वृद्धोः मे दृते स्य हेम धाव अनेने वेषुणा अयने नमः ॥ तानो भविच इदं पुरं कृष्ण
 नये कोना जायता दीक्षा मुगणां दिवा विनका नां पायति त्वः दिनमेव न दे न लुगम् ॥ अनुग
 ॥ अनुगणा ये वनं देवा अप्यमनुष्टातीत्यर्थः ॥ तयेने मसु नयथा विप्रतिपत्तेषु प्राणापयेषु
 दामर्वेदन गोलः ॥ अर्चयेते देवेषु स मास्ति नो दिवा आसुते तयेतो तन्वते नृत्वा न न देने प्रका
 जो नरणा म नानित्य कालमेतं प्रातर्मेध्यं दिने नाये च वैदे ॥ स्तोमीत्यर्थः ॥ तस्या आयस मे वनका
 स्य बुध्यस्वाः स्य न चमः ॥ ऐगुणा स्तोम्यु ध्यावमाद मभि मने नाये नमः ॥ कुलवित्पानेता यम
 मे देवाने मुगः ॥ त्रिप्रास्यना अयने देवाने ये मे कयणी यानां अर्चतो देवा अर्चतो असुग
 आसन्नित्यर्थः ॥ अस्माः मन्त्रि विविन कृत्वा नां नां नामनी ॥ न स न शब्दं यो याति ॥ अर्चतु

जे निशे येति न स ब्राह्मण न स ते गति मरणः एव येन ते मानस्य ता निदिनित्या नेन गच्छेति नेनापि कुं
 र्याति चेन्नाश्रयः नेमानि सत्राणि धनानि सत्राणि निधनानां निदिनित्या न मर्यादया ता नि सस्य
 ज्यसु ये भ्रातृपुत्राणि संतिदिगन्तु यानीयन्ते ते ते ब्राह्मणं तु यन्त्रा येन जय मसा उदीपा
 नीयन्ता नि उदीपा नीयन्ते न विद्वन्मिता नो यस्यायं ते दृश्यं न दृश्यः ॥ सन्निभो यो नीयन्त्यायं
 ते दृश्यं ने ॥ अमीयं श्रद्धा न न जमति शूनः शेषस्यायं विद्वद्वा नीयन्त्यायं सस्य उच्यते ॥
 असन्निभो निन सत्राणि निदिनित्या न निदिताणि उच्यते इति सः किंच तानि न जे दृश्ये गता येन
 तानि दृश्यं ने ॥ इति विद्वेदः ॥ न विता नं न विद्वन्निदिने तानि गच्छेति विमेत त्यात ॥ अद्वान्तु
 पहिमे तानि न मरण स्यादित्यस्य ता नि जेतानि ॥ यमीयं जय मता नि स्यः किमन्यं विद्वति न
 हि न गत्या नादित्य एता नि कुतश्च न नय निवा सं गच्छेति ॥ एतन्नेता नि ॥ अपनयन्ति वादे ति ॥

[illegible]

यः ५॥ खंरः॥ नन्तीतिरूपतिरुका इति मर्मिकाः॥ नेनामनी नयतः॥ याए ताः विद्यालिका इत्यु
 ते लोवे ताः साः मर्मिकाः॥ नन्तीतिरुका इति मर्मिकाः॥ नेनामनी नयतः॥ याए ताः विद्यालिका इत्यु
 नातः॥ मर्ममिति हिता नित्यमेव गच्छेति॥ इत्यभिप्रायः॥ उपनिहिता उपनिष्ठाः॥ उपनिष्ठाः इति हिताः
 पद्विदितोऽप्येति यं नयति॥ योऽपि नास्ति रेक एव निगमः॥ यदुपनिहिता इति हिताः यं नयति
 योगस्येव नापि॥ उपनिष्ठा मर्मिद न याद्वयते॥ यद्वि न स्याति॥ उपनिहिता अंतरं तु मर्मिद
 यच्चाति नयति॥ आदेया एव पाते एव नयति॥ यद्वि न स्याति॥ उपनिहिता अंतरं तु मर्मिद
 नयति॥ गमयितव्यं नयति॥ यद्वि न स्याति॥ उपनिहिता अंतरं तु मर्मिद
 तम॥ उपनिहिता मर्मिद नयति॥ यद्वि न स्याति॥ उपनिहिता अंतरं तु मर्मिद
 नयति॥ यद्वि न स्याति॥ उपनिहिता अंतरं तु मर्मिद

नाशनं नयति॥ यद्वि न स्याति॥ उपनिहिता अंतरं तु मर्मिद
 नाम नयति॥ यद्वि न स्याति॥ उपनिहिता अंतरं तु मर्मिद
 मो॥ अथ येनोपनिष्ठा मर्मिद नयति॥ यद्वि न स्याति॥ उपनिहिता अंतरं तु मर्मिद
 यद्वि न स्याति॥ उपनिहिता अंतरं तु मर्मिद
 वीत्येति सनातनमुपनिष्ठा मर्मिद नयति॥ यद्वि न स्याति॥ उपनिहिता अंतरं तु मर्मिद
 ईदं नयति॥ यद्वि न स्याति॥ उपनिहिता अंतरं तु मर्मिद
 रयत नयति॥ यद्वि न स्याति॥ उपनिहिता अंतरं तु मर्मिद
 सात्री सनातनमुपनिष्ठा मर्मिद नयति॥ यद्वि न स्याति॥ उपनिहिता अंतरं तु मर्मिद
 यद्वि न स्याति॥ उपनिहिता अंतरं तु मर्मिद

विनेनः साविगन कामो नृसत्तः ॥ हेति गीग मने जो नन रा अ नि स नृसत्तः ॥ वि. चेत स नृदे ज नो तरे
त्यतः प्रतिविशिष्टमस्ति यत्प्रतिपद्यमहि ॥ हेन गव्यविदेव स्यो ज मु म त ॥ वि. कारये ॥ अ मे नी श्रि
त अर्था का न पि सो द न ज नि व न ए न स्त्री म न ए न न क थ न गे नी त्यर्थः ॥ य स्मा त्व मे ये गु पा नि वि
ट स स्मा त्व मे न स म र स्य नि प्रा यः ॥ देव स्य त्वा स वि तुः प्र म जे सि नो ता दू न्या र सो द स्ता न्या प्र
ति ग द्वा मि त्वा त्वाः ये त न प सोः न न्व न वि यो व पि ओ न्य व न व रु ण स्वा ने य तु रे नि दे सि गे य दे
स्य न ये वा न स्ते नाः नृ त नः म र्गा य न यो दा वे न या न तां म से ॥ प्रति ग द्वा ने क र दे न स्मा अ दा त ता
मः कामा या दा त कामो दा ता का मः प्रति ग द्वा तां का मः त मु द्वा वि श न का वे न त्वा त ति ग द्वा नि
कामै त ते ना म मः त ति ग द्वा ने न तु पं दा य यः मे न्ना य यो य के तां य दा त्वा ये ने अ न्या न्या नि प्रा
या मु च न न या म उ च ये दे वा म दि न य म वि नु ग दि न्य ह्य प्र म न न न व न आ न नु ता तः ॥

हे नो त ति ग द्वा मि अ प्पि नो दे न यो यो दु न्यां प्रति ग द्वा मि ने ता न्या मे न ता दु न्यां स्या न्यां द्वा नो दे न य
हे स्ता न्यां त ति ग द्वा नि ॥ वि. च द्वा त्वा ये त नः ॥ यो नि स्वे न जितः ॥ ते तु न र या नि प्रा य य अ प मः न
त्य काः अनु य जा त तु ल ज न ना य स म यो य वि दे व न का स्मा म त न्व त ते हि कु विं दा नो प रि क म्प
थि यो व य न धी म स्यो वृ षि सं तः कु श ता न य न्य त्वा न य न कु विं दे सि यः कु न न स स दे व
नि वि य स्ते नो म स्य च द्वा त ये वा र्द स्य त्वा आ त्म य न र्म ता य व रु णो दे व ता वि ने यो दा दा ति ॥
उ दे व द्वा ने न्व दी य मे सो दे य नृ स्यु न त्वां प्रति ग द्वा अ मृत तं अ मृत ना ये य या नि स दि त हे
अ र्गा य न्ना यो न्वा त ति ग द्वा मा ग वा सः त व प्र मा दा त मे न मे त र सा तः अ मृत ना वा न्ना म म
खे उ न न र्म मि त्वा नि प्रा यः ॥ किं च म यः सु खं दा ने भ यो द्वा त म यः स तं म स्यं प्रति ग द्वा ने च नि
च नः ॥ प्र ज्ञा प ति र यं व स म प्र ज्ञा प न ये ग दा त दे दा ति ॥ यो य यं दे दा ति सो य यं दा ता ॥ अ य म न

प्रजापतिरेवमिति नायः ॥ च स्यति हि ॥ कार्यते तु तेनेक रति विना कामः कामो आराताने दशाः
 पुत्रे न विद्यते न कामेन दाता ददाति ॥ आशदेन न वि सर्वा तातयः प्रतिपत्ता ॥ एवे कामो दाता
 कामः प्रतीयेता स एव काम उच्यते ॥ द्वे काम एतन्नेनासः सकामो न वेति ॥ शोके चैन म उच्यते न
 मनीष्य जनने स्पशेयः शपतेः स्पशत्यर्थे न जेमानस्य ॥ स्पशते हि तेन च्छा ॥ तेन मोचिते न नृणां
 ॥ उपसंश्रितं तद्वति नायनु सारणा तद्विजा ॥ यस्या मुशंतः विः समाहः ॥ उति निगमा ॥ नो
 प्रथमं शिव नमां ॥ शोपं न पाया आर्षेय ॥ यत्र नो यगमे विदुः योगः ॥ द्वे तेन नृशय तता न
 रयस्य कोनि ॥ यस्या नो शु कं नो जे मनु ॥ व्या न वेति ॥ त्यत्वेन यो विषो पे चो न मे त स्मो म यो ॥
 तान् विदुः नो द्वि यो निरोप ॥ य निनायः ॥ ते म समान ॥ मुह उश नो काम माना यो विमु यो न
 ॥ नाना प्रकार मा यो ते तस्या यो निरुता र्वा एव स्य उ म य ॥ योजय देणा यमु पुत्रो लु क्य ॥ य

स्या यो नो उशंतः पुत्र उच्य काम यनादाः ॥ तद्गमय प्रसिधे ॥ शोपं ॥ विः समाहः ॥ अथ प्रोचते स्मे न ॥ स
 दा मां ॥ उच्येया आर्षे विदुः ॥ मा पुत्र न मा माणा नि देत्य कामा ती ॥ न य नो पुत्र उच्य मे न य
 जे यो न ॥ दे पुत्र यः विस्म माहः ॥ विरहो मामा म न र्था ॥ त्ये ते पे न मिश्र दे न र्थे ॥ उ न स ते अवि
 च या न ॥ क र्ण्व द नि ला यो म न म न स्या मी न ॥ य वे मे न त्वे अत्य न्य दणा मि ॥ य ति र्ति न यो न ॥ य
 मि ॥ अत न ना दे अ न्या पे अ नु ग त न र्ता ॥ ये त चे त मा अ नु क र्ता त वा द म न यु मि त्य यो ॥ यं न
 ॥ द्वे न र त दा त था अ नु क र्ता यो ॥ स त्वा ग ता ॥ श्वरः ॥ त म स्या त नो म क र्ता र स्य त दा आ र्मी ॥ त य न
 ॥ मे ॥ त्र ति न यो य जे मे यं य र्थो ॥ अत न्य दे दा नी ॥ ना दे म मे य उ त नि प्रा यः ॥ अ य ना उ च्ये ते न
 म नी उप देश स्य ॥ स पु न र य दे शः ॥ यो पु न पु स ने पु नि ग न य ति ॥ अत क्ति ख वि प्र दर्श पे ते ॥ त
 अ अया ते अ न्ते म मि ॥ वि धे मे ति ॥ वि या उ प देशः ॥ वा म दे व स्ये य मा र्थे ॥ विदुः र सो त्र ये न

णिविविधयोगः न गच्छन्त्येवमभ्यासमभ्यासमिच्छानेतवविधेः सपुनर्योक्तुर्ममत्वमेवमस्याभिः
 परिचयं नानाः स्युः पुनरुक्त्यः प्रतिगमाप्रतिगमाणे मंस्तो मंस्तो वमस्याभिः गत्यक्तं
 उच्चार्यमाणं देहगतानगमा अशमिरन अलोदनात्मनो उद्देश्योद्देश्यनस्यावे एतावरा
 समानादिः निदिदेश्य विचपाहि स अस्मान् हेमि नमः मित्राणं रजयितः अये वा न
 अत्रे देवीयातकर्मणः पापादिन्यर्थः एतावो अस्मिन्मिति न वेमकः पददेशः वसिष्ठस्या
 खं देहती प्रातः तत्काश्विनयोः गत्यते एतावः अनेन युष्मं कं न म सान्ने न अम्बुधते न
 दुर्ज्ञानपातं आर्ग्योत्रं अथवा नैगर्ग्यो आहुतिन्य आयः अथानि एतया प्रनादितया
 अस्म्योत्रोत्रः तस्मिन्पातं अग्निमाहवे आहुये विरक्तपणं प्रियमिदं देवानो वा चेति दत्त
 तिगयेन नेतनावेतं अग्निं अर्चयति पृथीतमतिं स्वधर्मं शासनं यती विश्वस्य गजमान ग

१८४

यम्यग्वयोधिरतः कर्मणि मस्य देतं हेः कलिप जतमानास्तेन आगा समुदये अहमाहये सयाः
 तोदेवान प्रतिदस्येव मिप्यतात्व निद्रायः एतापत्यातन्वं संसृजति पुंसः उपदेशः पदप्रियं न
 दायः एतायो आर्ग्यं तपतां न च नया एता न प्रये उपता सोच्यते देव्य उद्देश्यास्मिने गदे
 कायुक्त्याः सयास्त्वयस्मिनेन स मध्यतो विचः आसन् देहयेन गदे पत्यापता गदे देहयेन गदे भावाय
 अवहितानो नैत्यर्थः विचः एतापत्या अनेन न नो मद्रस्यो तचेतुं सेव जत्ये मिश्रीकुः अथेवं सोम
 नस्येव जमानो निश्रीजी स्तोयावजावदपि युज्यमानो परस्ये एविदर्थयुसं आदिमु ल्येनाव स्थि
 तो संतो युज संवेधा विन नांति वरन मित्ताशीः एता नो अग्निन मसा एतापत्ये मि समाने व्येना
 शास्त्रे म्यो देवकस्मिन् पुपुद विगेशादि कस्य न पुंसक विमयल मेव ल्यपु रक्ष विमयल मेव ल्यपु
 मश्च पुपुद मेव न न न रक्ष पुपुद मेव क च त्रि शास्त्रः मिमन्त्रि सच न रत्येनेना मनीमेव मान स्य

सनः निवृत्ताः सवस्थानविति विगमो योरेवान्यो अमी नहेति मेधातिषेराखे अशुपस्था नेवि विपु
 का सोमानं स्वरागवित्तस्याः कोलणस्यसायाउयमनेतरोतेनेयमपि का लणस्यसेनस्यातप
 कोचाहकाणं का लणस्यसाधिर निमुपतिष्ठेतेतिहेनगनननस्यणस्यतेयोरेकादर विनामः
 अमीचहाअन्यमनदागेगदानमुविज्ञेनमुतां नतेस्योप्रयेस्यापित्तायायश्वपुष्टि नदेनः धन
 वस्यलर्हपिता सोस्मानमिषनुमेवतोपुत्रः सुस्मात्प्रसादानयश्चतुरः तर्पका गेत्सर्थः । ५१
 मनः पितेयसूनवृत्तिनष्टं दमआर्षे अशुपस्था नेवि विपुका हेनगनननेपंनोपयं
 विचरामः सोस्माके सूनवे पुनायस्ययायनः सप- मनः सपचागेनाकाउपवीर्णश्चमचस्या
 नः स्यस्यमेव स्वनास्यनामे स्वस्ययनायानिगमप्रमत्तमुत्ताने स्वलोभ्येतद्विनाशिनो
 र्यस्यनाम अयेन प्रोयने विनाशना नेति तेना न विनाशना जनामनतेतु नमस्तुता सुता

विप्रवीति अतिरामनिप्रजितः मुश्नेमनुच्यतेस्वस्तीति न्यसतेरेजतश्रितेनामनो नपवेग
 नयो यसाश्वमादोदसारेत्तने अनेष्टितीति विगमो यो जानात एवेति उपमैका छेष्टः प्रचित्रमने
 गणतेयुगना नरहातस्येपमार्थे विष्टपुनतुस्मीत्येतेष्वेतेष्वेपि पात्यः अतिमारुतौ एस्ति
 मानमेतद्विनामस्तस्यपशोरियेयउवेचाहेतोतारविचित्रमर्षी कायनीयं तौ नस्यते स्त
 वते स्तनयितुशवेनंनस्तंजगदुपशरयते तुरायत्यरमाणास्वतवमेस्वात्तवलावदे
 नेमारुतायगणायाकीदृशानोपुनमेरुतां गणायमभरधमिति येमरुतः सद्मास्तेनवतेनमही
 मियरेखांजलायनिभवंतिरेजतेविनेतिकेयतेनाप्येभ्यो मरुतः एष्टिबीमत्वेभ्यः मदप्रउम
 र्यः यएवं गुणयुजामरुतमेसां योगणस्तस्मैप्रभरध्वंचित्रमर्कंत्वमपिहअमेवदेतद्व्यतेय
 यराजाजमरुतमेवयेवलेहल्लिस्तदेजमनिरप्रधानः यदापुनरतिमारुतंतदाप्रनेरध्वंचित्र

मर्कमनयेमास्तापनगणायेति स्तोत्रसंयोज्यतनोऽपि ज्ञातिहे नगायन्नेष्टपुत्रमप्येतमर्घ्ये
 तं पुण्युक्तेः मरुतिः मरुदप्येति ॥ धावाः पृथिवीनामनेया नोऽप्युत्तरोत्पत्तिर्वाधनेनोऽयेते ॥
 कियेति पुनस्तानि चतुर्विंशतिः ॥ कतमानि पुनस्तानि ॥ सपि पुनर्ध्यायेत्तमां निमयेत्या स्युः
 तस्मात्स्यधारयि-नोऽप्येपरं ध्यायेत् ॥ पुनस्तु ध्यायेत् ॥ योऽत्येवमादिकोऽयं ॥ द्वित्रयेन न पुनस्तानि
 वाप्युक्तानि ॥ तयोः साधनयोः पिका एषा क्रमवति ॥ साधनयेति सति द्वित्रयेन न पुनस्तानि
 उपपन्नानां नाना ॥ कतमेव लोकतरेति ॥ अगम्यस्याये ॥ विष्टुपदसामिधनयोः यदेव
 निमन्नानेनोऽप्येव नाना ॥ कतमेव लोकतरेति ॥ अगम्यस्याये ॥ विष्टुपदसामिधनयोः यदेव
 यदेव निमन्नानेनोऽप्येव नाना ॥ कतमेव लोकतरेति ॥ अगम्यस्याये ॥ विष्टुपदसामिधनयोः यदेव
 यदेव निमन्नानेनोऽप्येव नाना ॥ कतमेव लोकतरेति ॥ अगम्यस्याये ॥ विष्टुपदसामिधनयोः यदेव

१६६

सुखेन सपितृशक्तये ॥ चेन प्रकारेण एते जाते स्यातां किं तोयीपर्यण उत सुगमयेनानासितापद
 द्वेकत्रयः कोपितेराकश्चिदपि विमर्शं जानाति ॥ अनेनेनावच्छ्रुतात् आगमादत्ते ॥ तस्मादु
 द्भूतस्य हिरण्यमयस्योऽत्येव शक्तयेति एवेत्याहते ॥ अंकपाले रजते च सुवर्णं चाभनतां
 यत्तज्जते तेनोऽपि बी ॥ यत्सुवर्णं साधयेति तेन जायते सुगमयेति उक्त्यनेत्यातांति ॥ किं
 च ॥ विश्वं सर्वं त्वना आत्मनैव विरतो धारयत ॥ यद्नाम यदर्थं मननोपादनं मुने ॥ यस्मा
 त्कृतं गुणधारणार्थमेते न विपरिणामलेन तत्सर्वमेते विरतः ॥ किं च ॥ विवर्जते च विप
 र्ययेन वर्जते चैनयोरेकांतं हृते अहोशयेन विमर्शं वचनं च ॥ स्वचक्रं सुगममेव अविना
 गं न संशयो संयुक्ते इत्यर्थः ॥ संतत्या व्याख्यानेन गतां तार्थमेतदाप्यमिति ॥ ध्यावाः पृथिवीनामनेया
 नमावदत्येतदनेन संशयेन ध्यावाः पृथिवीनामनेया नमावदत्येतदनेन संशयेन ध्यावाः पृथिवीनामनेया

प्रवृत्तिप्रत्ययसंस्कारोत्पत्तिरिति ज्ञेयम् ॥ तौश्च निगमान्ततत्त्वव्याख्यास्याम ॥ तिल्यर्थः ॥ ये
 पूर्वोक्तद्वानेकांशानि अनन्तगतसंस्कारे निवृत्तयः ॥ तदेतदेवं प्रकारं तत्कारणं तदुभयं व्या
 ख्यायते ॥ तदेकपक्षिकमिति अनेन नास्तीति चेत् ॥ चोद्योऽस्यानसतो निवृत्त्यादीनामुत्पत्तिरिति
 कारणं मनेत्यभिप्रायः ॥ इदं हि सत्यं ॥ एतन्मया प्रकृतं विरचयामासुः ॥ तदेतदेकपक्षिकं
 तत् ॥ अत्र हेतुः सत्त्वसमाप्तात् ॥ तत्त्वस्याज्जातितात्त्विकमादीनि ॥ तत्त्वपुनः प्रविष्टेन का
 न्यपि समाप्तातानि ॥ तत्त्वप्रायेऽपि हेतुः ॥ अतो अस्मादिदं नमादीनि ॥ तत्त्वपुनः प्रविष्टेन का
 जनेन व्याप्तम् ॥ एवं प्रकरणार्थं संक्षेपतः ॥ तत्त्वपुनः प्रविष्टेन का
 दीयते ॥ जनेति ॥ अत्र हि हेतुः सत्त्वसमाप्तात् ॥ तत्त्वपुनः प्रविष्टेन का
 मृत् ॥ ज्ञानेनैव प्रविष्टेन का जनेन सत्त्वसमाप्तात् ॥ तत्त्वपुनः प्रविष्टेन का

कारणोक्तं नरिति ॥ अत्र हेतुः सत्त्वसमाप्तात् ॥ तत्त्वपुनः प्रविष्टेन का
 पुनर्निवेशावधारणं हेतुः सत्त्वसमाप्तात् ॥ तत्त्वपुनः प्रविष्टेन का
 मः इति ॥ एतन्मया प्रकृतं विरचयामासुः ॥ तदेतदेकपक्षिकं
 अस्यामृतिहेतुस्य सत्त्वसमाप्तात् ॥ तत्त्वपुनः प्रविष्टेन का
 सत्त्वसमाप्तात् ॥ तत्त्वपुनः प्रविष्टेन का
 जागृतिवर्ती ॥ हेतुः सत्त्वसमाप्तात् ॥ तत्त्वपुनः प्रविष्टेन का
 हेतुः सत्त्वसमाप्तात् ॥ तत्त्वपुनः प्रविष्टेन का
 व्यानेन तावत्प्रकाशं ॥ अस्मिन् तत्त्वसमाप्तात् ॥ तत्त्वपुनः प्रविष्टेन का
 मानव्यानां सत्त्वसमाप्तात् ॥ तत्त्वपुनः प्रविष्टेन का

तमज्जोतःकोचेनमाहमिथितः अनाकुलोश्चाय्यः कश्चिद्यथाह यमनाहताः संतोमां ब्रूतमात्रेभ्यो
 तिनाहाभी असदीयते अथापकोशोव नाय्य कारेण ध्यातः प्रायजना गदेस्यायां पद्योतना
 र्यं अथापके मदेन धानं हतयात्तातनादा चिरित्यर्थः अथापके क मदे जाति तिसर्ग नेतद
 ध्यातं भाव्य कारेण गदाशब्द स्थिति गको संकरणाथ अधस्ताद्योपनिपाद्य एवं द्विजनाशब्दः उप
 समासार्थो ननु तिनकदा विरेपिक श्रिदवाप को मया हत इति पापकारिणं तदं श्रीत्यभिज्ञा
 यः तेषु यमपाकापकागस्ते सन्त्युक्ता मजोह निष्ठा मि यस्तु नेतदुक्तं ननु द्विः स्रुति यथा गस्तु
 मास्मान्त्रा मिति कयुमा गस्तु नेतदं न्यते श्मापुते दा जमवति द्या नन स्यमिते कस्मिंश्चिदपि
 श्रुतास्यात् सर्वेनात सं नममेव ज्ञात यदिका पकारिणो नदं न्यते अथ मनुष्यादे पापान
 पित्वं द्वेमेवेत्यनन्वयः कोसादस्मिन् अथापकारं मम नीते इषुनायलायन इत्यादि ॥ १० ॥

श्रिपायकारे मनेन उदिगमानः पुलायने तदिशब्देन चेनसा अनमुदयवमानोति य एव तु
 पापकारे मनेन तित एनात्मायराधशवितयावुध्यामजीनीतः पलायने इत्यादि भायः अनापिको
 ऽ स्मदित्येन स्मात्तु च सीयोग नरेयने गमन माने मा मास्यतामिनः सतो गमन निशेष पलायने
 यस्यानेयो द्वियस्माद्विभेति सतस्मात्तायने नीतशब्दश्चाध्यातः नेत्यनीतः कश्चित्पलायन
 इत्येवममन्तायः अनेकपद निरुक्तं मयी इति मनुष्यनामसु परिनिमिदा विवेत मनुष्यनाम
 वातस्याक्तायुत्यजिः मयी मनुष्यो मर्यादमीति अथवा मयी दामिभानमनदनस्यान
 मनुष्यनाम यदामया दामिभानमेतदं निजेनेन वतितदेवमर्थवत्तास्य योजयितव्या कानि
 वामया दायता धर्मताः संतोप्यमनाहता अनाकुलोश्चा मदेभ्योगं स त्यापः संतो मम स
 षु ईजमात्रधीरिति नेतस्यायमित्यभिप्रायः मयी दामयादिनोर्विनागः संश्रिताया इमिह

427

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

पाशसमुद्रयाचीतमानोयुक्तवीतिनिधिशब्दनिगमनार्थकतमः। एतरेतौसुत्रेति॥ इत्ययः सु
 पूर्णोऽति॥ शास्त्रस्यामेदिनेतरियमार्थेति। एतदुपनिषदेमेमरुत्वतीयशब्दस्यपरिधानोपेयाति
 विधीनीयेत्तत्तेनयआदित्यरश्मयुग्मेतर्गैत्यर्थेस्यनामीनृतस्यजहुजयसंविधीययति॥
 सुपूर्णासुपतनाएतएजउपतेदुः। उपसीदेति। सुधासांसकावहेत्यहुनिकसुपतेदुः। इदमा
 दित्यंति। यमेधाजिययताएवयतसहकारित्यादुद्रतेमृदिनेषुहितेषुसोतासायेतोः क
 ययसएवअवणार। प्रकाशकत्वात्पापमानाआदित्यसुपतेदुः। कनर्थेयाचमाना
 इतिअपौरुषे॥ अपाएषुनेतदांतआधत्ते। आकादितंतमसाचेका॥ सुंदररयः। सु
 नदनसुगुह्रीतनसकलनियेतेखाननांयसुसकलत्वंसकलेकुर्वन्त्यर्थः॥ अयमा
 इतिदेहीति। यदुक्तं। इतिदिगुलतात्पर्यागतेखाननामासातनियसुसकलत्वंसकले

ने। तनेनोदेहि॥ कथंचपुर्वदिमुमुक्षुत्वात्। सुधासाविषयापाशसमुद्रेनपक्षिणयेत। सा
 न्मंडलेनदानां। पाशदेतकीयदेजयेनमोकाशसिंहाएतेखाननाकोएतसुसकलत्वंसकले
 यत्वेत्येतस्ययेनेतंमलियुतीत्युनिप्रएतमर्थेयाचमानाउपतेदुः। चका। अनेकीरुकासुल
 चेदेवीरशनाशेत्येयएवतेतस्मिन्नेसुमुमुक्षुत्वात्। तैतेखानपईनांमध्येजनीमानस्यततोया
 तस्यनिधिशब्दस्यपाशसमुद्रादित्यः कार्यः स्यात्। सुमुक्षुजदानित्येतोशब्दोयुनवचास
 स्मान्मुक्षेतेतदर्थानिध्यात्येवजहन्माकोसनः तनेनंसतिपरमविषयानस्याध्याहारानिमान
 स्यनिधिशब्दस्यानयोः शब्दयोर्मध्येजनीमानस्याकोसितार्थानिधायकत्वात्। एतेनोप
 धिशब्दः पाशसमुद्रानिधायित्वेनैतिदने। इतरथात्ययमितरेः पदेरसंज्ञक्यमानोः तस्यैव
 एवस्यान। नस्यादेनेसर्जनानवगतसंस्काराणां। अतसिंहायोनापदानां सामर्थ्येदार्थोक्तिः

स्वयं कार्येऽवस्थानं न वदति तदुपकारं सर्वत्र ॥ ग्रंथाति गौरवनं या तु संसेवते न देशीयिष्यामः ॥ श्री
 तामेत्येतदनवगतं ॥ अतुपस्यस्येत्तु पदमभिधेयं या तु नैल निगमने न प्रत्यक्षं पठ्या चार्थो वि
 प्रतिपत्त्याने कार्यत्वनस्येति ॥ आश्वेतः श्लोणितः शितामताः इति निगमः ॥ पशुहृत्तियः नैसेयं मेन
 क्रोधः ॥ कतमः पुनरुक्तो मेयः श्रोताय सदिशरी ॥ इति सत्ते मेयः श्रोताय मेदेव स्यात् ॥ मेयं तावत्पुनः श्रुतीति
 ॥ श्रोताय सत् ॥ श्रोताय जलियर्थः ॥ तेन मेयमाना निशमी अस्माद्वियः पश्चात्प्राघदत न्ने २३५
 तं उदत्तं अयं स्व आदिनेतस्मान् नरपयं स्वमेयं पयस्यति ॥ वेधा मेदं करोतीति धुत्तं एत न्नेद अ
 येन स्मिन्नद्वि सद्य उदत्तं आजीन सयेतां ॥ पुनरुक्तं लोभः ॥ इति मेयिभ्यः ॥ विशा चार्थिभ्यः ॥ पुनरुक्तं
 कथं स्यात् ॥ अर्वाक रत्नाय शितामता ॥ अनादि दुर्गपायं यत्नते ॥ ना कस्माद्गुणात् इदं मीघं लो
 न सयेतां इति विज्ञेयं न एतस्मिन् यामे घनकात् न सद्य कारेणाते अजीणां जन निरुत्तामोर

१८३

लोभः ॥ अद्वैतं प्रति विजिह्वे नैवै संभूता नां ॥ अथवा घामे आजीना इत्येकं पदं तद्वत्तमं ॥ का
 मेदिसति पशुश्रोत्रे जीये मे इति घामे अस्मात्पदसंनयमानां यत्नः ॥ अशनेत स्मान् यत्नकारं
 क्रोष्ट वादेतामेव देवदेवयेन प्रथमाविते वा यत्नसंनयमानां तु मत्तं राणां स्वयं मे वेता विभक्त्य
 माणा निम्बा दुत्यादुरं प्रति सरेतां ॥ तिसु मत्तं राणां एषां सु मत्तं राणां शत रुद्रियाणां बहुलता नां
 यत्नशत रुद्रियाणां बहुलता नां अग्निशता नां अग्निपात्रे नम्रुत्ता त्वात्तु रत्ता नां ॥ यत्नो न
 वसना नां यत्नो नो पत्नता नां अथवा पीतानं श्लो गमु पगभ्यो सिता नां पाश्वतो न ज्ञा नां ॥ का
 णितोः न ज्ञा नां शितामतोः न ज्ञा नां उत्सादतश्चो छेदत स्यातात् ॥ अंगारं राद्वज्जा नां करतः ॥
 रुता मिश्रानां तृप्तिरनेषां एव लक्षणा नाम न दाना नां हे हेतः ॥ यथैता विद्वद्गीशु येता मा मेनेता
 एत रुद्रिः ॥ तथा न्वमपियन ॥ निगम प्रसक्त मुच्यते ॥ पश्चेदं मुच्यमे गं भवति ॥ पशु लोभं न कथं

अने। नमये हित इति पाश्वर्यदलस्य माहा पशुः कस्मादुच्यते। यशः स्पृशते॥ आह॥ किमनया
 स्पृशति॥ उच्यते॥ संस्पृष्टा एव देशप्रतिनयति॥ आह॥ स्पृशते॥ स्पृशते॥ तद्विसे स्पृष्टमे
 मे॥ आह॥ अंगकस्मादुच्यते अंगितं हितकालेन नयति॥ गतमित्यर्थः॥ अचनाना॥ अचतिरपि ग
 त्यर्थः॥ अचत्येवमर्थे चत्वं वा श्वशब्दस्य कौतुप्रसक्तमुक्तं॥ अनुनाशोऽपि शब्दं निगमप्रसक्तं
 निर्जन्तुति॥ ओषिः शोषते होतो गतिचलावर्मणः॥ गतिनिमित्तं चलने यस्य चर्मसोऽंगतिचला
 कर्मात् स्पृगतिचलावर्मणः॥ दिक्कारोऽंशोऽपि खलती॥ बभूवनास्यो गच्छते॥ शितामशब्दस्य त
 द्दमाचष्टे॥ शोः शितामनयति याहुमित्यर्थः॥ आह॥ होः कस्मादुच्यते॥ हो ईवते॥ तस्य हि माणेन पशु
 ईवति॥ अतस्तमावेन एतत्कार्येनयति॥ इति शितामपरादोर्विभ्रये शितामशब्दः तदेवेति चे
 त्त्वयः॥ आह॥ कौतुप्रसक्तमुक्तं॥ शितामशब्देनोच्यते स्पृष्टुः॥ पशोऽपि ह्यनिचायदाना निचायतरे

पिबन्मनेति॥ तत्र पशुः पाश्वर्यदलस्य माहा पशुः कस्मादुच्यते॥ यशः स्पृशते॥ आह॥ किमनया
 तिकाश्वनः शोषः स्पृशते॥ होतो गतिचलावर्मणः॥ गतिनिमित्तं चलने यस्य चर्मसोऽंगतिचला
 योनिः शितामनयति याहुमित्यर्थः॥ आह॥ होः कस्मादुच्यते॥ हो ईवते॥ तस्य हि माणेन पशु
 नाचदानमाति॥ सशोपि शब्देनोच्यते॥ मच्युदो विविक्तो नयति॥ विस्वव्याप्तौ॥ व्याप्तः सपुत्रो वे
 गनयति॥ अथवा विविक्तो नो विपुषितमांसः विस्ममांसः मनयति॥ आह॥ तस्योपपत्या गाकद
 येर्मने योनिः शितामशब्देनोच्यते॥ इति॥ स्पृष्टुः॥ तद्विसे स्पृष्टमे॥ ओषिः शोषते॥ शिताम
 शब्दोच्यते शोषितः शितामनयति॥ गच्छमा रूपमपि चत्वं विरेमि विप्रितो नयति॥ शितामनेति
 नयोपपत्या अनेन वशब्दमारूपेण योनिः शितामेति शाकदपि मयने॥ श्यामनोऽयं नयति

योऽनयोऽपि विजिगीषुर्लिंगमस्ति तस्मात्संभूतीयमित्येतकार्ष मत्यामेदनेत्येवमेकैपदमभिप्रेतं शोः
 वत्स्यस्याप्यस्य उन्मैः उद्देष्टेनास्ति तदाहरेत्यभिप्रायः ॥ एतन्मन्त्रविजिगीषुर्लिंगमावाह्यं प्र
 तिपत्तिः ॥ एवमनेष्वपि शाखातरेषु विकल्पेषु विधानेन च विगेषेन कर्तव्यं ॥ एतन्मन्त्रमेतन्नाशयि
 रथः प्रादत्तामानाधिकरण्यवन्ते नानासंभूतीयराधोऽयदात्मन एहनासीति धनविशेषणमे
 तदित्युपपत्तिः ॥ अधुना निगमप्रसक्तानि ह्यर्थं ते ॥ अद्विरहूणात्येनेन ॥ अद्विसारमयमेतत्तासु
 धनवर्तीति अद्विरहूण इत्यनेन ॥ आह ॥ अद्विः कस्मादुच्यते ॥ तेन त्याहेणाति ॥ आद्विर्यतीत्यर्थः ॥
 अथ वा सोमानिषवप्रायनित्वा नद्विवान्न स्यात् ॥ तेरपि सोम आदीनेते ॥ अविवातेः स्यादद्विः
 ॥ कुत एतन्नियमात् ॥ कतमो सोमो निगम इति ॥ ते सोमा इति ह विज्ञायते ॥ ते सोमादीदरी इत्यनेन त
 दस्योऽस्मिन्मन्त्रे विचार्यमाणतायते ॥ अतरेरद्विः स्यादिति व्याख्याता एव गेयः ॥ शधे इत्यनेन नो

मस्मादयति व्यभिचारित्वात् शब्दानां धननामसुषुप्तिमपि मदेतद्व्यभारयतीत्यायेतदननामे
 वनात्रय्यभिचारिणोऽतिगृहीतानि धान निरूपणयुक्तं वेतोऽतकार्षोऽन्यौ ॥ विज्ञधन इति वा त
 धनः ॥ इतोममुञ्चो भवतः ॥ मेषुणा विन्ययः ॥ इहना इत्येनदनवगते ॥ इममना इहनाः स्यात् ॥
 ॥ इमे हि नित्यमस्य मनः ॥ अतू रमना इत्यर्थः ॥ इहनामनावादातव्यमयति यस्य मनसि स जादम्
 नाः इतमनावादातेषु धननियमवत्सु पुण्ये यस्य मनः स चादमनाः ॥ अथ वा इम इत्येतद्देहना
 मा एतय्यस्य मनसि ममेदमिति स दमनाः स्यात् ॥ एहपतिरग्निः निगमः ॥ निष्टोदमना इति
 वसु ऋतस्यात्रेयस्येयमाय ॥ विष्टुवाग्नेयोप्रातरनुवाकास्मानि कृतिभिः इहनाः इममनाः अ
 वरमना इत्यातन उपयाहि ॥ अथ वा एह ममेदमिति चेन्नोवस्याप्यतन उपयाहि ॥ अथ वा इतमना
 इत्यातनव्यमेभ्यो नयेति एवं चेन्नोवस्याप्यतन उपयाहि ॥ अथ वा इतमेव विनयमनः ॥ वसुसना

आप्तस्य त्रितस्य कुत्सस्य वेयमास्ये। पतिरंघे वा संतपति नाम नितः स तौ च स्थिता कूपे न दितस्य
 एताः कूपपशवः कूपेष्टकाः संकटे बस्थिते। कथं पुनः संतपति नाम नितः। नृपुलोपेन। अथासमा
 ननरं को यो मितस्य कं न तौरं अभिमतं पेषुः। दुर्वचो निमिदमस्मात्। अथासुत निरं मे न सुतमिति। एवं
 मामेताः कउ न शवः संतपति नामिः कूपेष्टका निरहं पीय। दिनाम् नृपुलोपेन। अथासमा
 श्मानि व्यदेति श्रे न नैष्टिता नृपुलोपेन। अथ मिश्रादक पाणिना निरुत्ता नि व्यदेति सूत्रस्यो ध्या
 हेत उपपत्तिरहं नाप्याकारेण विविधत इति न स पति। अथ वा स्वागतिना न स पति। स्वाग
 तिधानमिति शोभा निवेत। नृपुलोपेन। अथ वा स्वागतिना न स पति। अथ वा स्वागतिना न स पति।
 सादृश्याच्छिन्नं पुन्यते। नृपुलोपेन। अथ वा स्वागतिना न स पति। अथ वा स्वागतिना न स पति।
 आस्वादयति। उपपत्तिरहं नाप्याकारेण विविधत इति न स पति। अथ वा स्वागतिना न स पति।

आप्तस्य त्रितस्य कुत्सस्य वेयमास्ये। पतिरंघे वा संतपति नाम नितः स तौ च स्थिता कूपे न दितस्य
 एताः कूपपशवः कूपेष्टकाः संकटे बस्थिते। कथं पुनः संतपति नाम नितः। नृपुलोपेन। अथासमा
 ननरं को यो मितस्य कं न तौरं अभिमतं पेषुः। दुर्वचो निमिदमस्मात्। अथासुत निरं मे न सुतमिति। एवं
 मामेताः कउ न शवः संतपति नामिः कूपेष्टका निरहं पीय। दिनाम् नृपुलोपेन। अथासमा
 श्मानि व्यदेति श्रे न नैष्टिता नृपुलोपेन। अथ मिश्रादक पाणिना निरुत्ता नि व्यदेति सूत्रस्यो ध्या
 हेत उपपत्तिरहं नाप्याकारेण विविधत इति न स पति। अथ वा स्वागतिना न स पति। स्वाग
 तिधानमिति शोभा निवेत। नृपुलोपेन। अथ वा स्वागतिना न स पति। अथ वा स्वागतिना न स पति।
 सादृश्याच्छिन्नं पुन्यते। नृपुलोपेन। अथ वा स्वागतिना न स पति। अथ वा स्वागतिना न स पति।
 आस्वादयति। उपपत्तिरहं नाप्याकारेण विविधत इति न स पति। अथ वा स्वागतिना न स पति।

शान्तिवातु नानितस्मिन्निति तत्र यथा सं नवमेवाः शब्दसमाधयः निगमः ॥ २ ॥ सक्तु निवति न उता इति
 विद्या मृत्ते रदस्यने गार्वाः सक्तुः सचनेः महिरस्मत्वात्सचति संस्त्रियत्पं गे ततो दुष्टो नवनीत्तु सपत्तिः
 दुःखं धाव्यते तस्मात्पुनरित्यर्थः क मने यो यो ह्यपीत म्यमहि विना तिनो विपुष्टि नो नवति जधा सक्तु
 कश्चित्परि पवने न मुना न एवेमन मा परि पवन स्यानी येन परि पय विनिक्षिप्त शब्दार्थ न्याय युक्तो
 वाच्यत्रय स्मिन्मा जे यजे वा श्री गार्वा मे तो मे धा विनः अकन अव सत कुर्वेतीत्यर्थः अत्र केचि
 दवयन प्रज्ञान विमर्शयते ॥ प्रज्ञान मे त्वा वा न ॥ नव विमिति तत्र सखायः समान गूढा ना त नाने
 सना नामेव समाने पुशा दि पु यत यमाणा ॥ तस्य स्थाने यावरणा नां जे यावरणा एव नै रक्तानां न
 एता एव मण्या नि मणि ना वा न जानते विज्ञानानि मं जानते र तरे तर स्थित विज्ञान प्रकर्षं सं जानते
 विचारणं यस्माद्दुःखं नंदनी या र्शा लक्ष्मी विज्ञाना गूढा निहिता भिवा विवा सेः ॥ अत्रि उपरि ति हि

ता अवस्था पिनातया लक्ष्म्या उतरे तर स्थितानुस्य सं जानते ॥ तरे लु विवा विविता स्य तस्य नि
 मायः नंद नगे नय्या स्वाते स्त्री न गस्तथा स्यादु जेत ॥ नजनी यं रति नृनाना न विद्वज्जीवम निगमनी
 यमित्यर्थः नवदमय नीति वा यस्य हित इति मर मते ॥ ना न नव वा ॥ संति कल्याण रुपाः पुत्रवाः येन
 स्य ना जने ते ल दत्ता लक्ष्मी र्वा ना गल लक्ष्मी र्वंत एव ल नं ते नेतेर ॥ आल सणा ब आल सिन गवल
 र्मा वा न ॥ लं छ ना वा न या हिलं छित उल नवति ॥ ल वने र्वा स्यात्प्र सा कर्मणः सवे एव हिता म निलयं
 ति ॥ ल ग्यते र्वा स्यादा श्वेय कर्मणः ॥ आ र्शि ख्ये र्वा हि सा जने ते पुत्र वं ॥ ल जे त र्वा स्यादा सा धा कर्मणः
 विहिल लक्ष्मी र्वंतो नवति ते स्वय मात्मानं न सा धेत ॥ शि प्रे र्वा ते न त दु परि शा घा र्वा स्यामः ॥ शि प्रे र्वा
 ना सि वे जे त द्य ह्येत विगम प्रसक्त माया स्य नी ति ला घ वा र्थ मुत्कष्टं मध्या र्थे त दन जग तं ॥ मध्या
 र्थे जग मः ॥ ३ ॥ तत्पर्यं स्पष्टं त्वं मि मस्मै ॥ ओ गिर स स्य कु त्स स्य य मा र्ज ॥ विष्टु र्वा र्थे स्य य मा र्ज ॥

मं३३तेतद्विचयनमेकवचनंवाएवमेतदपिमानवर्तमानविद्वन्महर्षिर्वातिद्विचयनंअथवासंभुता
 समानवचनंवाचनमरुणेनउच्यतेतत्तथैकवचनंअपिचैवेमहर्षणउच्यते। त्वमिदंहेणुसंग्रहमा
 नो नित्यमेवसंश्यमेरति॥समानमन्यन्॥३॥मातामउच्यतेनवगते। ईमांतामउच्यतेनवगते। समसं।
 समंरितीनाः। एष्यतावेतियथासंनवेगद्वसमाभ्री॥३॥मातामउतिनिगमः। ईष्यतेमसंश्यमावे
 । यमेनउत्तरीतीयेनुदे- व्येतेअश्वलोमीयेसक्तेतेनवाभ्याः। अथनेश्वमेधे॥ आदित्यस्पर्शेयः
 श्वायुक्तास्तउच्यते। ईमांतामस्तेषांमसानांवेअश्वश्वत्वारस्तसमीरितीनाः। विसिद्धानाः। प्रसन्नाः।
 त्रविगताइत्यर्थः। एष्यतावा। तेयामेताश्वानांएष्यताः। एष्यरक्ताः। एष्युजयनावेतामः। सिद्धि
 वेमध्यमाः। संसृतमध्यमाः॥ संस्मृष्टमध्यमाइत्यर्थः। तेषांदिमज्ञानांयमध्यमानांनृणांउत्तर
 तरमुत्पद्यमानेपेयावस्थिताः॥ अथवाएष्युजयनारक्तानांमतामध्यमाः। गरीरनंदजाः। म

ज्ञानामपि संस्मृष्टाः। संतानास्तनृणाः। निरुदगानेः। आउच्यते। तथापिस्ततिरुपपद्यते। एवंशीविम
 व्यमावातिलिकमध्यमाः। एवमुपि शब्दसारूप्यमस्ति। योदितेष्वांमसानांमध्यमः। सशिगद्वन्मता
 नउच्यते। अपिचैवमन्यथाप्याता। शिरआदित्यएवउच्यते। तत्रनृनप्राधान्यात्। अक्षौगतेतिवा
 अदमेवमुपासतइतिद्विजान्वते। यस्माच्चामातनुविश्यप्राणनावेनमवेचतानिशेनेआसे। न
 स्मातसर्वाश्रयातशिरआदित्यः। सचएतेयामश्वानांमध्येतीदतोतिशोश्चमध्यमास्तएतेशाय
 मध्यमाउच्यताः। संतः। शिलिकमध्यमाः। इत्युच्यते। उदमयीतरछिरगतस्मादेवइतिप्रासंगिकं। नमा
 जितानित्येतदुत्तमांगमिदियापिचसगदीतिभुलेनोतिशिरउपपत्तिः। संशरणासः। संगताः। शरणा
 नगवतादित्येनसंशरणाः। शरः। शवतेर्गतिवर्माणः। सहिपरागननिमुखोगच्छेयनपयानुत्तरीतीये
 मः। तेदिद्विध्यादि विज्ञाताः। अत्याअतनामेदिअर्तयेवमुद्गतेमपिनावतिष्ठते॥ यएवेतसंशरा

स्वास्ते किं पुनर्नैतत्सुच्यते। हे सा उच श्रोणि शोषतते हे सा उच श्रोणी वृताः पंती रुनायतं ने गंति। हे सा
 हतेः। ने हि प्रत्युधानं। वरा पुनरेवं यते नै। यदा स्मिधुः। यदा यस्मिन्काले आस्मिधुः आपन। आसुयेति
 किं हि सं॥ अन्मं अजनिं। अज्यतेः स्या गभ्यत इति अजनिः। वाहिका मृगं पय इत्यर्थः। यदा ते आ
 पुर्वति। उच पाशर। यथा वेद स विविते नैयते नै। के पुनस्त इति उच्यते। अश्वाः। एवमेतानि रक्षा
 ताम इत्येवमादीनि यस्मिन् विज्ञेयानि। अस्व गजान समान विनजित्वात्। आसेवेवोर योनयसा
 त्माश्च। त्वेने प्रकृते। यस्मिन् देवत एवमने उच्यते। ननु नरय मश्वस्तौ विविधुः। नर म मंजसनि
 तिमन्यमानो नाशकारः। ने हि ममापि नृगह। अस्मादित्युक्ततिरश्वस्यति॥ अश्वपित्यादित्यात्
 नाशयन इत्यर्थः। आद। कयोपपत्येति उच्यते। आदित्यादश्वे भिन्न इति अनयोपपत्तात्वात्
 नाः। अश्वयतो आदितुन गत मृगशस्वातिन इति उच्यते। नृगहं यमवो निरत देवादिनिगमान

यति॥ यमेन नैवित एनं विरत इति। यमेने न न स्मावे देत म स्मै नितः विस्मानो वा सु सु नजि। यत्नावे
 योक्तव्यं। नैव का सु वा सु कृतेन मिद एण एन म स्मै न नृमः सवे देवानां सुख्यः। अध्यतिष्ठता कोऽन्य
 एवे आख्यातु नाशकारित्यनिप्रायः। यो सुना सु न स्यं देणा श्रिष्टि न स्यात्स्य गं नैवो गे भवे हतः रम
 नामरुहात॥ नियमेन न नृगह इति। नृगः। नृनरय मश्व इति उच्यते। य गन्मयात् एव मेवेन क्षयान
 श्वेयमत्रो निरतया निरुद्यतेतः। एवमेतस्मिन्मंत्रे पर्यंत नवोऽस्य इति श्रूयते। आग्यात् च काय
 मन्यदितु प पद्यते। सोयं मंत्रेणाश्वस्ततिरिति। कायमान इत्यनेन उच्यते॥ चायमान इत्यनेन उच्यते।
 कामयमान इति वा॥ कामयमानोऽक्षयः। विश्वामित्रस्येयनायं। अहो। प्रातरनुना का क्ये न
 श्रोः। शम्यते। हे भगवन् नैव कायमानः। वायमानः। पश्यान्मिदं स्यं। अयना नैव कामयमानः। वि. सो
 यो निव न मां नैव नानि राहण। वाह न्योति जीयते। तदेन म मिदं नवोक्तं। अयदा चापि रयु गद्यति॥

तस्याप्येकचनानीयेयं शाकपणिगवायोमन्यते ॥ एकस्मिन्दाहमये पादयोरेयस्मिन्ममधिरेय
 पादुकाव्येषु अधिस्थानेयधिरुदेशानेनेत्येयं च तज्जगत् अश्वयामे सुआजि स्थाने पु यमने
 स्थानेषु कस्य के शालमंजिके वा तदेते श्रुतमिः पादे ह्यतः अतिशयः पणिगवायोमन्यते ॥ यास्कः कवि
 द्योनि कुपिताधो नागयो दारुपाहोरधिरुदयोः कस्य योगनिधानं पदं दान्य निधाय काये ता निधिन
 चनानीति मन्यते ॥ तान्मांस्तस्मिन्मोः स्वरकारत्वेन मानस्य मुक्तीयेत्युपादेति तस्मिन्मांस्तस्मिन्
 प्रमत्ते पदे विग्रहे प्रशक्तौ दारुपाहो निरुच्यते ॥ दारुपाते का विदारकाश्च स्यादुपादे वा किं ॥ मार्थस्या
 तस्मादेव धातुद्वयादस्यतरस्य दुःस्येतदनिधानं ननुति ॥ दुःपदेऽस्य तु वाप्यस्य तस्मादेव दुःस्येतदुक्तं
 दुमरस्यर्थः ॥ तदेतन्न जानते ॥ अर्नकैः च दुःस्येतदस्यर्थः ॥ ते कस्य के गवां प्रकारस्तदनिधाने सुते
 पुयादुकाव्येषु अधिस्थानेषु अधिरुदेशानेनेत्युपादयं च तज्जगत् अश्वयामे सुआजि स्थाने पु य

मनस्यानेषु आशोधनस्यानेषु संदुग्धेषु वर्तमाने शानेने ॥ यद्यनेनेन न्योरखयोः संसृजः ॥ वेरा
 नीत्यनवगतो ॥ तर्णमेतदायेनीति शक्यमाचि ॥ तौर्धमेनिधेये ॥ युक्तास्वाधिवि-य नि अतिमि
 गमः ॥ अश्वकस्यादस्य कस्य स्या वे सानिणी यः ॥ मर्नस्या अपि च न स्यात् ॥ कायस्यामये पादे ल
 यास्या आश्वस्या कवनदो सौ निर्णयो यतोः न स त्या आचरुतायो संसिप्यार्थमाह नायकारः
 उदंच मेदादिदंच मेदादित्यभिः प्रमं व्याहेति ॥ उदंचदव्यजातं ममदत्तवानो गतेनो वे प्रमं व्या
 यपति संस्याने कत्या कविगदे उक्तं वा नित्यर्थः ॥ किं तमापु नरसो आश्वस्या कृत्यया चरुतायो
 मर्थः ॥ संसृजं वरस्य व्यने ॥ अदात्ते पोरुस्यति ॥ मो नरः ॥ कायस्येयमार्ज ॥ पगवदानं शमा ॥ उ
 रा न्येममपोरुक्तस्य ॥ वदंश्चु कर्तितः ॥ पुत्रस्य मदस्पदं स्यात् ॥ मंनः ॥ किमदात्तं चाशतं यधनीयं
 चाशतं शोदव्यानां व्यानां ॥ नदिष्टः प्रज्यतमः ॥ अथैश्वर्येश्वरः ॥ सत्यतिश्वसतां पालयिता च ॥ एत

क्षणः पौरुषकृत्यस्य सद्यः स्य मे मदनवान्॥ पंचाशतं वधनां आह किमेतदेवादाननेत्युच्यते॥ इदं च यदु-
 त्तं॥ इतरं च यदस्य ते॥ कतं गपुनरसावृजगन्मिति उच्यते॥ अतमेप्रयिजातां पतिः॥ अथानेन्यदुक्तं॥
 मपि च यदेतदस्य मायामित्युत शब्दः॥ एवमुनयं मेनावयति॥ मेममप्रयिषोः प्रगम्यते येन
 त्रयि युधनमश्वादि॥ तस्य प्रिययोः प्रगम्यते येन तत्प्रयि युधनमश्वादि॥ तस्य प्रिययोः प्रगम्यते
 वेदेनात॥ तामिः कन्यानिः मद्॥ त्रयि योः॥ अथानेन्यदुक्तं॥ तस्य प्रिययोः प्रगम्यते येन तत्प्रयि युधनमश्वादि॥
 नांगनां श्यावशामवर्णेषु श्यामवर्णानां प्रयैताप्रकर्षेण नरा अग्रतो गमी॥ नुवदसु-
 नावयितावमनां प्रजानः प्रपूजितेन सणः दियानां दानादीनां देवायास्तामां पतिः॥ ताश्च
 गाएत-रग्यायुजाएतदेणयुजाश्चमस्यमदानाकपुनरसावृजगन्मिति उच्यते॥ सुवास्ताः सुपुनिलासायाः
 नद्या अधिरुग्यनि॥ तोषेऽस्थिभिर्गन्तव्यतनये॥ सुवास्तुर्वीरुग्वतां येन वति॥ त्रयि योः प्रगम्यते

गाहनायेमायति॥ अथानेन्यदुक्तं॥ सुवास्तुर्वीरुग्वतां येन वति॥ त्रयि योः प्रगम्यते
 आचरुष्यशब्दोपि नोपि निश्चयः॥ सुपयतिः॥ निगमाय प्रकाशनायेन सज्जगतां प्रकाशितं
 एवार्थेऽयेन तदर्थितमाचार्येण॥ अतमेतदस्य नवगमः॥ नमंत इत्यनगमः॥ अतमेतदस्य नवगमः॥
 गमः॥ तां आरुद्रस्य मी॥ अथानेन्यदुक्तं॥ सुवास्तुर्वीरुग्वतां येन वति॥ त्रयि योः प्रगम्यते
 तोजलजतोवा आविवासा आनिमुल्लिखन् स्थित्या परिचरामि॥ त्रयि योः प्रगम्यते
 मे॥ अरुद्रस्येदस्य स्वभूताव आपातवा॥ अथवा मी॥ अथानेन्यदुक्तं॥ सुवास्तुर्वीरुग्वतां येन वति॥ त्रयि योः प्रगम्यते
 मी॥ अरुद्रस्येदस्य स्वभूताव आपातवा॥ अथवा मी॥ अथानेन्यदुक्तं॥ सुवास्तुर्वीरुग्वतां येन वति॥ त्रयि योः प्रगम्यते
 नमंते पुनर्बर्षाद्युपकारेणास्मात्प्रतिममंते प्रदीयते॥ किंच॥ यत्स्वस्वजाय छेदे गतमेनः जि-
 हास्त्रिगोलजयेति॥ यच्च आविः प्रकाशतदेव प्रकाशमुनयलक्षणमुपि एतोः स्मान्निर्दिष्टं॥ त्रयि योः प्रगम्यते

यंति। तदेवांशुमन्तोत्तराण्यन्तरमाणां तत्सदेवो नयन्सणनप्यववने महिनिर्गदेमर्हा। येतेरीम
हेयावामदे॥ अनेनपुनरिचारेणसधेनान्पुनरुत्तरति। नसतेत्येनदुपरिपादादशो व्यापेव्याख्यास्याम
॥ अनिप्रवृत्तसमनेनयोयइतिव्याख्यानैनमतिगच्छति। (कर्मोपानमतिकर्माका। आ। हनेसइ
त्यनवगतं। आहनेननेनअववृत्तः॥ येतेमदाआहनेसइतिगमः परिसोम। मंघ्रं। पाल
मार्नी। मोर्मा। कलेर्नीर्गवस्येयमांजगत्या॥ हेभगवत्सोमेपरिप्रवृत्त्यपिप्रसरएतस्मादशा
पवित्रात्सस्येस्यस्ययनायास्माकं। नमिरेतेनरत्विग्निः। पुनामः। प्रयमातः॥ किंवा। अनिवा
सय॥ अनिप्रच्छादयअनिवाजयवा। आ। शरंरत्नीयशनेन। किंच। येतेमदाआहनेस। गिते
मदासयआहनेयतः। परनेननननेनसंमोदयितारः। नितायनः। सहीतः। तेहिंदेचोदयनेरय
शनायमवेभने। पयस्माकंतेमदेरनिद्वेतेताः। सनदधान्मं। चो। यर्नामत्यर्थः॥ ॥ अथन

293

दित्यनुगतो अग्रसादिनांतिवा अस्तानिनांतिवा शब्दसमाधौ ॥ उच्यते अदृशीतिनिगमः ॥ कर्त्तव्यं
अथ तन्मोक्षसाधिविधुतातरुना सांख्यिनोः शम्यते उच्यते अदृशीति उपतदपि रश्मिनि श्रित्वा दृश्यते
इत्यनुवाकः ॥ कर्मशब्दश्च ॥ अथ अदृशितु रदित्यस्य आदिको हिन्को दित्यनुवाकश्च ॥ विनोति तदपि रश्मिनिः
स्पृष्टा शब्दो करोति ॥ मर्यः पवित्रमुच्यते इति ॥ तन्मोक्षिवा शब्दो नोति शब्दः ॥ तस्य शब्दश्च ॥ कर्मशब्दो
रूपश्रित्वा दृश्यते न च सा ना ज स र्व ॥ यथा तस्य स्वभासः ॥ स्वप्रकाशनात्तेन सो भूतमेतस्मिन्नेद
तेः ॥ अदृशेण न भिद्यमुवा एतस्मिन्नेदृशे उपश्रित्वा दृश्यते सन्निवर्त्तति ॥ प्रासेनिकमुच्यते शब्दसा
न्यात् ॥ उच्यते यत्तदस्य रश्मिः ॥ पञ्चलसाया अंगमेतस्मादेव जेहे कौतोः ॥ उच्यते विदुर्मधि प्रवेधि
तमेव काये शरीरे भवेति ॥ शकुनिगपिय एष ननु नीम ॥ अयमपि शब्दश्च ॥ अथ नादेव योश्च द
कत्रमेव भवेति नित्यशब्द एवेति शब्दः ॥ ॥ आपोऽपि शब्दश्च उच्यते ॥ ना अपि हि शोभयति ॥ एते

यैतन्नीत्रवांमि॥ एदेवदि यजमानस्यसीः रा एतद्वादि यदेनदप्रनसीर्ण अयेण होतारं वदिः सीः रा मम
तिगगयउप विजतीति ह्युक्ते यजमानस्यानि प्रेतका मावाप्तये आसीदमात्रमेस्या अग्निरेवेन
स्यतरति उपविष्टत्वं तमना दत्त॥ अयानेतरमेव नृद्वन्ति उच्यते शस्त्रमेतदिदं यदेष्टार्थं शस्त्रं
नात्र ममका अवेत्यभिप्रायः एवमियमभिवक्ष्यते अयवाचि भवतवादात्कालि तमुप
धापितु उच्यते शस्त्रं यजमानः उदे मेवैकमीमेवानमवक्ष्यस्या घनुः स्थितिनायः पतिनयनस्य
तदुपविष्टावाप्यस्यामः घोः शेषायाः नवत्येते कानि चतस्रसमाप्तेऽस्मान्दित्यने स्मिन्मन्त्रे
मज्जनायाः स्यतीति ताश्चैवार्थमुत्तरमिति ॥ ॥ अत्रमाध्यायस्यद्वितीयः पादः ॥ ॥ सुवि
तेऽत्यनलगतं अनेकार्थं चामुत्पत्तं गतं तत्रैव निशदममाभ्यां च नयसु उते इति विधि
पामः तदा मगते इत्यर्थः यदा मगते इति नशज्जीवाः स ते देवः गीतुश्च मिति तजायत इत्यर्थः

[illegible]

पतति। प्रविष्मः प्रवर्तनुं इत्यगच्छार्थोदेषणमिः मद् अमुर्युध्यतोः यत्रागोषु अस्तु मेघेन सह यु
 ध्यत इत्यर्थः। नेत्पुषमा इत्यगोषु पुध्यत इव अशनिः मृजाना मृग्यामाना यथापतति। नेनेत्पुष्ये
 माना तथा प्रतीलाशरुपुषा पततीति। किञ्च शरस्येव प्रमितिः। क्षातिरग्नेः पथाकथं विधातं त्येदस्या
 न्यस्य वाः प्रतिहतगतेः प्रमितिः। प्रमयने संज्ञा मानु प्रवेशमानोः क्षिन्ननिन्वाजदणः। यशुभिर्गका
 योः म्यात। एवमस्याग्नेः क्षातिर्दहनमार्गः ईषत्क्षया ईदग्धनस्मीरते ईसेर्गस्यादिभिर्गकोथेते॥
 कदापुनरेतदेवति। दुये ईदोर्गोशलाग्निमृजोतीमः सन्नेषाणि नयं कगयदायमग्निदेवतेदद
 ति। किञ्चनाति। एवमयमाग्नेये संने च न शरं सन्निव। प्रेक्षयमानो देवति शब्ददनादेभ्य निम
 निदध्याना तस्मात्सामर्थ्यादिना ये दहनयमं त्युपपत्तिः। विदस्सु देयमानो विशन्ति। तिदिसाकमी
 ईदः प्रनितामीदने। विश्वामित्रस्य यमार्थे विदस्सु। इहिवलनिशति धेत्तव्येति विदानीयस्य सक्त

स्य मयमो नयो ईदः प्रनिता। अमुर्युध्यतोः यत्रागोषु अस्तु मेघेन सह युध्यत इत्यर्थः। नेनेत्पुष्ये
 माना तथा प्रतीलाशरुपुषा पततीति। किञ्च शरस्येव प्रमितिः। क्षातिरग्नेः पथाकथं विधातं त्येदस्या
 न्यस्य वाः प्रतिहतगतेः प्रमितिः। प्रमयने संज्ञा मानु प्रवेशमानोः क्षिन्ननिन्वाजदणः। यशुभिर्गका
 योः म्यात। एवमस्याग्नेः क्षातिर्दहनमार्गः ईषत्क्षया ईदग्धनस्मीरते ईसेर्गस्यादिभिर्गकोथेते॥
 कदापुनरेतदेवति। दुये ईदोर्गोशलाग्निमृजोतीमः सन्नेषाणि नयं कगयदायमग्निदेवतेदद
 ति। किञ्चनाति। एवमयमाग्नेये संने च न शरं सन्निव। प्रेक्षयमानो देवति शब्ददनादेभ्य निम
 निदध्याना तस्मात्सामर्थ्यादिना ये दहनयमं त्युपपत्तिः। विदस्सु देयमानो विशन्ति। तिदिसाकमी
 ईदः प्रनितामीदने। विश्वामित्रस्य यमार्थे विदस्सु। इहिवलनिशति धेत्तव्येति विदानीयस्य सक्त

छ॥ श्रीशिवस्वयम्भवे विष्णवेऽथ वरुणः ॥ विष्णोतिष्ठात्तु विष्णोऽथ वरुणः ॥ विष्णोतिष्ठात्तु विष्णोऽथ वरुणः ॥ विष्णोतिष्ठात्तु विष्णोऽथ वरुणः ॥
 र्थे आयेयस्य वाकुमारस्य ३ नयोः प्रातरनुवाकाश्च न योः प्रात्यनेयिनास्यमितीनाप्रकारेणति ॥
 केनयश्चकमहताज्येतिष्ठात्तु विष्णोऽथ वरुणः ॥ विष्णोतिष्ठात्तु विष्णोऽथ वरुणः ॥ विष्णोतिष्ठात्तु विष्णोऽथ वरुणः ॥
 प्रकाशोक्तयेति विष्णोऽथ वरुणः ॥ विष्णोतिष्ठात्तु विष्णोऽथ वरुणः ॥ विष्णोतिष्ठात्तु विष्णोऽथ वरुणः ॥
 नेप्रकृष्टमात्रेणति ॥ विष्णोतिष्ठात्तु विष्णोऽथ वरुणः ॥ विष्णोतिष्ठात्तु विष्णोऽथ वरुणः ॥
 रति ॥ विष्णोतिष्ठात्तु विष्णोऽथ वरुणः ॥ विष्णोतिष्ठात्तु विष्णोऽथ वरुणः ॥
 स्थानिकगतिजानां ॥ विष्णोतिष्ठात्तु विष्णोऽथ वरुणः ॥ विष्णोतिष्ठात्तु विष्णोऽथ वरुणः ॥
 धानां ॥ विष्णोतिष्ठात्तु विष्णोऽथ वरुणः ॥ विष्णोतिष्ठात्तु विष्णोऽथ वरुणः ॥
 अनेकः ॥ विष्णोतिष्ठात्तु विष्णोऽथ वरुणः ॥ विष्णोतिष्ठात्तु विष्णोऽथ वरुणः ॥

सर्पानां विष्णोऽथ वरुणः ॥ विष्णोतिष्ठात्तु विष्णोऽथ वरुणः ॥ विष्णोतिष्ठात्तु विष्णोऽथ वरुणः ॥
 त्यनेगनः ॥ विष्णोतिष्ठात्तु विष्णोऽथ वरुणः ॥ विष्णोतिष्ठात्तु विष्णोऽथ वरुणः ॥
 नयोः प्रात्यनेयस्य वाकुमारस्य ३ नयोः प्रातरनुवाकाश्च न योः प्रात्यनेयिनास्यमितीनाप्रकारेणति ॥
 तिस्त्वमेवावमति ॥ विष्णोतिष्ठात्तु विष्णोऽथ वरुणः ॥ विष्णोतिष्ठात्तु विष्णोऽथ वरुणः ॥
 द्वेतेत्यर्थः ॥ विष्णोतिष्ठात्तु विष्णोऽथ वरुणः ॥ विष्णोतिष्ठात्तु विष्णोऽथ वरुणः ॥
 विष्णोतिष्ठात्तु विष्णोऽथ वरुणः ॥ विष्णोतिष्ठात्तु विष्णोऽथ वरुणः ॥
 अथवा मुप्रजाः ॥ विष्णोतिष्ठात्तु विष्णोऽथ वरुणः ॥ विष्णोतिष्ठात्तु विष्णोऽथ वरुणः ॥
 यते ॥ विष्णोतिष्ठात्तु विष्णोऽथ वरुणः ॥ विष्णोतिष्ठात्तु विष्णोऽथ वरुणः ॥
 अथवा शाननाप्रजायते मुप्रजाः ॥ विष्णोतिष्ठात्तु विष्णोऽथ वरुणः ॥ विष्णोतिष्ठात्तु विष्णोऽथ वरुणः ॥

चास्माद्वेतेऽते॥ अश्वद्वारेण चार्चिः॥ मुकः सुप्रजाः॥ अपत्यं चास्य मर्वाः प्रजाः॥ नास्य प्रतिकल्प्याण रिति
 सुप्रजाः॥ रनसंदिः॥ व्यरितैः रनस्वानस्य चायत्नं त एदुगम्याः॥ आ गच्छेत्स्व इदममकर्मणि नित्यं द्रव्यं विद्यो
 दुं कर्मैव तत्रेदमस्य निप्रायः॥ एतयेन हि हसुतु वरस्यन्ने विषयं सुनु वरं श्रुति येन स्माः॥ चेतो या संवहा
 दिनी या पतिः॥ सुप्रापयाऽस्य न वगतं॥ सुप्रगमनाऽतिशब्दप्रतीतिः॥ यज्जगद्दत्ता विवेकाया न मते
 न॥ आचरणं अविषः॥ होनाय सत्वरं न चकारति॥ येन चारुणा बलं॥ होनाय सत्वरं न चकारति॥ होनाय सत्वरं न चकारति॥
 दुः॥ यत्त एह वारः॥ अयमेता अम्यविषः॥ अम्यमहत्तयः॥ अयमहिताः॥ होयेव हि यो नि कारणः॥ यः
 सहि स्यते॥ अविषां तु हिं सत्तु पद्य न एवा बलस्यः वि॥ कर्त्तिताः॥ कुपिता इत्यर्थः॥ न पादमनो वाचन
 एह वारः॥ अकोष धालनी॥ अकोष धालनी॥ तामुहि संवृता मुद्रव्यकोशा धालनी॥ तामुहि संव
 तामुद्रव्यकोशाः सुरसा नवति॥ अविष्यपि हविः प्रसिद्धं नायनो ध्यावति हि॥ तहि इवेनेव प्राप्नोति॥

एतदकोष धालनीत्यमविषा॥ एतत्तु सया वारः॥ अविषो वा उदात्तानि जिहता॥ उनिष्टं तु॥ आना
 नि॥ इति विज्ञयतां च॥ य - निर्विजयने कयाट संवरणे वीरः॥ अविष्यत्तु हविषोः॥ नुपने शाश्वत
 सानिः॥ स्वरं कायये विज्ञयतां॥ विचनान्नमत्तः॥ सुप्रापयाः॥ सुप्रगमनाः॥ ननु तु कलित्यत्ते प्रति
 वारः॥ अथ पुनरविष्यत्तु हविषः॥ सुप्रगमनाः॥ संतु॥ सामान्यमेवेदमाशास्ते॥ यत्सु न स स्मिन्ने
 जयेनीमा जेज्मण्या शास्ते अस्मि नय ते विज्ञयतां विजियता॥ अता एवः॥ वत्तव ईष्टिः॥ यः॥ याग
 ता एव तस्य वार अविषो वाता अम्या न्यस्यन्ते॥ य आमां स्यां शास्ते विवेतु हेतो तत्त्वमपि म
 पिमया प्रेषितो यजेता॥ एवमेव सुप्रापयाऽतिदु गमश्चि वी जसं निधोश्च य माणः॥ सुप्रग म
 नाभिधार्याऽसुपपद्यते॥॥ अत्रायुज इत्यनवगतं॥ अत्रमाद्यन इत्येवमर्थः॥॥ खं३॥॥३॥॥
 जानोयथा॥ जानो नशः॥ वेदिवो॥ गोतमस्य यमासु॥ अम्यमममदा वने चतनीय सत्तने लेख

देवे जाले जाले आसतु उपपत्तु ॥ अस्माकं नानां देवीनां कृपाः कृतवः सोमः कृतवः कामाया
 विशाले कृतवः सर्वतः सर्वदेवयथा विहिते पुत्राले पुत्रमः अनुपदेताः अविगुणाः ॥ ये
 द्वादशसुनिः अर्पणानां अर्पणानां प्रतीः अस्माकं नानां देवीनां कृपाः कृतवः सोमः कृतवः कामाया
 मपिलोकां ॥ येषां कृतेनैकोऽपि नपिलोकां नृदिशमहि न आगच्छतु ॥ किंच तथा च तेभ्य
 र्यमविगुणा आगच्छतु यथातेः पतिनो विताः संतो देवाः स देवनिवृत्तेनास्माकं नृदिनां यो
 ना अतनम्यः पितृभ्यः ॥ तस्यैषः स्युः स्युः पारः ॥ अनायुजोः प्रमाद्यतः प्रमादमकुर्वीत ॥
 असंमुत्तनाः ॥ तस्यैषः ॥ यदेत्येतां नृदिशमहि न आगच्छतु ॥ अविगुणाः कृतवः सोमः कृतवः
 मगुणाः कामाया आगच्छतु ॥ अतनम्यः पितृभ्यः ॥ तस्यैषः स्युः स्युः पारः ॥ अनायुजोः प्रमाद्यतः प्रमादमकुर्वीत ॥
 नायुजोः प्रमाद्यतः प्रमादमकुर्वीत ॥ अतनम्यः पितृभ्यः ॥ तस्यैषः स्युः स्युः पारः ॥ अनायुजोः प्रमाद्यतः प्रमादमकुर्वीत ॥

रत्येवमर्थं नृदिशमहि न आगच्छतु ॥ अतनम्यः पितृभ्यः ॥ तस्यैषः स्युः स्युः पारः ॥ अनायुजोः प्रमाद्यतः प्रमादमकुर्वीत ॥
 नाः मतिः ॥ अतनम्यः पितृभ्यः ॥ तस्यैषः स्युः स्युः पारः ॥ अनायुजोः प्रमाद्यतः प्रमादमकुर्वीत ॥
 पतिः ॥ अतनम्यः पितृभ्यः ॥ तस्यैषः स्युः स्युः पारः ॥ अनायुजोः प्रमाद्यतः प्रमादमकुर्वीत ॥
 पतिः ॥ अतनम्यः पितृभ्यः ॥ तस्यैषः स्युः स्युः पारः ॥ अनायुजोः प्रमाद्यतः प्रमादमकुर्वीत ॥
 पतिः ॥ अतनम्यः पितृभ्यः ॥ तस्यैषः स्युः स्युः पारः ॥ अनायुजोः प्रमाद्यतः प्रमादमकुर्वीत ॥
 पतिः ॥ अतनम्यः पितृभ्यः ॥ तस्यैषः स्युः स्युः पारः ॥ अनायुजोः प्रमाद्यतः प्रमादमकुर्वीत ॥
 पतिः ॥ अतनम्यः पितृभ्यः ॥ तस्यैषः स्युः स्युः पारः ॥ अनायुजोः प्रमाद्यतः प्रमादमकुर्वीत ॥
 पतिः ॥ अतनम्यः पितृभ्यः ॥ तस्यैषः स्युः स्युः पारः ॥ अनायुजोः प्रमाद्यतः प्रमादमकुर्वीत ॥
 पतिः ॥ अतनम्यः पितृभ्यः ॥ तस्यैषः स्युः स्युः पारः ॥ अनायुजोः प्रमाद्यतः प्रमादमकुर्वीत ॥
 पतिः ॥ अतनम्यः पितृभ्यः ॥ तस्यैषः स्युः स्युः पारः ॥ अनायुजोः प्रमाद्यतः प्रमादमकुर्वीत ॥

मध्यस्थानां नोरेवा नास्ति तया विना त्वमेव हि कल्पस्यते न सर्वं जन्तु जने रश्मि ये पारं प्रति
 पृथगा विविधं जने नो को का देवे न ह विद्या मया स एव नास्ति यं विद्या त्वमेव एतां जिह्वा को अ
 त्यहं नां आत्मना न का गा वं स पुनः कवे विद्या भस्म जना विह को विह पति प्रयति पल्ल
 मे वेदं यथा कालं त्वं यमेव नास्ति त्वमेव हि ह्यका देहि को को दारं अने पदु से राजा स्येन जना
 मः पोर्वा मा मया ये वस्य ह्यि को का ज्यो पा (को कार मां स्यु च्यते ते ज्येति विद्या णि नोर ज्यते
 त्वया देवता विदुः तौर जां मि उ ति ज्यो व्या तो नि गमः अस्मह नी रज सी उ च्यते अस्मह नि र
 अस्मह अस्मह अस्मह नी ते अपि रज मां उ च्यते मामि मा मि रं जा त्या मां दुष्ट ना स्य मय स नी ति
 रुधिर म्पा दा देर यां अस्मह रज मम रज्जु ने ते स्य ह उ दा ह रं ह र स्य रं ज का र्पा दे र ति ति ति
 त्यजिः ज्यो ति र्हा उ च्यते तद्वि वि सैत ह र ति का ति र्हे वि रु सी व रो ति र्हा ति व्या त म र ति र्हाः याने अ

संयुतगुणेति॥ अमृजं अमृदिनं अनुसपत्तुतमयेः॥ किंच नामानिचित्ये च ते संयनाथा
 र्येताः॥ येन तज्जोरे सानामान्यपि च संयनायेनायुस्थितानि आर्यंति॥ अनर्थज्ञाः यज्ञिया
 नियताही- नैः पितृशयो नेदनीनायां अग्नेः संदृष्टौ संदृष्टीने रण्यं तं रमयायेनात्मानं ता
 नपि नद्रेण च ससापय्ययेवाग्निगिभ्यु निजायुः एतेन तस्मिन्नेव देवेभ्य नम माये
 तः श्रुत श्रुतः श्रुत आयन्ति तेनेपां पदाना मेव वाक्ययोगाच्च न इत्यस्य शब्दस्य पश्यत्यथो
 ष्युपपद्यते॥ ॥ इमांश्च यत्रे स्यागला शोः इत्युच्यते॥ त्रिभिः प्रविष्टिभ्यः सनाये गविष्योये
 पुनस्तगविष्ये पयो येनास्य जाते निरः जले विनिशुजाः इमातिने सत्राणि कृत्य नः मा
 माख्यानि स्र मोएवादिषु जाति अस्मानिः प्रसृण्यास्य देविषुः यद्वनममर्थानि त्वीप्रतिनि
 यंते इत्यर्थः॥ यतो ब्रवीमि दे दे आवाहिः सां दे आसां दे देवाहिः प्रति॥ आनीनस्ते तस्मि

न विष्वीदि विष्वीदि न सय एव न सत्त तं देवराडो मयो एव नेतस्मिन्नेवीदि॥ इह पुमेज श
 मि ते तु स्मारे यवाक्यं संकोपादीहीत्येव जलः स्मारे नाथो नवीयते॥ निनता जह्मिना न दे
 पुमेज शम्या- व न सया लुयीत प्रमेदं च तायेनातेन देव्य स्रमसं यो न स्रयति नो देवादी निन
 स्मात्मा मय्या इ सयाद्याः यमिद्युपपद्यते॥ योतं पात्रं यमन रत्न कायताही॥ उत यो विष
 स्मियायाः मैत्राय इ ण्य पाविट्पदी र्यतमम आर्षे नित्रा चरणा च चते॥ उत यो अपि युवकाः
 एता मुवि स्रमया मुगते पुमवुख्यं पुमदयि विपुलं नमानेने त देवा वि ले सयं यदितस्मि
 न्नेन मं नुख्यं नैव द्रां रे ये पयस्या व्यं आन्या व्यं च॥ तदेव गायः एता स्म्यायः देवी च नाति
 पुण्य युजाः आमां गता नुपकारं कुर्वताः पीयूषं तज्जह्मि यं तोययेः यदेतदं शन पा न काय
 आज्य मात्रा यत क्षणमातिरिक्तं निः श्रुत ययोरं शो न ध्यते॥ उतोः स्याप्यस्य देविषोः सत्त

यो यजमानः पतिश्चैव द्वयस्यैव मृतः पतिर्न जतिः कस्मै तं तं तस्मिन् यः समवेति एव तापै संस्तुते
 नरितितततेतस्मिन् यः पतिर्न जतिः पतानये स्वयं यजमानः पूज्यः पतितरप्रेक्षयेज्यका विनयेतः
 ताः स्तनः पूज्यः अंतरसहस्रसंहरन न जति इह स्मिन् यः तेनाप्यतु वेतावे श्रीहि श्वस्त्या यस्मिन्
 एवमपि महदन न वस्य विनये यथा आदि न जति न ह्येक ह्यः पतिना न जति नेत इहः को मुना
 मस्य ह्यः ययस्या स्य स्य अति यथा यः पय नाति स्य स्य नाति यः पति न स्या न न को मस्य स्य नाप न स्य
 निर्हीयमान जति अस्ती ते मुना मित्यर्थः पितृ तं वयं देत राजा मस्य स्य नापे उपसृतरपा निचारण मेव
 इह एव मस्य स्य स्य अनिजा याः यय नाति स्य स्य ति स्य स्य नापे न स्य स्य स्य स्य स्य स्य स्य स्य स्य स्य स्य
 तित्या न मित्य स्य
 पतिना नति इह याः जानकाया तस्मादिति मित्य स्य स्य स्य स्य स्य स्य स्य स्य स्य स्य स्य स्य स्य स्य स्य स्य

[illegible]

सादृश्यात्तेऽपि यत्कसुमप्रख्याः केचिद्विगलवप्रनाः वातनागरतिष्ठपनेगमाजकेविषुयास्येमाज
 वेगतं विवृतस्यैवगनः। नयातनेइतुः। एकरनेन।। नमिष्टस्यैवमाजं विषुयाउभौयनामु
 ल्लजेनाभ्यदिनेमनेशस्यते। हेतुगः। विडेतयाकुरुपथातेननमनृजयातयोकेनविनागेपुशने
 प्रकृतीयाः केचिदपिजनुतुः। आगजेइतिव्यर्थः। किंच। हेजविष्टवृत्तिप्रययनेवेदनावेदितारः
 ।। काशोशदयः। जानपदाभिनेधानिर्वेदितयाप्रिगदतिनिवेक्ताः किं। नास्तेपाएनेसुमनायजा
 तीयाः केचिदिति। अयमोवेदितव्यानिः प्रवृत्तिनिष्ठु। जानहिनामोमदमीनानोस्तयानिनेमनते
 ते। वपलत्वात। विंचायेरपिचेते। स्तोविषाअपिमेतः। शिष्यदेजाः। शिष्येनतिस्यमेवमनकायाभिष्टी।
 निः। मार्के। कीडेन। आमने। स्तोतानि। कीर्णोयस्यजातेः। विषुयाइतुयहादिदमम्माकमतेयनेनापिगु
 मी। आगजेतुनाम्मावेते। पियनमनिगकेदिरयात्ता। यनिनायः। आडाकीदशास्तद्वियनमागजेदिति

२२८

उच्यतेमजाइतमगकोत्तदनामिममस्मयतनागतेवउत्तजायैः। ईश्वरान्तायायापिद्विषाणांतिने
 द्विषः। स्यर्थः। यस्मदेवुणस्यविषमस्यपतविष्मस्यतुनेतोमतेयस्यतिप्रदायमनयेवेतपमपा
 स्यमाना। एतंयतमविष्टेनमसापयेमदीत्यनिनायः। एवमेतस्मिन्नेवातनोवेदनाः। शिष्यदे
 याश्वमा। आगजे। इतिप्रतिविडेवेतेपुअदिष्टत्वादेतेनातनदेवेयमिति। कसनाणनयेदतनइ
 य्याम्यागमनविषयमेतइवति। तस्येदत्वातमनाम्यागतः। मन्त्रस्यविषुयास्यविषमस्यमनु
 व्यस्यनिप्रदेयमिति। नस्मादिषुणशोविषमस्येदुपपद्यते। यदानुकरनशरस्यमनेवेदेनइ
 येनेनेत्यति। तदाः स्माकमर्धमनन्वेदेवेदसयापापुवनीकोनीविगुपित्वेवेकोसं। अपिइति
 नेमगनिस्यतातः। सर्थः। एवमसुपपद्यतइत्येनाकृतादेयोत्तं। मस्येनामतेजाति। जाति
 त्यनदेनेकायैः। नमिनीकाविशः। पुनरुक्तं। वास्यानिनेकाति। प्रवराणादेवेतेनामस्यतस्मिन्नेति

एते॥ यद्यनेन तावद्विषयस्य ने॥ तद्येदुदाहरणं॥ आस्तामस्तुतिमत्॥ इति॥ यमं किल ये मे
 प्रार्थयन्ते कार॥ इति॥ विष्णुनायसंगच्छावह॥ इति॥ तान्काव्यमनोः साजवचर्चाप्रसुजाव जाया
 तागच्छावज्ञेयनयनस्यस्यआगच्छानआगनिध्योतिनर्षः॥ तौआदा॥ कानिउच्यते॥ तानिइतर
 ण्यिगुणानिआगनिध्योतिनविकलाः॥ ननायत्ताप्रत्ययेतस्यविधायाः॥ येपुत्रेपुत्रानयो
 नमिष्योन्नात्तयंअजाभियोग्यानिमैद्युनसंज्ञातिकनोपियतिष्ठतिकलिकलिद्युगंतेदि
 तादृशः संकरोनयति॥ नचेदंकलियुगंवर्जतस्यमिप्रायः॥ पनोनतावदद्यापिमंकीणो
 संकरधर्मः स्याच्चागएवता॥ अतोत्रयो॥ निउपनयेदिउपयेदि॥ कसेदृषभाय॥ तयो
 पतिः मेतुंअन्यकलेनोद्योग्यतस्मैविमुपमिच्छस्य॥ अस्यमन्येपयस्यदिमुनगेप
 यदंते॥ इति॥ आहं॥ शंभुनीयेनयेनाप्राप्यनानोप्यहेतवपतिनेनविष्यानीति॥ यकोजयो॥

२२८

तिनदावतरत्ययि॥ एवमेतस्मिन्नेवस्तेजसांजायानिकागजाविशयेनपदिसुव्यवह
 सुपपद्यते॥ जासांतेतदेवसंतशब्दरूपनतिरेयनामभवति॥ पुनरुक्तनामेत्यथा॥ तदु
 तरेवतस्मिन्नेवविद्यति॥ तद्यत्नमास्याद्विसनानापिआहारंभवति॥ तज्जापिभवतीति
 पुनरुक्तानिधानत्वेनजापिशाब्दस्यपदोक्त्येवितज्जा॥ कातिशस्यजा॥ कातिशस्येतरेजना
 मा॥ कातिशोमर्षः॥ तद्विषयलभ्येने॥ समारित्वाधर्मकार्येपुएतस्यापिपर्येधोनिगमः॥ अ
 समानजातायोहिपुरुषस्यनेमित्याख्याकाता॥ तादिस्त्रीत्यादेकावत्यजातीयेवइदमप्य
 नयति॥ जानिदित्येतस्मिच्छेदितेत्येवउपजनः॥ यदेकैकंभवतिजा॥ इति॥ तदेवजातीति॥ उ
 नयस्यापिमंनेपयोगोऽदृश्यः॥ अस्यमिच्छस्यमुभगेपतिंनरि॥ तिव्याख्याने॥ निगदसिद्धमे
 नेतदित्यर्थः॥ अस्येतानिपदास्यभस्तावतत्रय्याख्यातानि॥ तद्यथा॥ अन्योनानेवरेत्येव

क्षुध्यतेतिहवितायने॥ अथापि शंखुर्बुद्धस्यत्यउच्यते॥ अपि जंयोरित्यनेन पदद्वयेन शसनका
वनेरोगनययोः उच्यते इथाप्रविनक्तं॥ अपि यथावस्थितेन वाचि न जेन वा हेस्यत्योच्यते
तेः पुत्रउच्यते॥ तस्याप्येतदेवनामेत्यपि ज्ञेयं॥ तच्छेगेगवृणीनहेगातुयज्ञायेति ३० शंखुर्बुद्धस्य
योरेववदस्यति पुत्रस्यार्थं॥ शंखुर्बुद्धस्य विनियुक्ताः शंखुर्गन्मानमनिस पाद्य अय वा शंखुः
सकाशादिति वेविनियुक्ते अनेन कर्मणा शंखुर्बुद्धस्य काख्येन तजदा निमुन्यनवर्णमहे॥ किं पुन
स्तज्ञातुयज्ञायगमनमस्मैयज्ञायदेवाः॥ गमने चास्मैयज्ञयतयेदेवाः॥ किंच देवाः स
स्तिरस्म॥ मा नो देवाः काविद्यापदमुत्पादयंरित्यनिप्रायः॥ स्वस्तिर्गानुषेरभ्यः॥ मनुष्येभ्योपि
सकाशान्मानः काविद्यापदस्त॥ दुर्बुद्धिगातुनेषजं गच्छत्येतदेव जंभयमादित्यकर्मपाय
ज्ञानंमर्नेक्रियमविगुणं बोर्दगमनयोग्यं अस्माकमस्त्वित्यनिप्रायः॥ किंच शंखुर्बुद्धस्य शंखुः

खंखुर्बुद्धस्य पुत्रस्यार्थं॥ अथापि शंखुर्बुद्धस्यत्यउच्यते॥ अपि जंयोरित्यनेन पदद्वयेन शसनका
वनेरोगनययोः उच्यते इथाप्रविनक्तं॥ अपि यथावस्थितेन वाचि न जेन वा हेस्यत्योच्यते
तेः पुत्रउच्यते॥ तस्याप्येतदेवनामेत्यपि ज्ञेयं॥ तच्छेगेगवृणीनहेगातुयज्ञायेति ३० शंखुर्बुद्धस्य
योरेववदस्यति पुत्रस्यार्थं॥ शंखुर्बुद्धस्य विनियुक्ताः शंखुर्गन्मानमनिस पाद्य अय वा शंखुः
सकाशादिति वेविनियुक्ते अनेन कर्मणा शंखुर्बुद्धस्य काख्येन तजदा निमुन्यनवर्णमहे॥ किं पुन
स्तज्ञातुयज्ञायगमनमस्मैयज्ञायदेवाः॥ गमने चास्मैयज्ञयतयेदेवाः॥ किंच देवाः स
स्तिरस्म॥ मा नो देवाः काविद्यापदमुत्पादयंरित्यनिप्रायः॥ स्वस्तिर्गानुषेरभ्यः॥ मनुष्येभ्योपि
सकाशान्मानः काविद्यापदस्त॥ दुर्बुद्धिगातुनेषजं गच्छत्येतदेव जंभयमादित्यकर्मपाय
ज्ञानंमर्नेक्रियमविगुणं बोर्दगमनयोग्यं अस्माकमस्त्वित्यनिप्रायः॥ किंच शंखुर्बुद्धस्य शंखुः

युगमेतद्विदुः अभिक्रंति संप्रामे सुपौरस्य घमाणात् पार्थमात्मनः किंच अपि चैनेतापुनः चायमाह मेनी
 चर्मवृत्तं सुप्रेतजसुरिमिचशोनेजसमिचवृत्तं स्तायुतेनेनाय एवयादिकरतिप्रसिद्धोरातोसहिब
 त्यादुत्पतितुमत्यर्थनेशक्रोतिनीचैरेजगच्छति गत्वा च शशकादीनि हिनसि सत्यानि सखया जनेरभि
 क्रोघने तथा चैनमभि क्रंतेति आह कमर्थयनिसंधायेति उच्यते जगत्प्राप्तिसंधाय कथं नमः
 ये महिषशस्येमहिजितये भित्तिमेतनयेमभि संधाय यशस्यमच्चूयं अनेकपदनातिसंयुक्तं पशु
 वृथमभिसंधायेतस्मात्तयात्मेवमभिक्रंतेतीत्येवममलाये अथैकपदनिर्मुक्तं जलवेव
 त्तरागच्छदनायैत्यातजास्तघनोतापुनित्येव त्तिनताम संस्यन स हनमस्मिन्नापकं नवतीत्ये
 येनैरुक्ता मन्त्रं तस्य देवी स्यात्सयार्थस्य उपसीयो हाती भवति अधादि कं त्यान परलोका नत
 वेस्यकल्पयतिकर्माणि स्तितकी मन्त्राणां नरति संप्रामनाम स्त्रियं ते स्तितो यदा हरेन कीदृशं

२३५

नेहिनस्मिन्नीयितानि युसनि युसिनः शंसनीयं गच्छति शीघ्रत्वात् युस्योते स हिम नापुनं नवतीने एक
 चमिन्नी नूतं लोपुरुषालं चैः पशुभिरेवमिहनी चायमाने श्ये न नित्येन नमने धाज्जसु निरे दत्तुपपशु
 ते नस्यवेदः श्येनोतीचैरयने जरेतत्तनवगते धातोरत्ययेतत्तत्तिर्यावगमः हिमस्योतिरित्यादि
 नमनालेरत सत्येयमर्थो अल्पस्यानेरुपस्थाने विनियुक्तादिन स्यारेको युतो यदित्यादि प्रथम
 यमन्ति जेते आदित्यात्मना द्वितीयमस्य हि अस्मदधि अस्मन्नो जायते पार्थिवात्मना तृतीयममृतं
 सलोके चैद्युतात्मना जायते आप इति त्वेतेषां नाम मुपहित मरणावतस्य लस्य तो नृपमया नृ
 पुत्राननोः स्यमरु मन्त्राः कोयनेन एव विप्रुस्थाने पुजायते नमेवैगुण युक्तं ज्ञान नधीर्धुनी
 अजमेनित्येनरते स्तोत्रियः स एव स्वार्थः शो ननधीः सुप्रतत्तयः रंधानो हि किमन्युन कृते नृप
 ता तस्माज्जरतत्तस्य शब्दस्य गणात्यर्थ उपपद्यते मंदिन रत्यन वगतं मंदनैः कृत्ययैत्य मंदनैः

अंगस्वीर्यस्येयमार्थदेहेतुवतोवदुयोयोगोश्वाः सत्त्वेषुसमानाख्यानेषुकमेवतेजा नाः इमेव
 हि नवनः कर्ममेवोषिरा पितृपरितो नदेवतेषामपि एतत्तमानाप्यानत्वं अतस्तु रक्षामस्मिन्नतीति
 मेतेमन्वानाः किमकुर्वन्वाप्यर्द्धमः विराटोपतिर्जलं मेघकालेकाले यत्र यस्यसिमेधे विराटितो दश
 नृशस्येति उषसोमाध्यमिकाएकस्याएव शतनाथे वदु वचने विंशशयनः अषः अष्टः अहिनिया
 मित्यः मेघनिचामिनीमित्यर्थः ताश्चदीर्घमाणाः रिपयः आगच्छन् पृथिवीलोके नरेतत्सर्वमपि लुप्त
 रश्मैः क्रियते केपुनरर्थमुदिश्यत एवेकुर्वति मनुमनुमन्यमानाः कुत्सायपृथिवीं कृतने रवीन्द्र
 लायः इमयः कश्चिकर्माणि सप्तलानेवर्तन्ते अत्र देवतश्चैतेन शब्देन कमीषु जातिनामैः कर्मकारे
 ष्येतरतिरत्नाकर्मकरासा इति बाहुल्याद्रीत्याकारेण निगमो वनोदाहृतः नृनामेव नवगतेः नृना
 जेत्यवगमः यस्यैव नायने मेघवतं तस्यैव मार्थः नद्वात्रते आपि नाहते रश्मिजातये रश्मिर्वा

२३६

धाम्यतो हे भगवन् मेयस्यैय नृनायत्यमार्थः यत्र तदेवानहो नृव्यवस्थितः स एव ता धर्मिता भवत्यस्य
 नोतिनेनार्थः किंचा स एव अनवी अप्रदत्तः अनाश्रितः कंचिदस्यैव नृवर्हिषा युक्तः सैति निवसति ॥
 युष्मदनुग्रहात् स एव रथे धारयते मुखा ये शोभनमात्मनो विषि तद्वत्तत्तावत्तदेव प्रजाधनयशो
 विः नयेन नैति रपि पापमपि समस्तोतिव्याघ्रोति हे भगवन् मेयस्यैव नृवर्हिषा युक्तः सैति निवसति ॥
 नयं मत्स्यमपि भावे पतिनरण कर्मणि वनेनाताः मतिषाम माकेन चिद्विद्येमहि एव नयमवत्
 तावेति शब्दः यस्यैव नायने मेयस्यैव मार्थः नद्वात्रते आपि नाहते रश्मिजातये रश्मिर्वा
 तिन्वां हस्वां हस्वैयेते शब्दाहंते निरुदायवात् अकारं उपधातो निष्प्रादौ क्त्वा ततो हकारं न
 रं विपर्ययेण भवेतः अयसरत्यनवगतं वातयसीत्यर्थप्रतीतिः यत्तादेवोक्तिं मन्यापि याहे अग
 म्यस्य मेवावर्णस्यैव मार्थः हे रश्मिर्वाते देवदनादिगुणयुक्तयेयमानाः त्वां उन्मिकं उन्मिकं भगवा

नमम्यमानाः सहचकेवलेनोगानां अयमा - नेन प्रत्युपकारार्थं येन मनसा ना पायाः अप्रत्युपचिकी
र्यः ॥ उपजीव्येत्येव येन न किञ्चिदाप्युपकारं कुर्वन्ति न ई नंदनी येन कृत्यमपि च पञ्चाः दानं तथनाः
संतो न रंदिताः किं तेन भवति न रं घेन तेन एवेन स गेनाः कीमः पापवृत्तिभ्यः स्वार्थप्रधानेभ्यः स्वमनु
रं मित्रानेवन नीयेधनं किं तर्हि यस्मादशोजनः पिपासु देव पीपुर्देवसि तस्व भोगप्रधानो न य
शदेव नो तत्र य मेका त्रयसि नातीय मिय एव ज्ञा इधानो यदा तस्मै देवा न यदा ते अनु रं मित्रा
मायुस्तान् मेवेन रं खितस्मान्नेपापवृत्तयः नो मम्युपपश्यंतीति ज्ञायामो हि दुर्बुद्धिः देवपियाह
कृत्यमपि न न्यत गीतना इते स्यात् वात्य एवामो तस्माच्च सुत रं स्युषा यदेव स्नातयति नीशन रं स्युषा
वः स्याद्विते ताशनाये नवता सुपपद्यते कतयति नीशन रं हि वस्यति ॥ नो वे पि वनमि रं देवा न
शान्ति रं ति स्मादुच्चातिन गितस्मादुपपद्यते विद्युन रं त्यन रं देव न व समस्तयो रं यो रं पि घावा एष्यि ओ रं मि

धाने विद्युवनादि विवेचने कीर्तिर्वैलयाये तस्योपसर्गसामर्थ्यादि धर्मयेना की नवति य मि श्री वृ
ते स्वयं ॥ इमे येम दानो ते जना माये स्या मि ति रं वि ता यते ॥ सामान्या विद्युनो निना न विस्मृति
वत्येय माये विस्मृतेनो रं ता स माया चेते घावा एष्यि ओ समानयुते का की ले पुते व वि मि श्री नृते रं अ
तेवा न हि घावा एष्यि ओ रं तो यतु धिरस्ति ध्रुवे परे सप्तम्यय च न जेत गे सा व स्यो रं यं शाश्वने एतस्मि
न्ये आधारं नृते नृते सप्तम्ययानामि प ति रं व नायात नृते यो घावा एष्यि ओ प्रतिप्रातस्मिने तेन
थतुः स्मृतवत्यो मर्गादरभ्यजागृते जागरणशीले स्वं स्वमधिकारं प्रति ॥ जेत अपि चेते स्वमागेन र
मि ओ स होत्यनिता ते पुवती भवती सं मि श्री नवत्यो परम्यरसं भोगेना आदु प्रेवाते मिथुना निना न
ति अष्टौ वमेते विद्युते चाने मि श्री नृते च सत्यो घावा एष्यि ओ नृते रं वन थ यत रं व स्या रं यो नृते रं
आत्मनो मिथुना निदि व चन तेन रं स्मृतिनामभिः स्वधपुरंधी रं तेन नादि विमिति ॥ एवमेतस्मि

विमर्शमेवममरेमगुणमेवकुर्वन्त्यापनुत्तमस्याशमिदाः। विदुः श्रेयःशमितवानिति। यस्तु नेतृका
 श्रीरसाकनेतस्मिन्नेतत्वावेत्तीनिगुणदेवमयैतेवाक्यमप्यवित्येतद्विदुःश्रुतानेनमकुर्वन्त्याजानत॥
 अस्माकंआन्यनुउपपत्तिरितिपुनःपुनरुपपत्तिरुपागच्छयन्। एवेतावेदेव। प्राक्कथनमगयाकथय
 ताशमिदाः। येतोवावप्यधकशशोशधोत्यथीवेयएतस्मिन्नेवधक्य। एवस्यदयभावायलो
 यदिर्दालिपार्थपदधमिलेनदुदाहरणं। अथपुनर्मन्वतेःकथगयाःकथयताशमिदाः। येतयो
 रेवेकधक्येव। पूर्वपयानायाः। अतस्त्वमेवमितिदेतदुपपद्यते। तिस्राण्यपिदेवी। विदुः
 ताविनेतित्वमन्वतेःकथयमेवयत्नाततोदेवानयाकीर्त्तितममोहोऽस्तीत्यभिप्रायः। कथय
 ताशमिदाः। येस्ययस्यात्माव्यातएव। पूर्वत्वर्थप्रमाधायनयनवावेतादधोऽवधारेण
 अगयाकथयताशमिदाः। तिक्रियारणं। अथाप्यधोत्यर्थेदृश्यतइतिपुनरुपपत्त्यनयाकारे

गततोयमुपातोनिगमः। कथगयाकथयताशमिदाः। एवेचनिरुक्तेनपुनः। एवकुर्वन्त्यासीति
 क्वेनजमिदाः। तितत्वावेतादधोत्यर्थीचित्वेनदेवसाधीयाः। अस्माकं। अत्येतिचपदद्वयंकी
 पुंसंरूपंस्त्रीविषयेनरदतादिशेषात्। नानाभिधायिवाभवतिगुणभिधायिवानति। आतकयमि
 ति। उच्यते। उदात्तप्रथमादेशेनमन्वते। मुख्यनाम्। मुख्यत्वेप्रधानंउच्यते। नानेकेचिदर्थमनिद
 धतएतदयमुपात्तनवेति। अतुदात्तमवेति। तमन्वादेशे। प्रधानमर्थमनुयोजनेतेगुणभावेनेतत्
 तस्यद्वयमन्वादेशेननानामनुदात्तनवेति। आह। कस्मादेतत्पुनरुदात्तंप्रधानेवनेमानमनुदा
 तमप्रधानमुच्यते। लोकेपिद्विपत्तीवार्थतरमुदात्तप्रधानतरंतदुदात्तमिति। मसिदं। तत्पुथाउ
 दात्तमेतत्कुलमिति। अस्मिन्मार्थतरमुदात्तं। अस्मिन्मार्थेनयमुक्तंभवति। नदतुदात्तं। तत्पुथाउ
 धानमित्यर्थः। उदाहरणेरेवानयोर्विभागदर्शयति। अस्माकुमुंषु। अथकुवे। परम्ययस्यावे। अतिर

दाः अतिशयतिनतिपदानि अस्याः अस्यैवातेत्येकमेकयनामचयमभिप्रेतं तमेन हि तमेन मर्थसु
 दिष्टपदे दत्तनस्तकं मुष्टुपममं बभूव। त्वायेमनिष्टे त्वदनुयदादेतमर्थं लभेदहीत्यभिप्रायः। कथं
 पुनर्नवे अहेनकाया अकुप्यनमयो लभ्यस्ये पातः लुप्यतीत्यभिप्रायः। रयिवा नवान्वाद्दानाभिप्रा
 यमं युक्तेन येतमा उपमनः अजाश्व अजनाश्वगमनाश्वछायाश्ववाश्ववस्यतामस्माकं धनमिच्छतो न
 वाननाश्वछायाश्वस्यर्थः। किंच औषुत्वाप्यतीमहि आरुपुतिपदानि आवरतीमिदि। त्वामुष्टु
 आनिमुष्येन आत्मकोपनेपातः। केन नो मे निः शोभेः दस्महे। दस्महे गीताया अथवा दांतमाधु
 मिः शोभनेति यद्योः किंच न हि दानेनैव दां रजो नै। यं अतो त्यमाधुतगं कां विदम्या न हं देवको नमो
 आवरणे आगतरी त्वत्तु दत्तं पदात्तं मस्मात्त्यभिप्रायः। किंच नेन वाह्मण्यसदिना वा मदा वि
 प्यपद्रुते। एतत्तु दत्तमित्यभिप्रायः। एवमननातिः प्रधानेति रत्या अस्याः येन न्यदे अतो दाते।

नेतोदानमपि चतुर्दानमित्युक्तेनाप्यकारण एकादेशस्योदानत्वात्तदुपपत्तिरनुदानमेतत्सदृश
 गन्तव्यार्थानि ध्यायितव्यं तिस्रस्तमनिगमः। पुनः पत्नीः शरदः शतं सत्पत्नीषु आर्षे विधादे विनिश्चयः। कापि
 वा प्रवेमेतोरतो सती यत्पत्नीः शरदः शतं सत्पत्नीषु आर्षे विधादे विनिश्चयः। कापि
 नैषि अविसे निधिं सत्पत्नीषु शरदः शतं सत्पत्नीषु आर्षे विधादे विनिश्चयः। कापि
 नो वा एतदशास्त्रहे। योः स्यापतिः सदी प्रोदुरल्लिति यतो विश्वप्रज्ञायां विनिश्चयः। शरदः शतं विनिः
 शरदिदं नैषि सत्पत्नीषु शरदः शतं सत्पत्नीषु आर्षे विधादे विनिश्चयः। कापि
 यो नैषि सत्पत्नीषु शरदः शतं सत्पत्नीषु आर्षे विधादे विनिश्चयः। कापि
 नि एतदनुदाने। निगमप्रसक्तमुच्यते। शरदः शतं सत्पत्नीषु आर्षे विधादे विनिश्चयः। कापि
 वा। चश्रोमुद्दिष्टरुचानि श्रोतां मिशरादे विज्ञायते। अस्यैव देपुं विषयं यद्यप्यं अस्याः त्वमेव दाते।

ते। पंचर्तयः संयत्सरस्येति चक्रास्य णं हेमंतशिखिरममासेन एकत्वेनेत्यर्थः। तस्मादुपपद्यत एव ये ज्ञेया
मृत्तुना अरत्वे चावयवस्य स्यमि संवंधादिति। पंचपादेष्वितरे। अर्पितः। अत्र आहुरर्पितमिति यत्नत
तयामेवत्सरस्य स्यमिति। पंचपादेष्वितरे। अत एव हि संयत्सरस्य पादास्ते रमौ पतेति गच्छति पितरं पा
तकं सर्वभूतानां मुखादप्यितरेका। अत्र शाकृतिः। दादेशनालत्र विनक्तं विग्रहं। दादेशमासाः संवत्स
रस्येति चक्रास्य णं विजोद्युलोकस्य परे परमे अदंस्याने यो यमवस्थित आदित्य एतस्मिन् च पादेष्वि
तरं दादशाकृतिपुण्ये षोडशकं तं संवत्सरं तद्विंशतिमाहुरविजो येषां न्येजास्यणाः। तस्मात्सर्वं अत
तत्रोच्यते। अत एव हि तद्विज्ञायते। तस्मान्मंत्रस्योदकवत्समुपपद्यते। अथ पुनरितिः न्येयगते उप
पद्यते च स्थिताः सप्तैव यः। एतं च स्य णं विविधानां मन्त्रे नृनकर्मणां दृष्टारं मेतमादित्यं च नृन
एव स्थिताः सुरतस्मिन् संवत्सराख्य अर्पितमाहुः। अथ यत्नत चक्र आदित्यः स हि सप्तनीरग्निमिति

अतः ते दीप्यते॥ सप्तचक्राः। तेषां दंतसादृश्यमपि न चति। एवमेकं संवत्सरमादित्यप्रतिष्ठायाः। अथोक्तं
अदित्यं संवत्सरप्रतिष्ठापितं येषु मृत्तुभिः। एवमेतस्यामृत्वि आदित्यमेव तस्योक्तं यत्नत। अथ स्यमिति हि चंद्रमा
याधुना संवत्सरेणोति संवत्सराः। संवत्सरस्य चैक रूपेणान्यादिभिः स्यमिति उपपद्यते। अतः प्रसृतानां नो
प्रतिगता इत्यर्थः। यद्युनः महते। तद्विषयं संवत्समनिश्चयवर्जं ते दादशारं न हितं ज्ञायते। अतः दादशप्र
थमं चक्रमेव मिति नामानामेतां पादेषु न चत इति वाक्यं शेषः॥ दादशप्रथमं चक्रमेव तद्विज्ञायते। न चलाचलासः
। नामानामाना। मयने हि तैः संवत्सराः प्रधिः प्रहितः प्रश्नश्च चक्रे निहितो भवति। गे ३९४ः प्रधिः स्य
अतः दादशप्रथमो मासास्याः संहताः संतश्चक्रमेकं भवति। तत्र च पुनर्याणि नान्यानि कलाका
नि भवति त्रयचक्रतयोः पीयो ज्योतिहेमंत र नियतदेवं तस्य च। चक्रं। कउतश्चिकेना कस्ततयाथा
न्यतो विज्ञानाति। तस्मिन् चैव सद् विज्ञाना नशंक्योर्पिताः। त्रिंशता न्यहोरात्राणि। शंकव इति

मप्युक्तं भवति प्रकरणद्वयमेधाभिधेयं अन्यत्रात्योषिकश्चित्स्यात् प्रकरणविशेषादेव एव सर्वे
 त्रयोपेक्षितं प्रकरणमात्रं चोपेक्षितं तत्र भवति सस्मिन् विद्वद्धारणेन हीनामप्यादि हीनो वि
 श्वावसो देवगंधर्वेण ययमार्षं च मोत्सदने विनिष्कृतं तत्रोक्ते परिधिक्ते गंधर्वनाम निरूपति
 एतच्छ्रुत्वा यजमानश्चेति तासां मुपस्थानं धीमियं मध्ये मेवावकाशः सस्मिन् स्यात् अदि
 पात्रे पितृमर्त्यतः पारं सते धीतं चामेधमविंदत अत्र नते दः द्विदुनरलभत चरणेन हीनो यय
 नरना आपश्चरति गच्छति तन्नालन तं अंत रिसलोक इत्यर्थः आह तद्धीने तं किमकरोदिति
 ॥ उच्यते अपादणोत् अवायनपाद उद्धारितवानित्यर्थः दुर्गद्वारः उद्धा कस्य उच्यते अ
 श्वत्रजानां अपानस्त्रादेः तमपियात्रेजति स च यामां वज्रभूतो गोष्टभूतः ता अश्वमेजा आ
 पाः तासां निर्गमनद्वाराण्यपादणोत् पादता एवैलक्षणा आपः तासां मस्य चंद्रस्य गंधर्वो विष्टा

चमः प्रयोचदसतानि नामानि श्लोदमस्तति दुक्ता वित्ता निह्नित्यत्वादमृतानि आह कस्तानुवर्तते
 मृतानि प्रायोचदासां चापामना उच्यते इत्यायसादसाविद्वदसंदातारं नेष्टं अदमासामहीनामयनाता
 स पात्राश्च प्रादते दुदाना वममपीति याति इत्येवं परिजानात् परिजानेयात् परिजाय चोत्तरं
 तदुत्तमत्रजानां तस्मादस्येदं स्वाभावतानि नामानि प्रायोचदश्चिश्चानेन प्रकारेण रंष्ट्रणदत्ताभिः स
 र्वमेवेदं गच्छियतस्मान्वापाने नरेतुना प्रायोचदिति एवमेतस्मिन् चरणेन हीनां अपि र
 पादणोचदुगत्यत्रजानां रंष्ट्रं परिजानादित्येकवाक्यतार्थं सर्वेधा तस्मिन् प्रायोधे मे विशेषण
 मुपपद्यते अथवायमप्यस्य नरेतुना पादव्यत्ययेनार्थः स्यात् संस्मृते मेधमविंदत नते दः म
 धमाणः धाविंद चरणेन हीनामपामंत रिसलोके तद्धाच स एव रंष्ट्रं तं मेधं दसंदातारं अहीनां अ
 पो परित्रौ नाता परिहाय च समर्थो यमिति ततस्तस्य द्वागण्यपादणोत् अश्वमेजानामपामधीनि

नमनाय। तत एतानि निगीताः सृष्टाः सृष्टकानि मस्य संपन्नकानि प्रकोचदिवप्राकस्यदिने अमादिशेने भ
 वे आत्मा प्रजापतिः तत्तु मे निरुद्धेरसद्वैति। इदं गंधर्वैः सृष्टममृतोः सरस इति श्रुतं तै। तस्मादिदं
 पिंगलं त्वमुपश्रुत्वा तस्य सचमेवं तस्य धारयितुं शक्तिः ॥ वादिष्टस्य वगते। जोहनमस्य वगमः
 । वादिष्टो वा। त्वस्मिन्नागयन्त्री विमलमनो वैयस्यस्येयमार्थे। पितृकाव्यस्य। मातरनुवाकाश्चिनयो
 शस्यते॥ हेनोमर्त्ये स्त्री नेचकोर्योऽस्तीमानो आहूतं च यत्नं यत्नं वादिष्टः अतिशयेन बोरा आ
 हूतं तमः। अयमेव रतः यत्नं वादिष्टं वादिष्टं तस्यैः। योयमेवं तस्यैः। लोमः अस्मत्प्रतिमः न विना
 कालमेव सुजात्यां न तु नवविषयैः। अस्मिन्ना विमलमनो भवेत्। लोमो रतः स्येनात्यां न विना रति
 तत्वादिष्टः। लोमविशेषणमित्युपश्रुते। निगमप्रसक्तमित्युच्यते। तदुक्तं अपि हि नग उच्यते
 तैद्विद्वेति गात्रागुणः पुनः प्रसिद्धं तिकस्मिन्। उपस्थिते सुताम्यनुतिष्टमाना। रतो जवने वाग्ये

यस्य सदिगच्छति इत्येतां गत्यर्थं त्वया पारयते वी॥ सहिवारयत्यनर्थान्। वावशात् रतं तव रते न विद
 कोत्यर्थं स्यात्। वाच्यते वाशब्दार्थस्य वावशानः स्यात्। सततं सृष्टं रघो वावशात् रतो। इत्येतां स्य विद्वत्
 सम्येयमार्थे। (आमे यो विष्टुप्रातरनुवाकाश्चिनयोः शस्यते। सप्तस्वसा मेतुमिह स्येनात्यां न विना
 समाना जन्मत्वात्। अथवा सहसर्पणास्वसारस्तादि महसर्पेदि अहो। आगेचनाः शिवा स्येना
 यावत्तस्येना अविषक्तो अस्मिन् वावशानः कामयमानो वावशानात्। शब्दे कुर्वाणः साविधानो
 मीयन्ति। वावशानातः मधोद्यतस्य हविषः इत्युक्तं नारा। उर्ध्वं हेतुवने स्यात्। लोकात्वात् रतं तव रते न विद
 येत्यर्थे एवेता उर्ध्वं हेत्वा रतं न विमलमनो जयित्वा जनात्। अंतः आदित्यस्य नाप्येव रते रिसं तत्तव रत
 तयोपनिमित्तनात्। तदुच्यते पुनः। अग्निः महि सर्वदेवेभ्यः प्रथम एव जातः। रतं न विमलमनो जयित्वा
 नम्य पूज्य आदित्यस्य कथं नामाः। सावादिष्टो रतः सृष्टः स्यादतो रतः स्येनाप्येमे। तं वासात् तं तव रते

मविरत अवननेन च। स एव ही प्ररूप आदित्यः मन्त्र इत्यभिप्रायः एवमत्र स्य सर्वो वशान इत्यनेन मा
 मानाधिवारणाच्छेदमाहवा। अवावशान इत्यस्य कोत्यर्थं त्वं शब्दो यत्वं को वत इति। कार्यमित्यनवगतो।
 इत्यादिमन्त्रेण यिते संवत्सरे तदर्थमित्युच्यते। अथापि कदाचिद्वर्षाब्देन यद्वरतमं करोतमं तद्विदु
 वनितु उच्यते। तदर्थं वृणीमहे। इति मा। विश्वमनमश्च मा। अर्धे मन्त्रावद्वर्षात्ते। तदर्थं वृणीमहे। वर
 यितव्यं वरणादर्थं वृणीमहे। हे स्तोताः। वरिष्ठं गोपयस्य। गोपायितव्यं यद्वरणादर्थं वृणीमहे। अ
 यवा गोपयस्य गोपायितव्यं यद्वरणादर्थं वृणीमहे। अथ वायुधर्मं यो वृणाति यं
 वनितु वृणीमहे। किंच। नित्यकारुण्यं यमिवावृणुणा यमाणा यतयाति रक्षते। त्वर्थः। तद्वर्णीमहे। एवम
 नमिवावृणुणा यमाणा यतयाति। त्वनेन संजवावार्थं गच्छो वनविदो यनामित्युपपद्यते। अत्र यने
 कार्यमनश्चमते। आध्यानां यमित्यर्थं प्रतीतिः। प्राप्तिर्नाम नश्च न वनितमवस्थेन। अथ यो नो न

शेषमन्त्रेण वृष्टिः। एवमन्त्रेण यमाणा। यद्विषयो येशस्यते। शेषः। शब्दे विनिपुणा अत्येव वदन्त्येवानीना
 दि। अथ ये वनानां यपते मंसा मंसा स्माद्विहीनादुत्तरं वेदितुं शक्यं इति। अथ वा नरनकारं यमाणा
 पाततश्चेत् अमन्त्रेणः। अमन्त्रः। पात्रेण। मोमवममं यमाणा। आसि यततस्मिन्मोमं यमाणा।
 एतस्मात्मायमेव। एतस्मात्सुनरे यंत्रवीमि। एतस्मात्मायमेव। एतस्मात्मायमेव। एतस्मात्मायमेव।
 स एव नित्यं यमाणा। यतिपातमित्यर्थः। तस्मात्कारणात्सुनरे यंत्रवीमि। एतस्मात्मायमेव। एतस्मात्मायमेव।
 चेतमेव यंत्रवीमि। एतस्मात्मायमेव। एतस्मात्मायमेव। एतस्मात्मायमेव। एतस्मात्मायमेव।
 त इत्यर्थः। नवेन तं गद्विषयो यद्विषयो। तस्मात्मायमेव। एतस्मात्मायमेव। एतस्मात्मायमेव।
 एवमन्त्रेण स एव यमाणा। शब्दो यद्विषयो यद्विषयो। एतस्मात्मायमेव। एतस्मात्मायमेव।
 इत्येव निगम उपात्तः। निगम इति मन्त्रोऽनुच्यते। अमन्त्रं पात्रं। अमा अस्मिन् यंत्रवीमि। अमा शब्दे

न पुनर्पदमिति तदपि मां किंचिद्व्यतिरिक्तं ननु अनेन हिने कं पदि मां म नियावं तस्मिन् अनेति (या वं पदना
 त्) पायते हिनेने (तमो व्यं ध उच्यते) किं कारणं नास्मिन् ध्याने दर्शने इतं ननु निवृत्तये इति निरोधो
 विकाशं विदर्शनं विवेकमिति ॥ अंधं तम इत्यभि नाशने ॥ अस्मिन् सतीत्या उच्यते (विता सत्) अस्य वामीये
 (वायने) पालनाय स्यात् त्रयीशब्दोक्तिरुच्यते (पालयिष्यः पयैताः सत्यः सन्त्यज्यते) एत एव रश्मयो
 नाडी निरोधोक्तिर्वाच्यते प्रविश्य प्राप्तिशरीरं पश्यन् पक्षिं कुर्वेति (ततः सति) तदपि मां यते (एत एव
 वर्ध प्रदानेन नृत्तं जगत् प्राप्यते) तस्मात्त्राणां धिय एताः तानि तिन कांते तं पदं (उच्यते) इदं प्रमाणं सति
 तैवेतस्मिन् न शमीत्यादिदस्मत् (मिम मेति) तं नृत्तं गन्ताने किं हि शक्तिः (ममेतां पुंस आहुः) इति
 रश्मयो बहु प्रज्ञा नाशयेवं जस्य विदः आहुः ॥ एत एवात्र पञ्चादिनापकारेणोपकुर्वेति (जगत् प्राप्य
 ते) एत एव बुद्धेः सर्वो र्थ जकांति नोपकुर्वेतां ॥ अति प्रायः ॥ आदि त्यां तद्वत् कौतुह्यं धिरेव तानि

इव यत्नता आरम्भयते न वेतं गतां आध्यात्मैः पुरुषस्य विज्ञानं तु परं इति अतस्ते स्त्रोत्रं बहु प्रज्ञायेनेत्यमु
 पपद्यते (आज्ञायाः पुनरेतान् रश्मिनेवं गुणं तु कान्तरावर्तते) (पश्य देह एवानेविचेतदधः) योऽस्य
 भवति (दर्शनेनान्तरात्तानेवानेदार्थं विज्ञानेनोपनुविते प्रज्ञः स एव तां न्यागुणान्याधुनायश्चरन्तीति
 त्यक्त्वा तं नित्यं युक्तत्वात्) इतरक्तयोः धः ॥ अध्यानेनान्तरात्तानेनोपनुविते प्रज्ञः स एव तां न्यागुणान्याधुनायश्चरन्तीति
 तनेतान्तरायात्पतः पश्यति (न विज्ञानार्तं त्यज्यते) पुनरेवमेतान्तरायात्पतः पश्यति (स एव कवि
 को तदर्शने भवति) परिनिष्ठितविद्युत्स्यर्थः ॥ स च परिनिष्ठितविद्युत्त्वादेव पुत्रः पुरुषो यदुनोऽहं सत्क
 नायश्चायमेवं गुणयुक्तः स ईमाचिकेतार्थमिति (परपूरण आचिकेत) स एवेतान्तरं आनिनुरूपं
 पथावस्थप्यति (नेतरोमूटः) यश्चेतान्तरं पश्यति स एव पितुरपि पिता भवतीत्यर्थः ॥ मया धिरेविकता
 न्मानमनिमं पन्नो भवति (न हि तस्य पितानामकश्चित्) स एव हि सर्वं सांजनां पितान् भवतीत्यभिप्रायः ॥

नवेमाकिंचवनुपावेमेनुष्यतः ये चैते व्यापसाभिः सह संमता एव संप्रहागभूता ननु स्यं त्यस्मान्प्रत्येयुः
 एतांश्च नुष्यतः ननु यामो जयेत् नमस्तस्यैः ॥ यथा पुनर्हमरति ॥ ३ ॥ यथो न संतामस्य वे सवेयुवयो
 रनुयहाहम्यदस्य निद्रायः एवमेतस्मिन्मंत्रे मासवामएतस्य तस्ये तस्मिन्संग्रामाधिकारे वनुष्यते हेरु
 र्धमुपपद्यते न हि संग्रामे हननादस्य तज्जन्ममर्त्यक्रियते ॥ ॥ ३ ॥ इति नरुणा युद्धमध्यायः ॥ ३ ॥ वेमि
 ष्ठस्येयमार्षेः जगती तार्तीयमेतन्निर्वायेमंत्रावरुणस्य शस्त्रे निविष्टका हेरुं द्वावरुणो युवेयुः यामिष्यते ॥
 अध्यायः ॥ यज्ञायास्तर्कविशेजनाय सर्वसंमनुष्यजाता वयस्मत्सर्वकामा यमदिमद्गता गमस्तु
 त्वं पृच्छते रजमिष्यः ॥ ॥ ३ ॥ यत्तु मुदीर्घं प्रततयजं नित्यमृचकं अग्निहोविषमति यो ननुष्यति ॥
 निजि चोमति यो निवेतुमिच्छति तस्येत्तु चते नयं जयेत् एतनामु संस्तुतेषु ३ ॥ ३ ॥ यथा पक्षिणे
 पापया विद्या हिर्दीर्घं प्रततयजमनिजि चोमति एवमत्रापि प्रवर्णाहं नुष्यते हेरुं तस्यैः ॥ अत्यप्रया

गविष्यन्ताद्रायकारेण निगमद्वयं युक्तिः ॥ व्याख्यानप्रसक्तं नुष्यते पापः पाताः ये जायेयान्यले स्थानि
 तास्यमा विद्या विषयः प्रसक्तः इत्यर्थः ॥ पापस्य मानः पुनः पुनः पापमानः तेनैव पापेन कर्मणा अकारे-
 जनरकमेव प्रतिपद्यते तस्मात्तस्मात्पापः नरुष्यति रथेनेकमोहं तिकर्मैत्यर्थः ॥ ॥ ननु ऋतुनिर्वाह-
 र्त्तवमिष्यत्येयमार्षे विष्टु ॥ अविद्याकोपे तृतीयं सवनं वैश्वदेवं शास्त्र आर्नवै सृक्ते निविशतीये श-
 स्यते ऋतुव्यउरुनामो जयेत् उरुनामि श्री भुभिर्द्वैः सहिताः ॥ अनिवः स्यात् ॥ अनिवः मयुष्यान् ॥ जये-
 हेयि यो विनुनि विनृतवलेयुष्यानिः सद्गताः शत्रुसास्त्रेन बलेनैते ग्रामनिमवितृणां जालासि ज-
 न्यनिनवे मयुष्यं शत्रुमित्यर्थः ॥ अनिवः अधिकारनरुष्यति हेत्यर्थः उपपद्यते नंदनानं प्रथमे हनि-
 ॥ आग्निमारुते शस्त्रे निविशती ये वैश्वानरी ये सृक्ते शस्यते पिताय ज्ञानां पात विनायनां व्यतिरेक-
 रः प्रज्ञावान् विपश्चितां प्रज्ञावतामपि मध्ये प्रज्ञावान् विमानं विनिर्माणं कस्तस्य जगतः ॥ अनिवैवद्य

पि
निषेधेनेवचकायमस्य यस्यासंवादस्तत्तत्तत्रयमस्येयमर्थस्यममैथुनाय प्राप्यमानात्रवीति॥
देयमिदमस्यासंप्रतं होजनेन इति किंतु नति इति मुहूर्तं पप्येतेजना नारं प्राप्तेष्वयतस्य राश्यनि
प्रायः। अपि चाननि मिषति अमि मिषा आदरेवेन इति अपि प्रायः। के पुन त इत्युच्यते। एते देवानां स
भूताः य इह एतस्मिन् लोके स्य शः स्यादपि नारः यता यतानां कर्मणां न सति। उच्यता अद्वय रा
विश्व उभे च मध्ये मया चंदममो का इत्यांतरपुरुष इत्येवमादयः। न ह्येते स्याद्वि विद विदितं परो स
मस्ति इत्यनिप्रायः। एते ज्ञात्रीति। अन्य कुत्र जनेन केन विस्तुरुपेण मनस्वदे आहनः मैथुने या हि
यं प्रमादे सी वा सत्यमेतद्रा यमाणातः नाहमेन रमभ्यं श्रोतु मस्य त्वदितव किं पुनः कर्तुं तस्या
मेतायेन मैथुनाय चारि नेवमह विदु दे अभ्युद्यत्स्य आहानं मैथुन कर्मणः। एते च का। एते च
के शवा यथैकमसंशय च के दे अभ्युद्यत्तः एते च मनस्व मुपाद्यते नेक नते न मनसा स ज्ञेयो मेऽ

पि शमो त्वं च तस्य कापिनः सज्जं। स च त्वते नेवमहने तस्मिन् नर्थे एकमने स्वमस्त्विति न मया सादमे
तस्मिन् नर्थेः सुघृष्टमानानमां शस्यमेकं पवितुं मित्यनिप्रायः। एवमेतस्मिन् नर्थेः निष्टत्वा मैथुन
समाचारस्य आहन इत्येतदमी विमयं संजो धनं आहन्यत इति मय मस्तयाः मेन दुवे चनेन तस्या
ते ये मे जो ध्यते आहन इति। एतस्मिन् विकारणादाहनः स्यात्। यो यमशस्य देशः क्रिया अमात्रपि
हियस्य संनिधौ संकीर्त्यते म आहन्यत इव अमयत्ताजस्य अयनियो वैपुरुषोः मैथुन आहन स्यात्
यत इति विज्ञायते। नद इत्यनुवगतं। अखिने हो नवतीति शब्दस्य पर्यायेण तत्त्व जचने नदते सति
कर्मणः इति स्युत्यतिर्नेदितावानदतो जेत्यर्थं प्रतीतिः॥ नदस्य मारुधतः। अहमेतं। अगस्य लोपा मुद्रा
वस्तु चार्मिक संवादे लोपा मुद्राया इयमार्थः। सात्रवीदृगस्य नत्तारे ममिने लानदस्य नदस्य। नदितुको
देवता लो नुरस्या सत्यस्य रुधतः संरुधनतः। इन्द्रिय ग्रामं मा मयं काम आगत। आगतवान् यना

तां प्रतेषाद्ये। साधुनैरेवं न जाने विमित्त एवास्मच्छरीरं ज्ञातो ममोपगित्य निव्यक्तोऽस्यैव। इनायः अथवा अ-
मुत अगस्त्य इति पुत्रपुत्राणां स्मरणं विविधाः कामा जायतेऽन्येऽप्यते पुत्रपुत्रस्य चास्मत् स्मरणान्
। अतएव स्मरति काम उच्यते। तस्मादुपपद्यते। इतो याः स्मच्छरीरानां। अमुनो वानदेशरीरं कुत अज-
तेति। अथवा अस्य त एव कुतश्चिदयमागतस्तस्मादित्येतदपितत्त्वतो न जाने इत्येवं विलपमाना कामा
जीतोपायमुद्रागजं विपुत्रिकादयः परितो वसितारं अगस्त्यनारिणातिनिश्चयं याधिकं वा दोषेण
गच्छति। यदि न मर्मसाधुपरिप्रजनने निरोक्ष्येत तो नायं कामा कामं गमिष्यत्। इत्येवं दोषेण गच्छति
। रिणातीति गतिकर्ममुपगतेऽ॥ अथ ज्ञाते तमा नारिणाति उपगच्छतां स्यर्थः। इदं पुत्रपुत्रां चित्तं न हि
कामान्नोयः क्वियास्मान्नेयत्। तस्मादेव मस्य उपपद्यते। धारं स्थिरबुद्धिं प्रेक्ष्य च येन अर्थो गमं स्याच्च
सर्जं प्रियया माधयति पित्रोर्नो ज्ञे त सा च सन्ध्या जायत्यतिश्चिमेतचेतमाया च न मानं तस्याः सका

शात। ब्रह्मचर्यं कृतं तु द्वितीयापि धयत्येव। अस्मत्तिनदतीत्येव गतिकर्ममुपगते। एवं लोपा मुद्रायां तिन-
स्मर्यते। मादगमता। कामातिन चरणारं न दशदेनोच्यते। इत्युपपद्यते। संकटप्रजननं च तस्माच्चारिण-
इत्युपपद्यते। विलपिते चेदयं ते। इति निदानं प्रत्युपपन्नं। सोमो अस्मारेत्येते दोषे। अत्र अस्मारेत्येतस्य दे-
अनजगते पक्षेण चानेकार्यं। अस्मिन् च सर्वे धादुपलक्षणार्थं सोमशब्दो न समास्नातः। न चोपायमुद्रा-
स्य द्यावापृथिवी इत्येतद्वोदाहरणमत्र उपलक्षितं स्यात्। अत्र अस्मा इत्येव शब्दः। सोमशब्देन सर्वं
दोषयान्न तशब्देनामेव शब्दो मेवोभूतो निपुत्रपुत्रावाग्निर्न प्रत्येकनामि शब्दः। अत्र चास्मातिन-
अस्मारेति अस्य शब्दस्य तु पुत्रपुत्र उदाहरणार्थो भवति। तस्मादयमनुपपलस्यते। अत्यन्तं गति-
स्य तादस्य मंत्रस्य प्रतिपत्त्यर्थं सोमशब्दः समास्नात एकपदसमास्नानेनास्मिन् सति नियम्य द्यावा-
स्थिराणि रिणुनाम विश्वो मित्रस्य पुत्रस्य यमार्थः। इदं मन्त्रं सर्वस्वनामैकाहस्तत्रेयं निवेद्य तस्य

त्रिवल्पाशानि विधानीये शस्त्रे न यस्य द्यावा पृथिवी न वल्लोदस्य द्यावा पृथिवी महिमानं अश्रयते। व्याकृत
 इत्यर्थः। न धन्वोदकं तदधन्वत्येतरं श्लोकात्। नांतरं संज्ञा इयः। पर्वता अश्रयंति महिमानं। किं तर्हि। सोम
 एवासाः। महिमानं मशोतीत्यर्थः। कथं पुनर्गम्यते। सोम एवेन्द्रस्य महिमानं मशोतीति। अतीव रस्य मसुर
 धिनीयमानः यस्मादस्येन्द्रस्य मसुः क्रोधः सोमेन कीते न स तमदसामर्थ्यात् परिशब्दं योनीयमाणाः। माणाः
 शृणानिधीलु यदपि बोधुं मे नर्ह्यशुभं तत्र भवति तदपि शृणान्ते बहिनः। तस्यार्थः। रुजति वसि
 राणि। अपिशृङ्गा निनेयं च दानि मितं तीत्यर्थः। एवमेव स्मिन्नेव्यामर्थस्यास्तीतेरकारस्येयशब्दो नि
 रुच्यते। इत्येवमेव। मन्वाय विदो मन्यते। अनूपे गो मा। यतो गते। स दुर्घाणा मार्शे यद्गती काव मनी। मौमी
 अनूपेन्द्रगो मा रगो निः महितो यत्। सिवति निवसति। अथ तस्य सुयवसत्वात् तस्य देशस्य सोमोदका
 नि पुनः पुनर्देयान्तीति गोभ्यः सरस्यत्वात्। नांतं पुनः सरतीति। ३८ अन्ते। समुद्रं मे प्रणा नि। समुद्रमिव सं

चरणानि। समुद्रमिव सं चरणा सुदका नि। उदका नि हि देवा त गन्धर्व्येति। ता दिव्यथा सर्वे। नीरे गोभ्यः
 सरस्य समुद्रमिव सृष्टेन अन्यत्र गच्छंत्येवं देव्याः। सोमः सर्वेभ्यो गोभ्यः सरा। ३९ अन्ति सरति न
 यपेन्द्रस्य अययरेवं चरति तेन सोमेनाकाशस्यायोमान्नायनदत्तं रंजो मेरीदं जीतो यत्। नानासा
 चूचनो वने हि न लीत्यर्थः। नितो अयति निवहेयतीति हेति। किमसु पठितं। एवमेतस्मिन्नेव सिद्धिनिगमः
 पूर्वः। अनूपे गोमानो निरसा इत्येव। चरति निगम उच्यते। किं मादृग्या निरसा इत्येव। एवमेवमेव कार्यं।
 सोमन्यते। तत्रेते ये यो यस्याख्याने। सर्वे एवेते योपि सिध्यते निगमाः। अनूपे गोमानो निरसा निवासा
 र्थीति। अकृष्णरात्रो मन्यते। न यस्य द्यावा पृथिवी न वल्लोदस्य द्यावा पृथिवी महिमानं अश्रयते। किं तर्हि। सोम ए
 व यस्य निवासः सर्वे एवो यन माश्रित्य निवसन्तीत्यनेनाभिप्रायेण सोम ईन्द्रस्य निवासस्तस्य सोमस्य नि
 मिति। ३९ अन्ते। यदस्य मसुरधि शब्दं योनीयमानः शृणानिधीलु रुजति स्मिराणि समानये मे स्त्वो मे वा

येन। अन्वेगोमान् गोभिरसायननिवासाद्यैर्नैव हर्षस्त्रिवाद्यैः। अथ नेमिदुःखाद्यपि गोदुःखः। निवन
 तिननिर्दुःखाः कर्तुं शक्येनेत्यभिप्रायः। एवामनेर्देवैर्नयोपि स्थितिनिगमादित्यावश्यमिगयायीमनुते॥
 श्वात्रमित्येननेमगते॥ आशुअनतेनचतीतिशब्दसमाधिः। सिधुनामेत्यभिप्रेयवचनेकोहेतासीत्॥
 जातवेदाः॥ १२॥ विष्वातीयेसक्तैः। निम्नमूर्द्धन्यतागिरसेनरुष्टवामदेयेनया। एतस्यपंचमेहति
 आदिमालतेजोनिविधानीयेनद्वयति। योनिर्होतासीत्। आहोतादेकान्तियमः प्रधानः मनुष्य
 होतुः सकाशादेवमुष्टोदेयैरस्यितः पतमान्मनुसमुत्पन्नतः। अत्र आत्मनाश्चणनासेनजनानां
 त्यग्रीः। तस्यकिमिति। उच्यते॥ स एतर्विस्तीर्णतविजयदेनरितश्चेतश्चपततिः। अन्यैश्चपुद्गादिस्त
 स्यावरैश्चयसादिजगत्यदेनजोगमंगथादितस्यकिमिति। अतः। तत्सर्वप्रलयकावेष्वात्रैस्तिप्रनाम
 माद्वगते। जातवेदाश्चविश्वमेतस्मिन्नेवैष्वात्रेतिवैतण्ण्यप्रनाम। पतविस्वावरैर्जोगमासीत्॥

इहनादेविः किमन्यत्कृतिवत्। तस्मादुपपद्यतेक्षिप्रनामेति॥ ॥ उतिरेत्युच्यते। अत्रनमित्यर्थप्रतीतिः
 । अत्रेणाद्रेजणादित्यर्थः॥ आचार्येण। मन्त्रेण। प्रियमर्थेयार्थः॥ नृणांयत्तायेत्यर्थः। मन्त्रायचमुखा
 यत्तायेत्युपनगतेत्येयमहेति। उच्यते। रथंयथा। शक्तौद्विक्लव्यथा। यथावर्तयेत। एवमावर्तयेत
 महेत्येतोश्चानिनिः। किंनसणपुनर्नजन्तमावर्तयामहे। उच्यते। तद्विक्रमिवहुनामनेकेप्रकाराणां
 जोगः। अतोयहंच। आर्जोनामनिनवितारहेइदंशब्दिद्वल्लिष्टमन्यतेमेतोपने। एवमावर्तयेतैवेत्येव
 क्वापिमंउच्यते। उतिशब्दोत्सणाथं। नृपययते। काममाने। नृपति। शब्दाख्याप्योमः। प्रत्येताकांमुखा
 ती। उपस्थादित्यन्। पट्टिरित्यन्यमन्त्रे॥ यानेतिनिजास्याशनेतिविशब्दसमाधी। एवामहोअमुष्मि
 माताः। वस्त्रोनामलेश्वानमस्येयमाश्री। ऐंद्राण्यएतस्मिन्सक्तैः। तिप्राकृतैः। अतः। एवमनेन
 प्रकारेणवर्तमानहेइदं। असुरैरमुमनप्रजानवन्। जलत्रयावृत्त-यत्कृतिवत्। इमहेत्येवमन्त्रः॥

पूर्ववत्प्रांतरीणा य एवं वत्प्रांतरीणा एव वत्प्रांतरीणाः पट्टिः सोमपाने रस्युदितैरथवा गुणस्याशनैः स्तुतिगतैः
 उपसर्पत उपसर्पतान् ॥ अन्यकः प्रांतरीणमिदं सतेन तथा शयानः शयमानः अनुस्मि यमाणः का
 तिकतवान् किं स्वस्ति स्वस्ति यनेन सतेन तमानाय यतो ज्योतिः सोमप्रतनहमेतस्मिन्कवेयमृकः
 त्वेचंद्रा ता एवेताः स्तुतयः पा निरहमुपास्यमां प्रतनहमेतस्मिन्कवेयमृकः सत्यनेनं जिज्ञाया सैव तमानाय यज
 मानाय स्वमधिष्ठारे जानानः कुरु स्वस्य यनेनं किंचिदक्षमूर्जे रथमनेनं हिययादि। उर्जं क्षीरदितुत्ति
 तिचशो नन निजामं पिबेन ततमर्चमानाः आनिबुल्यनास्मै यजमानाय नाजयस्व एवमेतस्मि
 न्नेशश्च सारुप्यास्त्रकरेणावृपट्टिनिवृत्तत्मानाभिधानं स्यात्प्रानिना नं नैत्युपपद्यते ॥ सममित्यन
 वगमः ॥ प्रपानुः प्रतनः स्थे अंतः ॥ अनेनैव स्थानस्यानिर्जो मचावस्य स मे जावानं नरस्ये यमार्थे। आग
 यो विष्टुप्रपानं नृजाकास्मि नयोः शस्यते। प्रपानुः प्रतनः प्रपानागततरंगहुरं मातुः सर्वनिर्मातुः

न अतर्पयौ रथोदयमुपसर्पत। उर्वीः ॥ उर्वी नृजा ॥ प्रपानुः प्रतनः प्रपानागततरंगहुरं मातुः सर्वनिर्मातुः
 न हिताः सुपुत्राः कथं पुनरुपसर्पति। उच्यते। प्रपानुः प्रतनः प्रपानागततरंगहुरं मातुः सर्वनिर्मातुः
 यथा कुमारः प्रपानुः प्रतनः प्रपानागततरंगहुरं मातुः सर्वनिर्मातुः
 धिके च मे। निर्देरप्रदेः कुमारश्चलनप्रदेशान् यमप्येत। तत्रैव च निर्देरप्रदेशे निर्देरप्रदेशे पुनः पुनः
 वरा स्वादयमानं आबधोः रिपः अस्या एव नृमैः पश्ये उपस्थाने निर्देरहि नृमः नादेनो आप उपतिष्ठेत्
 रति। निर्देरप्रदेः पुनः तस्या तमध्यस्थेः। तस्या तमध्यस्थेः प्रदेशे नृमैः पश्ये उपस्थाने निर्देरहि नृमः नादेनो आप उपतिष्ठेत्
 विरयोत्रा औषधीः। तस्या तमध्यस्थेः। तस्या तमध्यस्थेः प्रदेशे नृमैः पश्ये उपस्थाने निर्देरहि नृमः नादेनो आप उपतिष्ठेत्
 माध्यमिकं प्रातिज्युताख्यं पञ्चमभिव्यक्तं वक्ष्ये उपस्थाने निर्देरहि नृमः नादेनो आप उपतिष्ठेत्
 : प्रविष्टमपि संतमन्ति मतिमद्वादादौ सः। विरदेवापश्यता शुचं तदीयमानमित्यर्थः। निर्देरप्रदेः

प्रविष्टो न विज्ञातः अतिस्तुतिर्दृष्टो विस्वयादीनां विज्ञातः एतेष्वपि सायः य एवं गुणयुक्तोऽतिः सः
 इनामको गतिः सः शोथोऽप्यः तज्ज्ञानासाध्यानि केऽतिने दृश्यते तस्मादतिस्वरं शनत्स्वयनमित्यु
 च्यते पर्थानाभिः यत्कमिति उच्यते एवमिदं शब्दसाहचर्यं योपपत्तेस्तु तन्निमित्तं न शब्देन स्वय
 नमुच्यते इत्युपपत्तेः दितेऽनवगतं हि धर्मस्यैव गमः यत्स्वज्ञाता एवोऽनेः देवयोः तौ यत्स्व
 दैव्यामित्रस्यैव नावेति एव प्राप्तेरनुवाकाऽस्मिन् योः शस्यते हेनगवत्रयेऽपि योऽस्यानत्यन्तायः
 इत्योऽहोनामध्यमस्यानोऽप्युः असावपि हि तौ देवानामिति श्रूयते आदौ अग्निनरदिष्वेव तौ
 इति चेद्युतोऽपि निति चेच्चिन्मन्ते यन्नोऽप्यप्युत्तरदिता वसन्ता हि धर्मस्य विद्यमानतामध्यमेव
 स्थानेऽप्युत्तरनावेन उज्जनेन स्थाने सूर्यनावे सखध्वजायन्निन सहेतुतां योऽनारं यः योऽनुः सः
 स्य नावयितानस्य विमित्युच्यते तज्ज्ञानुधर्मतम्यनायोऽतिता नमन्वात्मनो दीप्तिस्तस्याऽति

२५७

प्रतिज्ञाननामुच्यते योऽप्युः अनेकैस्तस्माद्दुरात्मनश्चेतीति हवितायते हे अने प्रयजमकरोष
 पजरेवाव हे विदित्वा इति त्वना तानवभित्यर्थः अयेवमस्माकं यागं कुर्वन्नामं नृण्यं कुर्वन्वा
 अधरेऽधरयवते देवयोः तौ देवतयेणायेत्यर्थः एवमत्र शब्दसाहचर्यं योपपत्तेस्तु दितेऽनवगतं
 मित्येवमुपपत्तेः प्रादित्यनवगतं प्रादित्यस्यैव गमः गानिषेरीमन्नेऽस्मत्तथेनुभिः कारवस्वमथा
 तिथिः प्रियमथ जोगारसरोऽसृक्तं दृशतुः ततोऽपि तज्ज्ञानेऽप्युत्तरदिता वसन्ता हि धर्मस्य विद्यमानतामध्यमेव
 विअनुवावृत्तेऽप्युत्तरनावेन उज्जनेन स्थाने सूर्यनावे सखध्वजायन्निन सहेतुतां योऽनारं यः योऽनुः सः
 निश्चतये विज्ञानिगतिरिति रितिरिति अनिगद्यति अभिव्याप्नुतेति तथा च स्थाने च मन्त्रेति
 किंकारं योऽतो यस्मादेतस्मादिति रितिरिति कया भन्वायेन्योऽनवगतं यः सकाशात आत्मा प्रजापुत्र
 संस्तव संयुक्ताः स्तोत्रप्रतिप्रदितः मृगमिजश्चरेष्वध्वजाः प्रात्याः मृगयन्ते मार्गयेतेत्यां तस्माद्भवे

तिरेकादिहेतोस्तानेव प्रत्यक्षेति एवमेतस्मिन्नेव गतं वेदादित्याशयेन लुप्यते ॥ ३ ॥ सुपपत्ति
 ॥ ॥ अगद्व्येनैव गतमनेकार्थं चैव तावद्वा ॥ ३ ॥ अने स हि वेदादित्याशयेन लुप्यते ॥ तस्य वरमु
 देवमाहारः ॥ अरमाहारमादासीति चिन्ता यत्नं निवे च न स्पष्टं प्रतोत्पन्नं ॥ अथ माचार्येण प्रदे
 र्शितं ॥ यथा मेघो जगद्गच्छेन्नो अने ॥ तस्य निगमः ॥ अस्य दुःमातुः सत्यं ॥ इति गस्तो धाना न गोतम
 पुत्रस्तस्य यमार्थं ॥ इति दुःमा अभिलिखितं ॥ इति तादृश आह ॥ तिवे पु अहः सु अहान सृजे मा
 ध्यं दिने सयेनो जगत्तु ॥ शब्दे विनियुक्ता ॥ अस्य दुःमातुः ॥ अस्य गगाने नो तु वतस्य कतः ॥ सव
 नमा ध्यं दिने न नीयत न वे सुमहतो यत्नस्य मदातेनो मुभा गं प पि नान नीत मा दान पीत्या चार्जेना
 यास्तु च शोभनाय चानि अन्त्याप्य पि द्वे बा धि न स विव्या ते हं विनिस्त्रिन च सो न व नि उ उ यतः
 सद्य एव पचनं यत्नं नो उर कानेन समर्थं मे धे दि विस्मरं इः मन्त्रे नृता नी मे वेशा प्राणभावेन सु

यायता ॥ अनुस्मरित्यर्थः ॥ महीयान अनिम विनृतनः ॥ कर्तुं पु रमुस्मरिति ॥ उच्यते ॥ विव्या उगहेतिरो
 अदिमस्ता ॥ मेघो जगद्गच्छेन्नो अने ॥ तस्य निगमः ॥ अस्य दुःमातुः सत्यं ॥ इति गस्तो धाना न गोतम
 पुत्रस्तस्य यमार्थं ॥ इति दुःमा अभिलिखितं ॥ इति तादृश आह ॥ तिवे पु अहः सु अहान सृजे मा
 ध्यं दिने सयेनो जगत्तु ॥ शब्दे विनियुक्ता ॥ अस्य दुःमातुः ॥ अस्य गगाने नो तु वतस्य कतः ॥ सव
 नमा ध्यं दिने न नीयत न वे सुमहतो यत्नस्य मदातेनो मुभा गं प पि नान नीत मा दान पीत्या चार्जेना
 यास्तु च शोभनाय चानि अन्त्याप्य पि द्वे बा धि न स विव्या ते हं विनिस्त्रिन च सो न व नि उ उ यतः
 सद्य एव पचनं यत्नं नो उर कानेन समर्थं मे धे दि विस्मरं इः मन्त्रे नृता नी मे वेशा प्राणभावेन सु
 यायता ॥ अनुस्मरित्यर्थः ॥ महीयान अनिम विनृतनः ॥ कर्तुं पु रमुस्मरिति ॥ उच्यते ॥ विव्या उगहेतिरो
 अदिमस्ता ॥ मेघो जगद्गच्छेन्नो अने ॥ तस्य निगमः ॥ अस्य दुःमातुः सत्यं ॥ इति गस्तो धाना न गोतम
 पुत्रस्तस्य यमार्थं ॥ इति दुःमा अभिलिखितं ॥ इति तादृश आह ॥ तिवे पु अहः सु अहान सृजे मा
 ध्यं दिने सयेनो जगत्तु ॥ शब्दे विनियुक्ता ॥ अस्य दुःमातुः ॥ अस्य गगाने नो तु वतस्य कतः ॥ सव
 नमा ध्यं दिने न नीयत न वे सुमहतो यत्नस्य मदातेनो मुभा गं प पि नान नीत मा दान पीत्या चार्जेना
 यास्तु च शोभनाय चानि अन्त्याप्य पि द्वे बा धि न स विव्या ते हं विनिस्त्रिन च सो न व नि उ उ यतः
 सद्य एव पचनं यत्नं नो उर कानेन समर्थं मे धे दि विस्मरं इः मन्त्रे नृता नी मे वेशा प्राणभावेन सु

प्रायणीया एवमादिनः स्वत्वायेति ते तान् सोमं च नृनित्य निप्रायः ॥ कतः पुनरुद्धरदिति उच्यते । असुरेव
गृहं पेणकस्थितं सर्वे जामसुराणां नृधमो हस्यन्ती यमाय काय निद्रो यानां तस्य मध्याह्नरत्नं यत्
वराहं विद्रुमुषं एकविंशत्याः पुंसं पारसु च्यते । इत्येवमादिना नृनायणीयको नरनुवादिनी चेधा नृ
कान् तस्मादत्रेव गृहं जोच्यत इत्युपपद्यते । अंगिरसोऽपि वराहा उच्यते ॥ ॥ मई मत्स्ये निःप्या नरः आया
मस्यांगिरसस्येव नामैव तस्य तस्य स्वकास्य प्रजोः अलर्च विनिपुता मैत्रायणी यवो मयस्येव
निःसत्ये निःसत्य जादिनिः सदिभिः ममानख्यानेः शुचिर्दिर्दिमिर्मो देवि द्युमैर्वि विधधनवदिवै
यनिर्वै विद्विनिर्वै गृहैः यमैवेदे निः यमैनापयिद्विनिः मयस्यैव मैव । अथ जायतं नृदे निवेत त्वा
पितृ निर्वै तम दिवो एवेदु गति शिष्टैरंगिरो निः सदिनो जलन स्यतिर्गो धायसो गोवो चो धारयिता
रं अपां वा मेवे अदर्दः अद्वारयदिति विपरिणामसंस्तरत्वा न्यत्र स्यादा रयित्वा च द्विगमुदयेः यम

नरस्यो प्राणीत्यर्थः । एतस्यामृचि अंगिरसो विज्ञेयस्ति संनास्ति वराहश्च वाच्यत्वं सृजेत एतस्मिन्
गिरसो लिङ्गमस्ति । स तेश संतमन्तः । सत्यं वा प्रशंसतः अपि च तत्सु अङ्गुलिमंजित्वं नित्यकालमेव
दीधाताः ध्यायमानाः सर्वे भूतानां सुपतिः समचेतः सत्य निप्रायः । इति स्वजातो द्योतनवतो म्यैः
असुरस्य प्रजापतः पुत्रा वीरा विविधा नामाणां वक्ता रथः । इत्येता रोजामेधा जित्वा हि प्रंघं देवि प्रापं
सर्वतः प्रापं च गिरसो रधाना यत्पदं स्थानं तान स हिन कर्मस्य पापं पापकृता एतां मे गिरसो रधाना
रयंतश्चेतसा विरुपक्षत्वा घतस्य धाम प्रमैये मनंता यत्तस्य यत्त यमं सुखं यस्मात्कार्यमना
यत्तिल सणं धाम स्थानं तत्वेन मनंता न तत्तत्पथः । एतदेवेत स्यामृचि अंगिरेतो लिङ्गं रदा एव
निगर्माभाष्यकारेणोदाहृतो गिरसोऽपि वराहा उच्यते इति । अथाप्येते माभ्यमका देवगणा यम
उच्यते । मरुतो रुद्रा इत्येवमौदयः अंगिरसो ह्यसिमा व्यामपिलमन्तः । तस्यान्माध्यमजलैः पित

निदृष्टं गृह्योक्ताः पातावनमरुतो वराहशब्दो नोच्यते तद्युनिगमः एतत्पुत्रा वराहं राक्षसां स्वमा
 तं स्वयमासीत् आविपुत्रमिदं नरतीत्येवं चेत्तस्मिन्नेव काले ॥ हेमरुतः एतदस्तेषां पातानां निगमा गच्छ
 निविस्तितादिताः इव तान युज्यत इत्यर्थः ॥ तस्यैव तस्य विमितिः उच्यते ॥ सत्यहेयं नरतो वः ॥ अंतर्हि
 तं यस्त्वैषां मनुष्याणां यस्य च मध्ये युष्मन् वराहं परं यो शत्रूणां मुहूर्तं मुहूर्तं नृद्विहिरण्यचक्रान्
 मुच्यन् विहृतचक्रान् अयोरेष्टान् अयोमया तस्थान् धिरुदानां विधावतः ॥ नाना प्रकारं धावतः पश्यन्
 स्तोति गोतमनरेतन्न योजनमचेति ॥ अचेति गंतुं येष्वस्य सारुण्यात् ॥ एवमत्र प्रकारेण मरुतो वराह
 व उच्यते ॥ इत्युपपत्तिः ॥ मरुता एव हि सर्व एवमाभ्युसकारेण गणा वराहव उच्यते ॥ ते यो शत्रूणां
 तरेषु मृग्यानि गमाः निगमाश्च पलं चोचमाभ्युसकारेण गणा वराहव उच्यते एतदुच्यते नम
 र्कत्वेन योज्यं ॥ तेषां सप्त सप्तका गणास्तस्यैव हि श्रूयन्ते ॥ ते सप्त सप्त मरुता गणा इति तस्मादेव २६२

मप्युपपद्यते एवमत्र ह्यचनं भाव्यकारस्य एकदेवता विषयोः पिकदा विहाराहशब्दो न च तेषां तदप्यु
 प्रेक्षितव्यं ॥ तस्यैव हि जो वराहमरुतव्यप्रदिनेति रुद्र उक्तः ॥ स्वमराणां त्यनजगतः स्वयं सारीणां त्य
 जगमः ॥ अहानीत्यभिधेयवचनोतानि हि स्वयमेव संगति गच्छति ॥ अपि चास्वरादितो न उच्यते ॥ स ए
 तानि सारयति तेनेता नि स्वसराणीत्युच्यते ॥ विश्वेरे स्वमराणि मधुच्छंदस आर्जं ॥ अग्निशोमे प्रउग
 शास्त्रेण यत्रेत चेयं देवेशस्य ते हि विश्वेदेवाः ॥ अमरः कर्मप्रतिस्वरमाणास्ते हि याजिकं कर्म प्रत्या
 गंतुस्वरंते ॥ अत एव मामेच्यते ॥ मृतमागतं ॥ अस्मानिरनिषुतमेतं सोमं प्रति आगतं आगच्छत ॥ हेतु
 र्णयः त्वरणशालाः वयोधुनरा गच्छत ॥ उक्ता इव स्वसराणि ॥ यथा उक्ता रश्मयोऽहानि प्रतिशो प्रमा
 गच्छति ॥ एवमा गच्छत ॥ एवमस्थितश्चिंत्य संजं धातुमाप्नोति ॥ शरीरं त्यनजगतं ॥ शरम
 प्य इत्यनजगमः ॥ इत्येवो निवेद्याः ॥ शरः शृणाते हि सार्थस्या हि स्यते हि तेन ॥ अभ्यनिहि ॥ गनत्सोः ॥

इमा एवो मुखयो र्दमयः सतयः आयासैस्ते स्तोत्र निरुद्धा यामहेताः पुनरेता अस्ते पुनरनेने युष्मदनेन न
 ओतदने यजमाना यनं यथा र्जते तु स्यादा नायानिमना नां अर्थानां अभवेन च वृत्तुः यतो ज्ञेयी सिद्धे
 रं द्राव रणो कृत्यत कतन पुत्रयोः यशमाहा भाग्ये गते येन माहा भाग्ये नेता निःसृति निरगि दितो मेतो
 मितमत्रं नरयोः मुपजां वाक्यः सविन्यः समानस्या निन्या यजमाने न्याः अत्र मे लहि मायेण
 यजमानैः प्रार्थ्य न इति मिन शब्दे नाया नमभिधीयत रसुपपत्तिः । अविचारितानि धाना नो न्युमेति न
 पित्या नित्वे स्वे विधानवर्गे पठिता अपि संति नैघे दुके प्रकरणे समाम्ना ता ह्येन स्मि नैक पदिके प्रक
 रणेः न न गत संस्कारा नि प्रायेण यानि चिदने कार्या नि प्रायेण रक्षे त्ये नि पातोः मुयेत्यने न न्यास्या
 तोः यमेभ्या येन ज्ञेय पतिता र्थानि पातः । सदेत्यर्थ प्रतीति । अन्विने दे वानरुपो नमस्वि नाभ्या नाभ्य
 स्वे यमा र्खे विष्टु प्र ज्योति धर्वा दे अश्विनौ एता निरग्यादि नि देवतानिः स चामुचो लहि तो इत्या सतोः

नोचमद्वितीया र्थे विद्यते योत्वा चैननाभा स्ता के अर्थमनिमेतं कृतमित्येन शो र्थान्पारमिहा स्यादिरे
 वना नि मेयं धासवे त्येन ह्यो गे नवनीत्येतदुपपद्यते । विदित्ये नि पातोः नृदानः न न्यासार्थस्य
 यः शच सा ये च र्वाति । स पुरमादे व न्यास्यात् । चिदित्ये वा नेक कर्मेत्यत्र । अयाय मे यथा पुत्रा नो
 नवतिरः पशुनाम नवति । तस्य या । विदमिमना मिधो रसीति गज क्रयणी गो लुक्तौ । मे यो ज्यते । विद
 मिसनामीति । अतः पुनरेतद्वा सपो न्यास्यायते । विदमीति ॥ यत्र चिचित्तत रत्येवमाया धर्षये
 आश्वका र उपसर्गः पुनस्तदे व न्यास्यात् । आइत्यर्वागर्थ इति । अथा पिवोपमार्थे रश्यते । नि पा
 तत्वेन जार आनगमिति । अयमेव कदा विदध्या र्थे रश्यते । अर्थात् सुपरिभावमैश्वर्यं जेति यथायम
 ध्यर्थे पिनवतितथा अन्न आ अपरत्ये ष निगमः ॥ कदु नि याय चाने मना मायिनी अधुना पदविभा
 गमस्य भाष्य का रः करोति । उपसर्ग विभागे पप्रदर्शना र्थः । अन्न आ अपरति अधुना आ इत्येवमिति ॥

नेशस्यनेहेशिमित्रं दृशते ते तत्र उतया आगमनानि संतुष्टं सुखं। कल्याणदानरतस्मिन् यजमाने। तत्रै
 नमनु एहाणयथा नित्यं यत्नेवायं यजमानस्यादित्यभिप्रायः आगतस्य च मने लयमहेनं शांसा यद्वेति
 स्तोत्राणि संतु। उतया तिरक्ता अपि बहुविदेतिरस्वित्ये तदेवातु वत्तेते। एवंच त्वमागत उपसृतं सन्
 कृणुः पत्न्युः सन्त्येवधः वधयेनः वत्तु वीमर्त्यं योऽस्मान् हेतुमिच्छति मत्तो मनुष्यस्तस्य यदीर्जतम्
 हि। इत्यावतस्य श्रीये निरुतनं रुत्यास्म आस्मा सुद्युम्ने। अनेयशोरनेव चेह। त्ययेः रत्ने भने। एवने
 तस्मिन् शत्रुवधमं वै धातप्लशज्जेनयशोवाः। नेयोच्यते रत्युपपत्तिः। हेतुदिशो यशोने भवते।
 ति। सुम्ने द्योतते तिति। अनेनेयदिभुं जानम्यदीतिर्न वर्ताति। धुम्ने द्योतयित्व चायशक्तरी तं प्रकाश
 स्य नावा दिति॥ ५२३ मध्यायस्य प्रथमः पादः॥ ॥ पवित्रमित्यनेकायं वृत्ताने तिति धातुनिर्देशोऽपि
 येन नामिप्रायः। मंत्रः पवित्रमुच्यते रत्यनिभेयवत्तं यजदेवाः पवित्रेण वातुमानं तस्य पवित्र

त्वप्रख्यापको नियमः। पवित्रमित्यनेकायं वृत्ताने तिति धातुनिर्देशोऽपि
 कालिग्यजमाना आत्मानं पुनने। मृदा न तनमेव। प्रकृतेव। मन्त्राय स्य मंत्रं सत्तसामर्थ्येनैने मंत्रेण
 येर्वायं वतामहे संधारेण बहुमं सरेण तविरलेन पवमानः प्रयमानः सोमो मातु मातु मंत्रेण चरेवा
 नस्त्वित्यजमाना आत्मानं पुनंति तस्मादुपपद्यते। ते सां देवत्वमिति। नहिरतरे आदेवा ना पापमिति
 यत्प्रयेत। नतु चैदेवा न्यापंगुतिः तित्ति विनायते। तस्मादेव शब्देना नस्त्वित्यजमाना उच्यते। ते हि
 देवि सांदातारः पावने वनच अर्चि नस्तस्मादुपपद्यते ते सां देवत्वं रश्मयः पवित्रमुच्यते ते हि स्य शो
 नेनैव पावयंति। वाचस्य तये ययस्व वृष्णो अं शुभ्यां भस्मि इतः। देवो देवेभ्यः ध्रुवस्य पेसां भस्मि
 सि रत्येवा उपां शुभदयह यद्वे वितियुक्ता। सोमवाचस्य तित्तिः तं पमयी। त्येतमर्थं पुनस्तस्य च
 सोचयितुं अग्नौ प्राप्ताहुत्यावृत्तिर्नृणादित्यस्य चार्थं यजस्व प्रयस्ययावे ता नर्हि नो मंतो सजल

विश्वमानानर्थनायेनप्रसरंतीत्यनिप्रायः। यागताएवेणुणुताआपलोभ्योऽमः मिधुभ्यः स्वर
मानाभ्यः इत्येव विष्टं न वन वन मिश्रं नु होत। हे कृत्विजः। अर्हति माहवितित्यनिप्रायः। एव न
चापः। पवित्रशब्देनोच्यते। अर्हति वनत्वात्स्यमेव न। अग्न्यादयोपिष्टेनैव पवित्रशब्देनोच्यन्ते। नैपि
हिमर्त्तव्यं न। अर्हति। आग्निः पवित्रं स मा पुनातु वायुः सोमः सूर्यः इन्द्रः। पवित्रं ते मा पुनंस्वित्यपि
निगमोनवति। निगदन्मिदं एष निगमः। नोदंस्वनवगते। नुदंस्वजगमः। रुचंस्वयनाद्य
स्येति धातु निर्देशः। इमेर्विश्वतोदंस्तुच्यते। तद्विदुर्बभूवति। त्वात्कूपस्त्वचे। पुरुत्वादाश्या
त्वोचमदस्यदावतमस आर्षे। अउस्मिन् तातरनुवाकाशिनयोः शस्यते। पुरुत्वादाश्या न वदुदा
नवानदेभृत्वादे अनेत्वा मदेनोचेत्वा मदेनोचेत्वा सोमा कयामोत्यर्थः। किंपुनः वारणमन्या
देवता उन्मन्यत्वा माहायामोति। उच्यते यस्मात् अग्निश्चेतवस्विदेव तद्विज्ञायेत्सुचिरमपि विज्ञा

व्येतवाहमदिरेव सोमाना मुक्षारणे। अग्न्यादिरावममथोदं आकृयामित्योत्तोनेषु वरातुमित्यनिप्रायः।
किंपुनः वारणमन्यत्वा उन्मन्यत्वा मेवा नृकयामोति। उच्यते। इतो यस्मात्तोदस्येव शरणं आमहस्यातु
नस्त्वज्जिरीयोस्यकस्यः विष्ठमस्य रूपस्योपरि। आउध्यर्धो मदस्य महतरस्यर्थः। शरणे विलेपद्विज्ञा
यातस्य शरणं विलेपतद्विज्ञातिर्भवति नप्राहृष्वन्ने विलेकस्मिंश्चिदह्य आयोग छेपति न च तस्य शान्त
स्यमदतो ग्रहण शक्तिपरिहाणं भवति। एवेनवानेकाश्यानेन देवताश्चादुर्तारश्मानिः प्रताः। न तोर
तो न मा माथ्यं परिहाणं भवति। अतो देवतानां अस्मात्त्वमेवातिविशिष्टोपकारे प्रयत्नः अतः त्वो
वाक्यामि। गजमन्नं गजं मारुप्यादुपमार्योपपत्तेर्यतो दशरस्यभृप्रदेशस्याभिजायक इत्युपप
द्यते। नचाचोक्तं तोदमध्यनिर्हत्या देवतुर्दशसंज्ञं निरयन्यादिति सरसोतिर्माणे। स्त्रिया अदिनं अस्मि
त्यदेशान्तोदंस्तुच्यते। तस्मादेतदपि तु नृस्यभृप्रदेशस्याभिजायिकमिदं उपपद्यते॥ अग्निमिष्टनेरिति

विगमप्रसक्तं कुरुते हि मा र्थस्य रश्मिरेण न सारं च धातो यरे न्यदे जत्या अग्रान्वाहुन यो ह्ययं ते य सार
 न्यदे जनाश्च अन्यदेकं न याश्चापि संख्यया अग्रान्वाहुन यो ह्ययं ते ॥ न चास्ते सासां गृहणशक्तिपटिहाण
 मतिः । न च ज्ञायते श्वत्वे विलरयति विज्ञा आश्रयः काविरगतिता आहुते यरे ते तत्ता मा न्यं रक्षे जमके च
 न्ये चरका तोरस्वेव शरण आसहस्येति तु रस्वे च शरणे धिमद न रत्यर्थः ॥ स्वे चारन्यन व गते । सु अंबुन
 रत्यजगमः ॥ ॥ संभानुना मे त्याहा अयेग म् । र्हेति दुपायस्य यजमानस्य नित्यया य पूक कला जेषु
 ते पुकर्म सु उज्ज्वलितो निः आनुहानः ॥ आः यमालः अभिरूपमानो जात एत एष्टः चता न एष्टः
 स्वे चाः शाभनगमनः स्थितगं शो नानुना सना र्हेति न यत ते मंगल ते संख्य उते सं खाम् र्हेण अति
 र्हासत्याता न स्य यजमानस्य विमिति उच्यते । न सारं वा मृधा अमृता आत्मा वा उच्यते ॥ सुष्ठान विज
 तीत्यर्थः ॥ यस्य नूनं निरूप्यमानो निरित्य का न मेव सूर्येण संयत ते न स्य जेषु प्यस्तनः सुप्रभा का एव

यो नयति । नितः स्थापयन् न रत्यभिनायः ॥ अति च सुप्रभाह अय न्यापि असादिनो यो र्हेति ॥ कश्चिदिहा
 यरे दार्थं नुन काम अनिषु युमः सोम विदित स्यापि कल्या णानि न्याहादिना सुप्रभा ना एवो जसः किमु
 तयः सुनेत्रीत्यभिनायः ॥ एवमस्मिन् सूर्येण संयत ते रति अनेन संवेधात् स्वे चाः स्वे च नो भवेतेतेत्यर्थ
 स्वरर्शनादित्युपपद्यते । विषि विष्टो विस्मरेत्येते विस्मरेते देना मनी भवेत ॥ अत्र विषि विष्ट र्हेते नु
 ण पदमन्यगते पक्षे ण चानेकार्थः । विषि विष्टः यो यरे जनि विष्टित रत्यर्थ प्रतीतिः ॥ अस्य संवेधादत्र
 विस्म ज्ञः समाप्तातः ॥ तथा असारस्य संवेधात् सोमो असारति । न स्य च प्राधान्येन विस्त
 शब्दः समाप्तातः ॥ देवता पदत्वात् । अनयो ईश्वर पिना । न्ना र्थस्य र्हेत त कुल्लितार्थो जेन जने । सोम
 न्येव आचार्यो मन्वतो यथा च कुल्लितार्थो जेत्यो दाहरणार्थं मैव निश्चयन रशी विष्टा । किमिने विस्म
 प्रनजे अचेति न विष्टस्येते आर्क्षे विस्मो । विषि विष्टस्यान्वारेण जीवे जगः तस्येते या न्यानुवाकी । या जे

ये च सत्त्वो ज्ञास्ते शस्यते। सौ मा तिरैक शस्ते च तृतीय सजने च किं रूप स्वमिति दृष्टः। शिपि विष्टोः स्त्रीयुक्ते
 अनेन प्रविज्यते। किं मुने विस्मयि मेतरे जे ये विगत रश्मि रूपं पति न सा पति एषा पनी ये भू उयति। नाया
 निरुपायिन यमेति ये मैवं प्रवेन से पुनः पुनर्भवे अस्माक्यतः शिपि विष्टोः स्त्रीति शेष रय निर्वेष्टितः
 स्त्रीति अप्रतिपन्न रस्मिर्हि सूर्य उदययाते निर्वेष्टितः शेष स रूपो न जति तस्य तद्वपु ण जति तभी मे नो
 मनुस्मि तार्यामित्यु पपद्यते अपि वा मशं सा मुनः सुय मे जेत नाम स्यातः। शिपि विष्ट रति आह। ये य
 मिति। उच्यते। शिपयः अत्र अस्मिन् प्रसे सा पते र इत्युच्यते। स च स जे सु जेतः शिपि सं जे की स
 त्म नि र्विष्टो तस्मा द्विपि जो दृश्यु च तो ए ये मेत तस्य स्या घ माने प्रशं साना मै य न वतो। नाश्ली को
 प मा मे न उ वि ल मि प्रा यः हे वि स्मोः वि मेत रे ये के र पे त य पति च स्म यति एषा नो य म स्ति। य दे त द उ द य को
 ने प्रतिपन्न मात्रे पुरश्चि मु। नाभ्या निरुपायि प्रस्म यनी। यानि मेति। यदु त ए ये न दृष्टे कि पि विष्टोः

स्त्रीति प्रतिपन्न रश्मिः प्रतिपन्न मात्रे नुराजि विस्ति। विज्ञानी न जेत इपद यं यते। मः। मात्रयो अस
 दप गृह एत न मै न द र्पारूप मस्म त अस्माकं अयतः। न एषा पय विं तर्हि अप गृह एत न सं वने कुरु
 त द्विपि विष्ट शब्द वाच्य उपमेय रूपं अयथा सूर्य जिन सं सुक्तं। किं तर्हि यरे न्य रूपः जे ना मुन रू पे ण सति
 ये मे प्रा ने न व नि मे य त रं शि मः प व ज ने य र वि ज्ञा त्वः तदे ये को मा भे दि ने रूपे अने के र प न वि क वं प्र
 का श य मे त्व नि ज्ञा यः त च ना थ रं मे प्रा मे सु भ व ति त स्य वा र्थे स्य प्र व ज न स्य यथा प्र शं साना मै त रिति।
 उत रा ऋ ग स्या ग य न स ता या व र चः व र प मे ति र्ज य ना यः अत्र हि स शब्दे मै वा स्य प्र शं साना मै त रं च
 ते॥ ॥ प्र त ने य र ति हे शि पि विष्ट वि स्मो त रं त न व ता म प्र शं सा मि। तत्प्र शं सा र्थो य मे य प र्श ना नि। य र
 च्छे द्वा स्मि तार्या यं य प्रंति। य यु ना नि यु अ द्वि य या पि प्र ता ना नि वि दान्। ना नः। किं च। अ यो द न कि
 य स्या दी श्वरः स त्री ना मु द र णे सु द र णे यु अ द्वा णा भि त स्त स्मा द हे प्र शं सा मि। अथ वा य स्य म सि

अथ ईश्वरो मरुतु प्रदाय मम यः। तस्मात्प्रशंसामि। तनेनामेति विष्णुः। नरं प्रशंसानामुत्थिति। नत्वे
 सर्वगुणसंपन्न ईश्वरः। तत्त्वामहं गणानि त्वो मित ५ य मम ह्रीते। अतः व्यानुमहानहं आत्मनिंदया
 यने कवर्त्तमानं नियमं तं अस्मरजमोः। तरे सौ कस्य परा के वर कांते स्थाने रशरतरे नियमं तं त्वो
 मि॥ आद्युक्तिरित्यनवगतं॥ आगतं रुणि तिसृषु गमः आगतदीप्तिरागतं क्रोधो वा सिद्धेयः। एहि त्वो
 विमुक्तो नाभवानावजस्येयनामं॥ गायत्री को त्वा मत्ते॥ एहि आगच्छ॥ हे विमुक्तः विमोचयितः न ज्ञा
 नानमोऽन्यः इत्यनवर्त्तनपातनतः॥ अस्मिन् जीयतेऽन्तरादित्यः। त्वनकपेन यन वा त्वेत्तं यत्नः॥ अ
 थ वा मनुष्याणां नेन न ता स्यात्। नृभ्यः क्विप्यो मनुष्यो जायते हि॥ अनेरपि च मर्यो जायते॥
 यदुक्तं मनुष्येणैव स ज्ञातः प्रसुवतीति आद्येण आगतदीप्ते मम वाच्यं हे मं मे यावत्तैः। यो आर्जु
 परस्परतः। रथो जंतस्य रं दधिनागं मयि नाप्रोत्सवं धिनानन्वेयतस्य नवात्तं दुश्य प्रीतो सदा यत्

यत्तत्रारं ने प्रत्याश्रमे॥ सत्त्वमुदिद्विच्युदिते प्रोत्सयेतामयं यत्त रस्य विद्रावः। तत्र वमयमनस्य संयं
 धाराद्यदि पि शब्दोदात्तत्वात्कः शक्तिरमेमुचपरितरायं हे रं हणि रिति क्रोधोपि हे पि रितु व्यते॥
 हे रं हे रं हणि रिति नरं पि तत्रारं यत्तदुपेक्षितं॥ एषु नृणां रस्य नवगतं। एषु नृणां रस्य नवगतं॥ मं तु
 नेकिः एतना मुमुक्षोः। विस्वामित्रस्य यमासं निष्टु परं हे मत्ते॥ इत्येव शरात्रस्य दिनी ये ह नि मरुतयो
 ये शस्त्रे शस्यते। येन नृकिः यमिं हे मत्ते॥ इति एतना मुमुक्षोः मेषु स्वराजं अपराधो नराज्यं दितारि वि
 धेनापि जले न मां जे गि विद और मे न नर नि जयति सर्वथा यो जेतु न शक्यत इत्युक्तेः॥ अथ वा हितात्
 रति हि धेक धावा बह धावा जर्त्तमानं एतना मुमुक्षोः कश्चिद्वं तुं शक्नोति। नृमं मनुष्यतमं हं दिदं
 योः स्थानातः। नतमः ईश्वर नमः स्वयः सर्वेभ्य ईश्वरेभ्यः। सत्त्वनिर्गो ह शब्देः अनेक सत्त्व संसृजोः इत्यु
 श्वरथ यदा तिल सणोः तो यो गिके बलैः॥ इत्येव बल बिशेधैरेव अथ वा सत्त्व शब्दोपि शिष्यमनेव

षष्ठः स्यात् ॥ सत्ययुजैः शश्वैवेति ॥ एषु जयाः विलीर्णजनः अग्निनाशयुः कस्यस्योः मेघस्यासुर
 स्यतमहंसौमि ॥ सश्वेनामकरो नित्यनिद्राः यः एवमत्र शश्वसा तस्याह धाधिकाराच्च एषु जयाः एषु
 जनैस्तु पयः ॥ अथ युमित्यनेन गतं अतत वनित्यवगमः ॥ ॥ अग्नेन रोदीमुप्रर्चयति इत्या
 ध्वि रात्रुष्ट ॥ महाव्रते आनिजे सजे प्रथमे वेदे अश्वस्य दशरात्रस्य वचतुर्थे हि आग्निनास्ते
 शस्त्रे जाता वरस्ये सजे प्रथमे ज ॥ नगे मनुष्या दीधितिभिः रंगुलिभिः योक्त्रं परिगृह्य उन्नगराणि
 चेहस्तुता हेस्तुते प्रेत्याह स्ताभ्यां प्रत्याजयंतः अरण्याः सकाशादग्निजनयंता प्रशस्तं प्रशस्यन्ति
 त्यर्थः ॥ दोदशदोदशं नगरं पति अथ यु अथ नयं नं गमनं वतमित्यर्थः ॥ एवमत्र अतते गत्यु
 स्य सारूप्यादध्यन्धिका गद्यायु रतर्जवानित्युपपन्नतो दीधितोऽगुल यो भवेति ॥ ताहि धीये
 ते कर्मस्व नृबां यमानेषु ॥ अरणां प्रत्यतः ॥ प्रतिगत र्त्ने अग्निर्लोभ्यानात स्यात् समुपगन्ता ॥

नरति वा अरण्यो हि समुपगन्ता नृबां यमानेषु नृबां यमानेषु नृबां यमानेषु नृबां यमानेषु नृबां यमानेषु
 तिजानोत कानीति चेत्वे जनाः शश्वसमाधयः ॥ ॥ एकया प्रति काण्का काण्यस्वकुतस्तनेति
 यमार्थं त्रायश्रुति ॥ एकया प्रति धागकेन प्रति धानेन सज्युति हि तेने जचेत सा पि जती ॥ तां
 महेत्यर्थः कानि पुनः पि जति मरामि किं येति विशतं कस्य पूर्ण निविचति ॥ सोमस्या किं पुण्युक्ता
 निका ॥ कांत कानि प्रियाणां त्यर्थः ॥ अथ वा सोमस्य कांत कानि ॥ आविलं सोमस्य इणो नोत्यर्थः ॥ अ
 थ वा कृत कानि मेस्वता निश्चलित्मिर्गं शर्ये न जायते ॥ यस्मात् सोमस्य कांत कृत स्यादपि वत ॥ अन्यथं
 द्विविशेषणमेव स्यान्न सरो वि विशेषणं आह कथमिति ॥ उच्यते आकणे द्याते पि जतीति यावत् क
 णे ह्यनरस्यर्थः कणं दतः कांति दत्तस्यर्थः ॥ कामः प्रार्थना कणे रति ममानार्थः ॥ कामे योऽभिदत्तः स
 कणे दत्तस्य चने दत्तपानाभिलाषस्यर्थः ॥ एवमतत् काण्युक्तेति मरामि विशेषणं ॥ द्विविशेषणं वा

निये ज्यो ज्यो आह रावया प्रतिधापि जित्येन स्मिन्ने साके सगं मि विं जत मिं शः पिचतीत्युक्ते नै
रुक्तपक्षेणोक्तं तदाह ताः कः दमस्य आगा विन्य आ दो न वंति रश्मयस्ता अपरपक्षे पिचतीति तरेत
तदस्मि पुषात दु चंदममि च दीयमाने मर्जे मे जे रस संवे संभवेति । अपेक्षया प्रतिधापि जित्येन
स्य मंत्रस्ये दत्वात् । इतरस्मिन्मस्तिमस्ति तयः पिचंतीति रश्मिभोयान संवे प्रादित्य उच्यते ।
आदित्यो विहिं रं शदे नोच्यत एव । असा वादिन्य रं रति विनायते । तद्वय यज नती श्वर रश्मयः
। आदित्येन मदे सनात ज्यो सस्तुतिना नमः शब्दः खल्वपि उदक राय र्जते । पयः सरः नेषज
मित्युदकतामनुपदिता । तं ज्ये संस तिया नितान्मुद कानि सगं मियं चर शाहः स इतानि साकमनस्य
तानि न ज्येति चेदमसितानि स र्जं शो रश्मिभिरपरपक्षे पिचतीत्येवमेतत्स र्जं सुप पद्यते एवमेत
क्तपक्षे । अग्निगु रित्यन जगतमनेका र्थं च । अग्निगुर्मजो न जति आह वि कारणं । उच्यते । ग विच

धिरनत्यान सोयमधिगुः सनध्रिगु रित्यर्थः । गधिगो धिरतो मेचः सोधिगुः । अधिजागुः । अपिवा
गोरमित्यत्याश्रय सनमे जेतदभि प्रेतं स्यात् । अधिगुनी मकश्चिदस्ति रस्यः शमितानस्मै तज्जगान
सनं स्यात् संप्रेषण नित्यर्थः । विचारयंत छेदवत् स्यात् । तथा स्य मेने स्याधिगु शब्दवत्त्वं जेतदेतदेतत्
पपद्यते । तद्वेतेनेव निगमेन । अधिगो शमी धमिति । हे अधिगे न र्जं एव स्य स मी धं शनय धमेनं प
शुं रति । । देव्याः शमिः शामाना मे धपतिभ्यो मे धान दत्ता कृत नयेरवितारः । अधीगो शमी धमिति प्र
यः हे देव्याः शमितारः । अपि च हे मनुष्याः आरन ध्ये । उपनयत चे न पश्यं एता मे धादुरः यज र्जद व
रस्य र्थः । आशा मानाः मार्ययमानाः मे धपतिभ्यो आभ्याम - जोमाना मे धमेनं पशुं शमयितुं विच
तास्ता अग्निगुरतां प्रनरता स्मैव शजे संज प्यमाना य अग्नि मुत्सुकं पुरस्ताद्वारयतेत्यर्थः । विच

स्त्रीतजहिर शैपशरे संप्यमानाय। उपाकरणमेने र्भमयास्यतेत्यर्थः। किंच अन्वेने माता म न्यतां
ने संतप्यतां माता नुमन्यतां अनुमन्यतां पिता माता सगर्भः अनुमन्यतां सदगर्भायः सदीरररत्यर्थः
। अनुमन्यतां चैने सखा सयूथः। सदयूथ चारी। अनुमन मेन मेनिः संतपयतेत्यभिप्रायः। किंच उदी
चीनो अस्य पदो निधत्तात्। उदकादमेने संतपयतेत्यर्थः। किंच सूर्यप्रभवमस्य चक्षुःस्तनः सूर्यमेव
गमयतात्तजामनुप्राणमन्ववसृजंत॥ अंशुशरीर विधारके प्राणमंतरिक्षमन्ववसृजत। दिशः श्रोत्र
मन्ववसृजत किंच॥ उपाकरणेने र्भमयास्यतात्तजामेव धास्यत्यचमाध्यतात्। आश्रयेत्यर्थः। ततो
नेतरमेव पुराणाभ्या अपिशतस्य छसः पशुतात्प्रदेशादयामुष्मिदतानु उद्धरत। किंच। अंतरेव
अभ्यंतरत राजा। उपाणमस्य शस्यमानस्य वारयध्वान् श्येनमस्य श्येनाकृति श्येनवर्णजापाके
नचसुतः कुरुनरप्रशसाज्जुशतादोषणीति वा ह्येने तदधिधाने अजेयवशः॥ अत्र बाहुश २७६

शरः प्रायेण सयोजितेते॥ आ अरलिसंधानो बाहुप्रशस्तो कुरुत स्वधित्या रतो रत्येको शलाशब्दो
भ्यारेव वज्रने। तौ च शलादोषणीद्वयणसमर्थौ प्रशस्तौ कुरुत शलाकारतो निर्मासौ कुरुतेत्येवै। श्ये
ने शलाकश्यका कव आस्ते कपर्णे व्यासृतिविशेषवचनसिद्धसाधनस्यारिति। नेयायिकाः पठंति
। कश्यपे जांसावच्छपादि वंसौ कुरुत। किंच। छिद्रे श्रोणी अनिकले कुरुत। कवोरो कववे गतिसम
र्थे कुरुत। कवतिर्गत्यर्थः। अयुने कवने गवते इति गतिकर्मपिंडिकाख्य उरु अछिडेग्व कुरुतेत्यर्थ
ः। लोके पणी करवीरपत्राणी अही जंता अस्विसंयुक्तो कुरुत। अडिंशतिरम्यलं कयस्ता अनुसो व्या
वयता जयारता जंक्रयः पशवः ता अनु स्या अनु शान क्रियया प्रव्यावनसमर्थयेव प्रव्यावय
त किंच गात्रं गात्रमस्या त्रनं अनिकलं कुरुत। किंच उल्लभ्य गोहे कुवध्वं कः पार्थिवो गर्भः प्रवृद्धं संर
जोतित मुनिरश्रालालस्य बत्वतात्। अस्तरसः संसृजतात्। असृजं गिरसां सिकुरुतेत्यर्थः। किंच॥

वेनिष्टुं दृष्ट्वा मागविष्टमाशङ्करीव्यथा उरुं संमन्यमानाः । उत्कलं तं वनिष्टुं संमन्यमानाः उत्कलो हि नयेक
करत्वारं दृष्ट्वा जनैर्विगम्यते । अयमुत्कलोऽयमुत्करोति । तदा शंकया उत्कलं तादृश्यादनिष्टो मागविष्टसु
च्यते हे शमितारं नेह लोका समये रमितारः । नेततर्कमकुर्वन्तारं वितारजन्तु पुत्रेषु यो जेषु जः स्यात् ॥ अ
रज्जु शीलं जः पुत्रयोत्रं भविष्यतीत्यभिप्रायः । हे अधिगो शमीध्वमेने पशं सुशमि शमीध्वं यथा वा
यं सुशमितः ॥ स्याज्जयेने शमीध्वं हे अधिगो मां प्रमादं करिष्यथा । एवमेव सिद्धं दैव्यं स्य शमितुः अधिगो
प्रशासनमित्येतदुपपद्यते तस्य सैनो धमत्वादस्मिंश्च प्रवेयथा संनजं प्रशासना निदृष्टव्या निप्रास
। अ-भरतेत्येवमादीनि । अनिरप्यधिगुरुच्यते । अधगमनोः सावित्यधिगुः । तुभ्यं श्रोतं त्वमेधिर
॥ कुलीकपुत्रस्यार्थे विरुपाक्षिष्टस्य लोके सन्ने विनियुक्ता । हे अधिगो अधतम । न शचीजः कर्म
जनतुभ्यं त्वदर्थं । एते लोका विंदन्त्येवामतीत्यश्रोतं तिसरंति । नेदसश्च दत्तस्य च ॥ यस्य तमेव न रज्जु

ने ॥ सत्वं कविशालः प्रसारणे प्रसारणे कविभिर्दुतः च हतामहता जानुं वाभासा आणाः अगच्छ । आगत्य चेमानि हव्या
हेर्वं विद्यानि लोकाख्या निवर्तय मेज सरंति नुयस्वसे जस्व । हे मेधिरयत्तव नित्यर्थः । एवमत्र अधिगोत्येरे
निस्तुल्लासादनेरधिगुमुपपद्यते । इदं द्रष्टव्यं अधिगुरुच्यते । तस्यापि न कश्चिज्जमनधारस्यताति ॥ तस्मादुप
तजसे । तत्तमानो जसरयमार्थः ॥ अहीनस्ते शस्यते । अस्मै इदं दायप्रदेर्मि प्रभगमितो सं ॥ प्रयोने प्रयश्य
अनुमिजे ॥ यः ते मत्प्रतिकारोति प्रभगमि । तजसे महने तु रायत्वा रमाया यमाहिना यमहना यराचे
किंच । ऋची यमाय - कसमाय कति समाय यावती स्तुतिरुदीर्यते तावानेवा मो भवति । माहाभाष्या
त । अधिगजे अधतगमनाय अप्रतिह तगमनाय । एवं तस्मिन् दाय औदमहं प्राययभिज्जसा
पिहवी विगतनमादा तव्यतमानि । यान्यसावेवा दत्ति तानि रस्यभिप्रायः । एवमस्मिन् अधिगशब्दे
इविशेषणत्वादि शभिधानमित्युपपद्यते । आंशुश्च रत्नजगतं लोकोभिधेयः । आद्यो वरति शब्दसमा

धिः॥ एनां गवेणाऽतयोः त्रिष्टुप्॥ कुत्सस्य त्रितस्य वाक्ये पतितस्यां वीजैश्च देवस्य चरोर्भातव्यव
 तो याज्यौघा॥ अनेन जयमाघोषणीयेन स्तोमं मेद्वं चतः॥ इदं संयुक्ताः स्याम जयं च ततो विधेय
 र्जैरन अनजखंडिताः संतः सर्वान् भातव्या न भिष्याम अभिन जेम च तरेतनः सर्वमर्थं मयि मित्रो
 जरणश्च माय हंतं पुनः पुनर्मेद्वं तां प्रजयंतु॥ अदितिश्च प्रजयतु॥ मिथुश्च प्रजयतु॥ एधि वीजं
 जयतु॥ उत योः॥ प्रजयत्वित्येतरे जातु वर्जते॥ एजमत्र स्तोमो यमां एष शब्देनोक्तः शब्दसारूप्यारक्षोप
 पनेश्च॥ अघो॥ प्रजयत्वित्येतरे जातु वर्जते॥ एजमत्र स्तोमो यमां एष शब्देनोक्तः शब्दसारूप्यारक्षो
 पपनेश्च॥ अयोतम-सुरित्स्नजगते॥ पक्षेण चानेकार्थं॥ आपातितमस्युरित्यजगमः॥ आपातमस्युरि
 ति वैष्वाग्निमित्रस्य रेणोति यमार्थं त्रिष्टुप्॥ सूर्यस्तस्यैकादे निष्कृजत्येवि नि युक्ता पादित इति रुपादि
 तमस्यु-र्जो शत्रुभिः सयामेत्त यत्न प्रभर्षीत प्रप्रहारीत स प्रहारीकं सोमो वै श्रेवाधु निः॥ धृनयितावं

पयिताशत्रुणां पात्राणां शशिमीवान् स्वाधिकारविहितेन कर्मणा कर्मवान् शरुमान् अज्जीवी यदि सोमो
 भिप्रैतस्तस्य अज्जीवित्वमुपपद्यते॥ अथेदं निप्रैतस्तस्य दह्योरश्च योः अज्जीव भाग इत्यनयाः पक्षयोः अ
 जीवित्वं एव मयमर्च्यैः सोमस्येदं स्य या॥ यस्मिन् पक्षे सोम्य एवोः ईर्य अस्मिन् पक्षेऽपंतरीयः पारः
 अयं सोमेनाभि संबंधयितव्यः॥ य एवंगुणयुक्तः सोमः सरता नि सर्वाणि अतसा अतु पक्षीणानि वना
 नि उरु कामी त राणि जावनानि वनस्य त्याग्यानि स्वेन महिम्ना व्याप्नोति स हि ते कामधिपतिः॥ एवमे
 तेन्न योपि पारासे भवेति उत्तरं ईदं एव॥ नार्वाणि ईं प्रतिमानानि देभुरिति नैनमिदं प्रतिमानानि यैः
 प्रतिप्रायते स्तोत्रा निनेतानि इभवंति नाभिभवि॥ तुं शक्रुवंति॥ किं तर्हि अर्जो गेजता-न्ना न्येव तसा
 दिं द्रादूत्वा तमिदं अप्राप्येव विनश्यंति नोपमार्थं कुर्वंति॥ सिद्धिं तेषां विनाशः एव मेव पार ईदं॥ एव
 मुनय प्रधानत्वमस्य अजः अथ चैवं अन्यथा स्यात् अच उभयं प्रधानत्वं दोषप्रयमोपादय ईदं लेन

आख्यायेते। ततो य पादमुत्सृज्य चतुर्थः पादः॥ आद्याभ्यामभिसंलंघयितव्यः॥ कोयमेवंगुणविशिष्टः
 इति॥ आपादिमन्सुप्रप्रहारीधुनिः शमीवान् शरुमान् अजीवी च। नमेन मिदमेवं प्रभावं न प्रतिमाना
 निदं भवेति किं तर्हि। अजीवेनेन मत्पाप्य वर्त्तमाना निविनश्यति। एवमेते। न यमं दायादाः। दायाद्यौ चतु
 र्यश्च। अयं तृतीयः सौम्यः सोमो विप्रान्यत सचनानीति न्येयः। सोमः सर्वोपपातसामिवना निमहिम्ना
 यो प्रोति॥ यं चेदं न प्रतिमाना निदं भवेति नौ सोमं दाविदं नाम कुरुतामित्याशी यो ज्ञा। एके पुनरिदं प्र
 धानेनेयमपि त्येवं मन्ते निचंदकमस्या सोमकर्मति तेवामियं योजना। य १३ आपातिनमन्सु सुप्र
 प्रहारीधुनिः शमीवान् शरुमान् अजीवी च। स सोमश्च आतसानिवना निदं सर्वे व्याप्रोति। न
 चेवं प्रतिमाना निदं भवेति। किं तर्हि। एवमिदं मत्पाप्येन विनश्यति॥ एवमिदं प्रधानेनैव भवेति। एवम
 स्यात्। च त्रिधा समासा यो बोध्यः। तथा हि भाष्यकारेण दर्शितं। सोमस्य अजीवित्वोपपादनार्थं

माहाभाष्यकारः। यत्सोमस्य युयमानस्यातिविज्यते। रसादन्मरुतारमतिविज्यते। तदजीवमित्युच्यते। तद्य
 पार्जितमपवर्जितं भवेति किं एव भूतत्वात् तेन संयोगादजीवो सोम उच्यते। अथायस्मिन्पक्षे रं द्रोर्दौ चैव न
 त्येव तस्मिन्पक्षे रं द्रस्य अजीवित्वाभिधायक एवमंजो न भवेति। इदं अजीवित्वमनुपपन्ने मन्मानो नि
 गमं पठति॥ अजीवी जजीव्य नः। न तर्हि इदं अजेदिसमाजं विदुः। अजीवेण तद्वान् अजीवी बजो
 ण तद्वान्जी। वृषभोजर्जिता। तुरावा इत्येवमभिनिविता शत्रूणां शुष्की जलवान् राजा अभिपतिः। इ
 च हाशत्रुहा। सोमपात्रा सोमस्य पातेत्यर्थः। य एवंगुणयुक्तः इदं मयुक्तादभ्यामेव्याभ्यां रथं तमधि
 र्हस उपवासत। उपागच्छत। अजीउः स्नामानि सुख्येन माध्यंदिने सजने एतस्मिन्ना त्रिउ पागम्य च मत्तत
 माघतामयस्य तन्नेन सोमेनेत्यर्थः। एवमेतस्मिन्ने अजीवी इउक्तः। तत्पुनरेतद्वर्षीजीवित्वमिदं स्य
 न विज्ञायते केन कारणेनेत्यतस्तदुपपादनार्थमाह। द्यौरेव सभागति। द्यौरेवाश्वयोरेव इदं सभागो

पदजीवंधानाम् प्रसंगेन प्रधाना उक्ताः । तदुक्तं हेर्यो दीनाद्विबर्ता । रिक्तितेन हृदि संयोगेन अजीवंतस्य तल
 स्य पायव्यां रूपा अजीवित्वं आह । धानाः कस्मात् उच्यन्ते । ताहिन्नाष्टहिता भवन्ति । अथवा भाष्टादेव ता
 र्यं कले कले केनिहिता भवन्ति । तत्र हिता विस्तार्येनेति दाह नयात्तयथा अजीवंधानाम् प्रसंगेन अजीवं
 स्य भागस्यैव निगमः । बध्यो ते हरी धाना उप अजीवंति प्रतामिति । अत्र यथा मित्रे तस्मिन् यदेकं य ए
 जमस्ति रीतुरति कर्म न स्यात् । स आदिना भ्यासे नो भ्यासे नो वहिते नो पधामादने । आदाय भ्यासे नो
 पश्रेषिते नो पधामादने धकारेण निमित्तं नैव उप धामकारमादने तुं पति । घृतिभसो हृदि के त्पका
 रतो पस्ततो धत्वे कते जस्वे च कते यथा मित्रे तदुपं भवति । धाना सोमाना मिं द्रादि च विवेच । बध्यो
 ते हरी धाना । उप अजीवंति प्रताम । नारथ चर्षणे सिंचस्का । यत्वा एछा हृदमन्ती कीमी मर्या इत्यस्मि
 न्मुच्यति यजमाने तस्मै किमराण्याः । सुष्टु सुजीर्यं यजस्यागुर उदुवं । यद्यदचीकमतो नो तत्तथा २८०

हे रीतयं ज । हादि योजनस्यायं प्रेषः । हे रं रूपा ना सोमाना भेते कामादि न स्य य विवृयास्य हा री योज
 नस्य सोम न स्य विच । बध्यो न स्य तांते न व ए तावन्वो हरी ए ता धानाः उप अजीवंति प्रताम । उपति
 प्रताम अजीवंति । आरथ चर्षणे सिंचस्का । यद्यदचीकमतो नो तत्तथा । सुष्टु सुजीर्यं यजस्यागुर उदुवं । यद्यदचीकमतो नो तत्तथा ।
 चयत्वा एछाह । यमदित्वा एछेत्तदुहमनु प्राप्तं अस्म्यस्म्यजात हेर्यजनवर्षितः पत्नीकामी मर
 याः क्वातयोस्वमतो ह्याः त्वमस्य यजमानस्य नाम गृहीत्वाः स्मिन् मुच्यति सोममभिषुष्यति यज
 माने ततः सायदि पुनरपि एछेत्ततस्मै परितुष्टः त्वं किमराण्याः । किं देन जानसि । तत्तत्त्वां प्रति वृथाः
 सुष्टु सुजीर्यं शोभने जीर्यं अहमस्मै देन जाने । यज्ञस्य आगुर उदुवं । यद्यदचीकमतो नो तत्तथा । सुष्टु सुजीर्यं शोभने जीर्यं अहमस्मै देन जाने । यज्ञस्य आगुर उदुवं । यद्यदचीकमतो नो तत्तथा ।
 प्रार्थितवान् भूत तत्सर्वं मद्देमदं यज्ञस्य चोत्कृष्टं अर्चं द्रादि अहमहमस्मै । किं वदुनाय यद्यदचीकमतो नो तत्तथा ।
 तां यजमानं यजमानः फलमस्य कर्मणः सर्वमेव तत्तथा प्रार्थितमेवाभूत् न कश्चिदस्य

मृषाकामोच भवेत्प्रतिप्रायः हे होतस्त्वमपि यो यमेव गुणविशिष्ट इति सदृशं यजेति एवमत्र हरी उच्यते
 प्रतामि ते तस्यैव दिशो लिंगे रजनी चित्तं अश्रयोः अश्रयो गा द्वे अरुनी चित्तं लसितं लक्षणया इत्येष
 पद्यते। इत्युक्तं नवगतं। आसिनीत्यवगमः। श्माशिनी वा श्वाशिनी शोनी शीघ्रव्यापिनी कुल्या नदी वा
 श्माशिनी पुनर्नीडी सा हि शरीरं व्याप्नोति एवमेतदिह विरह्यमानमनेकार्थमपि नव॥ कदाच सो
 लोत्रं हर्यत आवा॥ वाताप्याया इति कुत्सपुत्रस्य दुर्मित्रस्यार्थः। उमिकारं इत्यस्य नृत्यप्रथमे वैयं
 देवलोचने मुमन् इदं कदाकस्मिन्काले लोत्रमेतन्मयो दीपितमप्ययजमानस्य हर्यतः कामयतः का
 मान् प्रार्थयतः। त्वामुपरोत्स्यति। श्मश्रोवयाः कुल्येजो रक्वमि सर्पमार्थः॥ नाडीयाः श्वाध्यात्मात्ति
 कीनीडी शरीराश्रितं रसं आह॥ कतमते लोत्रमिति उच्यते॥ परेतरीर्धमुतं सोमं सत्राख्यं सुतम
 निपुतं प्रवर्जते। वाताप्याया उदकार्यं। एवमेतत् श्मश्रोवयेत श्वाभिधानं कुल्याभिधानं वा शब्दोप

पपत्तेर्योपपत्तेरिति॥ ॥ दशमाध्यायस्य द्वितीयः पादः॥ ॥ उर्वशीत्यनवगतं। अपराह्णमिधेय
 वचनं। उर्वश्याश्रितं इति व्युत्पत्तिः॥ उरुमहय शोभिष्यात्तोतीति॥ अथवा उरुभ्यां मेषु नेधर्मे पुनश्च मश्रुते
 व्याप्तोतीति उर्वशीति मतीति उर्वशीत्युच्यते। अथवा उरुर्महानस्यावशः कामः सेयमुत्तमं शिती उर्वशीत्युच्य
 ते। एतां शब्दमाधयः। अधुना अपराह्णेत्येतं शब्दमाख्यानपुमन्तं निर्गतीति। आह॥ अपराः कस्मादु
 च्यते। साह्यं सारिणी भवति। अथ प्रतिनित्यमेव सरति। तत्र भवेत्वातः तदेव तस्याः प्रियमुदकं न स्मादप्य
 राः अथवा द्रुततेत्यपराः अपि चैवमन्यथा स्यात्। अपराह्णेत्येतं रूपमाह॥ असातेः प्रतिषेध एव स्यात्
 रक्षणा र्थं स्यात् स्यानीयं। अनदनीयं भवति। न हित इत्युच्यते। किं तर्हि आदर्शनीयं तदा भिसुत्पन्नस्थित्या
 इष्टव्यमेव भवति चक्षुषा। न पुनर्मुक्तिन भवति त्वमित्यर्थः॥ व्यापनीयं वा व्यापनमर्हति आह॥ व्यापनी
 तस्य वा सप्तदिनेनेन रश्मिना आत्मनः प्रत्ययाधानार्थं व्यापयितव्यं भवति। स्पष्टं दर्शनायेति शक्यं

णिराचार्यो मन्यते ॥ न स्य तदस्य छंदः शनाय किं तर्हि स्य छंदः केत्यर्थः । यदस्य तस्य भस्मस्य पुराणादुक्तं । अपि वा सा
 तेः न हित इत्यनेन किं तर्हि दृश्यते तदिति । तत्रानस्य स्यात्स शब्दोऽन्यत्प्रख्यायक एव निगमः । यदेन श्रुतं
 मा वयं यदस्य श्रुतं मा वयमिति । यद्वा मे यदस्य यत्समायायं हि दियेयदेन श्रुतं मा वयं यदस्य श्रुतं मा
 वयं यदेकस्यापि धर्मिणि । एतत्तदवयवतामहे स्वादा रतिवरुणमघासेषु करेभ्यो नान्द्रुवनेपत्नीयज
 मानयोर्मन्त्रः । यद्वा मे वयं किं विदेन श्रुतं मयश्चारेण्येयश्च मनायायश्चैदिये प्रजनने निमित्तभूते सति
 यद्वा न्यत्रापि क्वचिद्गामादिभ्यो वयमेन श्रुतं मा वयं कृतं वंतः । यद्वा स्य श्रुतं मयदभस्यमस्य णं कृतं वंतो
 वयं किं चित्तदेवानेकप्रकारमेकैकस्यापि आजयोश्चेतसि निमित्तभूतं उत्पन्नं किं विद्युदेकस्यापि
 धर्मिण्यदश्च तदनेकप्रकारमेकस्यावयोऽधर्मिणिकर्मणि निमित्तभूतं यत्तुं सृष्टं कृतं यदृष्टं कृतं
 तं यच्च मानसं यच्च शारीरं तस्य सर्वस्याप्येव सोऽस्माकं अवयवजनं कृत्वा ततो वयं जनमसि मरुतो दे

हविः करं नपात्राख्यं प्रघासान्द्रवामहे मरुतः । इत्येतो विशेषलिङ्गान्मरुतत्वमस्यावसीयते । यदस्य तस्यैष
 शब्दः अनेस्य स्यान्निधायको दृष्टः । तस्मात्साधुक्तं अपि वाध्य इति रूपनामासाते रिति । अधुना यदुक्तं
 व्यापनीयं च... आसव्यासो रिति अस्य वास इति तस्यैव स्य व्यापकं निगमं वीति । असौ नामेति व्या
 पिनरति यथासौ तिरभिव्याप्यर्थस्तस्यास्य इत्येतद्रूपनामभजति । तस्यैव निगमः । पृथिव्याः पुरीषम
 स्य सोनामतां त्वा विश्वं अग्निगुणं तु देवाः । त्वा मष्टृष्टा धृतवती हसीदप्रजावदस्मे इति व्यापयत स्वाश्वि
 नाध्वर्यूमादयतामिहत्वा । इत्यतिचयने हि तीयायां चिंतावाश्विनो नामेष्टकास्तामामेकस्यामयत्
 पधानमंत्रः । पृथिव्याः पुरीषमसि पृथिव्यसि । देवैश्चैकैः असानामतां त्वा मवंगुणयुजांसती विश्वे
 सर्वे अग्निगुणं तु देवाः । किंचासात्वं त्वा मष्टृष्टा देवैर्देवरीति तेन त्वा मेन पृष्टा वतवती उदक
 वती उदकसंज्ञेयितारदा निचयने । असीरा किंचा अग्निनो देवावध्वर्यूमादयतामिहत्वा । तौ हि वि

सजानीतोयथात्वंसादयितव्येसमिप्रायः। एवमत्रापञ्चम्यस्यासःस्तुपपद्यते। इहलक्षणार्थीसंभवान्।
 एवन्ताजरेसरारत्यस्याभिधानस्यासंस्त्ययमेकदेशउपपादितः॥ अधुनातारंशेनदेशमुपेपादयिष्यमाह
 । तद्गन्धनिरूपयतीरोमत्वर्थेतेनासशब्दाभ्यन्तरेणतद्वतीसाभवत्यसराः। तद्गन्धनीत्येवमुक्ते
 पिततिरेकस्यमत्यर्थतानागद्यतइतिमन्यसानोभाष्यकारः। स्पष्टमेवमन्वयमाहयदुतरूपवतीतिरूप
 संयुतेत्यर्थः। तस्याएवसर्वकोसिद्धिः। प्रतिविशिष्टरूपमित्यभिप्रायः॥ अथचैवमन्यथास्यात्। तदनया
 सशब्दाभ्यन्तरमात्रंरतीतमेवकुतश्चित्॥ एतस्मिन्पक्षेनैरास्त्ययमादानादानार्थः॥ अथचैवमन्य
 थास्मान्नेदेस्यशब्दाभ्यन्तरमतिरिक्तमिव॥ अस्मैदन्नंविधात्रातथाहितेनस्मान्तिशयेनानयापि
 जलस्यते। एतस्मिन्पक्षेरास्त्ययंदानार्थस्याभिजादिनीरक्षाःश्रमवति॥ ॥ इतस्मिन्नेवत्रावरुणइति॥
 १। नस्याएवंगुणविशिष्टायाउर्वर्याअस्परसोदर्शनान्वित्रावरुणयोरेतत्त्वत्कइत्वनंतनस्यार्थः॥

वसिष्ठस्यसुत्रस्येयमार्थः। तस्यैवस्तुतिरिंद्रस्यजा। अतएवयमपिशब्दार्थवर्जमानोधा। त्पायामृचि
 येनमजीवसिष्ठस्योक्तेतेसंभावयति। साधुनरियमृकविद्युतोन्वोति॥ नतरविद्युतोविशेषेणघोत
 तेदेहीप्यतेइतिविद्युदुर्वशीत्यस्याज्योतिः प्रकाशस्तस्मात्परितोधिकंसंजिह्वनंउजिष्टंजायमानमित्यर्थः
 । मित्रावरुणोदेवोयदपश्यतांत्वातत्रतजजन्मएकंदेवसिष्ठअपिवा। यत्त्वांगस्याविशआजभास
 गत्यस्यःअविर्विशोमनुष्यान्प्रतिमनुष्यलोकमाजभार॥ आहतवान्॥ तन्नेतवद्वितीयंजन्मउतासि
 ॥ अपिवासिमैत्रावरुणः। देवसिष्ठकथंपुनर्मैत्रावरुणयोरुत्पत्तीति। किंसंघर्षेण। नेत्युच्यते। उर्वर्याः
 सकाशात्॥ देवस्तनमनसोभिजातःनसंघर्षेण। किंचनिमीजएवासिमनोभिधानमात्रादुत्पन्नःने
 त्युच्यते। किंतेहि। उस्संशुक्रउर्वशीदर्शनात्कनंमित्रावरुणयोर्देवणादेवेनदेवानांस्वभूतेनऋष
 जुः। सामाख्येनस्तुर्जतोविश्वेदेवाः। मैतद्धमोदेतत्यतेदितिकुंभस्योपहिषुक्करेउदके। अंतरिक्षेवात्मांतेनशु

त्रेणसहैकतासुपगतं अद्वैतं अघारयेतेत्यर्थः। एवमेतस्मिन् दूषंस्वनेमित्यादिना संवेधेन उर्जेशीशदे
न असंगतं सुषुपद्यते। तद्वेण किल तेजसा निर्गुणो बसिष्ठो मित्रपरिग्रहीताया मुर्जश्यासु त्यजो बरुण
तेन सो जात इति पुराणात् प्रयत्नेन दृष्टुं शक्यं। अनेक विधो मंत्राणां विषयः। यस्मिन् एष्यमायेषु
ष्यदश्नात्र प्रयोगः। उतासीति तदेतद्विरुद्धार्थं सुपलभ्यते। नैतद्विरुद्धं नित्यत्वात् मंत्राणां नवति आह
रेतः। कस्मादस्मरत्युच्यते स हि रेत संत कोर सः। पुरुषस्यांगारं गतं भूतः। स्त्रीयोनेः। स्त्रीयो भवति
नक्षणीयो भरणो यश्च। एवं स्पतेर्भरते श्रयथा संभवंदं स्पत्येव शब्दोद्भवः। पुष्करशब्दो ने
कार्यस्तमिदं प्रसक्तं व्याचष्टे। पुष्करं मंत्रं रितं तद्विपुसाभिभूता निअवकाशदानेनोपकुर्वत उद
कमपि पुष्करं तेन हि ज्ञात्रियते। देवादिभ्यस्तत्प्राकरत्वात् पुष्करं। अथवा पूजयितव्यं पूजाना
हेमात्मन एवेति पुष्करं। ३२ मीतारत्यममेतस्मदेव कारणात् पुष्करमित्युच्यते। तदपि हि ज्ञाकरं २८५

यितव्यं च। शोभनत्वात् न स्य अथवा पुष्करं तदिति च पुष्करं। आवहेदिति स्मिन् पुष्करान् भवति पद्मप्रसं
गात् पुष्पशब्देनिराह। पुष्पं पुष्पातेति। पुष्पतिर्विकसनार्थः। स्मरि विवसितं भवति। अपुनमिष्येने
कार्यमनवगतं च। जेनेरिति धातुनिर्देशः। जेनमिति न्याय्यं। कांतिर्जातिधेयाप्रतापः। सप्तमो वचने स
धातुः। भरतजस्यार्थं विष्टुः। रं देवज्ञेयस्य दशशत्रुस्य नवमेहनिमहत्वंतीये शस्त्रेशस्यते। यस्त
मेव गुणविशेषो हे भगवन्निद्रयथा गुणं त्वामवोचाम। सत्यमेतच्छास्त्रं तमः। अवयुर्न अप्रतानलस
यं तत्तत्वात्। स एव तत्। सर्वमेवेनं लोकं सैनप्रकाशात्पिन संतेनोति सूर्येण जपुनवत्। प्राणो हीद स
स्मात्सूर्य उदेति प्राणावा ए उदेति प्राणेस्तमेति रित्युक्तं। तस्मात्प्राण रं दः सूर्यस्यैव द्यदेतुः मते सूर्य
सुदृमयश्च तेन सूर्येण जपुनवच्चकार। एतज्जगत्तानवत् करेति। तस्मात्स एव दृष्टव्यमुच्यते सर्व
वत्त्वमेतज्जगदपुनवत्प्रतानवच्चकार इति वान। सीति अर्थः। यत्त्वमेव प्रभावस्तस्य कदाचस्मिन्का

लेमतीमरणधर्माणामनुव्यामृतस्य अमरणधर्मिणः धामस्याने रयसंतोयमुमिच्छंतः नमिनेति।
 नमयेति हि स्वधावः अन्नजनसवेदनं चापरिच्छिद्यस्याने। केतावकाशस्त्वयतेचित्यमिमायः। ए
 नमिह नमस्तत्त्वतः संप्रणयपुनः ब्रह्मारेति अनेन संवेधादयुतशब्देन प्रज्ञानमुच्यते तत्पुनः
 । कां त्यर्थं न्यमपि क्विदुपेक्ष्य। हेववापसेणयोऽयं वाजपस्यमित्यनयगतं। वाजपतनमित्यज
 गमः। तेमखायः पुत्रैरुचं। जपस्यं। पावमाना। सोमी। अन्नसिष्यः अजिष्यायसक्तं दर्शतुः। स्वत्रैषा
 तमेने सोमहे सखायः अजिष्यः। पुरोऽर्चं अग्रतोही प्रपूयं वयं च संश्रुताः संतः। हे सूरयो मेधावि
 नः अश्यामव्यापुयामवयवाजगं ध्यं प्रतिविशिष्टान् समानगं ध्यं। अथवा वाजग्रहीतारं। अथ
 वा वाजसंमिश्रायितारं। किंच सनेमसंभजेमहिवाजपस्यं अन्नमेतदस्माकमिति मन्यमानसे
 तः सोममाभिमुख्येन देवाः पतन्ति गच्छंति। सयाजपस्यः सोमसंनित्यकालमेव वयं नजेमहि

एवमत्र शब्दसाम्येनार्थापपत्तेः वाजपस्यशब्देन सोम उक्तः। वाजगंधमित्येतदपि परमेकस्मिन्नेव निग
 मे निरुक्तं। केवलं समानाया नुप्रमविषयो सः वाजपस्यं वाजगंधं रत्येषममानायानुक्रमः। निगमे
 पुनः अस्यामवाजगंधं सनेमवाजपस्यमिति। गंधमित्यनयगतं। ग्रहणीयमित्यर्थप्रतीतिः।
 यासिकुत्तेन मरथं। यन्म्रातः। वापदेवम्यार्षं हि विदुषा। अहीनसक्ते चतुर्विंश उच्येमाध्यं हिने
 सवनेमवाजगंधं त्ययं शब्दे शस्यते। हे नगवर्तिदयासिकुत्तेन यपिणात्सुमानः। अथवा कृत्तेन
 नजेणा। पुद्यातनमरथं समानगमने अमिन्नहनरथमारुह्य अथवा मरथं रथसंयुतं। परानीकं अ
 जस्यः। रिरसिषुगती। यान्निमर्दिषुश्रुपारकीयानेतोदत्तान् स्वकेन विद्यतस्यजनेन यामितधापि
 च गच्छन्तर्हो रश्चोरीशाने रश्चोरीनधावतिलपि अन्यतएव त्वान् हतुः सत्वेताः अजुनेय
 मार्गणनकोविद्व्यांगतिभावमानः वाजनेगंधं वाजमिव ग्रहणाहंनोक्तुमाभिमुख्येन सुब्रह्म

२८६

पुनः पुनः संमिश्रयिष्यन् आत्मानं शब्दमिदं देवयिकां तदर्शनोऽसंख्यदयदहनपुष्पि नद निपा
 धीयपारणा यशश्च यामुपरिचेतः करोषि। पारयितव्यामयेत इति तस्मिन्नेवाहनितामयो न रणा
 न॥ अतिक्रम्य बर्जे सैरत्यर्थः पर्वगृहात्पर्वसहस्रकामदिति एते भूखेरथाः। एवमेतस्मिन् शब्दसाह
 व्यादर्थोपपत्तेश्च मिथ्येशब्दो गृहातेरित्युपपद्यते। गध्यतिरप्रतीतार्थः। सधुनरेषमिष्टोभाव
 कर्मा॥॥ आगधितापरिगधिता। ज्योतिता। भावयव्यस्यर्थः। आगधिता आगृहीता। आमिश्रिता च। प
 रिगधिता च परिमिश्रीकृता वा दुभ्यां यया परिष्वजेत्यर्थः। याकशी केव प्रतिकशंकशी केवसाहिन
 कुलजातिः काचिद्विवेकशामिति श्रूयते। स्वमेधेः सायथ्यामदकाते प्रतिकशामति तसंपरिष्व
 जतिसहितस्याः परिष्वजनस्वभावः। एवंयामीर्जगदेपरिगृहातिबाहुभ्यां। परिगृह्य चरराति या
 उरीया आदरवती। अथ वायादसारेतः संवेनत इति पादरत्नदुर्कौ नमस्तु पठितं॥ आहिकं

२८६

एतिमस्यमि॥ उच्यते॥ याशतांमेषुनाख्यातांशताशतानिबहुंशरत्यर्थः। याएवंप्रजासत्ताममृद्वेनो
 न्यापलीत्यभिप्रायः। एवमत्रमेषुनसंबंधाहः। सारुप्याश्च गध्यतिर्मिश्रीभावकर्मसुपपद्यते॥ कौ
 र्यानेत्यनवगतं। एतयान् इत्यनवगमः। यस्मैरुदिदेमस्तः। धावमानं। मेध्यातिथेः काप्यस्यायेया
 नमनेयाप्रशस्यते। यन्ममरजवंतौमस्तः। इदं प्रपाकस्थामाविपद्यताणः। कौरयाणः संस्वतया
 नः विष्टेयांस्तनासर्वेषामपियानानां अव्यप्रतिगृहीतशक्रानोमध्ये आत्मना तदेवशोभिष्टंशो
 ननतमे। अनेकरत्नविचित्रत्वात्॥ दिनीलज्योतिश्च सुपभाजमानं दृश्यते॥ एवमत्र शब्दसारुप्या
 दर्थोपपत्तेश्च कौरयानां एतयानः इत्युपपद्यते। तौरयाण इत्यनवगतं। इत्ययान इत्येवगमः।
 -नेवत्वापरिदेवा अभूस्वमहेभरायपुरुकृताविष्टे। सतौरयाण उपपत्तिर्यत्तंमरुद्विंदमस्त्रिभिः स
 नोवाः जातं जातमात्रं विष्टेदेवायतत्वापर्येष्वनपरिगृहीतवंतः सहेमैतेभरायभरणा यमही

नमसुरैः सहस्रग्रामकविष्यतीत्यनेनाभिप्रायेण सत्यं हेतुं कृतं इदं तौरयाणः त्वरितया नोभूत्वा उपया
 हि उपगच्छेन्नयत्तं महसि सविभिः सह संप्रायमाणः उपागत्य चास्माकमाशिषः समर्पयेत्यभिप्रायः
 एवमत्रागमनसंबंधानौरयाणस्तृणयानरसुपपद्यते। अद्भ्याणरस्यनवगतं। अहीतयान
 नरस्यवगमः। त्वया जयं सधन्यः इत्याणवा महेव व्याख्यं विष्टुष्टु॥ अग्नये रसे ध्रुवे अष्टाकपालं तत्र
 हि ॥ इतः पुनोवा सौम्यामैत्रायणीयके हेतुं जज्ञसे त्वया जयं सधन्यः समानधनिनः यदेतस्म
 इदं धनमेतदाजयोः महस्यभिप्रायः॥ यत एवमतो ब्रूमः॥ त्वोताः त्वयेवरक्षिताः संतः तव प्रणीत्या
 तवेव प्रणयेन अश्यामवाजान् प्राप्नुयामोऽति किंचा उभाशं सा उभावपिशं सिता रौप्यश्वाग्रतो
 नः पापानि शंसति यश्च एष्टतस्तालुभाजपि सूर्यस्तु जहि हे सत्यताते यज्ञतनितः। किंच॥
 अनुष्टुया आनुष्ठानेन कृणुहि कुरु कर्मणे तत्संयादय पदं हं व्रीमि। हे अद्भ्याण अलज्जितया

नेत्यर्थः। एवमत्र अद्भ्याणरस्यनेन अहीतयानोन्मिरुच्यते। उपपद्यते हि देवनाया अलज्जितयानत्वं॥
 इतरयाणरस्यनवगतं। इरमाणयानरस्यवगमः॥ अजसुसण्यायने। आसगिरति विश्वमनमो जेय
 स्वस्यैव मार्ग उस्मि कयान मनया स्त्रयते। अजं अजुगमिनं रथं रजतमयं रजतयि रतं वा युक्तमश्वैः
 ॥ असनामल ध्वजं तो जयं कृपुनः र्वध्वजं तः॥ उस्मण्यायने। उस्मण्यायनरतिव श्विदासीत्। तस्मि
 न यतमाने इतरयाणे इरमाणयाने निरुत्कालमेवाभिप्रस्थितयाने सुखामणि शो ननं सामास्य सु
 प्यामातस्मिन् यज्ञमाने तादृशः स देशो दातेत्यभिप्रायः॥ एवमत्र शब्द सारूप्यादर्थोपपत्तेश्च
 रयानो इरमाणयानरसुपपद्यते॥ आरित इत्यनवगतं॥ प्रतीत्य स्पष्ट्याने आउ॥ प्रत्यत इत्यर्थप्र
 त्यर्थप्रतीति॥ यो अश्वानां योगां गोपतिर्वशी। हवा महे। कुत्स स्येयमार्गं अरस्ते देशरात्रस्य नवेम
 हनिमह्वतीये शस्त्रे निविशनीये मृजे। शस्यतो य इदोश्चानंगवांच गोपतिः। किंच। य आरितः कर्म

किं कर्म किं स्थिरः आरितः सर्वान् स्तोमान् प्रतियोक्षस्थितः केन देवता रूपेण सर्वेषु स्तोमेषु वा वस्थाना
 ताय कर्मणि अमिहो जादौ स्थिरो नित्यः प्रमृतेन विचिन्तय कर्म प्रवर्त्तत इत्यभिप्रायः। वा लोभित संस्तध्य
 स्यादित्यर्थः तस्यापि यदंशः सुखतो भिषजमलुर्वाणस्पृशः वधयि नानमेवं गुणयुक्तं मरुत्वं तं मरुत्वं
 हितं रंद्रं सखाय सखिता वा एतस्मिन् कर्मणि ह्यमहे॥ आहूयाम इत्यर्थः॥ एवमयमारितशब्दोः
 र्थापपत्त्या प्रत्युत्पद्यते। जं दीत्यन। वगतं जं दतं मृदुभावा र्थस्य। धातुरेवायमप्रतीतः। एष
 एवं निगमः॥ नियदृणसिश्च मनः। त्वापरि॥ संवस्येयमार्घं आंगिरसस्येयं जगत्सं दीमनु नरिद
 र्वांगिरसः पुत्रत्वमापन्न। निवृणसि निवर्त्तयः सिध्यत यत्त्वं हेतु गत्यर्त्तिः॥ मे ब्रह्मत्वाश्च मनस्य
 शब्दकारिणो वा यो मूर्धनि उपरि शुस्मस्य चित् शोषयितुं पि भगवन आदित्यस्य ब्रह्मि नो मृदुभा
 वकर्तुः। आदित्येन हि परिपश्यमानं संस्तव्यं अपि वदति इकादि मृदु भवति। तस्मादसौ ब्रह्म दीनस्या

ये च कर्मकारिणो मेऽं प्रवर्त्तते रंद्रं च तस्मिन् पितृशब्दं कुर्वीषो वनाति विक्षिपति। उर्ध्वमधश्च वना
 त्पुदकानि विक्षिपते न तेश्चि प्रतीयातोः स्तोत्राभिप्रायः। यस्मिन् कृपक्षेव धेनेति निर्वचनं तस्मिन्
 स्तवनेत्येष शब्दो मे घबधेनेति योज्यः। उदकशब्दश्च तस्मिन् कर्मणि सुखेन मनसा चर्हना वनादि
 सावतायदद्यात्तत्त्वं कर्मरक्षणः। करोष्येव अस्तकर्मन्यैः। तस्माद्ब्रवीमिह स्त्वापरि। कोन्य स्त्वापरि। को
 न्य स्त्वा उपरि वर्त्तते त्वमेव सर्वभूतानि पृथिव्युत्पत्तिं स रत्यर्थः॥ एवमत्र ब्रह्मि शब्दे नादित्य उक्तः। तस्य
 नरे तदस्य ब्रह्म मृदुभावे कणादादित्यस्य ब्रह्मि ति। अतो ब्रह्मि शब्दस्य मृदुभावा र्थापपत्तिरिति।
 त्रीः यतिना संस्तव्यं जायमानं सद्मेव ज्ञेयं त्रैतयेः प्रयोगः॥ ततो निगमात् ब्रह्मं तं हि मृदुभावा र्थ
 तास्य हृतरंति दर्शयति। अत्र पूर्वोपपत्त्यर्थं स्पष्टतरं स्पष्टि शब्दः॥ नीः यतिश्च त्रीः यतिश्च तौ द्वावपि
 संस्तव कर्मणो पूज्येण अनेनैव अनंतरेण ब्रह्मि नायस्मात्समानवाक्यतामुपगतौ प्रयुज्येते। तस्मा

इति शब्दस्य मरुभावात् त्वमुपपद्यते । तरे वानां देवतमाया । स यत्स्वः । गत्समरस्यार्धेन गतो जाह्नवस्य त्वेत्सूक्तै
 तत्कृतं तत्कर्म देवानां देवतमायदेवतमस्य देहस्य नेः यदश्रुत्स्वः कृत्वा न्यभवन इत्यपि संति मेय
 वृंदानि । किंच ० अत्र देवतामृद्वन्यभवन । कानि पुनस्तानि मृद्वन्यभवनिति । उच्यते । श्रीद्विताया निर्वीलिता
 नि । श्रीद्वितानि मन्त्रा निर्वपिता न्यसुरकुलानि अन्यानि वायानिकानि चिन्ता निमृद्वन्यभवनिति । किंच ॥
 उद्गाआजन् । उद्गाज्जाः । उद्गमय १५ः अभिनवस्तं मेघं ब्रह्मणा स्तूयमानः ॥ किंच । अगृह्णन् । अनाशय
 तत्तवो ज्ञेयतामना । किंच । अचक्षयत्तव्यदर्शयत्स्वरदित्ये । अव्यवधानीकरणेन ममः । एवम ० ब्राह्म
 रंतवीलितेति त्रैरने श्रीलयेनेर्दिना सत्प्रयोगो न्यत्र कश्चित् १५५ः । निष्पत्तिमनवगतं विनिर्गत
 यमाश्निशब्दसमाधिः । कां कामः पुंश्च लोभेभ्यः सहित्ये निर्गतशेष एव नवतिस्परस्य तेः स्पृश
 त्वर्थे वर्जमानस्य शेषः । तेन हि स्त्री स्पृश्यते । प्रतिपत्त्यानीयादर्शयि परादाः । युक्तस्यार्धे । ईदृविष्टु

इहे नगवन्निदृयस्मान् । त्वदर्शितप्रतिपश्यतीव स्यासानीयास्तुतिः । नीयाविदो जगितार इत्येतस्मान्निगमा
 स्तुतिनीयेति प्रतीयते । १५५ः । शत्रोः शस्यितुलवर्द्धको नर्द्धक इति यासमिव अष्टाभिमुख्येन ह
 इयमनुप्रविश्य सदृशं स्थानं यत्र तयानीयायास्तुत्यासर्जं अयस्तवानिमित्तो गुणोः नेन यद्विनाममा मेव
 स्तोतास्तूयात्साधा स्यादितितमर्थमनुप्रविश्यैव भवतो हृते तेनार्थेनात्मानमभिसंबंधं धित्वा एत
 न्ममसदनमित्येव ज्ञानतीजतदेन अगात्तनित्यकालमेवागच्छति । यतएवमतः स्तुत्युदितारो जय
 भवन अथैतस्मात्कारणद्वयं प्रमः । हेमघननवर्द्धको नारपुनः पुन कियमाणात् एतस्मात्कर्मणः आत्स
 स्तुत्याश्रयवृत्तात्मानमस्मान् परादाः पराश्रुत्वा नदधीयाः । उपनामयत तत्कर्मसाधनानि । कथंच पु
 नः कर्मसाधनानि कथंच पुनर्मापरादाः । मध्येच निष्पत्ति । सयथा धना विनित्य विनिर्गतशेषो विनाश
 यति । एवमस्मात्स्वमाजसादयिष्याः । धनभूतास्तव ययं अतोरसस्वेत्यभिप्रायः । एवमत्र शब्दा

तस्यादयोपपत्तेः अधननापसंवेधात्तिस्यपीतिर्मतपत्ताः स्त्रीकामरस्युपपत्तेः। तृणां शमित्ये नवगतं। उद-
कं भवेतीत्यभिधेयवचनं। तस्य हि सिद्धिं तद्याप्रीति तृणां जनमिति न्याय्यं॥ अपठितं चैतदुदकनामसुतेना
प्रतीतार्थं। मतिश्रुतायवो। मृतयेधानि शेरार्थं। - वेदीरात्रिपयो ये शस्यते मे चावराणाम्यप्रथमेशले
विनियुक्ताहे। अत्र लिप्यजमानाः यस्मया प्रतिश्रुतं आर्त्विज्यमुपगच्छत। अहमिदं कतिभिरादुषिष्यामीति
तस्मै प्रतिश्रुतायवोयुष्माकमुपकरणार्थमेतस्मिन्कर्मणि व्यस्यत। धृष्टं प्रगलनं। हुवे आहुवे॥ मुशिप्रं
सुहेचुं मुनसंवेदं अहं उतयेतर्पणाय। अथवा भवता मात्मनश्चरसणायेति स्यात्॥ कथं पुनरादूषामि
तृणां शनं गिरेरधि। यथा तृणां शं उदकं मे यस्योपरि वर्तमानमाक्यंति त्वर्थाप्येनो जनाः। एवमात्रया
मीति एवमत्र गिरि संवेधात् तृणां सुदकमित्युपपत्तिः॥ संप्रमित्यनवगतं। अदिष्ठवकं भवतीत्यभिधे-
यवचनं। यस्माज्जस्य एमात्रं संप्रपते चलेति तस्मात्संप्रपत्तौ न गमिति न्याय्यं॥ कदा मने मराध सं। रं

शे अंगा गोतमस्यो यमांशे उस्मि रं ईताजी यमदाजं के सु उम्य पर्याये पुत्रा लणां तं तिनः शले विनियु-
क्ता कदाकस्मिन्काले मने मनुष्ये अराधयेत अना राधयेत यत्तमिदं नाराधयेति तत्स्यादविवाचनं
कदा पादेना न सु रत। अवस्यु रित्यति। अजिहिंसि स्यति मरं दः। सुरति सुलतीति वधकर्म सुपठितं॥
किं च कदानः कदाः स्माकं परिचरणमाणानां कतिभिर्दंशु श्रुतं तस्मै स्यति गिरः मरं दः। अंगः सि-
प्रमित्यर्थः। कदा स्माकं परिचरिष्ये तृणां रं दः श्लो स्यति गिरः श्रुत्वा जम मरं द्यिष्यत्याशिसः। अना राधक-
दा पादेना भिदं निष्यति कदाः नाराधयेत्। राधयित्री विजं संता स्यतीत्यभिप्रायः। स्वरूपेण तावदेका-
स्यमंत्रस्यार्थमया लक्ष्यते। नाख्यं पुनरत्र लोकाः पादेन संप्रमित्वा च सुरसि रमे ये मधीतोत या च
कदानः श्रुतोति गिरं दः। तदेतत् संप्रमित्वा च सुरसि श्रुतोति गिरं रत्यनयो न स्य बाध्योः पुरुषो-
वैलक्षण्यः। तदुद्यो न्यो मं नार्थ इति। अवस्यु रिति मध्यमपुरुषयोगः प्रत्यसरत लक्षणाभिसे रंधी मं

वस्य कशनः श्रुणोति च गिरः ॥ ३ ॥ येन तस्य रोसकतः ॥ एवमेतद्राख्यं दुर्बो न्यो यद्येष भाव्यस्य सस्य कपाठः ॥ अथ पु
नरस्य स्य कपाठः ॥ मस्य कपाठो नेष्टम्य ॥ अहेतुलस्य ये यथैव मया संजोभ्याख्यातः ॥ सखे वसस्य कपाठः ॥ स्यात्पा
देन कुंपमिवावस्युरिष्यति श्रोष्यति च गिरः ॥ इति तथा हि मंत्रार्थस्याविरोधो लक्ष्यते ॥ मन्त्रे पित्रास्मिन्काश्रि
त्यरोक्षरताः ऋचः कोचिन्मस्य सकृताः ॥ अतोऽपि दुर्बो न्यो स्यान्निप्रायः ॥ अहिं छत्रं हि पादेन
स्य स्यात्तं शीर्यते ॥ तथा चानागधयितुर्विना शोभाय इति ॥ संपशदेनाहिं छत्रमभिधीयते ॥ निचुं पुण
१ स्य वज्रगतमने कार्यं च ॥ निचुं पुणः सोमो भवतीत्यभिधेयवचने ॥ निचो नष्टपणरतिशब्दसमाधिः ॥ स
हि निचो तो भस्मितः प्रीणाति पत्नीवंतः सुताश्मे ॥ निचुं पुणः ॥ मुकसो नाम आगिरसस्तस्येयमार्जगा
यत्री रं द्वा रा विप्रयायेषु मध्यमे पयो ये होतुः शस्त्रिबिनि युक्ता ॥ पत्नीभिरद्विस्तवंतः सुता अभिमुता
३ मे सोमा उशंतः कामयमानाश्च यंति ॥ देवान्मतिपीतयेति कथं नामास्मान् देवाः पिबे सु रि त्येवम

र्थकामयमानाश्च यंति ॥ किमेतदेवनेत्युच्यते ॥ पुनः पुनः रेख निचुं पुणः सोमो पां वीर्येण सहितस्तामुता
मुक्चिया सुप्रदीपमानः अस्माभिर्देवान् प्रतिजस्मिरेव भवति ॥ गतेनैव भविष्यति ॥ एवमिह सोमा धिका
रा निचुं पुणशब्देन सोम उच्यते ॥ सुपपद्यते ॥ ममुद्रोपि निचुं पुणरुच्यते ॥ सहि निचमनेन ॥ उदकेन
र्यते ॥ उरं हि निचम्यतरति निचमनं ॥ मृग्योत्रनिगमः ॥ अत्र भूयोपि निचुं पुणेण उच्यते ॥ नीजैरस्मिन्क
णंति शब्दे कुर्येति ॥ नवस्युक्तमवभयेस्यो पांश्चैव चरंतीति निचुं पुणः ॥ अथानी चैरस्मिन् यज्ञपात्रा
णि रंधनीति निचुं पुणः ॥ तानि हितवा सुनिधीयंते ॥ अवभृथ निचुं पुण निचेरसीत्यनेनाभिभिसा
द्यासुप्रहिषंते सोमपात्राणि ॥ हे अवभृथ अवभृथ देवते वरुण नीवकणन निचेरसी नीचे श्रारण
शीलोमि निचुं पुणो नीचकणनो भूत्वा गृहे गृहे यज्ञगृहे वतिष्ठसे ॥ सत्त्वमेवं गुणा विशिष्टः अत्र
णे देवैर्देवहनमेनोयसि अवयसि णो देवैः सहितो देवकृतं देवनिमित्तं ॥ देवा पराभजमेनः ॥ अव

२४२ + २६३
२४३

यसिमस्यैः सहितो मस्यैः सतं मनुष्यकृतं एनः पुरमं हतो विदेचरेणोषे रसात्याहि। एवमत्र निचुं पुनः शब्देना
 वेभ्य उच्यते। निचुं कुणोप्यनेनैव व्याख्यातः। यदित्यनवगतं। गंतरेषमिदं शः कृतो भवति यत्पद्यते॥
 यस्मा रसौ पद्यते गच्छतीत्यर्थः। अभिधेयः पक्षी पक्षी। सहितित्यकालमेव पतितो भवति। सुपुरसमु
 त्तिनाति। कक्षीवत आर्षे। त्रिष्टुप् स्वनरस्यदानस्तुति। स एव सुगुर्भवति शोभनयः। स एव सहि
 रः। एषो भवति। स एव स्वस्यो भवति। एह वम हस्ते स्मैव योजमिदो रधाति रधाति। आह यस्य किमिति
 उच्यते। यत्त्वा यंतं वसुना प्रात रित्वः प्रातरगा मिनेतिथे। सहिप्रातः प्रातरन्यानि एव प्यभ्येति। ते
 नैव मामं च्यते। प्रातरित्व रति। आयेन मध्वानं वसुना नैनस्रधा विअशमनेन प्राणरुणे सुसीज
 येवपाशयेव कुमारः पक्षिपतितारं सिणं उस्तिनाति। उद्गम्य सिनातिवधाति। प्राणां स्वयिसन्धियच्छ
 तीत्यर्थः। यथादि अतिथिरध्वगो भवति स पतनस्रध्वितोः त्रसंयो गेमकस्य चिद्दिहो यदेनतिष्ठ

२४२

४ + २६३
२६३

ते। एवमेतत्प्रातः। एवमत्रयसी परिशब्देनोच्यते। सहि अतिक्रममाणः पाशय्यावध्यतरसुपपद्यते।
 सुसीजामोचनाहं। साहि भवमुच्यते पक्षिणः पारे। सयनाच्च सीजन अध्यहितमापसी। तनना वसा हि
 पक्षिणो वधार्यंत्युते। एताभ्यः क्रियाभ्यामयथा संभवं सुसी येतेन रनिधानं भवति। पादु रित्यनवगतं
 पद्यते रित्यर्थः प्रतीतिः। साते जीवातु। सुच्यते। वसक स्वयमावेरेद्री त्रिष्टुप् महाव्रते मस्त्वती येश
 स्यते। हेयजमान सातेन वजीवातु। जीविकायाः स्यभगवतः सूर्यस्य तापप्रकाशरस्युदयात्तम
 परसादानादिलक्षणा प्रवृत्तिरनेन सौख्येण कर्मणा सर्वभूता नित्वं जीवसि रत्यभिप्रायः। यतर एवम
 थैतस्मात्कारणाद्भवीति। तस्य सूर्यस्य विद्वि विज्ञानोदि। यस्त्वयास्तुतिरु विदीनादिलक्षणः प्रत्युप
 कारः कर्तव्यः। सात्वमस्मै सूर्यायेताश्क एता रशमुपकररमप एहः। मासं वतं कार्षीः। प्रत्युपकाराया
 सत्वमभ्युद्यत् स्वत्यभिप्रायः। अविना समये संयामे एतस्मिन् ते मृत्पुना सदेवर्तमाने सवेभूता जीवो

धावास्वियेषाः कोहितदेदकस्यकदा मृत्युरिति। तच्च तत्त्वज्ञानि शोभनाकार्यं लिख्यमानः श्रीं प्रत्यु
पकुर्वन्वा सैस्वीयेत्यभिप्रायः। आह। का पुनः सूर्यस्य प्रवृत्तिर्याजीवातु रिति। आचिः स्वकृणुते एह
ते बुधं। आचिः कुरुते प्रकाशं करोति स्वभासा सर्वमिदं पृथगास्वितं व्यवहाराय कल्प्यते स्वरादित्येः
। ग्रहने संवृणोति रश्मिर्बुधसमुदके। किंच। सपादुः। तत्पदने तद्गमनं अवभासनेन च रसादानादिक
र्तुः। अस्य सूर्यस्य निर्णय उपनिर्णयितुः॥ तमः पंचदिग्धानि स्वरूपाणि स्वेन प्रकाशमिदं वेनाधौतानी
च करोतीति निर्णयकः सूर्यः त्वस्य निर्णयं जौनमुच्यते नो परमतीत्यर्थः॥ अतएव मयमद्य च स्वस्योपका
रे प्रवृत्तः। अतः प्रत्युपकुर्वन्वा सैस्वीयेत्यभिप्रायः। एवमत्र शब्दार्थापपत्तेः पादुः पदनमित्युपपद्यते। बु
धमिदं रक्तनाम त्रवीतेः शब्दार्थस्य तद्विशिष्टं ब्रूवति। अंशते धौतं। इति श्रूयते मे धातुः। यद्वेन्यातय
सुदक्षमादित्यलङ्घिभिः प्रात्यादन् ३ति समासतो भाष्यकारेणायमस्या र्वं च स्या र्व्युजः॥ ॥ २६४

स्याध्यायस्य नतीयः पादः॥ ॥ इदं ३त्यनवगतं॥ अनेकार्थं च॥ - कस्माच्च सुंदमा भवति। स हि विरतज्योति
कप्रकाशज्योतिश्चो न्यति तस्माद्वकः अथवा यत्नतज्योतिश्च ३ति इकः। तद्विरतज्योतिः शीतत्वा
दिनतरांशुस्मान्ज्योतीं हि सुधीर्न्यपेक्ष्य। अथवा वि- तज्योतिश्चो इकः। तस्मिन् विरतज्योतिरिति तरे
भ्यो यद्वत्सन्नतारकादिभ्यो ज्योतिर्भ्यः सकाशात्। एते शब्दसमाधयः॥ अरुणो मास रश्मि रसी चित्तस्य
यमास्तस्य कूपे पतितस्य कुत्सस्य ना आर्षं॥ ये किंचैश्वदेवी। अरुणा आरोचन आनिमुख्येन सर्वस्य ज
गतो ते च धिता स्वयाज्योतनयामासकतमासानां च कर्त्तृमास शब्द संबंधाद्दृष्टमास शब्दोऽत्राध्याहृतः
तानपि त्सौ निर्मितीति। चंदमा इकः॥ अहः किं करोतीति। उच्यतेः प्रयायं तं २२ शदि। न सन्नमं
उल्लस्य धोः यस्थितः। यथा स्वेन मार्गेण यत्तं २२ शपश्यति न सन्नमं। नमामं धये पतिने पश्यति। य
दिनामपश्येत्कथंचिदपेक्ष्य मत्याख्यायेनापरो मासित्यभिप्रायः। किंच। ३ति शीते निचायात्तदेव

सामयीवि। यथा कश्चिन्नात सा एष्टे गीकं चिरसं तस्मै जलछेदनास्यद्वयं यो यान वेत्सु नेनोक्त
 टीभूत्वा निचाययति पश्यति एव चंद्रमा अप्युज्जिहीते येन न सत्रेण यो ह्यमा को अमुना मया यो
 न व्यति एव निचाय्य एष्टेन रष्टात दर्शनेन ततस्तदेवाभिजिहीते नेने वसहो देनीत्यर्थः एवमस्य
 येनार्थसमपमा रेणो र्दका यो हि भूत्वा पश्यति मया स्वस्यार्थो नास्तीति मान पश्यत्यधो वर्तमानं
 यस्य मतो ब्रवीमि पितृता वदो र्दसी विजे विजानीतं अस्य वित्तवर्तिप्रलापस्योर्थः। पितृत्वा वा
 त्पुनरतं मामस्मात्कृपात् इत्यभिप्रायः। एवमत्राणशब्दान्मासकछंदोश्चरकश्चंद्रमाश्चंद्रमंश्च
 यश्चैनसत्रगणो ध्यातः तथा र्थावपत्त्यविरोधात् येषां तु शाविनां मासकरित्येतत्पदं यन्नवति
 नेको स कन्मा र्दशी चंद्रमाः। यदि पुनः पुनः पश्येदवश्यं मोचयेदस्मात् ५ आपदः। यथा तु येन ससत्रग
 णं पुनः पुनः पश्यति न मा मित्वेव मारि यो न्यं। आदित्यो विरुक् ३ अते य एष्टं के। यस्मा र्दसौ तम आ

चेत्ते तस्माद्वकः॥ ॥ एवं रात्रि अहो जीहवीद्वि। विषेण कसी जत आर्ये अमश्वेनी त्रिष्टुप्रातरनुवाका
 ऋतयोः शस्यते। अजो हवीत आहूयत॥ आहूतवती उवाः हे अश्विनो युवां वर्जने शीला वर्तिका। क
 दा पुनराहूयदितु वाते आसः आस्यदेनां युवां ममुं चतवकस्यादित्यस्य। उवाः किलादित्येनाभिग्रस्ता
 ऋनावाहनवती। तामश्विनो प्रमोचिनयेता वि त्मास्यानमेतस्मिन्नर्थे वेदयंते निदान वि हो वद्वी
 लदपुपैक्षितव्यं नार्थं निर्णयाय। एतच्च पुत्रयो मोहाभागे। विचायत। वितयुवा यधयुः सार्वदः
 विजयमिच्छंतौ युवां यययुर्गच्छथः सावुसमुद्धितमद्रं यस्य शि। एरमा र्दस्य किंच। युवा मेव जी
 तसु पदं दुर्भिक्षा र्थं कत्तस्य जगतो विश्वाचः विस्वगं वनो मर्वतो गती भूत्वा मेघजातेने देसर्वम
 निप्राच्छाद्य ततः अरुते रतवतौ स्थः विषेणो दवेनेत्यर्थः। यथाः स्मिन्नरुकादेनादित्य उच्यते। तथा
 ख्याना दुपेक्षितयं। आदित्यक उच्यते विकर्तनात। विविधमसौ कंत नितस्माद्वकः॥ ॥ एकश्चिदस्य वा

रथाधिया। प्रगाथपुत्रस्यकलेराखेमतोवदन्त्येता। महाप्रतेवचाशोतिषु विनियुक्ता। एकश्चित्तको
 पिश्वसारमेयो। स्वैरेवविद्यतेएव। वारणेवाम्यताशत्रुणोकिमुताम्यपुकरणाणि। उरामथिः॥ उरण
 मथिः॥ उरान्मेवाम्यमप्रातिसउरामथिः॥ सपुनरस्वैरेवाम्यमप्रातिसपुनरस्वैरेवाम्यमप्रातिस
 नौतेआनृषत्वयंशत्रुनितितदेवामौआनृषति। यम्यतयेवंमलोपकरणमपन्नत्वेदिदंमन्त्रे
 ममस्मात्सोमसुपश्रुत्यआगहिआगछेम्यसंप्रक्षेणचित्रयाचायनीययाकमनीययाधिया
 बुद्ध्या। सरमाहिरेवशुनीश्रयते। तसुवननृनिश्वरेवानांभवितव्यंनस्माच्छादिकउच्यते। तसुप
 पद्यते। तरेवांआरण्यकाणांपरियहानावारस्यमैत्रस्यपूर्वोर्ध्वः। परोक्षकतः। एकश्चित्तस्य
 स्मात्पूर्वोयोगात्। उतरस्तत्रस्यसकतः। आगहीरेत्यस्मान्मध्यमपुरषयोगात्संवाधनाद्दे
 वताकितपरोक्षात्तुयमानाप्रयक्षांभवति। तरेतमर्धेदेवतेनसंज्ञपुमंत्रेष्टपेक्षितव्यं। निगम

प्रसक्तमुच्यते। उरणउस्मावाचउस्मियातहान्भवति। उस्मिपुनरुच्यते। तरेतिविप्रदप्रसक्तं। ताअपिशो
 तत्राणांयंवित्रियंतेउच्यते। वांछादनायेत्येताभिराछन्नउरणोभवति। वरुवाशित्यपि वरुच्यते
 ये॥ योयावदुवाशतेशिवासापिरमुच्यतेधिकर्तनारेव॥ शतंमेवान्वक्त्येनवेन। अजोहविदित्य
 नयासमानार्थेयं। शतंमेवान्वक्त्येनवेनयावाजितेमतिपरितुष्टः। वसतव्यादिष्टवान्दानं। ये
 यमेवंशोभनमभिप्रस्थितानामस्माकमर्थमिदमेवाशतेतस्यशतंमेवाणांशयतामित्येवमाजाम
 प्यतवान्नाश्वेनामरापुत्रसंचपुनरेवंव्यादियेवंतेअतिसाहसिकोयमितिपिताकुपितोशापेनोर्ध्वचका
 रकृतवानित्यर्थः। तस्मैएवमंधीभूतायानंपितुरभिशापेनास्तीअसिणीनामत्योअश्विनौदेवोविच
 क्षेविगतदर्शनायअजंरसौदर्शनीयावश्विनौदेवमिमांभयसादयितारोअनर्वचनसराधनेअ
 नाश्रितमन्यवद्युचित्प्रजानमित्यर्थः। एवमत्रमेवसंबंधाव्याख्यानेचतथार्थतोपपत्तिदर्शनात्

वदवाशिनी वक्ष्यते ३ सुपयद्यते ॥ जोष ३ त्यनवगतं ॥ अविज्ञातनामधेयमित्यभिधेयवचनं जोषयित
 तव्यं नवतीति शब्दसमाधिः जोषयितव्यं नवतीति शब्दसमाधिः यमा ३ ॥ वदतीति हेन्द्रादी योयजमानः
 सुतेषु अभिसुतेषु सोमेषु युक्तांस्तवतस्तौतिनेषु तेषु कर्मसु तावधासत्यवर्द्धयितारोचानस्ययुवाम
 श्रीयः ॥ सयुवयोर्वहुमत ३ त्यभिप्रायः ॥ अथ पुनर्योषं जोषवाकं अविज्ञातं किमपि उपांशुवदति वि
 जेतपः केवलमुदकतीरे वस्यतोऽन्यत्र वा जपनं तन्निश्रम्य पिष्टभाजौ देवतानां तस्माद्वास्तव्यं श्रवणं
 नाचभूयिष्टभाजौ मनुष्याणामिति दक्षिणा यते हे देवौ न भयं श्रवणं न कदा विदितं स्पृहवीषिभे
 सयथः ॥ तेन युवयोर्नामुनयोर्नामौ बहुमत ३ त्यभिप्रायः ॥ अत्र जोषवाकं वदतो न भयं ३ येत
 दद्यायः सतेषु सोमेषु स्तोतितं स्य भयं ३ येत दद्यादतो भाष्यकारेण ॥ एवं अत्र विजज पस्य भ
 स्यितव्याभावाज्जपस्य चोपांशुस्वाभाव्या जोषवाकं ॥ शब्दोऽविज्ञातनामधेयमित्युपपद्यते

रुजिति त्यनवगतमने कार्यं च ॥ संततेरिति धातुर्निर्देशः ॥ यशोवाचं चेत्यर्थवचनं ॥ कर्त्तृनमितिन्यायं
 ॥ यशोहि द्विषतां मन्मोहं संतति ॥ अन्तमप्यस्य युक्तमायुरेव संतति ॥ ॥ तमुवाच नमसुर ॥
 अश्वमेधं नृमेधसः प्रियमेधसश्चैयमा ३ ॥ सतोरुहेत्येव शचतुर्विंशद्विमुमात्रिकेदः सुमा ३ ॥ दिने
 ब्राह्मणाहं सिनः शस्त्रेस्तोत्रियातुरुपचर्गे विनियुक्ता ॥ तमुवाचेः सुरप्रसावचनचेतसं विदुर्मता
 नं राधः धनेस्वमिष्यिच्येनागसुत्यन्नप्रणयत्यति महैः तज्जोदेहि स्थिरशरीराणां तदेतरेण नः किंच ॥
 महीवरुजिः महर्षिययशः महेश्वरं ॥ शरणा शरणां गृहेतैरेव देतस्मिन्नेव प्राप्नुवाम ॥ किं
 चेतं नवमुन्ना सुन्ना त्वत्संबंधी निसुखानि ॥ त्वद्गोप्यातीत्यर्थः ॥ यच्छा सुम्नानि सुखसाधनानि अ
 परः प्रभृतीनि प्राप्नुयामसहं ॥ तदहं मंसुखानः तस्याभिष्वव कर्मणे माहोनाम नयेन तत्सायुज्य
 मश्नुयामहे ॥ पातो नरकालं रद्वचा मुन्नचैतनः पतद्वयमस्तु त्वत्र ३ त्यभिप्रायः ॥ यशो विष्णो भयति
 स्ती

तेन गुरुस्योपमानमुपपद्यते। यस्तु प्रविशन्तीं अस्मादिषासेन सः। तदहं तव गुरुं प्राकृत्यामित्येवम
 नेनाप्युपपद्यते। इमं मनीषां रक्षति रेतस्मादेव सत्त्वमयी कथ्येति या प्रविशति साप्येतस्मादेव कृतं तेः सा हि
 ब्रह्मावयवेः कृते प्रथिता भवति। उपमार्थे वा चर्मा पिरुक्तिरित्युच्यते। तथेतरास्तत्र मयी उपमयीयते
 विकर्तनसामान्यात्। कृत्तिरिव कृत्तिः कथं कृत्तिरिति वा साः पिनावहस्तो न ततश्च न्वेति व्याख्यातो यम
 मष्टमे धाये निगमः। स्वध्नीत्यनवगतं। कितवो भवतीत्यभिधेयवचनं। स्वदेतीति शब्देऽस्युत्पत्तिः
 । स्वहारतिन्याय्यं। विशदप्रसक्तमुच्यते। स्वपुनराकृतं भवति। तद्विस्वामिनमाभिमुख्येन श्रितं
 भवति स्वत्वेनाकृतं न स्वध्नीविविचिनोति। तद्वृत्तनः। कृत्स्नस्यागिरस्येयमार्थं ऐं शी जगती ता जौ य
 वनिकेषु उपस्थपयां येषु ब्राह्मणाल्लं सिनः शस्त्रिविनियुक्ता। यथा वरुता दीनां दायानां मध्ये कित
 वः कृतं विचिनोति देवने आस्तरे। अधिनामावकृतं तस्मान्न तो जयेयमदमित्येवं मघजार्हः संव

र्ग उरुसंजर्जितारं अंतरेस्तेन दुनां मेघानां मध्ये विचिनोति। कृतमस्त्वेषां मेघानामुदकदाने सप्त
 मर्धरहितं विज्ञाय यदज्ञयत कथं सुहृद्विरचितारमणां। न तदतवान्यः कश्चिदनुवीर्यशकततरीर
 कर्मतावकमन्यः कश्चिदनुवति मशक्तः। नापि पुराणो नापि नूतनः न वरत्यर्थः। न सर्वे च कुनी परे क
 रिष्यंतीत्यभिप्रायः। इत संवंधादेवन संवंधाच्च स्वध्नी कितवरत्न उपपद्यते। अस्पमंत्रस्पष्टो ईर्क्य
 रोक्षकतः सरावं विपरिणमयितव्यः। अत्र चोक्तः समाधिः। निगमप्रसक्तमुच्यते। कितवरत्यस्य श
 रस्य किं न वास्तोत्येषा शब्दानुवृत्तिः। सहित्य कालमेव हिरे विषुः प्रतिदेवितुभिः कितवैः एव्यते
 कितवात्तीति तस्माच्छब्दानां करणात् कितवरया मौलभूव। अथ वा कृतवान्यं यथा स्यादित्येवमता
 वा शास्यने मुहुरित्यैः किमवैः। सहितस्मादेव माशासनो दाशी निर्मित्रनामकः कितवरया मौलभू
 व। सममित्येतस्य गिराह्यार्थीयं सर्वनाम। तत्पुनरेतदनुदानेनेमसमस्तिमेत्यनुज्ञातीति युक्तं। विप्र

तिपत्रस्वरत्वारत्रभाष्यकारेण स्वरोपहतः। पक्षेण जाप्यनेकार्थताप्यस्य भवतीत्येतददर्शितं भाष्यकारेण॥ मानः समस्य यः। पावर्धत् विरुप आंगिरस एतामाने ये सः केददर्शगायत्री। आनेयीदशरात्रस्य तृतीये हे निप्रातः सवने आये सः के विनियुक्ता हि सगवने ये युष्मात्प्रसारमानः मास्मानसमस्य सर्वस्यैव रूपः दुर्धियः पापधियः परिहृषसः (सर्वतो देष्टः स्वभूतः अंदेतिर्वधस्यर्थः) उर्मिर्न उर्मिर्न वयथोर्मिर्नोवमाभिमुख्येन गत्वा च धयति। मैवमंहिति रसान् देव्यप्रहितो जधीरिति। एवमत्र सर्वस्मादेव देष्टुर्वधाननीष्टत्वात् समस्येतत्सर्वनामेत्युपपद्यते। उर्मिर्न देष्टो तेराच्छादनाथे स्यात्। साक्षाच्छादयति तीरमुदकमभ्येवापरस्य द्रव्यनिनोः प्रणोतव्या भवति पारगमनाय। नम तेर्वास्यात्सा हि भूतेषु भवति। पारगमनाय। आह। यदेतत्सममिति शब्दरूपमनुशानप्रकृति अनुशान स्वभावेन तत्कथं नाम स्यात्॥ अनुशान प्रकृतयोऽहिनिपाताः। उदान प्रकृती निनामा निभवंती

ति॥ उच्यते। दृष्टव्यं त्वेतद्यस्मादनुशान प्रकृति त्वेपि सति तस्मात्समैवेतद्रवति। आह। कृपुनरस्य व्ययो दृष्ट इति। उच्यते। उतो समस्मिन्नाशि शीहि नोवसो इति सप्तम्या व्ययो दृष्टः॥ विद्यासखित्वमु। गोमति। सो भरे सर्वं। सतो वदती रं द्रे। आख्यानस्तत्रै विनियुक्ता। विद्यविजानी मो वयंसखित्वे सखि भवे उत। अपि च। हे शूरवज्रिन रं द्रे भोग्यमंशो पजी व्यलं मित्राणां यतो वयं आर्महे। अभिमुख्येन स्थित्वा याचामहे। तत वयानि धनानि। किंच। उतो अपि च समस्मिन् सर्वस्मिन्नाशि शीहि नः। देव्यस्माकं। हे वसो वसुमन रं द्रे। कृपुनरशि शीहि नः। तिवाजे अन्ने इत्यर्थः। हे सुशि महे सुनम। अथ वा हे सुहो गोमति गोभिस्तदिति अन्ने अस्मान् प्रतिष्ठापय इत्यर्थः। एवमत्र समस्मिन्निति सप्तम्या व्ययो दृष्टः। उरुव्याणो अघायतः समस्मादिति पंचम्या व्ययो दृष्टः। सनो जोधि। समस्मात्कृतं वं धोरा र्थं। आनेयादिपदा। अग्न्युपस्थानो वेनियुक्ता। यस्त्वमेवं प्रभावः यथा प्रभावं त्वां वयमवोचाम

सत्वं हे भगवन् न मे बोधि। बुद्ध्या कर्मभिः प्रायेण शुचिं चानुमिरं॥ आहूतं तत्र उक्त्याण उदयस्या स्नाने शयनेः
 पापमिच्छतः समस्मात्सर्वस्मात्पाहि। एवं मत्र समस्मादिति॥ ये च स्याज्ययो रः तस्माद्ययदर्शनारः
 तु विधिच्छंदसि न वतीति कलाः नृपतः प्रकृतित्वेपि सति नामैतद्वतीत्युपपद्यते॥ कुरस्य चर्षणि
 रित्येते अनवगते। वतस्य चापितेत्येतौ शब्दसमाधी। एक एव निगमः॥ द्विविधा जगत्तन्मणि। इति
 प्रकृष्टव स्यात्। आश्विनी प्रातरनुवाकाश्विनयोः शस्यते। हेनरावश्विनौ युवामेव आदित्यः पितापु
 ता वत्सस्य जगतः कुरस्य वतस्य कर्मणः सार्वभौमस्य साधसाधुनः चर्षणिश्चापिता दृष्टा बुद्धि
 देवता भावेनावस्थितः सर्वभूतानां अर्पाजारः अपां सर्वभूतानां तर्गतानां प्रणभावेनावस्थितो जर
 यिता शोषयिता पपु रिश्वररयिता च॥ प्राप्ते काले द्विविधा उदकेन दीपनिर्हरयति क्रीणयति ना
 यौ युवामेवं गुणयुक्ते नादित्येन रर्येष्टे प्रीत्येष्टे वा। तौ युवामिमां नमास्माकमाशिषं समर्चयत

राम
३००

मित्येव माशीर्यो ज्या। एवं मत्र कुरस्य चर्षणि रित्येते वतस्य चापितेत्येव उपपद्यते। नरावत्र यावा
 दृष्टिव्यावभिमेन॥ तयोश्चोदकेनादित्यः हरयिता। तस्मादादित्य विषयिता चर्षणि शब्दस्य तस्य
 च बुद्धिदेवता भावेनेत्येव कर्मणो दृष्टव्य उपपद्यते। पिपर्णि पपु रिश्वरमेतौ निगमस्यौ शब्दौ
 यान्यर्थौ क्रीणयत्यर्थौ वा॥ शंबरस्य नेव गतं। वज्रनामेत्यभिधेयवचनं। प्रमथिता वा शान्तिता
 वेति शब्दसमाधी॥ आराधुमुपवा। जरत्नां वस्म स्या गिरस्य स्यात्। विष्णु प्रमाध्यं दिने सवने लोमा
 निशंसने ब्राह्मणाच्छंसिनः शस्त्रे विनियुक्ता। द्वे पु रुद्रत वहुभिराहूत य एष आरात्समीपे अस्मा
 कं वज्रं ते शत्रु संहरमपवाधस्व नाशयस्वत्यर्थः। आशब्दोत्र समीपार्थवाची। अन्यत्रापि चो
 क्तं। आरात्प्राग्वा दुरयात्तमया विधि। किं न पुनरपवाधस्व। उग्रो यः शं वः उग्रो यो वज्रं तेना

पवाधस्व। किंचितं रमयवाध्य अस्मि अस्मभ्यं हे हि देहियवमत। ययैस्तद्वत्। श्रीहि नो धमापने। अपि
च गोमते गोमिस्तद्वत्। पश्चादिनिः। किंचित्सन्मेतरेन वृणु कर्मस्य भ्यमभ्यं रं रं न धि कुरुस्व रं मां धियं
तत्कर्म वा नरत्वा नर मणी यो पुत्रुरेणा नैनय येतस्मिन् कर्मणि वर्त्तमाना रमे महितया कुस्वैत्यभि
प्रायः धीमि तिकर्मनाम सुपठितं धीः शचीति। एवमुत्रापवाधन संवेधाद्यं वश्ये ते वृजना मे सुप
पद्यते। अपठितमेतद्वृजनाम सुवत्यतोः प्रसिद्धार्थं तस्यैवं प्रकरणार्थं सिद्धिर्भवति। के पय इत्य
नवगतं। कस्याख्येते संतं के पय इत्युच्यते। आह। कस्यामिति किमुक्तं भवति। उच्यते। यदेतस्या
कारी प्रायश्चित्तेन पुनाति कर्म कुस्तिने। यच्च न दृश्यं दुष्कृतं भवति। इपरमालनपि। एतत्क
यमित्युच्यते॥ ॥ एष्यप्रायश्चित्तमा। के पयः। पूर्वैवैव समा नार्ध विनियोगा रयं तु जगती। एष्यप्रा
यश्च एष्यभूता एव विद्या कर्मा नु रयेण। देवयानेन पथा पितृयानेन वा प्रायणं। अथ पुनर्येनाश

कुचनय तियां नावमागे दुक्वितं हि विषय प्रधानाः कपय मेव इत्ययमेव कर्म च क्रिने नैव कपय
नरु मणा प्रैये माणा रदैव लोके यथा कर्मा नु रया यो यो नौ न्यविशं ततः पुनं अथ पश्य कपय वरणा अ
भ्यासमनुव्रयते कपय यो निमा पश्येन श्रयो निवा शकार यो निवा चं शल यो निजेत्येवमादि। एव
मव्रनये शक्यं तियां नावमागे दुमित्येतेन संवेधात् के पयः कपय इत्युपपद्यते। शस्त्रा रूप्य मर्मे
गा दुच्यते। ई मेरति बाहुना मेति। सहि समीरिततरो भवत्यन्येभ्यो गेभ्यः। तनुमास प्रस्येते अनवगते
तनुमित्यस्य वर्णमिति शब्द समाधिः॥ आरुख्य इत्यस्य उपाकु रवेरति शब्द समाधिः॥ एता विश्वा
सवतं वचः। इन्द्रस्य जैकुंठस्य मार्गः। एदे सके निविशनीये महाव्रते मरुदुम्येश मपरे॥ एता एता
निविश्या श्वे विनिमयीणि स्थाना निव सुपागम्यते न तेन देवता ताना कु रवे निवर्त्तयेत्यर्थः। आह
कर्म निवृत्तः स्नानानि उच्यते॥ स्वयं स नो सह सौ या निरुद्धिरे। हे स नो सह सौ यलस्य पुत्रयान्येता

निस्वयमेवदधिधेधारयति। तानिस्वमेवकुरुचे। पुनरनकुरुचेतएवत्यमेनधारयितास्तथावाप्यनगतः॥
 अतएतस्मात्कारणादृशयजरपितव्यायतेतवपात्रमेतन्मोम इत्थं प्रदिशामो धर्मणेधारयितोतना
 चधनं च। सर्वतमेवायत्तश्चकृतनसवैवा। मंत्रश्चकर्मकरणसवैवा। ज्ञेयचानंतवैवा। उपतं वै
 तर्नेकप्रकारमपिस्तुतिलक्षणं चसवैवा। एवमत्रशब्दसारूप्यावृत्तुपित्येवशब्दस्यार्थमित्येवमु
 पपद्यते। करणसंबंधाच्चयदिकत्वर्यमेवकरणमिष्यतेकर्तृभित्तस्मादुपपद्यते। आकषेत्त्यत्रा
 पियद्विचित्रतेतदुपगम्यासुख्येनैवस्थित्वाक्रियतरतिउपशब्दोऽत्रभाष्यकारेणाध्याहृतः॥ अत्र
 सूत्रोसहस्रत्येतस्मादिशेषलिङ्गादाग्नेयीमेता। मृचंरत्नाकेऽचिद्यान्वस्य। अग्निर्हिबलेनमध्यमा
 नोजायतइति। तथाहिप्रकरणविरोधोभवति। सक्तंहेतुर्देहं। ऐंद्रित्वस्यस्युः प्रजासुव्याधिष्ठ
 नोसहस्रत्यनयोः परयोरर्थयोजना। अधिदेवाभावेनप्राणइंद्रोवस्थितः। तस्येतरेयः

प्रजासुव्याधिष्ठः प्राणस्तुवरत्येवमुपपद्यतेपितृपुत्राभावे। तदुक्तं प्राणाया अहमस्मस्य कृपाण
 त्वंप्रायाः सज्जीणिभूतानि। अंसत्रमित्यनवगतं विक्लप्यतश्चानेकार्थं हे अंसत्वाणमित्यर्थमतीतिः
 धनुर्वीकचचैवस्यभिधेयवचनं। तस्योद्विष्टरुषाः सांयामिकादेहमस्यायने। आख्यानं प्रसक्तमुच्यते।
 कचचं कुअं वितं भवति। कुदिलमंचितं। सहितस्य स्वभावः। अथवाको अचितं कुदिलीकृतं भवति। अथवा
 कावेचितं तद्रतं भवति। प्रणीताश्चान। नृपाणं बुधस्य सोमपुत्रस्येयमार्धं। वैश्वदेवे सक्ते। प्रीणीत प्रीणयत
 यवसोदकादिनाशतानश्चानपस्थितोयंसंयामासत्यभिप्रायः। प्रीणयित्वेतानश्चाने निरश्चरपनातवो
 यैः सुहितं जमय। जयनं वोहितमस्तु। अहितो पिजपः। कश्चिद्रुतमेवायत्रसहस्ररूपुत्रादयोदस्य
 अभिपूजितवाहंरथंरुण्णध्वंकुरुध्वदेदेवाः॥ एवमेतौ सांयामिकौमिति कर्तव्यतीकत्वादुममे
 यमेतमाहावमाहावस्थानीयंरथंरुत्वा। अवतमेतंसंयामरूपं। अश्मचकं। अशनचकं व्यापनच

त्रं व्यापयंति हितवसिष्ठा निचक्राणि शत्रूणां। अथवा असनचक्रं अस्मिन्ते हितवचक्राणि। अंसत्रको
 शं अंसत्राणि बोधहं विक्रयचानिवाकोशस्थानी तत्र संतु। तैः सिंचत उत्तिंचते तं संग्रामकूपं। नृपा
 यं नरपाणं। नगरं तत्रोदकस्थानी पास्तएवोच्यते। एवमत्रकूपकर्मणा अस्मिन्ते नरेऽर्द्धे किंचि
 साधर्म्येण संग्राममुपमिसीते मंत्रदक। एवमवसंग्रामोपमामेवेधादुक्ते च न संवेधाच्च अंसत्रश
 देन धनुः केवचं नोच्यत इत्युपपद्यते। तत आह वज्राहनादित्येतय्यथा वस्थितस्यैव मंत्रपदस्य नि
 र्वचनं। आह्वयते स्मिन्वित्याहायः। उदं वन्यराजह आह्वयनादित्यस्यैव विधिरिति व्यप्यते। उत्पत्तेः॥
 स्मिन्नुदकमित्याह वः। अजतः कयः सहित्यन्यमानो महान्वाति तः। अत्राहुतिर्तोभवति। गत
 इत्यर्थः। अंसत्रकोशमिति। कोशशब्दो विग्रहप्रसक्तः। कोशः कुस्मात्तेरिति सहिषिभुंछिकुक्षितो न
 वती चर्मकोशः। अस्मिन् रत्नात्। अथ योऽस्तेतो इत्यकोशनिशान्तस्मादेव कृष्णतेः। लवचोचुरे
 य

शः सहिमात्राभिराचितो भवति मदैतः। काकुदमित्यनुवगतं। तात्त्विकचसंतरस्यभिधोययचवं। जिह्वा
 कोकुद्रेत्युच्यते। साहिको कुवाख्याजिह्वारणस्मिन्तालु निचयर्णमिहोत्पद्यते सुदुर्बुधोयते तस्मै त
 कौकुवाधानं सत्काकुदमित्यभिधीयते। जिह्वाको कुवाकसादित्युच्यते। शब्दावुराण निमित्तं जिह्वायाः
 कोकुवात्वं। तथाविधं हि साकुवीणा शब्दात्तालु निवर्णानुरति। तस्माद्वाको कुवांतुदकाकुदं स्यात्। आ
 हति द्वैवतावकस्माज्जिह्वैत्यभिधीयत इति उच्यते। साहिजो कुवा सती जिह्वैत्युच्यते। तथा प्राणिनोऽन
 मात्मन्येव सुदुर्गतितया ह्वयतीति जाजो कुवा। अथ ता लुकस्मात्। उच्यते। तत्र ते हीतोः। तद्विती। यत
 रमितेरेणो विस्तीर्णत्वेन भवति। तत ते रीत्या रयं तत्रैव पर्यणयथा तलमिति। ममानजातीयश
 योपप्रदर्शनेऽष्टप्रतीत्यर्थं। अत्येव तत ते र्त्वेन यस्यालते ते तच्छब्दरूपमाविपर्ययेण भवति
 सुदेवो अस्मि। रामिजः प्रियमेधस आर्धं अनुष्टुप् हिजरुणशोभनस्त्वमसि देवः। यस्य ते तज्जेताः स

सिंधुबोःतरि सन घोवाबदुलाहेत्येवमाद्याः अश्वानामासिनिवृत्तानामासिअन्नपत्रीनामासिमेघप
 त्रीनामासिअर्हयंतीनामासिपुरस्तारुंधानामासीति सिंधुनद्युज्यंतेसप्तैताः। ससुद्राएवयातसिंधु
 शब्देनोच्चैरनाकाकुदंतात्वनुसरंति। स्मिन्सिंधुनिनगरैरकनिस्ररणभूमिमिवसर्वतः समश्रव
 तेत्यभिप्रायः। एवमत्रसिंधुनुसरणसेवंधातकाकुदंतात्वितुपपद्यते। दुर्बलनत्वंसर्वस्यमंत्र
 स्पृहस्ताध्ययनेप्रयोजनं। अन्यासुहिः सप्तपारतस्मिन्प्रकरणेधीतातासुसमाप्तातेभ्यः पदेभ्योः
 न्यभ्यपिअनवगतसंस्कारण्यनेकार्थानिवासेतीत्युपप्रदर्शितार्थंरस्ताध्ययनं। अस्यापुनस्तदपि
 नास्तीत्येवंदुर्जायत्वं। अथवाकाकुदशब्दस्यप्रयत्नान्वेष्यत्वात्कृतेयमगधीतास्यात्। बीरि
 रश्मिनवगतं। पक्षेणवानेकार्थं। भीरस्मिनतन्यतेतिभीतननं। अंतरेसिंहरात्रेयत्वात्तत्रैवविवि
 भेति। तदेवंभीतननंसक्षिरमित्युच्यते। अथवाभासोन्नतसजादीनां। न्यातेतदेतद्वास्तननेस

क्षिरमित्युच्यते। गणाभिधानपक्षेः पियथासंभवोऽप्येव ॥ १० ॥ प्रवाचजे सुप्रयानियुत्वात् ॥
 यत्पक्षेस्वार्थविष्टप्राप्रव्यतेप्रसीर्यतइत्यर्थः ॥ सुप्रयाः सुप्रयावं सुप्रगमनंयतसुखमभिग
 छंतिदेवताः प्राप्तांतेन स्मिन्नाविश्यतीवरीतिरयामे। एयानेविश्यतीसर्वस्यजगतः पातालेवा
 पातयितामेवाध्यात्मन्यलमर्थंयत्वं। उचः पादप्ररणः। एवेत्येतस्यार्थेवा। केपुनरयस्थितोरया
 तेतिउच्यते। बीरिरेअंतरेसिंरत्यर्थः। अपिवायमिबशउपमार्थएवस्यात्। विश्यतीअसर्वपती
 इवराजा। बीरिरेगजेवस्थितौ। आह। कस्यपुनः एयानेकौवाएयाने। केवाअर्थेपुनस्त्वयएयाने
 इति। उच्यते। एवांमनुष्याणांविशंतामुक्रियासुआहूयमानौ। अक्रोःरात्र्याअपगमेसति। उचसुश्रा
 गमनकालेएवस्यामेवाभिहूतौप्रथमेरावाह्मकाले। वायुश्चनियुत्वात्पृष्ठाचस्यत्ययनाथंर
 यातेयजमानस्य। अंतरेक्षेत्रेवहिदेवताआगच्छंतीतिबीरिर्मंतरेसमित्युपपद्यते। यस्मिन्नपि

पक्षे विषयी राजा मो सवे रागण मध्यगता वेच आगच्छतर स्वपय घन एव। आह नियुत्तान कस्मात् ३ ति। ३
 व्यते। नियुतोः स्यात्वाः। अद्य नियुनः कस्मात् ३ व्यते। नियुमनात्। नीर्देहि नियम्येते। नियोज नाश। नि
 युन्येनेहिरथे। नियुतो जायो रिमेतस्मात्कारणातविप्ररुष्टोपिनियुत्वब्रूवोवायुशदेनैव संयोजितो ना
 व्यकारेण। नदि प्रसो नियुदिः संजं धोति। अकृतेष्वशब्दोः नेरर्थे भवति। आमुमिति योः र्थ उक्तः स्यात्
 सरावार्थः। अहं त्यनेनो नो भवति। एवे शाक प्रणिगच्छार्थो मयते। परि ई सं। ३ ये ते व्याख्याताः। अष्टे ध्यायेनि
 यातो यसर्ग प्रकरणे एनं। एनां ३ ति परद्वयं अस्या अत्यत्यनेन परद्वयेन व्याख्यातं भवमेध्याये। निग
 माश्चात्र मय्याः सणिरित्यनवगतं। अंकुशो भवतीत्यभिधेयवचनं। सरणादिति व्युत्पत्तिः। सरणा ३
 तित्यायं। सरतिगच्छत्यसौ हति शिरसि। अंकुशो च तेरिति पर्यायप्रसक्तं। अंचत्यसौ गच्छति हति
 शिरसि आकुचितो भवतीति वा। सद्याभिमुख्येन कुटिलीभूतो भवति। युनक्त सीरा वियुगा ॥ पक्षमेयो

तत्त्वधस्येयमार्धं विष्टु ॥ जैश्वदेजी ऋत्विक् कृत्तिर्को अग्नौ मध्यमदांत योजने सीरा नुमंत्रणे विनियुक्ता
 युनक्त योजपतेदे योजयेतारः सीरा पितनुत चैनामियुगानि हते हृष्टे स्मिन् यो नौ क्षेत्रे बीजं वपत ॥
 तथा वपत यथा गिरावा चायत्नाथे यात्माथे याम सत सिप्रमेव असद्वैत। सभरास्य अतिफल नी
 स्वत्स एतासु रोषधयः अस्माकं किंवा नेरीय रत्नरूपः। सणिरंकुशो भवति यावति प्रदेशोः बल्यि
 तमाकृष्टं शक्नोति। ततोपि नेरीयोः त्रयकृमावधं प्रचुरत्वात् ओषधीनामेयात्। आगच्छेदस्मान्न
 तितथाशीघ्रं वहुवेषतेत्यर्थः। एवमत्र नेरीय रत्ने नेरीयेन संवंधात् सणिरंकुशो भवतीत्युपप
 द्यते। अन्येतु भवते। तथा वपत यथा प्राग्दात्राकृष्टेणा मुष्टिः पूर्येतेति दात्रमेवास्मिन् संः कुशाश
 रे नोच्यते। तदा वपस्य अंकुशावावा ॥ दात्राकृष्टेणात्मागेति कृतमसं निरुद्धतमसौ वधप
 कं आगच्छेदिति। युष्माभिरेव मुक्ते सति गृह्यमाशास्महे। पुकमौ पधमागच्छति। अधाय समा

३३

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

सरापंचकस्ययस्यपुरस्तादाकारणताजदुपवर्गः यः पुनरेवशशसणिमित्यनेतराश्वतुरसराश्वर
 सचिकीर्षितनः चिकीर्षितारथीज्जातः सनेतादित्यभिषयः। अथपुनः समस्तस्यकोः र्थ इति उच्यते
 यः कश्चिदाशुशोचयिषुतादिदीपयिषुनेवतिमआशुशसणिलसादाशुशसणेत्वंहेनगवन्नमेजा
 यते। किमेतावदेवनेसुच्यतेत्वमजोनायसेवेष्टतात्मना। त्वमेवचाः सानपतिः सर्वतः शतेतरामि
 घाताज्जायसे। त्वंयनेभ्योहारुभ्यस्त्वमेषधीभ्यः शरादिभ्यः। त्वंनृणामनुष्याणां देवपतेमनुष्यप
 तेजायसे। अभिव्यज्यसेशुचिर्दीप्तस्त्यर्थः। शुचिः शोचनेर्ज्वलत्यर्थस्य। अयमपीतरः शुचिर्लो
 किकयन्तस्मादेवेतित्रैयाकरणात्मन्येतेनैरुक्ताः पुनर्निः पूर्वास्मिंचतेरितरः शुचिरित्येवंमन्ये
 तानिः। इत्यदिनस्मात्पापकर्मशुचित्वं अन्यस्मिन्तिक्तंभवतीत्येवंअत्राग्निर्जीव्यआशुशस
 णिरन्वोवायः वेष्टिदग्निमस्थित्वातेनकिंचिदादिदीपयिषुर्भवति। सचाशुशसणिरिति। आ ३७

शाभ्यस्त्यनवगतमनेकार्थं च। आसदनादित्यवगमः। इदं आशाचक्षेणः। गृहसमस्तस्येयमाद्ये। अनि
 स्रवस्यदितीयेः इतिप्रउगेशस्यते। इदं आशाभ्योदिग्योदियदुयमुत्पद्यतेजगतांनानादिभिर्जातिभ्यो
 तेभ्यः अभयंकरतकरोत्वित्यर्थः। आदिकित्सणः पुनरसाचिद्वरति। जेताशत्रूनविचाक्षेणः। अक्षि
 ष्टासार्थं। अतिकानां कर्मणां। आशादिशोभवंसासदनात्। आभिमुख्येनहिताः सर्वत्रमन्त्राश्चभव
 ति। आशाउपदिशोभवति। अभ्यशनात्। अभ्यश्रुवतेहिताः परस्यरेषोवाकाशिरित्यनवगतं। काश
 यित्यत्रत्यवगमः। मुष्टिरित्यभिधेयवचनं। मकाशनादितिनिर्वचनं। मुष्टिरित्येतत्प्रायप्रसक्तंनि
 रुच्यते। मोचनादामुच्यतेस्यतौ। मोक्षणाहातेनहिमुच्यते। मोक्षनाहातेनहिमुच्यतिपरः किमेतमु
 च्यति। उताभयेषीतिनेविश्वामित्रस्यार्षेविष्टप। ऐंद्रोपसाभिन्नबयोर्हितायवचमयोरद्वोः संपा
 तस्रजं नामतत्रेषशस्यते। अद्वावावेनमध्यं दिनेसजने। सद्दानुमत्तात्तण्डुद्वरसरस्येताश्वत

वैद्यः अपि भयवति संग्रामे अभयश्च वैपुल्यं तर्कोपि सत्यसहायः प्रजोभिः प्रवर्णीयः शत्रौ नैव विनिर्जितो
 ततः सनदृष्टं समर्थं मनोवृत्तं हाशुहेत्यर्थः ॥ किमेतान् देवमाह्वानानि ते सुच्यते ॥ २३ ॥ वाग्यारिणि ॥ ३ ॥
 विहिमे अपि रोदसीयाद्यादि व्यावे वमपारसस्योयस्मिन् गणासि त्वमहोकाशिते मदान् ॥ एवमत्र सं
 ग्रहणं संवंधात्काशिशब्दे मुष्यभिधायकत्वात्पुप्यते ॥ न सक्तानुप्रमत्तमुच्यते ॥ ये एते रोदसी एते
 रोधसी विकारणं विरोधनात् ॥ विविधानि हि सृता न्येते हंसः ॥ कूलमपि रोधउच्यते ॥ तेरपि हि
 उदकलोतांसि निरुपादि ॥ कूलं रुजते रीतोस्तत्पुनर्न परित्येनालोष्टः पुनरत्येव धातोरविप
 र्यये पाकुणामि ॥ त्यनवगतं मे घोमि चोयः ॥ कृणन्मिति शब्दसमाधिः ॥ ॥ सहस्रां पुंरुजघं
 य ॥ सहस्रद्वयं नाम उदकरातारं मेघं पुंरुहं तेन्द्रक्ष्यंतं मंतरिक्षे नो वे निजसंतं गच्छंते वा अहं
 अप्रतीकारसमर्थं कृत्वा ततः पुनः संविण्कसंपिदि संवर्णीया कुणां रूपं कृणन् शब्दकारिण

मित्यर्थः ॥ एवं तावदेतन्कुरु ॥ अथ पुनर्योयमपरोच्यः ॥ वर्जिता मेघः ॥ एवमप्युपनिबर्तमानं पियाहं हिं
 सनशीलमपादंगमनहीनं कृत्वा तत एतन्तवसावलेन न चेष्यते हीत्यर्थः ॥ एवमत्र वधाधिको
 एमेघाधिकारश्च कुणां हंसकृणन्शीलमित्युपपद्यते ॥ अलातपारस्य रुजघंष्यजहीत्यर्थः ॥ एव
 मत्र वधाधिकारं मेघानवगतं ॥ अलमा तर्ह्येतस्य वगमः ॥ अलातपोधमंतो हेरंदयोः यम
 तर्ह्यनयर्थायः ॥ अलं आतर्ह्यितुं उदकं पोवलो मेघः ॥ सहि आयपोत्सुदकं ॥ अजश्च स एव ॥ अं
 तर्हि सेत्रजतीति गुणांतरत्वात् नामित आह ॥ किंतस्येति ॥ एषु गारम्या माध्यमिकाया वाचो नावन्का
 याः शब्दमुपक्रम्य पुनरुदहननाद्वृत्तो वधाद्रयमानः विभ्यत असक्तोऽयमस्य वधश्च निमन्यमा
 नाव्यारविश्लथीभवतीत्यर्थः ॥ सत्वमनेनैव प्रकारेण एतन्मेघं विहारयन् सुगमानययु अरण्ये
 त्वरो विवृतचान्वा निर्गमयेतासामेघोदशं तगीतानां गवामपां विधीर्हेतस्मिन्मेघः सुखे

नैतालस्मान्नेघोराभिर्गच्छन्ति किंच निर्गताः सत्यलायानीः॥ आपः प्रावन्नप्रवर्धेणावनरसंतिधमंती
 र्दृष्टं योयथा निस्समस्ति सरमाप्पः पुरुद्वत मुदकं यदेत मुदकं पानं त राग न यादिते सति धमंती
 सस्मान्नेदेव रक्षन्ति तद्विउपरत्येत प्यदि न पते रंता आपः एनमापोवाणी शब्दे नोक्ताः तादिव
 नाद्यावेदनाद्यावाणी नित्युज्यते एमन्नमापोवाणी शब्दे नो ज्यते यदा विदीर्णान्नेघाविगेत मुदकं
 पुरुद्वतं भवेति वर्षाभावेन अथ तदा तेष्वामेव प्राणिनामहो वदमिति एवमाद्यावाणी वीचौ भवे
 ती सुखेभ्यो निर्गच्छमानास्तदेवोदकं प्रावन्नप्रागच्छन्नस्यर्थः एवमत्र पुराद्वन नाद्रयमानो व्या
 रेत्यनेन संबंधात् तात्पर्यमेव रस्युपायते ब्रह्मीः प्राणिभिर्गद्रुयते ममेदेममेदमिति न स्मात्
 पुरुद्वत मुदकं भवति धमतिरेव गतिकर्मेव नात्र कृतिकर्मेत्यभिप्रायः कृतिकर्मेत्यपि ध
 मतिः पठेत धमति नरति सरतीति सरतीति निरजे गारत्यत्र केचित्पशुगव्येनाइति व्याजस

ते। तासां हिरेण विदारितेषु मेघेषु सुगमनाः पंथानो निर्गमनाय भवेति सुयवसत्या चौरजस्र
 त्वाच्च प्रावेवाणी रित्यत आरभ्य समानमेव दर्शेण। सलत्कृमिस्तनवगतं संतुध्यमिति शब्द
 समाधिः सररुक्मिति वा॥ ॥ उद्धरसः हेति भस्य उद्धरेत इक्षः सहस्रत्वे हेरे इत्यस्यास्य छिंधि
 मध्यं अने चास्य प्रतिष्ठाणी हि प्रतिजहीत्यर्थः किंच आर्कावत आकियतरति पाठोतरं आकस्मा
 देशादेन दुर्द्वयस्यादिते कयमात्रा अपि न शक्तुं युर्वितर्कयितुं कियतोपि प्रदेशादेत दुर्द्वतमिति।
 यथा न किंचिदप्यस्याज शिष्यते तथैत दुर्द्वरेत्यभिप्रायः तथा चैक दुर्द्वत्यसलत्कृमिं संसृष्टं अप्र
 तिपक्षं कुरु अथवा पापकं पापतरमस्मजः कुरु एतदिति नैरज्यपक्षेण अथवा सररुक्मि
 सरज शीलं प्रकव्यते स्वदेशादेता कुरु तत एत दुर्द्वरेणैव तस्यानप्र सुतायास्मैरक्षसे न सदि
 वेनास्मिदेत पुष्टितां पयित्री हेति हेतौ आयुधजातिं मूलैर्ममथ्यां गच्छेदनाय पुनः पुनरस्य

क्षिपेत्पथः। एवमुन्नतलं च मिति। नुनेर्मोहनाथस्य शास्त्रे साहचर्यासं तु ध्वमित्युपपद्यते। स नै
 रप्यत्र साहचर्यमस्तीति सरत्कं वास्यादितुक्तं नाथ्यकारेण। रसो विशेषणं चैतत्तस्य हि संमोहो वा
 नाशानं वा नीष्टमिति। कथयमित्यनवगतं। कथयमित्यनवगतं। सुखपयसमिति पर्यायेणाभिधेय
 वचनं। मधुरेदको यो मेघः। सौभिधेयः। किं कारणं सुखं हितुवोत्यादेनमस्य पयो मधुरत्वात्॥
 त्वंचिदि॥ जवानां गानीमात्रेयस्य यमायं। त्वंतं मेघे। अमुनाप्रकारेण अथवा अनुष्मि
 त्तं तिस्रलोकैकत्ययं तु। त्वोदकेशयानमस्य तमः। कृत्वा वा वृधानं वर्द्धमानं मेदमानो व
 षभो वर्वितेन्द्रः। मृतस्य अभिषुतस्य सोमस्य त्वमंशं पीत्वा तत उच्चैर्जनमधर्यं ज्ञेयानां यरा
 जैगुणविशिष्टेन्द्रः सोऽस्माकमिदं नामकरोलित्येवमाशौच्यो ज्ञा। एवमत्रेन्द्रैर्जानेति संवेधा
 त्कथयः सुखपयाः मेघ इत्युपपद्यते। तस्य वधस्याभीष्टत्वात्। विस्र, २३ त्वनवगतं। विस्र

उद्यम्य

३१०

वध्यवगमः॥ आपो भवंतीत्यभिधेयवचनं। विस्रवणादिति हेतुनिर्देशः। वैश्वानरस्य विमि। विस्र
 दुभरहाजस्येयमायं। प्रातरनुवाकाश्चिनयोः शस्यते। वैश्वानरस्य नगवतोऽग्नेः अमृतस्य अमराणा
 धर्मणाः। केतुना कर्मणा च समादर्शने नरिवोः पितृानि सान्निध्यात्। तानि स्थानानि तानि विमिना
 नि विनिर्मितानीत्यर्थः। अग्निप्रकाशमानविषयो हि लोकः कर्मणि प्रवर्तते। साधुन्यसाधुनिवा
 साधुभ्यः साधुना च पापेभ्यः पापेन च मार्त्तौ किं केन कर्मणा स्वकर्मफलभोगायेदं सर्वं विनिर्मायत
 रत्यनयापेक्षयोक्तं। वैश्वानरस्य च सखा केतुनादिवोः पितृानि विनिर्मितानीति। अग्निरेव हि जाय
 धिदेवताभावेनावस्थितः सर्वमिदं व्यापयति। ततः कर्मप्रतापते। तदुक्तं। अग्निर्जीगृत्वा सुखे
 प्राविशदिति। किंचातस्य दुविश्वातस्येव वैश्वानरस्य पृथिवीभावेनावस्थितस्य रश्मिं वाग्निर्वै
 श्वानर इत्युक्तं। विश्वानि नुजानि सर्वभूतभावयितुमुदकानि। सुवनमिति सुदकानामसुपते

सतश्चि॥ उच्यते॥ न स ह्यनंयोऽभिव्यापनमात्रेण पिदन्नोति॥ विमुक्तवधेन यश्च तत्तुः त्वरणशीलः॥ य
 श्च पूर्वमेतस्मै च स्यात्॥ यस्य चाद्रोऽध्व्यावाक्यं अनतिक्मणीया॥ यश्च स विष्टः वल्लिष्टः य एवं गुणवि
 शिष्टः रंस्तं मतिभिरभिव्याजयेत् आसते॥ मोक्षमात्रमिदं नाम करोति त्वेवमाशीर्षो न्या॥ एवमत्र शब्दा
 रूपादर्थोपपत्तेः श्रयोऽभ्यशनेन दन्नोपि स न स ह्यभ्यस्यते॥ अस्वधोयुतिर्यनवगतं॥ अत्र वा
 युतिर्यनवगतः॥ इति हि ह्यस्य नाम तद्विनिवृत्तमिव भवति॥ इत्यत्रात्तत्तस्य अकारणप्रतिषेधे अत्र
 ध्वित्तिर्भवति॥ तस्मात्तद्दे॥ मादयध्वे॥ तं ययमात्मनः पुत्रमीमहे॥ याचाहे॥ हरिश्च त्वाभिर्दमीश्वरं आह॥ यः
 किलक्षणः पुत्रश्चि॥ उच्यते॥ सोऽस्य रायो धनस्य परिपालने भोगे च समर्थः॥ किलक्षणस्य पुनर्देन
 स्यश्चि॥ पुरुषोऽस्य वदुभिर्वीरेस्तद्वनः वनतश्च॥ रासैस्तद्वनः॥ उरुसौश्वचदुनिवासस्य अनेकप्र
 कारस्येत्यर्थः॥ न च परिपालनसमर्थ एव यः केवलमपकालस्तमीमपकालस्तमीमुहेति तर्हि॥

यश्चादध्वेयुरवहायुर्दीर्घायुतिर्यथै॥ अत्र श्रयोऽरशरीरस्यर्थः॥ स्वर्गोऽस्यायः सः पुत्रशत्रूणामीरयिता
 य एवं गुणविशिष्टः पुत्रस्तमानर॥ आहर॥ हरिश्चोमादयध्वे॥ अस्यावेमात्मनश्चमदनायतर्पणा
 येत्यर्थः॥ एवमत्रात्तध्वेयुतिर्यनेन दीर्घायुर्दुर्लभं॥ तस्याभीष्टत्वात्॥ शब्दसारूप्याच्चे॥ निष्टं भास्य
 नवगतं॥ निष्टृष्यहारिणस्य वगमः निष्टृष्ययादर्यागत्याहरं॥ आनासः पृषणं॥ विजितः॥ नरा
 जस्यार्थे॥ आचदं त्वजाः अश्वानि श्वभानि श्वहारिणः॥ य एवं लक्षणास्ते अश्वान्॥ आचदं तु॥ पृषणं दे
 वं रथेऽवस्थिते विजितौ धारयमाणाः॥ जानि श्रियं जात श्रियं उद्धृतं श्रियमित्यर्थः॥ एवमत्र समाने
 विजित्येतत्त्वादनासस्य तेन निष्टं भास्येतदश्वविशेषणं॥ सति चाश्वविशेषणे निष्टृष्याहारिणः शीघ्र
 हारिणः॥ तस्याभासत्वादागमनस्य वषट्कारस्य नवगतं॥ मद्दुष्यति वा वक्तव्योऽस्य इति वा शब्दस
 माधी॥ अचदुष्यं हवामहे॥ तवसे॥ वक्ष्यमस्यार्थं॥ प्रथमे पर्यायमेवात्र लक्षणास्य शब्देन वाशीतिपुत्रमना

अने शस्यते ॥ ३ ॥ मिति शास्त्रमुच्यते । तद्यस्य वृद्धेन सख्यवदुच्यते ॥ अथ नातृस्य वक्तव्यं सख्यवदुच्यते । तं व
 वदुच्यते । इदं नाम है । अथ मातृस्य नाम है । एतस्मिन्नेकेषां सप्रकारं सप्रकारं दीर्घाहुं । अतये अथ नो य
 स्यात् । या नः । साधु कृष्णं स साधु कृष्णं । तिस्रकाले मे वा सजगत् । साधु करिष्यामीत्यभिप्रायं अथ
 सेतस्य वनपण्यापनमागतं संतमे नस्मिन्कर्मणि तर्पयिष्यामस्तेनेनाभिप्रायेणाह्वयमहै । एवम
 वद्वामहै । तनेन संवंधाद् अदुच्योमहदुच्यो वज्रव्योच्यो वेद्यमप्यते । यद्यहमिह ददुच्यो न
 वति । वज्रव्योच्यो वाम एव सुतगमाद्वयतरेति ॥ अदरे इत्यनवगतं । अदरे इत्यवगतं ॥ सोमोभि
 जेयः ॥ अदरेण सख्या मेम्यायुः ॥ सोमै इत्यवगतं । सोमोमवायिन प्रायश्चित्ते दौ ॥
 अदरेण अदरेण सोमै न मुदिसोमस्योदरं । सुखिरत्वात् ॥ अथ वामदुरयमदरे स्यादिति ॥ एवमा
 शास्यते पातृभिर्जमनाशंकया तस्माद् अदरेः सोमः । स पुनरेवमदरेः स अदरे इत्युच्यते । तेन

अदरेण सख्या समानाया नेनैव वेचितुं वेणमि वेण सवेय संसवेयं । संसेवेयं । पुनरगमिषु कले
 तरेषु यः सोमो मामानरिष्येत् न हि स्यात्सीतः सन् । यथा इमनेन सोमेन न हि सितः तेन सवेयं हेतु
 अतरेत्कृतः । किंच । अथ यः सोमो मधाप्य सो निहितोऽस्मा स्वासीत् । येने मामापदमापादितोः
 सोममनदरेण । तस्मै तदर्थं तेनास्माकमायुषोयद्वत्वं उनेदं तं तस्मिन्पूरणायेंद्रं । प्रतिपूरणायें
 द्रं । प्रतिप्रतीर्णमनवर्द्धितं सर्वमायुरेमिया चामीत्यर्थः । सोमजमवनवैगुण्यपारा मुखः । छेदमा
 शंकमानो यजमाने इदं । अथ मायुर्यजाचे यजमानाय । एवमस्मिन् अदरेः सोमः प्रकरणात्त्वसा
 ह ॥ ४ ॥ व्याख्या । अदरे इत्युपरि द्वाब्जा व्याख्यामः । अदरे चिद्दृष्ट्वा आरत्यत्र । पुलुकाम । इत्यनभं वगतं स
 पुलुकाम इत्यवगतं । ३ मं तु सोममं त्रिहिमर्थः । अगस्त्यस्य त्रौपा मुद्रासंजादे । अंत्यासी प्रत्यक्षमी
 मां सोमो यद्वती मपश्यत् । इममहं सोममं त्रितोऽतिवेऽवस्थितमुपगम्य चेतसा बुजे । न च वदिरिति

वेवस्थितमुपब्रुवे। किं हि यत्तं संतं हस्वे च स्व एव हृदयेऽवस्थितमुपब्रुवे। यत्सीमा गम्यत्ययत्सवे
तः सर्वप्रकारमागच्छ। यथाप्यतपीतो बर्षतदयं सोमः सुमुदतु। सुष्टु सुख विधि परिणामं करोतु किं
कारणं। इतोयस्मात्पुलकामो हि वदुःकामो मर्त्येः। सुवदुःकामत्वात्सुखस्याभाव्यादवश्यमागः करो
तितदयं पीतः सोमः शययत्वित्यभिप्रायः। एवमत्रपुलकामशब्देन पुलकामो वदुःकाम उच्यते।
मर्त्यशब्दसामानाधिकरण्यात्सारण्याच्च। अस्मिन्वर्तीत्यनवगतं। असंख्यार्थेऽप्यवित्यर्थं प्रतीतिः॥
अपश्यमस्याभ्यर्च्यन्तः श्रेष्ठानरस्यान्तेः सौवीकस्य वा। वाजं नरस्य वासप्रेरियमार्घ्यं त्रिष्टुजानिर्घामहं
भागवतोऽन्तेर्मेहेतामहित्वं माहाभाग्यं अमर्त्यस्यामरणधर्मिणः मर्त्या सुमरणधर्मिणीषु विसम
नुच्ये स्त्रियर्थः। आह। किंपुनस्तस्मादाभाग्यमित्युच्यते। नानाभावेन ते हृदयं ननु समर्थं ज्ञात्ते अव
स्थिते चिन्ते विविधमिव धत्ते सत्यो संभरेते एव कच्छरे ते हवि विदारुणि वा। संभृत्य च अस्मिन्वर्ती

असंख्यार्थे असंख्यार्थेऽप्यवित्यर्थः। अनेन प्रकारेण शांतिं वसती न सयं त्यो न
र्यपिशुना ज्ञाते हविर्जाते वा यदतो भक्षयतान च प्राप्यतः। एतदस्य महा मण्यमस्मिन्नुच्यते। के रति
रनु रूपसंबंधादुक्तं। यिज्यालास्तु द्विवचनमेव त्यते। एवमत्र हनु संबंधादस्मिन्वर्ती। असंख्यार्थेऽप्य
वित्युपपद्यते। कपना इत्यनवगतं। कपना इति शब्दसमाधिः। क्रिमयो भवन्तीत्यभिधेयवचनं॥
जि अन्नाग्निं शार्दीष्यत्सुगं॥ स्यान्नश्नस्यात्रेयस्येयमार्घ्यं मारुती जगती राशराविके त्रिष्टुभ्यो मे प्रथ
मे हविर्मा रूतै विनिष्ठा प्रशर्द्धयेत्याग्निमारुत इति सूत्रेणातः॥ अन्नाग्निं जाजते जो हे मरुतस
छर्द्धः तद्वत्त्वेन बलेन मेघादुत्सुर्दके पूर्णं अनुप्रविश्य मोषय मुत्सीय पृथं निरुदकं लुप्तैत्यभि
प्रायः। कथं पुनर्मेघेति च संकपनेन जेभसः॥ कपनां क्रिमय एव जेभसः। वेसरो यथा वससमु
प्रविश्य क्रिमयोः तर्गतं दास्यं रसं जामु संति। एवं यूपमुदकं मुत्सीय। अथवा हे वेभसो मेधा

विनश्ति मरुद्विषयमेतत्संजोधनस्याधस्माद्यमेवमारिनाप्रभावेन युक्तः अथेतस्मात्कारणादस्मा
 कामेवारतिमलमतिप्रयोजनमतिपरिसमाप्तविद्ययजमानं स्वकृतेनैव कर्मणा विद्यया वाप्येते रते
 लोकान् संलोकं सुगं शोभनगमनं स्थानं सूपममप्यनुनेष्य ॥ हे सज्जो वसः सह प्रीता गमना नुय
 देः स्वयं धर्मित्यभिप्रायः ॥ कथंचनु नार्नेष्य ॥ चक्षुषि यथागच्छतः पुरुषस्य चक्षुर्गमना नुय देव
 तं ते ॥ एवमनुनेष्ये नं सुगमिति ॥ एवमत्र लक्ष्यं संवधा विमयः केषना लेहिय संसुर्मति मोक्षयंति
 चक्षुषंति चपं तारंति ॥ स्वयमेव वा कपं ते च लून स्वाभा व्यात् ॥ भाऊजी कश्यप वमतं ॥ कश्च
 भाइत्यवगमः प्रसिद्धभाइति पर्यायशब्देन निर्वचनं ॥ देवो देवान् ॥ यजीयात् ॥ ओ गिरस्य हविर्वा
 न स्याद्यः ॥ त्रिष्टुप् हविस्त्वं दानादि गुणयुक्तः हि भागवत्तन्निर्देवान् ॥ परिभूः सर्वतो न च सिञ्चते
 नयत्तेन सहितस्तदुक्तं ॥ अरोश्वानेनेमिर्देवांस्त्वं परिभूसीति ॥ यत्स्वमेवं प्रभावस्त्वोत्र बीमि

बह्वपयनो ह्यनो ह्यं देवान् प्रति ॥ प्रथमोयस्मात्तिर्देवैस्त्वेमनुव्यहोतारमाये स्यतस्मादेतत्तत्कुरुवि
 कित्वा न स्वमधिकारमेतेजानान् रत्यभिप्रायः ॥ धूमकेतुः धूमप्रज्ञानः धूमध्वजो वासमिधास
 मिधनेन भाऊजीकः प्रसिद्धभाः मंद्रो मंदनः तर्पयिता देवानां होता अद्वातानित्यः इतरं मनुव्य
 होतारमनित्यमपेक्ष्य अग्निरयमित्यो होता वाचा वामं गधि देवता भावेनावस्थितो यजीयास्य
 हृतो मनुव्य होतारमपेक्ष्य एवमत्र भाऊजीकः प्रसिद्धभाइत्युपपद्यते ॥ रुजानां रत्येतदेकं परम
 नवगतं ॥ रुजं त्य रत्यवगमः ॥ नद्यो भवेतीत्यभिधेयवचनं ॥ रुजंति क्लान्तीति हेतु निर्देशः ॥ अयो
 दिवा रं दशत्रुः ॥ हिरण्यसूतपस्यार्थः ॥ अग्निष्टोमे निषेवत्तो शास्यते ॥ अयो देव ॥ यथा कश्चिद्व्यो
 दुर्गदो दुर्मन्तः नास्मावसारः आह ॥ स यथा किं करोतीति ॥ उच्यते ॥ आहि जुहे ॥ आहूयतीत्यर्थः ॥ क
 माहूयति ॥ महावीरं महाबिक्रान्तं बुविवाधं बहूनां शत्रूणां नाधितारं कर्जीं च कर्जीं विनामित्यर्थः ॥

तदुक्तमृजोवीजोति ॥ तमेवं प्रभावमिदं माह्वयमेघोनात्तातोत्तररवर्द्धमदः नत उं शक्रोति । अत्येदस्य
 समृत्तिसमागमं वधानां प्रहाराणां अंतरमां योयाराननसंज्ञानाः दुर्मिभिः कृतानि जहं यो रजंति
 ताः प्रतिविर्भावेमाणाः पिपिबे इंदुशतुः । इंदुस्य शान्त्यित व्यस्यर्थः । एवमत्र शब्दा योपयनेन यो
 रज्ञानास्तुपपद्यते । नृस्मि रित्यनवगतं । जवनान्नादवणाद्वावनान्दिति शब्द समाधयः । शक्ति
 रभिधेया । जवतेर्वागत्यर्थस्य नृर्णिद्रवते । वागत्यर्थस्य नृर्णिद्रवते । इतोनेर्वाहिसार्थस्य । प्रप्रावो अस्मै
 स्वयशोभिः । नैव सति । परुद्धेपस्यार्थे अतिच्छेदाः । एषां स्य स्याद्येऽदमिनि स्वेवत्येषा स्यते । प्रववे
 मिहेतो । तारः प्रब्रूतास्मै स्वयशोभिः । आत्मीयेर्यशोभिः सयुक्ताः तीः किं कारणं । यस्मादेव रेदः
 स्फुटः उती । अवितारसिता । परिवर्गे संज्ञाने । यत्र हि प्राणाः परिवर्ज्यंते तेषु ज्यंते । तत्रापि मस्माकं
 रसिता भविष्यति दुर्मतीनां पापमतीनां असंख्यः । नृणां हेना भविष्यति । तमेतमेव गुणविशि

एभिर्इंद्रीमरदारवित्तमंदुर्मतीनां पुनः पुनः लत आह । कथं पुनरसावस्माकं रसिता भविष्यती
 ति । उच्यते । स्वयंमारिखयधरेखणाय भविष्यति । किंचिदप्युक्त्वाऽस्माकं मिदं प्रभावात् स्वयं
 मेव विनं स्यतीत्यभिप्रायः काः पुनरसावित्तियान उषे ये अत्रैः । यास्मानुपेये उप आगच्छति । अत्रैः
 अदानैः रस्तोभिः प्रहितासा । हते मम न्नवसति । इमित्यनर्थकस्य । हेतामती । इंदोयाननस्य स्यात्
 तिसिप्रापिचतैः पुनरादरेणापिरस्तोभिः नृर्णिद्रवसंयन्नापिशती शक्तिर्नैव सति । अस्मात्प्रति
 नप्राप्यतीत्यर्थः । एवमत्र सेपणसंवातनृर्णिद्रवः शक्तिरित्युपपद्यते । अंमनेत्यनवगतं । अयं
 नयेत्यनवगमः । युजोः श्रियं यीयो । ज्योगात् । वसिष्ठस्य यमा ज्येष्ठानुवाकाश्चिनयोः श
 स्यते । हे अश्विनौ युजयोः स्त्रीस्तां परि अरणी तसर्जतः संभजते योया । आह कतमेति । उच्यते । स
 रोदुहितास्य स्यदुहिता । कदातो श्रियमुखः संक्षिप्ताश्च मरणीता । धरितकपायां रात्र्यां उर्द्धगं

सद्यश्चिनोः कालः किंचयदेवयंतदैवान्यदुभिः छेतं यजमानं अवयः शचीभिः त्वैः कर्मभिः तेनकारणे
 नवापर्यगातपरिगच्छति सर्वासु दिक्षु यजमाने दीयमानं युवां प्रतिवयो। न ह बिर्लेस्यं प्रसं प्र
 तिअहः प्रतिअहः प्रतिअह निष्क्रीहो घृष्टिनोः योगकालत्तुक्तं। प्रातयीजाणा प्रथमायजध
 मिति। कर्मर्थापुरस्सत्यवयोर्न गच्छति। उमना अवनायतपपायेत्यर्थः एवमत्राश्विनोर्देविः
 संप्रदानसंवेधादौ मनेत्यस्य शब्दस्यावजायेत्येव विपरिणाम उपपद्ये केचिदवावनेना नूमिते
 वमधीयते भाष्यं। ते वा योजना अवनेन तर्पणेन भवतो निर्मितेन भूतेन पर्यगाद नमिति के
 चिदनेनानमिसेवमधीयते भाष्यं। ते वा मनेन मंत्रेणानं परिगच्छंतीति योजनास्मादिति॥
 ॥ ॥ एकादशाध्यायस्य प्रथमः पादः॥ १॥ उपलप्रसिणीत्यनवगतं सक्तुकारिकाभिधेया॥ सा
 हि उपलेषु यवानप्रसिणीति हि नस्ति। एवमस्योपलप्रसिणी शब्दस्याप्रतीयमानार्थस्य विग्र

हेणार्थप्रतीतिरवगमः। अथ बोपलेषु तेषु भर्जनार्थं यजान प्रक्षिपति। साहि गौडेषु पु सिद्धिः। उप
 लावायवेभ्यः प्रक्षिपति। विचिनोतीत्यर्थः। सेयसुपलप्रसेपिणी सती उपलप्रसिणी तुच्यते॥
 कारुहं। परिस्रवा इति शिशुरां गिरसस्तत्सार्धं। पेक्ति। रं द्वीस्यदुः संता शंकया विलाः परिह्रयति
 । सोमेपापसंकीर्तनादान्मशुदिर्न विध्यतीति मन्यमानः आत्मानमेव निर्दिशन्नाह। अहेताव
 त्कास्मिंश्चिदनाकाले परेषां स्तोमकर्ता सतीनां प्रयोक्ताय सकर्मणि होतृत्वेनावस्थितो यदि
 कीयतामियवक्ता तौ किं कीर्त्तनी चोयुक्तिभिर्जीवि कापु रतयांत तोममपिता पुत्रो वा भिष
 गसीद्भ्रसहि प्रायश्चित्तगोउत्यनेयतस्य मेव जं करोति। तदंक्रंने यजरुतो दवा एष यतोयत्रै
 वे विघ्नास्त्राभवति शतशो कौकोना भिषकः तत इति संता ननामपि तुर्वा पुत्रस्य वा भितुर्दिस
 काशात्सुवस्तन्यते एवमपादाने कारके ततः पिता पुत्रः पुनस्तन्यते अयंततः कर्मणि कारके

उपलप्रसिद्धोसबनीयानांवेष्टीदासी।पिनष्टीतियुक्तं।रतरैवांलौकिकानांसन्नायेष्टीननामाताममा
सीत्।माहिसनसंप्रदानादिउपकारार्थंअपत्यंप्रतिनताभवति।दुहितावाननास्यात्।मायिद्विपति
चर्योर्थंपितुःप्रहीनवति।यस्मिन्यसेविताभिषक्तस्मिन्पसेननाशब्देनमातोच्यते।यस्मिन्पु
नःपसेपुत्रोभिषक्तस्मिन्पसेननाशब्देनदुहितोच्यते।तेजयमेवमनाकालेकस्मिंश्चिज्जीवि
काप्रधानाःसंतोनात्मानाधियोनानाजर्माणियथोक्तैरुक्तमेवकारुहमित्येवमादिनाजस्य
बोवसुक्तामाःकथंनामजसुलेनेमद्वियेनप्रधारणंस्यादिति।एतेनाभिप्रायेणअनुगच्छत्यस्य
मअन्यास्थितालोकमिमं।कथंपुनरन्यास्थिताःस्मरतिगलज्जयथानेवेरुपकारप्रकारैर्लोक
मन्यास्थितागलज्जयमन्यास्थितास्मैवयेअपीमंलोकं।मत्यमिंदोवितायेतरनेनस्यदुहितानुकी
र्तनेनसपिनकत्वव्यास्मरतिमन्यमानएतस्मादशापवित्रादिशायंशार्थपरिज्ञव।अस्माभिरिव

मध्येष्यमाणःकथंचानपरिज्ञविष्यसीत्यनिप्रायःएवमत्रोपलप्रसिद्धोसनुकारिकाशब्दार्थोपपन्ने
दित्युपपद्यते।उपसीत्यनजगतं।उपस्थित्यजगमः।पत्तोजगारतिरुमिं।वसुक्तस्येदृष्यस्योर्ध्वं।ईदृवि
ष्टुष्टुमहाव्रतेमहत्त्वतीयेशब्देशस्यते॥पत्रैःयःदत्तोर्विमिदितोत्तौकापरादित्योजगारगृह्णात्तुद
कतदिदोमध्यस्थानआसीनआत्मानंप्रत्यचितंप्राप्तंतेननगव-दित्येनशीलोत्तरष्टंअनिस्वीकरोति
इत्यर्थः।तदेवमसौस्वीकृत्यचतुर्ष्वार्षिकेषुमासेषुएषिबीलोकनिवासिनांजनानांशिरःप्रतिद
धै।शिरउंसेपरिदधातिबलरुप्यवरतरमुदकं।एवमयमिंदोजगदुपकारायप्रतिमंनसरमेतांयुलो
काख्यागमादित्योपस्थांडुर्हमुपर्यवस्थितांअंतर्दिसलोकआसीनउपसिआत्मनउपस्थानेअंत
र्दिसलोकैस्सिणातिप्रसारयति।यच्चप्रसारयतिनरिमंलोकंप्रतिपुनरुत्तरति।तेनोत्तरष्टंन्य
कनीचैर्वैजानेनगच्छतिसयेउत्तानांभूमियथानिम्नमन्यति।एवमत्रोपलप्रसिद्धोसनुकारिकाशब्दार्थोपपन्ने

पपत्रश्च उपस्थितेयं प्रतीतिः। अपि नाशिर आदित्यो नवतीत्युक्तं। तस्माच्छीर्षे त्यक्ते पपद्ये शिरस्तमादि
 त्यस्या प्रकलविदित्यनवगतं। प्रकला विदित्यनवगतः। त्वणिभवतीत्यभिधेयवचनं। सहिकलाश्च
 वेदप्रकलाश्च। कलासंवेधेनेवेह प्रकला उच्यते। कला एव स्य वेदस्य प्रकला भवतीति। यथाधि
 शानमवेदस्य प्रत्यधिष्ठानमिति॥ ॥ इंद्रेणेतेन त्सवोनामुदासे। वसिष्ठस्यार्थः। त्रिष्टुप्ते ईमदात्रेते
 निष्क्रेवत्येदक्षिणेपक्षे शस्यते। इंद्रेणेतेन त्सवोदारयितव्यामेधावेदविष्णुणा पुनः पुनर्भ्याम्यमाना आ
 पो न आपरवसथाः केनचिदध्वेत॥ अगच्छन्नीचीनीचैगित्यर्थः। ३ चैगितय एते संतः। इंद्रेन ला
 भी चैगितयः संवत्सराभ्युपगच्छन्ति। किंच दुर्मित्रासः सुमित्राण्यपि संतो ये अतिसंधानपरास्ते पु
 न दुर्मित्राः के पुनस्तस्मिन्। प्रकलविरोधविजयत्यर्थः। ते यथा अभिद्रोहबुध्या किंचिद्व्यस्य मत्स्य
 रदति। एवमेते मेधाः पूर्वोक्तोदकदातारो भूत्वा अधुनेंद्रवत्सेधताः संतो जह्विष्णानि सवोप्य

शेषाणि भोजानां सुरकानि सुरासे राजनियता माने वाक्ये व्यापदाने एवमभ्योदकात्सरा नोपमा संवेधा
 त्प्रकलविदित्यनवगतं। अवयवप्रत्ययवादि कला प्रकलाशब्देनोच्यते। तेषु च वणिगेव
 निपुणो नवति। गणितकुशलत्वात् न तथा अन्येति। अन्ये इत्येवत्यनवगतं। अभ्युदयनभिचर्द
 यद्यजति अर्हयति स्वदानार्थं। गमित्यस्यैषुरेति प्रविक्तेः। अजिह्वानामभारहा नस्तस्यार्थः। वैश्व
 देवे सृजे। हेमरुतः। येषु पुष्पासुरोदसीरेवी रुद्रस्य पत्नी। मिम्यस्य पुनः पुनरेकतां गच्छति। म्यसति।
 मियसतीति गतिकर्मसु पठिते। यच्च पुष्पाकं मध्येऽवस्थितः मिषक्तिसेवते प्रवास्यो रश्मिभिः। अय
 ईयन्ता अभिचरुतानः। तेस्य मेव गुणमुक्ता उच्यन्ते॥ अतएव नमाध्वानं यदयगप्रयमायाय अ
 स्मा अति तदा भूमयद्गुनिचलानि ध्वजाणि नारे जते कं पतेन तस्मिन् ध्वनि अंतर्गते प्रविक्ते विविक्ते
 विक्तीर्गस्यर्थः। एवमत्र प्रवाभ्युदयजा। महिसरस्मिणोषं पुष्पान्भूताभ्युदयेन रश्म्या योजय

नमिमतानर्थान्भूतेभ्योददाति। ईषे इत्यनवगतं ईषिषे इत्यवगमः ॥ ॥ नृवज इन्द्रं च रं च हंते। न
 रक्षन्त्यार्षे। व्युत्स्यंश्च शस्त्रस्याष्टमे ह निमस्त्वती। ये शस्त्रे शस्यते। नृवजे। यथा मनुष्याः केचिदु
 त्यन्नप्रणयाः केचिदश्वरं मनुष्यं कृतिभिः संभजेरन्ते न जयेत्। तानृतमाभिर्मनुष्यतमयोग्याभिरू
 तौ भवन्तीति। तर्पयेतीति। कृतिभिः न सीमहि संभजेमहि। नामं वननीयं श्रोमतेभिः श्रवणीयत
 मैः शब्दैः केनतु पुनरर्थं न जंसीमहि। इतो यस्मादीसी ईषिषे त्वं वसुः वसुनो धनस्य उभयस्य दिव्य
 स्य पार्थिवस्य च वसुनस्त्वं हे राजन् धाः। रत्नं देहि धनं कीदृशं पुनर्देहि मदिमदत वसुभूतं स्य रे व
 दुःखं तं च बहुकालं यस्यात् तदेहि। एनमन्नवसुं जं धादीसी इत्येष शब्द ईषा इत्येव वसुपपद्यते।
 क्षोणस्येत्यनवगतं क्षयणस्येत्यवगमः ॥ ॥ युने श्यावायश्च धनं कसी नत आर्षे आश्विनी। त्रिष्टु
 प्रातरनुवाकाश्विनयाः शस्यते। युने युवां दे आश्विनौ श्यावाय राते रुशतो न्यलित रुपां श्विये

मदन्तं युवामेव च महत्तः क्षौण्ड्यस्य णस्य निवासस्य दाता रोकण्याय ऋषये । किंच प्रजाच्यं प्रक
र्षेण वचना यं श्रोतव्यं तेषु बान्पादते हेरुषो न विना राय नार्जदाय ऋषये न धिरीभूता यश्वनः
श्रोत्रं अध्वधने अधिकं दत्तं तैस्तैः । एवमन्नदानं सर्वेधाधिकार छद्मा रूप्या भ्रष्टो णस्य गृह
स्येति प्रतीयते । क्षौण्ड्यस्य तेन मे कै मस्यते । तत्पुनरनुपपन्नं स्य णस्येति भाष्यकारोतिराह । अ-
स्मेत्येतत्पदं सर्वविभक्त्यंतं तस्मादने कार्यमेकमेव स्वेतछद्रूपं सप्तष्वपि विभक्त्यर्थं पुनर्जेते
। प्रकरणादिब्रह्मज्ञानस्य नियमो भवति । तस्य व्याप्रथमा यास्तावत् । ३ अस्मेतेर्लक्ष्णः । व्यभिचार्यः ।
। तपसं तत्पुनरिति प्रजापतेर्लेख्यः । परमेष्ठिनः पशुना कीर्णसे सहस्रकोषं पुष्प - अस्मेतेर्लक्ष्णः । पु-
ष्येयम् । । ति । सोमक्रयस्य देव्याया करणमंत्रेषु अजीयाः । एखाः पाकरणमंत्रः । सोम्यते । हि अ-
जेतपरः । अने स्वित्तः । शरीरमसि अनेर्घ्या अजेति लुक् । संगता एभ्यः प्रोवाच यदि तिवत्तस्मा

Indira Gandhi

उपपद्यते। अन्तेननुत्वमजायाः मजापतेर्बन्धः वरणीयात्वात्। स ह्यन्यो यमस्माकं पुष्यंती। एकस्मि
 न्कर्मणि भंगभावमुपेहि। एवमजामभिष्टुत्या धुनासो मंत्रमंत्रवैति। हे सोम अनेन परमनो
 येन पशुना श्रीयसे किं कारणं। अस्मेव ये तेन वचं भवो विनियोक्तार इत्यभिप्रायः। एवमत्र प्रप
 मांतेन वं धुशब्देन सामानाधिकरण्यात्स्मै इत्यस्य वयमित्येवं प्रथमया विपरिणाम उपपद्य
 ते॥ ॥ आश्वेनस्य जवसा नूतनेनास्मियाते। युद्धोक्तस्तौ वत आर्षे विष्टुषु। प्रातरनुवाकाश्चिनु
 योः शस्यते। आयातं अस्मि अस्मान्मतिहेना सत्यावश्चिनौ। कथं च पुनरायातं स्येन स्मयसिणा
 जवसा जवेन वेगेन नूतनेन नवतमेन परिश्रांतस्य हि श्वेन स्यापिमं इतरोजबोभव। स जोषाः
 मया सह प्रायमावो परस्यरेण बावांयुवां कस्मात्पुनरेवं प्रवोमि। श्लोयस्माद्वेदिवो आहू
 यामि युवां नष्टयेव आहूयामि युवां नष्टयेव आहूयामि किं तर्हि राहूतव्यं नष्टव्यः। युवा मुदि

श्वोत्तरश्चेत इव्यं मया तौ युवा मेन दित्ताय शश्वत्रमायाः शाश्वतिकातमायाः अस्या उपसस्युष्टौ
 छेदेन काले आहूयमाना वागच्छते। एवमत्रायातमित्यनेन संबन्धे आहूयस्मै इत्यस्य अस्मानित्येवं
 द्वितीयया विपरिणाम उपपद्यते। भृशं च कर्ष्यं॥ दशमः। इन्द्रमस्तस्य आदेम रुता मायं। एंड्री वि
 ष्टुषु। महाव्रते वयं इत्येव दशमस्य स प्रमेद निर्मेरुत्वती ये शस्यते। इन्द्रोच्यते। सत्वं भवति वहुच
 कथं वतवानसिकमंनस्मिस्मिंसं ग्रामे। तत्पुनर्युज्येभिरव अस्माभिरव संयुक्तः समानेभिः समा
 नेः यौ स्येभिर्वलैः देवेषु भवर्षितः नैकाकीत्यभिप्रायः। किंच। वयमपि भूरीणीय इन्द्रिकर्माणि
 स्यान्नामतस्मिंस्तस्मात्तामेहेश विष्टवतिष्ठ इन्द्रानवकं वतं वा आत्रेणेन इन्द्रः। किं तर्हि क्रत्वेन
 कर्मणेनैतत्तपाद्यामः। यदशमः यात्का मया मह इत्यर्थः। एवमत्र युज्येभिरित्यनेन संबन्धे आ
 हूयस्मै इत्यस्याभिहितं तृतीयया विपरिणाम उपपद्यते॥ अस्मे प्रपदि। निना। चोरस्यागिरस

स्येयमार्थं विष्णुः शरीरं ज्ञातुं कर्मणि विनियुक्ता भस्म अस्मभ्यं प्रसंघिदेहि देमघवन धनवन इन्द्र-भोजी
 धिन रामो धनस्य विश्वजालस्य सको आपदो यदनेवारयति तस्य भूः वदुनः यस्याधिपतिस्त्वं तस्यापि
 त्वेक्षितं मात्रं देहि किंचिदस्मै अस्मभ्यं शतं शरदः शतं वक्ष्ये णिजीवनाय ध्याः देहि अस्मै अस्मभ्यं
 वीरान् पुत्रीनश्च तौ दौर्घ्यायुघो देहि देशि प्रिय एवमत्र अस्मै प्रयच्छीत्यनेन यात्रार्थं न मे वंधा
 रस्ते इत्यस्य अस्मभ्यमिति चतुर्थ्या विपरिणाम उपपद्यते ॥ तस्य वयं सुमतौ युज्यते ॥ गर्गस्य
 भारद्वाजस्यार्थं मंदलेषु नरपिबेयमेव सुकर्तृर्नो माते न दशमे मंडले दद्यात् धरे वा ह निष्ट
 स्मस्य विश्वजित्ति चेयं तृतीये सवने ब्राह्मणां छंतिनः शत्रे विनियुक्ता तस्यैव स्य स्रियस्य यत्ता
 र्हे स्य वयं सुमतौ शोभने ध्यजसा ये स्यामा अपि चास्य भद्रं भद्रं नीयेत्कृत्ये सोमन से शोभने सं
 कृत्ये मनसि नि य मे व स्यामा स सुत्रा मा इन्द्रः स्ववान् धनवान् अस्ये अस्मन्नः आराद्धि तद् रत

रमयनी महेष्टः पापं ततः समुत्सृज्य हितं स तं यथा न पश्ये म तथा युयोतु नाशय त्वित्यर्थः एवमत्र
 केन इत्यनेन संबंधादस्ते इत्येतास्मादित्येवं पंचस्या विपरिणाम उपपद्यते ॥ ॥ आनो भूरभगवत्सनां
 उद्धृत्त स इत्यस्या एवा नेतरा आभर आदर नोस्मभ्यं दे इन्द्र मंगमजनी यं धनराशिं यै मं तं दीप्ति मं तं
 आदृत्य चास्माभ्यं देहि तथा प्रभूतं देहि यथा भुक् शेषस्य प्रेरके अतिरेके सति ति निरधीमहि ते
 ते व स्वभूतस्य हेतुस्य दानस्येत्यर्थः कस्मात्पुनरेवं त्रयोमि प्रभूतं देति इतो यस्माद्वैरवयथा वड
 यामुखे वस्थितः उर्ध्वोऽग्निः अपः पिवन् पप्रये प्रभूते एवमयमस्मै अस्माकं कामः प्रयते विलीयं
 ते तमाभिमुख्येन एषा पश्य वत्सनी हेतुमुपते एवमत्र कामः यप्रश्न इत्यनेन संबंधादा
 त्रविधेयत्वादा शिषः अस्ते इत्यस्या स्माकमित्येवं षष्ठा विपरिणाम उपपद्यते ॥ अस्मै धनवत्स
 वीवत्सनि अत्र अनेत्यनेन संबंधादस्ते इत्यस्या स्मास्वित्येवं सप्तम्या विपरिणाम उपपद्यस्व सप्त

दशोध्यसुगावौ देवाः सुपथा इति शेष उच्यत एव ॥ याय इत्यनवगतं ॥ अनेकार्थं च ॥ अंतरिक्षं तावत्या
 य उच्यते तत्पुनरेतत्पथा व्याख्यातं ॥ पृथ्याः पतते वै तत्र ॥ ॥ यत्राचक्रुर्मृताः तदेवैः ॥ वसिष्ठ
 स्यात् ॥ अस्याः प्रथमो र्ध्वः सौर्य इति प्रतिज्ञां तेशान कौमैत्रावरुणो द्वितीय इति ॥ एवं स्यात् ॥ क्र
 चः सौर्यो गीयंत उदेतीत्यर्धं पंचमा इति ॥ यत्र यराचक्रुः कृतवंतः ॥ अमृता देवाः गातुंगमन
 मार्ग उदयाराव्ययावदस्तमय इति ॥ यराचायमारुधः सूर्यः श्येनो नदी यत्र न्वेति दीय
 मानः गच्छन् पाश्चांतं तस्मिन् मार्गेण अश्वतथः ॥ दाप्रारभ्य प्रतिविधेम वा प्रतीत्य चेत्तस्यो
 नां उदिते सूर्य विधेम पुरिचरेम जयं हे मित्रावरुणो नमो भिर्नमस्कारः ॥ अपि च दैवैः ॥ एवं
 मत्र श्येनो नदी यत्र न्वेति पाथ इत्यनेन संबंधात्पाथान्तरि सप्तसु पद्यते ॥ अपरितमेतदेत
 रिसनामस्वित्यप्रतीतार्थः ॥ अथ चेन्नमन्यथा स्यात्तत्र प्रथमस्य र्धं च सूर्य प्रधानत्वात् ॥ उच्यते

र्धं चोदितं कां सरवायत्रयस्मिन्नभसः प्रदेशो गतं रतवंतः अमृता देवाः सूर्यश्च तेनैव प्रदे
 श्येन नदी यत्र न्वेति अनुगच्छति पापः ॥ नतां मर्यादामीश्वरोपि सन्नतिं कामतीत्यर्थः ॥ उदकमपि
 पाथ उच्यते यानात् ॥ ॥ अभिवो देवौ स्त चक्षाः ॥ वसिष्ठ स्यात् ॥ व्यदस्य दशरात्रस्य चतुर्थे ह नित
 तीये मजने जैश्व देव शस्त्रे शस्यते ॥ हे ऋत्विजः ॥ अभिवदा मिरः ॥ एनां देवी भियं धारय ध्वं यूयमे
 तान्विष्णुर्देवान् प्रतिदधि ध्वं धारय ध्वं ॥ किंच ॥ प्रवो देवत्रावाचं ऋणु ध्वं ॥ प्रजवीमि चरेतत
 देवत्रा देवगामिनी मेतां वाचं कृतिलसणां ऋणु ध्वं ॥ किंच ॥ आचष्ट आसां पाथो नदी नो वरुणः
 ॥ वरुणो विदेव आदित्य आचष्ट र्न प्रवृथ्यतीव ॥ जनानां नर्यमुत्सृजन् आसां नदी नो स्वर्
 तमुदकं पाथ किलसणः पुनर्वरुणः आचष्ट उग्रः उदृणः पुनः किलसणः सहस्रचक्षाः बहु
 र्शन नरन्मर्थः ॥ एवमत्र पापः शब्दे देवो नमुच्यते ॥ नदी संबंधात् ॥ अत्रमपि पाथ उच्यते पाणा

देव॥ वनस्य ते रशनयाति युपादेवानां हव्यं मे॥ आग्नीसूक्ते सुमित्रस्येयमार्षे हे वनस्य ते रशनयाति युपनि
 वृक्षदेवानां रत्नसमूहं पाथो अन्ने ह विलेख्यं ॥ १३ ॥ वसिष्ठो महीपते वसिष्ठो विद्वान् जानानः॥ क. स्मात्पुनरेव
 प्रवृत्तिः मिश्रो यस्मात्पुनराति समदेवः त्वयोदानि रानाति रवीं विद्यानि रूपावदेव रोदेय यजमानः॥ व
 नस्याति मे वसुक्ता पुनर्वा वापृथिव्या चरुहेद्या वापृथिव्यौ वां युवां मण्यवता वै मे गच्छतां एवमा
 ह्वानं मम एवमवृहेवेन सर्वंधारं पाथ रस्युपपद्यते॥ सर्वो मनीत्यनवगतं॥ प्रसव रत्यवगमः॥
 देवस्य वयं भूमनः॥ नरकाजस्यार्धजगती॥ गवामयने चतुर्विंशनाम द्वितीयमहस्तत्रेयं दती
 यमवने वै श्वदेवैः शस्यते॥ देवस्य सवितुः सर्वार्थं प्रमयितुं सत्यवयं सवीमनिश्चेष्टप्रसवमवी
 र्थाभ्यनुत्ताने नित्यकालं वयमेव स्याम वसुनश्च धनस्य च रनिदाने स्तेष्टे प्रवृत्ते वयमेव वयमेव ल
 धारः स्याम॥ हे सवितः यत्त्वविश्वस्य सर्वं स्यात्पि पदो मनुष्यादेः यश्चतुष्टयः गवादेभ्यं मनोभू

मः निवेशने च स्थितौ प्रसवे च सद्यो प्रकृतस्तस्य तज्जैवैरुपाविशिष्टस्य प्रसवे च दाने च वयमेवाग
 र्हताः स्यमेति॥ एवमत्र सवितु रित्यनेन सर्वंधात्सवीमनीत्यस्य प्रसवरत्ने वं विधीयमाणमउपपद्यते
 सप्रथारत्यनवगतं॥ सर्वतः पृथु नित्यवगमः॥ ॥ त्वमग्रे॥ तन्वते॥ सुतेभ्यः स्येयमार्षे॥ पातरनुवाक
 श्विनयोः शस्यते॥ हे अग्नि त्वमेव सप्रथा सर्वतः पृथुः विलीर्णः जुष्टश्च आसेवितौ यजमानैः॥ हो
 ता आह्वाता देवानां भवमिवरेण्यः चरणीयः सर्वथापि किं बहुना त्वयैव हेतुमते नैते यजमाना एतं य
 सं वितन्वते वित्तारयेति॥ एवमत्र शरुसारूप्या रथोपयने श्वसप्रथा सर्वतः पृथु नित्युपपद्यते वि
 दधानीत्यनवगतं चेदानीत्यवगमः॥ ॥ होता देवो जोदयन्॥ विश्वामित्रस्यार्धगायत्र्या देवी प्री
 तरनुवाका श्विनयोः शस्यते॥ अग्नीध्रो मप्रणयने रविर्बेनि युक्ता॥ होता आह्वाता देवो अग्नि रम
 र्त्यः अमरणं भस्मी पुरस्तादस्य यत्तर्कमणः सोमस्य चाप्रणीयमानस्य एति गच्छति प्रायया स्वया

प्रतया एषा ऋत्विजं विरथानि विज्ञानानि प्रकर्षेण चोदयन् अनुगृह्णात्यर्थः । एवमत्र शब्दसारणा
रथोपपत्तेस्तद्विरथानि वेदनानीत्युपपद्यते । आयन्तरस्य नवगतं । समाश्रिता इत्येवमर्थप्रतीतिः ।
स्मायन्तरवरीधिम । वृहती तमेधस्य ओगिरसस्य यममर्क अनर्शगतिमिति । यमनेन राचास्याः
महाजने वृहती सहस्रे विनियोगः । आयन्तरवसूर्यः श्वोऽनर्थक एतस्मिन्मथमेः । समाश्रिताः स
मेताराश्रिताः सूर्यमुपतिष्ठन्ते रश्मयः । किमिति । विश्वदिद्रस्य भक्षत । इदित्यनर्थक एव । विश्वानि
सर्वाणि दिद्रस्य धनानि सूर्यस्य स्वभूतानि उदकानि तेन प्रवृजानि विभक्षमाणा विभक्तुमिच्छतः
अथवा रवेत्ययमुपमार्थस्यान्वयः । आह । कथमिति । उच्यते । सूर्यमिव दिद्रमुपतिष्ठन्ते
। यथा सूर्यमहन्यहनि रश्मय उपतिष्ठन्ते एवमध्यस्थानमिद्रमुदकैश्चरमुपतिष्ठन्ते । तस्य दिद्रस्य स्व
भूतानि धनानि उदकानि तेन प्रवृजानि आत्मनोजनानां वा विभक्तुमिच्छमानाः । किंच यस्तन्निजा

ते जनमानसं जसा। यथेन्द्रस्य आदित्यो बलविधना विजात्यने च जनमानसं न विष्यमाने ब-उ जसा
 श्वर्यवलेन विभजति। तथेव यथा विभक्तं तेन। तं जागं व्रतासु पजीवंति। तदैश्वर्यानुपवर्त्यै
 वा। यत एवमतो वयमपि तमेव भागं प्रति। नदीधिम॥ अत्रेनेत्ययमनर्थकः। अनो वास्यानेने
 वयं भगवन्नुभयाया मतिभाष्यकारे निराह। एवमत्र श्रायं तत्र च सूर्यमिति सूर्यसंवेधाश्च
 यो ध्याताः। रश्मि संवेधाश्च श्रायं तत्र श्वेषशब्दः समाज्ञा लुपसर्गबध्याहृत्य समाश्रिता र्शये
 वमुपमार्थं भवतीत्युपपद्यते। ओजो जते वा। र्शयस्य। उच्चते वा। र्शयभावा र्थस्य आशीरित्य
 नवगतं। अनेकार्थं च। आशीरमित्यर्थप्रतिितिः। या यजमानस्य व्रतधुक्ता माशि रंदु हंति
 एतस्मिन् रश्मि र्शये तेन हि सोम उपरि स्त्रीयते। तस्मान्नेदा शिरमित्युच्यते। अथ वा आ
 श्रयणात् रश्मि र्शये तेन भवति रश्मि भावात्। अथ पुनर्येयमितेरा आशीः श्वमाशास्ते। अ

विश्यतिः सन्। त्रितस्याः स्वस्यार्थं त्रिषु प्रातरनुवाकाश्च नयोः शास्यते। हेनगवन्नमे। अमरः अमरः मूरा
 मूरावयंस्मानवतो महाभाग्यपरिज्ञानं प्रति मेरुवुद्धिवाचयं भवतः प्रभावस्यांतं विज्ञानी मः। हे अमे
 त्वमेवात्मनो महिमानं महत्वं महाभाग्यं वेत्ति। वसुवाभ्यो महाभाग्यस्यांतं वेत्तुमर्हतीत्यभिप्रायः
 किंच। शये शययमि मागे प्रदेश उन्नावेद्या ख्येव विविशे सात्मानवरुपाख्यश्वरति समिद्धत्वात्
 हर्मुदुरति। सत्वमनेन रूपेणोत्तरवेद्यामवस्थितो निद्रया ज्वलितयातानितानिद्रं। वि अद्वेन स
 यन्तरे गच्छते। युवर्त्ततां तां आहुतिं पुनरास्वादयति। विश्यति विश्वस्य सर्वस्य पतिर्मेनुष्यपतिर्वस
 न्यस्तमेवैकमेविदितैस्त्रित्वाप्यजमानानां सोऽस्माकमिदं नाम कुर्वित्यभिप्रायः। एवमत्र मूरा
 त्यात्मनि दाहरेणाग्निरसूदरत्यनेन स्तूयने इत्यस्यामूरशब्दस्यामूर इत्येव विग्रहिणाम उ
 पपद्यते। शशमान इत्यनवगतं शंसमान इत्यवगमः ॥ यो वां यज्ञैः। मस्य पृथी धी। तमस

आर्धनगती छंदः। यो यजमानो युवां दै मित्रावरुणो यज्ञं निमित्तं नरैः शशमानः शंसमानः सुवत्
 राशतिरदाति हवीं विद्युवाभ्यो कविः कान्तदर्शनः। द्योता आहुताय जतिमन्मसाधनो मनः। तसाध
 नो विज्ञानसाधन इत्यर्थः। आहूतस्य किमिति॥ उच्यते। उपाहनं प्रत्युपागच्छ यो युवां चोयश्च
 ध्वरं अध्वराश्रितानि हवीं विव्रयमपि चरुवंगुपाविशिष्टा एव यतो वृमः अष्टागिर एता अस
 त्तिर आभिमुख्येन आगंतुमिच्छन्त्यो युवामस्मद् अस्मान् हवीं विकामयमाना वित्यर्थः। सुवमत्र
 यज्ञैः शशमान इति यत्तु संबंधाच्छब्दसारूप्या च शशमानः शंसमान इत्येवमुपपद्यते। देवो दे
 वरूपे स्यते अनवगते। देवशब्दोऽनयोरेव उपलक्षाण्यर्थः। त्रसमा मृतः॥ देवो देवाभ्यां रूपेति
 त्रीण्येतानि पदानि दिवा येत्यस्य देवान् प्रत्यक्षितयेत्येवमर्थप्रतीतिः। रुवेयस्यापि कल्पितयेत्ये
 वमर्थप्रतीतिः॥ ॥ अग्निहोतारं स्वसर्पिषः। परुते पस्यार्थः। अति छंदाः अत्यदिः अग्निवयन

इष्टकोपधाने विनियुक्ता। अग्निहोतारं॥ आहुताहारं देवानां। मन्त्रेण स्वतंत्रं दानं तं रात्रि तमं। वसुधासंयुक्ता
 तौरां सर्वस्य जगतः सूनुं सहस्रं बेलस्य पुत्रं। जातवेदं संजातप्रदानं विप्रं न जातवेदं संप्रमिदं जातप्र
 त्तानं। यथा हि कश्चिन्नेवं विदुः सन्। सप्तान एष्टौ दशपाणिपादं विप्राः। पत्ताने यथा वज्रजानीयादेव
 महमग्निं यथा वज्रजाने योऽग्निं स्वध्वरः। शोभनयत्नो देवः॥ उर्दे यावत्पासामर्थ्या ख्याकल्पित
 यादेवाभ्यादेवान् प्रत्यं वितयागत्या। एतस्य विभाष्टिं चिन्तंशं अनुवृष्टिं। आहुतिप्रक्षेपं अनु
 कामयते जायते। त्रिकोणं त्रिकर्म सुपठितमाजुह्वानं संपरिहयमानं स्वसर्पिषः सर्पणशी॥
 तस्य यमग्निं महमेवं जानेयं श्रैवं गुणयुक्तं। स उदेनामासाके योरो त्वित्यभिप्रायः॥ एवमन्त्रे
 वाभ्यां लपेत्य तौ शशौ देव अत्यक्रयाकल्पनयेत्येव सुपपद्यते शब्दसारं पार्श्वोपनेष्टं। वि
 जामातु रित्यनवगतं॥ इषसर्गस्यापरिसमाप्त्यर्थं वज्रिवावगमः। असुसमाप्तश्च न रोमिने

तस्मिन् भाष्यकारे निराह विगतजामातृभाव उच्यते च योऽसमाप्तजामातृभावस्तद्विजामाते तु च्यते
 । सहिदक्षिणाद्येषु प्रसिद्धः॥ अथैवं हि मिनये। कुत्सस्यार्थं विदुषः। अश्रौषमहं युवो दे इन्द्राग्नी
 भूरिदात्र नरा भूरिदाता रोचुतः। विजामातुः असुसमाप्ता जामातुः। यो हि असमाप्तजामातृभावो न
 वति। स जामातृ गुणहीनत्वाद् बहुदानेन कन्यापितृनाराध्यातव्य आत्मानं रोचयति। ततोऽपि बहुतरस्य
 धनस्य दाता रावदमश्रौषं भवंतौ उत वाद्या स्यात्तात। ऐत्यनर्थकः। स्यात्तादपि बहुदाता रोचुवामह
 मश्रौषं भवंतौ स्यात्तापि भगिनी प्रियचिकीर्षया बद्धे वदति। यत एवमहं श्रौषं भवंतौ। एतस्मात्त्वा
 द्दणात्सोमस्य प्रदानेन दे इन्द्राग्नी युवाभ्यां स्तोमं जनयामितव्यं न वतरमन्येभ्यः। स्तोमेभ्यः। एवमन्त्रे वि
 जामातृजन्तेन असुसमाप्तजामातृभाव उच्यते। तस्य बहुदातृत्वात् तस्य पुत्रं विजामातेति शास्त्र
 त्यसिद्धमेतदक्षिणाजाः कीर्तापति सा च सने। तस्य विपुणत्वादात्मनः। कीर्णतिक्रिया मात्मनो भाष्यो

धी। तस्मात्सुसमाप्तश्वासावने। निप्रेतः। नामाताजा अपत्यं तस्मिन्माताजा मातास्त्रीत्वे हि मैषुनेन
 व्यवहारेणासौ निर्मिष्योति तेनासौ दुहितः पतिर्जामाता भवति। स्यात्त आसन्नः संयोगेनेति निरा
 नविशोमन्यंते। अथर्वस्यमिति सत्यमुच्यते तस्मात्सौ गृहीत्वा विवाहेनाजाता भवति। तस्मात्स्या
 तस्त्वयतेस्यैश्वर्यं स्यते स्तोः प्रक्षेपणार्थस्य। तेन हितुवाः स्विप्यते॥ शर्व्यमशनपवनंते
 तस्त्वशने प्रयुते। मृणतेर्जातद्विशरभयं भवति। ॐ मास इत्येतत्प्रयवमुपरिष्टाद्याख्यास्यासस्त
 तदशोध्यायो। ॐ मासश्चर्षणीधृत इत्यत्र॥ ॥ एकादशाध्यायस्य द्वितीयः पारः॥ ॥ सोमा
 नमित्यनवममते। सोतारमित्यवगमः। सोमान्। ओशिनः। मेधातिथेः काण्वस्यार्थे अमुपस्था
 ने विनियुक्ता सोमानं स्वरपेण मिति वास्येण स्यस्य योपति एते निद्युक्तं। सोमानं सोतारं। केवा
 सोमानो सोतारं अभिवातारं मां स्वरपं शब्दयितारं सुयशस्विने कुरुदेव तस्य स्यते। कण्वजु

नः प्रकाशनं तं कुर्विति। कसीवंतं य ओशिनः। तुप्तोपमेतत्। य ओशिनः कसीवान्तमित्त्र। अत्र
 कर्त्तुमिति संवधात् प्रकाशनं तमित्येतदध्याहृतं नाव्यकारेण। कसीवान् कस्यात्तान्। अपि
 त्वयेमनुष्यकस्य भिप्रेतः स्यात्। सदिक्से उत्पन्नः। तदुत्पत्ति संयोगात् कसीवान्। ओशिनः
 उशिनः। उशिकपुनर्वेष्टः कांत्थस्य। एवमत्र सोमानमित्यस्य शब्दसारूप्या सोतारं सोमा
 तामित्येव विपरिणाम उपपद्यते॥ अपि च एवमन्यथा स्यात्। यो हे सोमानो सोता कसीवानो शिनः
 तमेवं गुणविशिष्टमां प्रकाशनं तं कुरुदेव तस्य स्यते। अनवायं किमीदिने रसे ते अनवगते॥
 अनवायमित्यनस्य अनवयवं रस्यवगमः। किमीदिने रसे तं स्यमिदिदे किमीदिने स्यमिदिदे कायेपि
 शूनः॥ ॥ इन्द्रा सोमा। किमीदिने। नसिष्टस्यार्थे हे इन्द्रा सोमा संतापय तं भवतौ अघशं संतापस्य शं
 सितारं अभ्यघं॥ पापमेव कुर्वन्मा भिमुख्येन नित्यकालमेव यो। वस्थि त्वं संतापय तं। सन्नयुवा

य्यो संताप्यमानश्चरन्निवारन चरन्निज अग्नि संयुक्तः ययस्तु सयं याति त्वर्थः किंच। अस्तद्विधे प्रास
 णदेष्टु क्रयारे क्रयमदनेष्टु मं सभस्यि त्रेघोर च ससेघोर दर्शनाय देवः सर्वलोके देव्यतां धत्ते॥
 पुत्रां अनवायं अनवयजं सकृतामित्यर्थः। अथवा यदनेतदुहः अदेवतोऽदेष्टो न व्यवेयुः
 व्यवेतुं वियोजयितुं घटमाना अपि न शक्नुयुः॥ तादृशं देवो धत्ते किमीदिने पिशुना वेत्यर्थः। एव
 मत्र अनवायमित्यस्य अनव अवं अ वियोजनीयं चेत्यर्थप्रतीतिः। तथा भीष्टत्वात्। किमीदी च
 पिशुनः सहि किमिदानीं जन्ततदं त्येव मन्वे यमाणश्चरति। अथवा किमिदं जन्तैरत्येव मन्वे यमा
 णश्चरति। सहितस्य सभावः। चरुर्ह्येव नवति। मृदादि संचितो भवति चरते जी। समुच्चं चरति त्वस्मा
 दायः क्रयं मां संतद्विहता ज्ञायने पिशुनः पिशतेर्हीनोः सहि स्वल्पमपि पापं विधिं शति विबुध्यतां त्व
 र्थः। अमवानित्यनवगतं॥ अनेकार्थं च॥ कणुखं न पिष्टुः वामदेवस्यार्थः। अग्निचयने पुरुषव्याघ्रा

रणे विनियुक्ता एको घेन व्याघारयेदिति युक्तं हे भगवन् अनेरुणुखे तदासीयं याजो वलं प्रसिति मित्रवायु
 रतां तु मित्रजात मित्रवायुं। विलीणां तत एव मेतद्विलीणं कृत्वा यादित्वे रक्षां स्पृशितुः कर्षं च पु
 नर्धे हि एते यथा राजा मात्यवासीति युक्तो विजयाय याति तथा याहि॥ अथवा यथा भ्यमनजा गृ
 तः परेभ्यो भयदाता याया न यायाहि अथवा यथा स्ववान आत्म विजवा सुवृते सैव यायादिज यायत
 यायाहि। भेने राभृता अभृते न गये न सुपुष्टे न युक्तो यथा राजा याया न यायाहि। अथवा भेने न गत
 भये न शरेण हस्तिना यथा याया न यायाहि। किंच। नृषी मनु प्रसिति रूपा नः। सिप्रमनु प्रसित या
 गत्या संतत या गत्या रूपा नः हि संन्य हि। कस्मात्सु नरे वमुच्यते। रजो ये स्मादस्तामि। अमिता से प्रा
 रक्षां सिप्रतिरीता अचिंषः सत्त्वमेव मागत्य विध्या एतातरक्षसः अस्मत्तु न पिष्टुः तप्तत मेरु
 र्भिः॥ एवमत्र राजोपतान संजं चारमवान मात्यवानित्येव माधुपपद्यते। पाजेरतिबलनामते न हि

पात्यते प्रसितिः प्रसहनात्तंतुर्वाजालं वा। उभाभ्यामपिताभ्यामभिभूयते मृगाश्च मत्स्याश्च। अमीचा
इत्यनवगतं। अभ्यमनचानितियदुक्तं आधत्त्यमंत्रे अनेनैव ज्ञातव्यम् ॥ यत्तिगर्भनीनशतारसा
हानामास्यलस्येयमार्धपुत्रकामस्य शङ्कता नामस्थालीपाकलत्रेयं चित्तिमुक्ता। यत्तेन वदे
स्त्रिगर्भं अमीचरोगभूतः। दुर्नीमापापनामाक्षिपिः पापप्रदेशो नतः परिणत उत्पन्नः योनिमागत्य
प्रायेषो ते गर्भं हित्वा रतमस्मिन् स्रज्या सह निरनीनशत ॥ नाशयन्नुक्तव्या ईमांस भक्षयितारं एवम
नामीवेत्यस्य किमिरभिधेयः। कस्य पदमेहि यो नौगर्भेन संभवतीत्युपपत्तिः। दुरितमित्यनवगतं ॥
दुर्गतिगमनमित्यर्थे प्रतिपत्तिः ॥ वैश्वदेवी सृष्टमामारमर्धशुद्धा भवंती यत्तियासः पावका। अ
ति क्रामंतो दुरिता निविश्वाशतं हिमाः सर्वे जीराम देम। वैश्वदेवी जायै सृष्टी सत्या आर्धे ॥ उपक्र
मध्वं वक्तुं। तयैवं लक्षणजाचा शुद्धाश्च अनमिश्रताः पताश्रपरलो के भवथ। यत्ति पापसंसा

दिनः किंचा अतिक्रममाणाय यं न स्याज्जो महाभाग्येन दुरितानि दुर्गतिप्रापकानि विष्वानि शतं हिमाः श
तं हेमं तानां सर्वे जीराम देम हव्यमेत्यर्थः। एवमत्रातिक्रमणमर्थं आदुरितं
दुश्चरितमित्युपपद्यते। तस्य हि अतिक्रमणमभीष्टमिति ॥ अद्येत्यनवगतं अपव्ययतीत्यवगमः। रोग
जातिर्वाभिधेयाभयजातिर्वा। तथा हि विदोपचीयते। अपवेत्यने प्रायोः अमीचो विजमित्युपगच्छेत्।
अमतिरित्यनवगतं। अमामयी मतिरमतिरेवमपिन प्रतीयत इत्यत आह। आत्ममयी यस्य मतिरसा
वमतिरित्युच्यते। कश्चासौ आदित्यस्तस्य ह्यात्मका शमयी मतिः ॥ अभित्यं। क्षपात्वं। रतिनकुल
स्यार्धं अतिछंदा अष्टिः प्रचर्ग्येशस्यते। सोममानेनाधर्ष्ये विनिमुक्ता। अभ्यर्द्धा मितमहं देवं सविता
रर्नुण्योऽद्याजाष्ठ्याः यावन्तराष्ट्रानि वर्जते तैभ्यः सर्वेभ्यः सकाशात् कवित्रते कौते प्रज्ञातं सत्यं
त्यसंबं सत्याम्यनुते। रत्नधोरमणीयानां धनानां दातारमभिंमभिमेतारं सवोथोनामीश्वरत्वादिपंचम

ने। अथवा अन्येन धित्वमिदं स्यात्। पुरं च दारयितुं नमः। मिघपुरेण मावेव दारयति। वरुणः पुरं धि शदे
 नोच्यत इत्युपरमता। किं कारणं। तं हि अन्यत्रापि मंत्रं क प्रज्ञया लु ध्यातोति। तय्यथा॥ ॥ ३॥ मां तु
 कविसमुद्रं। अत्रैवार्थं वा रुणी विष्टुषः। इमां प्रज्ञां कवितमस्य मेधावितमस्य। महीमहती मायां न विरा
 दधर्म। न कश्चिदप्यर्थं यितुं शक्नोति। कातमो माया मिति॥ एकमेतं संतं वरुण मादित्यं यदेता उद्गात
 रकेतरश्चिनाद्यः। एनीर्गमनशीलाः सततमुदकमारायदित्यसं उल्लेखंति। एवं नामाहर्निशमेता
 गच्छन्त्योः वनयो नद्यावसमुद्रं सिंचन्त्येन एवातिबुध्दतिषां माया एवं लक्षणा भगवतो वरुणस्य
 आधर्म्यं यितुं अभिभवितुं विज्ञातुं शक्नोति कश्चिदपि कथयितुं। कथमप्ययं न सं र्प्यते इति ए
 वमत्र वरुणः प्रज्ञया लु यते। धीरिति च प्रज्ञानाम। सायस्य पूर्वावद्धी स पुरं धिः। वरुणश्च प्रज्ञे
 या लु यते। तस्माद्वरुणः पुरं धिरित्युपपद्यते। रुशदित्यनवमे गते। ते च ते ज्वलति कर्मण इति नि

र्वचनं रोचनमित्यवगमः॥ अत्रोच्यते होतारमोचि। गधिष्टिरबुधयो रार्थः। आनेयी विष्टुषः अग्निवयन
 एकोपधा ने विनियुक्ता। अत्रोच्यते होतारमोचि। यजथाय यजनाय। यष्टव्यं तपो देवान्। उद्गा
 त्वेन न क्रियायोगात्॥ प्रातरस्यात् अग्निहोत्रिणां गृहेष्टुयो वतिष्ठते। सुमानाः। च। शोभनमनाः॥
 समिदस्य च यस्य रुशतरो विस्मर्त्तव्यः। अदर्शिदृश्यते। पाजश्च वलं यस्या प्रमितं। यश्च प्रभावेतो
 महान्तमसश्च सर्वमिदं निरमोचि निर्मोचयति। बुध्यते देवान् यष्टव्यतया। एवमप्रधिकारादत्र
 शास्त्राख्यादुशदित्येन दर्पनामेत्युपपद्यते। पिशादश इत्युनव गते। रेशय सान इत्यावगमः॥
 अस्ति हि वः तय्यसे। मनोर्बे वस्यतस्य यमार्थः। सतो बहती वैश्वदेव सक्ते। हिरे शय दाशिनो देवाः।
 यो हिरे शयति हिंसावान् न वति। तस्मै त आयुधान्यस्यंति। रेशयदां रिण इति केचिद्दृष्टियते
 निर्वचनं ते शोरे शयंते हि सं तं दारयंतीत्यर्थः॥ अलियुष्माकं सजात्यं समानजातिता देवत्वं। अ

शय

स्तिवयुष्माकमायं आपव्यंमनुष्यैः ईश्वरायुयमित्यभिप्रायः॥ यतएवमतोज्ञवीति। नचोचनययमस
भ्यंमनुजानौतसुवितायसुभोगायस्थानायसुन्तायसुबायचर्यस्वर्गस्वर्गन्यसेनन्यसेनचनराय॥
कथं बहुनः प्रवोचेतिमहसिप्रमित्यर्थः। एवमत्रशब्दमारुप्यादर्थोपपत्तेश्चरिशारदारशयरा
शिनोबारेभ्यदापिणोवेत्सुपपद्यते। सुदत्रइत्यनवगतं। सुदानइत्यवगतम्॥ तानोमसमनुवराय॥
। वसिष्ठस्यार्थः। रशरात्रस्यचतुर्थेहनिर्गतोयशवनेचैश्वदेवेशत्रिहिपराएताः शस्यंति। तादे
व्योऽसभ्यरासमन्वसनिदइत्यर्थः। किंनस्यपादेव्यः रातिवाचः। इतिवर्दानंयाः सवैनेमेवे
ते। किंच। आनिसुख्यनस्थित्वारोदमीरुइत्यपत्नीष्टणोतु। वरुणानीच। किंचवरुत्राभिर्वैरपि
तव्याभिः सहितः सुशरणः स्वाश्रयोऽस्माकमस्म। त्वयासुदत्रः कल्याणदानो विदधातुच। स्माकं
रायोधननित्यर्थः। एवमत्ररायः सर्वधात्सुदत्रः कल्याणदानइत्युपपद्यते। सुविदत्रइत्यनव

334

गते॥ सुविद्यरत्नव्रगमः॥ कल्याणविद्यया यन्निधेयवचनं॥ येतातुः पुर्व्वर्म्मसद्भिः॥ शंखस्ययामायनस्या
र्जापितृयतेस्विष्टकृत्यायेष्टा॥ येतातुः सुलीयवतो देवत्र॥ देवान्मन्त्रिजैर्हमानागच्छन्तः सोत्रावि
रः स्तुतिविदः स्तोमनष्टासः स्तोमवर्त्तारः॥ अर्क्कैः मन्त्रैस्तोमकर्त्तारः॥ ययस्ववैलसणास्तेः साकमा
याहि॥ हेअने सुविदत्रेभिः कल्याणविद्यैः अर्वाः॥ अस्मान्निमुख्येनने श्वसाकमेवगुणाय
कैः पितृभिरागत्यसत्यैरेनेयथावत्संस्तुतेः कव्यैः पितृदेवत्यैर्हविर्भिल्लपिमुपयाहि॥ अथवा
सत्यकादिभिः स्तुतिविदः कव्यवाहेः साकमायाहीति॥ एवं पितृविशेषणत्वमेवयोऽप्येवमनदपि
पदद्वयं॥ एवमत्रः शब्दसारुण्यात्सुविदत्रशब्दः कल्याणविद्यवाचीत्युपपद्यते॥ आनुवगित्य
नव्रगते॥ अनुव्रक्तमिचगमः॥ नामानुव्रक्त्येत्यर्थवचनं॥ आद्यायेअन्निःसुवासत्वा॥ इतिविशोक
स्यार्थवृहतीसहस्रेवचाशीतिमुचिनियुक्ता॥ यएवनित्यमग्निमाभिमुख्येनावस्थितारंभनेयज्यान्

एवमयत्नेषु बर्हिस्तु यत्कं स्तुतं तिते मां मे जां दोषु जास मानरव्या नोपाक्षे कर्मणि भवति तेन तरे व्यापय जना । य
हि संभं भादा तु भं गिति ना भैत रा तु पूर्व स्येत्पु प प घने । तुर्वणि निरित्य न भुगतं । तुर्वणि निरित्य न च नं
तूर्णहियः संभजते स तूर्णवनिता सं न तुर्वणि निरित्युक्तः । स तुर्वणि दामनि । ३३ स्य स व्य च माप त्रस्ये
यमायं । येषु ते ह नि ति ब्बे व ल्ये शस्ते शस्यते । म ३३ः । तूर्णवनिता । ३३ हि स्तो तारं तूर्ण सं भजते म हा
न प्र ना जतः । अरेषु यो स्ये अंतरि से हि य धूतं भवति । तत्र नरे ण यः सं तिते स्मादरे ण यो स्य मि तु व्यते ।
यो स्य मि ति व ल ना म सु प ठि तं । तस्मिन् नरे ण यो स्ये व ले अंतरि से सं ग्रा मे न गि रे नृ छि ति रि ऋ ग मि यो
छि तो ना ज ते तु जा व जे वा प्र ग द्हा ते न श यः श वि यो व लि ए ३३ः । येन व ज्ञे वा हि नि हे त्यं सु सं शो
य यि तारं अ सु हे ने चं मा यि ने प्र ता वं तं आय सो दे वा न प्र त्य य न शी त्त स्य सो म स्य म दे प्रा से ३ प्रो दु
ध रः श नू णा मा नृ यु ॥ उ य र्धे प र्ये त्त नो भ व न मि त्त न र म य वि श म नि । दान्नी व न्न र म य त । सु मा व

आदित्यर्थः । एवमत्र शब्दसारूप्यारथोपपत्तेः श्रुतुर्वणिस्तूर्णवनिरित्युपपद्यते । तूर्णवनिरेत्यनभुगतं
गीर्वेनेनीय इत्यवगमः । गीर्भिः स्तुतिभिरेनं वनयंतीत्यर्थेन चनं ॥ आमासु मेव हतं च मेधसः प्रि
यमेधसोवा इयमार्थेव हती । ३३ स्तुक्ते । आमासु अपक्वा सुगोषु सीरं यक्ष मेरयः त्यमिंद्र । तस्मा
दामासती यक्षं दुदु ३ ति ह विहायते । तदिदं मामायां सत्वांग विष्टं पय रति किंच । आसूर्ये रोह यो
विआरोहयः हि विसर्था हि विद्युलोकरत्यर्थः । एवमिंद्र सुक्ता स्तोत्रनाह । अस्मै ईं दाय एव गुण विशि
ष्टाय धर्मत्रधर्म विवसुतत्ते सुष्टं सुगुणं साम न न पत स्थान करणा नुपदान वदु ज्ञारथेत्यर्थः । सु
वृक्तिभिः शोभनाभिः स्तुतिभिर्नुष्टं प्रियं ईं दाय स्तुति संभजे कृत मत्पुनः तस्मा मेति वृहत् । तदि प्रिय
मिंद्रस्य । एवमत्र गीर्वाणादेव उच्यते । शब्दसारूप्यादित्युपपद्यते । अस्ते स्तुते रत्येने अनवगते । अ
सुसमीरिताः सुसमीरिते इत्यवगमः ॥ त आ य जेत न्नि मा नि । विष्णु कर्म णो भौ जन स्ये य मा र्थे । वै श्वं

मणीभ्यांनुहोतीति श्रुक्तं मन्त्रिप्रणयने ॥ तत्र विनियोगः ॥ असृजाः असुः प्राणः प्राणश्च वायुः यो यवा सुः
 । पवन एव प्राण इति श्रुक्तं तेन समस्तार्थिताः असु समीरिताः वात समीरिता इत्यर्थः के पुनस्त इति मा
 ध्यमकोदेव गणामेघाः ॥ इतरं च मरुदादयः तेन वा तेन समीर्यते वात एव हि तान्ब्रूति ॥ अपुनरेव स्थि
 ताः समीरिता इति सूते सु समीरिते जिह्मि ते जिह्मोर्ज इत्यर्थः ॥ रजस्येतरेषां तोके निश्चये निष्पत्ते निश्चये
 इत्यर्थः ॥ ते किं कुर्वतीति ॥ ये भूतानि समुद्वेगं त्वमस्तानि सतवन्त इमानि ॥ ते वा किमिति ॥ त आ यजन्त इति ॥
 अति क्रोतं प्रतिवचनं प्रति निर्देशः प्रतिवचनमुच्यते ॥ स एव पूर्वकाले प्रयोगाहोय छन्दः पश्चात्तु
 क्तः पश्चात्तु योगाहश्चतुष्टयः पूर्वप्रयुक्तो मेव पात्रमेव न देत द्राव्यकारेण प्रदर्शितमस्मिन्मेव
 । त आ यजन्त इत्यति क्रोतं प्रतिवचनमिति ॥ त कुर्वन्त आ यजन्तेत्यस्य पादस्य समासेनैत द्राव्यका
 रेण निर्वचनमुक्तं ते रसेन षष्ठिर्वा नर्पयन्तो भूतानि च कुर्वन्ति ॥ ते मे धारसे नोदकेन षष्ठिर्वापय

तो भूतानि सर्वाण्युत्पादयेति स्थितिं च एषां कुर्वन्ति ॥ आयजन्त इति विष्णुमुदक्त्वा अभिमुख्य नन्दति सुव
 मुदक्त्वा सर्वस्मिन् भूतजाते ॥ एवं भूतान्मुदक्तेन कुर्वन्त्युत्पादयन्ति च ॥ अधुना दर्शयामाह ॥ आययः पूर्ववि
 श्वसृजः जगितारः न भूता भूम्ना कर्मणा वा र्यसहस्रिकेण सन्नेपते हि सद्यो भूतजातः पूर्वसृष्टो न
 रद्भीतश्च ॥ एवमत्र शब्दसारूप्यादर्थोपपत्तेः अस्ते सूते रत्येतयो रक्त समीरिताः सु समीरिते रत्ये
 तेषां समाधी उपपद्यते ॥ अम्य गित्यनवगतं अमा के ति वा च के ति वेति शब्द समाधी ॥ अस्थिरभिधे
 या ॥ तां हि संगमेशत्रो मन्मते मामेवा प्रत्यं चिता सिद्धा मामेवा प्रत्यं चितेति अथ वा अभ्यन्ते ति वा
 अभिगतैव नित्यकालं शत्रुं प्रति भवतीति अम्य गित्युच्यते ॥ ॥ अम्यन्मात ईदृ प्रयांसि ॥ अगस्त्य
 स्पर्शं छंदो मे बुद्धिं तीयेदति मरुत्वतीये शब्दे शस्यते ॥ अम्य वसाते यदेवं तस्य पारवणा शक्तिरभि
 मुख्येन मेघमं चितान्वया सिद्धा भवत्यात्मन लब्ध्या स्वभूता ॥ अथ तदामरुतो पितरनुचिचत्सयेवा

बाहुरं अस्मै अस्मदर्थे सनेमिचिरंतने अहं व हरेकमिह पातयितव्यमिति स्वाभ्यामुभयमिमेघविहारणाय
 जूनेति गमयंति। किंच। सर्वेषामेवायुधानां मध्यभावे कवशक्तिः अग्निश्चित अग्निरिव अतस्का ए
 शशुधान्देदीयमान एतस्मिन्नेषे आसे। किंच। आपो न दीपं यद्याता हैष्य आपो दीपं पुरि वा यौत्सा
 नं चारयंति। एवमेतानि मेघानि प्रयुं सि उदका निमदत्वा दृष्टे स्तानि मज्जयितुं मशक्नुवंति दीपमिचप
 पि कार्यं धारयंति। एवमत्राचने गेयर्थस्यास्य गित्येते दृष्टि संवधारितुं पयघते। यादृशमिचित्य नव
 गते। यादृश इत्यवगमः॥ ॥ ज्यायो समस्य यनुनस्य केतुन ऋषिस्वरं रकरत्। अवत्तारस्य मार्गं।
 जगत्यानेयी। तं प्रत्येन्येतस्मिन्स्त्रजे। उषद्वेत्तनीय सवनं येन श्वदेवेशस्य ते। ज्यायो समं नरं अ
 स्य जनुनस्य यते नशीलस्य भगवतः सूर्यस्य केतुना व्यर्मणा प्रज्ञया वा ऋषिस्वरं ऋषिभिः स्वयं
 ते स्त्रयते इति ऋषिस्वरं तं ऋषिस्वरं स्त, जं स्वरं ति प्रचरति या स्त, नाम ते या स्त, जि वा सुमान मनं

तेतवेह नगवद्वने। स एव चरं स्तामुयादृशिन्ययादृशे कामेधा यिमनो धनेतादृशं कामं अयस्य या क्रिय
 याह किं। तस्यादिलसणयानवप्रसादात्। अलसतेत्यर्थः। किंच। यउस्वयं जेहेनेवां प्रात्यादरवा प्रा
 पयति स्मर्तः। स एवाः रंकरत्। पर्याप्तमात्मनो भिजैतमर्थं करोति। एवमत्र शाब्दसाहचर्याद्वा दृश्य
 न्नित्यस्य यादृश इत्येवं विपणिमउपपद्यते। जारया यौत्सनवगतं। अजा यौत्सवगमः॥ ॥ सास्माके
 निरेतरीनश्वरं ति एवेदमआः यियते। भरुजस्य र्थं प्रातरनुवाकाश्चिनयोः शस्यते। सास्माके निर्ग
 ति ह्यं दसमात्वं। सोग्निः अस्माकेभिः श्रवैः सुखैः स्तोत्रैः स्तये स्त्रयेते एतरीन अतिथिरिव रमेयते ग
 हेयते अभिमुख्येनावस्थितैः स्त्रयते। जातजे दाः जात विद्या जात धनो वा। दानः इमानः। वच
 कृत्वा जननीय प्रज्ञानो वा न अर्वा अनाम्नितः कंचिदभ्यः उन्नः पितृवः। सोऽइव गोपिता गवां पि
 ता अजापि। यथा सोऽः पुत्रवौत्रादिभिस्ते कथा प्रजायते। एवं यज्ञेषु चिद्विद्यमानोः नैकधा जा

यतेऽनिः॥ एवमत्र नारायणोत्पत्त्य अजायोत्पत्त्येवमतीति॥ अन्विष्येत्यनवगतं॥ अग्रगमनेनाप्रिया।
अग्रास्तेहि अनेदेवमेत्यस्यगच्छेति॥ अथवा अग्रमात्मानं संपादयेतीत्यप्रियाः॥ अथवा अग्रमेवा
प्रियाः॥ अनर्थक एवाग्रशब्देयाकार उपायेन उपाजः॥ अप्रियाग्रं तेन रनर्थकमुपतं धमाददी
तेत्युज्जंजास्यकारणः॥ ॥ अयं बोधतः तवाजाः॥ नामदेव स्यात्तं अग्रस्य देशात्तस्य पंचमेदं नित
तीयेमवनेयेष्वेवेषास्यते॥ हे अग्रभवः॥ युष्माकमयं यत्तोयमहमकार्षे॥ तमागस्य मनुष्यजत
। दधिध्वेधारयध्वे॥ एतद्वपुत्रवीमिति॥ च॥ प्रबोद्धाजुनुयाणासो अस्थः॥ प्रस्थितानि यात्येता निह
वां धितानि यूपं जोषयमाणो देवैः सोऽयमाना आत्मना अन्विष्या नवत॥ उत वाजा अपि न देवाजा
यूयमप्येवमेव भवत॥ एवमत्र गामिने॥ अग्रं संपादिनो वाग्रमेव वाप्ति या॥ तथार्थोपपत्तेः शब्द
सारूप्याच्चा॥ वन इत्यननामपचतत्यनवगतं वतश्चेकवचनं बाहिनचनं वाचद्वलचनं वाचनं॥ प्र

करणविशेषात्॥ आख्यातस्वरूपं चैतन्नामपचतिर्नीमीभूत इति नाख्यकारो जनीति॥ अशीदिदृक्कामाः
इयमग्निमुतस्यवाग्निपूषस्यवाग्नि॥ अदिनस्य॥ हे इन्द्र प्रस्थितानीमानि देवा विचनोन्नेमेतद्विलं
स्यो रधिष्ठप्रस्थिपजठैरपवता॥ यधा तोमानि देवा वि॥ अतएव प्रबोधिदधिध्वेति॥ उत सोमं अपि च
सोमं रधिष्ठ॥ प्रपस्वतोः नवतो वयं हवीं धिक्कामयमानं वां प्रतिदद्यामसि प्रतिदद्यामः कामयाम
हे सत्याः संतु यजमानस्य कामाः एवेव न इत्यभिप्रायेण देवा वित्यनेन संनेधाय च तेत्येतरन्न वि
षयं बहुवचनमुपपद्यते॥ पचतिर्नीमीभूत इति धातु निर्देशः॥ द्वितीयमुदाहरणं ब्रवीति॥ अ
र्थविशेष दर्शनादस्येति॥ तं मेदस्मप्रतिपचताग्रमीष्टा मिति तं पशुं मेदस्मः यतस्सस्य मेदो वपा
सद्व्योगित तस्तेन प्रदेशेन प्रत्ययभीष्टा मिन्द्रादीपचतापक्षमित्यर्थः॥ एवमेतदेकवचनं भवति॥
अपि वा मेदसश्च वपा सद्व्योगिनः पञ्चवदानस्य चाभिधापकमेतत्॥ ससत्त्व निषयं हि वचने

स्यात्। संति स्वेवं रूपाणि विवचना न्यपितप्यथा। देव्या होतारानि भिन्नानि। विंकारणं उच्यते दिव्यचनमेतस्या
 दिति। यतो यस्मात्पुत्र हि एकवचनार्थः। प्रसिद्धमेव निःस्मरेदमेव तद्वति॥ पुरोडाः। यविस्व। वि
 श्वामित्रस्य द्विक्पालस्य अतिमात्रेयदिविष्टरद्वति। तस्येयं पुरोनुवाक्या नवति। पुरोडाः। पुरो
 दाशः। पचनः। पद्यु इत्यर्थः। तु स्यत्यर्थः। भगवन्नग्ने। वाद्येत्यनर्थको। न केवलं पद्यः। किं तर्हि॥
 परिस्तरः। सुसंस्तर इत्यर्थः। तंनुपस्वमेव स्वहियुवतमयविस्व। अथ वामिप्रमित्तम। एव
 मत्र परिस्तर इत्येते स्मादेकवचनसंवात्पचत इत्येकवचनमेव सिध्यति। शुरुध इत्यनवगतं
 आको नवंतीत्यभिधेयवचनं। शुरुवं संस्थंतीति निर्बचनं। प्रगृह्य इति प्रार्थना। अतस्य हि शुरुध
 इति। देवते शेषः। अभिन इत्यनवगतं॥ अभिनमात्र इत्यनवगतं। नयस्य मात्रायां मानसस्ति
 । सोमिन इत्युच्यते। अभ्यमितो वा। अनभिहिंसितो यः। केन चिदसौ अभिनः॥ ॥ महो इन्द्रो मृन

हर्भिर्मृतान्। नराजस्यर्षविषुवं ई। इशरात्रस्याष्टमेहनि मरुत्वतीये शस्त्रेशस्यते। माहेंद्रश्च महो
 नयैव एव सते। महान्भावतः। इन्द्रः। नृबलमनुव्यवत आचर्य पिपाः। आपूरयिता चर्जणीनाम्
 मुख्यं। यो कामैः। यथा हि मनुष्यः। इष्ट्वरः। परितुष्टः। कामैरजश्याभृत्यमा पूरयति। भवमिंद्रो पिलो
 नारं। उत दिवर्ही। अपि चाव्यो स्यान् योर्मध्यमात्रमयोः परितुष्टः। अभिनश्च अभिनमात्रः। अ
 थवा अनभिहिंसितः। केन तु तस्मिन् इत्युच्यते। सहोभिर्वलैरित्यर्थः। नही। इत्यवलमात्राः। केन
 चिन्मितपूर्वा इत्यर्थः। अनभिहिंसितपूर्वावाकेन चिदिन्द्रः। असम्यक् असदनुग्रहमाय अ
 स्मद्दर्शनाय वरधेवं ईते। नीयाय वीरकर्मणे वर्यार्थः। उरुः। महान् परिमाणतः। पृथुश्च विस्ती
 र्णाय। सोस्माकं प्रत्यभिमुत्वा दानाय। भिप्रेतानामाथीनां सुवनः। लतिभिरेनैः। वर्तभिर्नृत्वि
 र्भनभूत। भूयादित्यर्थः। एवमत्रासिनशब्देनामितमात्रोऽनभिहिंसितमात्रेवेत्युच्यते। शरसारया

रथोपपत्तेश्च जज्जतीरित्यनवगतं शब्दानुकरणादापश्चिप्रतीयेने॥ प्राञ्जल्येनानुनादिवः श्यावाश्च
 त्पार्श्वमास्तौपेक्षि अभिसुख्येन शत्रुनशानयिनेत्यान्वेधान्प्रतिपत्त्यामुधातिस्त्वैर्विदितानि रता
 श्रद्धाः शक्तारमृसते अमृजते केन रोमरुतः विचि॥ अन्येनात्महाराविधुनोभानुरादित्येव आत्म
 नादिजः धुलोकार्त्तागच्छन्त॥ मेघोभ्योदयमानेभ्यस्तद्वेवचापोपि आर्तं आगच्छन्तुकथमिति
 ज०तीरिवशब्दकारिण्येवस्तोतेस्या आपः कस्याः प्रवृत्ता इत्यर्थः॥ एवमत्र शब्दानुकरणादापो
 जज्जतीरित्युपपद्यते अप्रतिष्कृत इत्यनवगतं॥ अप्रतिष्कृत इत्यनवगतं॥ अप्रतिष्कृतोः अप्र
 तिस्त्वलितोवेति शब्दसमाधी॥ ॥ सनो वृषन्नमुंतिष्ठुतः मधुच्छदस आर्षेयस्याभिज्ञवयोः
 प्रातः सनविक आवापे विनियुक्ता ब्राह्मणा छेमिनः शस्त्रहेतुयन्त्रिद्वयमितः यत्स्वमनु रदी
 तास्माकं सत्वं ऋणु॥ यत्तु रूय॥ अमुं वरं॥ असुं अंतरिक्षे चरणशीलं मेघं हेमवारावचसन्ननरा

न॥ अथारधि॥ अथारधु॥ उदकदानार्थं मत्सभ्यं अप्रतिष्कृतः॥ नहीदः प्रतिष्कृतः पुराप्रतिपुगद्यु
 खः कतरुर्बः केनचिदथवाः प्रतिसवलितः संग्रामेषु॥ एवमत्राप्रतिष्कृतशब्दः अप्रतिष्कृतो
 ची॥ अथवाप्रतिस्त्वलितवार्त्ताध्यायाविरोधः॥ शाशदान इत्यनवगतं॥ शाशद्यमान इत्य
 वगमः॥ ॥ अनिसिध्मो अजिगादस्य सदानः॥ हिरण्यसूपस्यार्थं गोसवविधयोर्निष्कृत्येश
 स्यते॥ अस्यजिगाता॥ अभ्यगच्छत॥ अस्येदस्य स्वभूतः॥ निष्कः॥ उताह्वानवज्जः शत्रुप्रतिसिध्मः
 साधयिता शत्रूणां विति मितर्ता॥ श्योनवयमैणवर्षप्रवर्त्तकेन पुरामेघपुराः असुरपुरोवा किं
 चसममृजद्वैवत्रमिंद्रः सचमिद्यमानः प्रातिरस्यामतिनदातव्यमुदकमित्येतां मतिं स्वामाति
 रत्नाजुहादित्यर्थः॥ शाशदानः पुनः शाशद्यमान इद्रेण॥ एवममत्र शाशदानः शाशद्यमान
 इत्युपपद्यते॥ शब्दसारूप्यारोपविरोधाच्चेति॥ ॥ इति निरुक्तरीकायां एकदिशाध्यायस्यत

तीयः पादः ॥ ॥ सप्रशयेन वगतं सपश्यत्यवगमः ॥ सपश्यति निर्वचनं ॥ इदमपीतरनसप्र
 मेतस्मादेव ॥ सपश्यन् घटेतत्सर्विष्यं ॥ तैर्लब्धान् दपि हि सपश्यति ॥ सप्रकरस्तत्तयरेति निगमः
 ॥ वचनद्वयं हजामहं इति व्याख्यातः शेषः ॥ करस्तो वादकस्योपाप्रस्तातोरनिर्वचनं यितारा वि
 त्तर्कः ॥ सुशिप्रशयेन वगतं ॥ तत्पुनरेतदेतेनैव सप्रशयेन व्याख्यातं ॥ सपश्यते रेवेतरेपि ॥
 शिप्रेहं नमिकेवा ॥ तेयस्य प्रशस्ते स सुशिप्रः ॥ वाजे सुशिप्रगोमतीनिगमो विद्यासम्बल
 मिति व्याख्यातः ॥ नास्ति संज्ञेनामिकयो हेनोर्वाशिप्रशब्दाव्यत्येयि शेषलिङ्गमस्तीति ॥ य
 तः शिप्रेहं नमिकेवेत्युक्ता विशिष्टं तस्मिन् गमन्य द्वादशराजं वर्ज्यं ॥ तिविश्रम्य शिप्रे इति ॥
 ॥ ॥ मादयस्व हरिजुषस्य ॥ कुत्तस्य यमार्थं ॥ ईद्रीनगती ॥ दशरात्रस्य नवमेहनि मरुत्वंती
 येशस्त्रिशस्यते ॥ मादयस्व ॥ हर्षयस्व स्वमात्मानं ॥ इदं इह हि निरश्ने ॥ येनेतन्नस्वभूताः तैः सह क

येन पुनर्मादयत्येति विध्यत्यविमुचस्य शिप्रेस्तेरीर्घेहं नृद्विर्नक्षणा यनामिके जाते अपि हि गंधा
 ध्राणा यत्सर्वं तत्र न स्यं इयं हि आस्वादयतो वा निप्रतो वा हेर्ष उत्य एते ॥ अतः इदमुक्तं ॥ विमुचं च स्व
 नृद्विर्नक्षणा यनामिके जागंधा ध्राणा य एवेमादयस्वमात्मानमिति ॥ विसृजस्व जेने ॥ आधस्ते
 देनाजिहे ॥ पति हि के वा रत्येकेतयो हि अत्रे नंधीयतो किंच ॥ अन्वावेदं तु ॥ हरयः दृष्टाः संत आ व
 हेतुत्वां हरयोः स्माच्च प्रति हे सुशिप्र उशन कामयमानो हव्या निहं ॥ शिप्रेताम्यस्मत्पुत्रानि स्मृति
 निरस्माजिरासे वितः प्रति जुषस्वनः प्रति संसेयस्वनः ॥ कामैरित्यभिप्रायः ॥ एवमत्र मादयस्व संवेधा
 तद्विः संप्रदाय संवेधाच्च सिप्रेहं नमिकेवेत्युपपद्यते ॥ यत्तदुक्तं शिप्रे इत्युपरिष्टा व्याख्या
 त्पाम इत्येत व्याख्यातं शिप्रेहं नमिकेवेति ॥ इदं हं ते ईतोर्नीसिकानसते ॥ नमति रात्रोतिव
 मीजानमतिकर्तव्येति हि वस्यति ॥ तं स्वित्यनवगतं ॥ रमणीये हित्यवगमः ॥ ॥ आयन्म

भवेत्पुत्राभूत्सोमाहतेभार्गवस्यार्धं त्रिष्टुवाग्नेयी प्रातरनुवाकाश्चिनयोः शस्यते। आपनंत आ
 भिसुरख्येन पनंत अस्तवत। मेममस्वभूते कर्मणि॥ अर्धं महांतमन्त्रिजनः॥ वर्नीयस्य हविषो
 दातारः ऋत्विजः यं वर्णं वर्धयन्ति अस्मदर्थं तेभ्यः उशिष्यसे धाविभ्यस्तमसौ वर्णं वर्णं
 प्रार्थं नानामिमीत न हिनस्ति। किंतु हिंयथा प्रार्थितमेव समुद्ध्यतीत्यर्थः॥ किंच सौमि श्रित्रे
 णवायनीयेन भासा युक्तो रं सुरमणी येषु स्थानेषु धुलोकादिषु अग्निहोत्रेषु चाकिते किल स
 णो यो निरिति। नु जुर्वाच पुनः पुनर्जे रावानपि भूत्वा रंधनं स पात्सु नर्गं भनं प्राप्य तस्यो परिदी
 प्यमानो मुहुर्मुहुर्बुध्वा एव नवति। एवमत्र शब्दसारूप्यादर्थो विरोधाच्चरं स्तित्यस्य रमणीयेषु
 तिविपरिणाम उपपद्यते। द्विवर्ही इत्यनवगतं। द्विपरिचरति न्याय्यं मध्यमेन स्थाने वैषु
 तात्मना उज्जमे च स्यात्समा। उत्तदिवर्ही इति निगमः। महादे इति व्याख्यतः शेषः। अंक.

इत्यनवगतं। आक्रमण इति न्याय्यं॥ आक्रमणादिति निर्वचनं॥ प्रकारोऽभिधेयः अक्रानवजिः। होअ
 निः। विश्वामित्रस्यार्धं त्रिष्टुवाग्नेयी॥ प्रातरनुवाकाश्चिनयोः शस्यते॥ अक्रान अक्रववजिर्भर्जी
 धारयिता र्धं समिधे सं ग्रामे कस्य महीनां स हतीनां शत्रुसेनानां एवं लक्षणो यो निः। किंच। द्विदशेयः। द्
 श्यते यः सन्नेतो मा भिषव कर्त्तव्यं यजमानाय नित्यकालमेव भाजजीकः प्रसिद्धाः प्रसिद्धा मिनि
 त्योज्ज्वलित इत्यर्थः। किंच उल्लिया उज्जाना। उल्लिया आहुतीः। आत्मनि प्रसिताः सती देवता हस्ति
 समर्थेन रूपेण उदायोजनयति। अष्टवाणव एव बोधियास्युः। ता अपि ह्यसौ पशुकामकर्मणि अं
 गभावेगं छन जनयते। यश्चापि गभीयश्च न तमो मनुत मोयश्च यहो महानग्निः सरं नामासा
 कं करोतु। इत्येवमत्र शब्दसारूप्यादर्थो विरोधाच्च अक्रः। प्रकार इत्युपपद्यते। असौ हि आक्रम्यते
 ते जनैः। उरण इत्यनवगतं। उरुर्कुर्वेद इत्यवगमः॥ वेरध्वरस्य धनानि। वामदेवस्यार्धं प्रातरनु

तु कर्त्तव्यानि किंचोभाज्यं तौ रोद्रोकाश्चिनयोः शस्यते हे भगवन् जने त्वं वै जानीषे किं अध्यास्य
यत्तस्य हस्यानि रूत कर्माणि या निरुतेन कर्त्तव्यानि किंचोभाज्यं तौ रोद्रस्योर्विद्वान् असि विजानीषे ॥
किंचोसमस्तमप्येतज्जागृहि किं त्वान्मिनते विज्ञानप्रतीधानो तिरस्तेपि जगति विजानीषे सर्वेपि
देवतास्थानानि प्रदिश एवाप्तिरुत श्रितं तः सर्वेषां यजमानानां यतोऽस्माभित्वमेतास्मिन् कर्मणि
तौ रूतत्वेन ईयसे याव्यसे सत्वं उराणः अत्यमपि हुतं ह विद्वेयतान् पिसमर्थं बहुकुर्वीणः विद्वद्वरो
विद्वन्तरो मनुष्यहोतुः सकाशात्तदिय अरोधनानि आरारु व्याख्याति देवतास्थानानि प्रति वहता
निहवीक्षिरित्यभिप्रायः एवमत्र शब्दसारूप्यादर्थोपपत्तेः श्रुतं उराणस्तस्य उरुकुर्वीण इत्येव विपत्ति
यामउपपद्यते त्रिया इत्यनवगतं स्थायना इति न्याय्यं आपो भवन्तीत्यभिधेयवचनं स्थायना
संहननादित्यर्थः आप एव हि वार्षिजानां मलयजानां संहनने हेतु रूताभवति अथवा हि मभावेन

आत्मनैव संहता भवति ॥ ॥ इत्यासिदिबो योवाया शंयोर्वाहं स्वत्यस्येयमार्थं ऐं ह्रीं श्रीं हे रूद्र यथासिदि
बः वर्धितासि पृथिव्याश्च प्रवर्धितां सिंधूनां स्पृशनाम पांचजं त्विनालियानां संहं व्रीणां अपां अथवा
संहतानामात्मनैव हि मभावेनायावत्किंचित्तेचन कर्म तत्सर्वं तदधीनमित्यभिप्रायः तस्मै ते एवमुप
विशिष्टाय तस्मै वर्धिते तुभ्यमेव रूद्रः सोमः हे च भवर्धितः पीपाय पुनराप्याप्यते अथवा पातय
संस्तुतः स्वादुरसः स्वादुरससंयुक्तः मधुमेयोमधुरपेयो बरायतुभ्यं श्रेष्ठो मेत्यर्थः एवमत्र स्त्रिया
शब्देन संहंयः संहता वा आप उच्यंते शब्दसारूप्यादर्थोपपत्तेः शब्दसंघातयोरित्यस्य त्रिया इत्यनवगा
तं त्रियापालन इत्यवगमः कृपोभिधेयः सहि उपस्थिता न्याद न्यातयति ॥ ॥ यत्वा र्वर्धमीलितो ते अ
स्मै ब्राध्रश्च सुमित्रस्येयमार्थं त्रिष्टुप् आनेयीहे अनेयं त्वां जध्रश्च ईदिते पिसर्वं मंहं विभिष्टु
र्वं समीधे समेधितवने उपजीर्णवान् तं त्वामहमपि समिधे कोहिनाम त्वानसमिध्यात् सत्वं

समिध्यमानोऽस्माभिरिदं विर्युषस्वसं सैव स्वा किंच य एवमस्माभिरिदं सैव समः स्तिपाः कूपरवतत्पा
 भवकूपोहितस्मया नृपानपातनेपातुरकसप्रदानेन किंच रात्रं शनंरसस्वाकृतमतयदिरंते असौ ज्येत्न
 जगते जवमाभरोही अस्मात्तुवर्जवत्यर्थः । एवमत्राविरोधाच्छ्रुत्वा ह्यप्यावाप्तिया कूचरत्तुपपद्य
 ते । जवाविजमाध्याः शब्दसमायः ॥ ॥ तमिन्नेव स जव - वा मदेव स्यात् । वैश्वानरायमीदृशे
 सजोयाश्चत्येवस्मिन्नेष्टानरीये सन्ते । तमेव हेयजमानत्वं मभ्यशाः । प्राप्नुयाः वैश्वानरस्यैव समनात्
 मानयैव तदनु रूपयेव कृत्या समानं केन पुनरभ्यस्याः कृत्वा पुनती । स्वात्मपवनसमर्थेन कर्मणा
 प्रज्ञानेन वा किल क्षणं पुनर्यौ वैश्वानरस्तमभ्यशाः । ॥ हवानो आदित्य आसीजमान्वायदि यद्यौ प
 तिष्ठा ज्ञातां प्रज्ञानां न्यदधुरिति विज्ञायते । एवमत्र जत्वा ह आदित्यमंडलं उच्यते । तदिजवमानं
 छतनभसौ मध्यमारो हतिजायते । वा उदेतीत्यर्थः । जवमानमेव हितत्रतत्रौ देति सर्वभूतानि रो

हति । गरमाणो हि या । तद्विषयमाप्यंरसानारो हति । जह्यमित्यनवगतं ॥ गह्यमित्यवगमः ॥ एषातेरिति
 धातुनिर्देशः मने समिधानो वसिष्ठो मदानः । वसिष्ठस्यार्थः । प्रातरनुयाकां स्विनयोः शस्यते । हे भगवन्
 मेव वसिष्ठस्त्वो समिधानः सदीपयन् जह्यं स्तोत्रं हेनगमयन् त्वं जतिहंति हंति सैधनीति गतिकर्म
 सुपठितं । यस्मिन् जति । राये धनप्राप्त्यर्थं पुरंधिं बहु कर्म तमंधनसंबंधाद्वा बहु रातं तममिति स्याद्य
 त्वं वसिष्ठे नैवं ज्ञेयं ते त्वो वयमपि यजाम एव सत्वे हे पुरुषा बहु कृतं ज्ञात वेदः अस्माभिरन्यमा
 नो जह्यस्व ह्यस्वैतद्विः । अस्मत्प्रज्ञं किंच प्रयमस्मान्यातरक्षत । एकस्यैव पूजनार्थं बहु वचनं । वलि
 निः स्वस्य यज्ञैः आशीः प्रेयो गेः पातानः सदानित्यमेवत्यर्थः । एवमत्र जने । त्वत्यर्थं स्पशब्दसाहचर्य
 र्थाविरोधाच्च जह्यं स्तोत्रमुपपद्यते । कुलिश इत्यनवगमं । वज्रनामेत्यभिधेयवचनं । कूलशतं त
 रतिशब्दसमाधिः ॥ ॥ अहन्त्रं च तत्र । पट्टक एधिभ्याः । हिरण्यस्य पस्यार्धं अग्निष्टोमनिधेवत्ये

शस्यते। अहवहनवान्। हतिचारं द्रोव्यं। मेघं वज्रतरमिति तस्यैव जाविशेषणं। अन्यो वा वज्रतरो यस्य सम
 विहंति जाकषे पुनर्हंतीति। यं संविद्धि न संविद्यं धनेन वत्वा केन पुनर्हंतीति वज्रजेण। महता प्रहारेण किं
 चत्काधासी। न वृक्षशाखारवकुलितेन कूलशाननेन वज्रजेण विचक्रानि स एव महिरगमनो मेघः
 छिद्यमानो स्या। एष्य व्याः उपरुक् उपरुजैनः॥ संकर्षकत्वीरत्वोदकभावेन अस्या मेघ एष्य व्या महिः
 शयते अगमत्। अवस्थाने मात्र मेव स्वप्नो भिमतः। एवमत्र वधसंवेधात्। कुलिशो लज्जैरस्युप
 पद्यते। तुंजे इत्यनवगतं॥ तुंजते शनार्थेति निर्वचनं। तुंजनमिति स्यात्। तुंजे कुंजे। सुष्टुति शितिमं
 धुलं दम आर्षे रं द्री गायत्री प्रातः सज्जे जास्य पाछं सिन आवापे विनियुक्ता। उजे नं जे दाने शने यउ
 ने शनो रान पति तु येन मया लोमा रं द्रस्य वज्रिणा श्रित्येने एते। स्तोमे र सो योग्यः स्तोतुमिति। किं ते
 ज्ञानविधेनास्य सर्वैरपि विद्वान्मिषु दुष्टि समाहितं ते रित्यर्थः। या न त्प एव कृतवैयउया दीयेतेनाः

सर्वैरवेन्द्राण्यन्नाभवेतीत्यभिप्रायः। एवमत्र स्तोमसंवेधानुंजे शब्दोदानपरो यवचनः। तुंजते श्र
 दानार्थस्य दर्शनात्। नर्हेणा इत्यनवगतं। परिबर्होत्सुप सर्गाध्याहारेणार्थप्रतीतिः। परिबर्हणा
 परिरुद्धिः परिरिहावा॥ अचरिबेवह॥ योहिषः सव्यत्वमायन्नस्यात्येन्द्रस्यार्थं। जगती रं द्रे चतुर्थे
 पादे रण्यः। हिसः॥ इति परातिहेस्तोतः॥ अर्ध्वं प्रोच्चारयेद्रायदिवेद्योतनवते वदते च महते। स्वयं न
 पुक्ते बलवृत्तिसंयुक्ता वज्रः। किल सण्येन्द्राय अर्चति। स्वसत्रे यस्य। स्वमेव सत्रं धनं जले बाय
 स्या। न कदा विरपियः परकीयमाकांक्षतीत्यभिप्रायः। किंच। यस्य धृष्टतो धर्मयतः शत्रू धृतः॥
 एव धृष्टमनो भवति तर्प्यमर्हति। किंच। येने द्रोण वदह्वनाः वदह्वो जो असुरो मेघो नावर्हणो
 परिरक्षा परिरुद्धेन वधेन परिरिह सयाजापुरः अर्वाकद्विम्यां प्राप्ते नैनता न द्रष्टौ हीरये युक्तौ
 तमचुप्रावृतः॥ अथेन्द्रेण शीघ्रास्त्रत्वात्। इरपातित्वात्। वरुणो जर्षिताकतः। अथ चता वद

शोहिषः रं हजो हि शीघ्रः समेघः तथा हि ये नंदेण पुरे बहुरिमातेः प्रहारे र्जर्जरीकृत्य वर्धिता नो मेघः न
 मभ्यर्च्य एवमत्र शब्दसारूप्यादसुरसं बंधाच्च नर्हणापरिवर्हेकोत्पद्यते । ततनुष्टिपित्यनव
 गतं । तितनिष्ठुरयं स्यात् ॥ ॥ यो अस्मै घं स उतवा वा सखः ॥ इति प्राजापत्यस्य संवरणस्यार्थः । ऐंद्रिज
 गती । यो अस्मै रं शय घं से अहनि अपि वा उधनि रात्रौ सोमसुनो अभिषुको तितित्यकालमेव यः सो
 माभिषवप्रयतते इत्यर्थः । तस्य किमिति । स एव निश्चयेन घमा नघोतवान् भवति । अथ पुनरि
 तो यो निपदि तो भवति । एवं सर्वतरे श्वभमसंनानात् अनुष्टितादये तं अवकर्म निमित्ते वेवा
 दिनमलं करिष्ममयज्वानं अयत्तनशीलं मात्समं उत परं वा विषयोपभोगपरतया स्वविज्ञेति
 तनिष्ठुं अनेकैः प्रकारैः । यो विज्ञानितनितुमिच्छति तम अदधानं धर्मं शक्रं शक्रं इन्द्रः आपो हव्यपो
 हति । उषसर्गाम्यास दर्शत्वाद्दहेतरेष्यम्यास आदरा र्थं कृतः । पुनर्यो हतिना शयतीत्यर्थः । तदृश

मंशरीरशोऽप्यितारं । ततनुष्टरे वैतद्विशेषणं यस्माद्योपिकवासखः कप्रयसखो भवति । तमप्यपोह
 निमघवाधनस्वामी रं हः अवश्यं जातो तस्य हि विनाश इत्यभिप्रायः । केचित्तु कवासत्वशब्दं तं
 शब्दविशेषणं एव ब्रवीत्येति । इतरा विषयप्रधानोपि भूत्वा साधुसंयुक्तात् कदाचित्प्रपद्येत इत
 रस्त्वसाधुसंयुक्तादस्य तनष्ट एवेत्यनेनाभिप्राये । एवमत्र ततनुष्टिशब्देन विषयोपभोगप्रधानउ
 च्यते । शब्दार्थविरोधादित्युपपत्तिः । घंस इत्यहनीमयं स्यतेः स्मिचरसाः संयुगगोरुधउ इततरमि
 ति शब्दसारूप्यप्रसक्तं हि अन्येभ्यो गेभ्य उ इतरं भवति । उ योन इमिति वा तद्विज्ञातये केन वि
 दुपल्लिख्य गोरुधरे न इमिति । ततसामान्यादात्रिरूधउ च्यते सापि ह्यवस्थाया नो मधि नन स्यति ले
 हका न रधाति । रली विशल्येत्ये तदेकपदमनवगतं । इला विलशय इत्यनगमः । मेघोभिधेयः ।
 स हि इलाहे तोरुहकस्य आत्मीयानि निर्गमनविलानि संरुध्य शेते । तस्यैव बाविलेषु इलाहेतु

हृदकं शोतः शिखरी विशः ॥ ॥ न्याविध्यदिली विशस्य एतसुं हिरण्यस्तूपस्यार्जे रेंद्रा विष्टुपगे सबवि
 धयो निष्कैवल्ये शस्यते न्यविध्यता निरता उयतः ॥ ३ ॥ विली विशस्य मेघस्य दृष्टा निदुर्भे सुदक संरोधसमा
 णि स्थाना निनच केवलमेतावदेव ॥ किं तर्हि विष्टुगिणमभिनतः ॥ ऋगिणां शिखरवैते दीतिमेतं
 नाविद्युद्भिः शुक्लवलवैते मेघमिदः ॥ एवमस्त्यमानः प्रत्यक्षी भूतः प्रत्यक्षरुत उजरो ईर्ष्यः ॥ हेम
 धव न्यावरो याव हलमेतस्मिन्मेघे स्तितावदेनं जहि ॥ यावच्चतव व्यथन समर्थमो जौवलमाप्ति
 ॥ याते शक्तिसयेनं नरुणा शत्रुं शातव्यं अजयीः जहीत्यर्थः ॥ एतसुं एतना मिच्छंते एवमत्र ३ ॥ ली
 विशो मेघः ॥ शब्दसाहस्यदर्प्या विरोधाच्च किये धा इत्यनवगतं ॥ किये धाः क्रममाण धावेत्यव
 गमः किये दप्युदकमपरिमाणं धारयतीति किये धामेघः ॥ क्रममाणो वा धारयतीति क्रममा
 ण धामेघ एव ॥ ॥ अस्या ३ ३ प्रभरा चरध्वे तोभ्यानामगो तमस्यार्धे आही नि कैषहः स्वही

नस्तक्ते विनियुक्ता हे रेंद्र एव चः किये दप्युदकं अपरिमाणं धारयति क्रममाणो वा धारयति अस्मै
 त्वं हतु जानः त्वरमाणो वज्रं प्रमवे रेंद्रा नः ॥ ३ ॥ श्वरो यत्पात्वमस्माकं तस्मादेव मुचासे किंच प्रभु
 तावज्जं वज्र प्रहार समुदस्यास्य मेघस्य गोर्न पक्षाणि विरद विदारय ॥ यथा गो विक्रान्तो गोः पक्षा
 णि विरदे द्विच्छिंघातः ॥ एवमप्येतं मेघमवयवशो विरद विच्छिदि ॥ कथं वपुनर्विरदेति तिरश्चा
 वज्रेण तिर्यगा मिनाकेन पुनरर्थेन विरदेति इत्यनर्थासि उदकानीच्छन् ॥ चरध्वे चरणायां प्रजा
 भ्यो दानु मेवमस्मादिशकलीकतादायो निश्चरिष्यतीत्यनेनार्थेन विरदः ॥ एवमत्र किये धामेघः श
 ब्दसाहस्यदर्प्या विरोधाच्च ॥ किये धा रेंद्रस्येव मेकमप्येते ॥ सहियदपि न ज्ञायते किये त्परिमाणं म
 न हलं मित्रितरपि धारयति ॥ क्रममाणो वा शत्रुवधं धारयतीति किये धाः ॥ एवं सती यं योजनाय
 स्मादिशानस्त्वं किये धाश्च तस्मात्तद्देवज्जयिति ॥ भूमिरित्यनवयवीति किये धाः ॥ एवं सती यं यो

जनायस्साशानस्त्वं किये गते जमण इत्युवाच मः ॥ न्नाम्यनेरिति नै चने ॥ अग्निरभि ज्ञेयः ॥ इमा
 मग्नेश ॥ मर्स्यानां ॥ हि रण्यसूयस्यार्धं ॥ प्रातरनुवाकाश्चिनयोः ॥ शस्यते हे भगवन् भगवन् ॥ इमां शरणिं
 हिंसां इमां संसृतिं वा ॥ मोमृषोः ॥ माजेयुस्वना शयस्वनः ॥ कतमां शरणिं ॥ इममध्वाने यमेते संसा
 राध्वाने अगा मगतं वंतो धयं ॥ अमुष्याः ॥ जौकादिर्म लोकं ॥ अस्मा सु एतां संसारं हिंसां एतां वा
 संसारं सृतिं एनमार्जं वंजवी भवंत मस्मा कं मार्जयन्तं ॥ कस्मात्पुनरेवमुच्यसे इतो यस्मादापि
 स्वमस्मा कं प्रातः ॥ अथवा व्यापयिता कृत्स्नमाजे गतो मुहिन्नापिता च राक्षिता ॥ साम्यानां सो
 मसंधादिनां मनुष्याणां प्रमतिश्च प्ररुष्टमतिः ॥ भूमिश्च त्वमेव संसारे भामयिता यचाग्निवि
 चीक्रेन प्रक्रमेण त्वदधीन एव संसारो मो सश्च ॥ ऋषिर्ब्रह्म ॥ दर्शनं कर्तुं सित्वं त्वदधीनमेव
 दर्शनं मनुष्याणां सर्वं विज्ञानं प्रकाशेन अनुगृह्यान्मो चयस्वास्मात्संसारं हित्यभि प्रायः ॥ इव

यानेनैव यथागमयमायितयानेनेति ॥ एवमुत्र भूमिरग्निरर्धा विरोधात् विशेष्यते ॥ विख्यत इत्यन
 वगतं ॥ विलीर्णं शतश्रेतश्च सर्वतोयः प्रातः स विख्यतः ॥ ॥ इमे हि जौ अयं जेन ॥ यदयं सयं जेनो
 नागारत्येतस्मिन् सज्जे ॥ अत्यपुनः सक्तस्य प्रथमा सौरीति प्रतिजते शौनकः ॥ अस्याः सर्वा मैत्रो ब्रह्मण्य
 इति ॥ इमे द्वयोरेव मित्रा ब्रह्मण्योः ॥ इजार्थे ब्रह्मवचने ॥ अर्थमावात्तीयः स्यात् ॥ असावपि हि असिं स
 जे श्रूयसे ॥ शौनकाभि प्रायस्त्वं संसृतिं परीक्ष्यः ॥ इमे मित्रा ब्रह्मण्ये मणः द्विजः ॥ एत्य अतिभि वाः आ
 रक्षितः ॥ एष्विद्याः ॥ एष्विदी लोकादित्यर्थः ॥ चिकित्वांसः सुकृतदुःकृतानि कर्माणि प्राणिनां जानते
 ॥ अचेतसं अचेतयमानं प्राणिनं कर्मा नुरुप्येणां लोके नयंति ॥ यतस्त्वमतस्तानहं ब्रवीमि ॥ प्रजा
 जे प्ररुष्ट एतसं भवे स्मिन्ने जने जनमरणा व्योमृत्यु काल उपस्थिते ॥ गाधं संसारं गाहनं समर्थं
 कर्म विज्ञानं वास्यस्मा कं ततो स्य विख्यतस्य विप्राप्तस्य संसारध्वनो नद्या रव्यारं पक्षेत् ॥ पारयं

वित्यर्थः॥ एवमत्र शब्दसाहचर्यादर्थो धातुविध्यितो विप्राप्तः साराज्येत्पपद्यते। तुरीयमित्यत
नचगेतं। तर्णापीत्यवगमः। उदकमभिधेयं। तदित्थंमात्रेति॥ तत्र स्तरी। अस्मयुः। दीर्घतमसआ
खं। त्वास्मयुषुष। आप्रीसक्ते। तत्र स्तरीयेन रस्माकेतुरीयमुदके। श्रद्धुतं नमहदित्यर्थः॥ अहुतः
वर्हिष्ट। तिमहन्नाममुपदितं॥ पुरुवारं च नदुदेशांतरमाह योत्सुदके। पुरुत्मानावद्वात्मना। यदे
वंलस्यं मुदके। तदस्माकं नाभानाभौ मध्ये त्वष्टा विध्यतु विमुंचतुवर्षभावेन। अस्मयुः। अस्मा
ननु एहीत्तं कामयमानः। राये जोषा। अयधनवोषायेत्यर्थः। वर्षे हि सति पशवः पुष्यति। अथ
यानाभान। त्वेवं त्वष्टरे व विशेषणं स्यात्। नाभानः। न अदीप्यमानाः। किंतु हि दीप्यमाना व वि
ध्यतु॥ एवमत्र माध्यमिकस्त्वष्टेति विध्यत्वित्यनेन संबन्धानुरीयमुदकमित्युपपद्यते। रास्मिन
इत्यनवगतं। रापीति जास्यादासीति वारयते। जोषादर्थस्य रंसते जोषादर्थस्येवरपणशीलो

जासनशीलो जायः सारस्योः॥ ३३३॥ इतत्यामेयशः नस्ययोः कसी जन आर्षे। विष्टुष्वैश्वरे वेत्सुते। इतत्या अपि
तावद्विनौ मेमयशं साह विलसणेन धनेन न व्यमाणां येन नाया उपसः काले प्राप्ते व्यंतापो तावीतो नस
येता। पुरो शशः पिबतो सांमेयतो ब्रवीमि हे अशिजः॥ मेधाविनः॥ अस्मिजः आहुयुधं नावद्विनौ किंचि
वोमिवः। रणुध्वं अपानपानमप्येत स्मिनकर्मणि नागित्या वितिरतवैवात्र वीमि। किंच पुनरर्थं पुनस्व
त्यगतं कुरुध्वमिति। रास्मिन्स्यायोः रूपणशीलस्य वारसनशीलस्य वा शब्दकारिणो वर्धभूतस्यो
दकस्य प्राप्ते अर्थो यो लोतः पुत्रस्य प्राप्ते॥ आयव इति मुनुष्यनाम एवमत्र रास्मिन्शब्देनोदके
लोताया विधीयते॥ शब्दसाहचर्यादर्थो धातुः। अंजतिः प्रसाधनकमीना अजीकरत्यनेन गता र्थता
मन्त्रमन्यमानो भाष्यकारो निगमशधीते। केचित्त्र एतं शेषमधीमते॥ ॥ इतं वो विश्ववे मेगिसवा
+ भागेन विप्रभातरौ धावा एधि व्यावपि सवर्भूतनिर्मात्रौ कणुतैश्च एस्मिन्कर्मणि + ५ ॥

मदेवस्यार्थेहव्यवाहं विष्णो जो शरं अमर्त्य अमरण धर्मी कय निष्टय हृतमं ऋते से प्रसाधय सि गिराक्त
 त्येत्यर्थः । एवमत्र ऋजतिः प्रसाधन कर्मी रत संवंधाच्च । ऋजु गे त्यप्यस्यैव ऋजतेर्भवति ॥ ॥ अजुनी
 ती । ऋजो वा ॥ गोतमस्यार्थः । ऐश्वदेवै सृजे । गायत्री गजा ये मे न स्पृहिती ये ह नि शस्ये ते मैत्रावरुणस्य
 शास्त्र । ऋजुनीती ऋजुनयनः ऋजु प्रसोना जहोः स्मानि तो लोका दे मुं लोकं कर्म फल प्राप्स्ये
 न तु । मित्रश्च विद्वा जयतु अर्थ सा देवैः सह प्रीयमाणो नयतु । एवमत्र ऋजु शब्देन प्रसिद्ध नयने प्रसि
 द्धवामति हव्यते । प्रतद्वत्सत्यनवगतं । प्राप्तवत्सत्यवगमः । अश्वाव विभि जे यो । रहस्या सधमा
 या युजा भिस्वर । नारदस्येयमार्थः । उस्मिकमहा प्रते । उस्मिहीत् वासीति तं स्या शस्यते हे रं रं ह कर्मणि
 त्याताव श्वो हरी प्रतद्वत् प्राप्तधनो । तयोर्हि ऋजी सं धानाश्च धनं । सहिताभ्यां यत्ते भागः प्राप्तः । सध
 माया सह मदौ युजा नो युजार प्येतव सोम पीतये । सोमपानार्थं अभिश्चराक्षैः अस्मान् अत्यभ्याग

३५० । एवमत्र हरी रस्यनेन संवंधात्प्रतद्वत् प्राप्तवत् अश्वाविधुपपद्यते । हिनोत्येतनवगतं प्रहिणुते स
 वगमः ॥ ॥ हिनीता नो अभ्यापः कजस्येयमार्थः । अपोन प्रीयास्व स शस्यते हे ऋत्विजः हितप्रहि
 णुत ॥ प्रगमयत प्रोत्सर्पयत । एतमध्वं यज्ञं । देवयजनार्थः । किंच ॥ प्रहिणुत प्रसक्त्यर्थः । यथाशा
 स्त्रवृत्तमेण सन योतध्वेः स्माकं । धनानां किंचा ऋतस्य यतस्य योगे यदेतदध्वः । सोमपूर्णं
 अधिषज्जणचर्म वर्जते । अथवा योग संवंधाच्चरं योगं तत्र तद्विद्युन्मते । तेनाधिनाधिषज्जण
 चर्मण उधसो धत्ता देवस्थितेनेति मन्यमानो नास्य कारो ब्रवीति । याज्ञेश्वर इति यदेतत्पुनश्च
 रस्य धिस्तादुपरि वाधिषज्जणचर्मैतद्विष्य ध्वं विसृज्य ध्वं ग्रहचमस्य सस्थाभ्यादिषु योनिषु कः
 सोमस्यैतद्विभोचनं अधिषज्जणचर्मो धमः । तद्वि सोमः उत्सिज्यमाने श्रुथी भवति । यद्येतरत गोरु
 धो दुह्यमानायां गच्छि । एवं ऋत्विज उक्ता अधुना ता एव सोम संमिश्रा अपो ब्रवीति । ययमपि हे आ

पराभिर्नृत्तिभिर्नास्ति ज्यमानाः शरीरावतीः स एव यत्प्रोक्तमनभवताम्भ्यः एवं मत्र प्रशब्देनार्थस्य सज्ज
 रोचकताभवतातिभाष्यकारेण प्रशब्दो ध्यातः ॥ अध्वरमित्यनेन संवधादिनौ ते रीत्यर्थे लघुपपद्यते ॥
 प्रहिणुतेत्यापत्रच्येतेरति केचित् ॥ शकं शक्यं हरितं यद्वान्धातुक्तः शक्यं चति ॥ तेनेन मिति शानकेन
 कर्त्तव्येति वा तदिभारात्क्रांतं शनकेर्गच्छति ॥ शब्देन कर्त्तव्येति वा मदिशब्देन गच्छति ॥ चोक्तं सूत्रं य
 णः चोक्तं यते रत्येते अनवर्गते धातुरेवायमप्रतीतः ॥ एतेषु वंतति ३ ॥ ते तदनयोः पूर्वसु वंतं उज्ज
 रतिरुंते ॥ दानार्थे वर्जमानस्य चोक्तं यमाणं ३ ॥ भूरिति निगमसुक्तादराद्रेति हि पूर्वस्य निर्वच
 नं चकार भाष्यकारः ॥ सुदसने वर्जमानस्य उजरस्य चोक्तं यते विशरं द्रोमनुष्यानि निगमसु
 क्तारीतव्येन दृष्टव्यः ॥ चोक्तं यमाणं ३ ॥ भूरिवाममित्यस्य शेषः ॥ ॥ निसर्गसेन ३ ॥ प्रवृद्धि
 रण्यस्तृपस्यार्थः ॥ रं द्री विष्टु ॥ उद्दिष्टं निर्वोर्निर्वोर्बल्ये शस्यते ॥ न्यसक्तः ॥ न्यलभ्रातरुषो नूनत्वा

सज्जति इति ॥ न एष्टरस्य सवर्त्तनेन समग्रसेन रं द्रे एवेत्तु पान सन्नत्यजधा ॥ गोधां गुलित्रजान् भूत्वा ॥ स
 मर्षो गजजति ॥ सुभिर्मेघान् छिंदन् ॥ समज्जति समस्तोः क्षिपति गा अश्वः अयः रश्मिः रश्मिः कस्मै
 समजाति यस्य जष्टियस्य रातो देशे कुर्वन् विनोवासे च कामयते सै प्रुतस्यैव क्षिपति ॥ वर्जं प्रवर्जयत
 रस्यर्थः ॥ एवं स्तृयमानः सरं द्रे प्रत्यक्षीभूतः यतः प्रत्यक्षरत उज्जरो र्ध्वं हे रं द्रे चोक्तं यमाण
 स्त्वं ददुर्दकं जेनेभ्यः भूरिवहुवामं च न नीयं सस्य सपतजरं शृणुयत कुर्वन् यमाणं भूर्मीजणिक्
 श्रीलोस्मासु निमंदोदकदाता सपजोभूः किंतर्हि प्रवृद्धोदक उन्नतचिनोस्मात्प्रतिवहद्वरा
 ताभव एवमत्र मापणिर्भूर्भूरिवाममित्येभिः पदैः संवेधाच्चोक्तं यमाणं रस्यस्य ददरित्येवमर्थ
 उपपद्यते ॥ एवमत्र दानार्थं चोक्तं यति एवमानं हिलु भयस्येत्यत्र ॥ ऐरसः नार्थः ॥ अस्य शेषः ॥
 शृणुते वीर उद्यमुग्रं मनुष्यात् ॥ गर्गस्य चार्हस्यस्य यमार्थं विष्टुर्वै द्री दमायचित्ये के पदे ॥

अतएव वीरः ॥ अश्रौखमहं वीरमिदं उद्गस्य जने आरुण्यो द्विरभ्यासः आदरे चार्थभूयस्त्वं अभ्यासे च
 पांसमर्थमन्यत इति हि जस्यति। अथेवा उग्रं शत्रुं प्रति उद्गस्य जने रमायन्। रमयितारं शत्रुणां
 कथं पुनरश्रौमिति अन्यमन्ये देवताविशेषमिति शयेन त्वोभीक्ष्ण्येनैव कामेन तुष्टवया असुव्या
 त्तु तात्कालात्प्राप्य येत्येवं पुनः पुनर्नैयमा किंलस्यं पुनर्नैयमश्रौखमिति। राधमानदि
 इ। राधमानानदीप्यमानानपि देहि असुवतः। सो मा भिष्य वमकुर्वीयानयजनः। त्वर्थः
 । अतएव जेपरीत्येन सुवतो भ्यादधातीति अधजहार भाष्यकारः। कपुनरदधाति सुवत
 स्य लोकश्च सामर्थ्याद्भूयते। यो हे सुवते ते रक्षा इत्येन सुवति ते देव्यारत्यभिप्रायः। उ
 भयस्य राजा दिव्यस्य च धनस्येश्वरो मानुषस्य च। किंच। वीरस्य ते वीरस्यति यो विशरचमा
 नानसुवत इतरं श्वसुवतो मनुष्यान् भ्यादधाति सुवतस्य लोकश्च इति एवमत्र एवं धमानदि

दित्यनेन संबंधाच्चोद्धूयति युदासनार्थं उपपद्यते। सुमदित्यनजगते। स्वयमित्यवगमः ॥ उप
 प्रागात्सुमत्। सुबंधुं शीघ्रतमस आर्यं त्रिष्टुब्धश्च देवताका अश्वमेधे स्वलोमीयेन योऽशाहुत
 तयोद्गस्यते तत्रैवं विनियुक्ता। उधेतुमां प्रकर्षय एतु। ततस्त्वयमेव। यतयदनेन यत्तेन प्राप्ता
 यामिति मेमममनोप्यधायिन्मध्यातवानित्यर्थः ॥ किं पुनस्तन्मननीयमर्थं ज्ञातं किंच। अप
 मयि वै। तदृष्टः। कोतदृष्टो अश्वः। उधेतु उदुगच्छतु देवानामाशा यमेतं जयं देवानां पुष्टे पोष
 णावचकमस्तव्यं तः सुबंधुशो भनयूषवं धनं तमेतमुपगच्छेत् मनुमर्हं तु मस्यंतां विप्रा
 ऋषयः मेधाविनः एवमत्र श्वसाहप्यादर्थोपपत्तेः सुमदित्यस्य स्वयमित्येव विपरिणाम
 उपपद्यते। आश्वमेधिको मेव इति प्रकारोपपत्तिर्ना र्थमाह। मंत्रार्थं निर्वृता प्रकरणमस्य
 वेक्षितव्यमिति। एतदेतन्प्रदर्शितं भवति ॥ दिवि स्थित्यनजगति र्बुधता प्रकरणमस्य

सितव्यमिति। एतदेतेन प्रदर्शितं भवति। दिविष्टि स्थित्यनवगतं दिवरायणे स्थित्यनवगमः। यातिः
 क्रियाभिर्दिवमिच्छंति गंतुं ता दिविष्टयः २॥ स्थूलं राधः शताश्वं। अमन्महिमे धातिथे राखं॥ व
 हती। दानमनया प्रशस्यते॥ स्थूलं स्थूलं महते राधः धनं शताश्वं बहुष्व संयुक्तं। कुरुगस्य रा
 जत्वेऽस्य महतेः सुभगस्य शौभनस्य दिविष्टि बुक्रिया सुदक्षिणाभूतं सर्वेषु पिबुर्जशेषु मनु
 श्येषु यारात यो दनयस्ता सुच एतदेव स्थूलमित्येव जयमन्महिमन्या महत्त्वार्थः। एवमत्र
 दिविष्टि शब्देन क्रिया ज्ञेयते। ताभिर्हि धुलोकमिच्छते गंतुं। स्थूलः समाश्रितमात्रो महान्
 भवति॥ समस्तादितत्र मात्रा आस्थिता भवेति यमुपसर्गे तु सनामकारणः येन प्रत्ययेन न्याय्यमेव
 मस्यात्तोऽत्र लुप्तो न श्रूयते इत्यर्थः। कथं लुप्त इति। यथा सं प्रतीति अस्मिन्नामकारणत्वेन प्रयोग
 गप्रसिद्धिः सांप्रतमिति न्याय्या तथापि संप्रतीत्येवमपि वर्तमानकालविषयप्रयोगः प्रसिद्ध एव

मिअनुशब्दे। कुरुगोनामराजा बभूव कुरुगमना कुरुगः सहि कुरुग प्रतिपुत्रत्वेन गतो जेतुं वा कुलगम
 नादाशत्रुलानि हि सनित्यमेव याति विजेतुं। कुरुः कंततेः सहि शत्रुं कंतते। कुरुमित्येतदस्यैव कंततो
 र्भवति। कुलं कुस्मातेः तद्विबुक्त्वा सितमिव भवति विस्तीर्णत्वात्॥ इत इत्यनवगतं जत इति न्याय्यं न
 जते वैति व्याख्यातं। जित्विति प्रौढिकमेति अर्थवचनं अप्रतीतिर्यत्वात् समानमेतदित्यत्र उपरि
 ण्याख्यास्यामे॥ ॥ इति निरुक्तदीक्षायां एकादशाध्यायस्य चतुर्थः पादः संपूर्णः ॥ ॥ अमत्र इत्य
 नवगतं। अमात्र इति शब्द समाधिः महान् भवतीत्यर्थवचनं। यो हि महान् भवति न तस्य मात्राः प्र
 मातुं शक्नोते। अतो सा च मत्र इत्युच्यते। अभ्यमितो जास्यात्॥ अनभिहितः केन चित्॥ महो अ
 मत्रो जने विरसी। ममंदन्विश्वामित्रस्यार्थे एष्यस्य चतुर्थपंचमयोरद्वोर्मध्यं दिने छात्रावस्य श
 स्त्रि संपातेनामसंज्ञं तत्रेयं विनियुक्तामहान्प्रभावतः अमत्रश्च अपरिमाणमात्रः इदोऽत्र नान्यथा

मेविरशोचितव्यवशालः नृपद्वयशवः शत्रुबलेपत्यते धस्मभोजः धर्मयित्तयस्यबले उद्भूतत्यत्यते॥
 किंचानाहनिन्याचनैनं व्याघ्रोति एधि वीनापि योः उपमानत्वेन ककदा पुनरेवनेवति यस्तोमातः
 यदा सोमाहर्षमिदं अमंरुत् अतश्चिर्ययन्नित्यर्थः॥ एवमत्र शवः पत्यते रजने रत्यनेन संबंधात्॥
 अमत्रोमहा नित्यपपद्यते अर्चीयमरुत्पुनवगतं॥ ईकारोच्चा नवगतः॥ अर्चासमरुत्पुनवगमः॥॥
 रदृष्टत रंद्रो असो अघ॥ असा म्याविमदस्यार्थं॥ आस्तारपुंक्तिः सपुनरेंद्रो या प्राजापत्योना वाशु परस्तादृहते
 कस्यबावंसुखतः एष्यस्यचतुर्थे ह निनिष्येवत्ये शस्यते॥ प्रतो विख्यातः सर्वासुरिष्ठा रंद्रै तस्मि
 न्कर्मणि अद्य सवे विजेतु सयतः स्मामिः जन्ती विनक्षणः अर्चीयमः अर्चासमः॥ याजेते वाये
 न युक्ता द्यार्यते अकलत्पमि प्रायेणा तावानि वा सो भवत्यैश्वर्ययोगात्किंच मित्रो नतित्र मित्रयथा
 हि कश्चिदासो मित्रो जनेषु यशः कुर्यादेवं य रंद्रो यशः आचक्रे अभिसुखेन सर्वासुरिष्ठाक

येति॥ विलक्षणं पुनर्यशः करोति संख्य॥ असा मि असमाप्ते॥ अनंतमित्यर्थः॥ अएवं गुणयुक्त रंद्रो स्मामि
 गिरुत्पत्यते एवमवस्तु निसंजधा छे सा रुप्या अर्चीयम अर्चासमरुत्पुनपद्यते॥ अनर्शीरातिमित्य
 नवगतः॥ अनर्शील दानमित्यवगमः विग्रहप्रशक्तस्याश्लीलशब्दस्यार्थनाह॥ अश्लीले पापकमि
 तिनयस्याश्लीलरातिरी नंतोऽनर्शीरातिः शब्दसारूप्यप्रज्ञेमाह॥ अश्लीलमश्लिमद्विषमंतसारूप्या
 पपत्तितोः श्लीलमित्युच्य॥॥ अनर्शीरातिं वसुदां चोदयत्॥ आयत रंजसूर्य रत्यस्या अनंत रंजने मस्या
 र्थ रंद्रो तो वदती॥ हे स्तोतः अनर्शीरातिं अया प्रदानमेन रंद्रं वसुदां वसुदातारं उपगम्योपगम्यवेत
 सात्कृद्दिकारयं यस्यादृष्टा भंरनीयारं दृष्टरात यो दजयः॥ किंचमः अस्य कामं अभिप्राये विधत्ते
 दधतः कागिनां कामान्नरो वति न्वनदी दयति मनश्चंदस्यात्मनो दाना चोदयत् भवति य एव स
 त्वायाचते॥ एवमत्र शवः सा रुप्या दध्या विरोधाच्चानर्शीरातिमनश्लील दानमित्युपपद्यते॥ अनर्

त्यनवगतं॥ अप्रत्यक्षत्वं यमयो अन्यस्मिन् आश्रितो भवति स्वप्रधान एव सो न भवेत्तुच्यते॥ अनर्वा
 जं स्पमर्त्रीः अग्रत्पस्यार्धं विष्टुः हेतोः तः अनर्वा वा सेन महिम्ना युक्तं अप्रतिगतं कंचिद्व्यप्रत्यधी
 नत्वेन वृषभं वरिषं तारमंदं जिह्वं मंदं न जिह्वं हर्षकरो हि वस्य जनानां लनयितु र्द्यौः॥ जिह्वा वीर
 ति हवा या स पठितं॥ वृहस्पतिं न रं यन व्यंस्तु अर्धैः मंत्रैः किल स पं वदस्यमिति॥ गाथा न्यःस्त
 ति प्रापणा हीः देवाः सुरुचः सुदीप्तिमंतः॥ अस्य शुष्ममाभिमुख्येन स्थित्वा शृण्वंति प्रादरेण मर्त्री
 श्रानवमानस्य न बौहिमानस्तस्याहं न्यहं न्यत पाल्क्यास्तस्य स्थभवति॥ तेना सौ नवमानस्तस्य प्र
 शाशत इत्यर्थः अथ नायमन्यो मंत्रार्थस्यादेति ह्यसि कपक्षेण मंदं जिह्वो हर्षकरी जिह्वा तस्य स्व
 तिः॥ गाथानीः स पञ्च योरोहित्येन गाथास्तुतीनेयति प्रापयति देवाः प्र ति॥ स एव च सुरुच नः
 तस्यैव च नवमानस्यस्तु वतौ देवा आशृण्वंति मर्त्री श्रानवदस्य जिह्वं देवानां पुरोहित इति हवि

ज्ञायते तस्मादेव मस्युपपद्यते॥ एवं मंत्रार्थाविरोधादनर्वा अप्रत्यक्षत्वं यमयो अप्रत्यक्षत्वं
 गतं सामीतिसमाप्तं उच्यते॥ तस्य प्रतिषेधः॥ असापि॥ असाप्यो- विष्टुः दिष्टं कपक्षेणार्धं॥
 माह (त) सतो वृहती हेतुदानवः कल्याणदानामरुतः पूयं असापि अपरिसमाप्तं अनंतं ओजो विभृथधा
 रयथा असापि धृतयः॥ असमाप्रगतयः॥ ध्वनं धृतिर्ध्वनिधाजती॥ तिगतिकर्मसुपरीतं
 ॥ एतत्सुहृत्वं य एष क्रविष्टेष्टालोत्तरेष्टातस्मै हेमरुतः परिसम्यक् प्रकृष्टक्रोधा यश्चुमिव
 सर्वलोकदृष्ट्यातां सिपत एव मन्त्रासाप्यसमाप्तमित्युपपद्यते॥ अर्थाविरोधात्॥ गच्छेत्सु
 गतं॥ गच्छितधानी स्यात्॥ गच्छितं हितस्याधीयते॥ अमनिर्भवतीत्यभिधेयवचनं नाडीत्यर्थ
 ॥ मात्वा सो॥ यानि यतः मेधातिथे रार्थं रं दीरुहती॥ महीवते वृहता स हवि विनियुक्ता हिरे
 दमाचुक्ते आत्वां प्राक्क्रोधमैयमहं सोमस्य गलदेशा गलं न न धमनेन परणेन सोमस्य सदा

नित्यकामपियाचन॥ गिरा गीत्यास्त्याच सजनेषु यत्तेषु कथंचन मीचु कुधमिति॥ नृत्तिमित्रमृगं न
मणशीलो नृत्तिः कः पुनरासेध्याघोवा सिहोवा॥ सहिनमणशीलो विभक्तिं च॥ मृगालारी नृत्ते नैद
उपमीयते॥ यथा मृगालादयो लो गूल लालनादि नोपचारेणोपसर्प्यमाना संनक्रोधयंत्येव
महंतो मप्रदान इविकया ललोपसर्पमाणो माचु कुन भवेतमिति॥ अथ मतं यदिसन क्रोधादि
भेदिमास्मात्वा चेध्या रति॥ कश्चानंयाचिषत क्रोहिनाम सोत्तिलोके यरीशानमीश्वरं नयाचिष्य
ते॥ नखयाच नां वृत्तिः सिध्यति एवमत्रैदस्य यागलनाधमनिः यया सोम आगल्यते सा ते नैव आ
ग- नैन उपलस्य मायागले तु च्यते॥ नखे चमर्थ विरोधोक्तिगन्नाधमनि नैवतीत्यस्य भाष्य
कारनाक्यस्य मंत्रेनात्र धमनिर्लिङ्गं विशिष्टमस्तीति॥ अतो विशिष्टलिङ्गमन्यदराहेरणं प्रवी
॥ आत्मा विशिष्टं देव रति॥ हे इन्द्र आदिं शतुत्वा मिंदेवः सोमाः कथंचन पुनराविशंतुष्टो बोमृग्य॥ ३५६

लो ३२ वः॥ आगन्नाधमनीनां या आगलनाधमनयः याभिरनु प्रविष्टाः स नोन जेमदमुत्पादयंति॥ अ
धोवाहि न्योयात्ताभिराविशंतु शेषो मृग्यः॥ एवमिह धमनीशब्द सहयोगागन्ना रतिरत्वाधमनिरूपय
ते॥ नानाविभक्ती रत्येते पदे भवतो गन्नायागन्ना रति॥ नतु नानार्थे आह॥ कोभिन्नाय इत्युच्यते॥ पूर्वं
स्मिन्मंत्रे यद्यपि धमनिशब्दो नास्ति॥ तथापि निगये गन्नाशब्देन धमनिरेवोच्यते॥ तत्रागन्नाधमनीना
मित्येतदेव ज्ञापकमित्यभिप्रायः॥ गन्नायेति तृतीयांते॥ गन्ना रतिप्रथमा बहुवचनानां॥ एतदमयोर्नाना
विभक्तिर्नैव जन्नावश्यं भवतं॥ ज्वलनहीना रतावगमः॥ नया पावा मही नर्गेनाम प्रगाथपुत्र
स्तस्येयमार्थ इहती॥ तस्यामेव तु वाशीत्यां विनिर्मुक्तानवयं पापारत्नेवंमन्यामहे किं कारणं॥ अस्य
सपापत्वे हेतुर्वस्य अवयवमध्ययने तपश्च॥ अथ मतमेतैरपि युं क्रोनिर्हृतः सपाप एवेति तत्रेन॥ किं का
रणं नारायणः॥ नवयमधना॥ अथापि स्यादेनवलेपिसति अनाहिताग्निव्यात् न्वलनहीनत्वेन पापत्वं

मिति तदपि निश्चयः कारणं न ज्ञेयः न वयं ज्ञत्वनहीनाः किं तर्हि आहिताग्नेयौ जयं तरे न रध्ययना घपाप
 त्वहेतुभूतं सर्वमस्मात्स्वस्ति किंच यद्विद्वेयस्माद्वयमिदं यज्जगत्तदस्मिन् यत्तत्कर्मणि सत्त्वाय
 सहभूतस्य सोमपातस्य ख्यामयितारममीभिर्मया सीमः पीतः स्येवं वक्तारं वणवामहे तस्मात्स्वयं पा
 पा नापि जयमगयासः नापि जल वरत्येवमात्मानां मन्यामहे न हि पापानीमधुनानामनाहिताग्नी
 नां चरं इः सत्त्वाभवंतीत्यभिप्रायः ॥ एवमत्र जज्ञे ज्ञत्वनहीना शब्दसाहचर्यादर्थो विविधो धातुः वक्तु
 इत्यनवगतं नास्वरोभयेकरोभात्त्वज्ञेनो ज्ञेति शब्दसमाधयः ॥ यत्वं वक्त्रेणाचार्या यया आश्विनी वि
 ष्टशकसीवत आर्षं प्रातरनुजा काश्विनयोः शस्यतैयवादिधान्यं च केन लांगते तद्युषं संयुवा
 है अश्विनौ तत्कृते महायुषहेमतिवर्षादौ लांगलकर्मणः फलसंपद्वतीति अतस्त्वावेवाश्विनौ
 वपतावित्युच्येते ॥ ३५९ मचं दुहेना प्रहरयंतौ मनुष्या यदत्नौ शत्रूणां रासयितारौ रंसयितारौ रंसयि

तारौ वाकं नृणां सख्यादीनां कारयितारौ वा वर्यौ घुप्रहेण एतावेवं विध्वं कर्मकारयंतौ कुर्वणौ वा अभि
 रस्युराशयितारमनाकाले दुर्भिक्षं धर्मं तौ विनाशयंतौ सत्संजगदभिपुष्यतौ युवां केन पुनरभिधमंता
 विति ॥ वक्तुरेण जलसमूहेन ज्योतिः समूहेन च ॥ ३६० मध्यस्थानो सुद- समूहेन घुस्थानो ज्योतिषास
 स्यमनुगृह्णाति ततो दुर्भिक्षं धस्यते जगच्च पुष्यति किंच युवामेव उरज्योतिश्चक्रस्युर्विस्तीर्णमविकले
 चक्रः चक्रयुगार्यो रेश्वरपुत्राय अज्जाश्रयाय ॥ सहियुवाभ्यामं दीभूतश्चक्रव्यानरुतस्त्वभिप्रायः ॥
 एवमत्र ज्योतिः समूह उदकसमूहः ॥ अथ चुरादेनोच्यते शब्दार्था विरोधात् ज्योतिषाजो रकेन वेति
 नाख्यपादः ॥ जेकनारा नित्यवेले गतं ॥ दिगुपाकारिणो वा दिगुपाशयिनो वा दिगुपाकामिनो वेति श
 ब्दसमाधयः ॥ छरं इदं विश्वान्वेकनायं अहरेण उत कृत्वा यणीरमि कश्मदीरदृष्टी अस्त्यत विधीः
 कदुवन् घ्नोत्तं प्रागप्यवलिता नीमतसार्धं रं द्वावहतीमहीवते बार्हत्यात् चाशीत्यादिनि

युक्तांशः सर्वत्रवेकना कुसीरिजो वृद्धिर्जीवनात्॥ अहं ईशः येति हेवन न्यमित्यो रलो न पुन ई स्यतीत्य
 मिप्रायः॥ अथ वा य इमान्मेवाहा निपश्येति विषयभोगप्रधानो नास्तिकतयान पारलौकिके स्वहः सु
 अस्य दुःखतस्य कर्मणाः कोपि फलपरिणामो भविष्यतीत्येवं भाविन पश्येति तानभिभवति॥ श्रुत्वा सेन
 कर्मणा उत्पत्तीना॥ अपि च पत्नी कन्येति न हि ते विशुद्धेन कर्मणा व्यजहरंति याभिरेतत्कर्मकरो
 तियाभिः पुनरेवमादीन् दुःखतकारिणो निभवति॥ कद्रुमहीः कुनामहस्यः सेनारं इत्य अथवा अनाथ
 र्वितरर्वाः परैस्तु विद्याः याश्च महस्यः कद्रुव्रत्रघ्नः कचव्रत्रघ्नः इत्येतदस्मत्तं॥ अनुपहन्तं जलं येनेता
 नहंती॥ तत्र वेकनायाः कुसीरिजी अथो विरोधादिप्रपद्यते॥ अभिधेतेनेत्यनवगतं॥ अभिधानं
 तेत्यवगमः॥ जीवानो न श्रुत इति॥ उक्तमार्थभाष्यकारेणैवात्रोपप्रदर्शिनार्थमेवं सर्वत्रपरित्येय
 मार्थमिति॥ हे आदिभ्याः जीवतोऽस्मान्भिधा जतय्यं पुराहं ध्यात्तपुराहं ननात् अस्मान् संभावयते

त्यभिप्रायः॥ इह स्थितुं स्वयं येन न श्रुतसिप्रभाभिधा जतः हेह यन श्रुतः तेत्याजीनामाहानं शृण्वेति॥
 एवमत्र पुराहं ध्यात्तयेनेन संवेधादभिधेतेनैत्यस्याभिधा जतयेष्वपरिणाम उत्पद्यते॥ अथैवो मत्पत्र
 धकारुण्याभिभूतस्येन शर्षं मत्स्या नां कवि न्यते॥ मत्स्यामधा उरके स्पंदं ते मधु स्तु रकानामतः त्रहिने
 स्पंदं ते गच्छंति स्पंदं तिवसनी तिगतिकर्म सुपठिते॥ मद्यं ते द्रव्यं ति अस्यो न्येन सणा येति जामत्स्या सेही
 तरेतूरभक्षजीविनः जातं जलचरं भवति॥ तद्विजले चरति जले वा भवति॥ जले वा शेत इति जालं अं
 दुरेत्यनवगतं॥ अहं स्वां नित्यवगमः॥ रोमलर्थे अं दुरणमित्यप्यस्य भवतीति प्रासेगिकमेव मपि
 हिप्रयो भवतीति॥ ॥ वितः कूपेः रोदसी॥ सप्तमर्था इत्येते वितस्यैव कूपे पतितस्यार्थं एतयोः प्र
 जीकुत्स्यस्य वा॥ प्रातरनुवाका ध्विनयोर्वि नियोगः वितः कूपे वहितः पतितः देवान् द्रवते आद्वय
 ते उत ये रक्षयात्मनं तस्य आह्वानं इह स्यतिः शुभ्राजनि लं मे रोदसी इत्येतत्पुनः पुनरुच्यमानं धा

वाएथि यौशुक्रजतः। विमितेन रसौ प्राजयां चकारेति। अथ वलं हुरणा दंदे स्वतः रूपादात्मनः उरु विली
 र्णं वायं कुर्वन्। एवमत्रांधरयोः दुरणरस्युपपद्यते प्रकाराविरोधात्। स तमयीराः। धृषुनस्थो सप्त
 मययीराः सप्तस्थितीः कवयो मेधाविनो हिरण्यगर्भमनुप्रभृतयः ततस्तः रतवतः तित्वा एव हिता
 स्तोक्ततत प्रख्यापकोः नुस्मरणार्थो ग्रंथसंदर्भो भिन्नजितगतदेवकरणमित्युपचर्यते। तासामे
 कामिदम्भेदुसगातः इदित्यनर्थकः। अन्यथा तासां मर्यादानामेकामभिगच्छन्ति कामं नंदेस्वा
 न्मवन्ति गदित्येतदभेः समीपमाकथ्ये कामप्यभिगच्छन्ति। कतमाः पुनस्तामयीरा इति। स्तेयं
 तत्साहो रणमित्येवमाद्याः यः पुनरतानाभिगच्छति। तस्य किमिति। सः। आयोः। अयमस्य स्तुत्ये
 त्यः कं भेस्व भने मंडले उपमस्य सर्वभूतोपनिर्मातु रादित्यांतर पुरुषस्य नीडे नित्यने स्था नेया
 निधूरुणानि धारयितुस्मि स्थानानि प्रध्वंसानि आभूत संप्रवस्थाया नितेषु धरणेषु तस्योति

प्रति। आह। कस्मिन्काल इत्युच्यते पक्षां विस्मर्ते विषया नुप्रवेशमार्गे भूतानामिंद्रियाणां विसर्गे विसर्जे
 न काले प्राप्ते मृत्युकाल इत्यर्थः मर्यादासंबंधात् स्युत्तरावनिगम इत्यतो द्वितीयोपाजः। स्मृति
 समाचारश्चानेन प्रतिविशिष्ट उपदर्शितो भविष्यतीत्येवं संज्ञेय एवोपक्रमस्य सर्व एव समाचा
 रः विशिष्टः स्मृतिकारैः संक्षेपेन स्वतंत्रैरिति। चतुर्तिनिपातः। त्वेदानुकेपयोः। तत्र इत्यनपगत
 मनेकार्थे च निपातरतिषट्जात्यवधारणं त्वेदानुकेपयो रित्यर्थवचनं। वतो वतास्त्रियवसं। यमी
 यमीयमंत्रजीति। दुर्वेतो जतुर्वेतु हयः। त्वे अधर्मभीरुर्भीरुमयुस्त्वं। एवमसंख्यया प्रार्थ्यमान
 : त्वेदमुपयासिने छसिमया संभोजे सत्वे सर्वथा स्वनुकेप्यः शोच्य इत्यर्थः। अथ यानेव ते त्वम
 नः संकल्प्येह्यं दूतं स ध्वजसायं च ये विजानीमः। अथ वा त्वं ध्वजे मया भिमाः। अन्या विल त्या
 मजो विशिष्टरायो धितपरिच्यते ततः किल त्वं मां तया पदं ज्ञावेत त्वं निछसि परिच्यते। नय

चपुनरन्यात्वां परिच्यज्यते। कस्येव युक्तं लिखनेन च संकसजातेन सूर्यहालिबुजाजश्रीयथा युक्तमात्म
नासंयुक्तं समीपजं परिच्यजेत परिच्येत॥ एवं किल त्वामन्या परिच्यं स्यत इति॥ एवमत्र प्रकरणा वि
रोधात् वतश्चैव निपातः विद्वानुक्तं ययोः॥ अत्र परिच्यजेत युक्तं लिखनेन च स्ययथा कस्याच लिखुना
च परिच्यजनीयौ अश्वरक्षौ परिच्यजेत एवं परिच्यं स्यत इति॥ वाताप्यमित्यन्यगतं॥ उक्तं नैव तीत्य
भिधेयवचनं वातो ह्युदकमाप्याययति शीतं करोति॥ अथ वाप्याययति चार्थम्यात्॥ पुरोवातेन हि
रष्टिभूतमुदकं संजडते॥ ॥ ननोरपि सुषमा जगम्यात् नो धसो गेत मस्यार्थः॥ वावमानी सौमी॥ हे
सोमनुनः सिप्रमस्माकं रयिं धने॥ उपमास्व उपनिर्मितुं हि नृवं तं पुन्रवोत्रैः सहितं पुनानः॥ इय
मानः वाताप्यमुदकं प्राप्य दवीभूतं दृष्ट्वा यनीयमुदकं विस्वश्च सर्वः॥ इयमानः॥ किंच प्रतारिप्र
तीर्णं शर्चकुरु हे रक्षो सोमं हि तुः तैतुः आयुः किंच॥ तथा उपमाश्वयथा प्रातर्नित्यमेव धियाः व

सुः फर्मवसुः रंद्रस्वापातु मस्माकं आजगम्यात्॥ आगच्छेदित्यर्थः॥ एवमत्र वाताप्यमुदकमर्थं विरोधाच्च सो
पयत्रैश्चाकस्त्रित्यन्यगतं॥ वायव्येति कामयमान इति चेति शब्दसमाधी॥ अनेन वायो सपावान्॥ अ
सृजन्मयेव मार्गं रंरी विष्टुषा॥ वनेन वनश्च शकुनिविनीडे वायमात्मीयं पुत्रं न्यधापि निरधाति शिशु
कमजातपसं सयथा तत्र निहितश्चाकन पश्यान्मया दिशो निरीक्षमाण आसीत् अथ वा कामय
मानस्तदुत्सुकमना आसीत्॥ एवमयस्मासुरसस्यनीरभूतेषु शकुनिपुत्रभूतः शुचिव्यपगत
सर्वदोषः युवयोः स्वभूतस्तोमः॥ हे सुरणो नजीरो अश्विनौ शीघ्रौ वानुरण्युतिः सिप्रना मेति
किंच॥ यस्य स्तोमस्य पुरहिनेषु बहु खदः सु रंद्रो होतारं द्रोप्याहाता भवति॥ ममार्यं सोमस्यादि
ति किंलक्षणः पुनरिंद्राहाता योन्या नूनमः सनुष्याणां मध्ये शरतमश्नयथः॥ नयं श्वरन्मोहि
तोयः क्षपा वां श्वरविपर्या॥ पुनोमभागी एव गुणयुक्तेनयः स्तोम रंद्रेणापि प्राप्यते अस्मा

सुवर्तमानः॥सप्तवां प्रत्यजीगः नित्यकालमेव गच्छतीत्यर्थः॥ एवं तावदेतामृचमाश्रित्वा॥ मिति रत्ना व्या-
चसते॥ तदस्माधुर्देहि तज्जे प्रथमेवेयम् अभवति॥ तच्च पुनः एष स्य जष्टेः नित्यमेव ईमाने माध्यं
दिने सवनने ब्राह्मणाञ्च सिनः शस्त्रे विनियुज्यते॥ हे भुरगो भर्तारो देवता नां पतीय एष स्तोमोऽस्मा
सुविहितं शुचिर्व्ययगतदोषः शकुनिपुत्रश्च जने वनाज्यवे च से जाक न पश्यति च कामयमानश्च
जना ईदमास्तेयः स्तोमस्तस्य किमियस्येंद्रपुरुदिनेषु बहु सुहः सुआह्वाता भूत अपि नाम मामने
न स्तोमेन स्फुपुतिः किल स्याः पुनराह्वातायस्येंद्रतिः नृणां नृतमः नर्यश्च स्यणां क्षुसमान
मेतस्यैवो वार्थे नयमेव मिदः प्रार्थयते सराज स्तोमस्ते प्रत्यजीगः गच्छतीत्यर्थः॥ अथ वा स ए
ष स्तोमोऽस्माभिरुदीर्यमाणस्तस्येंद्रस्य गुणात् गृह्णातीति स्यात्॥ निगर्हि ईहा निकर्मेति सुक्तं
एवमत्र चाकस्मिन्त्यस्य वायव्येति कामयमानश्चति जने तो विपरिणामा लुपयद्येते शब्दा ह्यप्या

रर्थाविरोधाच्च॥ एतस्मिन्निगमे पदविनागतः कश्चिद्विचरोऽस्ति तस्माद्वाप्यकारः वेति च य इति च वका
रणाकल्प्यः तिवा इति य इति ज प दे चकार शाकल्प्यपदे कारः॥ तदेतद्विचार्यमाणं न साधु भवति॥ किं का
रणं॥ इदं न वेन माख्याते अभविष्य देवमेतस्मिन् पदद्वये सति य देत राख्याते न्यधायीति एतद्दृष्टान्त
मभविष्यत यद्वा तस्य नित्यमाख्यातस्य तिघातो न भवतीति लक्षणविशेषमन्यते॥ न चेदमुदात्तं
तस्मात्परतिनेदं यद्दत्तं किं तर्हि वाय इत्येकमेव पदं॥ किंच असुसमाप्यविशेषमन्यते॥ न चेदमुदात्तं
तस्मात्परतिनेदं यद्दत्तं किं तर्हि वाय इत्येकमेव पदं॥ किंच असुसमाप्यविशेषमन्यते॥ न चेदमुदात्तं
स्मित्यद्वये सति मंत्रस्यार्थो सुसमाप्तो भवति॥ कथं हि पदत्वे हि सति वा शब्दस्यार्थनकेन चिद्वि
तय्यं॥ न चेद्विकल्पः समुच्चयो वा कश्चिदर्थो स्ति॥ स्यादेतदुपमार्थं न विध्यतीति॥ तदपि न संभवती
ति॥ नकारेणापमार्थस्य रत्नत्वात्॥ य इत्यस्यापि पृथग्भूतस्य न कश्चिदर्थो स्ति तस्मादाख्यातस्यानु

शान्तादृश्यां संभवाच्चक्षिपदत्वेवायं त्वेते देवपदमेन। शकुनिपुत्र एव वास्याभिधेय उपपद्यते। रथये
 तीत्यनवगतं। रथं हर्षति रित्यवगमः। हर्षति शब्दो हि प्रेसायोरथ हियः कामयते सरथयति। एवमुदेवो
 रथयंति वगवतुं शूनः। शेषस्यार्थपात्रमानीसौ मीगायत्री प्रावस्तत आवाये। एवमो मोरेनः रथयं
 तिरं ह्यमात्यनोगमनमिच्छति। पत्रमानोदशस्य तिरानमात्मन इच्छति। कथं नाम मां देवेभ्यो दधु
 रिति। किंच। आविष्टजोतिप्रकाशकरोति वगवतुं। वाचो वननीयं दत्तमां देवेभ्य इति। एवमत्र
 थयति। रथप्रेस्तुशब्दसाख्यादित्युपपद्यते॥ ॥ एकादशस्य पंचमः पादः॥ ॥ असक्रामित्य
 वगते॥ असंक्रमणिमिति। शब्दसमाधिः। पुरुहिवा पुरुभुजातिमना भरद्वाजस्यार्थं त्रिष्टुनाम्नि
 नी प्रातरनुवाकाशिनयोः शस्यते। पुरुहिवा पुरुदेसं दानं। युवाभ्यां युजेयस्मात् हे पुरुभुजावह
 जोतिना वप्सिनोतस्माप्सुवां भूमः। धेतुं न लपेयित्री मस्मभ्यो मयमन्नलक्षणं पिब्ये तं प्रसारय

ते असक्रां। असंक्रमणशीलां अनपाविनीमस्मनः। अथवा असंक्रमणशीलां घामिसं इहेतुद
 क्रमस्मदर्थं प्रसारयतमिति स्यात्। किंपुनस्तप्युवयोर्देहदानमिति कृतश्च स्तुतशब्दोश्च सो
 मायुवयोरन्नेमाध्वीमधुपौ सुष्टुतिश्च शोभनाभिल्लतिभिः सुष्टुक्ततः रसाश्च आज्यादयः। ए
 ने पुरोडाशस्यावुगच्छेति सर्व एते युवयोरेव तस्मात्पुवांजवीसीति एवमत्र शब्दसाख्यादर्थो
 विरोधाच्च। असक्रामित्यस्य शब्दस्य असंक्रमणीमित्येव विपरिणाम उपपद्यते। इति धेयाद्यैवो
 आध्वरस्यनुवगतं। आध्वनादित्यवगमः। आकंपनादित्यर्थः॥ मे सोमदित्वाचाध्वं। रं दं स्थ
 विमदस्यासंमसीमहि त्वां हे पूषन् देवमतीनां च प्रज्ञाना मस्माकं साधयितार। आदित्येन हि प्राणि
 नां प्रज्ञा अभिव्यज्यते। किंच ये चान्ये विप्राः प्राप्तप्रज्ञामेधाविनः। तेषां माध्वं। आकंपितारं स्व
 यमेव। तथा त्वमात्मनो गुणवतां दर्शयति यथा प्रोक्तपमानं हृदयास्ते त्वां स्तुवते। एवमत्र

शब्दसारूप्यादर्थो विरोधाच्च। आद्यजआर्कं पयिष्मन्नेतेषु पपद्यते॥ अनन्त-वश्यनभवगतं। अन-
 लक्षितवचनरत्नवगमः॥ विजेषरदिदं॥ वभूय। मन्मोहार्थं विष्णुपमान्येन सत्ते। स्थेनारिषु नि-
 दिषु निखेजल्ये शस्यते। विजेषरत्न। विजययत्न॥ इदं ज्ञानवप्रयः इदं ज्ञानसिप्तवचनः। नदी।
 द्रुस्यकेन चिरासिपेते वचः हे मन्मोहस्य नासिप्तवचन इदं वत्वमस्माकं अधिया अधिषायमा-
 अधिषायपातामन्न किंच। हे सोरेश चूणं महनशील प्रियं ते पन्नामते न त्यागणीमसि नित्यमेव
 स्तुमरस्यर्थः॥ किंच पियजानी मोवयंतं मुत्संरेनयतस्तमान् रय। आभजयेत्तथे॥ एवमत्र
 शब्दसारूप्यादर्थो विरोधाच्च। आद्यजआर्कं पयिष्मन्नेतेषु पपद्यते॥ सदात्वे रत्नवगते॥ सदा नो नुरतिषा दसमा-
 धिः॥ ॥ अरायिकायेयामसि शिरि विवस्य नारद्वानस्यार्कं दुर्भिसाधिदेवतो ज्यते कालकृणां जाल-
 स्मीः॥ हे अरायि अरायि दुर्भिसाधिदेवतो। अथवा हे अथवा हे अलक्ष्मि दुर्भिसेण पीडिता नोनदा

नेमतिः प्रभवति नाप्यलक्ष्मिभूतानी - - दुर्भिसेण पिभिभूतानां माघं च सखोर्न जति। अन्नाभावात्॥ अ-
 लक्ष्मीयसेषिर्लसे दुर्भेलत्वा छित्तुपा अलक्ष्मीरिति प्रतीयते॥ लोकेपि चया विरुपाभवति॥ अलक्ष्मीरिति
 शोच्यते। विकरे दुर्भिसे दुर्भेलत्वा विकरे च प्राणिनां गतिर्न जति। ५ अलक्ष्मीरिति तदुपागिदिगच्छमात्रा-
 यस्थानं कार्यः॥ सदात्वे सदानो नु शब्दकारिके दुर्भिसे हि सत्तपीडिताः प्राणिनो निश्चसन्तः सदैव शब्दं कुर्व-
 ति॥ अलक्ष्मीरपि तदुपापि शाचारी नित्यमव्यक्तं शब्दं कुर्वति शाचासुषुप्तसुनायंतस्येति लोके व-
 ज्ञोते न जति। एतत्तत्तै इं शिरि विदस्य मेघस्य स्वभूतैः सत्वभिरुदकैः सत्वमिति ह्युदकनाममुपहितं तैः
 दैर्भैर्बर्त्यतां चानयामः॥ चानयतिर्नाशने प्रसिद्धः प्रचातित इति हि लोके श्रूयते॥ जनेति पतति इति ग-
 तिकर्ममुपहितं॥ मेघोत्थेरे वस्तुदकैः दुर्भिसंशयते। अथवा शिरि विगे नारद्वानस्तस्य सत्त्वं नो मभिनु-
 यानिदृशानि नामानि संभवन्त समर्थानि सन्ति संयुक्तानि तेर्बर्त्यतां नाशयामः एवमत्र शब्दार्थो विरो-

धात्सरात् ३२स्यसदानो नुव ३ येव विपरिणाम उपपद्यते निगमप्रसक्तान्यधुनो येनैरातीति वा
नकर्त्तुमपठितः तस्य प्रतिषेधार्थस्य अगयीति भवति। कणतिशः। अणभावे भाष्यते। अनुक
णतीति मात्राण्यभावात् कण श्यामाकादिः। तस्मात्मात्रादर्शनात् भावोत्पाणः। अथवा कणावि
क्रांतदर्शनेऽसौ यमस्य चः। विक्रांतं हि तस्य दर्शनं भवति एकीभूतत्वात् २ विक्रांत दर्शन इति वा
संदेहस्तद्वात। विकरो विक्रांतगतिरित्यर्थः। अथवा कुट्टने दातोः स्यात्। असौ हि विकुट्टितो भवति।
कुत्सीभूत इत्यर्थः। विट् ३२स्य पठितमनरिक्तनामसु। तसु नरे तद्विरिटेन व्याख्याते अत्रत्युक्तं। वीरि
मेतद्विरिक्तं भिद्यो जाभा- नातति ॥ तस्मिन् विदेयः शौर्यं ते सशिरिविरो मेघः ॥ अथ शिरिविरो भारद्वा
जः। स्मृतेन स्मृतेनां तस्मिन्निर्वाशयो च कारः ३ ति निदानं त्वव्यानमद्यापि योः तस्मिन् भिन्नो न
तो भवति स आय २ प्रे ३ इकेः। चतीर्य सक्तमेतज्जयति। तस्या लक्ष्मीर्निनश्यति पराशर ३२न वगते

अनेकार्थं च। पराशीर्वाज ३२न वगमः प्रयेगहा। सुखान्। वसिष्ठस्यार्थं मेदे सक्तं प्रकषेणये असमदुः
स्वत्तवेतः सोमेन दृष्टवंतौ वायसे पुहेरे इत्याद्यात्यासह पराशरश्च शतयातुर्देहानां समायातस्य
तातेन हिरण्यो ग्रंथमाहृतमासीदिति भारते श्रूयते। वसिष्ठश्चेत्यत्रमादयः। किं तेषामिति न ते भो
जस्य भोगेन स्ववमख्यं स विभावसु स्रुतमार्जयेतेनाशयेतीत्यर्थः ॥ अथैवेगुणयुक्तेभ्यः सुदिनाशो
न नानिदिनानि सुखान् विभातीत्यर्थः। तेषामेव सुप्रभातारान्न परत्यभिप्रायः। एवमत्र काविः पराश
रो वसिष्ठसंवेधादिदो विपराशर उच्यते ॥ स हि परितः शान्तयितायात्तनोः यातयितव्यानां असुरादी
नामिति। इदोयात्तनामभवत्पराशर इति व्याख्यातः शेषः ॥ किं विद्वतीत्यनवगमं। विकर्त्तनं इतीत्य
वगमः। सूयं न उया। बर्हया अगत्य स्यात्तज्जगती हेमरुतः ॥ ३३ पूर्णाः अरिष्टग्रामाः अनुपदिंसि तसंघा
ताः धूममस्माकं मुचेतुना शोभनेन प्रज्ञानेन रातो सुमतिं शोभनां मतिपिपत्तेन दृश्यत पातयते जाके

नवनः परयतः कुतो वा परयतेति यत्रावोरिपुत्रः यत्र स्मिन्नेषोरिपुत्रायुधं सिंसंयुष्यानिस्तमेवमेवं
 ररतिबिलिखति॥ विदारयतिव शीर्षं किल सणा पुनर्दिपुति किं विईती विकर्त्तनसमर्थं ईतैर्यार
 निकृष्टं पुनर्याररति करणातिपश्वः सुधितेवेति यथापशोरंगानि शीर्षानि पृथक्करोति सुधितास्वधि
 त्याजहेणापरिचर्या हिंसया हिंस एव यस्मिन्नेषेदिपुदस्ताररति नतः प्रभवेनोदकेन सुमतिमस्मा
 कं पियर्जना एवमत्राया विरोधादायुधं धं किं विईती जयेनो अतेरत्पुपद्यतेः करुतीत्यनवगतं वृ
 नरतीत्यवगमः॥ ॥ जामंजामं ॥ करुतीजामदेवस्यार्षः संदेस्यते ॥ रात्रियर्षाये प्राशास्तः शास्त्रे विनि
 युक्ता जामंजामंत रतिभ्य त्वायोभ्यासः ॥ अभ्यासेभ्यो समर्थं मन्त्रं नरति वक्ष्यति यद्यत सुष्टु न
 ननीयं रष्टं चतवधनंतनतदे आदुरे आदुरवचयजमानसहि यातेति निस्यं आदुरो भवतीत्यत एव
 संजोध्यते आदुरेजामं दशत्वर्थमायदयं स्त्रोवामंवननीयमिष्टमात्मनो धर्मो नंत रसौतभ्ये दश

किंच जामं प्रष्टा दशतुजामं न गोदशतु जामं देवः करुलती दशत्वित्येतदेवानुवर्जते करुतीत्येतदुणप
 देवास्तैरिष्टतेतरेतदिचार्येतेकः करुतीति भगः पुरस्तात् करुती शरस्यत स्वेवायमन्या देशमस्त्रिधा
 नमामर्थ्यादित्येवमाचार्यमनं एवेत्यपरैर्किं कारणं सहि प्रष्टा अदंतकः आदुरे एतरेति उच्यते॥
 अदंतकः एवेति च ब्राह्मणं प्राशित्रभागब्राह्मणे हि श्रूयते न तूणे पयोज दुः तत प्रष्टा प्राश्नानस्य
 दंतो निर्जघाननस्मादादुरदंतकः एवेति यत्पुनरेतदुक्तं सैन्निधिसामर्थ्याद्भगः करुलतीत्यादिति अका
 रणमेतद्यस्येनार्थसंबंधो दूरस्थमपि तेस्पतते अर्थतोऽस्य सामर्थ्यानां मार्गतये मकारणमिति न्याय
 विदः पठन्ति तस्मान्मन्त्रैव करुलतीत्युच्यते शब्दसारूप्यादर्थोपपत्तेर्येति न इत्यनवगतं दानमसरत्यव
 गमः॥ ॥ दनो विशरद्रायरंधीः अगस्यस्यार्षः हेरे इद नो दानमनसः ॥ वैनो वनस्मभ्यं विशो मनुष्या न
 कुरुमध्रवाचः ॥ मधुवाचः कस्मात्पुनरेवमुच्यते यत्स्यात्त्वं सप्तस्तमवपुः शीरही शरकालात्याः

संवत्सरेत्याजा संवत्सरे पिशरित्युच्यते। मजीनेशरटः शतमिति लिङ्गात् शर्मसुखमिच्छन् न जातो रनेरा
 रयति। किंच। अनजवाणा अजेने चोदकाः पुरःस्तप्पारपगमितवानसीमलो के प्रत्ययः। स्वभावरवे
 यतजलो काननुगृहीतं रत्यभिप्रायः। किंच। पुनेव त्रयोनिः स्तत्यर्थः। लोत्रेयजमानाय पुरुकुत्साय च
 दुस्ततिकर्त्रैव र्त्रधने रंधीः संपादितवानसीत्यर्थः। यतरावं उपकारप्रव नो भवात् सोत्तणामन्येयं
 च जनानां तस्माद्मोस्माकमपिरतान्मदुवाचः कुस्मनुष्याविति। एवमत्र देन रत्येतस्मिन्पदेदकारे
 दानमनस रत्येतान्पक्षराण्यध्याहृतानि भाष्यकारेण तः कारश्चास्मर्योगे विभज्योदाहृतः। तथा र्योप
 पत्तिरर्शनात्। कुर्वित्येतच्चार्यपरि समाप्त्यर्थमध्याहृतं उत्तराख्यः पादादेतु भावे तसपत्यतपु
 र रत्येतस्मात्सर्वनामसंबन्धात्। शरा रूपिति अनजगतं संशिषारिषुरित्यवगमः॥ अजीरंउत्त
 र। यन्तिरेद्रीत्युच्यते पत्नी एवं जीतीति। अजीरामिव अपरिग्रहामिव अजन्तामिव मामयं शाररः

वालोक्यैः संशिषारिषु संसीतुमिच्छन् शरीरं तिर्यक्त्यर्थः। अभिमन्यते। अभिनविश्याम्येतमित्ये
 वमन्यते। स इयायुध्याने दुष्यो लोवाकष्वितन दुष्येण हीद्राण्यभिभविनुमारध्यासीदित्येव्याने मय
 ते। उताहमस्मिदीरिणी अद्य चत्तावदस्मिदीरिण्येव केन च पुनरीरिणी रीणी। इदं पत्नी रंइस्याहं
 पत्नी मरुत्तरवाय रंइः सर्वस्माय्य उत्तरोत्तरः उपततरः प्रभावेन समेवीरः नश्यंवालो नमन्यते॥
 येन मामभिभवितुमिच्छतीत्यभिप्रायः॥ एवमत्र शाररः संशिषारिषुः शब्दसारूप्यार्थोपपत्तेश्च।
 इत्युदित्यनवगतमनेकार्थं च॥ रंइमिति यत्किंचिदभिप्रेते निर्दिश्यते तयः कामयते सरंद्युदित्युच्य
 ते। धुरित्येव शब्दोः प्रसिद्धः कामयते अर्थे तेनानवगतमेतत्। नानाधियो जस्य रत्यनेन गता
 र्थमन्यमानो भाष्यकारो निगमनं ब्रवीति। वार्त्तिककारेणाप्युक्तं। निगमनः। शादुक्तं र्यं भवति
 परं। तद्विस्तया धातुः उपसर्गगुणः निपातामंत्रगताः सर्वार्थान् लक्ष्या। अथा विधुरित्येव ते

दृश्येभाष्यते। आह। किमुदारणं॥ वसुधैवि इति। वसुमानित्यर्थः॥ ॥ इन्द्रो अस्मादिप्रयंता। सव्यत्वमा
 पन्नस्येन्द्रस्येयमार्यं ईद्रीत्रिष्टुप्शरात्रस्यसप्तमेहनिमरुत्वतीयेशस्यते। यरेन्द्रः अस्मादि। श्रुत्या
 णातिहिनत्तोत्यर्थः। शराशरुविक्रमः॥ अनित्ययो धीअथवाशोधयितायोर्धनो महारैः। सुधीर्वा
 स्यात्। पुनश्चणाति। निरेकेसंग्रामेयत्रैकोपायः सहायोनातितत्रयक एवशत्रुनहंति। यजेषु
 प्राङ्गितायुधेषु पिपदेषु संग्रामेषु। किंच। लोमो न लोममरुयः प्रधानास्त्रिदन्तोमः पंचदश
 तिहिव्यपदेशः सोमेप्रमज्जति लोमेन तस्य प्राधान्यात्। किंच। यरेन्द्रः दुर्गोद्वययोयः प्रधानः त
 स्य किमिति। सरेन्द्रः अश्वयुः॥ अश्वेत्तद्वान्। गत्युः गोभिलदानवेसयुगिति। अश्वेर्बसुनिस्तद्वान्।
 एवंगुणविशिष्टो यरेन्द्रः सरायेषु धनेषु जनानां दातव्येषु सयतिरेकप्रयंता प्रकर्षणदाते
 त्यर्थः॥ एवमत्र वसुधैवित्यर्थयुशब्दत्वं दृश्ये किं कारणं। नहं द्रो वसुकामयते सुदर्शत्वात्

पशिशोषादयंतदृश्ये इत्यत उपपद्यते कीकरेष्वित्यनजगते। धिस्तता इति शब्दसमाधिः किं क्रियाभिरिति वा॥
 ॥ किं ते वप्यति। ध्यानः विद्यामित्रस्यार्थं ईद्रीत्रिष्टुप्। हेरेन्द्रयाः कीकरेषु। अनार्यदेशनिवासि
 पुमनुष्येषु गायः तास्तयकमुपकारं कुर्वन्ति न कुं चिदपीत्यभिप्रायः। किंपुनः कारणं न कुर्वन्तीति॥
 नाशिरंदुहेन तपंति धर्मनाथा शिरार्थं दुहन्तेनापि धर्मं तप्यमाने गमावंगच्छन्ति। नाप्यग्निहोत्रा
 दिषु कर्मसु अन्यास्वपि क्रियास्वित्यभिप्रायः। यत एवमतो ब्रूमः। आहरनस्ता गाः। वप्यन्तीति
 भिराशिरादिविनिपागेनोपकारं कुर्यामस्यभिप्रायः। किंच॥ यदप्येतत्प्रमंगं रस्य रजिजीवि
 नो धनमेतच्च तथास्मभ्यमाहरतः दपितक्रियासु तत्स्थविनियुज्यते। वयंतदिनियारस्यामइ
 त्यभिप्रायः प्रमदकोवानित्यप्रमुदितेपि विषयपरः। प्रमंगदः स्यात्संकोवानहं सकः प्र
 मंगदः स्यान्नयोर्बीधनानि क्रियासु न विनियुज्यते। शब्दसारूप्यं च प्रमंगदशब्दे उक्तं।

नस्मात्तावत्पुपपद्यते। नैवाशाखामघजन्धयानः यदेतेषामन्यतमस्यनीचाशाखाप्रसृतस्यनी
चवंशप्रसृतस्यहीनतुल्यस्य धर्ननतहेमघजन्ः शीघ्रप्रधय संसाध असमदशर्चित्यर्थः ॥ एवमत्र
कीकशः किंत्वाकितेदताकितेकतास्तेजमभियाहारमर्हति। नतेः वः श्विदर्थोः स्ति। नतेदवपि
तमनुव्याणामुपकारं कुर्वेति इति अर्थः ॥ अथवा किं क्रियाभिरित्येवं प्रेष्यासेनास्तिका एवमभि
प्राय इत्यर्थः ॥ एतस्माच्छ्रुत्वाहप्यादर्थोपपन्नैश्च कीकशानाथदेशनिवासिन इत्युपपद्यते। म
गंदकुसीदीत्युच्यते ॥ सहिमाभियादद्यतनोः र्थः ॥ अयंश्च आगमिष्यतीत्येवमनुचिंत्य। परेभ्यो
धनानिदराति। तदप्यं प्रमगंदः ॥ अत्यंतकुसीदिकुलीनस्तद्विताथैः प्रमगंदः ॥ प्रसृण्वस्ये
तियथा। प्रमदः प्रमादशीलः अथमेवैकोलोत्तिनपर इत्येवं प्रेषुः नास्तिकः पंडकः तृतीया
प्रकृतिः सहिषं उंगच्छेति स्त्रीरूपत्वात् ॥ आईकरिति वा स्यात्। प्रकर्मणा ह्यसाजदयति। अज्ञातेः

तद्वस्त्रित्वेन गच्छति। आंशौकस्मान्नौ आंशौ आणी इव त्री इयति। नोस्वतौ पंडको मुखे मुनमैथुने कर्मणि
वर्द्धमानः। आणी इव त्री इयति। संस्तुभ्यानीत्यर्थः ॥ इत्यनजगते। इत्युर्भवतीभिधेयवचनं। भिरोवा
भयदोवाभासमानोऽवतीति वा रतिशब्दसमायः ॥ ॥ तुवि संते। ऋरूवधा ॥ निराविध्यदिति च। ब्रू
कृते सार्धं। एतद्वद्वयं। ईदी सतो वृहता पूजा। माययुजगद्देइरूवि संते ब्रूवि सेपं ब्रूनां विसेपाणां सो
इसुवते शोभनानि हि येन कर्माणि त्रियं ते रथजाशोभनेरुते। सूमयं च सुखकरं सुहृदी किं पुनस्तदि
धनुः किंच। साधुर्बुद्धो हिरण्ययः। साधयिता लोमानां शत्रुसंघातानां वाचुं रपुं रहरिण्ययः। हि
रण्यविकृत इत्यर्थः। किंच। उभातिवाह उभाजयिते वाहुरण्यारमणी योस्यापतौ पानो च अथवारण
यो ग्यो सुसंस्कृतौ सलेरुतौ ऋरूवे अर्धेन पातिनौ अर्धेन हि गमनेन सेपयेन रंष्ट्रणोतौ शत्रूयात
यतः। ऋरूवधा ऋतिति मर्मोच्यते। तत्र यो विध्यते ता वरूधौ मर्मवेधिता नित्यर्थः ॥ नाश्रमत्रने

सम्यग्निबलस्य ते तस्य सम्यक्प्राप्तोऽवेद्याः ततो योन्यं एवमत्र धनुः संबन्धादु २३ पुः ॥ ३२ ॥ तस्य त्पु २ त
 रमुदाहरणं ॥ ॥ निराविः स्वातन्त्र्यं नानां मेघानां मध्ये यः पक्षो मेघ उरु क दाने समर्थः तमिंदो निरवि
 ध्यतः विध्या च तावदधारयत ॥ पावन्निरुदकः संबर्त्तनरतिरति कथं निरविध्यदिति ॥ बुंदे स्वातन्त्र्यं
 रुष्टं आकर्षकता ॥ एवमत्राकर्षणसंबन्धे निरुद्धं २३ पुः पयघने ॥ रुंदं ३ तस्य त्पु २ बुंदे नैज्याख्या
 तं ॥ अस्यापि हिता एव युत्पन्नयो यार्त्तं २३ पुः पयघने ॥ रुंदं ३ तस्य त्पु २ बुंदे नैज्याख्या
 प्रकरणे वशास्त्यः कश्चित् ॥ प्रित्यनवगतं कर्त्तव्यं च गमः ॥ ३३ ॥ अयं यो होता व्यवाहं सो
 चीकस्याग्रे विश्वे मां देवानां संबादस्तर्जतत्रेयं विश्वे देवानां मार्गमहत्तु दुधमितीये च ॥ त्रिष्टु
 नोवाग्नेय्यो यो यमनिराहूता देवानां पृथिवीस्थानः ॥ किं तस्येति किं तस्य मस्य भगवत आदि
 त्यस्य ॥ अनेर्हि सकाशात् प्रातरादित्यः प्रसूयते ॥ तदुक्तं एव प्रातः प्रसुवति ॥ तस्मात्प्रातर्नोप

पतिवृत्तं ३ तस्य त्पु २ सेसुवालाशरस्य स्यात्तु चियमत्वमारित्यस्य न स्यति किं च ॥ कमप्युहे कमप्यत्र
 मभिवदति ॥ कमित्यत्र नाम अत्र मपि चायमेवाभिवदति ॥ कतमघतरत इविलेस्यो समं जति सम
 श्रंति ॥ अत्र तिरत्र प्रकरणे वशाज्ञेनार्थः किं च ॥ अयमेवाहरहः अहन्यहनि अग्निहोत्रिणां गृहेषु
 उद्धेयमानो महान् जायते मासि मासि जायते पितृयज्ञेषु ॥ अर्धमासे च दर्शपूर्णमासेषु ॥ यस्मादेवं
 विशिष्टोऽयमग्निः ॥ अथैतस्मात्कारणात् एतमेतिसर्वं देवानि रधिरेह व्यावाहं दविश्यां जोतार इत्य
 र्थः ॥ एवमत्र शरसाख्यायामस्येतस्माच्च यद्दीयोगात् किमित्यस्य कर्त्तव्यं विपरिणाम उप
 पद्यते ॥ अन्यमित्यनवगतं ॥ उर्णोनेति धातुनिर्देशः ॥ उर्णोमिति स्यात् ॥ उर्णोनेर्जा स्यात् ॥ तेन हि गर्भं
 आचूतो नवति ॥ महत्तु दुत्वं ॥ जरकः ॥ महत्तु रिणामतः तत्तु अन्ये जगत्यासीत् स्याच्चरं चिरं तं च त
 रासीत् ॥ येन त्वं जगत्तु आचूतो हे भगवन् न मे प्रावेदिति श्रुप्रविष्टवानिति ॥ पूर्णमासि सर्गं अपः किं

ह
३७०

१८.२१२ = २१२ + २१३

च॥ विश्वाः सर्वाः तन्वः तज्जहे जातवेदः बहुधा अने वैश्वभिधानेषु वर्तमानाः अपश्य देको देवः प्रजापतिः
कोऽन्यस्ततः तज्जत नूना मंतं वेत्तमर्हतीत्यभिप्रायः एवमत्र जगत्पुत्रत्वं शब्देनोच्यते॥ आवेष्टनसंवेधादि
न्मुपपद्यते। ऋवीसमित्यत्र जगत्॥ अपगतभासमित्येवमाद्याः शब्दसमाधयः पृथिव्यभिधेयासा
हिच्छायाः। तस्मादयासभासमित्येवमाद्याः शब्दसमाधय उपपद्यन्ते॥ ८॥ हिमेनाग्निः स्वस्तिक
सो वत आर्षं विष्टुना श्विनी प्रातरनुवाका श्वितयोः शस्यते। हे अश्विनो हिमेनोदकेन अग्निप्रवृद्धं
ग्रीष्मां घ्नं समहर्त्सयां इमान् लोकान् रश्मिस्तमिजयु नारयेथां। नारयेथां। वारयित्वा जपिमन्ती अ
त्रवन्ती पुरोराशाद्यन्तसहिता उर्जमान्यस्तसयां युजामधत्त अस्मा अग्नये हविर्भोजे वर्धमानुग्रह
पूर्विकया ओषधिनिधयत्या किंच। ऋवीसे अत्रिमश्विना जजनीतं युजामेजहे अश्विनो योमृवीसे
पृथिव्यामग्निरनुप्रविष्टोऽतः येनैमानि पृथिवीगर्भेषु उपनिहितानि तिरुकादो निपद्यन्ते प्रमये स्यो जं

